ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΤΡΙΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟ
ΝΩΝΗΝΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1858—59.

39

052
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Ε
ΣΥΝ.Γ
1858-1859
Τ. 1

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Γ'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου, συνελθόντων τῶν ἐνταῦθα παρευρισκομένων ΚΚ. Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ταχθεῖσαν ὥραν, παρέστη ὁ ἀναπληρῶν τὸν κωλυόμενον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, ἀρχιεπίσκοπος Ἀνκεδαίμονος μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ψάλας ἁγιασμόν, ἡγίασε τούς τε Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς καὶ τὴν τοῦ Βουλευτηρίου αἴθουσαν.

Ἀνηγορεύθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν, προσωρινὸς μὲν πρόεδρος ὁ πρεσβύτατος τῶν βουλευτῶν Σ. Βαρότσης, βουλευτὴς Νάξου, προσωρινοὶ δὲ γραμματεῖς οἱ νεώτεροι Α. Πετιμεζᾶς, βουλευτὴς Καλαβρύτων, Α. Καλογερόπουλος, βουλευτὴς Ξηροχωρίου, καὶ Α. Ῥενουάρδος, βουλευτὴς Σύρου.

Συνῆλθον πρὸς τούτοις καὶ οἱ ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι.

Περὶ δὲ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. εἰσῆλθε τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τότε ὁ πρόεδρος αὐτοῦ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἀναβὰς τὸ βῆμα ἀνέγνω τὸ ἑξῆς Βασ. Διάταγμα, δι' οὗ ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς περιόδου.

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν Διάταγμα πρός τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, εἰς ἓν συνημμένας.

Ἀθήνησι, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ἐπευφημησάντων κατ' ἐπανάληψιν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπὲρ τῶν Α. Α. Μ. Μ. διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος
Σ. Α. ΒΑΡΟΤΣΗΣ.

Οἱ προσωρ. γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς,
Α. Καλογερόπουλος,
Α. Ῥενουάρδος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. Β'.

Τῆς 17 Νοεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προσωρινοῦ προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλουν ἐνεργηθῆ αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς Βουλῆς, μετά τινας παρατηρήσεις ἡ Βουλὴ ὥρισεν ὡς ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου τὸ προσεχὲς Σάββατον, ὅπως ἀφιχθῶσιν ἐως τότε καὶ ἕτεροι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταί.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου θέλει εἶσθαι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου, διέλυσεν ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
Σ. Α. ΒΑΡΟΤΣΗΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Α. Καλογερόπουλος,
Α. Ῥενουάρδος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ. Γ'.

Τῆς 22 Νοεμβρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπικυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, προὐτέθησαν αἱ κάλπαι, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δανοπούλου καὶ Σ. Κοπανίτσα, εἰς μὲν τὴν μίαν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 80. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς ἐνεργηθείσης ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Ἰω. Λορεντσιάδου καὶ Γ. Καΐρου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἤτοι διὰ ψήφων 64, ὁριστικὸν αὐτῆς πρόεδρον τὸν Κ. Ἀνδρέαν Αὐγερινόν, βουλευτὴν Ἠλείας, λαβόντος καὶ τοῦ Πέτρου Χ. Πέτρου 8 ψήφους καὶ εὑρεθέντων καὶ 8 ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, διαδεχθεὶς αὐτὸν εἰς τὴν ἕδραν ὁ ἄρτι ἐκλεχθεὶς ὁριστικὸς πρόεδρος, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἑξῆς εὐχαριστήριον προσφώνησιν.

Κύριοι Συνάδελφοι.

«Ἀναβαίνων τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν, Σᾶς ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνης Σας, καὶ διαβεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι θέλω προσπαθήσει ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὰ εὐγενῆ ὑμῶν αἰσθήματα. Τὸ σημεῖον μου θέλει εἶσθαι ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ κανονισμοῦ μας, εἰς ὃ ἀδιστάκτως θέλομεν φθάσει διὰ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀδελφικῆς ἀρρωγῆς ὑμῶν, τὴν ὁποίαν, δὲν ἀμφιβάλλω, θέλετε μοὶ παρέξει κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων μου.»

Μετὰ ταῦτα ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐκλογὴ τῶν ὁριστικῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ ὁριστικὸς Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
Σ. Α. ΒΑΡΟΤΣΗΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Α. Σ. Καλογερόπουλος,
Α. Ῥενουάρδος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 24 Νοεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνωνώθη ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Γερουσίας, ἐξελέχθησαν διὰ τὴν Σύνοδον ταύτην ἀντιπρόεδροι μὲν οἱ ΚΚ. Γ. Ἀντωνόπουλος καὶ Γ. Ψύλλας, γραμματεῖς δὲ οἱ ΚΚ. Ἀθαν. Γρηγοριάδης καὶ Ἰω. Οἰκονόμου.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολουθητικὴ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς, προὐτέθησαν αἱ κάλπαι διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν ἀντιπροέδρων, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἐψήφισαν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν Σ. Βαρότση ὡς ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Α. Πετιμεζᾶ, εἰς μὲν τὴν μίαν κάλπην τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 80. Ἀκολούθως δ' ἐγένετο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Μωριάτου καὶ Σ. Ἀντωνοπούλου, ἐξ ὧν συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο ὁριστικὸν αὐτῆς ἀντιπρόεδρον τὸν μὲν Ἐλ. Καλογερᾶν, βουλευτὴν Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, διὰ ψήφων 67, τὸν δὲ Γ. Διαμάντην, βουλευτὴν Θηβῶν, διὰ ψήφων 57, λαβόντος καὶ τοῦ Γ. Σταίκου 7 ψήφους καὶ ἄλλων ὀλιγωτέρας, εὑρεθέντων καὶ 6 ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω Ἐλ. Καλογερᾶ καὶ Γ. Διαμάντη, προεβῆ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς γραμματέων. Γενομένης δὲ ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Α. Πετιμεζᾶ, ἀριθμηθέντα τὰ ψηφοδέλτια, εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 81. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο ὁριστικοὺς αὐτῆς γραμματεῖς, τοὺς μὲν Γ. Καίρην καὶ Α. Παππαδημητριάδην διὰ ψήφων 77, τὸν δὲ Π. Τάθην διὰ ψήφων 75, λαβόντων καὶ ἄλλων ψήφους τινάς.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀναδειχθέντων γραμματέων, προὐτέθη ἔπειτα καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ

Ταμίου τῆς Βουλῆς, καὶ γενομένης ὁμοίας ταῖς ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Σ. Ἀντωνοπούλου, ἀριθμηθέντα τὰ ψηφοδέλτια εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 72. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταμίαν αὐτῆς τὸν Α. Ἀβέρωφ διὰ ψήφων 71, εὑρεθέντος καὶ ἑνὸς ἀγράφου ψηφοδελτίου.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προεβῆ τελευταίαν ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἑφόρου αὐτῆς. Γενομένης δὲ ὁμοίας ταῖς ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Σ. Ἀντωνοπούλου, ἀριθμηθέντα τὰ ψηφοδέλτια εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 72. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Ἰω. Εὐσταθίου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας ταύτης, ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχειοφύλακος καὶ ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ν. Καίρης,

Π. Ψ ά θ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῆς 27 Νοεμβρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἑφόρου ὡς καὶ τοῦ βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς καὶ ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859· ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος θέτομεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὸ νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1859 ἔτος.

Ἡ μὲν δύναμις τοῦ στρατοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ μνησθὲν ἔτος εἰς 10268 ἄνδρας, ἥτις εἶναι ἴση τῆς τοῦ 1858 ἔτους, ἡ δὲ τοῦ ναυτικοῦ εἰς 1340 ἄνδρας, ἤτοι κατὰ 92 ἄνδρας πλέον τῆς τοῦ 1858 ἔτους.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἤδη κενῶν καὶ κενωθησομένων τάξεων ἔν τε τῷ στρατῷ καὶ τῷ ναυτικῷ μέχρι τέλους τοῦ 1859 ἔτους ἀπαιτοῦνται 2286 ἄνδρες· ἀλλὰ διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν σας νομοσχεδίου ζητοῦμεν μόνον 2130, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῆς ὁλικῆς δυνάμεως τῶν ἐλλειπόντων θέλει κατορθωθῆ δι' ἀνακατατάξεων.

Καὶ εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1859 ἔτους ἐπροσθέσαμεν, ὅτι αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 ἕως 11 συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἰσχύουσι, διότι καίτοι προετοιμασθέντος νέου νόμου περὶ ἀπογραφῆς, στηριζομένου εἰς τὴν πεῖραν, τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρουσιάσωμεν ὑμῖν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀμέσως, ἐπειδὴ ὡς νόμος σπουδαῖος καὶ ἐνδιαφέρων ὅλας τὰς τάξεις τῶν κατοίκων, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναθεωρηθῆ εἰσέτι, καὶ ἐπειδὴ καὶ ὅταν θέσωμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑπ' ὄψιν ὑμῶν θέλει παρέλθει ἱκανὸς χρόνος πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν, ἐν ᾧ αἱ τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ οὖσαι γραμμέναι, καὶ ἀριθοῦνται καθ' ἑκάστην περισσότερον, ἀπαιτοῦσι νὰ ληφθῆ ταχεῖα πρόνοια περὶ συμπληρώσεως αὐτῶν, ἵνα μὴ ὑποφέρῃ ἡ ὑπηρεσία. Προσεχῶς δὲ θέλομεν θέσει ὑπ' ὄψιν ὑμῶν καὶ τὸ μνησθὲν νομοσχέδιον.

Ὅθεν Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐπιψηφίσητε τὸ παρουσιαζόμενον ὑμῖν νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1859 ὅσον τάχος, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἀπαντήσωμεν τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1858.

Οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν
Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ ὑποστηριχθήσεται παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς δέκα χιλιάδας διακοσίους ἑξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρας, 10268, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς χιλίους τριακοσίους τεσσαράκοντα, 1340, ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρον 2. Ἡ στρατολογία καὶ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς δισχιλίους ἑκατὸν τριάκοντα ἄνδρας, 2130.

Οἱ δισχίλιοι ἑκατὸν τριάκοντα 2130 οὗτοι ἄνδρες διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν Νομαρχιῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν Ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως ἑνδέκα συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ 1859 ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἐλθεῖν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ὁρκοδοσίας τῶν ληξιάρχων· ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαβὼν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον·

Ἁ τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται, οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου τοῦ 1856, διο-

ριζόμενοι ληξίαρχοι, ἀγραμμάτων ὄντων τῶν εἰδικῶν Παρέδρων, καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, χάριν εὐκολίας, νὰ ὁρκίζωνται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατελοῦσι.

Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐκρίθη ἀναγκαῖον πρὸς σκοπιμωτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ σπουδαίου τούτου νόμου, ν' ἀπονεμηθῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνσήμου χάρτου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ εἰρημένου νόμου ἀντιγράφων πρὸς ὄφελος τοῦ ἐκδιδόντος αὐτὰ ληξιάρχου.

Διὰ δὲ τοῦ τρίτου ἄρθρου χάριν πάλιν εὐκολίας τῶν ληξιάρχων ἐπιτρέπεται τοῖς συμβολαιογράφοις νὰ δίδωσιν αὐτοῖς, ὁσάκις ζητήσωτιν, ἐκ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκομένου ἐνσήμου χάρτου, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ.

Συνιστῶ δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ταχείαν αὐτοῦ ἐπιψήφισιν, καθὸ κατεπείγοντος, διότι ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ὡρίσθη ἡ πρώτη τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς, οἵτινες καὶ ὑποστηρίξουσιν αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 νόμου διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος διοριζόμενοι ληξίαρχοι ὁρκίζονται τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατελοῦσιν.

Ἡ περὶ ὁρκοδοσίας ἔκθεσις γράφεται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Ἄρθρον 2. Τὰ ὑπὸ παντὸς ληξιάρχου ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ εἰρημένου Νόμου γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως τρίτης κλάσεως ἐρυθρᾶς σφραγίδος.

Τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ τέλους τούτου ἀνήκει εἰς τὸν ἐκδόντα αὐτὰ ληξίαρχον.

Ἄρθρον 3. Οἱ ἀρμόδιοι συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα ληξίαρχον τὸν ἀναγκαιοῦντα ἔνσημον χάρτην ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4. Πᾶσα προϋπάρχουσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ Νόμου τούτου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργούς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν τέλος καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδια α') περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις· β') περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΖ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων αὐθαιρέτως οἰκοδομησάντων· γ') περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1859 καὶ δ') περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Τελωνείου ἐν Ἀθήναις.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου αἴρεται μία δυσκολία, ἥτις πιέζει ἐπαισθητῶς τὸ ἐμπόριον τῆς Πρωτευούσης, καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἠγέρθησαν πολλάκις ζωηρότατα παράπονα. Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὡς πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, καὶ ὡς τόπον κατοικούμενον ἀπὸ πολλὰς χιλιάδας ψυχῶν, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ ἄλλα μέρη τοῦ κράτους μεταφερομένων εἰδῶν, εἰσάγονται καὶ καταναλίσκονται κατ' ἔτος διάφορα ξένα ἐμπορεύματα, ὧν ἡ ἀξία ὑπολογίζεται μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς δέκα περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, μεθ' οὗ πολὺ δὲ θέλει εἶσθαι διπλασία καὶ ἐπέκεινα καθ' ὅσον καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει καὶ πολλαὶ εὔποροι οἰκογένειαι ὁμογενῶν καὶ μὴ ἀποκαθίστανται ἢ ἔρχονται νὰ διαμείνωσι προσωρινῶς ἐν τῷ τόπῳ. Ὅλα τὰ ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα, ὅσα εἶναι προωρισμένα διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς πρωτευούσης, εἴτε ἐξωθεν κομίζονται, εἴτε ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Βασιλείου μεταφέρονται, ἀποβιβάζονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸ

Τελωνεῖον Πειραιῶς, οἱ δὲ παραλήπται αὐτῶν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κατέρχωνται εἰς Πειραιᾶ, νὰ χρονοτριβῶσιν ἐκεῖ μίαν, ὁσάκις δὲ ὑπάρχει συρροὴ ἐργασίας δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας διὰ νὰ τὰ τελωνίσωσι καὶ τὰ παραλάβωσιν. Ἐκτὸς τούτου διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐξέτασις αὐτῶν, ὅπως ὁ Τελωνιακὸς Νόμος ἀπαιτεῖ ἀνοίγονται ὅλα τὰ δοχεῖα ἢ δέματα, ἐξάγονται δὲ καὶ ἐκτυλίσσονται ἓν πρὸς ἓν τὰ περιεχόμενα εἰς αὐτὰ ἐμπορεύματα. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ συσκευασθῶσι καὶ νὰ συσφιχθῶσι πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, πολλὰ λεπτὰ καὶ εὔθραυστα εἴδη, οἷον κάτοπτρα, ἀγγεῖα ἐκ Πορσελάνης, ὑαλικὰ, πολυτελῆ οἰκιῶν ἐπιπλα, καὶ τὰ τοιαῦτα συντρίβονται κατὰ τὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας μεταφοράν, καὶ οἱ ἔμποροι ὑποφέρουσι σημαντικὰς ζημίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ὁποίων εὑρέθη ἐνίοτε εἰς τὴν ἀνάγκην τὸ Ὑπουργεῖον νὰ διατάξῃ τὸν Τελώνην Πειραιῶς ὅπως τελωνίσῃ ἐνταῦθα λεπτοφυῆ τινα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀνοιγόμενα εἰς Πειραιᾶ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἔλθωσιν ἀβλαβῆ εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὰς αὐτὰς δυσκολίας εὑρίσκονται καὶ οἱ θέλοντες ν' ἀποστείλωσιν οἱαδήποτε πράγματα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὰς ἐπαρχίας, ἀναγκάζονται δηλαδὴ νὰ τὰ μεταφέρωσιν λυτὰ εἰς Πειραιᾶ, νὰ δαπανῶσι ματαίως τὸν καιρόν των, καὶ νὰ ὑποφέρωσι τὰ ἔξοδα τῆς προσελεύσεως καὶ τῆς ἐπανόδου, ὡς καὶ τὰς ἐνδεχομένας ζημίας τῆς μεταφορᾶς. Καθ' ὅσον δὲ αὐξάνει ἡ βιομηχανία τῆς πρωτευούσης, συγκεντροῦνται ἐν αὐτῇ δόκιμοι τεχνῖται, καὶ καθιδρύονται βιομηχανικὰ καταστήματα, κατὰ τοσοῦτον αἱ ἐξ αὐτῆς ἀποστολαὶ, πολλαπλασιάζονται καὶ ἡ δυσκολία καθίσταται ἐπαισθητοτέρα.

Ὅλαι αἱ ἐκτεθεῖσαι δυσκολίαι ἐκλείπουσι διὰ τῆς συστάσεως Τελωνείου ἐν Ἀθήναις, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς πρωτευούσης τίθενται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς ἐμπόρους τῶν παραλίων θέσιν, ἔχοντες τὴν εὐκολίαν νὰ παραλαμβάνωσι καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν ἐμπορεύματα χωρὶς νὰ ἦναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπομακρύνωνται ὁλοκλήρους ἡμέρας ἀπὸ τὰ καταστήματά των, ἀφίνοντες αὐτὰ εἰς χεῖρας ὑπηρετῶν, καὶ χωρὶς νὰ ὑποφέρωσι τὰς ὁποίας ἐξεθέσαμεν ζημίας, ὡς ἐκ τῆς καταστροφῆς πολλῶν καὶ εὐθραύστων ἀντικειμένων. Ἐκτὸς δὲ τῶν κυρίως ἐμπόρων θέλουσιν αἰσθανθῆ τὴν ὠφελειαν τοῦ μέτρου τούτου, καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς πρωτευούσης ἔχουσι νὰ ἀποστείλωσιν ἀλλαχοῦ, ἢ νὰ παραλάβωσιν ἀλλαχόθεν ἀποστελλόμενα πράγματα.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τελωνιακῶν γραφείων ἐντὸς πόλεων κειμένων εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν ἐπικρατειῶν, ἀνεγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλὰς μεσογείους καὶ κεντρικὰς μεγαλοπόλεις βλέπει τις ἱδρυμένα Τελωνεῖα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦσι μεγάλας εὐκολίας εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ συντελοῦσι θαυμασίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου εἶναι ἀρκετὰ σαφεῖς καὶ δὲν ἔχουσι χρείαν ἀναπτύξεως.

Τὸ **1** ἄρθρον διαλαμβάνει ὅτι ἐν τῷ Τελωνείῳ Ἀθηνῶν θέλουν τελωνίζεσθαι τὰ διὰ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς εἰσαγόμενα διὰ τὴν πρωτεύουσαν, ἢ ἐξαγόμενα ἀπ' αὐτῆς ἐμπορεύματα.

Τὸ **2** ἄρθρον κανονίζει ὅτι ἡ μεταφορὰ θέλει γίνεσθαι δι' ἁμαξῶν τοῦ δημοσίου, ἀφοῦ προηγουμένως σφραγίζωνται διὰ μολύβδου. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης κατὰ τὴν μεταφορὰν καταχρήσεως.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **3** καθ' ἣν οἱ μὴ ἐμφανιζόμενοι νὰ παραλάβωσι τὰ πράγματά των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς, ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἀποταμιεύσεως **2** τοῖς **0/0**, ἐλήφθη ἀπὸ τὸν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὸν ὀργανισμὸν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι συνετμήθη ἡ προθεσμία, καὶ ηὐξήθη τὸ πληρωτέον δικαίωμα, διὰ νὰ ἀναγκάζωνται οἱ παραλῆπται, νὰ παραλαμβάνωσιν ἐγκαίρως τὰ πράγματά των, καὶ νὰ μὴ τὰ ἀφίνωσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς τὸ τελωνεῖον, ὅπερ ἤθελεν ἀπαιτήσει τὴν ἐνοικίασιν πολλῶν ἀποθηκῶν καὶ καταστήσει λίαν δαπανηρὰν τὴν διατήρησιν τοῦ Τελωνείου.

Τὸ ἄρθρον **4** ὁρίζει τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν τοῦ Τελωνείου. Τὸ προσωπικὸν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ἦναι ἰσόβαθμον μὲ τὸ ἐν Πειραιεῖ ἤτοι Α'. τάξεως, καθ' ὅσον ἐν τῷ Τελωνείῳ τῆς Πρωτευούσης θέλουν τελωνίζεσθαι καὶ πολλὰ καὶ μεγάλης ἀξίας ἐμπορεύματα. Τὸ ἔξοδον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τὴν κανονικὴν ἐπιχορήγησιν, συμποσοῦται εἰς δραχμὰς **660** κατὰ μῆνα, προστιθεμένου δὲ καὶ τοῦ ἐνοικίου, δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς δραχμὰς **750**. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καλύπτεσθαι, ἐν μέρει ἀπὸ τὴν γεννησομένην οἰκονομίαν, ὡς ἐκ τῆς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς, οὗτινος αἱ ἐργασίαι θέλουν ὀλιγοστεύσει.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **5** ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς

καὶ Βοιωτίας ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐκπληρῇ παρὰ τῷ Τελωνείῳ Ἀθηνῶν τὰ καθήκοντα ὅσα κατὰ τὸν τελωνιακὸν ὀργανισμὸν ἐκπληροῦσι παρὰ τοῖς ἄλλοις τελωνείοις οἱ ὑγειονόμοι καὶ οἱ λιμεναρχαι.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Βουλὴ συμμεριζομένη τῶν ἰδεῶν τῆς Κυβερνήσεως, θέλει ἐπισπεύσει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἐπιβαλλομένου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον θέλει δώσει νέαν ὤθησιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.
Α ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Καθίσταται ἐν Ἀθήναις Τελωνεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τὰ διὰ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εἰσαγόμενα ἢ ἀπὸ ἄλλα τοῦ Βασιλείου μέρη μεταφερόμενα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὡς καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τελωνίζονται καθ' ὅσον ὑπόκεινται εἰς τελωνιακὸν δασμόν.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον τελωνεῖον διὰ δημοσίου ἁμάξης, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ μολύβδου σφράγισιν.

Τὰ ἔξοδα τῆς σφραγίσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς, κανονιζόμενα διὰ διατιμήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐμπόρων.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα δὲν ἐμφανισθῇ νὰ παραλάβῃ οὐδεὶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον Ἀθηνῶν μεταφορᾶς των, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἀποταμιεύσεως 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Τὸ προσωπικὸν τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν σύγκειται ἀπὸ

ἕνα ἐπιστάτην, ἕνα ἐλεγκτὴν, ἕνα γραμματέα καὶ ἕνα ζυγιστὴν ἰσοβάθμους μὲ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ὑπάρχοντας.

Ὁρίζεται μηνιαία ἐπιχορήγησις δραχμῶν τεσσαράκοντα διὰ γραφικὴν ὕλην, θέρμανσιν κλπ.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἀπὸ τὸν τελωνιακὸν ὀργανισμὸν καθήκοντα εἰς τὸν ὑγειονόμον καὶ τὸν λιμεναρχὴν ἐκπληροῖ παρὰ τῷ τελωνείῳ Ἀθηνῶν ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑπὲρ τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γηπέδων ἢ ἐρειπίων αὐθαιρέτως οἰκοδομησάντων, καὶ τῶν δι' ἀδρᾶς δαπάνης δημοσίας οἰκοδομὰς ἐπισκευασάντων, μέχρι τοῦ 1853, ἐξεδόθη ὁ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 ΣΠΖ'. Νόμος, δι' οὗ παραχωρεῖται εἰς τούτους ἡ κυριότης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γηπέδων, ἐρειπίων καὶ οἰκοδομῶν, ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν, κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων προσδιοριζομένης. Εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσκτήσωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τούτου τὰ ἐφ' ὧν ᾠκοδόμησαν γήπεδα, ἐρείπια καὶ τὰς ἐπισκευασθείσας οἰκοδομὰς ἐδόθη διὰ τοῦ 6 ἄρθρου αὐτοῦ προθεσμία ἓξ μηνῶν, ἵνα ὑποβάλωσι κατὰ τοὺς νομίμους τύπους εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς, τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις των. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τούτων, εἴτε μὴ ἀποχρώντως ἐκτιμήσαντες ἀμέσως τὰς ἐπιεικεῖς διατάξεις τοῦ Νόμου, εἴτε μὴ λαβόντες ἐν καιρῷ γνῶσιν αὐτοῦ, δὲν ἐπαρουσίασαν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰς αἰτήσεις των, καὶ ἑπομένως ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετάσχωσι τῶν ὠφελημάτων, τὰ ὁποῖα εἰς μάτην ἤδη ἐπιζητοῦσιν. Ἐπειδὴ, ἐὰν ἐμμείνωμεν εἰς τὴν προθεσμίαν τοῦ 6 ἄρθρου, ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου ματαιοῦται, συνέπεια δὲ ἄρευκτος ἔσεται ἡ ἐκ τῶν οἰκοδομῶν ἀποβολὴ τοῦ πλείστου μέρους τῶν οἰκοδομησάντων καὶ ἐπισκευασάντων, ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι ἀνεπιεικὲς καὶ σκληρὸν, διὰ ταῦτα συμμορφούμενος μὲ τὰς ἐπιεικεῖς διαθέσεις τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως καὶ ἐκτελῶν τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ὑποβάλλω εἰς τὴν

ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, τὸ ἐνταῦθα ἐπισυναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ δίδεται νέα ἐνιαύσιος πρόθεσμία εἰς τοὺς καθυστερήσαντας, ὅπως ἐντὸς αὐτῆς δυνηθῶσι νὰ ἐκπληρώσωσι τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὸν Νόμον ὅρους τῆς προσκτήσεως τῶν ῥηθέντων κτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 ΣΠΖ'. Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1859 νομοσχέδιον, ὅπερ, ἀπαράλλακτον ὂν πρὸς τὸν ὁμοειδῆ Νόμον τοῦ λήγοντος ἔτους, δὲν χρῄζει οὐδεμιᾶς διασαφήσεως· ἐφ' ᾧ περιορίζομαι νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλήν, ἵνα ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν

παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1859 προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δρχ. 1.
4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφίνιον).

Ἄρθρον 2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον,

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.
3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.
4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου ἐπαρουσιάσθησαν, ὡς ἦτον ἐπόμενον νὰ παρουσιασθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν σπουδαίου καὶ πρωτοφανοῦς νομοθετήματος, παράπονά τινα ἐκ μέρους τῶν ἐμπόρων διατεινομένων, ὅτι πλεῖστα τῶν ἐμπορευμάτων κοινῆς χρήσεως δασμολογοῦνται βαρέως καὶ πλέον τοῦ ὥρου, τὸν ὁποῖον ὁ νομοθέτης κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου εἶχεν ὑπ' ὄψιν, ἄλλα δὲ ἀνωτέρας ποιότητος, συγχωνευμένα εἰς γενικὰς κατηγορίας μὲ τὰ πρῶτα, ὑπεβάλλοντο εἰς τέλος μικρὸν καὶ δυσανάλογον. Τὰ παράπονα ταῦτα ἦσαν κατὰ μέγα μέρος βάσιμα· διὰ νὰ θεραπευθῶσι λοιπὸν ἀνάγκη ἦτο ν' ἀναθεωρηθῇ τὸ δασμολόγιον, καὶ νὰ ἐπενεχθῶσιν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις.

Ἂν καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ νόμου ἐπέστη-

σεν ιδιάζουσαν επὶ τῆς ἐφαρμογῆς προσοχήν, καὶ διὰ τοῦτο ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἶχε συλλέξει διὰ τῶν ἀρμοδίων τελωνιακῶν ἀρχῶν, καὶ δι' ἐπίτηδες ἀποσταλέντος εἰς Σύρον ὑπαλλήλου, τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, καὶ ἦτον εἰς θέσιν νὰ ἐπιφέρῃ ὅλας τὰς δυνατὰς διορθώσεις καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πραγματικὰς ἐλλείψεις, ὅσας ἡ ἐφαρμογὴ κατέδειξε, μολαταῦτα, ἐπιθυμοῦν ὥστε τὸ ἔργον νὰ ἦναι ὅσον οἷον τε τελειότερον, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀκούσῃ ὅλας τὰς ἀντιθέτους γνώμας καὶ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένων. Ἐσχημάτισεν ἐπομένως ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων καὶ προσεκάλεσε τὰ ἐπιμελητήρια τῶν σημαντικωτέρων ἐμπορικῶν πόλεων νὰ πέμψωσιν ἀπεσταλμένους διὰ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις. Καὶ τῷ ὄντι, συνῆλθον οὗτοι εἰς Ἀθήνας καὶ εἰργάσθησαν ἀνενδότως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἐπεραίωσε τὸ ἔργον της.

Τὸ πρῶτον καὶ οὐσιῶδες ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πολὺ ἐπησχόλησε τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν, ὑπῆρξε τὸ περὶ διαιρέσεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν, πρωτᾶτο, νὰ προσδιορισθῶσι δι' ἑκάστην τάξιν τοιαῦτα γνωρίσματα, ὥστε οὐδεμία νὰ ἐγείρηται ἀμφιβολία κατὰ τὴν κατάταξιν, ἐνταυτῷ δὲ νὰ ὑπάρχῃ ἀόρατος εἰς τὴν φορολογίαν τῶν διαφόρων ποιοτήτων ἐμπορευμάτων, ὑπαγομένων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν (τάξιν.)

Μετὰ πολλὰς συζητήσεις, ἅπαντες ἀνεγνώρισαν ὁμοφώνως τὸ λίαν δύσκολον τοῦ ζητήματος καὶ συνεφώνησαν ὥστε, ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ διατηρηθῇ τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς κατατάξεως καὶ ν' ἀποκρουσθῇ ἡ ἰδέα τῆς ὑποδιαιρέσεως τῶν κατηγοριῶν, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριζόν τινες, νὰ παραδεχθῇ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς συγχωνεύσεως, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν ἐξαιρέσεων, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς ὑποδιαιρέσεως ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος καὶ κατεπείγουσα. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐκ τῶν συζητήσεων κατεδείχθη, ὅτι ἦτον ἀναγκαῖον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ δασμὸς διαφόρων γενικῶν κατηγοριῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου ἐλήφθη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τῆς κατωτάτης καὶ ἀνωτάτης ποιότητος ἑκάστου ἐμπορεύματος, ἐνῷ δὲν πρέπει νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχήν μας ὅτι, τῶν μὲν εἰδῶν πρωτίστης ποιότητος ἡ κατανάλωσις εἶναι μικρὰ καὶ ἀσήμαντος, τῶν δὲ τῆς κατωτέρας ποιότητος λίαν ἐκτεταμένη καὶ σχεδὸν πάγκοινος. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας, συμφώνους μὲ τὰς γενομένας ἐρεύνας καὶ δοκιμασίας παρεδέχθη τὸ ὑπουργεῖον

καὶ προέβη εἰς ἐλαττώσεις, λαβὸν ὡς βάσιν κυρίως τὴν ἀξίαν τῶν τῆς κοινῆς χρήσεως εἰδῶν. Τὰ δὲ τῆς ἀνωτέρας ποιότητος, ἢ κατετάχθησαν εἰς χωριστὰς κατηγορίας, ἢ ὅπου ἡ διάκρισις αὐτὴ ἦτον ἀδύνατος, συνεχωνεύθησαν μὲ τὰ ἄλλα, διότι ἐθεωρήθη καταλληλότερον νὰ ζημιωθῇ μᾶλλον κατά τι τὸ Δημόσιον, ἢ νὰ ἐπιβαρυνθῶσι πέραν τοῦ νομίμου ὅρου ἐμπορεύματα γενικῆς τρόπον τινὰ χρήσεως.

Συνεπείᾳ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συλλόγου ἐπῆλθε τὸ ἀπὸ 21 Ἰουλίου ε. ε. Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον μεταποιηθὲν εἰς νομοσχέδιον, λαμβάνω τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. νὰ ὑποβάλω συμφώνως μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 6. τοῦ ΥΑΓ'· νόμου, εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν, συνοδεύων αὐτὸ μὲ συντόμους τινὰς παρατηρήσεις περὶ τῶν δι' αὐτοῦ ἐπενεχθεισῶν εἰς τὸ Δασμολόγιον τροποποιήσεων καὶ ἐλαττώσεων, τὰς ὁποίας τοσοῦτο θερμῶς ἐπεζήτει τὸ ἐμπόριον.

Α'. ὡς πρὸς τὴν Εἰσαγωγήν.

1) Τὸ ὀρύζιον καὶ τὸ ζάκχαρι, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ δασμολόγιον ὑπήγοντο εἰς διαφόρους κατηγορίας, ὡς ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς των, ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν αὐτὸν δασμὸν, διότι ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη δύσκολος ὡς πρὸς μὲν τὸ ὀρύζιον ἡ διάκρισις τοῦ τουρκικοῦ ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ, ὡς πρὸς δὲ τὸ ζάκχαρι, ἡ διάκρισις τοῦ Ὁλλανδικοῦ ἀπὸ τῶν λοιπῶν μερῶν.

2) Ἠλαττώθη τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δασμολογίου, ὅπερ παραδέχεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ 5 0/0 διὰ τὰ ὡς πρώτη ὕλη θεωρούμενα ἀντικείμενα. Ἐγένετο δὲ καὶ διάκρισις τῶν δερμάτων τῆς Αἰγύπτου, τῶν ὁποίων τὸ τέλος κατεβιβάσθη εἰς ἑπτὰ 3 τὴν ἑκὰν, καθόσον τὰ δέρματα ταῦτα εἶναι ἐπικεχρισμένα μὲ πηλὸν, καὶ ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ ἐκπεσθῇ ἀνάλογος τάρα.

3) Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἠλαττώθη καὶ ὁ δασμὸς τῶν ἠμικατεργασμένων καπέλλων εἰς 5 τοῖς 0/0.

4) Ὁ καπνὸς τῶν ἀποικιῶν ἐξωμοιώθη μὲ τὸν καπνὸν τῶν ἄλλων μερῶν, ἂν καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ εἶναι κατά τι διάφορος, χάριν εὐκολίας καὶ ἁπλοποιήσεως.

5) Ὑπεβιβάσθη εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τὸ τέλος τῶν ἀκατεργάστων χαλκάλων, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν ὡς πρώτη ὕλη εἰς τὴν κατασκευὴν κτενίων καὶ ἄλλων χαλκαλίνων εἰδῶν.

6) Τὸ τέλος τῶν παιγνιοχάρτων καὶ τῶν καλεμκεριῶν ἠλαττώθη ἐπαισθητῶς, διότι παρετηρήθη, ὅτι τὰ εἴδη ταῦτα εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εὐκόλως λαθρεμπορεύονται.

7) Συνεπεία τῶν ἐκτεθεισῶν ἀρχῶν ἀφέθησαν ἐλεύθερα τέλους τὰ ἐκ μερινοῦ μαλλίου χονδρὰ ἀστρηπτα νήματα παρασκευαζόμενα διὰ τοῦ ἐλαίου, καὶ χρησιμεύοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν φεσίων. Ἐρρυθμίσθη δὲ ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ ἡ δασμολογία τῶν εἰσαγομένων τῆς Εὐρώπης φεσίων, τὰ ὁποῖα κατετάσσοντο εἰς μίαν καὶ μόνην κατηγορίαν, ἐν ᾧ εἰσάγονται πολλῶν καὶ διαφόρων ποσοτήτων.

8) Ὁ δασμὸς τῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας ἠλαττώθη ἀπὸ 10 εἰς 7 τοῖς 0/0, διότι φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἐξέλιπον εἰσέτι οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐπροκάλεσαν τὴν νομοθεσίαν τοῦ 1830, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

9) Τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τῶν γαιανθράκων ἡ καθιερωθεῖσα ἀτέλεια δὲν θέλει ζημιώσει τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον πολλὰ ὀλίγα εἰσέπραττε μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰδῶν τούτων, διότι λίθους μὲν πολυτίμους σπανίως εἰσάγουσιν εἰς τὸ Κράτος διὰ τῆς τελωνιακῆς ὁδοῦ, διὰ δὲ τοὺς γαιάνθρακας, ὅλαι αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑτοιρίαι, δυνάμει τῶν συμβάσεων, δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν εἰσαγωγικοῦ τέλους, ὥστε σπανιώτατα εἰσάγονται γαιάνθρακες πρὸς ἀνάλωσιν, ὑποβαλλόμενοι εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος.

10) Τὰ τέλη τοῦ ἀκατεργάστου χαλκοῦ καὶ σιδήρου ὑπέστησαν ἱκανὴν ἐλάττωσιν συμφώνως μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα.

11) Δια τὰς βαφὰς καὶ τὰ φάρμακα ἐγένετο νεωτέρα κατάταξις μεθοδικωτέρα καὶ ἁπλουστέρα, τὸ δὲ τέλος ὀλίγων τινῶν ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων ἐτροποποιήθη ἀναλόγως τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

12) Τέλος ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ὑφασμάτων ἐγένετο νέα διαίρεσις καὶ πολλῶν ἐξ αὐτῶν ὁ δασμὸς ἠλαττώθη λίαν ἐπαισθητῶς κατόπιν τῶν γενομένων συζητήσεων καὶ δοκιμασιῶν.

Β'. ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν·

13) Ἐσημειώθησαν ἐν τῷ πίνακι τῆς ἐξαγωγῆς τὰ τρυπημένα καὶ ἄχρηστα πρὸς ἀναπήνισιν κουκούλια, ἐφ' ὧν ὡρίσθη ἐξαγωγικὸν τέλος λεπτῶν 10 τὴν ὀκᾶν, καθότι ἐθεωρήθη ἄδικον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ αὐτὸ μὲ τὰ ἀκέραια κουκούλια τέλος, καὶ ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐν Ἑλλάδι μένουσι πάντη ἄχρηστα, ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ τιμῶνται ἀσυγκρίτως ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων.

14) Ἐλήφθη συγχρόνως πρόνοια νὰ γενῇ διάκρισις τοῦ ἄνευ ἄμμου σπόγγου ἀπὸ τὸν περιέχοντα ἄμμον, καὶ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τρία τέταρτα τὸ τέλος αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴν ἐπέρχεται

πρόσκομμα εἰς τὴν κατεργασίαν ταύτην, δίδουσαν τροφὴν εἰς πολλοὺς ἐργάτας.

Τοιαῦται εἰσί, Κύριοι, ἐν περιλήψει αἱ ἐπενεχθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου Β. Διατάγματος τροποποιήσεις, τὸ λυσιτελὲς τῶν ὁποίων πέπεισμαι, ὅτι θέλετε ἀναγνωρίσει, ἐπιψηφίζοντες τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ τέλος ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐν τῷ κάτωθι πίνακι ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων κανονίζεται ὡς ἐν αὐτῷ σημειοῦται.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. (*) »

Ἐπαναληφθείσης ἔπειτα τῆς πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἐφόρου τῆς Βουλῆς ματαιωθείσης κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν ψηφοφορίας, προύτέθησαν αἱ κάλπαι, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Μωριάτου καὶ Σ. Ἀντωνοπούλου, εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 76. Ἐκ δὲ τῆς

(*) Ὅρα τὸ Δασμολόγιον κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 15 Ἰανουαρίου 1859 ὑπὸ Στοιχ. ΚΘ'.

διαλαγῆς ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Χ. Θεοχαροπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἑφαρον αὐτῆς τὸν Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλον διὰ ψήφων 75, λαβόντος καὶ τινος μίαν.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προέβη ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βιβλιοφύλακος αὐτῆς, τεθέντων δὶς τὸν τύπον ὡς συνυποψηφίων τῶν Σ. Δ. Σοφιανοῦ καὶ Γ. Παράσχου. Γενομένης δὲ ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἀριθμηθέντα τὰ ψηφοδέλτια εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 77. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Σ. Κοπανίτσα, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην βιβλιοφύλακα αὐτῆς τὸν Γ. Τερταέτην παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐγένετο ἡ διὰ τὸν ἀρχόμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Μαδεμοχωρίτου καὶ Σ. Δοκοῦ, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1858.

Α.

Γ. Βελῆς.	Χ. Τσαλαμιδᾶς	Κ. Βλάμης
Α. Χ. Λόντος	Π. Χ. Πέτρου.	Γ. Καΐρης
Ν. Τσέλιος	Ἀ. Μάντσαρης	Ἰω. Μπαλάφας
Ἀ. Τσάκας	Ἰω. Μωράτης	Γ. Περωτὴς
Δ. Ἀθανασίου	Θ. Α. Ζαΐμης	Μ. Μιχαλόπουλος
Ἐλ. Καλογερᾶς	Ἰω. Σκαβέντζος	Εὐαγ. Κοντογιάννης.
Χ. Σουμαρίπας	Χ. Χριστόπουλος	

Β.

Ἀ. Κουμουνδοῦρος	Σ. Βλάχος	Κ. Κουρκουμέλης
Β. Νικολαΐδης	Ἀναγν. Παπατσώρης	Ἀ. Μαυροειδὴς
Ἀ. Δανόπουλος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Γ. Γιολδάσης
Π. Παϊρινὸς	Ν. Βαρβαρήγος	Ἰω Ζάρκος
Ἐμμ. Ἀντίπας	Εὐθ. Κανελόπουλος	Μ. Σολωμὸς
Σ. Στεφανόπουλος	Ἀ. Παπαδημητριάδης	Γ. Στάϊκος.
Π. Καλαμογδάρτης	Σ. Στράτος	

Γ.

Α. Λόντος	Π. Παπατσώνης	Κ. Δουζίνας
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ἀ. Ρ. Ῥαγκαβῆς	Γ. Γρανίτσας
Γ. Μπάστας	Φ. Φίλωνος	Δ. Πετρουπολάκης
Δ. Βουδούρης	Π. Καμπάνης	Α. Στέφανος
Ν. Καναβὸς	Ἰ. Παπαλουκόπουλος	Σπ. Ἀντωνόπουλος
Π. Ψάθης	Α. Νοταρᾶς	Χ. Θεοχαρόπουλος.
Δ. Δημητρακόπουλος	Σ. Κοπανίτσας	

Δ.

Ἰω. Εὐσταθίου	Ἠλ. Καραγιάννης	Ν. Ἰατρὸς
Σ. Σκουμπουρδῆς	Ἰω. Ταμπακόπουλος	Π. Κουντουριώτης
Ν. Ματθαίου	Ἀ. Αὐγερινὸς	Ν. Μοσχούλας
Πέτρος Δελιγιάννης	Ἰω. Βαλασόπουλος	Ε. Οἰκονομόπουλος.
Γ. Κονδύλης	Σ. Βαρότσης	Δ. Τσόκρης
Α. Καμπάνης	Π. Κανελόπουλος	Ν. Πιεράκος
Β. Κριεζῆς	Γ. Ναούτης	Ἠλ. Καράπαυλος
Ἀ. Κοντόσταυλος	Α. Ἀντωνόπουλος	Ἠλ. Παπαδαῖος
Ἀ. Μεταξᾶς	Ν. Πανουριᾶς	Α. Ῥενουάρδος
Ἀ. Σοφιανὸς	Θ. Τσαννετάκης	Β. Δημητρακόπουλος
Ι. Λορεντσιάδης.	Δ. Στάϊκος	Α. Παπαθανασίου
Κωνστ. Πλαπούτας	Γ. Π. Γιατράκος	Ἀν. Ζέρβας.
Δ. Βιλαέτης	Ἀ. Δεδόπουλος	Στ. Δοκὸς
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Στ. Καπετανάκης	Γ. Νικολάου
Α. Πετιμεζᾶς	Γ. Κεφάλας	Ν. Βουδούρης
Κ. Πανηρόπουλος	Ν. Χ. Παναγιώτου	Στ. Μήτσας
Γ. Μαδεμοχωρίτης	Ἀ. Δεκιγάλας	Γ. Σκοῦφος
Κ. Τσουκαλᾶς	Θ. Γρίβας	Γ. Διαμάντης
Γ. Ῥαβελιώτης	Γ. Πατριαρχίας.	Ἀ. Ἀβέρωφ.
Ἀ. Π. Χ. Ἀναργύρου		

Ζ.

Γ. Πανοπριφτόπουλος	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν. Λεώπουλος
Σ. Κρεστενίτης	Κ. Πλαπούς	Ἰω. Σαγρέδος
Γ. Ἰατρὸς	Γ. Μαυρομιχάλης	Ἰω. Προβελέγιος
Α. Καλογερόπουλος	Ἀ. Βενιζέλος	Δ. Καλλιφρονᾶς
Γ. Γουλιμῆς.	Ἰω Ταταράκης	Γ. Σιρπάνος.
Ἀντ. Ἀρμάος	Π. Τανταρίας	
Δ. Νάκος	Ἀ. Δανηλόπουλος	

Γενομένης κληρώσεως περὶ τῆς εἰς τὰ τμήματα παραπομπῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Αἰγίου καὶ Καρυταίνης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτου, ἔλαχεν ἡ μὲν τοῦ Αἰγίου εἰς τὸ ζ', τμῆμα, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὸ δ'.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῆς 29 Νοεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Θ. Ζαΐμην, Μ. Σολωμὸν, Δ. Βουδούρην, Ἀλ. Κοντόσταυλον, Α. Αὐγερινὸν, Δ. Τσόκρην καὶ Δ. Καλλιφρονᾶν· Γραμματεῖς δὲ τοὺς Γ. Καΐρην, Π. Καλαμογδάρτην, Κυρ. Δουζίναν, Α. Πετιμεζᾶν, Γ. Στάϊκον, Σ. Δοκὸν καὶ Λ. Καλογερόπουλον· Μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς τοὺς Θ. Ζαΐμην καὶ Ι. Μωραΐτην, Α. Δανόπουλον καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, Δ. Βουδούρην καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλον, Ἐμ. Τσοῦχλον καὶ Κυρ. Πονηρόπουλον, Δ. Στάϊκον καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον, Δ. Τσόκρην καὶ Ἠλ. Παππαδαῖον, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Α. Βενιζέλον· τῆς δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοὺς Ἑλ. Καλογερᾶν, Στ. Βλάχον, Π. Ψάθην, Γ. Μαθεμογωρίτην, Α. Δεκιγαλᾶν, Στ. Δοκὸν, καὶ Ἰω. Ταταράκην· τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς τοὺς Α. Μάντσαρην, Εὐθ. Κανελλόπουλον, Νικόλαον Γρανίτσαν, Ἀνδρέαν Π. Χ. Ἀναργύρου, Σταυρ. Καπετανάκην, Βασίλειον Δημητρακόπουλον καὶ Δ. Καλογερόπουλον· καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τοὺς Κ. Βλάμην, Κ. Κουρκουμέλην, Σ. Κοπανίτσαν, Α. Καμπάνην, Α. Δεδόπουλον, Ν. Ἰατρὸν καὶ Ἀθ. Δανηλόπουλον. Εἰσηγητὰς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁρκωδοσίας τῶν ληξιαρχῶν τοὺς Γ. Καΐρην, Π. Καλαμογδάρτην, Φίλ. Φίλωνος, Γ. Μαθεμογωρίτην, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Γ. Διαμάντην καὶ Α. Ἀριμὸν· ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1859 τοὺς Δ. Ἀθανασίου, Εὐθ. Κανελλόπουλον, Φ. Φίλωνος, Γ. Κονδύλην, Γρηγ. Πατριαρχέαν, Α. Παπαθανασίου καὶ Γ. Γουλιμήν· ἐπὶ τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου, ἐκτὸς τοῦ Β'. τοὺς Θ. Ζαΐμην, Π. Καμπάνην, Ἰωάννην Λορεντσιώτην, Σ. Βαρόσην, Α. Ῥενουάρδον καὶ Ἰωάννην Σαγρέδον· ἐπὶ τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1859 τοὺς Νικόλαον Τσέλιον, Γ. Στάϊκον, Εὐθ. Κεχαγιὰν, Β. Κριεζῆν, Στ. Καπετανάκην, Στ. Μήτσαν καὶ Α. Καλογερόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΖ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθν. γῆς αὐθαιρέτως οἰκοδομησάντων, τοὺς Εὐαγ. Κοντογιάννην, Περικλ. Καλαμογδάρτην, Χ. Θεοχαρόπουλον, Κυρ. Πονηρόπουλον, Σ. Βαρόσην, Γ. Διαμάντην καὶ Δ. Παλυχρονόπουλον καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Τελωνείου ἐν Ἀθήναις, ἐκτὸς τοῦ Δ'. τοὺς Χ. Σουμαρίπαν, Στ. Βλάχον, Π. Παπατσώνην, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Α. Ῥενουάρδον, καὶ Δ. Καλλιφρονᾶν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἐφόρου τοῦ Β. Ναυστάθμου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατ' ἐντολὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ νομοσχέδιον, τὸ περὶ καταλλήλου προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ἐφόρου τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου.

Οἱ δύω αὐτοὶ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλοι συνήθως ἔχουσι βαθμοὺς ἀνωτάτους, καὶ ἑπομένως τὴν εἰς τοὺς βαθμοὺς αὐτοὺς ἀνήκουσαν μισθοδοσίαν ἀπολαμβάνουσιν· ἐνίοτε ὅμως ἀναγκάζεται ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὰς ἐξαιρέτους αὐτὰς θέσεις ἀξιωματικοὺς βαθμοῦ κατωτέρου, ἕνεκα τῶν εἰδικῶν γνώσεων, ἃς ἔχουσιν, ἢ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀξιωματικῶν βαθμοῦ ἀνωτέρου. Ἡ εὐθύνη ὅμως καὶ τὸ ἱεραρχικὸν ἀξίωμα τοῦ τε Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ἐφόρου τοῦ ναυστάθμου κατ'οὐδὲν ἀλλοιοῦνται, καὶ ἂν κατώτερον ναυτικὸν βαθμὸν οἱ δύο αὐτοὶ δημόσιοι ναυτικοὶ ὑπηρέται ἔχωσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μισθοδοσία τοῦ ὑπαλλήλου πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος πρὸς τὴν εὐθύνην καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν δημοσίων αὐτοῦ ἔργων, διὰ τοῦτο ἐκρίθη δίκαιον νὰ ὁρισθῇ διὰ τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸν Ἔφορον τοῦ Βασ. Ναυστάθμου, καὶ ἂν κατωτέρους φέρωσι ναυτικοὺς βαθμοὺς, μισθοδοσία ἀνάλογος πρὸς τὸν ὄγκον καὶ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας, ἣν διευθύνουσι.

Πέποιθα δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ, σταθμίζουσα τὴν ὀρθότητα τῶν λόγων τῶν ὑπαγορευσάντων τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τὴν σύνταξιν, δὲν θέλει διστάσει νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ σχέδιον τοῦ νό-

μου τοῦ ἀπονέμοντος τὴν πρέπουσαν εἰς δημοσίους ὑπηρέτας ἀμοιβήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 9βρίου 1858.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 9βρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἔφορος τοῦ Βασιλικοῦ ναυστάθμου θέλουσιν ἀπολαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, ὁ μὲν ἑξακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα, ὁ δὲ τετρακοσίας, ἐὰν αἱ κατὰ ξηρὰν ἀποδοχαί, αἱ εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀνήκουσαι, ἦναι κατώτεραι τῶν εἰρημένων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁρκοδοσίας τῶν ληξιάρχων εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ εἰσαχθὲν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν νομοσχέδιον, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν της ἡ εἰσηγητικὴ σας ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν ὑμετέραν ἀποδοχὴν, καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ οἱ κατὰ τὸν ἀπὸ 29 8βρίου 1856 νόμον τὰ τῶν ληξιάρχων καθήκοντα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐκτελῶσιν, ἐνῷ διευκολύνονται διὰ τῆς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὁρκωμοσίας των, θέλουσιν ἔχει καὶ τῶν ἐργασιῶν των ἀμοιβήν τινα,

ὅτις ἂν καὶ μικρὰ, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀρκοῦσα, διότι τὰ ληξιαρχικὰ καθήκοντα ὄντα δημόσιον ἔργος-munus publicum-οὐδένα μισθὸν συνεπάγονται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Νβρίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης, Γ. Διαμάντης,
Φίλων Φίλωνος, Π. Καλαμογδάρτης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ἀποδεξαμένης τῆς Βουλῆς τὴν ἄμεσον τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν ὡς κατεπείγοντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Σ. Δοκὸν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁρκοδοσίας τῶν ληξιάρχων, ναὶ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Θεόδωρος Γρίβας . . . . .
Π. Καμπάνης . . . . . Ν	Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν
Γ. Καΐρης . . . . . Ν	Π. Τανταρίας . . . . . Ν
Ἀντ. Καμπάνης . . . . Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης . . . Ν	Θ. Τσαννετάκης . . . . Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ν	Γεώργιος Κονδύλης . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Α. Παπαθανασίου . . . Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . .
Ἠλίας Καραγιάννης	Γ. Γιαλδάσης . . . . . Ν
Σωτήριος Στράτος . . . . Ν	Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν
Δημήτριος Νάκος	Γ. Βελῆς . . . . . Ν

Γ. Σιρπάνος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Α. Μαυροειδὴς	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	
Σόλων Κρεστενίτης		Γ. Κεφάλας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Κωνστ. Κουρκουμέλης	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Γ. Γουλιμὴς	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Α. Δεκιγάλας	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Σ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Χαρ. Θεοχαρόπουλος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	Ν
Γεώργιος Περωτὴς		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Ν. Καναβάς	
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	
Ἰωάννης Μπαλάρας		Γεώργιος Ἰατρὸς	
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογεράπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἐμ. Ἀντίπας		Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρ. Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβής	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Ταλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥοδελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν

Γεώργιος Μπάστας		Δημήτριος Στάϊκος	
Ἰωάννης Σκαβέντσος		Βασίλειος Κριεζὴς	Ν
Γ. Νικολάου		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Μιχαὴλ Σολωμός		Δημήτριος Βουδούρης	
Κωνστ. Πλατύς		Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γεώργ. Ναύτης		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ἀντ. Ἁρμάος	Ν	Σ. Σκουμπουρδὴς	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Α. Μάντσαρης	Ν
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν		

Γενομένων δὲ δεκτῶν δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τῶν τεσσάρων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἐπιτηρηθείσης, καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 73, ἔχον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 νόμου διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος διοριζόμενοι ληξίαρχοι ὁρκίζονται τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅρκον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατελοῦσιν.

Ἡ περὶ ὁρκοδοσίας ἔκθεσις γράφεται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ὑπὸ παντὸς ληξιάρχου ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ εἰρημένου νόμου γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως, τρίτης κλάσεως, ἐρυθρᾶς σφραγίδος.

Τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ τέλους τούτου ἀνήκει εἰς τὸν ἐκδόντα αὐτὰ ληξίαρχον.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἀρμόδιοι συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα ληξίαρχον τὸν ἀναγκαιοῦντα ἔνσημον χάρτην, ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 4. Πᾶσα προϋπάρχουσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ νόμου τούτου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργούς.»

Αναγνωσθέντων δὲ ἀμέσως τῶν πρακτικῶν καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης,
Η. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 1 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 Μ. Μ. ἀνηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων, ἐφ' ᾧ προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων τοῦ 1859, ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον τὸ κανονίζαν τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1859 καὶ παρατηρήσασα ὅτι ὁ προσδιορισμὸς αὐτῶν εἶναι ἀπαράλλακτος πρὸς τὸν ὁμοειδῆ νόμον, τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, καὶ ὅτι ἐκ τῆς πείρας δὲν ἀνεφάνη ἀναγκαία μεταβολή τις, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Πατριαρχίας, Α. Παπαθανασίου,
Δημ. Ἀθανασίου, Γεώργιος Κονδύλης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Φ. Φίλωνος.»

Προσελθὼν ἐπίσης ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Ν. Βούκουρα, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Τὸ Θ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς διεξελθὸν τὰ παραπεμφθέντα εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, ἐνεργηθείσης πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος Βουλευτοῦ Ν. Βούκουρα, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπαρχία Καρυταίνης σύγκειται ἐξ 11 Δήμων· ὅτι κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου τ. ε. ἡ ἐκλογὴ ἤρξατο τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ διήρκεσεν ἐπὶ 8 ἡμέρας, ἤτοι μέχρι τῆς 6 Νοεμβρίου· ὅτι κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα ἐψηφοφόρησαν 14,958 ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, ἐκ δὲ τῶν ἐριθεισῶν ἰσαρίθμων ἔλαβεν ὁ Θεόδωρος Ἰω. Κολοκοτρώνης 10,491 καὶ ὁ Γεώργιος Δ. Πλαπούτας 4,467, ὡς ἐφεξῆς·

Ὁ πρῶτος ἔλαβεν εἰς τὸν Δῆμον Γόρτυνος . .	ψήφ.	2,152
Εἰς τὸν Δῆμον Θελπούσης	»	805
Εἰς τὸν Δῆμον Τρικολλώνων	»	1,009
Εἰς τὸν Δῆμον Τευθίδος	»	879
Εἰς τὸν Δῆμον Κλείτορος	»	1,099
Εἰς τὸν Δῆμον Νυμφασίας	»	807
Εἰς τὸν Δῆμον Ἐλευσῖνος		997
Εἰς τὸν Δῆμον Θισσάας	»	1,467.
Ὁ δεύτερος ἤτοι ὁ Γ. Πλαπούτας ἔλαβεν, εἰς τὸν Δῆμον Θισσάας	»	1,005
Εἰς τὸν Δῆμον Ἡραίας	»	2,000
Εἰς τὸν Δῆμον Μυλάοντος	»	1,462
Τὸ ὅλον . .		4,467

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δὲ τούτου προκύπτει ὅτι ὁ λαβὼν τὰς πλειοτέρας ψήφους, ἤτοι τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐστὶν ὁ Θεόδωρος Ἰω. Κολοκοτρώνης.

Τὸ τμῆμα θεωρῆσαν ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους· ὅτι αἱ δοθεῖσαι ἐνστάσεις ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὸν σύλλογον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐκηρύχθησαν ὡς ἀδικαιολόγητοι καὶ ἀβάσιμοι· ὅτι ἡ κυριωτέρα τῶν ἐνστάσεων ὅτι ὁ σύλλογος ἀπαρτιζόμενος ἀπὸ 29 μέλη ἦτον ἐλλειπής, εἶναι ἀπόῤῥοια πλάνης, διότι μεταξὺ τῶν 55 μελῶν, ἅτινα ἀπετέλουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ 29 ἠδύναντο νὰ ἐργασθῶσι νομίμως, διότι συνεπληροῦτο ὁ ἡμίσυς

ἀριθμὸς πλέον ἑνὸς, ἑπομένως αἱ πράξεις τοῦ συλλόγου εἰσὶ νόμιμοι καὶ ἀπρόσβλητοι.

Διὰ ταῦτα.

Ἀποφαίνεται ἔγκυρον τὴν ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποδιώσαντος βουλευτοῦ Ν. Βούκουρα, ὁ ἐκλεχθεὶς ὡς τοιοῦτος Θεόδωρος Ἰω. Κολοκοτρώνης, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1858.

Τὸ τμῆμα

Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος,	Ἰωάννης Εὐσταθίου,
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου,	Ἰω. Λορεντζιάδης,
Γεώργιος Κοντύλης,	Σ. Σκουμπουρδῆς,
Α. Ν. Πετιμεζᾶς,	Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης,
Α. Κοντόσταυλος.	Β. Γ. Κριεζῆς,
	Κ. Ν. Πονηρόπουλος.»

Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. διὰ τὸ 1859, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ Εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1859 νομοσχεδίων, καθ' ὃ ἡ μὲν δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται εἰς 10,286 ἀξιωματικοὺς, ὑπαξιωματικοὺς, στρατιώτας καὶ λοιποὺς, ἡ δὲ τοῦ ναυτικοῦ εἰς 1340 ἄνδρας, καὶ ἡ ναυτολογία καὶ στρατολογία προσδιορίζεται ὁμοῦ εἰς 2130 ἄνδρας, καὶ παρατηροῦσα ὅτι κατὰ μόνον 92 ἄνδρας γίνεται αὔξησις εἰς τὸ ναυτικὸν, ὑπαγορευομένη ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, συνίστησι τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καπετανάκης	Σταμ. Μήτσας
Ν. Τσίλιος	Α. Σ. Καλογερόπουλος
Γ. Στάϊκος.	

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ε. Κεχαγιᾶς.»

Ἀκολούθως μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκλογῆς Καρυταίνης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ νόμιμον βουλευτὴν τὸν Θεόδ. Ἰω. Κολοκοτρώνην.

Οὕτω δὲ προσελθὼν ὁ ἀνωτέρω ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων, ὧν αἱ ἐκθέσεις ἀνεγνώσθησαν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψάθης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν πρώτην Δεκεμβρίου 1858 ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς Καρυταίνης Κύριος Θεόδωρος Ἰω. Κολοκοτρώνης ἀντὶ τοῦ ἀποδιώσαντος Ν. Βούκουρα, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἑξῆς·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς » τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκ» πληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης.

Ὁ Ἱερεὺς
Μάρκος Μοσχάτος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνακοινώσας ὁ πρόεδρος ὅτι ὁ ἄρτι ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς

Θ. Κολοκοτρώνης ὑπήχθη εἰς τὸ Ε'. τμῆμα, ἐλλειπὲς ὂν καθ' ἓν ὄνομα, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων κτλ. καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. Παρελθὼν δ' ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς Ρωσσικῆς ἐμπορικῆς ἀτμοπλοΐας ἑταιρίας· ὡσαύτως δ' ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ ἔκθεσιν περὶ συστάσεως γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ἕτερον νομοσχέδιον καὶ ἔκθεσιν περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Νουβάλ συμβάσεως περὶ συστάσεως ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μετὰ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας συνήφθη ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως σύμβασις ταχυδρομικὴ ἀφορῶσα κατὰ κανόνα μὲν τὴν τήρησιν τακτικῆς ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Σύρου καὶ Ὀδησσοῦ καὶ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ὀδησσοῦ διὰ Κωνσταντινουπόλεως, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ καὶ ἐπὶ προηγουμένῃ συνεννοήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὴν σύστασιν καὶ ἑτέρας, ἢ ἑτέρων ἀτμοπλοϊκῶν γραμμῶν μεταξὺ ξένων καὶ Ἑλληνικῶν λιμένων, καὶ ὁρίζουσα τάς τε λοιπὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας καὶ τὰ παρεχόμενα αὐτῇ πλεονεκτήματα.

Τὴν σύμβασιν ταύτην ἀποτελουμένην ἐξ ἄρθρων εἰκοσιτεσσάρων καὶ ἑνὸς προσθέτου, τροποποιοῦντος τὸν 1 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 19, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισίν σας, εἰσάγων καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς **Α. Μ.** τοῦ Βασιλέως τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον.

Τῆς προκειμένης συμβάσεως τὰ ἄρθρα **1, 2, 3, 4, 5, 10, 11** καὶ **12** διαλαμβάνουσι περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀτμοκινήτων τῆς ἑταιρίας, τὰ ἄρθρα **13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22** καὶ **23** περὶ τῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς πλεονεκτημάτων καὶ εὐκολιῶν, τὰ δὲ ἄρθρα **6, 7, 8** καὶ **9** κανονίζουσι τὰς σχέσεις τῆς ἑταιρίας μετὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ὡς πρὸς τὴν μετακομιδὴν γραμμάτων καὶ ἐντύπων ἐξ Ἑλλάδος κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου **5** εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἀλλοδαπῆς τοὺς μνημονευομένους ἐν τῷ **2** παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου **1** καὶ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου **5** καὶ τἀνάπαλιν καὶ τὰ πληρωτέα διὰ τὴν μετακομιδὴν τέλη.

Τὰ παρεχόμενα πλεονεκτήματα, ἤτοι ἡ ἀφορμώσως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας πρὸς πολεμικὰ πλοῖα καὶ αἱ συνεπεῖς ἀτέλειαι, ἡ δωρησις γηπέδων κτλ. εἰσιν, ὡς θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ παρατηρήσητε, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα παρεχωρήθησαν καὶ εἰς ἄλλας ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας, ὀνομαστὶ δὲ εἰς τὴν τῶν Γαλλικῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων καὶ τὴν τοῦ αὐστριακοῦ Λούϋδ, καὶ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε φυσικῷ τῷ λόγῳ ν' ἀπονεμηθῶσι καὶ εἰς ἑταιρίαν προστατευομένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήτιδος δυνάμεως τῆς Ῥωσσίας. Παρατηρῶ δ' ἐνταῦθα ὅτι βεβαιωθέντος ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως, ὅτι τὸ ἐν τῷ **1** παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου **19** δηλούμενον γήπεδον ἐν Σύρῳ δὲν ἠδύνατο νὰ διατεθῇ, προσδιωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον ἐξ ἑπτακοσίων εἴκοσι μέτρων, κείμενον πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ νησιδίου ἁγίου Νικολάου, πρὸς βορρᾶν τοῦ παραχωρητέου τῇ ἑταιρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, συνετάχθη ἑπομένως τὸ πρόσθετον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον τροποποιεῖ τὸν εἰρημένον παράγραφον καὶ ἀντικαθιστησιν αὐτόν.

Αἱ δὲ ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας συνίστανται εἰς τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν συγκοινωνιῶν, εἰς δωρεὰν μετακόμισιν ὡρισμένου ἀριθμοῦ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡρισμένου βάρους καὶ εἰς δωρεὰν μετακόμισιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ **4** μνημονευομένης ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας, καθὼς ἀκόμη καὶ τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν τῷ **5** ἄρθρῳ· τῆς τελευταίας ὅμως ταύτης ἐπὶ πληρωμῇ τῶν προσδιορισθέντων θαλασσίων κομίστρων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ θαλάσσια τέλη ἢ κόμιστρα, τὰ προσδιοριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις **6** καὶ **7** παρατηρῶ, ὅτι ταῦτα εἰσὶ κατά τι ἐλάσσονα τῶν εἰς τὰς ἑταιρίας Λούϋδ καὶ τῶν Γαλλικῶν αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων πληρονομένων.

Τελευτῶν τὴν παροῦσαν, ἐκφράζω, Κύριοι, τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὰ ὠφελήματα, τὰ ὁποῖα προσγίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ὅτι τὰ παραχωρούμενα πλεονεκτήματα εἰσὶν ἐκ τῶν συνήθων· ἐκτὸς δὲ τούτου ἀντ' αὐτῶν ἀπολαμβάνομεν παραχωρήσεις πολὺ ἀνωτέρας τῶν γινομένων παρ' ἡμῶν, θέλετε ἀποδεχθῆ καὶ ἐπιδοκιμάσει τὴν προκειμένην σύμβασιν διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **29 Νοεμβρίου 1858.**

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, απερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ μεταξὺ τοῦ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ἀναπληροῦντος ὑποδιευθυντοῦ Κυρίου Θ. Λεονάρδου καὶ τοῦ ἐπιτίμου Ῥωσσικοῦ Συμβούλου Κυρίου Ἀνδρέου Παυλὼφ ἀντιπροσώπου τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας, συνομολογηθεῖσα τὴν 5 Ἰουλίου 1858 ταχυδρομικὴ σύμβασις καὶ συγκειμένη ἐξ ἄρθρων εἴκοσι καὶ τεσσάρων, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρόσθετον ἄρθρον αὐτῆς, δι' οὗ προσδιορίζεται τὸ ἐν Σύρῳ παραχωρητέον δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ γήπεδον ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων εἴκοσι, κειμένων ἐπὶ τοῦ νησιδίου «Ἁγίου Νικολάου,» θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας.

Οἱ Κύριοι Θεόδωρος Λεονάρδος Ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, ἐκπληρῶν χρέη Γεν. Διευθυντοῦ, καὶ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Παυλὼφ ἐπίτιμος σύμβουλος, λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς Ἑταιρίας νὰ προσδιορίσῃ τὰς μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σχέσεις, ἀνταλλάξαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνέθεντο τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἡ Ῥωσσικὴ ἀτμοπλοϊκὴ καὶ ἐμπορικὴ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ, πλὴν περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως, τὰς ἀκολούθους ἀτμοπλοϊκὰς γραμμάς. Μεταξὺ Ὀδησσοῦ, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σύρου, ἅπαξ κατὰ δύω ἑβδομάδας, καὶ μεταξὺ Ὀδησσοῦ, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πειραιῶς, ἅπαξ κατὰ τέσσαρας ἑβδομάδας. Ἡ μεταξὺ ὅμως Ὀδησσοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως συγκοινωνία θέλει παύει ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ πάγος ἐν τῷ λιμένι τῆς Ὀδησσοῦ.

Ὅταν ἡ Ἑταιρία εὐκολυνθῇ νὰ ἐπεκτείνῃ τακτικῶς τὰς ἀνωτέρω δύω ἀτμοπλοϊκὰς γραμμὰς, τὴν μὲν μέχρι Μασσαλίας, τὴν δὲ μέχρι Τεργέστης, ἐφαπτομένας καὶ ἄλλων διαμέσων ξένων λιμένων, θέλει εἰδοποιήσει περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς μνησθείσης ἐπεκτάσεως.

2. Αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ὧραι τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοκινήτων τῆς Ἑταιρίας εἰς τοὺς διαφόρους ὅρμους, ἐν οἷς θέλουσιν ὑπηρετεῖ ταῦτα κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῇ παρ' αὐτῆς καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Ἡ Ἑταιρία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὰς εἰς τὸ δρομολόγιον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε αὐξάνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν περιοδικῶν συγκοινωνιῶν, προστιθεῖσα ἢ παραλείπουσα ἕνα ἢ πλείονας διαμέσους προσορμίσεως λιμένας μεταξὺ Σύρου ἢ Πειραιῶς καὶ τῶν δύω ἐσχάτων ἄκρων ἑκάστης γραμμῆς, εἴτε καὶ μεταβάλλουσα τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως· ἀλλὰ δὲν θέλει δύνασθαι αὐτὴ νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς μεταβολὰς ἢ τροποποιήσεις αὐτὰς, εἰ μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν γινομένην ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρότερον εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν καὶ ἀπηλλαγμένην πάσης θαλασσίας δαπάνης τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀποστελλομένην ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν καθιδρυμένων ἐν τοῖς λιμέσιν, εἰς οὓς τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια ἔχουσιν, ἢ θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσορμίζωνται, καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου εἴς τε τὴν Ὀδησσὸν καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας, εἰς οὓς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας καταπλέουσιν ἢ θέλουσι καταπλέει καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐξαιρέσει τῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἀναλαμβάνει περιπλέον τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς

τὴν παραδοχὴν ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας διευθυνομένης εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐκ ταύτης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, πλὴν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν Ῥωσσικῶν Πραξενείων ὡς καὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διευθυνομένης πρὸς τοὺς Πρέκτορας καὶ τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 5. Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ συνάδῃ πρὸς τὰς συμβάσεις αὐτῆς μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν διοικήσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς ἃς ἤθελον προσορμίζεσθαι τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῶν διοικήσεων τούτων τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀλληλογραφίας, νὰ μεταφέρῃ τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, διευθυνομένους εἰς τοὺς ἐν τῷ 2 παραγράφῳ τοῦ 1 ἄρθρου τῆς παρούσης συμβάσεως ἐνδεικνυμένους λιμένας ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ἐκ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐν Τεργέστῃ ταχυδρομικῶν γραφείων προερχομένην καὶ διευθυνομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους, οὓς διαμείβουσι πρὸς ἄλληλα τὰ ἐν Σμύρνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων πληρωτέα εἰς τὴν Ῥωσσικὴν ἑταιρίαν τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν κεκλεισμένων φακέλλων τὴν προνοουμένην ὑπὸ τοῦ 5 ἄρθρου, προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

1) Εἰς Μελίτην (ἐὰν τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια προσορμίζωνται ἐκεῖ) καὶ τὰς Ἰονίους νήσους διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, δεκαπέντε καπίκια ἀργυρᾶ.

2) Εἰς Μασσαλίαν καὶ τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, τεσσαράκοντα ἀργυρᾶ καπίκια.

3) Εἰς Τεργέστην, διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος δεκαεξ ἀργυρᾶ καπίκια.

4) Μεταξὺ Σμύρνης καὶ Αἰγύπτου, διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, δεκαοκτὼ ἀργυρᾶ καπίκια.

Ἄρθρ. 7. Δι' ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, φυλλαδίων, τετραδίων μουσικῆς, καταλόγων, προκηρύξεων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων διαφόρων, ἐγγράφων, ἐντύπων ἢ λιθογραφημένων, διευθυνομένων ὑπὸ ταινίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐν τῷ 2 παραγράφῳ τοῦ 1 ἄρθρου λιμένας, θέλει πληρώνεσθαι ἀνὰ ἓν ἀργυροῦν καπίκιον.

Ἄρθρ. 8. Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει πρὸς τούτοις τὴν ὑποχρέω-

σιν, ὁσάκις ζητήσει τοῦτο ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, νὰ δέχηται ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις ἐφημερίδας, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἀπαριθμουμένων, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν διευθυνομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν διαμέσων λιμένων τῶν γραμμῶν Μασσαλίας καὶ Τεργέστης, ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ δίδωνται αὐτῇ παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τὰ κόμιστρα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7.

Ἄρθρ. 9. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 6, 7 καὶ 8 προνοούμεναι πληρωμαὶ θέλουσι γίνεσθαι διὰ μετρητῶν κατὰ τὴν τιμὴν τὴν προσδιορισμένην ὑπὸ τῆς ἐπισήμου διατιμήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ δέχηται δωρεὰν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, καὶ νὰ μεταφέρῃ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τεθειμένων ὁρίων, ἐπὶ αἰτήσει γινομένῃ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, τὰ προσδιοριζόμενα παρ' αὐτῆς πρόσωπα, ὧν ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν εἰκοστὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατά τε τὴν ἄνοδον καὶ τὴν ἐπάνοδον.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 τεθειμένων ὁρίων, τὰ ἀνήκοντα εἴς τε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν Οἶκον πράγματα, τῶν ὁποίων ὅμως τὸ βάρος νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὸν ἕνα τόνον καθ' ἕκαστον διάπλουν τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 12. Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαρκῇ ἐξ ἰδίων εἴς τε τὸν τέλειον ἐφοπλισμόν, τὴν ἐξάρτισιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν πλοίων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 13. Ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρέχει εἰς τὴν ἑταιρίαν τὰ ἑφεξῆς πλεονεκτήματα·

α) Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ῥωσσικῆς Ἑταιρίας πρὸς τὰς ἄλλας ξένας Ἑταιρίας τὰς μᾶλλον εὐνουμένας ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν παρακεχωρημένων εἰς ταύτας παρὰ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, τὰ πλοῖα τῆς Ῥωσσικῆς ἑταιρίας θέλουν θεωρεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὅπου γίνονται ἢ ἤθελον γίνει δεκτὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22 τῆς παρούσης συμβάσεως, ὡς πολεμικὰ, καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἰδιότητα θέλουσιν ἀπολαύει πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ τέλους, ὡς καὶ διαμετακομιστικοῦ καὶ

τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων, τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως βραδύνῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παύσῃ τοῦ νὰ θεωρῇ τὰ ἀτμόπλοια τῶν ἄλλων ξένων ἑταιριῶν ὡς πολεμικά, ἡ Ῥωσσικὴ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραιτηθῇ ταυτοχρόνως τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσα ν' ἀπολαμβάνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως τὰς ἀτελείας τὰς ἀνωτέρω ἀπαριθμηθείσας.

6') Τὰ πλοῖα τῆς ἑταιρίας θέλουσιν ἀπολαμβάνει πρὸς τούτοις ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια τὰ ἀπαιτούμενα ὑπό τε τῶν συμφερόντων καὶ τῆς σημαντικότητος τῆς πεπιστευμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας. Δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, οὔτε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν, κωλυσιπλοΐαν, ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

γ') Τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσιν καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου ἔχουσι δικαίωμα νὰ καταπλέωσι, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἐμπορεύματα, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, ἐὰν ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τούτων ἦναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τούτων διατάξεις.

Ἄρθρ. 14. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως παρέχει εἰς τὰ πλοῖα τῆς Ῥωσσικῆς Ἑταιρίας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρ. 15. Εἰς πάντας τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, εἰς οὓς τὰ πλοῖα τῆς ἑταιρίας ἔχουσιν, ἢ θέλουσιν ἔχει δικαίωμα νὰ καταπλέωσι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22, συγχωρεῖται αὐτοῖς ν' ἀνταλλάσσωσιν ἐλευθέρως τροφὰς καὶ ὑλικὸν, εἴτε πρὸς ἄλληλα, εἴτε καὶ πρὸς ἀτμόπλοια ἄλλων ἑταιριῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· συγχωρεῖται αὐτοῖς ἐπίσης νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταβίβασιν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων εἴτε πρὸς ἄλληλα, εἴτε καὶ πρὸς ἀτμόπλοια τῶν εἰρημένων ἑταιριῶν χωρὶς ν' ἀποτίσωσι τέλος τι. Ἐὰν ἡ ἀποβίβασις γίνῃ ἐπὶ τῆς προκυμαίας, τὰ ἐμπορεύματα θέλουσι φυλάττεσθαι ἄνευ πληρωμῆς τινος τέλους καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐγχωρίου τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐν τόπῳ ἰδίῳ, διεξόδων τῶν ἁρμοδίων ἑταιριῶν μέχρι

τῆς ἀρίξεως τοῦ περιμενομένου ἀτμοπλοίου· θέλουσιν ὅμως ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ λιμένι τῆς ἀποβιβάσεως.

Ἄρθρ. 16. Ἐν περιπτώσει ἀπευκταίου συμβάντος ἢ ἀβαρίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως θέλει παρέχει εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας πᾶσαν συνδρομὴν καὶ πᾶσαν τὴν δυνατὴν βοήθειαν, χρείας δὲ καλούσης, θέλει διατάσσει νὰ γίνηται, ἢ νὰ προμηθεύηται ὑπὸ τῶν ναυστάθμων καὶ ἐργοστασίων της ἐπὶ ταῖς τιμαῖς ταῖς ὡρισμέναις ἐν ταῖς διατιμήσεσι τῶν καταστημάτων τούτων πᾶν, οὗ τινος ἤθελε λάβει ἀνάγκην εἰς ἐπισκευάς, καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσι ταῦτα τὰ μέσα τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

Ἄρθρ. 17. Τυχόντος πολέμου μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ἑλλάδος, τὰ πλοῖα τῆς Ἑταιρίας θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἀνεμποδίστως καὶ ἄνευ ἐνοχλήσεως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοὺς διάπλους αὐτῶν, ἕως οὗ ἡ μία τῶν δύω Κυβερνήσεων δηλοποιήσῃ πρὸς τὴν ἑτέραν τὴν διακοπὴν πάσης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύω Ἐπικρατειῶν. Τότε τὰ πλοῖα, ἐὰν εὑρίσκωνται καθ' ὁδὸν, ἢ ἔν τινι τῶν λιμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουσι δύνασθαι νὰ ἐπανέλθωσιν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν πρόστασίαν εἰς τινα λιμένα Ῥωσσικὸν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 18. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει κάμει δωρεὰν εἰς τὴν ἑταιρίαν παραχώρησιν πλήρη καὶ τελείαν ἑνὸς γηπέδου ἐμβαδοῦ τριῶν στρεμμάτων ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν, ἔχον δὲ πρόσωπον ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ἄρθρ. 19. Μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει δωρεὰν εἰς τὴν Ῥωσσικὴν Ἑταιρίαν ἐπὶ τῶν σκοπέλων, οἵτινες εὑρίσκονται ὄπισθεν τῶν ἐν Σύρῳ ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως, ἕκτασιν διαθέσιμον ὀκτακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποίαν ἡ ἑταιρία θέλει χερσώσει δι' ἰδίων αὐτῆς ἐξόδων.

Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον ἡ Ἑταιρία λάβῃ ἀνάγκην καὶ ἄλλων γηπέδων εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου τὰ Ῥωσσικὰ πλοῖα ἔχουσιν, ἢ θέλουσιν ἔχει δικαίωμα νὰ προσορίζωνται κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει εἰς τὴν Ἑταιρίαν κατὰ νόμιμον ἐκτίμησιν τὰ ἀναγκαῖα γήπεδα, ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι γαῖαι ἐθνικαὶ διαθέσιμοι.

Ἄρθρ. 20. Ἡ Ἑταιρία θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ

ἐλεύθερα παντὸς τέλους ὅλον τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ ξύλα, ὅσων ἤθελε λάβει ἀνάγκην διὰ τὰς οἰκοδομάς της καὶ τὰς ἐπισκευάς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν ἡ Ἑταιρία ἐξ ἐπιθυμίας ν' ἀναπτύξῃ καὶ παγιώσῃ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας ἐμπορικὰς σχέσεις καθίστα εἰς ἕνα τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, ὅπου τὰ πλοῖα αὐτῆς γίνονται δεκτὰ, διαρκῆ ἢ ἐνισυσίαν ἔκθεσιν δειγμάτων Ῥωσσικῶν προϊόντων, θέλει ἀρμοιοῦσθαι ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν δειγμάτων τούτων πρὸς τοὺς ἐγχωρίους ἐμπόρους.

Ἄρθρ. 22. Ἐὰν βράδιον μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ῥωσσικὴ Ἑταιρία συστήσῃ μίαν ἢ περισσοτέρας νέας γραμμὰς μεταξὺ ξένων καὶ Ἑλληνικῶν λιμένων, τὰ πλοῖα αὐτῆς θέλουσιν ἀπολαύει εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς τούτους λιμένας τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ θέλουσιν ἐκπληροῖ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἅτινα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις συνεφωνήθησαν.

Ἐννοεῖται δὲ ἄλλως, ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας τὰς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 23. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως παραχωρούμεναι ἀτέλειαι θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης εἰς τὴν γενομένην ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῶν ἀτμοκινήτων τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 24. Ἡ παροῦσα σύμβασις συνομολογεῖται ἐπὶ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως· ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἄλλα δέκα ἔτη καὶ οὕτω καθεξῆς, πλὴν ἐναντίας κοινοποιήσεως γινομένης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης προθεσμίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ ὅροι τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῶνται.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν Βουλῶν, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας.

Ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γενῇ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πετρουπόλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, καὶ θέλει τεθῇ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούσων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύω συμβαλλο-

μένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 (17) Ἰουλίου 1858.

Ἄρθρον πρόσθετον.

Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ τὸ γήπεδον τὸ μνημονευόμενον ἐν τῷ 1 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς συμβάσεως τῆς συνομολογηθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 5|17 Ἰουλίου 1858 μεταξὺ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας ἀφ' ἑτέρου, παραχωρεῖ δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ ἕτερον γήπεδον ἐν Σύρῳ ἐμβαδοῦ ἑπτακοσίων εἴκοσι τετραγωνικῶν μέτρων, κείμενον πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ νησιδίου «ἁγίου Νικολάου,» πρὸς βορρᾶν τοῦ γηπέδου τοῦ παραχωρητέου τῇ ἑταιρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ὡς ἐμφαίνεται ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα συνημμένου σχεδίου, ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ Ῥωσσικὴ ἀτμοπλοϊκὴ καὶ ἐμπορικὴ ἑταιρία, θέλει ἀπέχει τοῦ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν οἱαδήποτε περιστάσει ἐπὶ τοῦ γηπέδου τούτου ἀποθήκας ἀνθράκων.

Τὸ παρὸν πρόσθετον ἄρθρον θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν, ὡς εἰ ἦτο κατακεχωρισμένον κατὰ λέξιν ἐν τῇ συμβάσει τῆς 5|17 Ἰουλίου 1858, θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς βάσεσι καὶ ἐντὸς προθεσμιῶν ἀναλόγων πρὸς τὰς διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς μνησθείσης συμβάσεως προσδιωρισμένας.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύω συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὸ παρὸν ἄρθρον καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτοῦ τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 6 Νοεμβρίου 1858.

Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, Α. ΠΑΥΛΩΦ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ διεύθυνσις τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἀπαιτεῖ οὐ μόνον γνώσεις πολυειδεῖς καὶ εἰδικὰς, ἀλλὰ καὶ ἐπιμέλειαν τοσαύτῃ ἀδιάλειπτον καὶ ἐπίπονον, ὥστε οἱ τρεῖς οὗτοι κλάδοι τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου δυσκόλως δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσι καὶ ἀκμάσωσιν, ἂν ἡ διοίκησις αὐτῶν δὲν ἀνατεθῇ ἢ εἰς ἰδιαίτερον ὑπουργεῖον, ἔχον διάφορα τμήματα, ἢ εἰς ἴδιον

γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καλῶς ὠργανισμένον καὶ ἐφωδιασμένον μὲ ἀριθμὸν ὑπαλλήλων ἀνάλογον πρὸς τὴν σημασίαν καὶ ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Παρ' ἡμῖν, ὅσην μεγάλη καὶ ἂν ἦναι ἡ σπουδαιότης τῶν εἰρημένων κλάδων, ἡ σύστασις ἰδιαιτέρου ὑπουργείου ἤθελε θεωρηθῆ δικαίως καθαρὰ πολυτέλεια. Ἐντεῦθεν δ' ὁρμωμένη ἡ Ἀντιβασιλεία συνέστησε κατὰ τὸ **1834** τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου Β. Διατάγματος.

Τὸ γραφεῖον τοῦτο, οὗτινος τὸ προσωπικὸν συνέκειτο κατὰ τὸ διαληφθὲν Β. Διάταγμα ἐκ τριῶν Συμβούλων, ἑνὸς μηχανικοῦ, δύο ὑπουργικῶν γραμματέων καὶ ἑνὸς γραφέως δὲν παρήγαγεν ἀληθῶς τ' ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡ πρώτη σύστασίς του ὑπέσχετο· ἀλλ' ἀντὶ νὰ δοθῆ εἰς αὐτὸ ἡ προσήκουσα ζωὴ καὶ ἀνάπτυξις, λόγοι κακῶς ἐννοουμένης οἰκονομίας ἐπήνεγκον τὴν κατάλυσιν αὐτοῦ, διότι διὰ τοῦ ἄρθρου **10** τοῦ ἀπὸ **3** Ἰουνίου **1846** ΑΓ'. Νόμου περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων, περιωρίσθη τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε τὸ σπουδαῖον γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας μετεβλήθη εἰς ἁπλοῦν τμῆμα διευθυνόμενον ὑφ' ἑνὸς τμηματάρχου βοηθουμένου ὑφ' ἑνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἂν καὶ εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται μετὰ ζήλου δὲν δύνανται δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἔργων τοῦ γραφείου τούτου. Ἐντεῦθεν δὲ πολλοὶ τῶν σκοπῶν τῆς συστάσεώς του δὲν ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν.

Πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τούτων καὶ διὰ νὰ δοθῆ ὁ δυνατὸς ὠθισμὸς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μνημονευθέντων κλάδων τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας, θεωρῶ, Κύριοι, ἀπαραιτήτως ἀναγκαίαν τὴν ἐκ νέου σύστασιν τοῦ εἰρημένου γραφείου. Συντάξας δὲ τὸ προσῆκον περὶ τούτου νομοσχέδιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω αὐτὸ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Τὸ νομοσχέδιον, ὡς θέλετε παρατηρήσει, διαφέρει τοῦ **2** ἄρθρου τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας Β. Διατάγματος. Κατ' αὐτό, ὡς ἐμνήσθην ἤδη ἀνωτέρω, τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ συνέκειτο, ἐξαιρέσει τοῦ μηχανικοῦ, ἐκ τριῶν συμβούλων, δύο Γραμματέων καὶ ἑνὸς γραφέως, κατὰ δὲ τὸ Νομοσχέδιον, ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἔχοντος βαθμὸν μὲν καὶ μισθὸν Γενικοῦ Γραμματέως, ἑπομένου δ' αὐτῷ, δύο τμηματαρχῶν, τριῶν Γραμματέων καὶ δύο γραφέων.

Τὴν διαφορὰν ταύτην ὑπηγόρευσαν λόγοι ἰσχυροί. Τὰ γεωργικά, βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ συμφέροντα ἔρχονται πολλάκις εἰς διαμάχην, ἐνῶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ κτηματίας εὑρίσκουσι τὸ συμφέρον των εἰς τὴν αὔξησιν τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ξένων προϊόντων, ὁμοίων μὲ τὰ παρ' αὐτῶν παραγόμενα, οἱ βιομηχανοὶ οἵτινες ἐπιδιώκουσι τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἐξ αὐτῆς τὴν ἐλάττωσιν τῆς κατὰ τὴν παραγωγὴν τῶν βιομηχανημάτων των δαπάνης, ἀποκρούουσι τὴν αὔξησιν τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ ὅμως αὐτοὶ οὗτοι ὡς πρὸς τὰ προϊόντα τῆς ἰδίας των βιομηχανίας ἐπικαλοῦνται τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἄλλου μέρους ἀποκρούουσιν οἱ ἔμποροι, εὑρίσκοντες τὸ συμφέρον των εἰς μόνην τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀνταλλαγῶν· ἡ ἐπιμέλεια λοιπὸν τῶν τριῶν τούτων μεγάλων κλάδων τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας εἰς ἴδια τμήματα θέλει ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα νὰ καταστήσῃ τὴν ἀντίθεσιν μεγαλειτέραν καὶ τὸν συμβιβασμὸν αὐτῶν δυσκολώτερον, διὰ τοῦτο εἶναι καλὸν ἡ ἐπεξεργασία αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας ν' ἀπολήξῃ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν χεῖρα, ὥστε εἰς καὶ μόνας στοχασμὸς νὰ διευθύνῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διοίκησίν των· ἡ ἑνότης αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον ἀρκούντως, εἰμὴ ὅταν ὑπάρξῃ εἷς διευθυντὴς βίδων τὸν ὁμοιόμορφον καὶ συμβιβαστικὸν ὠθισμὸν εἰς τὰ διάφορα συμφέροντα, ὥστε τὸ ἓν νὰ μὴ θυσιάζηται ὑπὲρ τοῦ ἄλλου.

Καὶ τὰ στατιστικὰ καθήκοντα τοῦ Γραφείου ἀπαιτοῦσιν ἐξ ἴσου τὴν ὕπαρξιν Διευθυντοῦ. Ναὶ μὲν τὰ ποικίλα καὶ πολυειδῆ στατιστικὰ ἀντικείμενα θέλουσι διαιρεθῆ κατὰ τμήματα, ὥστε ἕκαστον αὐτῶν θέλει συλλέγει τὴν εἰς αὐτὸ ἀνήκουσαν ὕλην, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν μέθοδον τοῦ ἐρευνᾶν καὶ συλλέγειν τὴν ὕλην καὶ πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς συλλεγομένης διὰ σκοποὺς διοικητικοὺς καὶ νομοθετικοὺς ἀπαιτεῖται ἑνότης ἐνεργείας καὶ ἐξιδιασμένη ἱκανότης, τὰ ὁποῖα δὲν δύναταί τις νὰ ζητήσῃ καὶ εὕρῃ, εἰμὴ εἰς ὑπάλληλον ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ ἐκτενεστέρων γνώσεων, διότι ὡς γνωστὸν τὰ ζητήματα τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας συνέχονται στενώτατα μὲ τὰ δημόσια ἔργα, τὴν φορολογίαν, τὸ τελωνιακὸν σύστημα, τὴν στρατολογίαν καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ μ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, οἵτινες προστατεύουσιν ἢ καταναλίσκουσιν ἐθνικὴν ἐργασίαν. Τὰ συμφέροντα ταῦτα ἔχουσι χαρακτῆρα γενικώτατον καὶ δὲν δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τὸ σύνολον αὐτῶν

χωρὶς ἐπαισθητῆς αὐτῶν βλάβης· ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας παραβάλλων καὶ συνδυάζων τὰ διάφορα στατιστικὰ στοιχεῖα, θέλει σταθμίζει καὶ βασανίζει τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποτελέσματα, καθ' ὅσον ταῦτα ὠφελοῦσιν ἢ βλάπτουσι τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, καὶ τοιουτοτρόπως ἀνακαλύπτων δι' ἀριθμοῦ καὶ πραγμάτων τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, θέλει προτείνει τοὺς πρὸς θεραπείαν καταλληλοτέρους τρόπους.

Καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ἑνὸς γραμματέως δικαιολογεῖται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης· ὅπως ἕκαστον τμῆμα ἔχει ἀνὰ ἕνα τμηματάρχην, οὕτω πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ἀνὰ ἕνα γραμματέα· ἴσως διὰ τὸ εὐάριθμον τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῦ τόπου καὶ τὴν νηπιώδη αὐτῶν κατάστασιν φανῇ ἐκ πρώτης ὄψεως περιττὸς ἰδιαίτερος γραμματεὺς εἰς τὸ τμῆμα τὸ βιομηχανικόν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου αὐτὸ τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην πλειοτέρας ἐργασίας καὶ κόπων διὰ νὰ δοθῇ ζωηρά τις κίνησις εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἀτελῆ τοῦ τόπου τεχνικὴν βιομηχανίαν, ἄλλως τε τὰ στατιστικὰ τοῦ γραφείου τούτου καθήκοντα τῶν ὁποίων μνείαν ἐποιήσαμεν ἀνωτέρω, εἶναι κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ τοσοῦτον εὐρέα, ὥστε ἐκτείνονται ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, καὶ περιλαμβάνουσι περιπλέον ὅλην τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν περιγραφὴν τοῦ Βασιλείου, ὥστε αὐτὰ μόνα καλῶς ἐκτελούμενα, εἶναι ἱκανὰ ν' ἀπασχολήσωσιν ὠφελίμως ὅλον τὸ προτεινόμενον προσωπικόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήνας, τῇ 28 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ καθίσταται γραφεῖον

τῆς δημοσίου οἰκονομίας, συγκείμενον ἀπὸ ἕνα Διευθυντὴν ἔχοντα βαθμὸν καὶ μισθὸν γενικοῦ Γραμματέως, ἑπόμενον δ' αὐτῷ, δύο τμηματάρχας, τρεῖς γραμματεῖς καὶ δύω γραφεῖς.

Τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν προστίθεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 νόμου προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς τηλεγραφίας συγκοινωνία ἐξεπλώθη, καὶ ὁλονὲν ἐξαπλοῦται καθ' ἅπαντα τὰ εὐνομούμενα Κράτη διὰ τὰς εὐκολίας, τὰς ὁποίας ἐπήνεγκε, καὶ ἐπιφέρει εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐνόμισεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε να μένωμεν ἐπὶ πλέον ἐστερημένοι τῶν ἐκ τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἀνακαλύψεως ἀγαθῶν, ἀπεφάσισεν ἑπομένως νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν σύστασιν τηλεγραφικῶν γραμμῶν· παρεκινήθη δὲ πρὸ πάντων νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσα τὰς γενομένας αὐτῇ παρὰ διαφόρων ἑταιριῶν προτάσεις, καὶ προβλέπουσα ἐξ αὐτῶν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει καταστηθῇ ἐφικτὸν δι' ἑνὸς ἢ ἄλλου τρόπου νὰ συνδεθῶμεν τηλεγραφικῶς μετὰ τῆς Εὐρώπης.

Δυσχέρειαν σπουδαίαν παρουσίαζεν ἡ σύνδεσις τῆς Σύρου, κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, μετὰ τῶν συστατέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν, διότι ἔδει νὰ γείνῃ δι' ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, ὅστις πρὸς ταῖς ἄλλαις δυσκολίαις εἶναι καὶ πολυδάπανος.

Εὐτυχῶς ἡ ὑποβρυχίων τηλεγράφων Ἀγγλικὴ ἑταιρία Νουβὰλ γνωστὴ ἐπὶ ἐπιχειρήσεσι τοιαύτης φύσεως, καὶ παρέχουσα ἐγγυήσεις ἐμπειρίας καὶ ἀκριβείας ἔτυχε νὰ ἐνασχολῇ ἀτμόπλοιόν της καὶ εἰδικὰ πρόσωπα τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν διὰ λογαριασμόν της σύστασιν ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἀρχομένης ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Ἔλλης, καὶ περατουμένης εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀπτομένης δὲ τῆς Κρήτης καὶ Χίου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀφήσῃ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην νὰ παρέλθῃ, καὶ διὰ τοῦτο ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ μετὰ τῆς εἰρημένης ἑταιρίας εἰς διαπραγματεύσεις, προϊόν τῶν ὁποίων

ὑπῆρξεν, ἡ κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν συμφωνία περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ καλωδίου μεταξὺ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Σύρου.

Τῆς συμφωνίας ταύτης ἡ ἐκτέλεσις γενομένη ἤδη ἤρε τὴν ἀνωτέρω δυσχέρειαν. Λείπεται δὲ νῦν ἡ σύστασις ἐναερίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἥτις καὶ δυσκολίας ὀλιγωτέρας παρέχει καὶ κατὰ πολὺ μετριωτέραν δαπάνην ἀπαιτεῖ, καὶ ἡ συνομολογία συμβάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συνδεθῶμεν τηλεγραφικῶς μετὰ τῆς Εὐρώπης.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἐδόθησαν ἤδη αἱ δέουσαι παραγγελίαι περὶ προμηθείας τῶν ἀναγκαίων πρὸς σύστασιν τῶν γραμμῶν τούτων, κατὰ λόγον τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἐνόντων μέσων, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον, αἱ διαπραγματεύσεις ἤρξαντο ἤδη, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προσπάθειαι θέλουσι καταβληθῆ, διὰ νὰ ἀχθῶσιν εἰς πέρας, καὶ ἐπιτευχθῆ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός.

Τὸ καλώδιον, ὡς θέλετε παρατηρήσει, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς σύρματος, ἀρκούντως παχέος μὲν διὰ τὰ παράκτια μέρη, λεπτοτέρου δὲ διὰ τὰ πελάγια, ὑπεχρεώθη ἡ ἑταιρία νὰ ἐγκαταθέσῃ ἰδίῳ αὐτῆς κινδύνῳ, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο, πρὸς λίρας στερλίνας ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ, ἀριθ. **176**, κατὰ ναυτικὸν μίλιον ἐκ τῶν **60** εἰς τὴν μοῖραν, διά τε ἀγορὰν καὶ τὴν ἐγκατάθεσιν παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου· ἡ δὲ τιμὴ αὐτὴ εἶναι εὔλογος καὶ συμφέρουσα· ἀνέλαβε προσέτι ἡ ἑταιρία, ὡς θέλετε παρατηρήσει, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δέχηται ἐν Σύρῳ τά τε τηλεγραφήματα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν, καὶ νὰ μεταβιβάζῃ τὰ ἀπὸ Σύρου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου ἀποστελλόμενα, μέχρις οὗ δὲ διορίσῃ ἡ Κυβέρνησις τηλεγραφητήν της, ἵνα ἐπιστατῇ εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ τηλεγραφείου, θέλει ἐκτελεῖ ἡ ἑταιρία τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν, χωρὶς τινὸς ἐξόδου τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τῶν λοιπῶν ὅρων τῶν συμπληρούντων τὴν προκειμένην συμφωνίαν, θεωρῶ πάντῃ περιττὸν νὰ κάμω λόγον.

Τελευτῶν δὲ τὴν παροῦσαν, ἐκφράζω, Κύριοι, τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλετε σπεύσει νὰ ἐπιδοκιμάσητε διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν τὴν συμφωνίαν ταύτην, προοιμιάζουσαν τὴν εἰς τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα εἰσαγωγὴν τῆς μνησθείσης ἀνακαλύψεως, ἥτις θέλει

καταστήσει κοινωνοὺς τῶν ἐκ τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως ὠφελημάτων καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **1** Δεκεμβρίου **1858**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **21** Νοεμβρίου **1858**.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Κυρίου Στεφάνου Εὐκλείδου ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομείων, ἐργαζομένου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς τὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Οὐόρλυ Δελαμόρ, ἐνεργούντος ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν Κυρίων Νουβὰλ καὶ συνεταίρων, συναφθὲν τὴν **28** Ὀκτωβρίου **1858** συμβόλαιον ἐξ ἄρθρων ὀκτὼ, περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ κάλω μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς ἀντὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ (ἀριθ. **176**) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικοῦ νομίσματος, κατὰ ναυτικὸν μιλιον ἐκ τῶν ἑξήκοντα εἰς τὴν μοῖραν, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ.

«Ὁ Κύριος Στέφανος Εὐκλείδης ἐπιθεωρητὴς τῶν Ὑγειονομείων, ἐργαζόμενος παρὰ τῷ Βασιλικῷ Ἑλληνικῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὰ τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Προβελεγίου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δυνάμει τῆς ἐνταῦθα συνημμένης πληρεξουσιότητος ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ Κύριος Ἰωάννης Οὐόρλυ Δελαμὸρ, ἐνεργῶν ἐν ἰδίῳ ἑαυτοῦ ὀνόματι, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν Κυρίων

Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφίας ἀφ' ἑτέρου, συνέθεντο τὰ ἀκόλουθα.

I.

Ὁ Κύριος Δελαμὸρ ὑποχρεοῦται διὰ τε ἴδιον ἑαυτοῦ λογαριασμὸν, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφίας νὰ ἐγκαταθέσῃ πρὸς ἴδιον κίνδυνον μεταξὺ τοῦ λιμένος Σύρου καὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ σημείου, τὸ ὁποῖον ἤθελε προσδιορίσει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὑποβρύχιον κάλων ἐξ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ σύρματος, ὁμοίου κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ παρακαταθέντα δείγματα, ὧν τὸ μικρὸν ἐστὶ διὰ τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ παχὺ διὰ τὴν ἀκτὴν καὶ νὰ παραδώσῃ τοὺς εἰρημένους κάλως, ἐν ἐντελεῖ καταστάσει ἐνεργείας ἀντὶ τοῦ ποσοῦ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ (ἀριθ. 176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικοῦ νομίσματος κατὰ θαλάσσιον μίλιον ἐκ τῶν ἑξήκοντα (60) εἰς τὴν μοῖραν, παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου.

II.

Ἐπειδὴ οἱ Κ.Κ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία ἀσχολοῦνται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐγκαταθέσωσιν ὑποβρυχίους ἠλεκτρικοὺς κάλως ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὑποχρεοῦνται, ἂν μείνῃ εἰς τὴν διάθεσίν των ἱκανὸς κάλως μετὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ μεταξὺ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶν Δαρδανελίων, νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας ταύτης· εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταθέσωσιν ὅλον τὸν κάλων ἀπὸ Σύρου εἰς Πειραιᾶ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμφωνίας.

III.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Κ.Κ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφία ἀναδέχονται καὶ ὑποχρεοῦνται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐγκατάθεσιν ὑποβρυχίου κάλω ἐξ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ σύρματος πρὸς ἴδιόν των κίνδυνον καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸν ἐν καλῇ καταστάσει, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγραφείου, τῆς ἐναερίου γραμμῆς, τῶν ἐργαλείων, συσκευῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

IV.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει δώσει τὴν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν εἰς τοὺς ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφίαν, ἵνα θέσωσι τὸν κάλων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι νὰ πληρώσωσιν οὐδὲν ποσὸν λόγῳ ἀποζημιώσεως. Θέλουσιν εἶσθαι ὡσαύτως ἀπηλλαγμένοι παντὸς

λιμενικοῦ δικαιώματος, τελωνιακοῦ καὶ ἄλλων, τόσῳ διὰ τὸ πλοῖον τὸ μεταφέρον τὸν κάλων, ὅσον καὶ διὰ τὸν κάλων αὐτὸν καὶ πᾶν εἶδος ἐργαλείων, συσκευῶν καὶ παραρτημάτων, ὧν ἡ χρῆσις ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐγκατάθεσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κάλω.

V.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐγκαταθέσεως τοῦ κάλω ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐξετάσει ἂν ὁ ἐγκαταθείτεὶς κάλως ἦναι σύμφωνος κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ κατατεθέντα δείγματα.

VI.

Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ κάλω, ὄντος ἐν καλῇ καταστάσει ἐνεργείας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει εἴτ' ἐνταῦθα εἰς νόμισμα, εἴτ' ἐν Λονδίνῳ διὰ συναλλαγματικῶν, πληρωτέων ἐν ὄψει τὴν τιμὴν τοῦ κάλω κατ' ἀναλογίαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ (176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικοῦ νομίσματος κατὰ θαλάσσιον μίλιον ἐκ τῶν ἑξήκοντα (60) εἰς τὴν μοῖραν, παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου, θέλει λάβει ἔκτοτε κατοχὴν τοῦ κάλω, ὁ κάλως γενήσεται ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους καὶ οἱ Κ.Κ. Δελαμὸρ, Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφία θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι πάσης εὐθύνης.

VII.

Οἱ Κ.Κ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία ὑποχρεοῦνται νὰ δέχωνται ἐν Σύρῳ τὰ τηλεγραφήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προερχόμενα καὶ νὰ διαβιβάζωσι τὰ ἐκ Σύρου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσει ὑπάλληλον τηλεγραφητὴν ἰδίᾳ της δαπάνῃ, ἵνα ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ τηλεγραφείου. Ἀλλ' ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διορίσῃ τινὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην οἱ Κ.Κ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία θέλουσιν ἀναλάβει αὐτὴν ἄνευ τινὸς ἐξόδου τῆς Κυβερνήσεως.

VIII.

Ἡ παροῦσα συμφωνία θέλει ἐπικυρωθῇ ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὑπὸ τῶν Κ.Κ Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφίας ἀφ' ἑτέρου.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ δύο πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν

παρούσαν συμφωνίαν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας των.

Ἐψηφίσθη εἰς διπλοῦν τὴν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου) χίλια ὀκτακόσια πεντήκοντα ὀκτώ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΓΚΑΕΙΔΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΥΓΡΑΥ.

Ἐν πρώτοις ἐπιληφθείσης τῆς Βουλῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Στκίων καὶ Α. Δεκιγάλαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παρ' ψηφοι διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ 1859 ἔτος, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Θ. Τσαννετάκης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γεώργιος Κουβούλης	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Ἀντ. Καμπάνης		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Δημήτριος Τσόκρης		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Γ. Γιαλδάϊνης	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Ν. Γρανίτσας	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Σιρπάνος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Ἠλίας Καραγιάννης		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Νάκος		Σόλων Κρεστενίτης	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν

Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτής		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ν. Καναβός	
Ἰωάν. Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιερράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Κανελόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλης	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Ἀεώπουλος		Π. Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωαν. Σκαβέντσος	
Α. Μαυροειδής		Γ. Νικολάου	
Ἀναγνώστης Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμής	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαχείδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Παναγ. Ψάθης	Ν

Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . .	Ν	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	. .	Ν	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	.	Ν	
Ἀναγν. Παπατσώρης	. .	.	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . .	Ν	
Δημ. Στάϊκος	. . . . .	Ν	
Βασίλειος Κριεζής	. . . .		
Κυριάκος Δουζίνας	. . . .	Ν	
Δημήτριος Βουδούρης	. . .	Ν	
Παντολ. Κουντουριώτης	. .	Ν	
Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . .	Ν	
Πέτρος Χ. Πέτρου	. . .	Ν	
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .		
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	.		
Σ. Σκουμπουρδής	. . . . .		
Αὐγερινὸς Λέβεσωρ	. . . .	Ν	
Νικόλαος Β. Βουδούρης	.		
Α. Μάντσαρης	. . . . .	Ν	

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐξαιροῦνται τὰ θηλάζοντα τῶν χοίρων καὶ ἄλλων ζώων· ἀλλὰ γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ χοῖροι θηλάζουσι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, ἡ δὲ δήλωσις γίνεται κατὰ τὸν Νοέμβριον.

Ἐπίσης δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐξαιρούμενα ζῶα, ἄλλος εἶναι ὁ χρόνος τῆς θηλάσεως αὐτῶν καὶ ἄλλος ὁ τῆς δηλώσεώς των. Ἐκ τούτου ἔρχεται πολλάκις ὁ ἀπαριθμητὴς καὶ σημειοῖ ὡς φορολογητέα τὰ ὑπαγόμενα εἰς ἐξαίρεσιν ἕνεκα τῆς θηλάσεως ζῶα. Οὕτω π. χ. αὐτὸς γνωρίζει ὡς Δήμαρχος ὅτι οἱ χοῖροι ἑνὸς φορολογουμένου, ἀρτιγενεῖς ἔτι, ἐθήλαζον· ἀλλὰ μετὰ δύο μῆνας ἔρχεται ὁ ἀπαριθμητὴς, διϊσχυρίζεται ὅτι οἱ χοῖροι δὲν θηλάζουσιν ἤδη καὶ συντάξας πρωτόκολλον περὶ φορολογίας αὐτῶν, ὁ δὲ ἐφορευτὴς ἐπεκύρωσε τὸ πρωτόκολλον δι' ἀποφάσεώς του. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ διαφωτίσῃ πῶς θέλει γίνεσθαι ἡ διάκρισις τῆς φορολογίας τῶν τοιούτων ζώων.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, καθ' ἃ γνωρίζει καὶ αὐτὸς, ποιμήν τις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του δηλώσας ἐξ ἀρχῆς τὰ ζῶά του καὶ πληρώσας τὸν φόρον, μετέφερεν αὐτὰ ἐξ ἑνὸς δήμου εἰς ἕτερον· ἀλλ' ὁ ἔφορος ἀριθμήσας ἐκεῖσε ἐκ νέου τὰ ζῶα τοῦ ποιμένος, ἐσημείωσε τὰ θηλάζοντα ζῶα ὡς φορολογητέα, ὁ δὲ εἰσηνοδίκης κατεδίκασε τὸν ποιμένα εἰς πληρωμὴν φόρου. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ ζῶα δὲν γεννῶσι πάντοτε εἰς ὡρισμένην ὥραν τοῦ ἔτους, οἱ δὲ ποιμένες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀποδείξεις τῆς γεννήσεως αὐτῶν, παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν ἵνα φέρηται κατὰ τοῦτο μετὰ πλείονος δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικείας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καὶ ἡ

τάσις τοῦ ὑπουργείου εἶναι νὰ περιορίσῃ ὅσον ἔνεστι τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ τῆς δηλώσεως, οὐχ' ἧττον θέλει γράψει εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους νὰ συστήσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας νὰ ἐξετάζωσι μετὰ προσοχῆς τὴν ἡλικίαν τῶν ζώων καὶ νὰ ἐξαιρῶσι τὰ πολὺ νεώτερα.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κλτ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐνυρώσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1859 προσδιορίζεται.

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχ. 1.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατα κυψέλην (κοφρίνιον).

Ἄρθρον 2. Δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον,

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων·

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι πολλὰ ἐρρίθησαν πάντοτε ἀπὸ τοῦ βήματος κατὰ τοῦ πλημμελοῦς τοῦ ὑπάρχοντος περὶ στρατολογίας νόμου· ἐκτὸς δὲ μάλιστα ὑπάρχει καὶ ἐπισήμως ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν

ὑπουργὸς διὰ τῆς συνοδευούσης τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσεώς του, διὸ καὶ ἀρκεῖται εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς συμβαινούσας περὶ τὴν στρατολογίαν καταχρήσεις ἀναγκαζεται νὰ φέρῃ παρατηρήσεις τινὰς λαμβάνων ἓν παράδειγμα ἐκ τῆς ἰδίας του ἐπαρχίας. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπεχρεώθησαν καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ στρατευσίμων καταλόγου, οὗτοι δὲ καίτοι ἄκοντες, συνέταξαν ὅμως τοιοῦτον κατάλογον καὶ τὸν ὑπέβαλον εἰς τοὺς δημάρχους· ἀλλ' οἱ δήμαρχοι δυστυχῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τοῦ καταλόγου τούτου, περιέχοντος 270 ὀνόματα στρατευσίμων, ἀλλὰ μόνον **70** ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, τὰ δὲ 200 ἀνεπλήρωσαν δι' ἀνηλίκων παίδων ἐλαττόντων τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἐπειδὴ δὲ μυρίαι συμβαίνουσι τοιαῦται καταχρήσεις, παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων καταχρήσεων μέχρι τῆς τοῦ νέου νόμου εἰσαγωγῆς, καθ' ὅσον εἶναι ἄδικον νὰ γογγύζωσιν οἱ πολῖται διὰ τὴν κακὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐπιβαρύνεται πάντοτε ἡ τάξις τῶν ἀπόρων καὶ ἀπόρων. Παρατηρεῖ δ' ἐπὶ τέλους ὅτι οἱ ἱερεῖς ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τὴν ἡλικίαν ἑκάστου στρατεύσιμου, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι καλὸν νὰ παραδέχωνται οἱ δήμαρχοι τοὺς καταλόγους τοὺς ὑπὸ τῶν Ἱερέων συνταχθησομένους.

Ἀπαντᾷ ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν βουλευτῶν εἶναι περιβεβλημένοι καὶ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα, γνωρίζουσι βεβαίως ὅτι κατά τινα διάταξιν οἱ ἱερεῖς ὑπόχρεοῦνται τῷ ὄντι νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ στρατολογικοῦ καταλόγου. Δύο λοιπὸν τοιοῦτοι κατάλογοι γινόμενοι ἐν πρωτοτύπῳ ἀποστέλλονται εἰς τὸν νομάρχην, ὅστις δι' αὐτοὺς ἐξετάσῃ αὐτούς, τοὺς ἐπιστρέφει εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἀμέσως ἐπιτροπὴν ἵνα θεωρήσῃ τὸν κατάλογον καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς κατ' αὐτοῦ γενομένας ἐνστάσεις. Ἀκολούθως δὲ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐρεσιβάλλεται ὑπὸ τῶν στρατευσίμων ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, ὅστις ἐκδίδει ἀπόφασιν. Εἰς τὴν διοικητικὴν λοιπὸν ἀρχὴν ἀπάκειται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως καὶ αὐτὸς ἐνεργεῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐπέρχεται ἔπειτα ἡ τῆς κληρώσεως ἡμέρα, εἰς ἣν καὶ ἂν θέλῃ, δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὁ δήμαρχος τὴν ἐλαχίστην κατάχρησιν.

Μετὰ τὴν κλήρωσιν δὲ ἡ μεγαλειτέρα γίνεται κατάχρησις ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ, τοῦ μοιράρχου καὶ νομάρχου, ἀποτελούντων νέαν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν, καὶ τελευταῖον ἐπέρχεται ἡ ἀνωτάτη ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐνεργεῖ τὰς μεγαλειτέρας ἐξαιρέσεις. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ εἰσαχθῇ νόμος προλαμβάνων τὰ ἄτοπα. Τὸ 1857 ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος ὅλοι οὗτοι οἱ λόγοι, ὁ δὲ τότε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν ὅτι ἔχει ἕτοιμον νέαν περὶ ἀπογραφῆς νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θέλει εἰσαγάγει κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον. Ἐπειδὴ ὅμως τοιοῦτον νομοσχέδιον δὲν εἰσήχθη ἕνεκα τῆς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας παραιτήσεώς του, ὁ δὲ νῦν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὑπόσχεται διὰ τῆς ἐκθέσεώς του τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου νόμου, πρέπει νὰ παρακαλέσωμεν αὐτὸν διὰ τὴν ταχίστην τοῦ νόμου εἰσαγωγὴν, ἵνα παύσωσιν αἱ περὶ τὴν στρατολογίαν γινόμεναι ἀδικίαι καὶ ἐφαρμοσθῇ ἐφ' ὅλων ἡ τοῦ νόμου ὑποχρέωσις χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνῃ μίαν πολιτῶν τάξιν.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὅσον θεωρεῖ ὀρθοτάτας τὰς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος γενομένας παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐκ τοῦ νόμου συμβαινουσῶν καταχρήσεων, ἄλλο τόσον ἀποδοκιμάζει τὸ συμπέρασμα τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ, ζητήσαντος νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον νέον περὶ ἀπογραφῆς νόμον ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὸν ὑπάρχοντα, ἐνῷ μάλιστα σκοπὸς τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου εἶναι οὐ μόνον νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ παρατείνῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ στρατολογία. Ἂν λοιπὸν ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου εἶναι πλημμελῆ, διατί δὲν προτείνονται ἀπ' εὐθείας τροποποιήσεις ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἄρθρων τούτων; καὶ ἴσως μετὰ τῶν γενησομένων παρατηρήσεων ἡ τοιαῦται τροποποιήσεις δὲν θὰ λουτρογενεῖς δεκταὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' αἱ συστάσεις καὶ αἱ εὐχαὶ ἤρμοζον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας καὶ δὲν πρέπει νὰ πειεθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία. Ἀρκεῖται λοιπὸν εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην ὡς ἀποδοκιμάζων τὸ σύστημα τῶν παρακλήσεων ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς.

Ἐξεφώνησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν, νέος περὶ στρατολογίας νόμος εἶναι ἤδη συνταταγμένος καὶ ἐν βραχεῖ διαστήματι ὑποβάλλεται εἰς τὴν ψῆφον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας· ἠδύνατο δὲ καὶ ταχύτερον ἔτι νὰ εἰσαχθῇ ἂν ἡ σπουδαιότης τοῦ νόμου τούτου, ἀφορῶντος τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον ὡς καὶ τοὺς στρατολογουμέ-

νους, δὲν ἀπήτει νὰ φέρωμεν τὸν νόμον τοῦτον ὅσον οἷόν τε τελειότερον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου γινόμενα ἀτοπήματα, ὁ εἰσαχθησόμενος νόμος περιλαμβάνει τὰς ἀποχρώσας ποινικὰς διατάξεις πρὸς ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν. Ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ τὸ 16 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, πᾶς νόμος ἀφορῶν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλήν, ὁ δὲ περὶ στρατολογίας νόμος ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἔπρεπε μέχρι τῆς καταρτίσεως τοῦ νέου νόμου νὰ ὑποβληθῇ ὁ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν.

Ἐνῷ δὲ θέλει λάβει τὴν δέουσαν πρόνοιαν ἵνα θεραπευθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος ἐκτεθέντα ἄτοπα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου καταχρήσεις, ἐὰν λαμβάνωσι χώραν, παρατηρεῖ, ὅτι, διὰ νὰ καταδιώκωνται αἱ καταχρήσεις, πρέπει βεβαίως νὰ γίνωνται γνωσταὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ διὰ τοῦτο καλὸν εἶναι νὰ λαμβάνῃ τὴν δέουσαν γνῶσιν ἵνα φέρῃ τὴν θεραπείαν. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλος τις βουλευτὴς διϊσχυρίσθη ὅτι αἱ περὶ τὴν στρατολογίαν καταχρήσεις γίνονται ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιτροπάς, εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ τὸ ἐναντίον, καθ' ὅσον ἡ ἀνωτάτη ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας ἐνεργεῖ τὰ χρέη της, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐξαιρέσῃ 50 ἢ 60 κακῶς στρατολογηθέντας, ὁ δὲ πρόεδρος αὐτῆς τῷ παρουσίασε δέκα τοιούτους, οἵτινες πραγματικῶς δὲν ὑπερέβαινον τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἑπέρρεεν ἄλλος, ὅτι ἡ διαβεβαίωσις εἰσαγωγῆς νέου περὶ στρατολογίας νόμου ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἤδη ὑπάρχων εἶναι σφαλερός. Ἀλλ' ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως δύω παρουσιάζονται ἀντικείμενα· τὸ πρῶτον, αἱ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου συμβαίνουσαι καταχρήσεις· τὸ δεύτερον, ἓν βουλευτικὸν μάθημα τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς τὸ Σῶμα. Εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι ἕκαστος βουλευτὴς ἔχει, κατὰ τὸ Σύνταγμα, τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσάγειν πρότασιν νόμου, ἀλλ' ἐνταῦθα ἠθέλαμεν θηρεύσει ἄνεμον δι' τοῦ ἂν ἐζητοῦμεν νὰ εἰσαγάγωμεν ἡμεῖς νόμον, ὃν αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς ἀνεῖχθη νὰ εἰσαγάγῃ καὶ περὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ ὁποίου ἐζήτει εἶται ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ· ὥστε ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης δὲν ἐζήτησε νὰ εἰσαχθῇ νόμος περὶ ἀπογραφῆς, ἀλλὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἑτοιμαζόμενος. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς καταχρήσεις, δυστυχῶς εἶναι πασίγνωστον ὅτι λαμβάνουσι χώραν, καὶ ἵνα φέρωμεν τὰς παρατηρήσεις μας εἰς ἀποτελεσματικὴν τῶν καταχρήσεων, πρέπει

νὰ ὑπάρχῃ αὐτὸς ὁ νόμος συζητούμενος. Ὁσάκις νέος τις ἄρχεται τῆς διαδικασίας τῆς στρατολογικῆς ὑποχρεώσεως, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς πέρας τοιούτους ἀπαντᾷ σκοπέλους τραχεῖς, ὥστε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀφήσῃ ἐπ' αὐτῶν μέρος τῶν φορεμάτων αὐτοῦ. Καὶ ἔπαρχοι καὶ νομάρχαι, χωρὶς νὰ αἰνίττηται οὐδένα προσωπικῶς, πάντες ὑποπίπτουσιν εἰς τοιαύτας καταχρήσεις. Ἡ πρόληψις τούτων δὲν ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν νόμου καλλιτέρου, ὅσον ἀπὸ τὸ ἐπιβλέπον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ὅμμα, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἐνδίδει εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῶν ὑπαλλήλων του, λαμβάνουσι χώραν καταχρήσεις. Ἄνευ τούτου, μὴν ἀμφιβάλλῃ ἡ Βουλὴ ὅτι καὶ ὁ ὑπάρχων περὶ στρατολογίας νόμος, καὶ τοι ἔχων ἐλλείψεις, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καλῶς.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι τὸ περὶ καταχρήσεων ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ζήτημα ὕψωσεν ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Παρνασίδος εἰς ζήτημα ἀνωτέρου βαθμοῦ, εἰπὼν ὅτι θεωρεῖ ἀντισυνταγματικὸν τὸ νὰ συνιστᾷ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἢ καὶ νὰ εὔχεται ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς ἑνὸς νομοσχεδίου, ἀφ' οὗ ἕκαστος βουλευτὴς ἔχει τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα τῆς προτάσεως καὶ τῆς τροπολογίας τῶν νομοσχεδίων. Ἀντὶ λοιπόν, εἶπε, νὰ ζητῆτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν εἰσαγωγὴν νέου περὶ ἀπογραφῆς νόμου, φέρετε ὑμεῖς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ οὕτως εἰσθε ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων Σας. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐρρέθησαν διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάθημα εἰς τὰς εἰσηγητικὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες ἐποιήσαντο χρῆσιν τοῦ συστήματος τῶν συστάσεων καὶ εὐχῶν ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίου τινός, καὶ ἐὰν ἤδη καὶ αὐτὸς ὑπάρξας πολλάκις μέλος εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν μετεχειρίσθη τὸ σύστημα τοῦτο, θεωρεῖ ἀναγκαῖον ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὐδόλως προσέκρουεν εἰς τὸ Σύνταγμα, οὐδ' ὑπεκύπτεν εἰς συνταγματικόν τινα σολοικισμόν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἕκαστον μέλος τῶν δύω νομοθετικῶν Σωμάτων ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νόμου, ἀλλ' ἅμα τὸ Σύνταγμα διὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς εἶχε σκοπὸν νὰ θέσῃ, κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦτο, εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τὰ τε νομοθετικὰ Σώματα καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν; Τὸ κατ' αὐτὸν ἂν καὶ ἐχορήγησε τὸ Σύνταγμα τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα, δὲν ἐθεώρησεν ὅμως ἐπίσης ἀρμόδια καὶ τὰ τρία Σώματα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλα τὰ Συνταγματικὰ Κράτη ἡ ἐκτε-

λεστική ἐξουσία ἐθεωρήθη πάντοτε καταλληλοτέρα εἰς τὴν σύνταξιν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν νομοσχεδίων, διότι ἐγγύτερον οὖσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν καὶ τὰς λεπτομερεστέρας περιστάσεις καὶ ἐπομένως αὐτὴ ἐπιτυχέστερον δύναται καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἐλλείψεις καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἔν ἔργον τελειότερον καὶ ἀκριβέστερον, ἐν ᾧ οὔτε ἡ Βουλὴ, οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται ἐκ τῆς θέσεώς των νὰ ἔχουν τὸ πλεονέκτημα τοῦτο, διότι τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἐπιτηροῦν μὲν τὴν τῶν νόμων ἐφαρμογὴν, δὲν δύνανται ὅμως καὶ νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας. Ῥίψατε ἓν βλέμμα εἰς τὸν κανονισμὸν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐδημιουργήσαμεν ἡμεῖς, διότι νέπια ὄντες εἰς τὸν Συνταγματικὸν βίον, δὲν εἴχομεν τὰς ἀναγκαίας πρὸς τὸ δημιουργεῖν δυνάμεις, ἀλλ' ἐρανίσθημεν ἀπὸ ἄλλα Συνταγματικὰ Κράτη, καὶ θέλετε ἰδῇ, ὅτι εἰς τὰς ὑπὸ βουλευτῶν γινομένας προτάσεις δεικνύει ὀλιγοτέραν ἐμπιστοσύνην καὶ διὰ τοῦτο τὰς ὑποβάλλει εἰς αὐστηρότερον ἔλεγχον παρὰ τὰ συνήθως ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια. Ἂν δὲ καὶ ἠδύνατο ν' ἀναφέρῃ πολλὰ πολλῶν Συνταγματικῶν Κρατῶν παραδείγματα, ἐξ ὧν ἤθελε πεισθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι οὐδέποτε ἐθεωρήθη ταπείνωσις τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων ἡ ἀντισυνταγματικὴ ἡ ὑπὸ τῶν Βουλῶν σύστασις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ εἰσαγωγῆς νομοσχεδίων, νομίζει ὅμως ὅτι τὰ ἐκτεθέντα ἀρκοῦσι πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἰδέας τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἀναγκάζεται μετὰ λύπης νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸν προαγορεύσαντα ὅτι ὁσάκις ἡ Βουλὴ ἠθέλησε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματός της αὐτοῦ, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς διαθέσεις τῆς Βουλῆς καὶ ὡς ἓν λυπηρὸν παράδειγμα φέρει τὸ περὶ πολιτ. θανάτου νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον συνέταξε καὶ μετὰ τοσαύτη. εὐγλωττίας ὑπεστήριξεν ἀνὴρ ἐπισήμων. τὸν ὁποῖον μετὰ λύπης δὲν βλέπει πλέον ἐντὸς τοῦ περιβόλου αὐτοῦ, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπψηφισθὲν ὑπὸ τῶν δύω Σωμάτων, μένει τεθαμμένον ὅλην κεκαλυμμένον ὑπὸ τὴν κόνιν τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ἂν καὶ ὁ πολιτικὸς ἡμῶν Κώδηξ, θεωρεῖ αὐτὸν ὡς νόμον κατηρτισμένον. Ἡ διαγωγὴ λοιπὸν αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀποθαρρύνει ἕκαστον τοῦ νὰ κάμῃ ματαίαν τοῦ δικαιώματός του χρῆσιν.

Ἐρχόμενος ἤδη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρεῖ ὅτι τὸ πλημμελὲς τοῦ ὑπάρχοντος νόμου ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὑπεσχέθη τὴν εἰσαγωγὴν νέου νόμου, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπραγματοποίησε μέχρι τοῦδε τὴν ὑπόσχεσίν της αὐτήν. Σήμερον ἡ ὑπόσχεσις αὕτη δίδεται μετὰ πλειοτέρας ἐπισημότητος διὰ τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, φερούσης τὰς ὑπογραφὰς τριῶν ὑπουργῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐλπίζει ταχείαν τὴν πραγματοποίησίν της. Ἐν τούτοις, ἂν καὶ ἐναντίον τῆς ἰδέας τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ἀναγκάζεται νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν τοῦ νομοσχεδίου εἰσαγωγὴν, διότι τὸ ἀντικείμενον ἐνδιαφέρει ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ συγκινεῖ ὅλων τὰ πνεύματα καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ μείνῃ ἐν τῇ Βουλῇ ἱκανὸν χρόνον ὅπως μελετήσωσι μετ' ἐπιστασίας αὐτὸν οἱ βουλευταὶ καὶ ἐν πλήρει γνώσει προβῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισίν του. Ἂν δὲ καὶ ἡ Βουλὴ μετὰ ἠλεκτρικῆς, οὕτως εἰπεῖν, ταχύτητος προβαίνει εἰς τὴν τῶν νομοσχεδίων ἐπιψήφισιν, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὅμως αὐτοῦ θέλει ἀναγκασθῇ νὰ περιστείλῃ τὴν ὁρμήν της, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον, ὡς εἶπε, εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ ἄλλοτε παρουσιασθὲν εἰς τὴν Βουλὴν τοιοῦτον νομοσχέδιον, ἔμεινεν ἀπραγματοποίητον ἕνεκα τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναφυεισῶν δυσκολιῶν.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ὅτι δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἤθελεν ἀκούσει ἀντιρρήσεις ὑπό τε τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ βουλευτοῦ Καλαμῶν. Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι διὰ νὰ τιμωρηθῇ μία τις κατάχρησις, ἀπαιτεῖται καταγγελία. Ἀλλὰ πῶς πολίτης τολμᾷ νὰ καταγγείλῃ τὸν νομάρχην ἢ δήμαρχον, ἀφ' οὗ ἠξεύρει ὅτι ἡ μὲν καταγγελία του θέλει παρασιωπηθῇ, αὐτὸς δὲ θέλει ὑποστῇ τὰς συνεπείας τῆς τόλμης του; Ἔπειτα ποίαν ἄλλην ζητεῖ ὁ ὑπουργὸς καταγγελίαν, ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς γίνεται ἐπίσημος τῶν καταχρήσεων καταγγελία; Αὐτὸς τοὐλάχιστον διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του σκοπὸν εἶχε νὰ καταγγείλῃ τὰς γινομένας καταχρήσεις καὶ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

Ἡ ἀγόρευσίς του ἔδοσεν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους συζητήσεις, καὶ τις μὲν εἶπεν ὅτι ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ θεραπεύσωμεν τὸ κακὸν διὰ προτάσεως νόμου, ἕτερος δὲ ὅτι καὶ ὁ ὑπάρχων νόμος δύναται νὰ ἦναι καλὸς, καλῶς ἐφαρμοζόμενος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ ἡ δωδεκάδελτος τοῦ Μωϋσέως κακῶς ἐνεργουμένη καὶ παρεξηγουμένη, θέλει ἀποδειχθῇ ὡς ὁ ὀλεθριώτερος νόμος καὶ ἐπομένως ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς νόμου δύναται νὰ καταστήσῃ αὐτὸν καλὸν ἢ κακόν. Τί πταίει τῷ ὄντι ὁ νόμος,

ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἐξαιρῇ ὡς ἀνίκανον τὸν ἱκανώτερον νεοσύλλεκτον; Τί πταίει ὁ νόμος, ὅταν ὁ δήμαρχος σημειοῖ εἰς τοὺς καταλόγους ὀνόματα πρεσβυτῶν ἢ ἀνηλίκων; Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὴν καλὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀληθῶς ἡ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς γενομένη καταγγελία εἶναι ἰσχυροτέρα πάσης ἄλλης ὡς ἀντηχοῦσα ἐφ' ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ γινομένη ὑπὸ προσώπων ἀξιοπίστων. Ἀλλὰ νομίζει ὅτι ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς δὲν ἔκαμε καταγγελίαν, ἀλλ' ἁπλῆν σύστασιν. Καταδείξας τὰ σφαλερὰ μέρη τοῦ νόμου, ἐζήτησε τὴν διόρθωσιν αὐτῶν, χωρὶς οὐδόλως οὔτε πρᾶξιν ῥητὴν, οὔτε πρόσωπον νὰ καταγγείλῃ. Ὁ βουλευτὴς ὡς καὶ πᾶς πολίτης δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, ὅτι ὁ δεῖνα Νομάρχης ἢ Ἔπαρχος ἔπραξε τὴν δεῖνα παρανομίαν καὶ αὕτη ἐστὶ καταγγελία, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς ἀφ' οὗ βασανίσει καὶ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν, ὀφείλει νὰ τιμωρήσῃ τὸν πταίσαντα, καὶ διὰ τοῦτο ἄλλοτε καὶ αὐτὸς παρεκάλεσε τοὺς βουλευτὰς, ὁσάκις πληροφορηθῶσι περί τινος παρανομίας, νὰ τὴν ἀναφέρωσιν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας καὶ τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου.

Ἐπανέλαβέ τις τῶν προαγορευσάντων ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη προτάσεως νόμου, ἀλλ' ἁπλῆς τροπολογίας καὶ τοιαύτην εἶπεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἡ Βουλὴ ἀντὶ εὐχῶν καὶ συστάσεων, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν διὰ τὸν πάσχοντα πολίτην. Τὸ ὑπουργεῖον πρὸ ἐτῶν ὑπόσχεται τὴν εἰσαγωγὴν νέου νόμου, χωρὶς νὰ πραγματοποιῇ τὴν ὑπόσχεσίν του, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ τι τέλειον. Αἱ εὐχαὶ δύνανται νὰ γίνωνται ἐπὶ ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν δύναται ὁ βουλευτὴς κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ ἐπέμβῃ, ὡς π. χ. τὴν ὑπὲρ προτώπου αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ· εἰς ἀντικείμενα ὅμως ὡς τὸ προκείμενον, δὲν πρέπει νὰ περιοριζώμεθα εἰς εὐχὰς οὔτε νὰ ἀρκούμεθα εἰς ἁπλᾶς ὑποσχέσεις.

Ἐξέθηκεν ἄλλος ὅτι καθ' ἃ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν εἰσαγωγὴν νόμου, ἀφ' οὗ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ τροπολογήσωμεν τὸν ὑπάρχοντα. Δὲν ἔλαβεν ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ζητεῖ τὴν διόρθωσιν τοῦ νόμου τοῦ **1851**, ἀλλὰ τὴν τοῦ **1837**, διότι αὐτὸς δίδει τὰς

ἀφορμὰς τῶν καταχρήσεων. Ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ θεραπεύσωμεν τὸ κακὸν τροπολογοῦντες τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νόμου καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονικήσῃ τοῦτο. Ἀλλ' ἐπί τινων ἀντικειμένων προτιμότερον εἶναι νὰ εἰσάγωνται τὰ νομοσχέδια ὑπὸ τῆς ἐκτελιστικῆς ἐξουσίας, ἥτις ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της γινώσκει τὰ προσκόμματα, ἅπερ ἀπαντῶνται εἰς τὴν τῶν νόμων ἐκτέλεσιν, καὶ συγκεντρόνει ἐν ἑαυτῇ τὰ ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους ἀναφυόμενα παιάπανα. Ἐπομένως καλῶς ποιῶν ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαγωγῆς τοῦ πρὸ πολλοῦ ὑποσχεθέντος νομοσχεδίου.

Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ πράξωμεν, ἠρώτησεν ὁ προαγορεύσας, ὅταν ἡμεῖς μὲν ζητῶμεν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑπόσχεται χωρὶς νὰ πραγματοποιῇ τὴν ὑπόσχεσίν της; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ἐν γνώσει περιβάλλουσα τὴν κατάχρησιν καὶ ἐπομένως τοιαύτη Κυβέρνησις εἶναι ἀνάξια τῆς ἐμπιστοσύνης μας, ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν συνταγματικῶν της δικαιωμάτων.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως συνανέσει τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Γ. Γιατράκον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸ **1859**, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀουκᾶς Λόντος	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Ἀντ. Καμπάνης		Σταῦρος Βλάχος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Σωτ. Στράτος	Ν

Δημήτριος Νάκος	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Εὐθ. Κανελόπουλος . . . Ν
Π. Ταντάρίας . . . . . Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . Ν
Θ. Τσαννετάκης . . . . Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . Ν
Γεώργιος Κονδυλης . . . Ν	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογιρᾶς . . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . Ν	Γ. Π. Γιατράκος . . . . Ν
Γ. Γιολδάσης . . . . . Ν	Λουκᾶς Στεφάνου . . . Ν
Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος .
Γ. Βελῆς . . . . . Ν	Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν
Γ. Σιρπάνος	Γ. Ν. Βεζελιώτης . . . . Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . Ν
Αὐσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Λεδόπουλος . Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . . Ν	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . Ν	Γ. Κεφάλας . . . . . Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κ. Κουρκουμέλης . . . .
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν	Γ. Γουλιμής . . . . . Ν
Α. Δεκιγάλας . . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λοριντσιάδης . . . . Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης . Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . Ν	Ἰω. Προβελέγιος . . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν	Ἰω. Ταταράκης . . . . Ν
Ἰλίας Παπαϊωάννου . . . Ν	Σ. Βαρότσης . . . . . Ν
Γεώργιος Περωτής	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . Ν	Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Κοντόσταυλος . . . . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ν	Ν. Καναβός . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . Ν
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . .

Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ν	Γεώργιος Ναούτης . . . .
Στ. Καπετανάκης . . . Ν	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . Ν
Χ. Χριστόπουλος	Παναγιώτης Ψάλης . . . Ν
Π. Κανελόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Νικόλαος Μοσχολάς . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . Ν
Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . Ν
Ν. Πανουριᾶς . . . . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . Ν
Κωνσταντῖνος Βάμβας . . .	Δημήτριος Στάϊκος . . . Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης Ν	Κυριάκος Δοζίνας . . . Ν
Π Πατρινός	Δημήτριος Νουβούρης . . Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Παντολέων Κουντουριώτης . Ν
Ἀνδρ. Π. Χ Ἀναργύρου . Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . Ν	Πέτρος Ν. Πέτρου . . . Ν
Ἰλίας Καράπουλος . . . Ν	Καπαμαρᾶς Ἰσουκαλᾶς . . .
Γεώργιος Μπάστας	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἰω. Σκαβοντσος	Σ Σκουμπουρδῆς . . . . .
Γ. Νικολάου	Αὐξεντίος Ἀβέρωφ . . . Ν
Μιχαὴλ Σαλωμός	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Κωνστ. Πλατὺς . . . . Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης . . . Ν

Δεκτῶν δὲ ἐνομίσθη τῶν ἄρθρων 1. 2. καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐκτενεστέρα ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τὸ συνολον φράσις, τῶν δὲ ἐπιτυχόντων ἄρθρων ἐκτεθέντων, τὸ ἀποτέλεσμα ἔχει δὲ τὸ σύνολον αὐτῶν·

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπιτυχόντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς δέκα χιλιάδας διακοσίους ἑξήκοντα ὀκτὼ ἄνδρας, 10268, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιποὺς.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς χιλίους τριακοσίους τεσσαράκοντα, 1340, ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιποὺς.

Ἄρθρον 2. Ἡ στρατολογία καὶ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς δισχιλίους ἑκατὸν τριάκοντα ἄνδρας, 2130.

Οι δισχίλιοι εκατὸν τριάκοντα 2130 οὗτοι ἄνδρες διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς ὅμιλους.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως ἑνδεκα, συμπεπλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1859 ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Δαβών τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι προτιθέμενος νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἐπερώτησιν περὶ κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δημοτικοῦ νόμου καὶ περὶ παύσεως ἑνὸς δημάρχου τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν· ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε ὡς τοιαύτην τὴν προσεχῆ τρίτην.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίων καὶ ἀνάγνωσιν ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 3 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν, ἐκτὸς τοῦ Α'. Δ'. καὶ Ζ'. εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου τοὺς Ν. Βαρβαρῆγον, Π. Ψάθαν, Σπ. Βαϊότσην καὶ Σ. Δοκόν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων συμβάσεως, τὸ μὲν Γ'. τοὺς Σ. Καπανίτσαν, τὸ δὲ Ε'. τὸν Α. Δεκιγάλαν· ἐπὶ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας τοὺς Σπ. Ἀντωνοπούλου καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως τηλεγραφικοῦ τηλεγράφου τοὺς Εὐθ. Κεχαγιὰν καὶ Θεόδωρον Κολοκοτρώνην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων, προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἐκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατ' ἐντολὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψήφισιν τὸ νομοσχέδιον, τὸ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῶν ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος.

Κατὰ τὸν περὶ ναυτικῶν συνταξεω[illegible] αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἀποθανόντων μετὰ τοῦ Συντάγματος μὲν τὴν ἐγκαθίδρυσιν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως δὲ τοῦ Νόμου τοῦ περὶ συντάξεων, ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν, καὶ ἂν δεκαπέντε μόνον ὑπηρέτησαν ἔτη. Δὲν εἶναι ἄρα γε δίκαιον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ὁμοίαν τινὰ κατηγορίαν καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, τῶν ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος;

Ἡ Κυβέρνησις νομίζει τὸ μέτρον δίκαιον καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει αὐτὸ ἐνώπιον τῶν Βουλῶν, πρὸς σύνταξιν Νόμου. Τὸ ὑποστηρίζει δὲ τοσοῦτον πρόθυμότερον, ὅσον οἱ Ναυτικοὶ, ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ὁποίων τὸ προκείμενον νομοσχέδιον προνοεῖ, ὑπηρέτησαν μὲν κατὰ τὸν ἀγῶνα τὸν ἱερὸν, ὑπηρέτησαν δηλ. δὴ ἐν μεγάλαις ἀνάγκαις τὴν πατρίδα, δὲν ἐπέζησαν ὅμως μετὰ τὸν ἀγῶνα χρόνον ἱκανὸν, ὅπως μεταλάβωσιν ἀρκούντως τῶν ἀμοιβῶν, ὅσας ἡ Κυβέρνησις ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς συναγωνιστὰς αὐτῶν.

Συντέμνεται δὲ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὁ χρόνος ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς σύνταξιν τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν τοιούτων ναυτικῶν, διότι καὶ ἡ τύχη συνέτεμε τὰς ἡμέρας τῶν δημοσίων αὐτῶν ὑπηρετῶν μετὰ τὸν καμάτον τὸν μέγαν καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας τὴν παγίωσιν.

Διὰ τοῦτο δὲν διστάζω νὰ πιστεύσω, ὅτι θέλω ἔχει συμφώνους τὰς Βουλὰς πρὸς παραδοχὴν μέτρου χορηγοῦντος τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς εὐαρίθμους χηρευούσας ἢ ὀρφανὰς οἰκογενείας ἀνδρῶν, ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένων, ἐν ᾧ μᾶλιστα τὸ δίκαιον,

τὸ ὁποῖον πρόκειται ὑπὲρ αὐτῶν ν' ἀναδεχθῇ τὸ δημόσιον, δὲν εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξιον, διότι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος οἰκογένειαι εἶναι ὀλίγισται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Λ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεφρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ γενικοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου, δικαίωμα συντάξεως παρέχων, ἐλαττοῦται κατὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, τῶν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατρίδα ὑπηρετησάντων, καὶ ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 2.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀπονεμηθησόμεναι συντάξεις ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργεῖται.»

Προτεθέντες ἐνταῦθα αἱ εἰσηγήσεις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΖ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθν. οἰκοπέδων αὐθαιρέτως οἰκοδομησάντων καὶ περὶ συντάσεως τελωνείου ἐν Λιμένι, ἀνέγνων τὰς ἑπομένας ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Θεωροῦσα ἡ ἐπιτροπή σας ὅτι ἡ διὰ τοῦ ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου παρατεινομένη προθεσμία εἰς τοὺς στερηθέντας τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετάσχωσι τῶν ὠφελημάτων τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1853 ΣΠΖ'. νόμου, καὶ ἐπιεικὴς καὶ ἀναγκαία ἀπο-

βαίνει, προτείνει εὐχαρίστως εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπή

Π. Καλλιγαδάρτης,	Κ. Ν. Πανηρόπουλος,
Χ. Θεοχαρόπουλος,	Σ. Δ. Βαρότσης,
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ὁ εἰσηγητὴς
	Γ. Δικαιάντης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως τελωνείου εἰς Ἀθήνας, ἔλαβε παρὰ τῇ εἰσηγητικῇ ἐπιτροπῇ, εἰς ἣν ἡ προεξέτασις αὐτοῦ ἀνετέθη, πληρεστάτην ἀποδοχήν.

Καὶ ἐκ τῆς πολυετοῦς πείρας καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τελωνιακοῦ γραφείου ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ κατέστη ἐπαισθητή, ἡ δὲ λαμβανομένη περὶ τῆς ἱδρύσεως τοιούτου καταστήματος μέριμνα, εἶναι ἀξιέπαινος καὶ δυσιτελεστάτη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας.

Πιστεύουσι ὅτι τοιαύτην ἰδέαν ἐτρέφησαν πάντες οἱ Κύριοι βουλευταὶ ἐπὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει τὸ ἀνὰ χεῖρας ἡμῶν Νομοσχέδιον, ἡ ἐπιτροπή σας συνίστησιν εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ πλειονοψηφίαν, τὴν παραδοχήν αὐτοῦ ὡς ἔχει, παρατηροῦσα ὅτι ἐν μέλος αὐτῆς ἀσπαζόμενον τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπιφέρει τὰς ἑξῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα παρατηρήσεις.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ'. Νόμου, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

«Ἀφ' ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένας πραγματείας θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα προκυμαίας 5 0/0 ἐπὶ τοῦ πληρωμένου τελωνιακοῦ δικαιώματος.»

Ἀφορᾷ πᾶσαν ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσερχομένην πραγματείαν, οὐδεμιᾶς νομίζομεν χρήζει ἀναπτύξεως. Ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐπιβαρύνει διὰ τοῦ σμικροτάτου τούτου τέλους ἁπάσας τὰς ἐντὸς τῆς τελωνιακῆς περιφερείας τοῦ Πειραιῶς καταναλισκομένας, καὶ διὰ τοῦ τελωνείου αὐτοῦ εἰσαγομένας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματείας. Ὅθεν καὶ διὰ τοῦ εἰσαγομένου νομοσχεδίου εἶναι οὐχ' ἧττον ἀναμφιβόλητον ὅτι δὲν πρόκειται

ἢ ἵν μέλλει κατάργησις τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀλλ' ἡ τῶν ἐμπόρων τῆς πρωτευούσης διευκόλυνσις διὰ τῆς συστάσεως τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν.

Ἐπειδὴ δὲ πιθανὸν νὰ ὑποθέσωσί τινες ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, κυρουμένου ὡς Νόμου, κατηργήθη ὁ προμνησθεὶς ΡΒ΄. Νόμος ὡς πρὸς τὰς διὰ τοῦ συστηθησομένου τελωνείου Ἀθηνῶν πρὸς κατανάλωσιν εἰσαγομένας ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματείας, ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ν' ἀναφυῶσιν ἐπιβλαβεῖς δίκαι εἰς τοὺς ἐμπόρους, φρονοῦμεν ὅτι πρὸς σαφεστέραν τοῦ νομοσχεδίου κατάρτισιν, ἀνάγκη νὰ προστεθῇ εἰδικὸν ἄρθρον μεταξὺ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ΄. Νόμου, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν εἰσαγομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ πραγματειῶν, τὰ δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀνατεθειμένον καθῆκον ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν. »

Ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου τούτου δικαία καὶ νόμιμος αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀποβαίνει καὶ ἀπολύτως ἀναγκαία, καθότι τὴν διάρκειαν τοῦ προμνησθέντος ΡΒ΄. Νόμου, ὁρισθεῖσαν μέχρι τοῦ 1860, ὑπελόγισεν ὁ νομοθέτης ὡς ἀρκοῦσαν πρὸς ὃν ὁ ΡΒ΄. νόμος ἐγένετο σκοπόν. Ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸ ἀφ' ὅλης τῆς μέχρι τοῦδε τελωνιακῆς περιφερείας τοῦ Πειραιῶς εἰσπραχθησόμενον ποσὸν διὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτοῦ σμικροῦ τέλους. Ἐνῷ πᾶσα ἐναντία ταύτης γνώμη θεωρητέα ἀναμφισβητήτως ὡς ἐμπεριέχουσα καὶ τὴν περὶ παρατάσεως τοῦ ΡΒ΄. Νόμου ἰδέαν, οὐδόλως ἀπὸ τοῦ εἰσαχθέντος περὶ συστάσεως Τελωνείου Ἀθηνῶν Νομοσχεδίου, ἀπορρέει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος, Δημ. Καλλιφρονᾶς,
Π. Παπατσώνης, Α. Ρενουάρδος,
Στ. Βλάχος, Χ. Σουμαρίπας. »

Προτελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Δ. Ὀρεινοῦ, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

« Τὸ Ζ΄. τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογικῆς Διαπλασίας, ἐνεργηθείσης πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ

ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Δ. Ὀρεινοῦ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπιξεργάσθησαν ταῦτα ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν κανονισμόν, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπαρχία Αἰγιαλείας, συνισταμένη ἀπὸ τρεῖς δήμους, τὸν τοῦ Αἰγίου, Βουρῶν καὶ Αἰγείρας ἔχει ψηφοφόρους κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους εἰς μὲν τὸν δῆμον Αἰγίου 120, εἰς τὸν τῶν Βουρῶν 304, καὶ εἰς τὸν τῆς Αἰγείρας 1066· ὅτι κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἐψηφοφόρησαν εἰς τὸν πρῶτον 1111
εἰς τὸν δεύτερον 266
καὶ εἰς τὸν τρίτον 625
2002

Ἐξ αὐτῶν δὲ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς ἔλαβον
ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μ. Θεοδώρου ἐκ τοῦ δήμου Αἰγίου . 593
Ἐκ τοῦ τῶν Βουρῶν 75
καὶ ἐκ τοῦ τῆς Αἰγείρας 421
1095

Ὁ Κύριος Ἰω. Δ. Μισηνέζης ἐκ τοῦ δήμου Αἰγίου . 444
ἐκ τοῦ τῶν Βουρῶν 179
καὶ ἐκ τοῦ τῆς Αἰγείρας 148
771

Καὶ ὁ Κύριος Πολύδωρος Ἀλεξανδρόπουλος ἐκ τοῦ
Δήμου Αἰγίου 71
ἐκ τοῦ τῶν Βουρῶν 12
καὶ ἐκ τοῦ Δήμου Αἰγείρας 56
139

ὥστε ἀναδεικνύεται πλειονοψηφῶν ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Μ. Θεοδώρου λαβὼν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους Αἰγίου καὶ Βουρῶν βεβαιοῦται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἐντάξει καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ οὐδεμία καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον αὐτῆς διάστημα ἐγένετο ἔνστασις, μόνον δὲ κατὰ τὴν διαλογὴν ἐδόθη ἀναφορὰ πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ Θεοφάνους Γκόρα ἀφορῶσα τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Αἰγίου, δι' ἧς ὁ ἐνιστάμενος διατείνεται ὅτι πρέπει ἐκ τῶν ψήφων τοῦ Κ. Κων. Μ. Θεοδώρου νὰ ἐκπεσθῶσι 47 διότι δὴθεν ἐψηφοφόρησαν τόσοι μὴ ἔχοντες κατὰ τὸν κατάλογον δικαίωμα ψήφου. Ἡ ἔνστασις αὕτη, ἀποκρουομένη ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν ἐπιτρόπων, ἔδειξε οὖσαν ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Αἰγίου ἀνῆκεν

εἰς τὸν Κύριον Ἰω. Α. Μεσηνέζην, φαίνεται ὅλως ἀβάσιμος, διότι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου τὰ διαφερόμενα μέρη ἦτον ἐπόμενον νὰ παραφυλάττωνται προσεκτικώτερον παντὸς ἄλλου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν περιστατικὸν τοιοῦτον καὶ νὰ μὴ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἔνστασιν ἢ παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς μάλιστα, συγκειμένης ἐκ διαφόρων χρωμάτων. Συνάγεται μάλιστα, ὅτι ἡ ἔνστασις αὕτη, γενομένη κατὰ τὴν διαλογήν, εἶναι ἀπόδειγμα ἀποτυχίας, καθ' ὅσον ἐπιδιώκει ὡρισμένως τὴν ἀφαίρεσιν ψήφων ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων, ἐνῷ καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἔλαβε χώραν τὸ προτεινόμενον περιστατικόν, δὲν εἶναι βέβαιον ὑπὲρ τίνος ἐδόθησαν αἱ περὶ ὧν πρόκειται ψῆφοι.

Κατὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς Βουλῶν, ἐπίσης κατὰ τὴν διαλογὴν ἐδόθη ἔνστασις παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κ. Ἰω. Μεσηνέζη, ζητοῦντος νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὰς ψήφους τοῦ Κυρίου Κωνστ. Θεοδώρου 11 ψῆφοι, εὑρεθεῖσαι ὑπεράριθμοι, ἀλλὰ τὴν ἔνστασιν ταύτην τὸ τμῆμα εὗρεν ὅλως ἀβάσιμον, ἀφοῦ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Βουλῶν, ὁμολογῶν ὅτι ἀνῆκε εἰς ἣν μερίδα τοῦ Κ. Μεσηνέζη, συνωμολόγει ἐπίσης ὅτι μάλλον τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἔπρεπε νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Κ. Μεσηνέζη, εἰ δὲ ἀνῆκεν ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παρέσχε νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τὰ ὀνόματα τῶν ὑπὲρ ὧν ἐψηφίσθησαν ἄλλως τε δὲ κατὰ τὸν ὄγδοον αὐτὸν ὁ Κ. Μεσηνέζης φαίνεται πολὺ πλειοψηφήσας τοῦ Κ. Θεοδωροπούλου.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ τρίτου δήμου, ἤτοι τοῦ τῆς Λίγιειας, ἐδόθησαν τρεῖς ἐνστάσεις, μία μὲν ὑπὸ δύο δημοτῶν τοῦ αὐτοῦ δήμου εἰς τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, καὶ δύο ἕτεραι ὑπὸ δύο ἑτέρων ἑτεροδημοτῶν κατὰ τὴν διαγγελίαν τῶν ἐκλογέων αὐτῶν κυρίως εἶναι ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου ἀπὸ τοὺς ἐνεργήσαντας ἐπὶ τῇ ὄψει κατὰ λόγον εἰκότος, πρεσβυτέρους ἀνήλικας κτλ. οἵτινες δῆθεν καὶ ἐψηφοφόρησαν ἄλλο τμῆμα εὑρίσκει ἐκ πρώτης ὄψεως αὐτὴν καὶ ἐκείνην ἀβάσιμον ἡ ἔνστασιν ταύτην, διότι οἱ ἐνιστάμενοι δὲν κατονομάζουν οὐδένα ἀνήλικα ψηφοφορήσαντα, καὶ ἀπὸ ἄλλου, ἂν ἐλάμβανεν χώραν τοιοῦτον περιστατικόν, ἦτον ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἔνστασις κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, εἰς ἣν ζωηρῶς διεμάχοντο τὰ διαφερόμενα μέρη, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐσημειοῦτο καὶ τὸ ἐλάχιστον περιστατικόν, τῆς ἐπιτροπῆς οὔσης διηρημένης καὶ φερούσης συμπαθείας ἀμοιβαίας εἰς τοὺς ψηφοφορουμένους· ἐκ

τοῦ περιστατικοῦ τούτου μάλιστα συνάγεται, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς τὸν κατάλογον ὄντα ἄλλως νομίμως ὁμοστικὸν, ὑπάρχουν ἐγγεγραμμένοι ἀνήλικοι, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ψηφοφορήσωσι, καὶ ἐντεῦθεν ἐὰν μὲν ὁ κατάλογος φέρῃ ψήφους 1066, ἐψηφορήσησαν μόνον 625.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθέντων τὸ τμῆμα θεωρεῖ ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καὶ κατὰ συνέπειαν προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀναγόρευσιν ὡς βουλευτοῦ Λίγιειαλείας τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μ. Θεοδώρου, ἐχόντος τὰ πρὸς ταῦτα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1858.

Τὰ Μέλη

Λ. Σ. Καλογρόπουλος,	Λ. Ἀρμάος,
Π. Τανταρίας.	Ἀθ. Δανιλόπουλος,
Ἰω. Σαχτούρης,	Ι. Π. Ταταράκης.
Δ. Παλαιογουνόπουλος	Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Γουλιμῆς,	Γ. Παναγοπριφτόπουλος.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἓν τῶν μελῶν τῆς μειοψηφίας ἔφερε τὴν ἔνστασιν, ὅτι κατὰ τὴν γενομένην χθὲς εἰς τὸ τμῆμα συζήτησιν τῶν ἐκλογῶν ἀπεφασίσθη νὰ συνταχθῇ ἔκθεσις περιλαμβάνουσα καὶ τοὺς λόγους τῆς μειοψηφίας. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν δὲν περιελήφθησαν οἱ λόγοι οὗτοι, ἄλλως τε πρόκειται περὶ βουλευτικῆς ἐκλογῆς καὶ τὸ ζήτημα ἔχει πολλοὺς τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους, πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἡ ἐπὶ τῆς εἰσαχθείσης ἐκθέσεως τῆς πλειονοψηφίας συζήτησις τῆς Βουλῆς, ἵνα φέρῃ καὶ ἡ μειοψηφία τὴν ἔκθεσίν της καὶ ἀποφανθῇ τὸ σῶμα ἐν γνώσει.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἀληθῶς διεγράφη χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ εἰς δύο γνώμας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἡ σύνταξις τῆς ἐκθέσεως, ἐπρόκειτο νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἡ μειοψηφία τοὺς λόγους, ἵνα συμπεριληφθῶσιν ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία δὲν τῷ ἔδωκεν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγων, καὶ ἐπομένως αὐτὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως, ἀφοῦ ἡ μειοψηφία δὲν ἐφρόντισεν ὁπωσδήποτε νὰ φέρῃ τοὺς κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγους.

Ἐξέθηκεν ἕτερον τῶν μελῶν, ὅτι, ἀφοῦ εἰς τὸ τμῆμα διεγράφη ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λίγιειας, ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ εἰσηγητὴς ὁ προαγορεύσας, ὅστις νὰ ἐκθέσῃ τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγους ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ εἰσηγητὴς τῷ ἐπεδείξε τὴν ἐκθεσιν σήμερον, εἶδεν αἴφνης ὅτι δὲν περιελαμβάνοντας καὶ οἱ λόγοι τῆς μειοψηφίας, εἰς δὲ τὴν

περὶ τούτου ἐρώτησίν τιν ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τοὺς λόγους τούτους δύνανται νὰ ἐξαθροίσωσιν ἄλλοι. Ἀλλ' ἡ ἐξήγησις αὕτη ἐγένετο καὶ ἦν στιγμὴν ἤ ἤξεν ἤδη ἡ συνεδρίασις καὶ δὲν ἦ ον πλέον καιρὸς πρὸς σύντ ξιν καὶ ἑτέρας ἐκθέσεως. Γ-ωστὸν εἶναι ἐν τούτοις ὅτι ἀνέκαθεν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ περιλαμβάνῃ ἡ αὐτὴ ἔκθεσις καὶ τοὺς λόγους τῆς μειονοψηφίας, ὅ ερ ὅμως δὲν ἐγένετο καθ' ὃν ἐξέθηκε τρόπον. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι μετὰ τὰ ἐν τῷ τμήματι ἀποφασισθέν α οὐδεὶς ἐραντάζετο ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ἤθελε φέρει μονομε ἢ ἑ θετιν, διότι ἄλλως ἠδύνατο καὶ ἡ μειοψηφία νὰ συντάξῃ χθὲς ἰδίαν ἑ θεσιν.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγη ὴς, ὅτι μόλις συνέταξε τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθε ιν. δὲ ἔλα ε μεν ἐν πρώτοις νὰ εἴπῃ σήμ ρον εἰς τὸ βο λευτὴν Λίγίνης ὅτι συνέταξε τὴ ἔκθεσιν τῆς πλειονοψηφίας καὶ δὲν δύ ατα ι βε αίω. νὰ συντάξῃ αὐτὸς καὶ τὴν τῆς μειονοψηφίας, ἀλ ὰ πρ τ ύει τὴν ἐναντίαν ἀρχήν. Τὰ αὐτὰ εἶπεν ἔπε τα καὶ εἰς τὸν προαγορεύσαντα βουλευτὴν Ἀττικῆς, καὶ ἐπέδειξε μάλιστα τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειονοψηφίας, ἵνα λαμβάνοντες γνῶσιν ἐκθέ ωσι κατ' ἀναλογίαν τοὺς τῆς μειοψηφίας λόγους.

Καὶ ἄλλου δέ τινος προσθέντος, ὅτι ἀδίκως παραπονοῦνται τὰ ἐνιστάμενα μέλη ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ των πα ελείφθησαν οἱ λόγοι τῆς μειοψηφίας, καθ' ὅσον ἐπροτάθη εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν νὰ φέρῃ τοὺς λόγους ἵνα τ ριληρῶ ιν εἰς τὴν ἔκθεσιν, καὶ ὅμως δὲν ἐφρό τισε α τοὺς φέρῃ ἂν καὶ ἦτον γνωστὸν ὅτι ἡ ἔκθεσις ἤθελεν εἰσαχθῇ ἤμερον οἱ μὲν ἐπρότειναν νὰ ἀναβληθῇ ἡ τῆς ἐκλογῆς ε ζήτησις, ἵνα φέρ ν καὶ ὑ ει ψηφίαν τὴν ἔκθεσίν της καὶ ο ουσι τρόπω δυνηθῇ νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἐν γνώσει περὶ τῆς ἐκλογῆς, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι πολλοὶ α τίστοι λόγοι οἱ νὰ διϊσχυρίζ ν ο ται, δὲν ρεπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ζήτησις, καθ' ὅσον ἐπὶ πολλὰ. ἤ ἡ λι ρὸς δαπανίζε α ἡ ἐκλογὴ αὕτη καὶ εἶναι ἄδικον ἀ ἀ ολλάττηται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, διότι ἡ μειψη ρία πιθανὸν νὰ φέρῃ τοὺ λόγους της.

Παρατήρησε τις ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη καθιέρωτεν ἡ Βουλὴ τὴν ἀ χὴν τοῦ νὰ περιλαμβάνωνται ἐν τῇ α τὶ ἐκθέσει οἱ λόγοι τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας, καὶ διὰ τοῦτο σήμ ρον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις εἰσηγητὴς ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἐν ᾗ περιλαμβάνεται καὶ ἡ γνώμη ἐν ς μειοψηφούντος μέλους. Ἐπ ρο ὰ λοιπὸν ὥρειλε χάριν τοὐλάχιστον τῆς Βουλῆς νὰ φέρῃ ἔκθεσιν περιέχουσαν

τοὺς λόγους τῆς πλειονοψηφίας καὶ μειοψηφίας. Μὴ γενομένου τούτου, πρέπει βεβαίως νὰ σ ντ χθῇ καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας ἔκθεσις, νὰ υπωθῶ ιν ἀμφότεραι, α λαμβάνουτα αὐτὰς ἡ Βουλὴ ὑ τ ψιν νὰ απο ασίσ ιν γνώσει.

Καὶ ἄλλος δὲ ὑπεστήριξεν ὅτι ἀ θῶς ἀρτῦ καθιερώθη νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τ ν αὐτὴν ἔκθε ιν οἱ λόγ ι τῶν ἀντιθέτων γνω ῶ , κ ταύτην τ ν μο γίαν πρέ ει ἡ Βουλὴ νὰ βαδίσῃ ἵνα ἔχῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προκε μένου ὑπ' ὄ ιν ὅλα τὰ ἀπαρ ίζ ντα τὰς δύο γνώμας στοιχεῖα καὶ ἀποφασίσῃ ἐν γνώσει. Ἐφ ὅσον δὲ εἰς τὴν ἀνα νωσ ε σαν ἔκθεσιν δὲν ε ἐθησαν καὶ οἱ λόγοι τῆς μειονοψη φί ς, πρέπει νὰ δώσωμεν προθεσμίαν μέχρι τῆς αὔριον, ἵνα δυνηθῇ νὰ φέ ῃ καὶ ἡ μειοψηφία τὴν ἔκθε ίν της.

Εἰ όντος δέ τινος ὅτι δέχ ται τὴν ἀναβο ὴν, ἂν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ νὰ ἀναγνωσθῇ αὔριον ἡ ἔκθεσ ις τῆς μειοψηφίας καὶ γίνῃ ἐνταῦτῷ ἡ συζήτησις· ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι εἶναι ἄδ κος ἡ αἴτησις αὕτη, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἄμεσως συζητήσεως προτείνεται εἰς τ Σῶμα νὰ μὴ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἐκλογῆς, καὶ τῆς ἀφαιρεῖται οὕτω ὁ πρώτιστος τῶν δικαιωμάτων της. Πρέπει λοπὸν νὰ ἀ αγ ωσθῇ αὔριον ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας, ἀλλὰ καὶ να τυπωθῇ, να διανεμηθῇ καὶ τότε νὰ προβῶμεν εἰς μίαν ἀπόφασιν.

Ἐπὶ τούτοι ὁ πρόεδ ος ἀνακεφαλαιώσας τὰ λεχθέντα παρετήρησεν, ὅτι ἐξ ὅσων συμπ ραίνει ἐκ τῶν διαθέσεων τῆς Βουλῆς θέλει τυπωθῇ σήμερον, ἂν ἐγκρίνῃ τὸ Σῶμα, ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτὰ· αὔριον δὲ θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ τῆς μειο ηρίας ἔκθεσις, κ τότε, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύνανται νὰ α ορανθῇ ἂν πρ αδεχῆται νὰ τυπωθῇ ἢ ὄχι καὶ ἡ τῆς μειοψηφ ας ἔκθεσις.

Οὕτω δὲ ἡ πο λὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα τοῦ προέδρου.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλα, ὡς ἀντικείμεν ν τῆς πρ εχούσ συνεδρ ασεως τὴν συζήτησιν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς καὶ τῶν ωρίμων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥρας 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος·
Δ. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Β. Ψ ά θ ης,
Γ. Ν. Κ α λ ρ τ ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 4 Δεκεμβρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα Α'. καὶ Ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ μισθοῦ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἑφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου τοὺς Κων. Βούμην καὶ Π. Γαστρίαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ Νομοσχέδιον περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ διὰ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ νόμου ὁρίζομενος χρόνος ὑπηρεσίας ἀποκλείει τῶν εὐεργετημάτων τοῦ νόμου αὐτοῦ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ πολλῶν ἀξιωματικῶν, ἐνδόξως μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνισαμένων, θανόντων δὲ μετὰ τὴν τῆς βασιλείας ἐγκαθίδρυσιν.

Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν καίτοι δικαιούμενα περιβάλψεώς τινος ὡς ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς οἱ σύζυγοι ἢ οἱ πατέρες αὐτῶν ἀπέδωκαν τῇ πατρίδι, στερούνται σήμερον τοιαύτης ἐναντίον τῶν εὐχῶν, ἃς πολλάκις τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἐξέφρασαν.

Χρέος μου ὂν ἀπαραίτητον ἐκπληρῶν, ὑποβάλλω σήμερον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν σχέδιον Νόμου περιορίζοντος τὸ κεῖνο, ὅπερ κατέλιπεν ὁ περὶ συντάξεων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ νόμος.

Ἐπικαλοῦμαι δὲ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐτοιμασθὲν νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι τῇ 4 Δεκεμβρίου 1858.

ΟΘΩΝ

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθ. 1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ νόμου ὁριζόμενος δικαίωμα συντάξεως ἐλαττοῦται κατὰ πεντεκαιδέκατον ἑκάστου ἔτους πρὸς τοὺς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατρίδα ὑπηρετησάντων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν Βασιλικοῦ στρατοῦ, καὶ ἀποθανόντων πρὸς τῇ ἐγκαθιδρύσει τοῦ Συντάγματος.

Ἀρθρ. 2. Ἡ δύναμις τοῦ παρόντος νόμου ἀπονομὴ τῶν τοιούτων συντάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἀρθρ. 3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 27 000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐπίσης καὶ ἑτέραν ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. **316 000** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ Κυβέρνησις προβλέπουσα κατὰ τὸν προορισμόν της νὰ συντηρήσῃ τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν, ἕνα τῶν πρωτίστων πόρων τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πλούτου, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ χορηγήσῃ ἄτοκον δάνειον εἰς τρεῖς βιομηχάνους, δύο μὲν ἀγγειοπλάστας, ἕνα δὲ βυρσοδέψην, ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσαντας τοὺς κλάδους τούτους τῆς βιομηχανίας, καὶ προτιθεμένους νὰ μεταδώσωσιν εἰς τὸν τόπον ἡμῶν τὰ καλὰ καὶ τὰ ὠφέλη τῶν ἐπὶ πολὺ ἀναγκαίων εἰς τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου τεχνῶν των.

Τὸ σύνολον τῶν δανείων τούτων ἀνεβαίνει εἰς εἰκοσιεπτὰ χιλιάδας δραχμὰς κατὰ τὸν συνοδεύοντα τὸ Νομοσχέδιον ἀναλυτικὸν πίνακα. Τὸ δὲ δημόσιον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυσχερείας, καὶ ἐν τῇ βεβαίᾳ ἀσφαλείᾳ, παρέχον εὐκολίας τοιαύτας οὐσιωδῶς ἀναγκαίας, φυτουργεῖ παραγωγικὰ δένδρα.

Πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῶν δανείων τούτων, ἀποφασισθέντων συμφώνως τοῖς ὁρισμοῖς τοῦ ἄρθρου 134 τοῦ Νόμου

περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ, ἀπαιτεῖται ἡ ἀναγκαία ἔκτακτος πίστωσις, καὶ ταύτην σπεύδω νὰ ἐξαιτήσω διὰ τοῦ συναπτομένου νομοσχεδίου, πεποιθὼς ὅτι εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν σύνεσιν ὑμῶν, τοιαῦται τὸ κοινὸν καλὸν σκοποῦσαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως πρόθυμον ἀποδοχὴν εὑρίσκουσι.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συνοδεύεται μετ' ἀντιγράφων τῶν Β. διαταγμάτων, δι' ὧν ἡ τῶν δανείων χορηγία ἀπεφασίσθη καὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν εἰκοσιεπτὰ χιλιάδων ἀριθ. 27,000, τασσομένη ὑπὸ τὸ κεφ. 30 "Δάνεια" τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 134 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1852 ΣΙΒ'. Νόμου περὶ διοικήσεως τῶν ἐσό ων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους απεφασισαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται πρὸς τὸν ἀγγειοπλάστην Κύριον Α. Ηρειώτην δάνειον δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἄνευ τόκου, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτῷ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματός του.

Ἄρθρον 2. Τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ δανείου ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ οὗτος εἰς τὸ Δημόσιον δι' ἓξ ἐτησίων ἴσων δόσεων πληρώνων ἑκάστην δόσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, λογιζομένου ἀπὸ τῆς χορηγίας τοῦ δανείου. Ἐὰν δὲ καθυστερήσῃ τὴν πληρωμὴν δόσεώς τινος θέλει ὑποχρεωθῇ νὰ ἀποδώσῃ ὅλον τὸ ὀφειλόμενον δάνειον μετὰ τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καθυστερούσης δόσεως.

Ἄρθρον 3. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὁλοσχερῆ πληρωμὴν τοῦ δανείου ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον ἀξιόχρεων ἐγγύησιν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Τβρίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. »

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρ. 134 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1852 ΣΙΒ'. Νόμου περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, ἀπεφασισαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται δάνειον δραχμῶν δέκα χιλιάδων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἄνευ τόκου, εἰς τὸν ἀγγειοπλάστην Κύριον Ἀναστάσιον Ι. Χελιώτην διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς τας ἀνάγκας τοῦ καταστήματός του καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τοῦ δανείου ὑποχρεοῦται οὗτος ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ δέκα ἐτησίων ἴσων δόσεων, ἑκαστης πληρουμένης εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, λογιζομένου

ἀπὸ τῆς χορηγίας τοῦ δανείου. Ἐὰν δὲ παραμελήσῃ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν δόσεώς τινος θέλει ὑποχρεοῦσθαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὅλου τοῦ ὀφειλομένου δανείου, μετὰ τοῦ τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καθυστερούσης δόσεως.

Ἄρθρον 3. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὁλοσχερῆ ἀπόδοσιν τοῦ δανείου ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐνυπόθηκον ἐγγύησιν ἱκανῆς ἀξίας.

Ἄρθρον 4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασίλισσα.

ΑΜΑΛΙΑ.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 131 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1852 ΣΒ'. Νόμου, περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, ἀπαρασίτητον καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου δάνειον δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀτόκως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις βυρσοδέψην Κ. Καπουτζιμάδην, τὸ ὁποῖον θέλει μεταχειρισθῆ εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ ὑλικοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματός του.

Ἄρθρον 2. Ὑποχρεοῦται δ' οὗτος νὰ δώσῃ προηγουμένως ἀξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 3. Ὑποχρεοῦται ὡσαύτως ν' ἀποδώσῃ τὸ δάνειον εἰς τὸ Δημόσιον ἐντὸς δώδεκα ἐτῶν δι' ἐτησίων ἴσων δόσεων, πληρωνομένης ἑκάστης δόσεως εἰς τὰς ἀρχὰς ἑκάστου ἔτους, λογιζομένου ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τοῦ δανείου. Ἐὰν ὅμως δ' ἤθελεν ἐξακολουθῆ ἡ μετ' αὐτοῦ συμφωνία τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, περὶ προμηθείας τῶν ἀναγκαίων σκευῶν, θέλει ἐκπίπτεσθαι ἐκ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν τὸ παρὸν ἑκάστης ἐτησίας δόσεως. Ἐὰν ὅμως διακούσῃ τῆς συμφωνίας ἤθελεν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἔτη χειροτερεύσει τὴν ποιότητα τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν χορηγουμένων δερμάτων του καὶ ἤθελον εἶσθαι ταῦτα κατώτερα κατὰ τὴν ποιότητα τῶν ἐξ Εὐρώπης προμηθευομένων, ὁ εἰρημένος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον ὅλον τὸ ὀφειλόμενον δάνειον μετὰ τόκου 8 τοῖς 0/0· τὸ αὐτὸ θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ ἐὰν οὗτος ἤθελε καθυστερήσῃ τὴν πληρωμὴν δόσεώς τινος τοῦ δανείου εἰς τὸ Δημόσιον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ,

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Χρῆσις 1858. **ΠΙΝΑΞ**

Τῶν διὰ Β. Διαταγμάτων χορηγηθέντων ἐκ τοῦ Δημοσίου δανείων εἰς βιομηχάνους.

Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων			Βιομήχανοι πρὸς οὓς δίδεται τὸ δάνειον	Ποσὰ δανείων	
Ἔτος	Ἡμερομηνία				
1858	Σεπτεμβρ.	5	Α. Ἡρειώτης Ἀγγειοπλάστης.	2000	
»	Ὀκτωβρίου	1	Ἰω. Χελιώτης ὁμοίως · ·	10000	
			Κ. Καπουτσιμάδης, βυρσοδέψης.	15000	
			Δρ.	27000	—

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διατεταγμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν 316,146: 40|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πιστώσεως ταύτης ποιεῖται τὸν λόγον ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς διὰ τῆς συναπτο-

μένης ἐκθέσεώς του. Αὐτὴν δ' ὡμολογήσατε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, παρεκτείνοντες διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου π. ε. Νόμου ΥΛΖ'. τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Νόμου ΥΙΑ'. ὡς πρὸς τοὺς μισθοὺς τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου.

Ἡ προκειμένη πίστωσις, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1859 ἀνήκουσα πολλὰ ὀρθῶς, αἰτεῖται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὁμωνύμου ἔτους, διότι ἅμα τῇ ἐνάρξει αὐτοῦ, ἄρχονται καὶ αἱ ἀνάγκαι, αἵτινες δυσθεράπευτοι πρὸς οὐσιώδη βλάβην τῆς γενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καθίστανται, δίχα τῆς πιστώσεως ταύτης. Πέποιθα ἐπομένως, ὅτι ἀνενδοιάστως θέλετε φέρει τὴν λευκὴν ὑμῶν ψῆφον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὅτε ὁ Νόμος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1857 παρέτεινε τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου ΥΙΑ'. τῆς 4 Ἰουνίου 1857 ἦτο συντεταγμένος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1859 καὶ ὑποβεβλημένος εἰς τὴν Βουλήν, ἐκ τούτου δὲ δὲν συμπεριελάμβανε τὴν ἐκ τῆς μηνιαίας καὶ ἡμερουσίου ἐπιχορηγήσεως τοῦ στρατοῦ δαπάνην.

Ὅθεν καθίσταται ἤδη ἀναγκαῖον νὰ δοθῶσιν ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859, αἱ ἑξῆς πιστώσεις·

Κεφάλαιον	1.	Ἄρθρον	1.	δραχ.	82,560:
»	»	»	2.	»	177,638:10
»	5.	»	»	»	643:80
»	10.	»	1.	»	2,280:90
»	13.	»	2.	»	4,900: -
»	14.	»	Μόναν . . .	»	2,854:80
»	15.	»	» . . .	»	45,268:80
			Ἄθροισις . .		316,146:40

Ἤτοι δραχμαὶ τριακόσιαι δεκαεξ χιλιάδες, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἕξ, καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα.

Ἡ λεπτομέρεια τῆς δαπάνης καταδηλοῦται εἰς τὸν ἐγκλειστον προϋπολογισμὸν συντεταγμένον κατὰ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 9βρίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τριακοσίων δέκα ἓξ χιλιάδων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἓξ, καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα, ἀριθ. 316,146: 40/00 ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πίστωσις τάσσεται ὑπὸ τὰ ἑπόμενα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ μνησθέντος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὰ συνημμένα φύλλα λεπτομερείας.

Κεφ.	1.	Ἄρθρον	1.	Ἐπιχορήγησις ἀξιωματικῶν	δρ. 82,560:
»	»	»	2.	» στρατοῦ . .	» 177,638:10
»	5,	»	2.	» Στρατ. Ἱπποφορβείου	» 643:80
»	10.	»	1.	» » Σχολῆς . .	» 2,280:90
»	13.	»	2.	» Λόχου Ἀπομάχων	» 4,900:
»	14.	»	—	» » Πυροσβεστῶν	» 2,854:80
»	15.	»	—	» Σώματ. Χωροφυλακ.	» 45,268:80
				Ἄθροισμα . .	δρ. 316,146:40

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν εἶτα καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Σώματος μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὁ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Σας διὰ τὴν ἀρξαμένην Σύνοδον καταστρωθεὶς προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος.

Διὰ νὰ δυνηθῇ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προσδιορίσῃ ἀκριβῶς

μίαν ἑκάστην τῶν δαπανῶν, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της τούς τε προϋπολογισμούς καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθουσῶν Περιόδων καὶ συνεβουλεύθη τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας. Βασισθεῖσα ἐπομένως ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἐκανόνισε κατὰ τὸ εἰκὸς τὰ ποσά, ὅσα ἐθεωρήθησαν ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, περὶ ὧν κρίνει χρέος της νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἀκολούθους διασαφήσεις.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Α'. ἐκ δραχμῶν **267,000**. Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο, ὡς παρατηρεῖτε, περιλαμβάνει τὴν βουλευτ. ἀποζημίωσιν τὴν διὰ τοῦ Συντάγματος κανονισμένην, καὶ τὴν διὰ τοῦ νόμου τῆς **6** Ἰουνίου **1857** χορηγηθεῖσαν ἐπιχορήγησιν. Καὶ διὰ μὲν τὴν μηνιαίαν προσδιωρίσθη ἡ ποσότης τῶν δραχμῶν **160,000**, κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρελθούσης Συνόδου, ὑποτιθεμένων παρόντων **105—110** βουλευτῶν, διὰ δὲ τὴν τῶν **750** δραχμῶν ἐτέθη ἅπασα ἡ ἐπιχορήγησις ὁλοκλήρου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυρίων βουλευτῶν ὡς καὶπέρυσι.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Β'. ἐκ δραχμῶν **18660**.

Ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ **29** Ἀπριλίου τ. ε. ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τὴν κανονίσασαν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς, τῶν δύο Συντακτῶν, τοῦ Βοηθοῦ τοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Βιβλιοφύλακος, προσδιώρισεν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὴν ἐνιαυσίαν αὐτῶν μισθοδοσίαν. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὁ ὁριστικὸς κανονισμὸς τῆς μισθοδοσίας τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλλήλων ἔπεται ὅτι θέλει καταργήσει πᾶσαν ἐπικρατήσασαν τῶν ἀμοιβῶν συνήθειαν.

Ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐτήρησε μὲν τὴν αὐτὴν τάξιν, ὡς καὶ πέρυσι, καθ' ὅσον ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν κλητήρων στηρίζεται εἰς τὰς πραγματικὰς τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας, ηὔξησε δὲ κατὰ **10** δραχμὰς τὸν μισθὸν τοῦ ἀρχαίου Εὐταξίου.

Εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ὡς παρατηρεῖτε, παρουσιάζονται δύω νέα κονδύλια ἐκ δραχ. **3000** ἑκάτερον.

Περὶ τούτων ἡ ἐπιτροπὴ φέρει τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις· ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν **3000** διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου. Ὡς ἕκαστος ὑμῶν παρατηρεῖ, ἡ ἄλλοτε ἀνώμαλος καὶ ἄχαρις πλατεία αὕτη, ἐξομαλυνθεῖσα καὶ ἰσοπεδωθεῖσα δαπάνῃ τοῦ Πανεπιστημίου ὡραΐζει καὶ καλλύνει τὴν Πρωτεύουσαν καὶ καθίστησιν εὐχερῆ τὴν διάβασιν τῶν τε φοιτητῶν εἰς τὰς παραδόσεις των καὶ εἰς τὰς συζητήσεις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἡ πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιστέλλουσα εἰς τὸ Προεδρεῖον τὰ περὶ τῆς μεγάλης δαπάνης, ἣν ὑπέστη πρὸς περαίωσιν τοῦ ἔργου, συμποσουμένης εἰς Δραχ. **22,000**, ἐπικαλεῖται τὴν ἀντίληψιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοιαύτης τοῦ ἐντίμου Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου προτάσεως, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀδιάφορος, γνοῦσα καλῶς τὰ αἰσθήματα τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τοῦ εὐνωφελοῦς τούτου Καθιδρύματος, διὸ καὶ προσδιώρισε τὸ εἰρημένον ποσόν, πεισθεῖσα ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη θέλει εὕρει πλήρη ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς.

Ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἑτέρων **3000** δραχ. δι' ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου. Γνωρίζει ἡ Βουλὴ ὅτι τὸ κατάστημα, ὅπερ ἐχρησίμευε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἕνεκα τῆς ἀνεγέρσεως Βουλευτηρίου ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκείνου, κατεδαφίσθη, ὁ δ' Ἔφορος τῆς Βουλῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐνοικίασεν ἀπὸ **1** Αὐγούστου τ. ε. τὴν οἰκίαν τοῦ **Κ. Α. Ζυγομαλᾶ** πρὸς δρ. **250** κατὰ μῆνα ἐπὶ ἓν ἔτος. Τὸ ἐνοίκιον ἐράνη τῇ Ἐπιτροπῇ ὑπέρογκον, μολαταῦτα συμπεριέλαβεν ὁλόκληρον αὐτὸ εἰς τὸν προϋπολογισμόν, παρατηροῦσα ὅτι διὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπηλλαγμένη τοῦ ὑπερόγκου τούτου ἐνοικίου, καὶ νὰ λησθῇ ἐγκαίρως πρόνοια περὶ ἀνευρέσεως οἰκίας μὲ ἐνοίκιον οὐχὶ πλέον τῶν **150** δραχμῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας τέλος ἐνδοῦσα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Βιβλιοφύλακος παρεδέχθη τὴν διατήρησιν ἑνὸς βοηθοῦ παρὰ τῇ Βιβλιοθήκῃ ἐπὶ ἓξ μῆνας, μὲ μισθὸν δρ. **60** κατὰ μῆνα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ οὗτος εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν τυπωτέων ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἐπαναστάσεως· ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν περίστασιν λαμβανόμενον, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καμμίαν εἰς τὸ μέλλον συνέπειαν, διότι τὰ ἔξοδα καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βιβλιοθήκης πρέπει νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰς πραγματικὰς αὐτῆς ἀνάγκας.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἐναπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πράξῃ ὅτι ἐγκρίνει.

Ἀθῆναι τῇ **3** Δεκεμβρίου **1858**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λογιστικοῦ.

Α. Μάντσαρης,	Β. Δημητρακόπουλος,
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου,	Στ. Καπετανάκης,
Εὐθ. Κανελόπουλος,	Ν. Α. Γρανίτσας,

Ὁ Εἰσηγητὴς Α. Σ. Καλογερόπουλος.»

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Γ'. Σύνοδον τῆς Ε' Περιόδου 1858-59.

Κεφάλ.	Ἀριθμ.	Ὁρισμὸς δαπανῶν	Ποσὰ κατ' ἄρθρ.	Ἴσον κατὰ κεφάλ.	Παρατηρήσεις
			Δραχ.	Δραχ.	
Α'	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	160000		
	2	Ἐπιχορήγησις αὐτῶν κατὰ τὸν Νόμον τῆς 6 Ἰουνίου 1857	105000		
	3	Ὁμοίως τοῦ προέδρου	2000	267000	
		Γραφεῖον.			
Β'	1	Μισθὸς τοῦ Διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δρ. 250	3000	(α)	(α) Στηρίζεται ὁ μισθὸς του εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.
	2	Μισθὸς δύω συντακτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος . .	6000		Ὁμοίως.
	3	» ἑνὸς βοηθοῦ » . .	2400		Ὁμοίως.
	4	Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας.	1620		
	5	Δύω εὐταξιῶν	2040	(β)	(β) Τοῦ ἑνὸς ἐπὶ ἓν ἔτος πρὸς δραχ. 130 καὶ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ δρ. 80.
	6	Ὁμοίως δώδεκα κλητήρων ἐπὶ ἀνὰ δρ. 50 ἐπὶ ἓξ μῆνας	3600	18660	
Γ'		Ὑλικὸν κτλ.			
	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	540		
	2	Ὁμ. τυπογραφ. χαρτοσήμ. τὰ πρακτικὰ κλ.	4500		
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	4500		
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν, καὶ ἄλλων βιβλίων	600		
	5	Προμήθεια καυσοξύλων	400		
	6	» Σκευῶν καὶ ἐπίπλων	300	4840	
Δ		Ἔκτακτα ἔξοδα.			
	1	Ἀγώγια ἁμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κλ	500		
	2	Συνδρομὴ διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου	3000	3500	
		Βιβλιοθήκη.			
Ε'	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος . .	3600	(γ)	(γ) Στηρίζεται εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.
	2	» ἑνὸς βοηθοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀνὰ δρ. 60	360		
	3	Δύο κλητήρων ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς πέρυσι . .	960		
	4	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων	1500		
	5	Διὰ ἐνοίκιον τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος .	3000		
	6	Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας . . .	420	9540	
				303540	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴ

Β. Δημητρακόπουλος,
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου,
Α. Μάντσαρης,
Σ. Καπετανάκης,
Ν. Α. Γρανίτσας,
Εὐθ. Καπελόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Καλογερόπουλος.»

Παριλθών τελευταῖον καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας τοῦ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίου τμήματος, ἀνέγνω κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Τὰ ὑποφαινόμενα μέλη τοῦ Ζ'. τμήματος, διαφωνήσαντα κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας, καὶ τοι μηδεμιᾶς γενομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἄλλων ἀπαρτιζόντων τὴν πλειονοψηφίαν μελῶν, ἐκθέτουσιν ἐνταῦθα ἡτιολογημένην τὴν γνώμην αὐτῶν, στηριζομένην ἐπὶ τῶν ἐξῆς γεγονότων, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύναντο νὰ παραλείψωσι, καθ' ὅ δυνάμενα νὰ ἔχωσιν οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

1.) Εἰς τὸν ἕνα ἐκ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην δῆμον, ἤγουν εἰς τὸν τῆς Αἰγείρας, εἰς ὃν ἰδίως ἡ Βουλὴ θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχήν της, παρίσταται πλημμελὴς καὶ ἐκ τῆς πρώτης ὄψεως ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ ἔτους **1858**, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ψηφοφορία εἰς αὐτὸν τὸν δῆμον. Ἐνῷ ὁ δῆμος αὐτὸς ἔχει πληθυσμὸν **2,225** περίπου ψυχῶν, καὶ ἑπομένως μόλις **500** ἐξ αὐτῶν ἠδύναντο κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν τῶν πραγμάτων νὰ ἦναι οἱ φέροντες τὰ νόμιμα προσόντα ψηφοφόροι, ὁ κατάλογος μ' ὅλα ταῦτα περιέχει ἀριθμὸν **1096** ψηφοφόρων. Τὸ πλημμελὲς τοῦ καταλόγου ἀπο δεικνύεται προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ **13** Ἀπριλίου **1858** ἀναθεωρητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης κατὰ νόμον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ δημάρχου, τῶν δημοτικῶν καὶ εἰδικῶν Παρέδρων καὶ τῶν ἐφημερίων, οἵτινες ἦσαν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τοὺς ἀνήλικας τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐνορίας αὐτῶν καὶ τὰ ἰδανικὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ δὲν ἔγραψαν ἐκ τοῦ καταλόγου παρεκτὸς ἄλλων καὶ τὰ εἰς αὐτὸν φαινόμενα πρόσωπα ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς **463** καὶ ἑπομένους μέχρι τοῦ **859**, καὶ προσέτι τὰ ὑπὸ τὸν ἀκροτελεύτιον ἀριθμὸν **1** μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ **230**, τοὺς μὲν ὡς ἀνήλικας, τοὺς δὲ ὡς ἰδανικὰ πρόσωπα, καὶ ὅμως τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον παρεδέχθη καὶ αὐτοὺς ἀναιτιολογήτως ὡς ψηφοφόρους. Πρὸς μεγαλειτέραν δὲ ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τοῦ ἰσχυρισμοῦ των, ἐξαιτοῦνται οἱ ἐνιστάμενοι νὰ προσκληθῇ ὁ δήμαρχος Αἰγείρας νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δημοτολόγιον ὅπου θέλουν φανῇ οἱ ἀληθῶς καταγεγραμμένοι δημόται καὶ ἡ ἡλικία

αὐτῶν, καὶ τὴν προσαγωγὴν αὐτῶν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ διατάξῃ ἂν δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῇ μὲ τὰς ἐκτεθείσας ἄλλας ἀποδείξεις.

2.) Ἡ ψηφοφορία ἤρξατο κατὰ τὴν **23** Ὀκτωβρίου, ἐνῷ δὲ αὕτη ἐνηργεῖτο εἰς τὸν δῆμον Αἰγείρας καὶ εἶχον ψηφοφορήσει **74** περίπου πρόσωπα, ἄφνης παρουσιάζει ὁ ἐνωμοτάρχης Ἀγγελόπουλος εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἔγγραφον ὅπου ζητεῖ συνεπείᾳ, λέγει, ἐγγράφου τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως νὰ σφραγισθῇ ἡ κάλπη κτλ. μέχρι δευτέρας διαταγῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐνδίδει εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, τὴν ὁποίαν τὰ τέσσαρα μέλη αὐτῆς ἐθεώρησαν παράνομον, καὶ οὕτως ἐξακολουθεῖ ἡ ψηφοφορία κατὰ σύμφωνον θέλησιν ὅλων τῶν μελῶν. Τὴν ἐπαύριον, ἐνῷ ἐπίσης ἐνηργεῖτο ἡ ψηφοφορία, παρέστη ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πλήθους τῶν προσελθόντων ψηφοφόρων, σκηνὴ παράδοξος, τὴν ὁποίαν ἀντιγράφομεν αὐτολεξεὶ ἐκ τῆς καταχωρημένης εἰς τὰ πρακτικὰ ἐκθέσεως τῶν τεσσάρων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως της, ἀφίνοντες εἰς τὴν Βουλὴν νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὴν δεόντως ὁ γραμματεύς, λέγει, τοῦ ἐπαρχείου Αἰγιαλείας μεροληπτήσας καὶ λαβὼν μέρος εἰς τὴν ἐκλογήν, ὡς ἄλλος κομματάρχης, διέταξε προσωρινῶς τὸν ἐνωμοτάρχην Κ. Ἀγγελόπουλον, καὶ ἀφῄρεσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν ψηφοδόχον κάλπην ἠνεωγμένην καὶ συνάμα διέταξε τὸν Κ. ἐνωμοτάρχην καὶ ἀπέβαλεν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ ναοῦ διὰ τῆς λόγχης τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ὑπακούουσα εἰς τὴν ἀπειλὴν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως ἐξῆλθε τοῦ ἐκλογικοῦ καταστήματος, καὶ ἡ ψηφοδόχος κάλπη ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ἐνωμοτάρχου, ἠνεωγμένης τῆς ὀπῆς αὐτῆς Παρατηρεῖται δὲ προσέτι, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καταληφθεῖσα ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀπειλῆς τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως, διεγείροντος δυσμενῶς ἐναντίον της τὴν ἔνοπλον δύναμιν, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βεβαιώσῃ ἐμπεριστατομένως τὰ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην παράτολμα καὶ φρικτὰ γεγονότα, ἐπιφυλαττομένη νὰ τὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐμπεριστατομένως καὶ ἐγγράφως.» Μετὰ δύω δὲ ἡμέρας ἀρότου ἔλαβε χώραν ἡ σκηνὴ αὐτὴ, ἤγουν κατὰ τὴν **26** Ὀκτωβρίου, ἐπεστράφη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ἀφαιρεθεῖσα κάλπη ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου καὶ ἐπανελήφθη ἡ ψηφοφορία. Ἐκ τούτων πάντων ἐξάγεται

ἡ λαβοῦσα χώραν δημοσίως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας βιαία ἐπέμβασις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ βιαία ἀφαίρεσις τῆς κάλπης ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς μόνην τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη αὐτὴν ὁ νόμος. Αἱ πράξεις δὲ αὗται προσβάλλουσαι ἀφ' ἑνὸς τὸ πρώτιστον συστατικὸν πάσης ἐκλογῆς, τουτέστι τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτῆς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ τῆς ψηφοφορίας πολυτίμου αὐτῶν δικαιώματος, διασπείρουσιν ἀφ' ἑτέρου τὸν τρόμον εἰς τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τοὺς ψηφοφόρους, οἵτινες δύνανται ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ εἴτε νὰ ἀπέχωσι τῆς ψηφοφορίας, εἴτε νὰ ψηφοφορῶσι ἄλλως ἢ ἂν ἔμενον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ αὐτῶν βουλήσει. Τοιαῦται λέγομεν πράξεις, ἐνῷ αὗται καθ' ἑαυτὰς ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν νόμον καὶ καθιστῶσι πλημμελῆ τὴν ἐκλογήν. δύνανται νὰ ἔχωσι καὶ ἀκαταλογίστους συνεπείας ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

3.) Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς 26 Ὀκτωβρίου ἐκθέτουν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὰ τέσσαρα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐψηφοφόρησαν πρόσωπα ἄτινα καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας εἶχον ψηφοφορήσει, διότι τοῦτο, ὡς λέγουν αὐτολεξεί, ἐπεβλήθη εἰς αὐτὰ ἐν τῇ ἀπαιτήσει τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου μέλους, περιφρονηθείσης τῆς πλειοψηφίας. Τὸ δὲ ἕτερον μέλος διατείνεται ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῇ τοιοῦτον τι ὅτι ἔλαβε χώραν, αὐτὸ ἔγεινε μὲ θέλησιν τῶν λοιπῶν μελῶν ἀπαρτιζόντων τὴν πλειονοψηφίαν. Ὁπωσδήποτε καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς διπλῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς φαινομένης δεσμεύσεως τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον, καὶ ἐπαυξάνει τὰς ἐλλείψεις τῆς ἐκλογῆς.

4.) Οἱ ἐνιστάμενοι κατὰ τῆς ἐκλογῆς παραπονοῦνται, ὅτι ἅμα ἤρχησεν ἡ ψηφοφορία εἰς τὸν ῥηθέντα δῆμον ἐπέπεσαν διάφοροι ταραξίαι, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ ἓν μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξιόθεν τοῦ ἐκλογικοῦ ναοῦ κατὰ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων καὶ κατὰ τῶν φίλων του διὰ ῥοπάλων καὶ ὅπλων, ἐκακοποίησαν αὐτὸν καὶ αὐτοὺς, καὶ τοὺς διεσκόρπισαν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τοιούτων καὶ ἄλλων βιαίων μέτρων, διάφορα πρόσωπα ἀπεκλείσθησαν τῆς ψηφοφορίας. Τὰ γεγονότα ταῦτα διαψεύδονται ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἐπιβεβαιοῦνται ὡς ἀληθῆ ὑπὸ τῶν δύω ἄλλων, ἅτινα καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διὰ ἄλλους γνωμοδοτοῦν ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως

τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ τοῦ δήμου. Ἐναπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν, ἂν θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐξακρίβωσιν αὐτῶν, νὰ διατάξῃ πρὸς τοῦτο περαιτέρω ἐξετάσεις.

Καὶ 5.) Ἐπὶ τέλους παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ τρία μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἔπεισαν τὸν γραμματέα αὐτῆς κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τῶν ψηφοφόρων, παραπονουμένων ὅτι αὐτὸς ἀπειλεῖ τοὺς ψηφοφόρους καταχρώμενος τῆς θέσεώς του, καὶ ἀντὶ νὰ διορίσωσιν ἄλλον, ἀνέθεσαν τὰ χρέη αὐτοῦ εἰς ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οὕτως ἐξηκολούθησεν ἄχρι τέλους ἡ ψηφοφορία. Ἡ ἔλλειψις αὕτη γραμματέως εἰς ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν δὲν συνάδει μὲ τὸν νόμον, ὅστις περιβαλὼν αὐτὴν μὲ ἄπειρον ἐξουσίαν, τῆς ὁποίας δὲν ὀφείλει λόγον εἰμὴ εἰς τὴν Βουλὴν, ὠφειλεν ἀφ' ἑτέρου νὰ τὴν περιστοιχίσῃ μὲ πλειοτέρας ὅσον ἔνεστι ἐγγυήσεις πρὸς ἀσφαλῆ ἐκπλήρωσιν τῶν σοβαρῶν αὐτῆς καθηκόντων, μία δὲ τούτων εἶναι καὶ ἡ ὕπαρξις ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἑνὸς γραμματέως λαμβάνοντος μέρος ὡς τοιούτου εἰς τὰς πράξεις της, συντάττοντος τὰ ἔγγραφα, συνυπογράφοντος αὐτὰ κτλ. Ἄνευ γραμματέως ἡ ἐπιτροπὴ ὡς ἀρχὴ θεωρουμένη δὲν εἶναι νομίμως συντεθειμένη, δὲν εἶναι πλήρης, καὶ αἱ πράξεις αὐτῆς ἄνευ προσυπογραφῆς γραμματέως δὲν εἶναι ἔγκυροι.

Ταῦτα πάντα ἐνομίσαμεν χρέος ἡμῶν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς· ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τούτων πειθόμεθα, ὅτι καὶ ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Λίγειρας, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἡ γενομένη ψηφοφορία εἶναι πλημμελὴς, καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ τοῦ δήμου δὲν ἐφυλάχθη ἡ ἀπαιτουμένη νομιμότης καὶ ἐλευθερία, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν καὶ ὁ βουλευτικὸς κατάλογος καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ τοῦ δήμου εἶναι ἀκυρωτέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1858.

Τὰ μειοψηφοῦντα Μέλη

Δ. Καλλιφρονᾶς, Κ. Π. Πλατὺς,
Α. Βενιζέλος.»

Ζητήσαντος δέ τινος ἵνα τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων οἱ βουλευταί· παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τυπωθείσης χθὲς τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας, ἀπόκειται σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ, ἐὰν θέλῃ νὰ τυπωθῇ καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας.

Ὑπῆρτεινεν ἕτερος νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν

ἀπόφασίν της, ἐὰν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν, καθ' ὅσον πρὸ τοσούτου χρόνου μενούσης τῆς ἐκλογῆς ἐκπρεμοῦς πάντες οἱ βουλευταὶ ἔλαβον γνῶσιν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων καὶ τῶν διαφόρων αὐτῆς περιστάσεων.

Ἀντιπαρετήρησέ τις ὅτι ἐπεθύμει καὶ αὐτὸς νὰ ἠδύνατο, ὡς ἄλλοι ἴσως, ν' ἀντιληφθῇ ἐκ τῆς ἁπλῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένων περιστάσεων. Μὴ ἔχων ὅμως τὴν ἱκανότητα ταύτην, ἔχει ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν καὶ οὕτως ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε χθὲς τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας, δὲν δύναται ἡ τὴν αὐτὴν νὰ φέρῃ ἀπόφασιν καὶ ἐπ' ἐκείνης τῆς μειοψηφίας, ὡς ἀποτελούσης μέρος τῆς πρώτης, ὅπως λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλευταὶ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτιθεμένων καὶ οὕτως ἐν πεποιθήσει φέρωσι τὴν ἀπόφασίν των.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι μετὰ πολλοῦ ἐνδοιασμοῦ ἔρχεται νὰ ὑποστηρίζῃ γνώμην ἐναντίαν ἐκείνης τοῦ προαγορεύσαντος, φοβούμενος μὴ ἀποδοθῇ καὶ αὐτῷ ἡ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος εἰς τοὺς ὑποστηρίξαντας τὴν ἐναντίαν αὐτοῦ γνώμην ἀποδοθεῖσα μομφή. Σήμερον δὲν πρόκειται ἀπολύτως ν' ἀποφασίσωμεν ἂν πρέπει ἢ ὄχι νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις, ἀλλ' ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν αὐτῇ νὰ ἰδῶμεν ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἢ οὔ τῆς τυπώσεως. Ἐπὶ τούτῳ παρατηρεῖ ὅτι δύω ἐν αὐτῇ ἀναφέρονται πρὸς ἀκύρωσιν λόγοι, τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς Αἰγείρας καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῆς κάλπης. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν διελάβε καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας, εἰσὶ δὲ περιστατικὰ τοσοῦτον κοινά, ὥστε οὐδὲμια ἀπαιτεῖται μελέτη πρὸς κατάληψιν αὐτῶν καὶ κατασυνέπειαν θεωρεῖ ὅλως ἄσκοπον καὶ ματαίαν τὴν ζητουμένην ἀναβολήν.

Ἐπήνεγκέ τις ὅτι μεταξὺ πολλῶν ἐρρέθη καὶ ὅτι πρὸ πολλοῦ κεῖται ἐνώπιόν μας ἡ ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογή. Ἀλλ' αὐτὸς διαβεβαιοῖ ὅτι μόλις χθὲς καὶ σήμερον ἤκουσε τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἐκ δὲ τῆς ἀναγνώσεως μόνης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ περιεχόμενον. Ἤδη δὲν πρόκειται περὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς καὶ διὰ τοῦτο μὲν δύναται νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦδε ὁποίαν ἔχει ἐπ' αὐτῆς γνώμην, τὴν ὁποίαν θέλει σχηματίσει, ἀφ' οὗ μελετήσε τοὺς ὑπὲρ καὶ κατ' αὐτῆς λόγους καὶ ἐκ τῆς μελέτης ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν. Προτείνει διὰ τοῦτο νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις καὶ αὔριον νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ἀποτελῶν μέρος τοῦ ἐπεξεργασθέντος τὴν ἐκλογὴν τμήματος καὶ ἀνήκων μᾶλιστα εἰς τὴν πλειοψηφίαν, δὲν δύναται μολαταῦτα ἢ νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως πρότασιν, ἵνα μελετήσῃ καὶ αὐτὸς τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενα, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδόλως ἀπίθανον νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἐναντίαν τῆς πρώτης.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν ἀναβολὴν διὰ τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς μειοψηφίας ἀναφερομένας παρανομίας, τότε πρέπει νὰ προσκληθῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργοὶ ὅπως δώσωσι λόγον διὰ τὰς παραβιάσεις τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν· ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιῶν τὰ λεχθέντα εἶπεν ὅτι δύω ὑπάρχουσι γνῶμαι· ἡ μὲν, νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις καὶ ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὔριον ἡ συζήτησις, ἡ δὲ νὰ προβῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν. Θέλει λοιπὸν ἐρωτήσει τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς πρώτης. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ πολλῶν βουλευτῶν γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Μωϊσάτην καὶ Ν. Βαρβαρῆγον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν διὰ ψήφων **47** κατὰ **38**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας καὶ τὴν εἰς αὔριον συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Φίλων Φίλωνος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Θεόδωρος Γρίβας	
Πέτρος Καμπάνης	N	Νικόλαος Τσέλιος	O
Γ. Ν. Καΐρης	N	Π. Τανταρίας	O
Ἀντών. Καμπάνης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	N
Δημήτριος Τσάκρης	O	Θ. Τσαννετάκης	O
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γεώργιος Κονδύλης	O
Νικόλαος Ἰατρός	N	Α. Παπαβασιλείου	N
Γεώργιος Σκοῦφος	O	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	O
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Ἠλίας Καραγιάννης		Γ. Γιολδάσης	O
Σωτήριος Στράτος	O	Ν. Γρανίτσας	O
Δημήτριος Νάκος		Γ. Βελῆς	O

Γ. Σιρπάνος		Γ. Ν. Ρεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Δεδόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυραειδής	Ο
Σόλων Κρεστενίτης		Α. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ο	Γ. Κεφάλας	Ο
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ο
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμᾶς	
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Θρασυβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Ἰωάννης Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰωάννης Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ο	Σ. Βαρότσης	Ο
Γεώργιος Περωτὴς		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος	Ο	Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάν. Κύσταθίου	Ο
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ο	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανὸς		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ο
Ἐμ. Ἀντίπας	Ο	Στ. Καπετανάκης	Ο
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ο	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριρτόπουλος	Ο	Π. Κανελόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλης	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλ. Ραγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουργιὰς	Ο
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ο
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρ. Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ο	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ο	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ο
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ο
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ο

Ἠλίας Καράπαυλος	Ο	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Ο
Γεώρ. Μπάστας		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος		Βασίλειος Κριεζῆς	
Γ. Νικολάου		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ο	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Κωνστ. Πλατύς	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργ. Ναύτης		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Ἀντ. Ρενουάρδος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Ἀντ. Ἀρμάος	Ο	Σ. Σκαμπουρδῆς	Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο	Εὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ο	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Ἀναγ. Μάντσαρης	Ο

Οὕτω δὲ προβάσης τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ἐξεθηκε, ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας δύω τινὲς φέρονται κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις· ἡ ὑπὸ τοῦ γραμματέως του ἐπαρχείου ἀφαίρεσις τῆς κάλπης, ἐπεμβάσης καὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἡ νόθευσις τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Αἰγείρας Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἡ ἐπέμβασις τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ ἐνωματάρχου, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἔλαβε χώραν συνεπείᾳ παραπόνων τοῦ ἐπιλαχόντος Μεσσηνέζη, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ γραμματεὺς ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας μεχρισοῦ λάβῃ παρὰ τοῦ προϊσταμένου του τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. Ἀλλ' ἐπιμενούσης τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας, ὁ γραμματεὺς ἀφῆρεσε τὴν κάλπην καὶ οὕτως ἔπαυσεν ἡ ἐκλογή. Τὴν πρᾶξιν δὲ ταύτην ἀκολούθως ἐπεδοκίμασεν αὐτὴ ἡ ἰδία ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὡς προλαβοῦσαν πλεῖστα ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἤθελον συμβῆ. Ἐκτὸς τοῦ περιστατικοῦ τούτου, καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐπηκολούθη ἄκρα ἡσυχία.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Αἰγείρας, ἂν καὶ ὁ κατάλογος περιέχει 1060 ψηφοφόρους, δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰμὴ μόνον 625, τὰ δὲ ἀντίπαλα μέρη δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ ἐπιτρέψωσιν οὐδεμίαν παρανομίαν χωρὶς νὰ προτείνωσιν ἀμέσως τὴν δέουσαν ἔνστασιν. Ἀλλὰ μὴ γενομένης τότε οὐδεμιᾶς ἐνστάσεως, ἔπεται ὅτι αἱ σήμερον ἀναφερόμεναι παρανομίαι δὲν ἔλαβον πραγματικῶς χώραν. Διὰ ταῦτα προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι δὲν ἤθελε λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ ζητήματος προσωπικοῦ, ἐὰν ἐκ τῶν ἐκθέσεων δὲν ἐπληροφορεῖτο ὅτι κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἔλαβον χώραν τοιαῦται παρανομίαι, τὰς ὁποίας πᾶς τίμιος πολίτης ὀφείλει νὰ καταδικάζῃ. Τὰς παρανομίας δ' αὐτὰς δὲν ἀναφέρει μόνη ἡ τῆς μειοψηφίας ἔκθεσις, ἀλλὰ καὶ ἐκείνη τῆς πλειοψηφίας. Ἀφηρέθη, λέγουσιν, ἡ κάλπη ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ διεκόπη ἡ ψηφοφορία ἐπὶ δύω ἡμέρας. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀξιόποινος οὖσα ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν νόμον, συνεπιφέρει καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Αἰγείρας ἐπὶ 2,250 ψυχῶν φέρει ψηφοφόρους 1060, ἐκ τούτου δ' ἕκαστος καταναοεῖ ἀμέσως τὸν δόλον.

Πάντες θέλομεν καὶ ζητοῦμεν ἐλευθέρας τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ βεβαίως δὲν περιορίζομεν τὴν ἐλευθερίαν εἰς μόνον τὸ νὰ μὴ θέτῃ ἡ Κυβέρνησις ὑποψηφίους. Ἂς ἕκαστον ἄτομον δύναται νὰ ἔχῃ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου συμπαθείας του, οὕτω καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔχῃ τὰς συμπαθείας της ὑπὲρ τοῦ δεῖνα ἀτόμου, καὶ νὰ καταδεικνύῃ αὐτὸν ὡς ὑποψήφιόν της. Ἀλλὰ τὸ νὰ μὴ θέτῃ ἡ Κυβέρνησις ὑποψήφιον, καὶ διὰ παρανομιῶν καὶ δολιοτήτων νὰ ἀναδεικνύῃ τοὺς βουλευτὰς μία ἐπιτροπή, ἢ ὁ Νομάρχης, τοῦτο βεβαίως δὲν εἶναι ἐκλογὴ ἐλευθέρα, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ τιμωρήσωμεν πᾶσαν τοιαύτην παρανομίαν. Προτείνει ἐπομένως ν' ἀφαιρεθῶσιν αἱ ψῆφοι τοῦ δήμου Αἰγείρας πρὸς ποινὴν τῆς παρανομίας καὶ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸν ἀναδειχθέντα βουλευτὴν διὰ μόνον τῶν ψήφων τῶν δύω ἄλλων δήμων, καθ' ὅσον καὶ εἰς αὐτοὺς πλειοψηφεῖ τοῦ ἀντιπάλου του.

Προσέθηκεν ἄλλος ὅτι ἂν καὶ δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἐκλογήν, οὐχ' ἧττον νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἀληθῶς ἔλαβον χώραν αἱ ἐκτεθεῖσαι παρανομίαι καὶ ἐπεμβάσεις, καὶ ζητήσῃ τὴν αὐστηρὰν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων ὑπαλλήλων.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθεῖσα αὕτη ἐὰν παραδέχηται τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Αἰγείρας, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἂν παραδέχηται τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας καὶ νόμιμον βουλευτὴν Αἰγίου ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Δ.Ὀρεινοῦ, τὸν Κωνς. Θεοδώρου, παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν ὡρίμων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος·
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Ψ. Ἀθηνᾶς,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 3 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ χθὲς ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς Αἰγίου Κων. Θεοδώρου, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Δ.Ὀρεινοῦ, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προταρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως 600,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου πρὸς σύστασιν τηλεγράφου· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ περὶ συνδέσεως τοῦ Πειραιῶς μετὰ τῆς Σύρου διὰ ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου συμφωνία ἐξετελέσθη ἤδη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Νουβάλ, ἐγκατατεθέντος, ὡς γνωστὸν, τοῦ ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ καλωδίου τοῦ ἀποτελοῦντος τὸν σύνδεσμον τοῦτον.

Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ὁποίαν ἀνελάβομεν ὑποχρέωσιν, πληρώνοντες τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν, συνιστάμενον εἰς λίρας στερλίνας ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ κατὰ ναυτικὸν μίλιον ἐκ τοῦ 60 εἰς τὴν μοῖραν, ἐν ὅλῳ δὲ εἰς λίρας στερλίνας 148·19, ἤτοι δραχ. 417,272:62/00. Ἡ ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς ἕως εἰς τὸ μέρος τῆς Ἑρμουπόλεως, ὅπου προσδέθη τὸ ὑποβρύχιον καλώδιον, ἀπόστασις συνίσταται εἰς ὀγδοήκοντα τέσσαρα τοιαῦτα μίλια· εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ παράκτιον καὶ πελάγιον καλώδιον χρησιμεύσαν εἰς τὸν σύνδεσμον μετὰ τῆς Κύθνου. Παρίσταται λοιπὸν ἀνάγκη πιστώσεως ἐκ δρ. 417,272 καὶ 68/00 διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐκτὸς τούτου ἀπόφασις ἐλήφθη νὰ συνδέσωμεν τὸν Πειραιᾶ

μετὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἀθήνας μετὰ τῶν Πατρῶν δι' ἐναερίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν· ἐδόθησαν δὲ παραγγελίαι νὰ μᾶς σταλῇ τὸ σύρμα, οἱ μονοτῆρες, τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς συσκευῶν, να ἐλθ. εἰδικὸς ὑπάλληλος ἐπιστατήσων εἰς τὴν πρώτην σύστασιν, καὶ τηλεγραφηταὶ μέλλοντες νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπί τινας μῆνας εἰς τοὺς σταθμοὺς καὶ νὰ χρησιμεύσωσι συγχρόνως πρὸς μετάδοσιν τῆς τηλεγραφικῆς τέχνης εἰς τοὺς προσκαλληθησομένους παρ' αὐτοῖς Ἕλληνας. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα καὶ διὰ τὰς ἐπί τινα καιρὸν ἀνάγκας τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας προϋπελογίσθη ὡς ἀπαιτουμένη ἑτέρα πίστωσις ἐκ δραχμῶν **182,727 καὶ 32/00.**

Λαμβάνομεν ἐπομένως τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται πίστωσις ἐξ ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν ἀναγκῶν, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν αὐτὴν ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισίν του ὡς κατεπείγοντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **5** Δεκεμβρίου **1858.**

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ,

Καὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **5** Δεκεμβρίου **1858.**

ΟΘΩΝ.

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων, ἀριθ. **6 0 0,0 0 0,** τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΕ'. «Συστασις Τηλεγράφου» τοῦ διὰ τὸ **1859** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῇ ὡς νόμος τοῦ Βασιλείου.

Προσληφθὲν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθέτου ρισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Β. Ναυστάθμου, ἀρχὴ ἀνωτέρα πάσης ἄλλης τοῦ ναυτικοῦ μετὰ τὴν τοῦ ὑπουργείου, εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ὁ πυρὴν ἢ μᾶλλον τὸ κέντρον ἐξ οὗ ἀπορρέει, καταρτίζεται καὶ μορφοῦται πᾶσα ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους. Ὁ κατέχων αὐτὴν δι' ὑποτῆς τοῦ Ναυστάθμου καὶ ὁ ἔφορος αὐτοῦ, πολλὰ καὶ ποικίλα ἐπιφορτισμένοι χρέη, περιβέβληνται ὧν αὐτοῖς καὶ εὐθύνην βαρεῖαν, ὡς ἀναδεχόμενοι τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ τῶν δύω τούτων τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας σημαντικῶν κλάδων, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖται νὰ ὦσι πεπροικισμένοι μὲ τὰς γνώσεις ἐκείνας τῆς εἰδικότητος, αἵτινες ἀναδεικνύουσαι δόκιμον τὸν ἐπὶ τοιαύτης ὑψηλῆς θέσεως κεκλημένον ἀξιωματικόν, παρέχουσι λίαν πρὸς τὸ Κράτος ὠφέλιμον ὑπηρεσίαν. Ἂν δὲ ἡ ἀμοιβὴ ἑκάστης δημοσίου λειτουργίας σταθμίζηται κατὰ λόγον τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς ἐπικειμένης αὐτῇ εὐθύνης, ἕπεται ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, εἰσαγαγὼν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ μισθοδοσίας τοῦ τε διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ Βασ. Ναυσταθμου νομοσχέδιον, ἠθέλησε ζυγοστατήσας τὰ καθήκοντα, νὰ ἀπονείμῃ τὸν πρέποντα αὐτοῖς μισθὸν, τὸν ὁποῖον εὑρίσκουσα ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ δίκαιον δι' οὓς ἐξέθεσε λόγους, γνωμοδοτεῖ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **4** Δεκεμβρίου **1858.**

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Σπ. Δοκὸς, Σ. Βαρότσης,
Κ. Βλάμης, Ν. Α. Βαρβαρῆγος,
Π. Τανταρίας. Ὁ εἰσηγητὴς
Π. Ψάθας.»

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ς'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ τοὺς Ἠλ. Παπαδαῖον καὶ Ἰω. Προβελέγιον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συμβάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας τοὺς Κ. Ἀβέρωφ καὶ Κ. Πλατών. Προσέθηκε δὲ τὸ ζ'. ὅτι ἐξελέξατο καὶ

ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως ὑποβρυχίου τηλεγράφου τὸν Κ. Ταταράκην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκε κατὰ τῆς ἀρχῆς, ὅτι λόγοι δημοσίου οἰκονομίας τὸν βιάζουσι νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καθ' ὅσον ἐπὶ τοῦ παρόντος θεωρεῖ ἄσκοπον τὴν ἐν Ἀθήναις σύστασιν τελωνείου. Καὶ ἀληθῶς, ποῖα τὰ αἴτια τῆς πολυτελοῦς ταύτης δαπάνης, ἐνῷ ἔχομεν τοσαύτας ἄλλας ἀνάγκας; Τὰ αἴτια ταῦτα εἶναι οἱ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀναφερόμενοι λόγοι, ὅτι ὅπλ. διὰ τῆς συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις θέλουσι διευκολυνθῇ οἱ ἔμποροι εἰς τὰς πράξεις των καὶ δὲν θέλουν βιάζεσθαι νὰ πέμπωσι τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν εἰς Πειραιᾶ ἵνα παραλαμβάνωσι τὰ ἐμπορεύματα. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ μόνος λόγος, ἐξ οὗ ὡρμήθη ὁ ὑπουργὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τὴν ἀπόστασίν τινων πόλεων, ὡς προτείνει ὁ Κ. ὑπουργὸς, συστήνονται καὶ ἐν Εὐρώπῃ τελωνιακὰ γραφεῖα εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους καὶ μεσογείους πόλεις, ἀλλ' αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶναι μεσόγειοι, διότι δὲν ἀπέχουσι τοῦ Πειραιῶς ὅσον τὸ κέντρον τοῦ Ἀνδίνου ἀπὸ τῆς προκυμαίας, ὅσον τὸ κέντρον τῶν Παρισίων ἀπὸ τοῦ ἄκρου αὐτῶν, ὅσον τέλος πάντων τὸ Σταυροδρόμιον ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ἂν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει οἱ δρόμοι εἶναι τοσοῦτον ἀνώμαλοι καὶ οἱ ἔμποροι δὲν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἁμάξας, ἐνῷ παρ' ἡμῖν καὶ πλῆθος ἁμαξῶν ὑπάρχουσι, καὶ δρόμοι εὐθεῖς καὶ σιδηρόδρομος ἐπὶ τέλους πρόκειται νὰ συνδέσῃ τὸν Πειραιᾶ μὲ τὰς Ἀθήνας. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπόστασις δὲν ὑπάρχει καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀπέχουσι δύω λεπτὰ ἐκ τοῦ Πειραιῶς, εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἡ δαπάνη νέου τελωνείου; Δὲν θεωρεῖ δὲ ἰσχυρὸν τὸν λόγον ὅτι ἐν Ἀθήναις καὶ πληθυσμὸς ὑπάρχει πολὺς καὶ μέγα κυκλοφορεῖ ἐμπόριον, ὡς καταναλισκομένων 16 ἑκατομμυρίων ἐμπορευσίμων εἰδῶν, καθ' ὅσον ἐν Κωνσταντινουπόλει κινοῦνται δύω ἑκατομμύρια κατοίκων καὶ ξένων, εἰς δὲ μόνος ἔμπορος κυκλοφορεῖ κεφάλαια 16 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Διὰ τῆς συστάσεως λοιπὸν δευτέρου τελωνείου δὲν πράκειται ἄλλο ἢ νὰ δημιουργήσωμεν νέας θέσεις καὶ οἰκονομήσωμεν νέα πρόσωπα. Λέγει πρὸς τούτοις ἡ ἔκθεσις, ὅτι διὰ τῆς ἱδρύσεως δευτέρου τελωνείου θέλουσι διευκολυνθῇ μεγάλως οἱ ἔμποροι μὴ ἐναζόμενοι νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ· ἀλλὰ καὶ πάλιν

ὁ ἔμπορος θέλει ἀναγκάζεσθαι νὰ καταβαίνῃ εἰς Πειραιᾶ ἵνα δηλόνῃ τὰ ἐμπορεύσιμα εἴδη του, ὥστε οὐδὲ ἡ εὐκολία αὕτη προσφέρεται· ἄλλως τε ὁ ἔμπορος ἕνεκα τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεών του δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς Πειραιᾶ χιλιάκις τοῦ ἔτους νῦν μὲν δι' αὐτὸν, ἄλλοτε δὲ δι' ἄλλον λόγον. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ εὐκολυνθῶσιν οἱ ἔμποροι θέλουσιν ἀπαντήσει διπλᾶς δυσχερείας, διότι καὶ εἰς Πειραιᾶ θέλουσι καταβαίνει ἵνα συνεννοῶνται μετὰ τοῦ ἐκεῖσε τελώνου, καὶ εἰς Ἀθήνας θέλουσι σπεύδει νὰ ἐπανέρχωνται ἀμέσως ἵνα τελωνισθῶσι τὰ εἴδη των, καὶ τοιουτοτρόπως θέλουσι περιπλεχθῇ διπλασίως μεταξὺ τῶν διπλῶν τούτων ἐργασιῶν. Ἄλλως τε διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀναστέλλεται καὶ ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω τάσις τοῦ Πειραιῶς καὶ θέλομεν ἀδικήσει τὴν ἀκτὴν ταύτην τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ὁσημέραι προάγεται καὶ ἀκμάζει. Ἐλλείψαντος ἅπαξ τοῦ Πειραιῶς τοῦ κεντρικοῦ τελωνείου, ἡ παράλιος αὕτη πόλις θέλει ἐρημωθῇ καὶ θὰ ματαιωθῶσιν ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς ἐγένοντο μέχρι τοῦδε. Ὅταν λοιπὸν σπεύδωμεν ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν Πειραιᾶ, τὸ κέντρον τοῦτο τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ὅταν ζητῶμεν ν' αὐξήσωμεν τὴν ἐκεῖσε ἐμπορικὴν ὥθησιν, διὰ τί ἐν μιᾷ στιγμῇ νὰ ματαιώσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τόσων χρόνων; διὰ τί ἄλλως νὰ δαπανήσωμεν τοσαῦτα πρὸς σύστασιν νέου τελωνείου; Δὲν ἔχομεν τάχα, ἐὰν μᾶς πλεονάζωσι χρήματα, δὲν ἔχομεν ἄλλας μεγαλειτέρας ἀνάγκας; δὲν λυμαίνονται τοσοῦτοι χῆραι καὶ ὀρφανὰ τοῦ ἀγῶνος, ὑπὲρ ὧν ὀφείλει τὸ ἔθνος περίθαλψιν καὶ δικαιοσύνην; Μήπως δὲ ἡ σύστασις τοῦ ἐν Ἀθήναις τελωνείου γίνεται διὰ νὰ προληφθῶσι ταύτας τὰς καταχρήσεις; Δυστυχῶς οὐδὲ τοῦτο, καθ' ὅσον τότε θὰ γίνωνται διπλαῖ καταχρήσεις, καὶ εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις. Ἄλλως τε δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐπὶ πολὺ ἄλλη αἱ Ἀθῆναι καὶ ἄλλη ὁ Πειραιεὺς πόλις. Ἂν ἡ πρωτεύουσα τείνῃ βεβαίως πρὸς τὰ κάτω, ἂν ὁ Πειραιεὺς διατελῇ ἐπιτεινόμενος καὶ ἡ μὲν ἄλλη λάβῃ τὸν φυσικόν της προορισμὸν, δὲν δύνανται αἱ Ἀθῆναι εἰμὴ νὰ ἑνωθῶσι ταχέως μετὰ τοῦ Πειραιῶς. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος βαθύπλουτοι ἀδελφοὶ, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης των καὶ βλέποντες τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εἰς τὰ καλὰ πρόοδόν μας, θέλουσιν ἔλθει ἐνταῦθα μετὰ τοῦ πλούτου των, καὶ τότε δὲν θέλουσιν εἶσθαι Ἀθῆναι καὶ Πειραιεύς, ἀλλὰ ἓν κέντρον ἑλληνισμοῦ, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ σύστασις δύω τελωνείων ἐν μιᾷ πόλει; Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ συστηθῇ τελωνεῖον εἰς Τρίπολιν π. χ. πόλιν μεσόγειον τῆς Πελοποννήσου, ἐνθες

τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, διότι τελωνεῖον τοιοῦτον ἠδύνατο νὰ διευκολύνῃ τὸ ἐμπόριον τῆς περιφερείας ἐκείνης. ἀλλ' ἐντοῦθα, ἐπαναλέγει, δεύτερον τελωνεῖον εἶναι περιττὴ πλουτέλεια. «Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν περιττῶν ἐξόδων, ὑπάρχει εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἄλλο πολὺ ἀνώτερον ἄτοπον. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον, εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ μεταφέρωμεν τὰ πράγματα τῶν ἐμπόρων εἰς τὰς θύρας αὐτὰς τῶν καταστημάτων των, διὰ νὰ μὴ συντρίβωνται κατὰ τὴν μεταφορὰν τὰ εὐθραυστα ἐμπορικὰ εἴδη· ἀλλ' ἀναδεχόμενοι τὴν μεταφορὰν, δὲν κινδυνεύομεν ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ τὰ συντρίψωμεν καθ' ὁδόν; Ὁ ἔμπορος μάλιστα, ὡς πιονοῶν ὑπὲρ τῆς περιουσίας του, θέλει λάβει ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα ἵνα μεταφέρῃ τὰ ἐμπορεύματά του ὅσον ἔστιν ἀσφαλῶς, ἐνῷ ὁ δημόσιος ὑπηρέτης θέλει συσσωρεύσει αὐτὰ ὡ τύχῃ ἐντὸς τῆς ἁμάξης, καὶ καθ' ἑκάστην θέλουν συντρίβεσθαι πολύτιμα εἴδη, ἐντεῦθεν δὲ συνεχεῖς διαμαρτυρίας καὶ ἀποζημιώσεις ἐμπόρων. Παραλείπω δέ, εἶπε, καὶ ἄλλο τι πολὺ σοβαρώτερον, ὅτι δύναται νὰ ἀναμιχθῇ Νταβέλτις καθ' ὁδὸν καὶ μετὰ τῶν ἐμπορευμάτων ν' ἁρπάσῃ καὶ ἁμάξαν καὶ ἁμαξηλάτην. Περιπλέον δὲν εἶναι καὶ ὅλως ἀδύνατον νὰ συμβῶσι καὶ ἄλλα δυσάρεστα, διότι ἀ ντὶ χοῦ τοῦ κότμου οἱ ἔμποροι εἶναι ὀξυδερκεῖς καὶ δύνανται ἴσως νὰ γίνουν καὶ λῃστεῖαι πλασταί. Τί θέλει ἀπαντήσει ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸν ἔμπορον ὅταν τῷ εἴπῃ· « μοῦ ἀφήρεσες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιτηρεῖν τὸ ἐμπόρευμά μου· τὸ ἀνεδέχθης σὺ, ἀποζημίωσέ με; » Δι' ὅλα ταῦτα, μελετήσας τὸν νόμον ὡς βουλὴ τὴς διαφερόμενος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου, δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τοῦ προτεινομένου νέου τελωνείου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι καθαρῶς νομοσχέδιον τῆς πείρας, ἣν συνέλεξεν ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ πεῖρα λοιπὸν καὶ ἡ ὑπηρεσία (καὶ λέγων *ὑπηρεσίαν* συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς ἐμπόρους) ὅλοι οἱ ἔμποροι ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκην δευτέρου τελωνείου ἐν Ἀθήναις καὶ μιᾷ φωνῇ ζητοῦσι τὴν σύστασιν του διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους. Τὰ εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς παραδιδόμενα ἐμπορεύματα πολλάκις μένουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας ἀτελώνιστα ἕνεκα τῆς πληθύος καὶ ἀνωμαλίας διαφόρων εἰδῶν, ἐκ τούτου δὲ συνέβη ὥστε οἱ ἔμποροι νὰ καταβῶσι τρὶς καὶ τετράκις εἰς Πειραιᾶ καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθωσιν ἀπρακτοι. Ἐντεῦθεν δὲ τρία τινὰ προκύπτουσιν ἄτοπα· α) τὸ νὰ δαπανῶσιν ἐπὶ ματαίῳ τὸν χρόνον των καὶ τοσοῦτον πολύτιμον εἰς τοὺς ἐμπόρους βίον, β) νὰ ἐξοδεύωσιν ἀνωφελῶς καταβαίνοντες καὶ γ) νὰ ἐξοδεύωσιν ἐπίσης ὡς εἰς ξένον διατρίβοντες μέρος. Ἐκτὸς δὲ τούτων, ὁ ἔμπορος μεταβαίνων εἰς Πειραιᾶ, διατρέχει ν' ἀφίνῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματός του ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας εἰς ἄλλον, καὶ οὗτος πρέπει νὰ ἦναι οὐχὶ τὸ τυχὸν ἄλλὰ σπουδαῖον καὶ καλῆς πίστεως πρόσωπον. Οἱ ἔμποροι λοιπὸν ὑποφέρουσιν ὅλας ταύτας τὰς καταβλίψεις δι' ἔλλειψιν τελωνείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ, καὶ διὰ ζοντα νὰ ὑπερτιμῶσιν ἐπαναπήγτως εἰς βάρος τῆς κοινωνίας τὰ ἐμπορεύματά των ἵνα περιτειχίσωσιν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ διατηρῶσι πρόσωπα καλῆς πίστεως εἰς τὰ καταστήματά των. Περιπλέον, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀναγκαία ἐξέτασις, πρέπει νὰ λυθῶσιν ἐν Πειραιεῖ ὅλα τὰ ἐμπορεύσιμα εἴδη, ἀφοῦ δὲ ἀνοίγονται, συμβαίνει καθ' ἑκάστην νὰ μὴ δύνανται νὰ συσκευασθῶσι καλῶς, καὶ οὕτω θραύονται κατὰ τὴν μεταφοράν. Τόσον δὲ συνεχῶς γίνεται τοῦτο, ὥστε οἱονδήποτε καὶ ἂν ἐρωτήσητε ἔμπορον δὲν εἶναι εἷς ὅστις νὰ μὴ βεβαιώσῃ ὅτι ἔπαθε τοιαῦτα δυστυχήματα. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἔμποροι ἔχοντες νὰ μεταφέρωσιν ἐκ Πειραιῶς πολύτιμα ἀλλ' εὐθραυστα εἴδη, τὸν παρεκάλεσαν πολλάκις καὶ συγκατετέθη νὰ συνοδεύωνται τὰ ἐμπορεύματά των μὲ τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους καὶ νὰ ἀνοιχθῶσιν ἐν Ἀθήναις ἵνα ληφθῇ τὸ νόμιμον τέλος. Ἡ ἐν Ἀθήναις λοιπὸν ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων εἶναι ἤδη ἐν γενομένῃ καὶ τὴν ἐνεργεῖ καθ' ἑκάστην τὸ ὑπουργεῖον, διότι ἄλλως οἱ ἔμποροι ἐπιβαρύνονται μὲ ζημίας. Ἀλλ' ὁ προηγορεύσας ἠρώτησεν εἰς τίνος ἔθους θέλουσι πίπτει αἱ ζημίαι, ὅταν συντρίβωνται τὰ διὰ τῶν ἁμαξῶν τοῦ δημοσίου μεταφερόμενα ἐμπορεύματα. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ δημόσιον δὲν θέλει ἀποζημιοῖ τοὺς ἐμπόρους, ἐκτὸς ἂν ἡ ζημία προκύψῃ ἐξ ἐσχάτης ἀμελείας ἢ ἐκ κλοπῆς τοῦ συνοδεύοντος τὰ πράγματα τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου. Ἀλλ' ὅταν ἡ ζημία προκύψῃ ἐξ ἀκαταμαχήτου αἰτίας ἢ ἄλλης τοιαύτης περιστάσεως, τὸ δημόσιον δὲν εἶναι ὑπόχρεον εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν. Οὕτω π. χ. τί γίνεται εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν; Πολλοὶ πέμπουσι χρηματικὰ γραμμάτια δι' ἐπιστολῶν των, ἀλλ' ἂν συμπέσῃ νὰ λῃστευθῇ τὸ ταχυδρομεῖον, εἰς οὐδενὸς ἐπέρχεται τὴν ἰδέαν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δημοσίου ἀποζημίωσιν. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πρὸς συντήρησιν δευτέρου τελωνείου δαπάνην, δὲν εἶναι ζήτημα ἄξιον νὰ ἐπασχολήσῃ τὴν Βουλήν, ὅταν διὰ τοῦ μέτρου τούτου πρόκειται ν' αὐξηθῶσιν οἱ δημόσιοι πόροι καὶ νὰ διευκολυνθῇ ἡ συναλλαγὴ τῶν ἐμπορευομένων. Τοιαῦτα εἴδη ἐξόδων πρέπει νὰ γίνωνται ἀδιστάκτως, ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις συστάσεως

τελωνείου ἀμέσως ἀπαλλάττονται οἱ καταναλωταὶ τῶν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ἐπανειλημμένων ἐξόδων, τῶν ἐκ τῆς θραύσεως τῶν πραγμάτων ὑπερτιμήσιων κλπ., ἡ δὲ ἐντεῦθεν ὠφέλεια εἶναι μεγίστη. Ἄλλως τε ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως δὲν θέλει εἶσθαι μεγάλη, καθ' ὅσον θέλει προσπαθήσει τὸ ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ ἀλλοθεν ἐλαττώσεις, ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Πειραιεῖ τελωνείου κτλ. Δὲν θέλομεν δὲ ἔχει οὔτε ἔξοδα οἰκοδομῆς καταστήματος, διότι τὸ ἐν Ἀθήναις τελωνεῖον δὲν θέλει χρησιμεύσει ὡς ἀποθήκη πραγμάτων. Ὑπομένως δὲν θέλομεν διατηρεῖ εἰμὴ τ' ἀναγκαῖα διὰ γραφεῖον δωμάτια. Δὲν εἶναι δὲ ἀκριβὴς καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τελωνείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ οὐχ ἧττον ὁ ἔμπορος θέλει διάζεσθαι νὰ καταβαίνῃ εἰς Πειραιᾶ, ἐπειδὴ ὁ τελώνης Πειραιῶς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς διευθύνσεις τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπόρων, θέλει ἀποστέλλει κατ' εὐθείαν τὰ πράγματα χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη ἄλλης τινὸς πρὸς τοῦτο προντίδος. Διὰ ὅλους τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες ἐξεφράσθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἐμπόρων, εἶναι ἀναγκαία εἴς τε τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἡ σύστασις τοῦ προτεινομένου τελωνείου, καὶ πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην θέλει προθυμηθῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀντεῖπεν ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐντιμρούων τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα εἶπεν ἐν πρώτοις, ὅτι ἄνευ ὑπάρξεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις οἱ ἔμποροι θέλουν διάζεσθαι νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰς Πειραιᾶ, καὶ νὰ ὑπομένουν ζημίας ἀφίνοντες εἰς τὰ καταστήματά των ξένα πρόσωπα· κατὰ τὴν κρίσιν ὅμως ταύτην τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, σημαίνει ὅτι τὰ καταστήματα τῶν παρ' ἡμῖν ἐμπόρων δὲν ἔχουσι τιμίους ὑπαλλήλους, καὶ μολονοτοῦτο οἱ μεγαλέμποροι Ἀθηνῶν αἰωνίως κι-
[illegible] ἀκούομεν ὅτι ὁ δεῖνα μεγαλέμπορος ἀπο-
[illegible]αι εἰς Λονδῖνον, νῦν δὲ ὅτι ὁ ἕτερος μετέβη εἰς Παρισίους, καὶ μετ' ὀλίγον ὅτι τρίτος τις ἀναχωρεῖ εἰς ἄλλο μέρος. Τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι οἱ ἔμποροι δὲν δύνανται νὰ διατηρῶσιν εἰμὴ ὑπαλλήλους μεγάλης πίστεως, διότι πᾶς μεγαλέμπορος διατίθεται μεγάλα κεφάλαια καὶ συμφέροντα, ἔχει, ὡς γνωστόν, συνεταίρους συγγενεῖς καὶ ὑπαλλήλους ἐντίμους, οἵτινες ἐν ἐλλείψει αὐτῶν διευθύνουσι τὰ καταστήματά των. Εἷς νέος, υἱὸς τοῦ πρώην βουλευτοῦ Ν. Μπόταση, στερούμενος κεφαλαίων ἀλλὰ διακεκριμένος ἐπὶ τιμιότητι, ἐκλήθη ἐπίτηδες εἰς ἓν τῶν πρώτων τῆς Εὐρώπης καταστημάτων, καὶ σήμερον διευθύνει

ὅλα αὐτοῦ τὰ συμφέροντα, διότι εἶναι γνωστὴ ἡ τιμιότης του. Τὰ καταστήματα λοιπὸν ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε ζητοῦσιν ὑπαλλήλους τιμίους, οἱ δὲ προσλαμβανόμενοι εἰς αὐτὰ φιλοτιμοῦνται νὰ ἐπιδείξωσι τὴν πλέον ἄμεπτον διαγωγήν, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκ τοῦ μηδενὸς φθάνουσιν ἐν ὀλίγῳ διαστήματι εἰς βαθμὸν ἀνέτου προαγωγῆς καὶ ὑπάρξεως. Οἱ ἔμποροι λοιπὸν διατηροῦσιν ἀεὶποτε ὑπαλλήλους τιμίους καὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ὅπου συμφέρον ἐμπορικὸν τοὺς καλεῖ. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔχει ἀνάγκην νὰ μὴν ἐξέρχηται ἐκ τοῦ ὑπουργείου του; Οὐχὶ βεβαίως, διότι διατηρεῖ τιμίους ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀποδίδει τὴν δέουσαν πίστιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὑπουργοὶ καὶ νομάρχαι εἴδομεν ὅτι ἐξέρχονται εἰς περιοδείας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκ τοῦ νέου τελωνείου προσγενησομένην ζημίαν, εὖχα ἴστως εἶδεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς συναρώνησε μετὰ τῆς ἰδέας του κολάζων ὅμως τὴν περίστασιν ταύτην, διήρεσε τὴν ζημίαν εἰς δύο, εἰς ζημίαν ἐξ ἀμελείας τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς ζημίαν ἐξ ἀκαταμαχήτου περιστάσεως, οὕτω δὲ ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐνδεχομένην ἐνὸς Νταβέλη διαφυγήν. Ἀλλ' ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης θέλουσι προκύψει μάλιστα πλειότεραι ἀμφισβητήσεις καὶ δικαστικαὶ ἔριδες, καθ' ὅσον τὸ μὲν δημόσιον θέλει διϊσχυρίζεσθαι ὅτι προῆλθεν ἡ ζημία ἐξ ἀκαταμαχήτου αἰτίας, οἱ δὲ ἔμποροι, ἐξ ἐλλείψεως τοῦ τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, ἐντεῦθεν δὲ θέλουν γενήσεσθαι πολυπλόκοι διαδικασίαι, καὶ γνωρίζουσι πάντες κατὰ πόσον κερδαίνει τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἄλλως τε ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς τῶν ἐμπόρων ἠθῶν τιμιότητος δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ καὶ τις κίβδηλος; Τίς μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι εἰς τοιοῦτος δὲν δύναται νὰ φέρῃ ψευδῆ κοσμήματα ἐξ Εὐρώπης ἡ πρόχειρα μύρα καὶ πείσῃ τὸν ἀμαξηλάτην νὰ συντρίψῃ αὐτά, ἔπειτα δὲ παρουσιαζόμενος εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ εἴπῃ· « ἀποζημιώσέ με· ἦσαν ἀδάμαντες καὶ πολύτιμα μύρα; » Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς πόσους ὑποκείμεθα κινδύνους, ἀναδεχόμενοι τὴν μεταφοράν. Διὰ ὅλα ταῦτα ἐπιμένει ὅτι ἡ σύστασις δευτέρου τελωνείου ἐν Ἀθήναις δὲν εἶναι συμφέρουσα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἀντέκρουσεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι ἂν καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τῶν ἐμπόρων τὴν τάξιν, νομίζει ὅμως ὅτι ἤθελε παραλείψει οὐσιώδες καθῆκον ἂν δὲν ἤρχετο πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου. Ἡ σύστασις τελωνείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τοσοῦτον ἀναγκαία, ὥστε πολλάκις ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἐμπόρων παράπονα διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην καὶ ἐθεωρήθη ἀνάγκ

κη ἀπαραίτητος ἡ σύστασις τελωνείου τοιούτου. Τότον δὲ εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, ὥστε ἐκ πείρας ἀρχῆς τὸ τελωνεῖον ὑπῆρχε πάντοτε ἐν Ἀθήναις καὶ εἶναι σήμερον νεωτερισμὸς τὸ νὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἤτοι νὰ ὑποκύψῃ ὁ μέγας πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου τοσαῦτα συμφέροντα καὶ ἀνάγκαι, εἰς τὸν στενὸν κύκλον τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ἄτοπον τοῦτο ἀπέδειξεν ἤδη ἡ ὑπηρεσία καὶ ἐπιδεδειγμένων πάντες, καθ' ὅσον ἕνεκα τῶν προσγινομένων ὡς εἰσηται ζημιῶν τῶν ἐμπόρων ἐπιβαρύνονται οἱ καταναλωταί. Ἄλλως τε ἡ ἐν Ἀθήναις σύστασις τελωνείου καθίσταται ἀναγκαία καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ ἀποθῆκαι τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου εἰς δύω ὑπάρχουσι πόλεις, τὴν Σύρον καὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ αἱ πλεῖσται μάλιστα ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις, ὅπου γίνονται μεγάλαι πραμάτειαι, διότι ἐν Σύρᾳ τὰ ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς πλειότερα βάρη ἕνεκα τῶν γινομένων εἰς νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα καταστήματα ξυνθημάτων. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τελωνείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν εἶναι καταφανὴς, οἱ ἔμποροι ἐξεφράσθησαν περὶ αὐτῆς γιλιάκις, αἱ δὲ γεννηθησόμεναι ἐντεῦθεν εὐκολίαι ἀνεπτύχθησαν ἤδη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ περιττὸν νὰ τὰς ἐπαναλάβῃ. Ἀλλ' ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ προτεινομένου τελωνείου θέλει διευκολυνθῇ καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ δημοτικοῦ φόρου Ἀθηνῶν. Γνωστὸν εἶναι ὅτι διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου διατηροῦμεν κατὰ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς εἶδος μικροῦ τελωνείου, ἐξ οὗ ὅμως προέρχονται ἀπειρα δυσχέρειαι καὶ ζημίαι, καὶ διὰ τοῦτο τὴν εἴσπραξιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου Ἀθηνῶν συνεχωνεύσαμεν μὲ τὴν τοῦ Πειραιῶς ἵνα ἐκλείψῃ τὸ ἐν μέσῳ τῆς Πειραϊκῆς ὁδοῦ τελωνεῖον, ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἐγεννήσεν πολλὰς περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φόρου δυσκολίας. Ἐπὶ τέλους ὅταν εὐτυχῶς αἱ Ἀθῆναι ἑνωθῶσιν, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήσας, μετὰ τοῦ Πειραιῶς, τότε δύναται νὰ καταργηθῇ τὸ ἐν τελωνείου, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πάλαι ἠνώθησαν αἱ Ἀθῆναι μετὰ τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ σήμερον ἐλπίζεται νὰ ἑνωθῶσιν, ἐπειδὴ τὸ χωρίζον τὰς δύω πόλεις ἄλσος εἶναι ἐκλεκτὸς καὶ πεδίον, καὶ λόφοι ὑγιεινοὶ ἀπαγορεύουσιν ἐκ φύσεως τὴν συνένωσιν.

Προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπειδὴ τινὲς καὶ μάλιστα ὁ δήμαρχος Πειραιῶς τῷ παρετήρησεν, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ προτεινομένου τε εωτείου θέλει βλάψει τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου Πειραιῶς, ὀφείλει νὰ διασαφήσῃ ὅτι ὁ φόβος οὗτος δὲν εἶναι βάσιμος, καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ νέου τελωνείου δὲν θέλει κερδήσει ὁ Πειραιεὺς εἰμὴ τὴν δαπάνην 10 — 20 ἀτόμων περιπου

δικῶς μεταβαινόντων εἰς Πειραιᾶ χάριν τῶν ἐμπορευμάτων των, καὶ ἡ τοιαύτη ὠφέλεια εἶναι βεβαίως μηδαμινή.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ὑφ' λέκτας Γ. Μαθεμογιάννην καὶ Σ. Σκουμπουρδῆν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προφερθὲν ἐντεῦθεν τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 71 κατὰ μιᾶς, ἀρνησιψηφήσαντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Στεμάτιος Μήττας	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρ. Ζερβᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γ. Γιαλδάσης	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Ν. Γρανίτσας	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Γ. Σιρτάνος	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Ἀλέξανδρος Μιλλέτης	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ἀνδρέας Λυγερινός	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Νταμάντας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ν. Βαρβαρήγος	Ν
Ἥλιος Καραγιάννης		Α. Σακιγάλας	
Σωτήριος Στράτος		Ἰω. Λορεντσιάδης	
Δημήτριος Νάκος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀθαν. Ν. Πετμεζᾶς	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἥλιος Παπαδᾶκης	Ν
Π. Ταντσίας	Ν	Γεώργιος Πρωτὸς	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Ἀθανάσιος Δανιηλόπουλος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Κωνστ. Πλακοῦτας	

Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ο	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουριᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στερράνου	Ν	Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥιβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωάν. Σκαβέντζος	
Α. Μαυρειδὴς	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀναγνώστης Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Ἡγατὺς	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Καΐτης	Ν
Γ. Γουλιμῆς		Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	
Ἰω. Προβελέγγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος		Βασίλειος Κριεζῆς	
Α. Παπαδημητριάδης		Κ. Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβὸς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γεώργιος Ἰατρὸς	Ν	Σταμάτιος Γ. Δακὸς	ἀρνεῖται

Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης	Ν
Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν		

Δεκτοῦ εἶτα γενομένου τοῦ 1 ἄρθρου δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 2, ἐφ' οὗ λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαίαν μίαν προσθήκην, ὑπαγορευομένην ἐκ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκεινται τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας μεταφοράν των, τοὺς ὁποίους κινδύνους οὐδ' αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς ἠγνόει, ἀλλ' εἶπεν ὅτι τότε μόνον τὸ δημόσιον ὑπογρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν, ὅταν ἡ ζημία προέλθῃ ἐξ ἀμελείας τοῦ φύλακος. Ἡ τοιαύτη διάκρισις δύναται νὰ γεννήσῃ μυρίας διενέξεις μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ τοῦ δημοσίου, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἀπορρυγὴν τῶν τοιούτων διενέξεων καὶ ἀμφιβολιῶν προτείνει νὰ προστεθῇ, ὅτι τὸ δημόσιον εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ἀποζημίωσιν δι' ὁποιανδήποτε ζημίαν ἤθελον ὑποστῆ τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὴν μεταφοράν των.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἂν παραδεχθῶμεν ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, τότε πρέπει νὰ τὴν παραδεχθῶμεν καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις μένοντα πράγματα καὶ τὰ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστελλόμενα· ἀντιπαετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὰ ἐν τῇ ἀποθήκῃ μένοντα πράγματα δὲν διατρέχουσι τὸν αὐτὸν κίνδυνον, ὃν τὰ μεταφερόμενα δι' ἁμάξης.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προαγορεύσαντος αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δύναται νὰ ἦναι καλὴ, διότι τείνει εἰς τὸ ν' ἀπαλλάξῃ τὸ δημόσιον πάσης ζημίας, ἀλλὰ ζημίας προερχομένης ἐξ ἀμελείας· ἡ δὲ ἀμέλεια, καὶ μάλιστα μεγάλη οὖσα, ἰσοδυναμεῖ μὲ δόλον, καὶ ἐπομένως τοιαύτη σύμβασις, ἀφίνουσα τὸν δόλον ἀτιμώρητον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ νομικῶς.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς προταθείσης προσθήκης συναπτύρει τὴν πτῶσιν τοῦ νομοσχεδίου, διότι οὐδεὶς ἔμπορος θέλει ἐμπιστεύεσθαι τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὸν φύλακα· ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος μὴ ἀ αστᾶτα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 ζητήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου αἱ λέξεις *κατὰ τετραμηνίαν*, παρετήρησέτις, ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως κατενοήσαμεν πάντες τὰ αἴτια,

ατενα ἠνάγκασεν τὸν ὑπουργὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ὁ ἴδιαν τοῦ ἐμπορίου. Ἐν δὲ τούτων εἶναι καὶ αἱ πολλαὶ δυσκολίαι, ἃς ἀπήντα ὁ ἔμ ορος εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν πραγματειῶν του ἀναγκαζόμενος νὰ μεταβαίνῃ δὶς καὶ τρὶς εἰς Πειραιᾶ. Ἀλλὰ τάχα καὶ εἰς τὸ τελωνεῖον Ἀθηνῶν δὲν θέλουν ἀπαντᾶσθαι αἱ αὐταὶ δυσκολίαι, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ ἔμπορος δὲν θέλει δύνασθαι νὰ παραλαμβάνῃ τὰ ἐμπ εύματά του ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν; Νομίζει διὰ τοῦτο δίκαιον νὰ παρατοθῇ ἡ προθ ομία εἰς πέντε ἡμέρας.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον ἡ ποινὴ ἐπιβάλλεται οὐχὶ ὅταν ὁ ἔμπορος δὲν δυνηθῇ νὰ παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἕνεκα δυσκολιῶν προερχομένων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ὅταν δὲν ἐμφανισθῇ διόλου νὰ τὰ ζητήσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπομένως οὐδὲν ἀδίκημα προσγίνεται εἰς τοὺς ἐμπόρους.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἅπας ἅπαξ τὸ ἄρθρον 3 μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προταθείσης προσθήκης, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 4 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη εἶτα ἡ γνώμη τοῦ μειονοψηφούντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνοντος τὴν προσθήκην τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὡς 5.

« Ἄρθρ. 5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ΄. νόμου, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν εἰσαγομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ πραγματειῶν, τὸ δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου, τῷ ἐπιστάτῃ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἀνατεθειμένον καθῆκον ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν. »

Τὴν προσθήκην ταύτην παραδεξαμένου τοῦ ὑπουργοῦ, ἐξέθηκέ τις, ὅτι δύω ἀρχαὶ πολὺ σπουδαῖαι ἀνεφύησαν σήμερον ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου. Καὶ πρῶτον, ἐνῷ πρὸ πολλῶν ἐτῶν πανταχόθεν ἀπεδίδετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ μομφὴ, ὅτι οὐδέποτε οὐδεμίαν ἔλαβε πρόνοιαν οὔτε ὑπὲρ τῆς γεωργίας, οὔτε ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, σήμερον, ὅτε πρώτην φορὰν φαίνεται προνοοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου, ἐρρέθησαν τόσα τείνοντα ν' ἀποδειξωσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὅ,τι πράττει τὸ πράττει οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν πολλαπλασιασμοῦ τῶν θέσεων. Δεύτερον δὲ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ζητεῖ νὰ προστεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μία διάταξις αὐξανουσα τὴν φορολογίαν, τὴν ὁποίαν τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔθεσεν ἐν αὐτῷ. Τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύει τὸν πολὺν ζῆλον τοῦ συναδέλφου ἡμῶν, προτείνοντος τὴν ἐπιβολὴν φόρου, τὸν ὁποῖον τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀπῄτησεν. Ὁ εἰσηγητὴς ἀνέτρεξεν

εἰς ἕνα νόμον τοῦ 1838, εὗρεν ἕνα φόρον ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Πειραιᾶ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν κατασκευὴν προκυμαίας, βρύσεων κτλ. καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν ἐπιβαλῃ ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν εἰς Ἀθήνας εἰσαγομένων. Τὸ ποσὸν, περὶ οὗ πρόκειται, δὲν εἶναι βεβαίως ὑπερβολικὸν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε νομίζει ὅτι δὲν πρέπει εἰς βουλευτὴν νὰ ζητῇ τὴν ἐπέκτασιν φόρου. Καὶ ἴσως μὲν κατ' οὐσίαν ὁ εἰσηγητὴς ἔχει δίκαιον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὰς μεγάλας ἀνάγκας τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἠναγκάσθη ν' αὐξήσῃ τὸν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων δημοτικὸν φόρον ἀπὸ ἑνὸς εἰς 2 0/0, καὶ νὰ μὴ προσθέσῃ καὶ ἕτερον φόρον 5 0/0 διὰ τὰς ἀνάγκας ἄλλου δήμου. Ἀλλ' ὁ φόρος αὐτὸς ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος θέλει διαρκέσει, λέγουσι, καὶ τὸ ὅλον τοῦ φόρου δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς 1 00 δραχμάς. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ ἀφήσωμεν τὰς δραχ. αὐτὰς εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἐπιβαρύνονται μὲ τόσα ἄλλα βάρη; Διὰ ταῦτα προτείνει τὴν ἀφαίρεσιν τῆς προτάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ χάριν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, ὅστις εἰς τοσοῦτον δεινὰς ὑπόκειται ἀποζημιώσεις, ὑποχρεωμένος νὰ καταρτίσῃ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλλ. Βασιλείου.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου παρατηρεῖ, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρος κα εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦ 18 6 καὶ καταθέτεται ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν Τράπεζαν. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὅσα ἀπαιτεῖται εἰσέτι διὰ νὰ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καὶ πόσα χρήματα ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Τράπεζαν, καθὼς αὐτὸς ἠὗρεν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα οὐ μόνον ἀρκοῦσι διὰ τὴν περαίωσιν τῆς προκυμαίας, ἀλλὰ καὶ θέλουσι περισσεύσει καὶ δι' ἄλλας τοῦ δήμου ἀνάγκας.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἐὰν ὁ προαγορεύσας δὲν ὡρμᾶτο ἐκ συμφέροντος εἰς τὰς παρατηρήσεις του ὡς βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ἤθελε τῷ ἐκφράσει πικρὰ παράπονα διὰ τὸν ζῆλον, ὃν τῷ ἀπέδωκεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ φόρου καὶ διὰ τὰς ἄλλας αὐτοῦ φράσεις. Ἔχων ὅμως ὑπ' ὄψιν τὰς ἀφορμὰς, ἐξ ὧν ὡρμήθη, περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του, ἥτις ἐν προῆλθεν ἐκ ζήλου πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῆς φορολογίας, ἀλλ' εἶναι ἀπόρροια ἐξακριβώσεως τοῦ ὑπάρχοντος νόμου. Ὁ φόρος ὁ ὑπὸ τοῦ προτεινομένου ἄρθρου ἐπιβαλλόμενος ὑπάρχει ἤδη ἐπιβεβλημένος, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ καταργηθῇ διὰ τοῦ π ακειμένου νομοσχεδίου, οὐδεμίαν ἔχοντος σχέσιν πρὸς τὸν νόμον τοῦ 1848, καθ' ὅσον διὰ νὰ καταργηθῇ εἰς φόρος, ἀπαιτεῖται εἰδ κὸς ἐπὶ τούτῳ νόμος. Ὁ νόμος τοῦ 1848 ἔτεινεν εἰς τὴν ἀνεμέσεσιν τῶν μέσων

πρὸς κατασκευὴν ὡρισμένων ἔργων, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε προϋπολογισθῆ καὶ ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη, καὶ διὰ τοῦτο ὥρισε καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας του. Ἐὰν λοιπὸν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου κατηργεῖτο σιωπηλῶς ὁ φόρος, ἐπειδὴ ὁ προσδιορισμένος χρόνος δὲν συνεπληρώθη, ἠθέλομεν λάβει ἀνάγκην νέου νόμου παρατείνοντος τὴν ἰσχὺν ἐκείνου. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον οὐδένα τοιοῦτον εἶχε σκοπόν, διότι οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μετὰ τοῦ νόμου τοῦ **1848**. Ὁ προαγορεύσας ἠδύνατο νὰ ἔχῃ δίκαιον νὰ παραπονῆται, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβάλωμεν σήμερον νέον φόρον, ἀλλ' ὡς βλέπετε ὁ φόρος αὐτὸς ὑπάρχει καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου οὐδένα ἄλλον ἔχει σκοπὸν ἢ τὴν ἀποφυγὴν διενέξεων καὶ ἀμφιβολιῶν τῶν ἐμπόρων.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ προτεινομένη προσθήκη, ἣν καὶ αὐτὸς παραδέχεται, οὐδεμίαν περιέχει νέαν φορολογίαν, ἀλλ' ἁπλῶς συντελεῖ εἰς διασάφησιν τῶν καθεστώτων καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀμφιβολιῶν τῶν ἐμπόρων. Προτείνει δὲ ἀντὶ τῶν λέξεων « τὸ δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ κτλ. ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπιστάτην » νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις « τὴν δὲ εἴσπραξιν ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης κτλ. »

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ πρόσθετον **5** ἄρθρον ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐτροποποιήθη, καθὼς καὶ τὸ **5** τοῦ νομοσχεδίου, γενόμενον **6**.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ἰω. Μωριάτην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων **73**, ἀρνηθέντος ἑνὸς· ἔχει δ' οὕτως.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. **1**. Καθίσταται ἐν Ἀθήναις Τελωνεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τὰ διὰ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εἰσαγόμενα ἢ ἀπὸ ἄλλα τοῦ Βασιλείου μέρη μεταφερόμενα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὡς καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τελωνίζονται καθ' ὅσον ὑπόκεινται εἰς τελωνιακὸν δασμόν.

Ἄρθρ. **2**. Τὰ ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ

ἕτερον Τελωνεῖον διὰ δημοσίου ἁμάξης, ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ μολύβδου σφράγισιν.

Τὰ ἔξοδα τῆς σφραγίσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς, κανονιζόμενα διὰ διατυπώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐμπόρων.

Ἄρθρ. **3**. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα δὲν ἐμφανισθῆ νὰ παραλάβῃ οὐδεὶς ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Τελωνεῖον Ἀθηνῶν μεταφορᾶς των, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν διεκατώτατος ἀποσημειώσεως **2** τοῖς **0/0** ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τετραμηνίαν.

Ἄρθρ. **4**. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν σύγκειται ἀπὸ ἕνα ἐπιστάτην, ἕνα ἐλεγκτὴν, ἕνα γραμματέα καὶ ἕνα ζυγιστὴν, ἰσοβάθμους μὲ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ὑπάρχοντας.

Ὁρίζεται μηνιαία ἐπιχορήγησις δραχμῶν τεσσαράκοντα διὰ χαρτικὴν ὕλην, θερμάνσιν κλπ.

Ἄρθρ. **5**. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ **9** Αὐγούστου **1848** ΡΒ'. νόμου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν εἰσαγομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ πραγμάτειῶν, τὴν δὲ εἴσπραξιν ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρ. **6**. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἀπὸ τὸν τελωνιακὸν ὀργανισμὸν καθήκοντα εἰς τὸν ὑγειονόμον καὶ τὸν λιμενάρχην ἐκπληροῖ παρὰ τῷ Τελωνείῳ Ἀθηνῶν ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπ' τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Δενόπουλος	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	Ν
Ἀντώνιος Βεντζέλος	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Γ. Κατρῆς	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Ἀντ. Καμπάνης		Σταῦρος Βλάχος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	

Σωτήριος Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος	Ανδρέας Σοφιανός . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	μμ. Άντιπας . . . . N
Θεοδώρος Γρίβας	Ανδρέας Νοτ ρᾶς . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	ὴ Κανελλόπουλος . . . N
Π. Τ ντσαρίας . . . . . N	Γ. Πανοπ ιρτόπουλος . N
Δ Π Πετρόπουλάκης . . N	ὐ. πα νμοπούλος . . .
Θ. Τσαν ετάκη. . . . . N	Ἐμμα υ λ Ιατρίχλος . . N
Γεώργιος Κ νδύλης . . N	Νικόλ.ο. Ματθαιο . . .
Α. Πα αθανασίου . . . N	Ν. Χ. α αγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλ ς . .	Σ Κοπανέτσας . . . . N
Ελευθέριος Κα ογερᾶς . . .	Ιω. Βαλασόπου ος . . . .
Σταματίνος Μήτσας . . N	Ν. λεωπ υλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζερβᾶς	Γ. Π Γιατράκος . . . . N
Γ. Γιολ άτης . . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Ν. ρανίτ ας . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκ πούλος .
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰ Ν. αμπακοπουλος. . . N
Γ. Σι πάν ς	Γ. Ν Γεβελιώτης . . . .
Σ. Χ Σ ειανό πουλο. . . .	Β. Π. Δημητρακόπουλος .
Ἀλεξάνδρος Μι ρέτη. . . .	Ἀναγνώστης Μ οπουλος N
Ἀνδρέ ας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυ ε άτης . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Α Τ κας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. κευάκης . . . . N
Γεώργιος Δικαί ης . .	. Κοι ο μ λης . . . . N
Ν. Βαβδαρ ς . . . . N	Γ Γουλ μ ς . . . . .
Α. Δ κ ρακα.	Ἀλέξανδρ ς Κουμουν ούρ ς N
Ἰω. τορ ν σιάδης	Παναγιώτης Παπατσώνης .
Φραντζόπουλος Α. Ζάχμης . N	Σπ. Αντωνόπουλος . . . N
Ἀεων. Ν Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω ιρο ελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλο. . N	Ἰω. Τατσρᾶκ ς . . . . . N
Πλάτις Παπαδάκις . . . N	Σ Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Πε ιωτᾶς	Χ. Σκ ρμαν ᾶς . . . . N
Ἰωάν ης Ζάρκος . . . . . N	Δ. γκατρ όπου ος . . .
Ἀθανάσιος Σανιδόπουλος . N	Μ Μιχαηλόπουλο . . . .
Α. Κοντοσ ύλος . . . . N	Α. Παπαδη ατριάδης . . .
Βελισάριος Νικολαΐδης . . .	Ν Κανα ός . . . . . N
Ἰωάν ης Μ χαλτσᾶς	Ἰωάν ης Ιωσταθίου . . . N
Κ νστ. Πλακούτας	Γ ώργιος Ιατρό. . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . .	Γεώργιος Μαθεμογκρίτης N
Ἀντ. Αντωνόπουλος . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος .

Νικόλαος Π ρᾶκος . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Ἀν. Ρ νο άδος . . . . .
Στ Καπετανάκης . . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Γερμανός Μα ρομιχάλης . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Χ. Χριστόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . .
Π. Κανελλόπουλος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Νικόλαος Μυσχούλας . . .	Κυριάκος Πανηρόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβ ς . . .	Ἀναγ ώστης Παπατσώ ης .
Ν. Πανουσιάς . . . . . N	Γεώργιο. Ι. Σταϊκος . . . N
Εὐθ. Κεχα ᾶς . . . . N	Δημήτριος Σ άκης . . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Βασίλειος Κρεζῆς . . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Κυριάκος Μουζίνας . . . N
Πε ικλ. Καλαμογ άφτης . N	Δημήτριος Βου ούρης . . N
Π. Πατρινός	Παντο έων Κου τουριώτης . N
Χρ. Τσα αντώδας	Σ αμάτιος Γ. Δοκός ἀρνεῖται.
Ἀνδρέα. Π Χ. Ἀναγ ύρου . N	Πέτρος Χ Πέτρου . . . N
Ἰωάννης Κ. Μω ιάτης . . N	Κ λαμάρας σοκαλᾶς . . .
Πλάτ Καράπουλλης	Εὐαγγέλη Κοντογιάννης . N
Γεώργιο Μπασ ης . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Ἰω Σκυβέντ ος	Αὐ ε ιός Λδέρωφ . . . . N
Γ. Ν κύλα	Νικόλαος Β. Βαυδούρης .
Μι α λ Σοι ωλός . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Κων στ. Πλατ ς	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχ ς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν ἐπιλοίπων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Π Ψ ν ς,
Γ Ν. Κ ί ρ η ς.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν 5 Δεκεμβρίου 1858 προσελθὼν ὁ βουλευτὴς Αἰγιαλείας Κ. Θεοδ ώρου, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελί υ τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἀκολούθως:

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστ ν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ » ἐκπλ ρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου ».

Συντχχθὲν ὅθεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπογράφεται ὑπό τε τοῦ Προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

Ὁ ὁρκισθεὶς ἐξελεγκτὴς
Κ. Μ. Θεοδώρου.

Ὁ ἱερεύς:
Μάρκος Μοσχάτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῇ. 10 Δεκεμβρίου 1838.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενα τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις α') τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἑφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου· β') ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. Λεπτοῦ Γυβέλου καὶ γ') ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τοῦ λογισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου νομοσχεδίου τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι δύω ἀρχαὶ ἀντίθετοι παρατηροῦνται εἴς τε τὸ γράμμα καὶ τὸν νοῦν τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συζητήσωμεν σήμερον. Ὅταν δ' ἀσπάζεται τὴν μίαν αὐτῶν ὡς σωτήριον καὶ δικαίαν, τοσοῦτον ἀποδοκιμάζει τὴν ἄλλην ὡς ἄδικον καὶ ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ταξιν. Ἀσπάζεται τὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν καθιερεῖ ὁ ἔντιμος υἱὸς τοῦ μεγάλου ἥρωος τῆς παλιγγενεσίας μας, περὶ προτιμήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τιμίων καὶ ἱκανῶν προσώπων, δὲν παραδέχεται δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἕνα σκοπόν, πρέπει νὰ καταστρέψωμεν πᾶν ὅ,τι μᾶς κωλύει τοῦ νὰ λάβωμεν ἐν πρόσωπον κατωτέρου βαθμοῦ καὶ τὸ θέσωμεν εἰς τὴν ἀνωτάτην ναυτικὴν ἀρχὴν τοῦ Κράτους. Τὸ διευθυντήριον τοῦ ναυστάθμου κατ' αὐτὸν εἶναι μία ὑπηρεσία καὶ οὐχὶ θέσις προσωπικὴ καὶ ἐμμίσθος. Εἶναι ὑπηρεσία, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καλῶνται πρόσωπα διακεκριμένα διά τε τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς ἐν τῷ ἀγῶνι μεγάλας των ἐκδουλεύσεις. Τὸ διευθυντήριον εἶναι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν κατὰ θαλάσσαν δυνάμεων τοῦ Κράτους καὶ τοιαύτη θέσις κατέχεται πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐργαζομένων μὲ τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των. Ἡ

θέσις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου εἶναι ὡς ἐκείνη τῆς τοῦ ὁπλαρχηγοῦ, ὅστις θεωρεῖται ὡς ἀνώτερος ἀρχόντων τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἄτοπον νὰ διορίζηται εἰς τοιαύτην θέσιν εἷς π. χ. σημαιοφόρος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου νὰ κλίνωσι γόνυ καὶ ναύαρχοι καὶ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Δὲν ἤθελε δὲ λάβει ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τὸν λόγον, ἐὰν ἐν τῇ ἐκθέσει δὲν περιεῖχετο ἡ φράσις ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναγκάζεται πολλάκις νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὰς ἐξαιρέτους αὐτὰς θέσεις ἀξιωματικοὺς βαθμοῦ κατωτέρου ἕνεκα τῶν εἰδικῶν γνώσεών των, διότι τοιαύτη φράσις, περιεχομένη εἰς ἔκθεσιν ὑπουργικήν, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἴς τινα ὑπουργόν, ὅχι βεβαίως τὸν νῦν, ὡς ὅπλον ἵνα φέρῃ εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν θέσιν ἄτομον, κατωτάτων κατέχον βαθμόν, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον ἄτοπον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον, διότι προσβάλλει καὶ λυπεῖ πάντας τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ὅλα τὰ Κράτη καλοῦνται εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν πρόσωπα τῶν ἀνωτέρων ἑπτὰ βαθμῶν. Ἐὰν ὁ μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου δὲν ἦτον ἀνάλογος, ἠδύνατο ὁ ὑπουργὸς νὰ ζητήσῃ αὔξησιν αὐτοῦ, οὐχὶ ὅμως νὰ καταστήσῃ καὶ τὴν θέσιν προσωπικὴν καὶ ἐμμισθον.

Πάντες γνωρίζομεν εἰς ποίαν δυστυχῆ εὑρέθημεν θέσιν κατὰ τὸ 1827, ὅτε οἱ στρατοὶ τοῦ Ἰμβραΐμη καὶ Κιουταχῆ ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ στόλος ὁ ὀθωμανικὸς ἀφ' ἑτέρου ἠπείλουν τὴν καταστροφὴν τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γνωρίζετε ὅλοι ποῖος ἦτο διευθυντὴς τοῦ ναυστάθμου τῆς Ἀγγλίας, εἰς ὃν μεγάλας ἡ Πατρὶς ἡμῶν ὀφείλει εὐγνωμοσύνας· ἦτον ὁ Γουλιέλμος, ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργίου, ὅστις εἷς τινα πρὸς τὸν Κυβερνήτην διαταγὴν ἔγραψεν ἐν τῷ περιθωρίῳ· «πυρπόλησον τὸν ὀθωμανικὸν στόλον» καὶ εἰς τὴν γενναίαν αὐτὴν πρᾶξιν ὀφείλει κατὰ μέγα μέρος ἡ Ἑλλὰς τὴν κατάπαυσιν τῶν δεινῶν της. Διὰ τοιούτων ἀνδρῶν ἡ Ἀγγλία κατέστη ἡ κυρίαρχος τῆς θαλάσσης δύναμις, καὶ ἐν τοσούτῳ ἀργόμεθα ἡμεῖς σήμερον νὰ νομοθετήσωμεν ὅτι εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυστάθμου δυνάμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ ἕνα ναύκληρον. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄτοπον τοῦτο ἤθελε παραδεχθῇ χάριν τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος, ἐὰν τὸ παρελθὸν καὶ ἡ πεῖρα τὸν ἐπέτρεπον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐρρύθμιζε πάντοτε νὰ προτιμᾷ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα. Ἐναντίας ὁλόκληρον τὸ παρελθὸν καὶ τὰ κατὰ καιροὺς δημοσιευθέντα εἰς δημόσιον ἀπολογίαν πρόσωπα τὸν πείθουσιν ὅτι

οὐδέποτε ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἱκανότης, ἀλλ' αἱ συστάσεις τῶν δυνατῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ δημόσιος ὑπηρεσία καὶ μάλιστα ἡ ταμιακὴ παρουσιάζει τοσαῦτα λυπηρὰ παραδείγματα. Πιστεύων λοιπὸν ὅτι καὶ ἐνταῦθα εἰς πρόφασις μόνον προτείνεται ἡ ἱκανότης, καὶ δι' ὅσους ἀνωτέρω ἐξέθηκε λόγους κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀντεῖπεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι σεβόμενος τὰς ἀρχὰς τοῦ προαγορεύσαντος παρατηρεῖ, ὅτι ἀληθῶς ὁ ναύσταθμος πρέπει νὰ διευθύνηται ὑφ' ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, καὶ τοιοῦτοι ὑπῆρξαν μέχρι τοῦδε οἱ διευθυναὶ αὐτοῦ, μεροῦντες τριάκοντα ἤδη ἐτῶν ζωήν. Ἐπὶ Κυβερνήτου διευθύνετο ὑπὸ μιᾶς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν συνεκρότουν ὁ Τομπάζης, Μπότασης καὶ Γιανίτσης. Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην διεδέχθη ἡ ναυτικὴ ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν διεύθυνεν ὁ Σαχτούρης, Ἀνδρούτσος καὶ ὁ Κανάρης. Μετὰ τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν συνεστήθη μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως τὸ ναυτικὸν διευθυντήριον, τὸ ὁποῖον διηύθυνεν ὁ ἀοίδιμος Μιαούλης. Μετ' αὐτὸν ἦλθον ὁ Σαχτούρης, Τομπάζης καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. καὶ ἐπομένως βλέπετε ὅτι εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν θέσιν ἔβαλον τὰ ἱστορικώτερα καὶ ἐπισημότερα πρόσωπα. Ὁ ναύσταθμος καὶ ὁ ἔρωτος αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἔχωσι βαθμὸν ἀνώτερον, εἰσὶν ὅμως ἐξ ἐκείνων, [illegible] χνην, κυβοκιμήσαν εἰς τὰς σπουδὰς των καὶ ἔχουσι εἰδικὴν ἱκανότητα ὡς πρὸς τὰ ἀνατεθειμένα αὐτοῖς [illegible] λόγῳ λοιπὸν τῆς ἱκανότητος αὐτῶν καὶ τῆς συβαρότητος τῆς ὑπηρεσίας των εἶναι δίκαιον καὶ ν' ἀμείβωνται, καὶ τοῦτο πράττει ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Δὲν πρόκειται νὰ ὑψώσωμεν ἕνα κατώτερον ἀξιωματικὸν εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν θέσιν. [illegible] ἀνωτ[illegible] [illegible] βαθμὸν τῶν περὶ [illegible] τὸν νόμον ἰδιοκτήται καὶ ὁ ταμίας, τοὺς μὲν εἰς 500, τοὺς δὲ εἰς 300 κατὰ μῆνα δραχμὰς, καὶ μόνον ἑκατὸν δραχμὰς προστιθεμένας σήμερον εἰς τὴν μισθοδοσίαν των. Ἡ εὐτελὴς δὲ αὕτη αὔξησις θέλει ἔχει εὐαρέστους συνεπείας, διότι πιθανὸν διὰ λόγους ἱκανότητος νὰ διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν κατωτέρου βαθμοῦ ἀξιωματικὸς καὶ οὕτως ὁ μισθὸς αὐτοῦ νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεως καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν καθηκόντων της. Ὅτι δὲ οὐδόλως ἐπηρεάζει τὴν θέσιν ὁ βαθμὸς ἀποδεικνύει καὶ ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς,

γὸς, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς διαταγὰς, καὶ τοι μὴ ὄντος ἀνώτατον βαθμὸν, ὑποτάσσονται ὅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ κατώτεροι καὶ ἀνώτεροι.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι σκοπὸν τοῦ νὰ ὁρμᾷ αἱ ἐκ λόγων οἰκονομίας εἰς τὰς ὁποίας ἐξέθετε παρατηρήσεις, θεωρεῖ μάλιστα μικρὸν τὸν προσδιορίζόμενον μισθὸν τοῦ διευθυντοῦ. Ἀλλὰ καὶ τοι ἔχων πολλὴν ὑπὲρ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ ὑπόληψιν καὶ πεποίθησιν ὅτι ἔλαχε προτιμήσει παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἱκανότητα, δύναται ὅμως νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ διάθεσις αὕτη θέλει ὑπάρχει πάντοτε, καὶ διὰ τοῦτο φοβεῖται μή τις τῶν διαδόχων τοῦ νῦν ὑπουργοῦ, ὠφελούμενος ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν ἀνωτάτην αὐτὴν θέσιν οὐχὶ διὰ λόγους ἱκανότητος, ἀλλὰ συμπαθείας, κατώτατόν τινα ἀξιωματικὸν, ὅπερ ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν. Τὸ παράδειγμα δὲ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ, ὅπερ ἐπικαλέσθη ὁ προαγορεύσας, οὐδεμίαν ἔχει πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα σχέσιν, διότι ἡ θέσις τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι ὅλως πολιτικὴ, καὶ διὰ τοῦτο εἴδομεν μάλιστα καὶ ἁπλοῦν πολίτην διοριζόμενον εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Ὁ ὁρισθεὶς λοιπὸν μὲ τις ὑπουργὸς κατεχρήσθη τὸν ἀληθῆ καὶ εὔλογον τοῦ νομοθέτου σκοπὸν ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸ βῆμα, καὶ οὐχὶ λόγοι οἰκονομίας, καθ' ὅσον αὐτὸς, προκειμένου περὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐδείξε πάντοτε πολλὴν γενναιότητα, πιστεύων ὅτι τὸ μέλλον καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς καλῆς τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν καταστάσεως.

Ἐξέθετο ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας οὐδόλως διαφωνῶν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἤθελε μόνον νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἰς τὴν ἀνωτάτην τοῦ διευθυντηρίου θέσιν δὲν πρέπει νὰ διορίζωνται κατώτεροι ἀξιωματικοί. ὁ δὲ εἰσηγητὴς εὐστόχως ἀπεδείξεν ὅτι πάντοτε διωρίσθησαν τὰ μᾶλλον ἐπίσημα πρόσωπα. Δυστυχῶς ὅμως τὰ πρόσωπα ταῦτα γηράσκουσι καὶ βαθμηδὸν ἐκλείπουσιν, ὥστε καὶ ἄκοντες θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ πρόσωπα κατωτέρων βαθμῶν. Διὰ τὸν ὑψηλὸν αὐτὸν λόγον ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ προνοήσῃ περὶ προσδιορισμοῦ μισθοδοσίας ἀναλόγου πρὸς τὸ ὕψος, τὴν θέσεως καὶ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὅμως ὁ προαγορεύσας ζητῇ νὰ προσδιορισθῇ διὰ νόμου ὁ βαθμὸς, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ κατέχῃ ὁ διευθύνων τὸ ναυτάθμιον, παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀντικείμενον νομοθετικὸν, εἰς

μόνην δὲ τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ διορίσῃ τὸ καταλληλον πρόσωπον.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴ κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰωάννην Μωραΐτην καὶ Ν. Βαρβαρίγον, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ Β. Ναυστάθμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δουκᾶς Δόντος	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Γ. Γιαλοῦσης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ν. Γρανίτσας	
Π. Καμπάνης		Γ. Βελῆς	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Γ. Σιρπάνος	
Δητ. Καμπάγκ	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Ἀνδρέας Λαγόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Λεγερινός	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Γεώργιος Σκούφος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Βαλβῆς	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Α. Λεβίδης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἰω. Λορεντζάτος	Ν
Σωτήριος Ἐσπάρτης	Ν	Θεοδόσιος Α. Ζαΐμης	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Δεων. Ν. Γιατρέζας	Ν
Φίλιππος Φίλιππος		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Ν
Θεόδωρος Τρίκας		Ἠλίας Παπαδάκις	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	
Π. Ταντσρίας		Ἰωάννης Ζάρκος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀθανάσιος Δανιλόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Α. Καντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Βασιλάριος Δεκολαΐδης	Ν
Δ. Παπαβασιλείου		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Ν. Παπαμιχαηλόπουλος		Κωνστ. Ἠλιόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Θ. Ι. Χολοκοτρώνης	Ν
Ἰωαννέτος Μάτσας	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	

Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιερράκος	Ν
Ἀνδρέας Σφριανός		Γρηγόριος Παπαϊωαννέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Ν. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπιστόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Νοτσούλας	
Ἐμμανουὴλ Ἰσουχλος	Ν	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν
Νικόλαος Μεθαίος		Ν. Πανουριᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάχης	Ν
Ἰω. Βαγιασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Ἀεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πιτσινὸς	
Δουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χρ. Τσαλαμπᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναγνώστου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καππάκος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπαλτατζῆς	
Ἀναγνώστης Δεληγιάννης	Ν	Ἰω. Σκαβέντζος	
Α. Μαυρομιχάλης		Γ. Νικολάου	
Δ. Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνστ. Πλάτης	Ν
Κ. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμῆς		Ἀν. Ῥενιέρης	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγιᾶς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Νάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντων. Λόμπος	Ν
Ἰω. Προβελέγγιος	Ν	Δημ. Πηλιγρανόπουλος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Σ. Βαλιώτης	Ν	Ἀναγνώστης Παπαγεωργίου	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάικος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Α. Παπαδημητριάδης		Νικόλαος Δουζίνας	Ν
Ν. Κανακός	Ν	Δημήτριος Βούδουρης	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντελῆς Κουτσουρώτης	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Στέφανος Γ. Δρακός	Ν
Γεώργιος Μαλεμογρίπης		Ἄγγελος Χ. Πέρρος	Ν
Δουκᾶς Καλογερόπουλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	

Εὐαγγέλης Κων. γιάννης . . Ν	Νικόλ. Β. Μπομπούρας . .
Δ. Σκου πουρῆς	Α. α. Μαντζαβ. . . . Ν
Ἀνγερινός Α. ε.ωρ . . . Ν	

Δικτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Νικόλαν Καλαμογδάρτην καὶ Ν. Παπαργύρ. ἐξ ἧς ἀπεδείχθη κατὰ πλειοψηφίαν ὁμοίων σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρελήφθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Γνωρίσαντες δμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ διὰ θυντὴς καὶ ἔφορος τοῦ Βασιλικοῦ ναυστάθμου θέλουσιν ἀπολαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, ὁ μὲν ἑξακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα, ὁ δὲ τετρακοσίας, ἐὰν αἱ κατὰ ξηρὰν ἀποδοχαί, αἱ εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀνήκουσαι, ἦναι κατώτεραι τῶν εἰρημένων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Παρελθόν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδια περὶ μισθοῦ τῶν παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ διορισμένων ταχτικῶν παρεδρων, περὶ διορισμοῦ τετάρτου διερμηνέως καὶ μισθοδοσίας τοῦ καθηγητοῦ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων. Ἔχουσι δ' οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν συνελευσιμίων Διατάξεων ὁ περὶ δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμος, ἡ κυβέρνησις εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγκαίαν τοῦ διορισμοῦ ταχτικῶν παρεδρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προξένου διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου ἀπαρτίζωσι τὸ Προξενικὸν δικαστήριον.

Τὸν τοιοῦτον δὲ διορισμὸν προεῖδε τὸ ἄρθρον 14 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, ἐνῷ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει δύω ταχτικοὺς παρεδρους καὶ νὰ μισθοδοτῇ αὐτούς.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖ δὲν ὡρισθησαν τὰ περὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὁμοσχέδιον, ἐν ᾧ κανονίζεται καὶ τὸ ἀντὶ εἰμένον τοῦτο.

Ὁ μισθὸς τῶν παρεδρων προσδιορίσθη εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας (700) κατὰ μῆνα, διότι αἱ δαπάναι εἶναι ὑπερογκοι ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προσδιορίσῃ ἐξ ὑπαρχῆς ἐπαρκῆ μισθὸν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς, τῶν ὁποίων ὁ προορισμὸς εἶναι νὰ διανείμωσι, μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης ἀκεραιότητος, τὴν δικαιοσύνην ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκείνῃ, ἔνθα ἀναμίγνυνται αἱ σπουδαιότεραι διαφοραὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ. »

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ὁ Ὑμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίξει κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

« Γνωρίσαντες δμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ μισθὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου, διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει ταχτικῶν Παρέδρων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας (700) κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον αὐτῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀπὸ τινος χρόνου ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Διερμηνευτικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, εἶναι ἀνεπαρκὲς, ἀναλόγως τοῦ πλήθους τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ὁσημέραι ἀναπτυσσομένης ὑπηρεσίας του.

Ἡ εἰσαγμένη Πρεσβεία κατ' ἐπανάληψιν ἤδη παρέστησε τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς προσθήκης ἑνὸς τετάρτου Διερμηνέως, καθότι τοσοῦτον μεγάλως ἀνεπτύχθη ἡ ὑπηρεσία τῆς Διερμηνείας καὶ τοσοῦτον πολυπλοκωθεῖσαι εἰσὶν αἱ ἐργασίαι αὐτῆς, ὥστε οἱ τρεῖς ὑπάρχοντες, δὲν ἀνέχει τοὺς ΣΝΘ. Νόμου, διερμηνεῖς οὐδόλως ἐπαρκοῦσιν εἰς αὐτήν. Ἕνεκα τῆς καταστάσεως ταύτης ὁ Πρέσβυς ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρίζηται συνεχῶς εἰς Διερμηνευτικὰ καθήκοντα καὶ τοὺς μαθητευομένους, ὧν τὸ κύριον ἔργον εἶναι ἡ σπουδὴ τῆς Ὀθωμανικῆς γλώσσης καὶ νομοθεσίας, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ διερμηνευτικοῦ Γραφείου ἐργασία. Τοῦτο δὲ ματαιοῖ τὸν προορισμόν των, καθὼ ἐπιφέρον βραδύτητα οὐ μικρὰν εἰς τῶν σπουδῶν των τὴν ἀπεράντωσιν.

Διὰ νὰ καταννήσητε καλῶς τὴν ἀνάγκην τῆς προκειμένης προσθήκης, δέν χρεωῶ ἄσκοπον νὰ σᾶς ἐκθέσω, ἐν ὀλίγοις, ὁποίαν ὡς ἔγγιστα ὑπηρεσίαν ἐκπληροῖ τὸ προσωπικὸν τοῦ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ Γραφείου τῆς Διερμηνείας. Ὁ Ἀ. Διερμηνεὺς εἶναι ἓν τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ Πρέσβεως· οὗτος χρησιμεύει συνήθως ὡς διαπραγματεὺς τῶν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Πύλης διαγγελμάτων αὐτοῦ, διαπραγματευόμενος προσωπικῶς μετ' αὐτῶν τὰς σπουδαιοτέρας ὑποθέσεις, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν δύναται οὐδ' ἔχει καιρὸν ν' ἀσχοληθῇ εἰς ἄλλα μικροτέρας σπουδαιότητος ἀντικείμενα. Ὁ Β. ἔχει ὅλην σχεδὸν τὴν χειρικὴν τῆς Διερμηνείας ὑπηρεσίαν, βαθυνόμενος πρὸς τοῦτο, καὶ ὑπὸ τῶν μαθητευομένων· ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ παντάπασι τὴν ἐκ τοῦ Γραφείου ἀποκαρδίωσίν του. Μένει μετὰ ταῦτα ἡ παρὰ τῷ ἐμποροδικείῳ ὑπηρεσία, καὶ κατόπιν ταύτης ἔρχεται πλήθος ἄλλων ὑπολοίπων, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται, πολλάκις κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἡ παρουσία τοῦ Διερμηνέως παρὰ τῷ Διαστηρίῳ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ἀτμιναρχείου, παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ, παρὰ τοῖς Πατριάρχαις, παρὰ τῷ Ναστεθλῶ, παρὰ τῷ Ἰρτιζάπι (Ἀγρονομείῳ) παρὰ τῷ Σεϊχ-Οὐλ-Ἰσλάμ, παρὰ τοῖς Τελωνείοις καὶ παρ' ἄλλαις ὑποδεεστέραις ἀρχαῖς. Ὅλην ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσῃ εἷς μόνος Διερμηνεύς, ὁ τρίτος, ὅσην ἂν ἀποδῇ σὴ τις αὐτῷ ἱκανότητα καὶ εὐεξίαν σώματος. Καὶ αὐτοὶ οἱ μαθητευόμενοι, τοὺς ὁποίους ἐξ ἀνάγκης μεταχειρίζεται μέχρι τοῦδε εἰς αὐτὴν ὁ Πρέσβυς, ὡς προεῖπται, καὶ ἂν ὀλοτελῶς ἀπασχολοῦνται ἐκ τῶν κυριωτέρων αὐτῶν ἔργων, δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἐπαρκέσωσιν ἀπέναντι σωρροῦ μεγάλης ὑποθέσεων προκλων, ἐν τῷ μέσῳ μάλιστα πολέως ἐξόχου ἀποστάσεως μεμακρυσμένας καὶ συγκοινωνίαν τοσοῦτον δύσκολον.

Ἡ ἀνάγκη ἄρα τῆς προσθήκης ἑνὸς τετάρτου Διερμηνέως, ἵνα συμμερίζηται μετὰ τοῦ τρίτου ὅλων τῶν τῆς τελευταίας κατηγορίας ἐργασιῶν, εἶναι ἀναπόφευκτος. Διὸ καὶ ὑποβάλλω ὑμῖν, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, νομοσχέδιον δι' οὗ πρόκειται νὰ νομοθετηθῇ ἡ νέα αὕτη θέσις.

Ὡς συνέπεια τῆς ἀνωτέρω προσθήκης ἐπέρχεται, διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, καὶ τις τροποποιησις εἰς τὰς ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τῆς ΣΝΘ. Νόμου ὡρισμένας βαθμολογίας καὶ μισθοδοσίας τῶν Διερμηνέων. Καὶ ὁ μὲν βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ Α'. Διερμηνέως μένουν ἀμεταβλητοι· ἐπίσης ἀμετάβλητος μένει καὶ ὁ μισθὸς τοῦ Β. Διερμηνέως· μεταβάλλεται δὲ μόνος ὁ βαθμὸς αὐτοῦ ἀπὸ ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α'. τάξεως εἰς Τμηματάρχην Β'. τάξεως. Ὁ τοῦ τρίτου διερμηνέως μισθὸς αὐξάνει κατὰ 50 λρ. κατὰ μῆνα, ὁ δὲ βαθμὸς αὐτοῦ μεταβάλλεται ἀπὸ Β'. εἰς Α'. τάξεως ὑπουργικοῦ Γραμματέως. Ὁ δὲ μισθὸς τοῦ Δ'. προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 30 ! κατὰ μῆνα καὶ δίδεται αὐτῷ ὁ βαθμὸς ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β'. τάξεως.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου πρόκειται, Κύριοι, νὰ θεραπευθῇ καὶ ἑτέρα τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκη. Ὁ ΣΝΘ'. Νόμος προσδιορίζει ὡς μισθὸν τοῦ Καθηγητοῦ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν λρ. ἑκατὸν τὸν μῆνα· διὰ μόνου τούτου τοῦ ποσοῦ καθίσταται ἀδύνατον νὰ ἐκμισθωθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὀθωμανὸς διδάσκαλος, ἔχων τὰς ἀποχρώσας πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο γνώσεις καὶ ἱκανότητα· διὸ καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἐπαυξηθῇ, τοὐλάχιστον, ἡ μισθοδοσία αὐτοῦ, ὅπερ προτείνεται ὑμῖν σήμερον διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Ἐλπίζω, Κύριοι, ὅτι δὲν θέλετε διστάσει νὰ ἐπιψηφίσητε αὐτὸ καθὼ ὑπαγορευόμενον ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ διερμηνέων, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετέρας Βασιλικῆς Πρεσβείας ΣΝΘ. νόμου θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ

Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοροφώως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται τέταρτος Διερμηνεύς.

Ἄρθρον 2. Ὁ δεύτερος Διερμηνεὺς τῆς εἰρημένης Πρεσβείας ἔχει βαθμὸν τιμηματάρχου Β'. τάξεως.

Ὁ τρίτος Διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως πρώτης τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα, ἤτοι 350 κατὰ μῆνα· ὁ δὲ τέταρτος, βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως δευτέρας τάξεως, καὶ μισθὸν δραχ. τριακοσίων, ἤτοι 300 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 3. Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ ρηθείσῃ Πρεσβείᾳ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων τῆς Διερμηνείας Καθηγητοῦ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κ ι παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρατηρήτε τι, ὅτι καὶ κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ κατὰ τὴν ἐπιφρατήσασαν τάξιν μία τῶν πρώτων ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς. Τοιαύτη ἐπιτροπὴ ἐσχηματίσθη ἤδη, καὶ ὡς ἀποτελῶν μέρος αὐτῆς, ἐπιειδὴ ὑπάρχουσι πολλῶν ἐτῶν ἀπολογισμοί, κατὰ δὲ τὸ ὑπ' ταγμα ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει κατ' ἔτος ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἐρωτᾷ τὸ Σῶμα ἐὰν ἡ σχηματισθεῖσα ἤδη ἐπιτροπὴ θέλει περιορισθῆ εἰς τοῦ τελευταίου μόνον ἔτους τὸν ἀπολογισμόν, ἢ θέλει ἐργασθῆ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προσθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων προσθέτων μελῶν, διότι τὸ ἔργον εἶναι καὶ δυσχερὲς καὶ πολύπλοκον.

Κἀπόντος δέ τινος, ὅτι τὸ ζήτημα εἰ αι ἤδη λελυμένον καὶ ὅτι ἡ σχηματισθεῖσα ἐπιτροπ. ὀφείλει νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς ὅλων

τῶν ἀπολογισμῶν τὴν ἐξέλεγξιν· ἡ Βουλὴ προτάσει πολλῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ προσῇ εἰς ὁριστικὴν αὐτοῦ λύσιν τὸ προσεχὲς σάββατον.

Ἐξεθέτεν ἄλλος, ὅτι καὶ ἕτερον ζήτημα ἐπίσης σπουδαῖον μένει ἐκκρεμὲς, καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἔλθῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς λιξάσης συνόδου ἐπρόκειτο νὰ συζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβεβλημένας ἀναφορὰς, ἀλλὰ διὰ τὸ στενὸν τοῦ χρόνου ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν παρούσαν σύνοδον, ὁρισασα τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὡς μίαν τῶν πρώτων ἐργασιῶν της. Θεωρεῖ λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ παρακληθῇ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ἀμέσως ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀναφορὰς καὶ μᾶς φέρῃ ὅσον τάχιστα τὴν ἔκθεσίν της, τοῦ λοιποῦ δὲ νὰ ὁρισθῇ μία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐπίτηδες πρὸς συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν, διότι εἶναι λυπηρὸν νὰ παραμελῶμεν ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων καθηκόντων μας.

Παρακληθείσης δὲ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ φέρῃ ὅσον τάχιστα τὴν ἔκθεσιν της λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν περὶ παύσεως δημάρχου τινος ἀπευθύνας, ἐξέθεσεν, ὅτι διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς του σκοπὸν ἔχει ν' ἀποδείξῃ τὴν κακὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν ἢ τὴν ἀχρηστίαν αὐτοῦ. Δὲν πρόκειται περὶ προσωρινῆς παύσεως, ἀλλὰ περὶ παύσεως ὁριστικῆς καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡ τοιαύτη παῦσις περιπλέκεται μὲ ἐγγυήσεις, διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν δύναται ἄνευ τῆς συναινέσεως ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ παύσῃ ὁριστικῶς ἕνα δήμαρχον. Πρό τινος χρόνου ἐπαύθη ὁ δήμαρχος Κολλιοῦ θεωρῶν τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, διότι εἷς τι χωρίον τοῦ δήμου του ἔλαβε χώραν σύγκρουσις μεταξὺ πολιτῶν, ὁ δὲ παρεδρος τοῦ χωρίου καταχειρόμενος κατὰ τοῦ δημάρχου, κατήγγειλεν αὐτὸν ὡς ὑποκινήσαντα τὴν σύγκρουσιν ταύτην. Ὁ ὑπουργὸς ἴσως ἐθέσει καὶ ἄλλους λόγους, προκαλεσαντας τὴν παῦσιν του, τοὺς ὁποίους ὅμως αὐτὸς ἀγνοεῖ. Ἐν τούτοις κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, χηρευούσης θεσέως τινὸς δημάρχου, γίνεται ἀμέσως νέα ἐκλογή. Μετὰ τὴν παῦσιν λοιπὸν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δημάρχου ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν ἔπαρχον οἱ ἔχοντες συμφέρον καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ὁ ἔπαρχος ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον. Τῷ εἶπον, ὅτι θέλουσιν ἀναγκασθῇ νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. καὶ αὐτὸς τότε τοὺς ἠπείλησεν, ὅτι ἐὰν πράξωσι τοῦτο, ἡ ἐκλογὴ θέλει ἀναβληθῇ ἐπ' ἀπείρον. Ὁ νόμος διὰ τῆς διατα-

ξεως τοῦ ἄρθρου 39 ἠθέλησε νὰ μὴ μένῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ δημοτικὴ ἐξουσία εἰς χεῖρας τοῦ παρέδρου, καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον ἐξέδωκεν ἐσχάτως μίαν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν ὡς δημάρχων, ἵνα μὴ μένῃ ἐξ ὅλους μῆνας ἡ δημοτικὴ ἐξουσία ἄνευ προϊσταμένου. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δήμαρχος ἔπαυσε δι' ὃν ἐξεθηκε λόγον, ἕτερος δήμαρχος, καθ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγκλήματικαὶ καταγγελίαι καὶ ὅτις παρεπέμφθη μάλιστα εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν του, διότι οὕτω θέλει ὁ ἔπαρχος. Ἰδοὺ τούτων λοιπὸν βλέπετε τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν παῦσιν τοῦ δημάρχου. Ἔρχεται ἤδη νὰ εἴπῃ ὀλίγα καὶ περὶ τῆς παρανόμου διαρκείας τῶν δημάρχων. Κατὰ τὸν νόμον, ἡ διάρκεια προσδιορίζεται εἰς τρία ἔτη καὶ μολαταῦτα πολλάκις παρετάθη καὶ ἐπὶ δεκαετίαν. Ἡ παράτασις αὕτη εἶναι μεγάλως παράνομος καὶ προέρχεται οὐ μόνον ἐκ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Φέρει δὲ ὡς παράδειγμα τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Καισαριανῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, τοῦ ὁποίου ὁ δημαιρεσιακὸς κατάλογος ἀποσταλεὶς εἰς τὸν νομάρχην ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἀκτὼ μῆνας, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποσταλεὶς εἰς τὸν ἔπαρχον, ἔμεινε καὶ παρ' αὐτῷ τρεῖς εἰσέτι μῆνας. Ὁ δήμαρχος ἔχει τὸ συμφέρον νὰ παρατείνῃ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἐξουσίαν του, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ εἶναι προσεκτικὴ διὰ τὴν ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐφαρμογήν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἴσως εἴπει ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ βραδύτης προέρχεται ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐπάρχου, ἀλλά, κατὰ τὸν νόμον, τὸν ἀπόντα ἔπαρχον δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ἓν μέλος τῆς δημαιρεσιακῆς ἐπιτροπῆς, ὥστε ἡ ἀπουσία τοῦ ἐπάρχου δὲν εἶναι λόγος δικαιολογῶν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐπαρχία ὡς ἡ τοῦ Γυθείου, δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐπὶ πολὺ ἄνευ ἐπάρχου καὶ εἰς χεῖρας ἑνὸς νέου, γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου, ὅστις ἕως χθὲς ἦτον ἁπλοῦς πρωτοκολλιστής.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ ἀπευθύνας τὴν ἐπερώτησιν ἔντιμος βουλευτὴς ἐπεκαλέσθη τὴν διάταξιν τοῦ δημοτικοῦ νόμου, εἰπών, ὅτι πρὶν ἡ παυθῇ δήμαρχός τις ὑποβάλλονται οἱ λόγοι τῆς παύσεώς του εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ ἐπέρχεται καὶ ἡ παῦσις. Τὴν ἀρχὴν ταύτην οὐ μόνον ἀσπάζεται, ἀλλὰ καὶ τὴν

πρεσβεύει πλειότερον τοῦ ἐπερωτήσαντος, καθ' ὅσον εἷς φρόνιμος ὑπουργὸς δὲν πρέπει νὰ παύῃ οὐχὶ μόνον τὸν δημοτικὸν ὑπάλληλον ἀλλὰ καὶ τὸν διοικητικὸν πρὶν ἀποδειχθῇ ὅτι περιέπεσεν εἰς σφάλμα ἐπάξιον τιμωρίας τοιαύτης, διότι ἂν ὁ διοικητικὸς ὑπάλληλος πρόκειται μόλις διοριζόμενος νὰ παύῃ διὰ τοῦ προτεγοῦς ταχυδρομείου, ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ σταθῇ ἄλλο εἰμὴ πῶς θέλει ἀποζήσει μετὰ τὴν παῦσίν του. Ἂν λοιπὸν μέλλῃ νὰ προαχθῇ ἡ ὑπηρεσία, θέλει προαχθῇ διὰ τῆς μονιμότητος τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, διότι ἄλλως ποτὲ δὲν θέλομεν μορφώσει τιμίους καὶ ἱκανοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαύτην ἔχει ἀρχὴν περὶ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἂς φανταισθῇ ἡ Βουλὴ πόσῳ μᾶλλον πρεσβεύει τὴν ἀρχὴν ταύτην προκειμένου περὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἀλλ' ἠρώτησεν ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ἂν συνεπείᾳ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν παῦσιν τοῦ δημάρχου Κολοκυνθίων, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο περιττὸν νομίζει νὰ εἴπῃ κἂν ὅτι τὴν ὑπέβαλε, καθ' ὅσον εἶναι νοούμενον ὅτι ὑπέβαλε τὴν παῦσιν πρὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπάρχει ἡ ἔγκρισις αὐτοῦ. Ἂν δὲ καὶ δὲν ἦτον πρέπον νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους δι' οὓς ἐνεργήθη ἡ παῦσις, ἐπειδὴ ὅμως προκαλεῖται, βιάζεται νὰ διελθῇ αὐτοὺς ἐν ὀλίγοις. Εἷς ἐκ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ὀνόματι Θ. Λεκάκος, συγγενὴς τοῦ ῥηθέντος δημάρχου, ἔχων ἀνεψιόν, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ τὸν νυμφεύσῃ μετά τινος κόρης ἐχούσης προῖκα, ἐν ᾧ συνήθως αἱ νύμφαι τῆς Λακωνίας δὲν προσφέρουσι προῖκα. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἐκάλεσε γαμβρόν τινα τῆς κόρης καὶ ἀπῄτησε παρ' αὐτοῦ νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν περαίωσιν τοῦ μνηστεύοντος γάμου. Ἐπειδὴ δὲ ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι ἡ μήτηρ τῆς νέας ὑπεστηρίχθη ἤδη τὴν κόρην εἰς ἄλλον, ὁ Θ. Λεκάκος τῷ εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγκαταθῇ καὶ αὐτὸς, μάλιστα δέ, ἐὰν ἡ μήτηρ δὲν ἐνδώσῃ εἰς τὸν μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του γάμον τῆς κόρης, νὰ συμπράξῃ καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀπαγωγήν της. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ μήτηρ δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Λεκάκου ἐνήργησε τὴν ἀπαγωγὴν καὶ περιέφερον τὴν νέαν ἐπὶ 42 ἡμέρας εἰς τὰ ὄρη, ἐνῷ συνάμα ὁ γαμβρὸς αὐτῆς ὑπέπεσεν εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Λεκάκου διότι δὲν συγκατετέθη οὐδὲ συνέπραξεν εἰς τὴν ἀπαγωγὴν τῆς νέας, ἐν ᾧ γαμβρὸς ὢν (ὑποτελὴς) κατὰ τὰ Λακωνικὰ ἤθη, δὲν ἔπρεπε ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὸν *κυρίαρχον* (προνομιοῦχον). Ἡ ἐξουσία ἐζήτησε τότε ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὴν νέαν, καὶ ἀφοῦ σωθεῖσα ὡμολόγησεν

ὅτι τὴν ἥρπασαν παρὰ τὴν θέλησίν της, ἐξεδόθη ἀμέσως ἔνταλμα κατὰ τῶν ἁρπάγων, ἀλλ' οὗτοι ὁπλισθέντες ἀνέβησαν φυγάδικοι εἰς τὰ ὄρη. Ὁ γαμβρὸς ἐν τούτοις τῆς νέας φοβούμενος τὴν καταδίωξιν τοῦ Λεκάκου, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ μεθ' ἑνὸς ἄλλου εἰς τὸ χωρίον του, νὰ παραλάβῃ τὰ πράγματά του καὶ ὑπάγῃ νὰ κατοικήσῃ μετὰ τῆς μητρὸς τῆς νέας. Ἀλλ' ἐξαίφνης παρουσιάζεται ὁ Λεκάκος πρὸ τῆς οἰκίας του, τὸν ἀπαγορεύει νὰ λάβῃ τὰ πράγματά του, καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν συνοδὸν αὐτοῦ, τὸν ἐρωτᾷ πῶς ἐτόλμησε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Λαβὼν δὲ τότε λίθον τὸν ῥίπτει ἐναντίον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἐμφαίνει πρόσκλησιν τῶν οἰκείων πρὸς κακοποίησιν τῶν ῥηθέντων. Ἐνῷ λοιπὸν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Λεκάκου ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ γαμβροῦ τῆς νέας καὶ τοῦ συντρόφου του, φεύγουσιν οὗτοι κυνηγετούμενοι ἐπιμόνως. Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ φεύγοντες εἰσήρχοντο ἐντὸς πύργου, πυροβολεῖ ὁ Λεκάκος καὶ πληγόνει τὸν ἕτερον τούτων. Τότε τοὺς κλείουσιν εἰς τὸν πύργον, συρρέουσι καὶ ἄλλοι ἐκ διαφόρων δήμων ὡς καὶ ἐκ τοῦ μέρους ὅπου κατῴκει ὁ δήμαρχος, καὶ πολιορκοῦσι στενῶς ἀμφοτέρους. Ἐνῷ δὲ οὐδεὶς ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν των, γυνή τις διαλαθοῦσα τοὺς περὶ τὸν Λεκάκον, εἰδοποίησε τὸν πατέρα τοῦ γαμβροῦ περὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ υἱός του. Ἀλλ' ὁ δυστυχὴς πατὴρ εἰς μάτην κατέφυγεν εἰς τὸν δήμαρχον· οὗτος ὡς συγγενὴς τοῦ Λεκάκου, οὐ μόνον δὲν τὸν συνέδραμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἠπείλησεν ὅτι θέλει παθεῖ ἂν κινηθῇ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του. Ὁ πόλεμος ἐν τούτοις ἐξηκολούθει διηνεκὴς καὶ μόλις ἔπαυσε περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης, ὅτε ἐπληγώθη καὶ ὁ ἕτερος τῶν πολιορκουμένων καὶ ἦτον ἀδύνατος πᾶσα ἀντίστασις. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα ἐπέρχεται ἀκολούθως ὁ δήμαρχος καὶ γράφει εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν βία, καθ' ὅσον ἡ νέα ἠκολούθησεν ἐκουσίως τοὺς ἁρπαγάς της. Ἀφοῦ δὲ πληροφορηθεῖσα διέψευσεν ἡ νέα τοὺς λόγους τούτους, τότε ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐξέδωκεν ἔνταλμα κατὰ τῶν ἁρπάγων. Τὸ 32 ἄρθρον τοῦ περὶ δήμων νόμου ὁρίζει ὅτι ἐπὶ τῶν δημάρχων κεῖται ἡ εὐθύνη τῶν ἀσυνόμικων χρεῶν, ὅτι ὀφείλουν νὰ ἀπομακρύνωσι τὰ κακά, νὰ ἐξασφαλίζωσι τοὺς δημότας, νὰ προλαμβάνωσι πᾶν στασιαστικὸν κίνημα δι' ἀστυνομικῶν μέτρων καὶ νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως τὴν διοικητικὴν ἀρχήν. Καὶ ὅμως τί ἔπραξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ δήμαρχος; Παριωρίσθη νὰ γράψῃ ὅτι ἡ νέα παρεπαλύθησεν οἰκειοθελῶς τοὺς ἁπαγωγεῖς της. Ἐνῷ δὲ ἐκ-

δίδονται ἐντάλματα κατ' αὐτῶν, ἡ ἔνοπλος δύναμις δὲν δύναται νὰ τοὺς συλλάβῃ, διότι ὑποβάλλουσιν παρὰ τοῦ δημάρχου. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἐνῷ ἡ ἐνοπλὸς ἤρχισε τὴν 30 Ἰουνίου, πρὸ δύο ἡμερῶν γράφει εἰς τὸν ἔπαρχον ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ ἑτοιμάζετο νὰ κτυπήσῃ τὸν Λεκάκον, καὶ ὅτι ἤδη ἀρχίζει ὁ πόλεμος. Ἀλλ' ἐνῷ πρὸ δύο ἡμερῶν ἐγνώριζε ταῦτα, ἐνῷ τελευταῖον ἐξερράγη ὁ πόλεμος, τί ἔκαμνεν ὁ κύριος δήμαρχος; Οὐδέν· ἀπ' ἐναντίας ὅλοι οἱ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι του ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν τοῦ ἁρπαγος, ὅστις ἐκακοποίησεν ἀθώους πολίτας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ δήμαρχος οὗτος δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τοιαύτας πράξεις, καὶ ἐὰν ἔμενεν ἁπλοῦς θεατής, πάλιν, εἶναι βέβαιος; ἤθελε τὸν εἴπει ἡ Βουλή, ὅτι καλῶς ἔπραξε παύσας ἕνα ἀνίκανον καὶ ἀδρανῆ δήμαρχον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου διεκινδύνευσεν ἡ ἡσυχία ὁλοκλήρου λαοῦ· πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀφοῦ ὁ δήμαρχος οὗτος ἔλαβε μέρος εἰς τὸ νὰ γίνωσι τόσα κακά. Διό, ἂν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔσφαλε κατά τι, τὸ σφάλμα του εἶναι, ὅτι δὲν ἔπαυσεν ἄνευ ἀναβολῆς τὸν δήμαρχον τοῦτον, ἀλλ' ἐζήτησε καὶ νὰ ἐξετάσῃ, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ τὸν παύσῃ ἀμέσως ὡς παραλείψαντα τὰ ἀστυνομικά χρέη του καὶ εἰς ἐπαρχίαν μάλιστα ὁποία ἡ Μάνη. Οὐχ ἧττον ὅμως τοσοῦτον ἐσεβάσθη τὸν νόμον, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ εἶδεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀρθῇ τὴν στιγμὴν τοιούτου δήμου εἰς χεῖρας τοῦ μνησθέντος δημάρχου, ἐνέκρινε τὴν παῦσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς βουλευτὴς προέβη καὶ εἰς ἄλλην ἐρώτησιν εἰπών, διὰ τί, γενομένης τῆς παύσεως τοῦ δημάρχου, νὰ μὴ ἐνεργηθῇ νέα ἐκλογή, ἀλλὰ νὰ δημαρχεύῃ ὁ πάρεδρος; Ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶναι δικαία καὶ πρέπει βεβαίως νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή, καθ' ὅσον καὶ εἰς ἄλλους δήμους συμβαίνει ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία. Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οἱ ἅρπαγες ἀκόμη δὲν συνελήφθησαν καὶ περιφέρονται ὁπλοφόροι, ὥστε καὶ ὁ μνηστὴρ τῆς νέας προφυλαττόμενος ἐξέρχεται ἐν συνοδείᾳ. Διὰ τοῦτο διέταξε μὲν τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ δὲν ἐνέκρινε νὰ ἀρχίσῃ ἔτι ἐνῶσοῦ ἴδῃ ὅτι κατεστάλθη ἡ ταραχή, καὶ ἅμα μάθῃ ὅτι παρῆλθεν ὁ κίνδυνος, θέλει διατάξει ἀμέσως τὴν ἔναρξιν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου, εἶδε καὶ αὐτὸς ὅτι τῷ ὄντι οἱ δήμαρχοι πολλαχοῦ τοῦ Κράτους διατελοῦσι πάρα τὸν νόμον ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰς θέσεις των, καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἔλαβε τὰ ἐντονώτερα μέτρα γράψας ἐπανειλημμένως τὰς ἀναγκαίας

διαταγάς. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ηὐτύχησε νὰ κατορθώσῃ ὥστε πολλαὶ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ νὰ περαιωθῶσιν· εἰς τινα ὅμως μέρη τοσαύτη εἶναι ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ῥαδιουργία, ὥστε διὰ νὰ κατισχύσῃ τὸ ὑπουργεῖον, μετεχειρίσθη πρόστιμα, παύσεις ὅλα τὰ νόμιμα μέσα ἵνα περαιωθῶσιν αἱ ἐκλογαί, καὶ ἐλπίζει ταχέως νὰ φθάσωμεν εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τοῦ δήμου Λαγείας λεχθέντα, θέλει ἐξετάσει, καὶ ἂν ἔχωνται ἀληθείας, θέλει φέρει τὴν δέουσαν θεραπείαν. Τελευταῖον ὡς πρὸς τὸν ἔπαρχον Γυθείου παρατηρεῖ, ὅτι ἠγέρθησαν μυρία ἐναντίον του παράπονα, καὶ μολονότι δὲν ἦσαν ἰσχυροὶ οἱ κατ' αὐτοῦ λόγοι, ἐπειδὴ ὅμως ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς μεταθέσεώς του, ἐνήργησε τὴν μετάθεσιν, εἰς δὲ τὸ Γύθειον διώρισεν ἄλλον διακρινόμενον διὰ τὴν δραστηριότητα, τὴν ἀφοβίαν καὶ τὴν τιμιότητα τοῦ χαρακτῆρός του, ὅστις διὰ τῶν εὐτυχῶν τούτων προσόντων κατώρθωσε νὰ φέρῃ ἀπροσδοκήτως τὰ πράγματα εἰς καλὴν κατάστασιν. Δυστυχῶς ὅμως ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του ἠσθένησεν, ἠναγκάσθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ πρὸ δύω ἡμερῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν του, ἀλλ' ἡ ἀσθένεια τῆς συζύγου του τὸν κωλύει ἔτι. Μολονότι δὲ ἔστειλεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς Γύθειον δύω καλοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, οὐχ ἧττον ἐπισπεύδει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ῥηθέντος ἐπάρχου, καὶ ἐλπίζει νὰ ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν τοσοῦτον ἐπέτυχεν.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐπερωτήσεώς του ἦτον νὰ καταγγείλῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν παραμόρφωσιν ἣν φέρουσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐνίοτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνεργῇ συνεπείᾳ τῶν παραμορφώσεων τούτων. Ἐξ ὅσων δὲ εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνέβη τοιαύτη τις παραμόρφωσις, καθ' ὅσον ἐξετέθησαν περιστατικὰ καὶ πληροφορίαι, αἵτινες καὶ εἰς αὐτὸν, κάτοικον ὄντα Γυθείου καὶ ἐνδιαφερόμενον εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἰσὶν ἄγνωστοι. Ἐπανορθόνων λοιπὸν τὰ ἡμαρτημένα, παρατηρεῖ ἐν πρώτοις ὅτι τὰ περὶ *φαμέγιων* καὶ τοιούτων ἐθίμων λεχθέντα ἐξέλιπον ἤδη ἐκ τῆς Λακωνίας, ἡ δὲ ἀπαγωγὴ τῆς κόρης ἐγένετο περὶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ **1858** παρά τινων συγγενῶν τοῦ Λεκάκου, ὅστις δὲν ἔχει οὔτε εἰκοστὸν βαθμὸν συγγενείας μετὰ τοῦ δημάρχου. Καὶ ὅμως εἰς τὴν περὶ ἀπαγωγῆς κατηγορίαν συμπεριελήφθη καὶ ὁ Λεκάκος, ἡ δὲ ἀνάκρισις τὸν παραπέμπει εἰς δίκην. Ἐνῷ

δὲ ἡ ἀπαγωγὴ ἐγένετο, ὡς εἶπε, τὸν Φεβρουάριον τοῦ **1858**, ἡ παῦσις τοῦ δημάρχου ἐπῆλθε μετὰ ὀκτὼ μῆνας τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὥστε ἡ παῦσις αὕτη δὲν ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὴν ἀπαγωγήν. Ἡ πρᾶξις μάλιστα αὕτη καὶ ἡ ἐντεῦθεν προελθοῦσα ταραχὴ ἦτον ἰδίως ἐνέργεια τοῦ ἤδη δημαρχεύοντος παρέδρου, ὅστις καταλαβὼν ἕνα προμαχῶνα ἔδωκε πρῶτος τὸ σημεῖον τῆς συμπλοκῆς καὶ ἐπληγώθησαν τότε οἱ ῥηθέντες δύω πολῖται. Ἡ διοικητικὴ λοιπὸν ἀρχὴ εὑρέθη πρόθυμος νὰ συγχύσῃ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, νὰ διαστρέψῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ δημάρχου καὶ οὕτως ἔπεισαν τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ προκαλέσῃ τὴν παῦσιν του. Ἦλθε λοιπὸν ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς του ὅτι πολλάκις ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων διαστρέφονται ἢ ἐξογκοῦνται τοσοῦτον τὰ πράγματα, ὥστε καὶ χάριν τοῦ νόμου καὶ χάριν τῆς ὑπηρεσίας διάκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ παύῃ τοὺς κατηγορουμένους δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, νομίζουσα ὅτι πράττει ἔργον δικαιοσύνης· ἄλλοτε δὲ οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τοιουτοτρόπως συγκαλύπτουσι καὶ ὑπερασπίζουν τὰ παραπτώματα δημάρχων τινῶν, ὥστε διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των καὶ μετὰ τὰς πλέον παρανόμους πράξεις. Συμπέρασμα λοιπὸν τῆς ἐπερωτήσεώς του εἶναι α) νὰ μὴ δίδῃ πίστιν τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὰς πληροφορίας τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἄνευ τῆς πλέον αὐστηρᾶς ἐρεύνης τῶν γεγονότων, καὶ β) νὰ καταστήσῃ ἐνημέρους τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν δημάρχων.

Ἐπέφερεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Γυθείου, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν ὁ μνησθεὶς δήμαρχος, αὐτὸς μὲν γνωρίζων τὴν περὶ τὰ κακὰ τάσιν του, ἐζήτει νὰ ἐμποδίσῃ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ προαγορεύσας συνάδελφός του ἐπέσπευδε διὰ παντὸς μέσου τὸν διορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀφοῦ δὲ ὁπωσδήποτε διωρίσθη δήμαρχος, ἤρχισε νὰ περιπίπτῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην παρανομίαν, μολονότι δὲ πολλάκις τῷ ἐμήνυσε νὰ ἀπέχῃ, ἐξακολούθει τὸν δρόμον του βιαιότερον. Ἐπῆλθε τελευταῖον ἡ τῆς νέας ἀπαγωγῆ, περιεπλέχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐγένετο πόλεμος ἐκ τούτου καὶ ὁ συνάδελφός του βουλευτὴς ἐδικαίωνεν ὅλας τὰς πράξεις ταύτας τοῦ δημάρχου, ὅστις ἀριθμεῖ καὶ ἄλλα οὐχὶ μικρότερα κατορθώματα. Ἤδη δὲ ὅτε ἐπαύθη τελευταῖον ἐπὶ Παγανέλη, ἐπάρχου τιμίου καὶ ἱκανοῦ, δὲν ἀρέσκει εἰς τὸν συνάδελφόν του ὁ δημαρχεύων πάρεδρος καὶ ἦλθε νὰ ἐκ-

θέσιν τὸ παράπονόν του ἵνα ἐπαναφέρῃ τὸν φίλον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχιαρχίαν.

Ὑπάρχουν ἄλλοι, ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων δύω ἀντίθετα ἐξάγονται συμπεράσματα. Ἀφ' ἑνὸς ἐγένετο ἀπαγωγή, πόλεμος, τόσα κακουργήματα, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἀφ' ἑτέρου, δὲ ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἀθωώνουσα ὅλους τοὺς κατηγορηθέντας, περιορίσθη νὰ παραπέμψῃ εἰς δίκην τὸν ἐνεργήσαντα τὴν ἀπαγωγήν. Τὸ κακὸν λοιπὸν ἔγκειται ἢ εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀθωώνουσαν τοὺς ἐγκλήματίας, ἢ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς, αἵτινες μεγαλύνουσι τὰ γεγονότα. Διὸ πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν ἀκριβέστερον οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, διότι πάσχει ὁ λαὸς ἐκ τῶν τοιούτων παρεξηγήσεων.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὀρθὴ φαίνεται ἡ σκέψις τοῦ προαγορεύσαντος, εἰπόντος ὅτι μετὰ τὴν ἔκθεσιν τόσων κακουργημάτων πρέπει νὰ πταίῃ ἢ ἡ δικαστικὴ ἢ ἡ διοικητικὴ ἐξουσία· ἀλλ' οἱ ἀπαγαγόντες τὴν νέαν μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου περιεφέροντο ἔνοπλοι εἰς τὰ δάση ὡς ὑποβαλπόμενοι ὑπὸ ἰσχυρῶν. Καὶ εἶχον μὲν ἐκδοθῇ ἔντάλματα ἐναντίον των, ἀλλὰ δὲν ἐξετελοῦντο· ἀγνοεῖ δὲ ἂν ἐξεδόθη ἕκτοτε καμμία ἀπόφασις, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἄλλοι συνεργοὶ τῆς ἀπαγωγῆς, διότι ἄλλως δὲν ἤθελον περιφέρεσθαι ἔνοπλοι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ μεγαλείτερον τῶν κακουργημάτων, τὴν στάσιν δηλ. καὶ τὸν πόλεμον, δὲν ἐπενήνεχθη κάμμία μέχρι σήμερον ἀπόφασις ἐπ' αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἐσχάτως ἔτι ἐσκέπτετο τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῶν λυπτέων μέτρων καὶ ὁλονὲν ἐνεργεῖται δικαστικὴ ἀνάκρισις.

Ἐπὶ τούτοις ἀρκεσθείσης τῆς Βουλῆς εἰς τὰ λεχθέντα, ἀνεγνώσθησαν δύω ἔγγραφα τοῦ βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς, δι' ὧν ἀναφέρονται αἱ γενόμεναι εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὑπό τινων προσφοραὶ διαφόρων βιβλίων.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Η. Ψάλτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆς 11 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Δ' μὴ συμπληρουμένου, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 600,000 διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὑποβρυχίου τηλεγράφου τοὺς Π. Χ. Πέτραν, Κ. Κουρκουμέλην, Σπ. Λοπανίτσαν, Θ. Κολοκοτρώνην, Ἀν. Ζέρβαν καὶ Ν. Ἀεώπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ὡς πρὸς τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰς χήρας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἐκτὸς τοῦ Γ'., τοὺς Γ. Βελῆν, Σωτ. Στράτον, Στ. Καπετανάκην, Στ. Μήτσαν καὶ Γ. Μαυρομιχάλην· ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γ', τοὺς Χ. Σουμαρίπαν, Ν. Βαρβαρήγον, Π. Ψάθην, Σ. Βαρώτσην, Σ. Δοκὸν καὶ Π. Ταντσαρίαν· ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως ἐκ δραχ. 316,146: 40 ἐπὶ τοῦ τὸ 1859 προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, τοὺς Μ. Μιχαλόπουλον, Γ. Γιολδάσην, Ν. Γρανίτσαν, Ν. Πανουργιάν, Κ. Θεοδώρου καὶ Δημ. Καλλιφρονᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 27 00 τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐκτὸς τοῦ Στ'. τοὺς Α. Μάντσαρην, Μιχ. Σολωμόν, Χ. Θεοχαράπουλον, Α. Δεκιγάλαν καὶ Ἰω. Προβελέγιον· ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως ὑποβρυχίου τηλεγράφου ἐκτὸς τοῦ Γ'. Ε καὶ Ζ'. τοὺς Ἰω. Μωριάτην, Α. Δανόπουλον καὶ Δ. Ζέρβαν· ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίου οἰκονομίας, τὸ μὲν Α'. τὸν Θ. Ζαΐμην, τὸ δὲ Β' τὸν Στ. Βλάχον· καὶ τελευταίον ἐπὶ τῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, τὸ μὲν Α'. τὸν Κ. Βλάμην, τὸ δὲ Β'. τὸν Σ. Στεφανόπουλον.

Προσελθὼν ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου τηλεγράφου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ διῆλθε μετ' ἐπιστασίας τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ καλωδίου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σύρον, καὶ

τὴν συναπτομένην συμφωνίαν, καὶ ἀπεδέξατο ὁμοφώνως αὐτήν.

Παρατηρεῖ δὲ ὅτι τὸ τεθὲν χρονικὸν διάστημα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸ 6 ἄρθρον τοῦ συμβολαίου δὲν παρέχει ἱκανὰ ἐγγύα ἐξασφαλίσεως, καθότι ἀπέναντι μιᾶς σημαντικῆς δαπάνης συμφωνηθείσης διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐγκαταθέσεως τοῦ κάλω, ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ μεγαλειτέρα προθεσμία δοκιμασίας διὰ τὴν στερεότητα αὐτοῦ. Μολαταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν, ἀρκουμένη νὰ συστήσῃ τὰς παρατηρήσεις ταύτας εἰς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν ὅπως χρησιμεύσωσιν αὗται εἰς τὸ μέλλον εἰς παρομοίας συμβάσεις καὶ συμφωνίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. Σ. Δανόπουλος — Α. Ζέρβας
Εὐθ. Κεχαγιὰς — Ἰω. Μωριάτης
Ι. Ταταράκης

Ὁ εἰσηγητὴς
Θ. Κολοκοτρώνης.»

Ἀκολούθως διαδεχθεὶς τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν σύνοδον ταύτην.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Α. κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑπεται:

ΚΕΦΑΛ. Α.

« Ἄρθρ. 1. Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας **160,000.** »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπεθύμει νὰ ὁρισθῇ ἂν ἡ προκειμένη ἐπιχορήγησις ἡ κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1857** διδομένη εἰς τοὺς βουλευτὰς θέλει πληρώνεσθαι ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἢ ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς Βουλῆς. Ἐξηγούμενος δὲ σαφέστερον ἐρωτᾷ ἂν ἡ πληρωμὴ αὕτη θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ Σώματος ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, καὶ πρέπει νὰ λύσῃ ἡ Βουλὴ τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς ἀφορῶν τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀξιοπρέπειαν καὶ ἴσως αὐτὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ὁπόταν δαπάνη τις σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς, πρέπει καὶ νὰ πληρώνηται ὑπὸ τοῦ ταμείου της, μόνον δὲ ὅταν σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἡ πληρωμὴ παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου· προσέθηκεν ἄλλος

ὅτι ὀρθοτάτη εἶναι ἡ ὑποδιαίρεσις τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς ὡς τὴν ἀπέδειξεν ὁ προαγορεύσας. Ἐνταῦθα δὲ ἡ προκειμένη ἀποζημίωσις εἶναι καθαρῶς Βουλευτικὴ καὶ οὐχὶ κυβερνητική, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς καὶ νὰ πληρώνηται ἀπὸ τὸ ταμεῖον αὐτῆς. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ἐπιχορήγησις σημειοῦται ὡς ἔδει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Σώματος, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ζήτημα, οὐδὲ νὰ ἐλθωμεν κἂν εἰς ἀπόφασιν ὅτι ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς Βουλῆς.

Ἐρωτήσαντός δὲ τινος τί θέλει γίνεσθαι ὅταν ταμεῖον Βουλῆς δὲν ὑπάρχει, ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἂν ἦναι ἀνάγκη δέχεται καὶ τὸ νὰ ἐνεργῆται ἡ πληρωμὴ ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, φθάνει μόνον νὰ γνωρίζωμεν τοὺς ὅρους καθ' οὓς θέλει ἐνεργεῖσθαι ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως, καθ' ὅσον, ὅτε κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον εἶχε τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύῃ τοῦ Σώματος, ἀπήντησε πολλὰς περὶ τὴν πληρωμὴν δυσκολίας αἵτινες πρέπει νὰ ἐξομαλυνθῶσιν ἐφάπαξ.

Ἐπανέλαβεν εἷς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ἡ ἐπιχορήγησις ἡ δυναμει τοῦ νόμου τοῦ **1857** διδομένη εἶναι ἢ οχι Βουλευτικὴ Ὅταν δὲ τὸ ποσὸν σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς, τὸ δημόσιον ταμεῖον ὀφείλει νὰ πληρώνῃ, διότι τότε πληρώνει ὡς ταμεῖον τῆς Βουλῆς. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι τὸ ἐνταλμα τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τοῦ προεδρείου τοῦ Σώματος καὶ ἀδιάφορον εἶναι τοῦτο πότερον τῶν ταμείων πληρώνει.

Συναινούσης δὲ τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως πρέπει νὰ γίνηται δι' ἐνταλμάτων τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς χωρὶς οὐδὲ νὰ θεωρηθῇ τοῦτο ζήτημα· ἐξῆθηκεν ὁ πρόεδρος ὅτι ὅτε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα του συνέταξε κατάστασιν εἰς ἣν ἐσημείωσε τὰ ὀνόματα τῶν ἄχρι τοῦδε ἀφιχθέντων βουλευτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ταμεῖον τῆς Βουλῆς δὲν ὑπῆρχε, διεύθυνε τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπιχορήγησις παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἀλλὰ ἐνταῦθα παρουσιάζεται ἡ δυσκολία τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου, δι' ὃν οἱ βουλευταὶ δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τὴν ἐπιχορήγησιν. Οὕτω π. χ. μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς συνόδου προσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν διάφοροι βουλευταὶ ἀπόντες, ἢ ἕνεκα ἐκτάκτου ἀνάγκης ἀνεχώρησάν τινες δέκα ἡμέρας

πρὸ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου. Τί πρέπει τότε νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν αὐτῶν καὶ διὰ πόσον ἢ ποῖον χρονικὸν διάστημα πρέπει νὰ πληρωθῶσιν; Ὅλα ταῦτα παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ κανονισθῶσι δι' ἀποφάσεώς της καὶ νὰ δοθῇ ἡ δέουσα λύσις, διότι δὲν θέλει νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτην εὐθύνην οὐδὲ νὰ ἔχῃ παράπονα ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἂν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν τοῦ νόμου διάταξιν, θέλομεν εὕρει τὴν λύσιν τοῦ προτεινομένου ζητήματος. Πρὸς ποῖον σκοπὸν δίδεται ἡ προκειμένη ἐπιχορήγησις; Ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι δίδεται διά τε τὴν ὑπερτίμησιν τῶν προϊόντων καὶ μάλιστα δι' ἔξοδα τῆς προσελεύσεως τῶν βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας καὶ τῆς ἐπανόδου αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια. Ἂν λοιπὸν ὁ βουλευτὴς προσῆλθε τὸν πρῶτον τῆς συνόδου μῆνα, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι πρέπει νὰ τῷ δοθῇ τὸ πρῶτον τῆς ἐπιχορηγήσεως μέρος, διότι ὑπεβλήθη εἰς ἔξοδα ἵνα προσέλθῃ· τὸ αὐτὸ δὲ πρέπει νὰ γίνηται καὶ διὰ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα, διότι ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου δαπάνη ἐπίσης ἐγένετο διὰ τὴν προσέλευσιν του. Δὲν ἀνέχεται ὅμως νὰ λάβῃ ὁ βουλευτὴς, ἐὰν προσέλθῃ τὸν τέταρτον μῆνα, τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιχορηγήσεως καθ' ὅσον παρῆλθεν ἤδη ἡ πρώτη τριμηνία· ἀλλ' ἐὰν ὁ βουλευτὴς διατελέσας μέχρι τοῦ πέμπτου μηνὸς, διαυθὶς ἐξ ἀνάγκης νὰ ἀναχωρήσῃ, ἐννοεῖται ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ καὶ τὴν δευτέραν ἐπιχορήγησιν, ἵνα δι' αὐτῆς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σκανδαλώδες, καὶ ἡ Βουλὴ ἀπαρασκεύαστος οὖσα, δὲν δύναται νὰ τὸ λύσῃ προχείρως, διὸ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξεθήκαν ἤδη τὰς δυσκολίας αἵτινες ὑπάρχουσιν ὡς πρὸς τὴν ἀπονομὴν τῆς προκειμένης ἐπιχορηγήσεως, τὰς αὐτὰς δὲ δυσκολίας ἀπήντησε καὶ αὐτὸς πέρυσιν ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ δὲν ἦτον εὔκολον νὰ ὁρισθῇ τίς κυρίως ὁ τῆς ἐναρξέως χρόνος καὶ τίς ὁ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου. Ἐκ τούτου δὲ οἱ βουλευταὶ ἠναγκάζοντο νὰ ἀποτείνωνται συνεχῶς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν ἐξετάτο ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ. Κατὰ συνέπειαν εἰθεώρησεν ἀξιοπρεπέστερον διὰ τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἐνεργῆται ἡ πληρωμὴ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ ἦλθεν εἰς σποράδαιαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀλληλογραφίαν. Τελευταῖον δὲ περὶ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου ἐπῆλθεν ἀπάρασις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν

ὑπουργοῦ, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔλαβον τὴν ἐπιχορήγησίν των πάντες οἱ βουλευταί. Σήμερον λοιπὸν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἡ λύσις αὐτὴ τοῦ ζητήματος πρέπει ν' ἀπορρέῃ ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἀνάγκη νὰ προέρχηται ἐκ τῆς Βουλῆς, χάριν, ὡς εἶπε, τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἀκόμη τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Σώματος.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ζήτημα, θεωρεῖ ἤδη λελυμένον ὅτι ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γίνηται ἐντολῇ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἡ νῦν πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὡς καὶ τῆς παρελθούσης συνόδου ἐξέθηκαν ἤδη τὰς ὑπαρχούσας περὶ τὸν διάκρισιν τοῦ χρόνου δυσκολίας, ἐκ τούτου δὲ εἷς τῶν βουλευτῶν ἐπρότεινε τὴν εἰς ἄλλην ἡμέραν ἀναβολὴν τοῦ ζητήματος. Ἐπειδὴ δὲ πιστεύει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει τὴν αἰτίαν νὰ κανονίσῃ μετὰ τῆς Βουλῆς τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπονομῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως, καλὸν εἶναι νὰ ἀναβληθῇ εἰς ὡρισμένην ἡμέραν ἡ τοῦ ζητήματος λύσις, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἑρμηνείας νόμου ψηφισθέντος ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται νόμος ἐξετελέσθη παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ δύω συνόδους, ἐξετελέσθη δὲ ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καθ' ὅσον, ὡς ἐγράφθη, καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐνόησε καθ' ὁμοιον τρόπον τὸν νόμον, ἐντελάμενος τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς πάντας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἡ πληρωμὴ, τὸ ζήτημα εἶναι ὅλως κανονιστικὸν καὶ δὲν βλέπει κατὰ τί εἶναι ἀναγκαία ἡ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ συνεννόησις. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἶπεν, ὅτι δὲν ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην τῆς ὑπ' ὄψιν, δύναται νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε προαγομένων καὶ τότε δὲν ἔχει νὰ προσαρμόσῃ εἰς τι.

Τελευταῖος παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι εἶπεν, ὡς νομίζει, τὸν τρόπον, καθ' ὃν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι τὰ πάντα. Καὶ πρῶτον, ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης τριμηνίας, προσελθὼν βουλευτὴς ζητήσῃ τὴν ἐπιχορήγησίν του, θέλει φέρει οὗτος τὸ πρᾶγμα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἵνα ἀποφαίνηται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν, ἐν ᾧ ὑπάρχει προεδρεῖον θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιχορηγήσεως ὡς γίνεται καὶ ἡ τῶν τακτικῶν ἀποζημιώσεων δι' ἐντολῆς τοῦ προέδρου.

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς Βουλῆς τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ Ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

« 2. Ἐπιχορήγησις τῶν βουλευτῶν κατὰ τὸν νόμον τῆς 6 Ἰουνίου 1857 . . . . . 105,000. »

Ἐπίσης δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 3 ἄρθρον, ἔχον ὡς ἕπεται·

« 3. Ἐπιχορήγησις τοῦ προέδρου . . . . . 2,000. »

Μετὰ ταῦτα δ ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ Β'. καὶ Γ'. κεφαλαίου, ὡς καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Δ'. κεφαλαίου, ἄνευ τινὸς παρατηρήσεως.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Δ'. κεφαλαίου ἐπρότεινέ τις νὰ αὐξηθῇ εἰς 5000 ἡ ζητουμένη διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου συνδρομὴ μὴ τῶν 3,000 δραχμῶν, ἵνα ἰσοπεδωθῇ καὶ ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν ἄγουσα ὁδός.

Καὶ ἄλλου δὲ ὑποστηρίξαντος τὴν πρότασιν ταύτην, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτεινομένη μετὰ πολλῆς εὐγενείας εἰς τὸ προεδρεῖον, καταδεικνύει ὅτι διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας ἐδαπάνησεν 22,000 δραχ. καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἀντίληψιν τῆς Βουλῆς· φρονεῖ ἑπομένως ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν σημειωθεισῶν 3,000 δραχ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς εἰς 5,000 δραχμῶν, μὴ ἀναστᾶσα.

Παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ 2 ἄρθρον ὡς ἔχει, ἤτοι·

« 2. Συνδρομὴ διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου . . . . . 3,000. »

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς Βουλῆς καὶ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ε'. κεφαλαίου δι' ἀναστάσεως, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ὅτι ὁ βοηθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος χρησιμεύει εἰς τὴν ἀντιγραφὴν ἐν γένει τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιτροπὴ ἐργάζεται πλειότερον κατὰ τὴν ἐξαμηνιαίαν διακοπὴν τῆς Βουλῆς, ὡς ἔχουσα τότε πλείονα εὐκαιρίαν, ὁ ῥηθεὶς βοηθὸς ἐννοεῖται ὅτι ἔχει κατὰ τὰς διακοπὰς ἀδιάκοπον ἐργασίαν. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ σημειώσῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βοηθοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος αὐξάνουσα τὸ ποσὸν ἀπὸ 360 εἰς 720, ὡς οὔσης τῆς ἀνάγκης ταύτης πραγματικῆς.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐκ τῶν διατηρουμένων διαρκῶς ὑπαλλήλων ὁ μὲν συντάκτης Κ. Παράσχος ἀνέλαβε τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐγγράφων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὁ δὲ ἕτερος τῶν συντακτῶν Κ. Σοφιανὸς ἀνεδέχθη τὴν ἐν γένει διόρθωσιν τῶν

πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ὥστε διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης τῆς ἐργασίας βαίνουσιν ἀπαρεμποδίστως καὶ τὰ δύο ἔργα. Ὁ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ ἀσχολεῖται εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὰ πρακτικὰ ὕλης καὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν. Διὰ ταῦτα εἶναι τῷ ὄντι ἀνάγκη νὰ διατηρηθῇ ἐτησίως ὁ βοηθὸς τῆς βιβλιοθήκης ὅπως ἀσχολῆται περὶ τὴν ἀντιγραφὴν τῶν ἀρχαίων ἐγγράφων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 2 ἄρθρον καὶ τὴν πρότασιν τοῦ νὰ προσδιορισθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ βοηθοῦ τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη οὕτω·

« 2. Μισθὸς ἑνὸς βοηθοῦ τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δραχ. 60 . δρ. . . . . 720. »

Γενομένων δὲ δεκτῶν δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Γ'. κεφαλαίου, ἐξέθηκέ τις ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου, ὅτι τὸ συμβόλαιον τοῦ διὰ τὸ κατάστημα τῆς βιβλιοθήκης ἐνοικίου συνέταξεν αὐτὸς ὡς ἔφορος τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν περίοδον, ἡ δὲ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει διὰ τὸ μέλλον ὡς ἀνώτατον ὅρον ἐνοικίου δραχ. 150. Καὶ ἀγνοεῖ μὲν ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἔθηκε τὸν ὅρον τοῦτον ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὸ κατάστημα καὶ ἐξετίμησε τὰς ἀνάγκας του, ἐπειδὴ ὅμως ἐξελέχθη καὶ αὐθις ἔφορος τῆς Βουλῆς, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας ταύτης συνόδου θέλει ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν πάλιν νὰ εὕρῃ νέον κατάστημα καλὸν, εἰς θέσιν κεντρικὴν κειμένην καὶ ἀνάλογον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς τε βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τοιοῦτον κατάστημα μὲ ἐνοίκιον 150 δραχμῶν. Ὅτε ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ βουλευτηρίου προσεκλήθη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ νὰ κενώσῃ τὸ ὑπάρχον κατάστημα τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἐνοικιάσῃ κατάλληλόν τινα οἰκίαν ἰδιωτικήν. Ἀλλὰ μόνη ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις διὰ τὸ ἀναγνωστήριον καὶ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἀπαιτεῖ ἐνοικίων 150 δραχ. κατὰ μῆνα, ἐὰν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἐνοίκια αὐξάνουσι βαθμηδὸν, ἀμφιβάλλει ἂν τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐνοικίασε τὸ ἓν πάτωμα τῆς οἰκίας, ἐπῆλθε κατόπιν ἡ ἀνάγκη τεσσάρων ἔτι δωματίων διὰ τὴν ἐναπόθεσιν τῶν ἀντιτύπων τοῦ δημοσιευθέντος Α. τόμου τῶν ἀρχείων τοῦ ἀγῶνος καὶ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων τούτων ἐπιτροπῆς. Ὁ πρόεδρος λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀποτανθεὶς εἰς αὐτὸν

ἐξήτησε τὴν προσθήκην τεσσάρων δωματίων, αὐτὸς δὲ δὲν εἶχεν ἐκ τοῦ ἐνοικιασμένου πατώματος εἰμὴ ἓν δωμάτιον μόνον, καὶ τοῦτο πλήρες βιβλίων. Ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ προσλάβῃ καὶ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας ἀντὶ 250 δραχμῶν κατὰ μῆνα, τοῦ ὁποίου τὰ δωμάτια ἐπλήσθησαν ἐντύπων βιβλίων τοῦ Α. τόμου τῶν ἀρχείων, θέλουσι δὲ κατατεθῇ εἰς αὐτὰ καὶ διάφορα ἔγγραφα τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου, τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ διεξέλθῃ ἡ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπή. Ἂν λοιπὸν ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιμένῃ εἰς τὸ ἐνοίκιον **150** δραχμῶν, παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἰδιοκτήτην ὅτι δὲν θέλομεν διατηρήσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰς τὸ μέλλον, νὰ ἀναλάβῃ δὲ ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ τὴν εὕρεσιν ἑτέρου οἰκήματος ἐπὶ ἐνοικίῳ **150** δραχμῶν, διότι αὐτὸς δὲν δύναται νὰ εὑρῃ ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀνάλογον οἴκημα.

Ἐπέφερεν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ συμβουλευθεῖσα καὶ αὐτόν, παρετήρησεν ὅτι ἐθεώρησε λίαν ὑπέρογκον τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον **250** δραχμῶν, καὶ εἶπεν ὅτι συνιστᾷ νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ μέλλον οἰκία τις εὐθηνοτέρα. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν δὲν περιώρισεν ὁριστικῶς τὸ ποσὸν εἰς **150** δραχμάς, ἀλλ' ἐπιζητεῖ ἁπλῶς τὴν εὐχήν του νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ μέλλον οἰκία τις εὐθηνοτέρα. Ἐπομένως ὁ προαγορεύσας ἔφορος τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν εὕρῃ ἄλλην οἰκίαν ἐπὶ ἐνοικίῳ **150** δραχμῶν, δύναται, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, νὰ προσφέρῃ καὶ πλειοτέρας ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς οἰκονομίας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ **5** ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

« **5.** Δι' ἐνοικίων τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος . . **3,000.**»

Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ **6** ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

« **6.** Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας . . . . . **120.**»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Εὐτ. Οἰκονομόπουλον καὶ Γ. Πανοπριστόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **76,** ἔχον οὕτω·

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Γ'. Σύνοδον τῆς Ε' Περιόδου 1858-59.

Κεφάλ.	Ἀριθμ.	Ὀνομασία δαπανῶν	Ποσὸ ἀνὰ ἔτος Δραχ.	Ποσὸν κατὰ σύνολον Δραχ.	Παρατηρήσεις
Α'	1	Ἀπαλλοτριώσεις οἰκιῶν θριλειτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας	160000		
	2	Ἐπιχορήγησις ὑπὲρ τῶν Νήσων τῆς Ἑλλάδος	105000		
	3	Ὁμοίως τοῦ προϋπολογισμοῦ	2000	267000	
		Γραφεῖον.			
Β'	4	Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος κατὰ δρ. 250	3000	(α)	(α) Συμπέρασμα ὁ μισθὸς οὗτος εἰς τὰς 30 Ἀπριλίου 1858 ἀπέβαινεν τοῦ Σώματος.
	5	Μισθοὶ τῶν συνεργατῶν ἐπὶ ἓν ἔτος . .	6000		Ὁμοίως.
	6	Ὁμοίως ἑνὸς βοηθοῦ	2100		Ὁμοίως.
	7	Τοῦ θερμαστοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας.	1620		
	8	Δύω φυσεκτῶν	2010	(β)	(β) Τοῦ ἑνὸς ἐπὶ ἓν ἔτος πρὸς δραχ. 130 καὶ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ ἓξ μῆνας, ἀνὰ δρ. 80.
	9	Ὁμοίως δώδεκα κλητήρων ἐπὶ ἀνὰ δρ. 50 ἐπὶ ἓξ μῆνας	3600	18660	
		Ἀκινήτων.			
	10	Περιφύλαξις χάρακος βλης	540		
	11	Ὁμ. συντηρήσεως χαρτουδίου τῆς πρασινοκάμ.	1500		
	12	Συμφωνηθὲν ἐνοίκιον τοῦ ἐν Ἀθήναις οἰκήματος ἐπὶ ἓν ἔτος	1500		

4	Δεικτικά των πρακτικών, και άλλων βιβλίων	600			
5	Προικθέτια καυσόξυλων	400			
6	» Σκευών και έπιπλον	300	4810		
Δ	Έκτακτα έξοδα.				
1	Άγώνια αμοιβαί, επιτεταμέναι θερμοκρασίαι κλ	500			
2	Συνδρομή διά την ισοπέδωσιν της πλατείας του Πανεπιστημίου	3000	3500		
Ε'	Βιβλιοθήκη.				
1	Μισθός του βιβλιοφύλακος έπί ἓν ἔτος	3600	(γ)		
2	» ἑνὸς βοηθοῦ ἐπί ἓν ἔτος ἀνὰ δρ. 60	720			
3	Δύο κλητήρων ἐπί ἓν ἔτος ὡς πάρεδροι	960			
4	Συνδρομή ξένων ἐφημερίδων	1500			
5	Δι ἐνοίκιον τῆ βιβλιοθήκης ἐπί ἓν ἔτος	3000			
6	Δια θέρμανσιν και λοιπας ανάγκας	120	9900		
			303900		

(γ) Στρέφεται εἰς σὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1858 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Δορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Δημήτριος Νάκος		Α. Κοντόσταυλος	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάρας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπριητόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Ι. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνης		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Λειώπουλος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Π. Γιατράκος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδῆς		Ἠλίας Καράπαυλος	
Α. Τσάκας		Γ. Μπάστας	
Γ. Κεφάλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	
Γ. Γουλιμῆς		Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Κωνστ. Πλατύς	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σ. Βαρότσης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Νικόλαος Πιεράκος		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Κανελλόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	
Ν. Πανουριᾶς			

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ

ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου τηλεγράφου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
ΕΛ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 13 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 600,000 διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὑποβρυχίου τηλεγράφου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Πραγματοποιηθείσης ἤδη τῆς μεταξὺ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Νουβὰλ συνδεθείσης συμφωνίας τῆς ἐγκαταθέσεως τοῦ ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ καλω ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Σύρον, τὸ δημόσιον ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν τῶν δραχμῶν 417,272: 68 0/0 διὰ τὴν ἐπὶ 84 μίλια ἔκτασιν τοῦ καλωδίου ἀνὰ 176 λίρας στερλίνας κατὰ μίλιον.

Ἐπειδὴ δ' ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεώς του πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς συνοδευούσης τὸ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 600,000 νομοσχέδιον, ἐκτὸς τῆς ποσότητος τῶν δραχ. 417,272: 68/00, ζητεῖ πίστωσιν ἑτέρων 182,727: 32/100 διὰ τὰς συστηθησομένας τηλεγραφικὰς γραμμὰς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας, ἡ δὲ ποσότης αὕτη θεωρεῖται ἀναγκαία, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μὴ ἔχουσα ἀντίρρησίν τινα ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, συνίστησι τὴν παραδοχήν του ὡς ἔχει.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Λειώπουλος,	Σ. Κοπανίτσας,
Π. Χ. Πέτρου,	Κ. Κουρκουμέλης,
Α. Ζέρβας.	

Ὁ εἰσηγητὴς
Θ. Κολοκοτρώνης.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ καλωδίου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σύρον, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ φέρει παρατήρησίν τινα εἰς ἣν ὀφείλει ν' ἀπαντήσῃ. Παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἡ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ τοῦ συμβολαίου ὑκταήμερος προθεσμία εἶναι μικρὰ καὶ ὅτι εὐκταῖον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐρρόντιζε νὰ τάξῃ προθεσμίαν μεγαλειτέραν, διὰ νὰ εἴμεθα ἀσφαλέστεροι ὡς πρὸς τὸ στερεὸν τοῦ κάλω. Εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς προθεσμίας δὲν προῆλθεν ἀπὸ ἔλλειψιν κυβερνητικῆς προνοίας, ἀλλὰ διότι ἡ ἑταιρία δὲν ἐπείθετο νὰ παραδεχθῇ προθεσμίαν μεγαλειτέραν, ἂν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἔτους ἠρκέσθη ἐπὶ τέλους εἰς ἑνὸς μόνον μηνός, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴν ἤθελησε νὰ παραδεχθῇ. Βλέπων λοιπὸν τὴν ἀμετάτρεπτον ἐπιμονὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ λαβὼν ἀφ' ἑτέρου ὑπ' ὄψιν διαφόρους ἄλλας ὠφελείας, τῶν ὁποίων ἠθέλομεν στερηθῆ ἐὰν δὲν συνήπτομεν συμφωνίαν μετὰ τῆς ἑταιρίας Νουβάλ, ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὴν προταθεῖσαν ὑκταήμερον προθεσμίαν, ἂν καὶ ἀληθῶς βραχεῖαν. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἑταιρία ἐπληρώθη διὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ κάλω παρ' ὅλων τῶν Κυβερνήσεων διακοσίας λίρας δι' ἕκαστον μίλιον, παρ' ἡμῶν δὲ συγκατετέθη νὰ λάβῃ μόνον **176** λίρας, καὶ τοῦτο, διότι τὸ φέρον τὸν κάλων πλοῖον τῆς ἑταιρίας ἔτυχε νὰ παραπλέῃ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, καὶ διότι ἀναλαβοῦσα ἡ ἑταιρία αὕτη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνδέσῃ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ Ἑλλησπόντου, εἶχε συμφέρον νὰ ἐπεκτείνῃ μέχρις ἡμῶν τὸν σύνδεσμον αὐτόν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐνασχολούμενος εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου καὶ συλλέγων διαφόρους πληροφορίας, ἐβεβαιώθη ὅτι ἀπαιτοῦνται 5 ἕως 6,000 δραχμαὶ δι ἕκαστον μίλιον. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ πληρωμὴ ὑπάρχει λίαν συμφέρουσα. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ συμφέροντος τῆς τιμῆς, ἐκ τῆς προκειμένης συμφωνίας ἔχομεν καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ κάλω, διότι εἶναι ἐξ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἡ ἑταιρία Νουβάλ ἀνεδέχθη νὰ ἐγκαταθέσῃ μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἑλλησπόντου δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν, ὥστε εἶχε συμφέρον εἰς τὴν καλὴν αὐτοῦ καὶ στερεὰν κατάστασιν. Οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἀνέτταξεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας μὴ παραδεχόμενος τὴν περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρότασίν του, ἔπεισαν αὐτὸν νὰ παρα-

δεχθῇ τὴν δεκαήμερον προθεσμίαν, ἂν καὶ βραχεῖαν, διότι ἔβλεπεν ὅτι ἄλλως ἤθελεν ἀπολέσει μίαν τοσοῦτον εὐνοϊκὴν περίστασιν, καὶ ἠθέλομεν μείνει ἐπὶ πολὺν ἴσως ἀκόμη χρόνον στερημένοι τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου. Δὲν παραδέχομαι, τῷ προσέθηκεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας, μεγαλειτέραν προθεσμίαν, διότι ἂν διὰ τοσοῦτον μικρὰν ἀπόστασιν παραδεχθῶ τοιαύτην ἐξαίρεσιν, ἡ ἑταιρία θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἀπείρους τοιαύτας ἀπαιτήσεις παρ' ὅλων τῶν Κυβερνήσεων, μεθ' ὧν ἤθελε συνάψει ὁμοίας συμφωνίας, ἐκ τῆς παραδοχῆς τῶν ὁποίων μεγάλας ἤθελεν ὑποστῆ ζημίας. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρίας δι' ὅλους τοὺς ὁποίους ἐξέθεσε λόγους καὶ διότι ἔβλεπεν ὅτι διὰ τόσον μικρᾶς δαπάνης ἐπρόκειτο νὰ συνδεθῇ τηλεγραφικῶς ἡ Ἑλλὰς μετά τε τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Τοσοῦτον δ' εὐτυχῆ ἐθεώρησε τὴν περίστασιν ταύτην, ὥστε οὐδόλως ἐδίστασε ν' ἀναδεχθῇ καὶ τὴν εὐθύνην τῆς δαπάνης **415,000** δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ σήμερον δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ ῥίψῃ εἰς βάρος του.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Ζέρβαν καὶ Περικλῆν Καλαμογδάρτην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων **77**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως τοῦ ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, ναὶ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γεώργιος Σκοῦρος	
Κων. Θεοδώρου		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Π Καμπάνης	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀντ. Καμπάνης	N	Σωτήριος Στράτος	N
Δημήτριος Τσάκρης	N	Δημήτριος Νάκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Φίλων Φίλωνος	
Νικόλαος Ἰατρός		Θεόδωρος Γρίβας	

Νικόλαος Τσέλιος . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Π. Ταντσρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Δεώπουλος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Γ. Γιολδάσης	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυροειδὴς . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . .
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγγιος . . . . .
Χαρ. Θεοχαρόπουλος . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτῆς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . N	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἀνδρέας Σοριανός	Γρηγόριος Πατριαρχέας . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . . N
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N

Χ. Χριστόπουλος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Π. Κανελλόπουλος	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ν. Πανουργιᾶς . . . . N	Κυριάκος Πανηρόπουλος . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Π. Πατρινὸς	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Ἰωάννης Μωριάτης . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . N
Γεώργιος Μπάστας	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἰωάννης Σκαβέντσος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .
Γ. Νικολάου	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Κωνστ. Πλατύς	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Γεώργ. Ναύτης	Α. Μάντσαρης . . . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος	

Δεκτοῦ εἶτα γενομένου καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἐξ ὧν προέκυψε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τοῦ Κυρίου Στεράνου Εὐκλείδου, ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομείων, ἐργαζομένου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς τὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Οὐόρλυ Δελαμόρ, ἐνεργοῦντος ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν Κυρίων Νουβάλ καὶ συνεταίρων, συναφθὲν τὴν **28** Ὀκτωβρίου **1858** συμβόλαιον ἐξ ἄρθρων ὀκτὼ, περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ κάλω μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς ἀντὶ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ (ἀριθ. **176**) λιρῶν στερλινῶν Ἀγ-

ρλικοῦ νομίσματος, κατὰ ναυτικὸν μίλιον ἐκ τῶν ἑξήκοντα εἰς τὴν μοῖραν, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ.

«Ὁ Κύριος Στέφανος Εὐκλείδης, ἐπιθεωρητὴς τῶν Ὑγειονομείων, ἐργαζόμενος παρὰ τῷ Βασιλικῷ Ἑλληνικῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὰ τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Προβελεγίου, ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δυνάμει τῆς ἐνταῦθα συνημμένης πληρεξουσιότητος, ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ Κύριος Ἰωάννης Οὐόρλυ Δελαμόρ, ἐνεργῶν ἐν ἰδίῳ ἑαυτοῦ ὀνόματι καὶ ἐν ὀνόματι τῶν Κυρίων Ῥ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφίας ἀφ' ἑτέρου, συνέθεντο τὰ ἀκόλουθα.

I.

Ὁ Κύριος Δελαμόρ ὑποχρεοῦται διά τε ἴδιον ἑαυτοῦ λογαριασμὸν καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφίας νὰ ἐγκαταθέσῃ πρὸς ἴδιον κινδυνον μεταξὺ τοῦ λιμένος Σύρου καὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ σημείου, τὸ ὁποῖον ἤθελε προσδιορίσει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὑποβρύχιον κάλων ἐξ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ σύρματος, ὁμοίου κατὰ παντα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ παρακαταθέντα δείγματα, ὧν τὸ μικρὸν ἐστὶ διὰ τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ παχὺ διὰ τὴν ἀκτὴν, καὶ νὰ παραδώσῃ τοὺς εἰρημένους κάλως, ἐν ἐντελεῖ καταστάσει ἐνεργείας, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ (ἀριθ. 176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικοῦ νομίσματος κατὰ θαλάσσιον μίλιον ἐκ τῶν ἑξήκοντα (60) εἰς τὴν μοῖραν, παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου.

II.

Ἐπειδὴ οἱ Κ.Κ. Ῥ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφία ἀσχολοῦνται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐγκαταθέσωσιν ὑποβρυχίους ἠλεκτρικοὺς κάλως ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὑποχρεοῦνται, ἂν μείνῃ εἰς τὴν διάθεσίν των ἱκανὸς κάλως μετὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ μεταξὺ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶν Δαρδανελλίων, νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας ταύτης· εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταθέσωσιν ὅλον τὸν κάλων ἀπὸ Σύρου εἰς Πειραιᾶ ἐντὸς τεσ-

σάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμφωνίας.

III.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Κ.Κ. Ῥ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφία ἀναδέχονται καὶ ὑποχρεοῦνται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐγκατάθεσιν ὑποβρυχίου κάλω ἐξ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ σύρματος πρὸς ἴδιόν των κίνδυνον καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸν ἐν καλῇ καταστάσει, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγραφείου, τῆς ἐναερίου γραμμῆς, τῶν ἐργαλείων, συσκευῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

IV.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει δώσει τὴν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν εἰς τοὺς ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφίαν, ἵνα θέσωσι τὸν κάλων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι νὰ πληρώσωσιν οὐδὲν ποσὸν λόγῳ ἀποζημιώσεως. Θέλουσιν εἶσθαι ὡσαύτως ἀπηλλαγμένοι παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος, τελωνιακοῦ καὶ ἄλλων, τόσῳ διὰ τὸ πλοῖον τὸ μεταφέρον τὸν κάλων, ὅσον καὶ διὰ τὸν κάλων αὐτὸν καὶ πᾶν εἶδος ἐργαλείων, συσκευῶν καὶ παραρτημάτων, ὧν ἡ χρῆσις ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐγκατάθεσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κάλω.

V.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐγκαταθέσεως τοῦ κάλω ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐξετάσει ἂν ὁ ἐγκαταθετέος κάλως ἦναι σύμφωνος κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ κατατεθέντα δείγματα.

VI.

Ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ κάλω, ὄντος ἐν καλῇ καταστάσει ἐνεργείας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει εἴτ' ἐνταῦθα εἰς νόμισμα, εἴτ' ἐν Λονδίνῳ διὰ συναλλαγματικῶν, πληρωτέων ἐν ὄψει τὴν τιμὴν τοῦ κάλω κατ' ἀναλογίαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ (176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικοῦ νομίσματος κατὰ θαλάσσιον μίλιον ἐκ τῶν ἑξήκοντα (60) εἰς τὴν μοῖραν, παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου· θέλει λάβει ἔκτοτε κατοχὴν τοῦ κάλω, ὁ κάλως γενήσεται ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους καὶ οἱ Κ.Κ. Δελαμόρ, Ῥ. Σ. Νουβάλ καὶ Συντροφία θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι πάσης εὐθύνης.

VII.

Οἱ Κ.Κ. Ῥ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία ὑποχρεοῦνται νὰ δέχωνται ἐν Σύρῳ τὰ τηλεγραφήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προερχόμενα, καὶ

νὰ διαβιβάζωσι τὰ ἐκ Σύρου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσει ὑπάλληλον τηλεγραφητὴν ἰδίᾳ της δαπάνῃ, ἵνα ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ τηλεγραφείου. Ἀλλ' ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διορίσῃ τινὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην οἱ Κ.Κ. Ῥ. Σ. Νουβὰλ καὶ συντροφία θέλουσιν ἀναλάβει αὐτὴν ἄνευ τινὸς ἐξόδου τῆς Κυβερνήσεως.

VIII.

Ἡ παροῦσα συμφωνία θέλει ἐπικυρωθῇ, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὑπὸ τῶν Κ.Κ Ρ. Σ. Νουβὰλ καὶ συντροφίας ἀφ' ἑτέρου.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ δύω πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν συμφωνίαν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν τὴν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου) χίλια ὀκτακόσια πεντήκοντα ὀκτώ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΥΟΡΑΥ.»

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδια α') περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν· β') περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 100,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης· γ') περὶ ἀναπληρωματ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 54,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου· δ') ὁμοίων ἐκ δρ. 178,792: 15 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ ε') ἐκ δραχ. 468,219: 64 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου ε. ε. Βασ. Διάταγμα, τὸ ὁρίσαν πάγιον τέλος εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπικρατοῦντος συστήματος τῆς κλίμακος.

Ἡ περὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν νομοθεσία ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν παρ' ὅλαις ταῖς Ἐπικρατείαις ἀντικείμενον ζωηρῶν συζητήσεων καὶ ἐμβριθῶν διασκέψεων. Προκειμένου περὶ ἐμπορεύματος τῆς πρωτίστης ἀνάγκης, ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἔχει τὰ ὀλεθριώτερα ἀποτελέσματα καὶ ἤθελε κλονίσει ἐκ θεμελίων τὴν ὕπαρξιν τῆς κοινωνίας, ἔπρεπε βεβαίως νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προσφέρηται εἰς τοὺς καταναλωτὰς ἐπὶ τιμῇ ὅσον ἐνεστι μετρίᾳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ ἀποκατασταθῇ ἐπιζήμιος καὶ ἐπομένως δύσκολος ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διπλοῦ τούτου σκοποῦ ἐνόμισαν, ὅπου μάλιστα τὰ συμφέροντα τῶν γαιοκτημόνων ἀντεπροσωπεύοντο ἰσχυρῶς, ὅτι ἀναγκαῖοι ἦσαν προστατευτικοὶ Νόμοι. Διάφορα ἑπομένως ἐπενοήθησαν προστατευτικὰ συστήματα, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὁποίων διετέλεσεν ἐπὶ μακρὰς ἐτῶν περιόδους τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν. Ἀλλὰ πολυχρόνιος πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι τὰ συστήματα ταῦτα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἦτον ὁ τύπος καὶ ὁ μηχανισμὸς αὐτῶν, ἀντὶ ὠφελείας βλάβην ἐπροξένησαν καὶ εἰς τοὺς παραγωγοὺς καὶ εἰς τοὺς καταναλωτάς· διὰ τοῦτο καὶ εἰς πολλὰς εὐνομουμένας ἐπικρατείας ἐγκατελείφθη πᾶσα προστατευτικὴ ἰδέα, καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἀφέθη ἐντελῶς ἐλεύθερον.

Ἐν Ἑλλάδι αἱ μέχρις ἐσχάτων διέπουσαι τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν τελωνιακαὶ διατάξεις δὲν ἔφερον προστατευτικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὰ εἰς αὐτὰ ἐπιβαλλόμενα τελωνιακὰ τέλη ἐπεβάλλοντο ἐπὶ τῆς ἀξίας ἀναλόγως τῆς ἐν γένει παραδεδεγμένης βάσεως τοῦ τελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1843 ἐθεώρησεν ἡ Κυβέρνησις ἀναγκαῖον νὰ ὑπαγάγῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ὑπὸ σύστημα προστασίας, νομίσασα ὅτι διὰ τούτου ἤθελεν ἀπαλλάξει τὴν γεωργίαν ἀπὸ τὴν καχεξίαν εἰς ἣν διετέλει, καὶ οὕτως ἐνομοθέτησε τὴν κλίμακα, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐθεωρήθη τὸ τελειότερον ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς ἐπινοηθέντων προστατευτικῶν συστημάτων, ὡς ἔντεχνος ἐφεύρεσις ἱκανὴ νὰ συμβιβάζῃ τὰ ἀμοιβαῖα τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν συμφέροντα. Τὸ προστατευτικὸν ὅμως αὐτὸ μέτρον δὲν ἠδύνατο νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ὡς δὲν ἠδοκίμησε καὶ εἰς ἄλλας ἐπικρατείας, εἰς τὰς ὁποίας πολλὰ ἄλλα μέσα καὶ εὐκολίαι συνέτρεχον τὴν Γεωργίαν.

Παρῆλθον ὅθεν δεκαπέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς κλίμακος ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅμως βλέπομεν ἐξ ἑνὸς μὲν ὅτι ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν οὐδεμίαν σπουδαίαν ἀνάπτυξιν ἔλαβε

καὶ ἡ γεωργικὴ λεγομένη Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσαγάγῃ κατ' ἔτος ἓν ἑκατομμύριον περίπου κοιλῶν ξένων καρπῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅτι ἡ τάξις τῶν καταναλωτῶν ἐπλήρωσε πολλάκις μὲ ὑπερτίμησιν τὴν τροφήν της, τὸ δὲ ἀνεπαρκὲς τῶν διατάξεων τῆς κλίμακος ὑπεχρέωσε πολλάκις τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταφύγῃ εἰς ἔκτακτα μέτρα, ὁτὲ μὲν ἀπαγορεύουσα τὴν ἐξαγωγὴν, ὁτὲ δὲ καταργοῦσα τὰ τέλη τῆς εἰσαγωγῆς.

Τὸ σύστημα τῆς κλίμακος, τὸ ὁποῖον κατὰ πρατίμησιν τῶν ἄλλων προστατευτικῶν συστημάτων ἐγένετο δεκτὸν, προϋποθέτει δύω τινά. 1) Ὅτι αἱ βεβαιούμεναι ἑκάστοτε διὰ τῶν πρωτοκόλλων τιμαὶ παριστάνουσι τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν ἐγχωρίων ἀγορῶν, καὶ εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ ἀλάνθαστον μέτρον τῆς ὑπαρχούσης ἐν τῷ τόπῳ ποσότητος σιτηρῶν, καὶ 2) ὅτι εἰς ἄλλας οὐ μακρὰν εὑρισκομένας ἐπικρατείας ὑπάρχουσι πάντοτε γεννήματα διαθέσιμα διὰ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸν τόπον ἡμῶν ἐν καιρῷ ὑπερτιμήσεως, ἢ ἀγοραὶ ἕτοιμοι νὰ δεχθῶσι καὶ νὰ καταναλώσωσιν ἐν καιρῷ εὐφορίας τὰ πλεονάσματα καὶ νὰ διατηρήσωσιν ὑψωμένας τὰς τιμάς. Ἀλλὰ τὸν μὲν πρῶτον τῶν ὅρων τούτων δὲν ἠδυνήθησαν οὐδαμοῦ νὰ ἐπιτύχωσι μ' ὅλας ὅσας καὶ ἂν κατέβαλον πρὸς τελειοποίησιν τῆς κλίμακος προσπαθείας, ὁ δὲ δεύτερος δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν, ἐν ᾗ ἰσχύει ἡ κλίμαξ. Παρεκτὸς τούτων τῶν λόγων ἡ νομοθετηθεῖσα κλίμαξ ἐν Ἑλλάδι ἦτον ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ, διότι εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν, ὅστις ἐλαμβάνετο ὡς βάσις εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰσαγωγικῶν καὶ ἐξαγωγικῶν τελῶν, ἐχρησίμευε καὶ ἡ ὑποτιθεμένη παραγωγὴ πόλεων οὐδεμίαν ἐχουσῶν τοιαύτην συνέβαινεν ἑπομένως, ἐπειδὴ τὴν γονιμότητα τῆς φθιώτιδος π. χ. προσδιώριζε τὸ ὅλως ἄγονον τῆς Ὕδρας, νὰ παρουσιάζηται ἔλλειψις σιτηρῶν κατὰ τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ ὁ σῖτος ἐπλεόναζεν εἰς τὰς σιτοφόρους ἐπαρχίας καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἦτον εἰς ἄκρον ἠλαττωμένη. Ἐξ ἐκ τούτου ἐπηρεάζετο ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν, καὶ ἐπήρχετο καταβίβασις τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἀναβίβασις τοῦ τῆς ἐξαγωγῆς. Ὑπομένως ἀνοίγοντο μὲν ἀφ' ἑνὸς ἐναντίον τοῦ σκοποῦ τῆς κλίμακος αἱ πύλαι τῆς ἐπικρατείας εἰς τὰ ξένα σιτηρὰ, παρεμποδίζετο δ' ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῶν, πολλοὶ δὲ ἔμποροι, οἱ ὁποῖοι στηριζόμενοι εἰς ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς εἶχον ἑτοιμάσει φορτία διὰ νὰ τὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐζημιώθησαν πολλάκις, διότι ἀπροσδοκήτως ἀνεβιβάσθησαν τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη, εἰς τρόπον ὥστε καθίστατο ἐπιζήμιος ἡ εἰς

τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολή. Ἄλλοτε πάλιν ἐν καιρῷ πραγματικῆς σιτοδείας δὲν ἦτο δύσκολον νὰ συμβῇ, ὥστε εἰς δύω ἢ τρεῖς ἐκ τῶν πόλεων, αἵτινες συνέτρεχον εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ πρωτοκόλλου, νὰ πωληθῶσι τὰ γεννήματα ἐπὶ μίαν ἢ δύω ἑβδομάδας εὐθηνὰ εἴτε ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀγοραστῶν, εἴτε ἕνεκα τῆς συρροῆς τῶν πωλητῶν γεωργῶν. Ἡ ὅλως τυχαία καὶ ἄσχετος μὲ τὴν κατάστασιν τῆς παραγωγῆς περίστασις αὕτη ἤρκει νὰ μεταβάλῃ τὸν μέσον ὅρον καὶ νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, καταστρέφουσα τὰς ἐλπίδας τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐκθέτουσα εἰς κίνδυνον σιτοδείας ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Ὡς ἐκ τῆς ἀστασίας ταύτης τῶν δασμῶν πολλοὶ ἔμποροι ἀπετρέποντο ἐν καιρῷ ὑπερτιμήσεως νὰ δίδωσι παραγγελίας περὶ προμηθείας σιτηρῶν, ἄλλοι δὲ, οἵτινες τολμηρότεροι ὄντες καὶ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς των, ἔδωκαν τοιαύτας, ἐξετέθησαν εἰς μεγίστας ζημίας.

Πιστεύουσα ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἡ πρόοδος καὶ ἡ βελτίωσις εἶναι προϊὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ οὐχὶ τῶν περιορισμῶν, ἔσπευσε νὰ καταργήσῃ τὸ σύστημα τῆς κλίμακος ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν ἀπὸ τοῦ 7βρίου 1857, τὴν δὲ ἀπόφασιν ταύτην ἐπεδοκίμασαν καὶ τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἐπιψηφίσαντα ἀσμένως τὸν νόμον, δι' οὗ ἐκυροῦτο τὸ περὶ τούτου Διάταγμα. Διὰ τῆς ἐπιδοκιμασίας των δὲ αὐτῆς τὰ Βουλευτικὰ σώματα κατεδίκασαν ὁριστικῶς τὴν κλίμακα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι τῆς αὐτῆς ἐπιδοκιμασίας θέλει τύχει καὶ τὸ ἤδη ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ κυροῦται καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἡ κατάργησις τοῦ συστήματος τούτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη ἐφαρμογὴ οὐδὲν ἔφερεν ἀποτέλεσμα, καὶ εἰς τὴν κατάδειξιν τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ ὁποίου ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰμὴ ἐν ὀλίγοις, καθόσον ταῦτα εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστά.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τοῦ παγίου τέλους, ἀφοῦ ἐξέλιπε πᾶσα προστατευτικὴ ἰδέα, ἦτον ἐπόμενον νὰ ὁρισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 10 0/0 περίπου, διότι ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἡ συνήθης βάσις τῆς τελωνιακῆς ἡμῶν φορολογίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμε-

τέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοῤῥώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων κανονίζεται ὡς ἀκολούθως·

Τοῦ σίτου δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 50.

Τοῦ ἀραβοσίτου καὶ σικάλεως δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 30.

Τῆς κριθῆς, καλαμβοκίου καὶ βρώμης δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 20.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἄλευρα, τὰ μὲν τοῦ σίτου ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον 4 λεπτῶν κατ' ὀκάν, ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς λεπτῶν 2.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν ὑμῶν τὸ ἐγκλεῖστον τῇ παρούσῃ νομοσχέδιον, χορηγοῦν ἔκτακτον πίστωσιν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἀριθ. 100,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1859.

Ἡ πίστωσις αὕτη, καθὰ καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέθηκεν ἐν τῇ παρασυναπτομένῃ εἰς ἀντίγραφον ἐκθέσει του πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς 15 Νοεμβρίου ε. ε. προώρισται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1859 δὲν προέβλεψε περὶ δαπάνης τοιαύτης, ἐνῷ ὁ τοῦ 1858 περιέλαβε πίστωσιν λόγῳ ἐξόδου τοιούτου. Ἐν τούτοις τὸ ἔργον ἐξακολουθεῖ καὶ θέλει ἐξακολουθήσει. Ἄλλως ἡ ἡμιτέλεια αὐτοῦ θέλει φέρει βλάβην. Τούτου ἕνεκα ζητεῖται ἀπὸ τοῦδε ἡ προκειμένη πίστωσις, ἵνα μὴ καταπαύσῃ τὸ ἔργον ἅμ' ἀρξαμένου τοῦ 1859 ἔτους δι' ἔλλειψιν πιστώσεως. Πέποιθα ἑπομένως ὅτι μετὰ

προθυμίας θέλετε φέρει τὴν λευκὴν ψῆφον ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καθόσον ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ λόγοι τῆς ὑγείας ὑπαγορεύουσι τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοῤῥώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἀριθ. 100,000, ταμομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. 1. «ἐκτέλεσις σχεδίου τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους» τοῦ διὰ τοῦ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλων κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. 54,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, συνοδεύω αὐτὸ μὲ τὴν προσήκουσαν ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀρκούντως ὑποστηρίζοντος τὴν ἀνάγκην χορηγίας τῆς πιστώσεως ταύτης.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης βεβαιοῦσθε, Κύριοι, ὅτι ἡ προκειμένη πίστωσις θέλει χρησιμεύσει πρὸς συμπλήρωσιν α') τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τῶν ἐξόδων μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων, τὰ ὁποῖα φυσικῷ τῷ λόγῳ αὐξάνουσι κατὰ λόγον τῆς προϊούσης ὑπερτιμήσεως, καὶ β') πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἐκ τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας δικαιωμάτων

τῶν κληρικῶν. Ταῦτα ἂν καὶ κατ' ἔτος φθάνουσι περὶ τὰς 340 χιλιάδ. δραχμὰς, μ' ὅλον τοῦτο διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 εἶχον περιορισθῆ εἰς μόνας 299,400 δραχμὰς, αἵτινες οὐδόλως ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν βεβαίων ἐξόδων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ ὀκτακοσίων, ἀριθ. 54,800, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1858 ἐπὶ τῶν ἓξ κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

ΚΕΦΑΛ. Α'.	ἄρθρ. 2)	ὑλικὸν ὑπουργείου) .	2,500
» Β'.	2)	ὑλικὸν Ἀρείου Πάγου) .	750
» Η'.	4)	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων)	50,000
» Ι'.	1)	ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλ.)	1,550
		Ἐν ὅλῳ δραχ.	54,800.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν,

«Αἱ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 ψηφισθεῖσαι πιστώσεις ἐπὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ πρὸς ἐπιψήφισιν ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἐξηντλήθησαν ὁλοσχερῶς, καὶ ἑπομένως διὰ τὸ ὑπολειπόμενον διάστημα τοῦ ἔτους, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, ἀπαιτεῖται ἡ ζητουμένη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις

τῶν δραχμῶν 54,800, κρίνω δ' ἐπάναγκες νὰ δώσω πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἀκολούθους πληροφορίας.

Α'. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1857, εἰς ἀποζημιώσεις μαρτύρων καὶ δικαιώματα ποινικῆς ὑπηρεσίας τῶν κληρικῶν ἐπληρώθησαν δραχ. 341,561:20|00, διὰ δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858, ἐψηφίσθησαν διὰ τὰς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας μόναι δραχ. 299,400, ὥστε ὑπολείπεται τὸ ζητούμενον ποσὸν τῶν δραχ. 50,000, ὅπερ πεποιθα ὅτι θέλει ἐξαρκέσει πρὸς τελείαν ἀποπληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

Β'.) Ἡ ἀγορὰ ἀναγκαίας νεωτέρας ἀποσκευῆς καὶ ἡ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας ἐπί τινας μῆνας τοῦ ἔτους πληρωμὴ ἁμάξης δικαιολογοῦν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2,500.

Γ'.) Ἡ οἰκία εἰς ἣν εὑρίσκετο τὸ κατάστημα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ὅλως ἀκατάλληλος, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα διεκόπτοντο αἱ συνεδριάσεις αὐτοῦ ἕνεκα τῶν καταῤῥεόντων ὑδάτων, καίτοι πολλῶν γενομένων ἐπισκευῶν· ἐδέησε λοιπὸν ἵνα μεταφερθῆ εἰς ἄλλην οἰκίαν καταλληλοτέραν καὶ εὐρυχωροτέραν, δι' ὃ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 750 ἐχρησίμευσε διὰ τὴν μηνιαίαν αὔξησιν τοῦ ἐνοικίου, δι' ἀνανέωσιν ἀποσκευῆς καὶ δι' ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν ἀρχείων κτλ. εἰς τὸ νέον κατάστημα. Καὶ

Δ'.) Λόγοι ὑπηρεσίας ἀπῄτουν τὴν καταλληλοτέραν τοποθέσιν τῶν ὑπαλλήλων, κατὰ συνέπειαν τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσὸν ἐξηντλήθη εἰς ἔξοδα μεταθέσεων, τὸ δὲ ζητούμενον διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὀφείλεται εἰς διαφόρους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους.

Παρακαλεῖται ἡ Βουλὴ ἵνα, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δρ. 178,792:15/00 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858.

Ἐν ταῖς συνοδευούσαις τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δυσὶν ἐκθέσεσι

τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου εὑρήσετε διακεκριμένους τοὺς προκαλοῦντας τὴν πίστωσιν ταύτην λόγους, καὶ τὰς ἀνάγκας αἵτινες νὰ θεραπευθῶσι δι' αὐτῆς πρόκειται. Ἀπαλλασσόμενος δ' οὕτω τῆς ἀνάγκης νὰ ἔλθω εἰς λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν λόγων αὐτῶν, φρονῶ ὀρθὸν κεφαλαιωδῶς νὰ σημειώσω ἐν τῇ παρούσῃ, ὅτι διὰ τῆς προκειμένης πιστώσεως ἐξοφληθήσονται αἱ εἰς καταστροφὴν τῆς ἐπαράτου λῃστείας γεγονεῖαι δαπάναι, νὰ περιποιηθῶσιν οἱ καταδεδικασμένοι, νὰ βοηθηθῶσιν ἐνδεεῖς, ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ πολῖται, ὧν τὸ ἐκτελούμενον σχέδιον τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους κατέστρεψε τὰς οἰκοδομάς, ν' ἀποζημιωθῇ ἡ Μονὴ Πεντέλης διὰ τὸ πρὸς χρῆσιν δημοσίου καταστήματος προσληφθὲν γήπεδον αὐτῆς, καὶ νὰ θεραπευθῶσιν ἄλλαι τινὲς σπουδαῖαι ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τῆς μὲν τῶν δύω τούτων ἐκθέσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου αἰτεῖται πίστωσις κατὰ τὸν συνοδεύοντα αὐτὴν πίνακα . . . . . Δρ. 177,292:15

διὰ τῆς δὲ αἰτεῖται πίστωσις ἐπὶ τοῦ Κεφ. Α. ἄρθρ. 2 δι' ἔξοδα ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου . . 1,500—

178,792:15

Οὕτω δὲ συμπληροῦται ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κατάστης τῶν δραχμῶν 178,792 15.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων ἑπτακοσίων ἐννενήκοντα δύω καὶ λεπτὰ δεκαπέντε, ἀριθ. 178,792: 15/00, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος

1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΙ.

«Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 Κεφ. Γ'. «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» ἐχορηγήθη πίστωσις διὰ τοῦ ἐπιψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου καὶ δι' εἰδικῶν νόμων δραχ. 300,000, ἐξ ὧν ἐδαπανήθησαν μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου·

Εἰς μισθοὺς ἐθνοφυλάκων καὶ πολιτοφυλάκων δρ.	150,000
Εἰς ἀμοιβὰς διὰ τὴν σύλληψιν λῃστῶν κλπ. »	75,000
Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων ὑπὸ λῃστῶν »	10,000
Εἰς διάφορα ἔξοδα . . . . . »	15,000
Εἰς ἐπιμίσθιον τῶν πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας ἀσχολουμένων στρατιωτικῶν καὶ ἀγορὰ καππῶν αὐτῶν	25,000
Ἀνάλογον ποσὸν δαπάνης διὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον	56,000
	δρ. 331,000
ἐξ ὧν, ἀφαιρουμένης τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως τῶν δραχμῶν	300,000
ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις . . .	δρ. 31,000.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 §. 16 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου Γ'. «Διοικητικὴ Ἀστυνομία» ἐχορηγήθη πίστωσις . . . . δρ. 7,600 δι' ἐτήσιον ἐνοίκιον ὅλων τῶν καταστημάτων τῆς Διευθύνσεως, ὑπολογισθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τότε συμπεφωνημένων μισθωμάτων· ἀλλ' ἔκτοτε ἡ ἐν γένει ὑπερτίμησις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπήνεγκε καὶ τούτων τὴν αὔξησιν καὶ ἐντεῦθεν συνήφθησαν νέα συμβόλαια μισθώσεως τοιούτων καταστημάτων μεταξὺ τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀπαιτουμένης πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐτησίων ἐνοικίων τῶν καταστημάτων τούτων πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 8,947

ἐξ ὧν ἀφαιρουμένης τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως τῶν 7,680

ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. . . . 1267.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3. §. 2, τοῦ αὐτοῦ Κεφ. ἐχορηγήθη διὰ τὸ ἔτος **1858** πίστωσις ἐκ δραχμῶν χιλίων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ὑπερβαλλούσης χρήσεως γενομένων φθορῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, αἵτινες ἦσαν μεμισθωμέναι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς φυλακαί εἴτε ποινικαί, εἴτε πολιτικῶς κρατουμένων. Τοῦ ποσοῦ ὅμως τούτου ἐγένετο χρῆσις καὶ εἰς τὰς διὰ τῶν §. **1** καὶ **3** τοῦ εἰρημένου ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ προβλεπομένας ἀνάγκας, καὶ διὰ τοῦτο ἐλάχιστον ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης ὑπολείπεται ἀδιάθετον ποσόν. Ἐν τούτοις τὸ δημόσιον εἶχε μισθώσει πολλαχοῦ οἰκίας παλυετῶς καὶ λήγει κατ' αὐτὰς ἡ μίσθωσις τινῶν ἐξ αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐν αὐταῖς γενόμεναι ὑπὸ τῶν ἐνοικησάντων καταδίκων ἢ πολιτικῶς κρατουμένων ἐξ ὑπερβαλλούσης χρήσεως φθοραὶ εἰσὶ μεγάλαι, δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τὸ ὑπολειφθὲν ἀδιάθετον ποσὸν τῆς πιστώσεως τοῦ §. **2**, τοῦ ἄρθρου **3**. καὶ ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ ἔτι δραχμαὶ **3500**.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **5** τοῦ αὐτοῦ Κεφ. ἐχορηγήθη πίστωσις διὰ τὸ ἔτος **1858** . . . . . δρ. **228,600**
ἐξ ὧν ἐδαπανήθησαν μέχρι τῆς **30** Σεπτεμβρίου » **190,600**
καὶ ἀπαιτοῦνται ἀναλόγως διὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον — τέλους Δεκεμβρίου **65,000**
πρὸς κατασκευὴν **700** ἐνδυμασιῶν αὐτῶν . . . **28,000**
δρ. **283,600**

ἐξ ὧν ἀφαιρουμένης τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως τῶν δραχμῶν **228,600**
ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις . . . δρ. **55,000**.

Ἡ χορηγηθεῖσα, ὡς ἀνωτέρω, πίστωσις ἀπέβη ἀνεπαρκὴς, τὸ μὲν διότι ὑπελογίσθη αὕτη ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ **1200** καταδίκων, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνεβιβάσθη εἰς πολλὰ κλείους, τὸ δὲ διότι πρὸς διατροφὴν αὐτῶν ὑπελογίσθη δαπάνη ἐπὶ ὑποθέσει τῆς βαθμιαίας ὑποτιμήσεως τῶν τροφίμων κατὰ τὸ **1858**, ἤτοι **40** λεπτὰ δι' ἕκαστον καθ' ἡμέραν, ἐνῷ, ὑφισταμένης εἰσέτι τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν παρατηρηθείσης ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων, ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἀναπληρωματικὴ πίστωσις τῶν δραχμῶν **55000** ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου.

Ἡ διὰ τοῦ ἐδαφ. **3** τοῦ εἰρημένου ἄρθρου χορηγηθεῖσα πίστωσις δραχμῶν **25000** διετέθη εἰς τὰς ἄλλας ἀνάγκας τῶν καταδίκων, δι' ἃς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ὑπελογίσθη ὡς ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγηθείσης πιστώσεως τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν **27000**, προστιθεμένου δ' εἰς ταύτας καὶ τοῦ πρὸς κατασκευὴν τῶν **700** ἐνδυμασιῶν διὰ τοὺς γυμνητεύοντας καταδίκους ἀπαιτουμένου τῶν δραχμῶν **28000**, ἀποτελεῖται τὸ ὡς ἀνωτέρω ζητούμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν **55000**.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **2** Κεφ. Δ'. ἐσημειώθησαν ἐκ παραδρομῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους **1858** δι' ἐτήσιον μισθὸν τοῦ βοηθοῦ τοῦ Μαιευτηρίου δρ. **860**, ἐνῷ διὰ τοῦ ἄρθρ. **2** τοῦ ἀπὸ **3** Σεπτεμβρίου **1856** Νόμου ὁ ἐτήσιος μισθὸς αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχ. **960**, ἕνεκα δὲ τούτου ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν **100** ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **2**. § **8** « Σχολείων τῶν Τεχνῶν » ἐψηφίσθησαν δι' ἐτήσιον ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν δρ. **3600**, ἀλλὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς πρὸς τοῦτο χρησιμευούσης οἰκίας συνεφωνήθη εἰς δραχμὰς **4800** ἀπὸ τῆς **1** Αὐγούστου **1858** μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης ὑπερτιμήσεως τῶν ἐνοικίων ἐν Ἀθήναις· πρὸς συμπλήρωσιν ἑπομένως τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τούτου ἀπαιτεῖται πίστωσις ἔτι δραχμῶν **100** κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς **1** Αὐγούστου, ἤ δραχμαὶ **500** μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **8** § **6'**. « Ἔξοδα ὑπηρεσίας Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων » ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. **3000** δι' ἐτήσιον ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ά. Σεπτεμβρίου **1858** μέχρι τέλους Δεκεμβρίου **1859** συνεφωνήθη εἰς δραχμὰς **4200**, μεταξὺ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ καταστήματος Κ. Ι. Νικολαΐδου, ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐνοικίων. Διὸ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τῆς Γεν. Διευθύνσεως ἀπὸ **1** Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν **400**

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **2** τοῦ Κεφ. ΣΤ'. « ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν » ἐψηφίσθη πίστωσις δραχμῶν . **23500**

ἐξ ὧν ἐδαπανήθησαν μέχρι τέλους Σεπτεμβρ. τὰ ἑξῆς.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Κορίνθῳ ἐπαρχιακοῦ καταστήματος . . . . . δρ. **3,359**
ἐπισκευὴ τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν **2,722**
» τοῦ Πολυτεχνείου **1,677**

ἐπισκευὴ τοῦ ἐπαρχ. καταστήματος Ἠλείας . . .	6,419
» τοῦ ἐν Σαπιέντσῃ ὑγειονομικοῦ καταστήμ.	2,159
» τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Ταράτσης . . .	6,162
Διὰ διαφόρους ἐπισκευάς	3,268
καὶ ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς πιθανωτάτας νὰ γείνωσιν ἐπισκευὰς μέχρι τέλους τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους . . .	2,000
Διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Καραϊσκάκη γενομένας ἐπισκευὰς	2,102
Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς στέγης τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Μουσείου καὶ τὴν περὶ αὐτὸ κατασκευὴν αὐλοτοίχου	4,648
Τὸ κατάστημα τῶν ποινικῶν φυλακῶν Ναυπλίας ἔχρηζεν ἐπισκευῶν τινων, διότι δωμάτιά τινα αὐτοῦ εἶχον φθαρῆ· ἡ δ' ἀνάγκη τῶν ἐπισκευῶν τούτων ἀποβαίνει ἀνυπέρβλητος πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας τῶν καταδίκων καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν φυλακῶν· ὅθεν γενομένης δημοπρασίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐπενεκτέων ἐπισκευῶν, ἀνεδέχθη ἰδιώτης τις αὐτὰς ἀντὶ δραχμῶν	2,400
	36,916
πρὸς ἀπότισιν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου καθίσταται ἀναγκαία πίστωσις, ἀφαιρουμένης τῆς ψηφισθείσης ὡς ἀνωτέρω εἴρηται πιστώσεως . . . . . δρ.	23,500
ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις	13,416.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπαιτουμένη ἀναπληρωματικὴ αὕτη πίστωσις ὑπηγορεύθη ἐκ τῶν ἀμέσως ἐκτιθεμένων λόγων.

Α'.) Διότι ὁ ὑπολογισμὸς τῆς δαπάνης διὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἐπισκευὰς ἐγένετο ἔκτοτε, ὅτε τὰ ἡμερομίσθια καὶ λοιπὰ χρήσιμα πράγματα ἦσαν εὐθηνότερα, ἐνῷ κατὰ τὸ **1858** ἀνεβιβάσθησαν πέραν τοῦ δέοντος·

Β'.) Διότι καὶ ἡ γενομένη δαπάνη τῶν δραχμῶν **2102** διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἀλιπέδῳ τοῦ Πειραιῶς μνημείου τοῦ Καραϊσκάκη ἐνεργηθείσας ἐπισκευὰς μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1858** ἔτους ἐθεωρήθη δέον νὰ γείνῃ καὶ

Γ'.) Διότι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τῶν τεχνῶν δι' ἀναφορᾶς του παρέστησε τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐπισκευῆς τῆς στέγης τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Μουσείου καὶ ταὐτοχρόνως τὴν κατασκευὴν αὐλοτοίχου, δι' οὗ ἀφ' ἑνὸς θέλει μονωθῆ τὸ

δημόσιον τοῦτο κατάστημα, καὶ ἀφ' ἑτέρου θέλουσιν ἀσφαλισθῆ τὰ ἐθνικὰ ταῦτα οἰκόπεδα ἐκ τῶν καταπατήσεων τῶν δυναμένων νὰ προσέλθωσιν ἐκ τῶν πέριξ τῶν οἰκοπέδων τούτων ἰδιοκτητῶν, καὶ ἡμεῖς ἀπεδέχθημεν ὡς ὀρθὴν τὴν αἰτησιν αὐτοῦ καὶ ἐσημειώσαμεν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὰς ἐκτεθείσας ἐργασίας ποσὸν τῶν δραχμῶν **4648**, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς ἀπαιτουμένης δι' αὐτὰς δαπάνης.

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα διατηρουμένης Μονῆς τῆς Πεντέλης δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐζητήσατο ἵνα ἡ Κυβέρνησις ἀποζημιώσῃ τὴν Μονὴν διὰ τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων οἰκόπεδόν της, ὅπερ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου ὡς προσδιωρισμένον διὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γενομένη ἐκτίμησις ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς **12780**. Διὸ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἀναπληρωματικὴ αὕτη πίστωσις ἐπὶ τοῦ Κεφ. ΣΤ'. ἄρθρ. **3** « Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν » δυνάμει τῆς ὁποίας θέλει δυνηθῆ νὰ καταθέσῃ καὶ τὴν ἐκ δραχμῶν **10000** προθύμως προσενεχθεῖσαν δωρεὰν παρ' αὐτῆς ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν Νόμον ΤΖΕ'. συσταθέντων ἱερατικῶν Σχολείων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν εἰρημένων Σχολείων ἐπιτροπήν.

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1858** ἔτους παρεστάθη ἀπόλυτος ἀνάγκη ἀνεγέρσεως ξυλίνης στήλης ἐπὶ τῆς προκυμαίας Πατρῶν καὶ δι' ἀγορᾶν τοῦ ἐπ' αὐτῆς τεθέντος φανοῦ· τὴν ἐκ δραχμῶν **2171:45/100** ἀπαιτηθεῖσαν διὰ τὸ ἔργον τοῦτο δαπάνην προκατέβαλε τὸ ταμεῖον τῆς ἐκεῖ προκυμαίας κατ' αἴτησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς ποσότητος ταύτης μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων. Διὸ πρὸς πληρωμὴν αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἡ ἐξ ἴσου ποσοῦ ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐπὶ τοῦ Κεφ. Η'. ἄρθρ. **1** « ἀνέγερσις φάρων. »

Διὰ τοῦ ἄρθρου **2**, Κεφ. Θ'. ἐχορηγήθη πίστωσις ἐπὶ τοῦ

1. ἐδαφ. « βοήθειαι δυστυχῶν ἀξίων τῆς περιθάλψεως τῆς Κυβερνήσεως, ἔξοδα κηδειῶν καὶ συνδρομαὶ ἐφημερίδων, δραχμῶν **90,000**

Ἐπὶ τοῦ **2.** ἐδαφ. « χορηγίαι πρὸς διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς τοῦ Κράτους φρενοβλαβῶν καὶ δι' ἔξοδα ἀποστολῆς αὐτῶν . . . . . δρ. **6,000**

Καὶ ἐπὶ τοῦ **3.** ἐδαφίου « διατροφὴ καὶ ἔξοδα κα-

θάρσεως τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπανερχομένων ἐνδεῶν Ἑλλήνων » 2,000

Τὸ ὅλον τῆς χορηγ. πιστώσεως . . . . . δρ. 98,000.

Ἐδαπανήθησαν δὲ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. τὰ ἑξῆς ποσά.

Εἰς βοήθειαν ἐνδεῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα 23,856

Εἰς βοήθειαν δυνάμει εἰδικοῦ καταλόγου . . . 34,529

Εἰς κηδείας, βοηθείας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπανερχομένων ἐνδεῶν, βοηθείας παθόντων Κορινθίων, συνδρομὰς ἐφημερίδων καὶ διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς τοῦ Κράτους διατηρουμένων φρενοβλαβῶν . . 25,938

ἀπαιτοῦνται δὲ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀναλόγως τῶν δαπανηθέντων . . . . . 32,000·

Διὰ τοῦ Κεφ. Ι΄. « ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς Πρωτευούσης» ἐχορηγήθη πίστωσις δρ. 50,000· τὸ ποσὸν τοῦτο διετέθη ὅλον πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιακτητῶν, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι κατεδαφίσθησαν ἕνεκα τῶν ἐν τῇ πόλει ρυμοτομιῶν, καὶ ὑπάρχουσι πλεῖστοι ἔχοντες εὐλόγους ἀξιώσεις, πρὸς θεραπείαν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται 15,000 περίπου δραχμαί. Ἐπειδὴ δὲ καὶ κατὰ τοὺς δύω ὑπολοίπους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ θέλουσι παρασταθῆ παραπλήσιαι ἀνάγκαι, διὰ τοῦτο ζητεῖται πίστωσις ἀναπληρωματικὴ ἐκ δραχμῶν 25,000.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. ΙΑ΄.

Εἰς τὸν παρὰ τῷ τμήματι τῶν δημοσίων ἔργων ὑπηρετοῦντα λοχαγὸν τοῦ Μηχανικοῦ Κύριον Θ. Κομνηνὸν ὀφείλονται δικαιώματα ὁδοιπορίας, γενομένης κατὰ τὸ 1852, ἐκκαθαρισμένα ἐκ δραχμῶν 157:70/100

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἵν' ἀποδοθῇ τῷ εἰρημένῳ, ἀπαιτεῖται νὰ χορηγηθῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσις.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ παρατηρήσῃ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ ἀπαιτουμένη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις τῶν δραχμῶν 32000 ἀποβαίνει ἀπολύτως ἀναγκαία, διότι ἡ πίστωσις ἡ ψηφισθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀποδεικνύεται καθόλου ἀνεπαρκὴς εἰς θεραπείαν τῶν παριστωμένων ἀναγκῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ. »

ΠΙΝΑΞ τῶν ψηφισθεισῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1858.

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Τμήματα.	Ποσὸν μερικὸν κατ' ἄρθρον	Ποσὸν ὁλικὸν κατὰ κεφάλ.
Δ.	1	Δημόσιος ἀστυφύλαξ.		
		Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας	31000	
	2	Διοικητικὴ Ἀστυφυλακή.		
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου τοῦ κατεστήματος τῆς διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας	1267	
		Ἐνοίκια καὶ σκεύη φυλακῶν	3500	
	5	Διατήρησις κατεδίκων.		
		Εἰς διατροφὴν καὶ λοιπὰ ἔξοδα αὐτῶν	55000	90767
	7	Δημόσιος ὑγεία.		
		Μαιευτικὸν κατάστημα.		
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τοῦ βοηθοῦ ἰατροῦ τοῦ μαιευτηρίου.	100	100
	3	Δημόσιος οἰκονομία.		
		Συγκολλήσεις τῶν τειχῶν.		
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ κατεστήματος τοῦ σχολείου τῶν τειχῶν ἀπὸ ἁ. Αὐγούστου ἕως τέλους Δεκεμβρίου ε. ε.	500	
	8	Γενικὴ διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων.		
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ κατεστήματος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἕως τέλους Δεκεμβρίου ε. ε.	400	900

Δ.	2	Δημόσια οἰκοδομαί.			
		Ἐπισκευαὶ δημοσίων οἰκοδομῶν.			
		Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρώου τοῦ Καραϊσκάκη	2102		
		Διὰ διαφόρους ἐπισκευάς	4266		
		Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς αἰθούσης τοῦ μουσείου	4648		
		Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν Ναυπλίῳ πυκνικῶν φυλακῶν	2400	13416	
	3	Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν.			
		Πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Μονῆς Πετράκης διὰ τὸ προαληφθὲν πρὸς χρῆσιν δημοσίου καταστήματος γήπεδον αὐτῆς	12780	26196	
Η.		Αἰμένες.			
	4	Ἀνέγερσις φάρων.			
		Πρὸς ἀνέγερσιν ξυλίνης στήλης ἐπὶ τῆς προκυμαίας Πατρῶν καὶ ἀγορὰν τοῦ ἐπ' αὐτῆς τεθέντος φανοῦ	2171 45	2171 45	
Θ.		Βοήθειαι.			
	2	Ἰδιαίτεραι.			
		Διὰ βοήθειαν ἐνδεῶν κλπ.	32000	32000	
Ι.	1	Ἐκτέλεσιν σχεδίου τῆς πόλεως	25000	25000	
		Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.	157 70	157 70	
Σ.			178792 15		

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Νοεμβρίου 1858.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον τῇ παρούσῃ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν **468,219 64|00** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1858** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω ὑπουργεῖον. Ἡ πίστωσις αὕτη κατὰ τὸν συνοδεύοντα τὸ νομοσχέδιον πίνακα ἀνάγεται εἰς τέσσαρα μέρη τοῦ εἰδικοῦ τούτου προϋπολογισμοῦ. Ἐφ' ἑκάστου δ' αὐτῶν θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ἀνάπτυξιν ἐκείνην, ἥτις θέλει καταρτίσει τὴν πεποίθησιν ὑμῶν πρὸς τὴν ἀνενδοίαστον ἐπιψήφισιν.

1'. *Ἐπὶ τοῦ μέρους Α'. Χρέος Δημόσιον* δρ. **6,000.**

Ἡ ἀναγομένη εἰς τὸ μέρος τοῦτο πίστωσις πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ **4** Ἀπριλίου **1856** Νόμου ΤΚΑ'. ἀποφασισθείσης προικὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ ὑποστρατήγου Γιατράκου, ἧς οἱ γάμοι ἐξετελέσθησαν ἄρτι.

2'. *Ἐπὶ τοῦ Δ'. μέρους, Γενικὴ Ὑπηρεσία,* δρ. **143,898:8|00.**

Ἡ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ζητουμένη ἐκ δραχ. **143,898: 8|00** πίστωσις πρόκειται εἰς πληρωμὴν ἐξόδων μόνων τῶν κεκλεισμένων χρήσεων.

Τὴν λεπτομέρειαν τῶν τοιούτων ἐξόδων καθορᾶτε, Κύριοι, ἐν τῷ παρασυναπτομένῳ εἰς τὸ νομοσχέδιον ἀναλυτικῷ πίνακι· ἐκπηγάζουσι δὲ τὰ ἔξοδα ταῦτα ἀπὸ χρέη τοῦ Δημοσίου ἀνεγνωρισμένα καὶ ἀδιαμφισβήτητα, τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐν δέοντι ἕνεκα κωλυμάτων ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ Δημοσίου προελθόντων, καὶ ἡ ἀπαίτησις δὲν ὑπέκυψεν εἰς παραγραφήν.

Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τούτων ἐπιβαρύνει τοὺς οἰκείους προϋπολογισμούς, μέγα δὲ μέρος αὐτῶν ἀνήκει εἰς συντάξεις, αἵτινες ἢ ἀνεγνωρίσθησαν ἄρτι, ἢ δὲν ἐπληρώθησαν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς σχετικῆς χρήσεως, καίτοι ἐκδοθέντων τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἅτινα διὰ τοῦτο καὶ ἀκυρώθησαν.

3'. *Ἐπὶ τοῦ Ε'. μέρους Ἔξοδα Διοικήσεως κτ.λ.*

δραχ. **229,082: 56|00.**

Ἡ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀνήκουσα ποσότης ἀνάγεται εἰς τὰ ἑπόμενα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

α.) ΚΕΦ. **11** « *Δέκατα* » *ἄρθρον* **1** δραχ. **70,000.**

Ἐν ὅσῳ ἐξακολουθεῖ τὸ μέτρον τῆς εἰς Πειραιᾶ μεταφορᾶς

καὶ ἀποταμιεύσεως τῶν δημοσίων καρπῶν, τὰ ὑπὸ τὸ προκείμενον ἄρθρον τασσόμενα ἔξοδα αὐξάνουσι κατὰ φυσικὸν λόγον, διότι μόνη ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἀπορροφᾷ περὶ τὰς 60,000 δραχμάς. Τοῦτο εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω καὶ διὰ τῆς συνοδευσάσης τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1857 νομοσχέδιον ἐκθέσεώς μου τῶν 17 Μαΐου ε. ε.

Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι παραγωγὸν μεγίστης ὠφελείας τοῦ Δημοσίου, διότι δι' αὐτοῦ καταναλίσκονται εὐκολώτερον καὶ εἰς λυσιτελεστέρας τιμὰς οἱ δημόσιοι καρποί, οἵτινες ἄλλως ὄχι μόνον ἤθελον μένει ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν ταῖς κατὰ τόπους δημοσίαις ἀποθήκαις, ἀλλὰ καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πωλῶνται εἰς τοιαύτας τιμάς. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐφοδιάζεται καὶ ἡ Πρωτεύουσα τοῦ Κράτους μὲ τοὺς ἀναγκαίους πρὸς συντήρησίν της καρποὺς, ὅπερ εἶναι ζήτημα ἀρκετῆς σπουδαιότητος.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ζητεῖται ἡ προσθήκη τῶν δραχμῶν 70,000 εἰς τὴν πίστωσιν τοῦ προκειμένου ἄρθρου, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτὸ ἐξόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως.

ϛ'. ΚΕΦ. 16 «*Χαρτόσημον*» *ἄρθρον* 4 *δρ.* 100,000.

Ἡ σπουδαία αὔξησις τοῦ ἐσόδου τῶν τελῶν χαρτοσήμου διαψεύδει συνήθως τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς ἐπὶ τούτῳ δαπάνης. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τριετίας ἤδη δι' ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων καταφθάνεται ἡ πληρωμὴ τοῦ τοιούτου ἐξόδου, καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον αἰτεῖται ἤδη προσθήκη 100,000 δραχμῶν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κεχορηγημένην διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωσιν· δαπάναι τοιαῦται ἀπὸ μόνης τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων ἀποῤῥέουσι.

γ'. ΚΕΦ. 18 «*Τυπογραφεῖον*» *ἄρθρ.* 2, 3, *καὶ* 4 *δρ.* 9,300.

Ἐπισωρευθείσης πολλῆς ἀσχολίας εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον, ἐδείκνυεν ἐφέτος νὰ δοθῇ αὐτῷ ἐπικουρία δι' ἐκτάκτου προσωπικοῦ, ὅπως κατασταθῇ ἐνήμερον εἰς τὰς ἐργασίας του, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν Βουλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὡς ἐκ τούτου δὲ κατηναλώθη καὶ περισσότερον παρ' ἄλλοτε ὑλικόν· ὥστε ἡ ὑπὸ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ προκειμένου κεφαλαίου χορηγηθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωσις ἀνεπαρκὴς ἀπέβη.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ζητεῖται ἤδη προσθήκη ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 2 δραχμῶν 5,000 πρὸς ἀποπληρωμὴν μισθῶν τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ ἐργατῶν, ὅπερ λόγῳ τῆς ἀνάγκης προσελήφθη, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 δρ. 3,500 δι' ἀγορὰν τοῦ ἀναγ-

καίου ὑλικοῦ, οἷον χάρτου, μολύβδου κτλ. Ζητεῖται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 προσθήκη δρ. 800 διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐνεργουμένης ἐπισκευῆς τοῦ προκειμένου καταστήματος πρὸς τοποθέτησιν τοῦ μετενεχθέντος ἐκ Γαλλίας νέου ταχυπιεστηρίου.

δ'. ΚΕΦ. 19. «*Δάση*» *ἄρθρ.* 1. *δραχ.* 2,482: 56/00

Σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ ἀνάγκαι τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας ὑπηγόρευσαν τὸ μέτρον νὰ πληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν, τὰς ὁποίας ἐκανόνισε τὸ ἀπὸ 18/30 Ἰουλίου 1843 ὀργανικὸν τῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας Β. διάταγμα. Οὕτω λοιπὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Αὐγούστου ε. ε. Β. διατάγματος διωρίσθησαν δύω ἐπιθεωρηταὶ δασῶν, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ζητεῖται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄρθρου προσθήκη δραχ. 2,482: 56|00.

ε. ΚΕΦ. 20 «*Μεταλλεῖα*» *ἄριθ.* 4, 5 *καὶ* 6. *δραχ.* 8,200.

Κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἀνθρακωρυχείου Κύμης ὑπῆρξε μείζων τῆς τῶν προλαβόντων ἐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐδαπανήθησαν πλείω εἰς τὴν τῶν γαιανθράκων μεταμιδήν. Καταπεσούσης δὲ τῆς μεγάλης στοᾶς τοῦ ἀνθρακωρυχείου τούτου, ἐδέησε νὰ καταναλωθῇ ἐφέτος ὑλικὸν πλέον τοῦ συνήθους.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ζητεῖται ἤδη προσθήκη ἐπὶ μὲν τοῦ 4 ἄρθρου δρ. 3,500 δι' ἔξοδα μεταφορᾶς τῶν ἐξορυχθέντων γαιανθράκων, ἐπὶ δὲ τοῦ 5 ἄρθρου δρ. 3,000 πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ προμηθευθέντος ὑλικοῦ.

Ἐπίσης αἰτεῖται προσθήκη δραχ. 1,700 ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου πρὸς ἐξόφλησιν μισθῶν καὶ ἐξόδων τῶν ἀπὸ Σικελίας κληθέντων θειορύχων.

ϛ'. ΚΕΦ. 21. «*Ἁλυκαὶ*» *ἄρθρ.* 1—15 *δρ.* 35,600.

Ἡ Μαύρη ἁλυκὴ Μεσολογγίου πρὸ πολλοῦ δὲν ἐκαλλιεργεῖτο, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1858 ἐθεωρήθη λυσιτελὴς τῷ Δημοσίῳ καὶ ταύτης ἡ καλλιέργεια. Κατὰ συνέπειαν δὲ τοῦ μέτρου τούτου διωρίσθησαν, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1833 ὀργανικοῦ διατάγματος περὶ διοικήσεως τῶν ἁλυκῶν τοῦ Κράτους, εἷς ἐλεγκτὴς καὶ δύω φύλακες παρὰ τῇ ἁλαταποθήκῃ τῆς προκειμένης ἁλυκῆς. Διὰ τὴν πληρωμὴν λοιπὸν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ζητεῖται προσθήκη δραχμῶν 1100 ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου.

Τὸ ὑλικὸν τῶν ἁλαταποθηκῶν, οἷον στατῆρες, σάκκοι κλπ. φθαρὲν ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου χρήσεώς του, καὶ διὰ τοῦτο

εἰς ἀχρηστίαν περιελθόν, ἐδέησε ν' ἀντικαταστῇ ἐφέτος. Ἐπὶ τούτῳ ζητεῖται προσθήκη δρ. 2,500 ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ τιμήματος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν παραγωγῆς ἀρκετοῦ ἅλατος, ἵνα μὴ ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτοῦ ὑποφέρῃ τὸ Κράτος, ἐλήφθη κατὰ τὸ 1858 τὸ μέτρον νὰ καλλιεργηθῶσιν ὅλαι αἱ ἁλικαί, μηδ' αὐτῆς ἐξαιρουμένης τῆς πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατηργημένης Μαύρης ἁλικῆς Μεσολογγίου. Ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο ἀναγκαῖα ἔξοδα ηὔξησαν· ἐκτὸς τούτου δοκιμασίας χάριν ἐλιθοζρώθησαν μὲ θηραικονίαν 6,500 τετραγωνικὰ μέτρα τῆς ἐν Ἀναβύσσῳ ἁλικῆς. Ἡ δοκιμασία δ' αὕτη ἐπέτυχε θαυμασίως καὶ ἡ Ἁλικὴ αὕτη παρήγαγεν ἐφέτος ἅλας κρυσταλλώδες καὶ καθαρώτατον.

Ὡς ἐκ τῶν αἰτιῶν τούτων ἐξηντλήθη ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγηθεῖσα πίστωσις ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου, καὶ πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν γεγονυιῶν δαπανῶν ζητεῖται προσθήκη δραχμῶν 20,000.

Ἡ αὔξησις ἐφέτος ἐν μέρει μὲν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἅλατος συνεπεία τοῦ ληφθέντος ἀνωτέρω μέτρου, κυρίως δὲ τῶν ναύλων, παρακολουθούντων καὶ τούτων τὴν γενικὴν ὑπερτίμησιν, ἐπάγεται καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς ἁλάτων ἀπὸ τῶν γενικῶν εἰς τὰς μερικὰς ἁλαταποθήκας.

Προβλέπων ἐπομένως τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγηθείσης πιστώσεως, ἐξαιτοῦμαι προσθήκην δρ. 10,000 ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστῇ μᾶλλον παραγωγικὴ ἡ τῆς Θερμησίας ἁλικὴ, ἐπιτροπὴ ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ, ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλλεῖσα ἐκεῖ, ἐγνωμάτευσε διάφορα ὑδραυλικὰ ἔργα. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῶν ἔργων τούτων κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ζητεῖται ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου προσθήκη δραχ. 2,000.

Ζ'. ΚΕΦ. 22 « *Κτήματα* » *ἄρθρ.* **3** *καὶ* **4** *δρ.* 3,500.

Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν γεωμετρικὸν γραφεῖον ἔχει ἀνάγκην ἐργαλείων, χρησίμων ἀπολύτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του· διὰ τὴν ἀγορὰν δὲ αὐτῶν καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερούντων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν γεωμετρῶν ζητεῖται προσθήκη δραχ. 1,000 ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου.

Ὡσαυτως ζητεῖται προσθήκη δραχ. 2,500 ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐνεργουμένων ἐπισκευῶν διαφόρων δημοσίων κτιρίων καὶ τοῦ καταστήματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονο-

μικῶν Ὑπουργείου, ἀνεπαρκοῦς καταδειχθείσης τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγηθείσης πιστώσεως.

4. *Ἐπὶ τοῦ Στ'. Μέρους* « *διάφοροι πληρωμαὶ* » δρ. 89,239.

Ἡ ἐπὶ τοῦ **24** κεφαλαίου « Ἀποζημιώσεις » ἄρθρον **1** « ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων » ζητουμένη προσθήκη ἐκ δραχ. 89,239 ἀφορᾷ·

α' Τὴν δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποζημίωσιν τοῦ Δ. Σαλωνιτίδου διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐν Ἀθήναις οἰκίας καὶ οἰκοπέδου του, ἐφ' ὧν θέλουσι γίνει ἀνασκαφαὶ ἀρχαιοτήτων, ὁρισθεῖσαν εἰς δραχμὰς . . . . . δραχ. 46,239:
καὶ διὰ τόκον ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου τούτου . » 8,000:
54,239:

β'. Τὴν ἀποζημίωσιν διαφόρων ἰδιοκτητῶν, ὧν τὰ οἰκόπεδα προσελήφθησαν εἰς τ' Ἀνάκτορα . 35,000:
89,239.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἡ ἐφεξῆς χρῆσις διαθεσίμων πιστώσεων.

α') Ἐκ τῆς ὑπὸ τὸ Κεφ. 19 ἄρθρον 2 χορηγηθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1858 νόμου ΥΟΔ'. ἀναπληρωτικῆς ἐκ δραχμῶν 5,000, ἵνα πληρωθῶσι τὰ ἐκ δραχ. 646 ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν, οἵτινες ἀπεστάλησαν πρὸς χωρογράφησιν διαφόρων δασῶν τοῦ Κράτους.

Ἡ πίστωσις αὕτη μένει διαθέσιμος, διότι οἱ δι' οὓς ἐψηφίσθη ὑπότροφοι τοῦ δασονομικοῦ κλάδου δὲν ἀπεστάλησαν εἰσέτι εἰς Γερμανίαν.

β'. Ἐκ τῆς ὑπὸ Κεφ. 20 ἄρθρ. 1 ψηφισθείσης διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε. πιστώσεως διὰ μισθὸν ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὀρυκτῶν νὰ πληρωθῶσι 1) ὁ μισθὸς τοῦ τῶν ὀρυκτῶν ἐπιστάτου, καθ' ἃ ἐπληροῦτο καὶ πρότερον καὶ 2) ὁ στρατιωτικὸς μισθὸς τοῦ αὐτοῦ ἐπιστάτου, καθ' ὃ ὑπολοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ ἀνὰ δραχ. 50 κατὰ μῆνα, ὅπως τῷ ἐχορηγήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1849 Βασ. διατάγματος.

Ἡ πίστωσις αὕτη μένει διαθέσιμος διότι ἡ θέσις ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὀρυκτῶν, μήπω νομιμοποιηθεῖσα, μένει κενή. Ἐπιτρεπομένης τῆς χρήσεως τῶν πιστώσεων τούτων, ἀπομακρύνεται ἡ ἀνάγκη χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς μάτην ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξογκούσης τὸν προϋπολογισμόν.

Πιστεύω, Κύριοι, ὅτι ἀναγνωρίζετε καὶ ὑμεῖς τὸ φύσει ἀνέ-

φικτον ίνα διὰ τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ προβλέπωνται ἀκριβῶς ἅπασαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους, διότι ἡ πρόνοια δὲν δύναται νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτων περιστάσεων. Ἄλλως τε, ἡ ὁ προϋπολογισμὸς, ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων στηριζόμενος, ἔπρεπε νὰ ἐξογκοῦται διὰ πιστώσεων ἐνδεχομένων δαπανῶν, ὅπερ αὐδόλως συμφέρει τῇ Πολιτείᾳ, ἢ τὰ ἐκ τοιούτων περιστάσεων προκύπτοντα χρέη τοῦ δημοσίου νὰ μένωσιν ἀπλήρωτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς οἰκείας χρήσεως, καὶ νὰ σημειῶνται ἐν τοῖς ἑπομένοις προϋπολογισμοῖς ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον τῶν κεκλεισμένων χρήσεων. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον οὐχὶ μόνον πολυειδῆ προσκόμματα παρεντίθησι τῇ τοῦ Κράτους ὑπηρεσίᾳ, ἀλλὰ καὶ παράγει γογγυσμοὺς δικαίους ἐκ μέρους τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, πολλάκις δὲ καὶ ἐπιτίθησι τοῦ ταμείου τοῦ δημοσίου ζημίας οὐκ εὐτελεῖς, ὑποχρεουμένου τούτου εἰς πληρωμὴν τόκων καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἐν προοιμίῳ τῆς παρούσης μου ἐξέθηκα, ὅτι ἡ προκειμένη πίστωσις ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ ἀνάγκας κατὰ μέγα μὲν μέρος εἰς ἀρχαιοτέρους προϋπολογισμοὺς ἀναγομένας, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτων περιστάσεων ἐκπηγασάσας, ἢ προκειμένας νὰ θεραπεύσωσι σπουδαίας καὶ ἀνυπερβλήτους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις ἄλλως προσκόπτει, ἢ πολλαχῶς παραβλάπτεται. Τοῦ λόγου μου τούτου τὴν ἐπιβεβαίωσιν ἀρύεσθε ἔκ τε τῶν συνοδευόντων τὸ νομοσχέδιον πινάκων, καὶ ἐκ τῶν εἰς τὰ καθέκαστα ἐκτεθέντων ἐν τῇ παρούσῃ μου. Πέποιθα ἑπομένως ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην χορηγίας τῆς αἰτουμένης πιστώσεως, προθύμως ἐπιψηφίσετε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπάμενον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 468, 219: 64|00 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858 θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων δέκα ἐννέα καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα τεσσάρων, ἀριθ. 468,219: 64|00, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	Δραχ.	6,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	143,898: 08
Ἔξοδα διοικήσεως κλπ.	»	229,082: 56
Εἰς διαφόρους πληρωμάς	»	89,239:
Τὸ ὅλον	Δραχ.	468,219: 64.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. ἀναπληρωτικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1858 κατὰ τὸν ὧδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωτικὴ πίστωσις, θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858.

Ἄρθρον 4. Ἐκ τοῦ ψηφισθέντος διὰ τῆς ἀπὸ 17 Μαΐου 1858 ΥΟΔ'. ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ποσοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 19 ἐκ δραχ. 5000 θέλει πληρωθῶσι δραχμαὶ 646 δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν ἀποσταλέντων διὰ τὴν χωρογράφησιν διαφόρων δασῶν, τοῦ Κράτους, ἀφοῦ ἡ ἀνωτέρω πίστωσις ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀποστολῆς εἰς Γερμανίαν τῶν ὑποτρόφων τοῦ δασονομικοῦ κλάδου ἔμεινε διαθέσιμος.

Ἄρθρον 5. Ἐκ τῆς ψηφισθείσης διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 πιστώσεως διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὀρυκτῶν, Κεφ. 20 ἄρθρον 1, θέλει πληρωθῆ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐπιστάτου τῶν ὀρυκτῶν ὡς καὶ πρότερον, ἀφοῦ ὁ διορισμὸς τοῦ ῥηθέντος ἐπιθεωρητοῦ δὲν ἔλαβε μέχρι τοῦδε χώραν, καὶ ἐκ τούτου ἡ διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ ὁρισθεῖσα πίστωσις μένει διαθέσιμος. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν πίστωσιν θέλει πληρωθῆ καὶ ὁ στρατιωτικὸς αὐτοῦ μισθὸς ὡς ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ ἐκ δραχ. 50 κατὰ μῆνα, ἤτοι κατ' ἔτος δραχ. 600, χορηγούμεναι εἰς αὐτὸν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1849 Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1858.

Προϋπολογισμοῦ Μέρος	Κεφάλ.	Ἄρθρον	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν		Ποσὰ καὶ πιστώσεις Κατὰ κεφάλαιον		Κατ' ἄρθρον	
Α.	ιε	ιε	Χρέος ἐσωτερικὸν	Χορηγήμ. ἀπέναντι παλαιῶν ἀπαιτήσ.	6000	—	6000	
Δ'	10		Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων .	. . . . .			143898	08
Ε'	11	1	Δέκατα	Ἔμμεσος εἴσπραξις	70000	—	70000	
»	16	4	Χαρτόσημον	Ἀποδοχαί	100000	—	100000	
»	18	2	Τυπογραφεῖον	Προσωπικὸν ἐργατῶν	5000			
»	»	3	»	Ὑλικὸν κλπ.	3500			
»	»	4	»	Ἐπισκευαί	800		9300	
»	19	1	Δάση	Προσωπικὸν	2482	56	2482	56
»	20	4	Μεταλλεῖα	Ἔξοδα μεταχειρίσεως	3500			
»	»	5	»	Ὑλικὸν ἀνθρακωρυχείου	3000			
»	»	7	»	Θειωρυχεῖον Μήλου	4700		8200	
»	21	1	Ἁλυκαί	Προσωπικὸν διοικήσεως	1100	—		
»	»	2	»	Ὑλικὸν κλπ.	2500			
»	»	3	»	Ἔξοδα καλλιεργείας	20000			
»	»	4	»	» μεταχομίσεως	10000			
»	»	5	»	Ἐπισκευαί	2000	—	35600	
»	22	4	Κτήματα	Ἔξοδα ὁδοιπορικὰ κλπ.	1000			
»	»	5	»	Ἐπισκευαὶ κλπ.	2500	—	3500	
Ζ'	27	1	Ἀποζημιώσεις	Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων .	89239	—	89239	
				Τὸ ὅλον . . .		—	468219	64

Ἀνακεφαλαίωσις.

Μέρος	Ὑπηρεσία	Πίστωσις	
Α.	Χρέος Δημόσιον	6000	
Δ.	Γενικὴ ὑπηρεσία	143898	08
Ε.	Ἔξοδα διοικήσεως	229082	56
Ζ.	Διάφοροι πληρωμαί	89239	
	Τὸ ὅλον	468219	64

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι εἷς τινα τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς νὰ ἀποφανθῇ σήμερον ἐὰν ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιληφθῇ τῆς ἐξελέγξεως ὅλων τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ τελευταίου ἔτους καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων μελῶν. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὸ Σῶμα νὰ ἔλθῃ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος λύσιν.

Ἐξεθηκέ τις ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅτι ὑπάρχει ἓν προηγούμενον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ εἰς λύσιν τῆς προταθείσης ἀμφιβολίας. Πέρυσιν ἡ Βουλὴ ἀνέθηκεν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν καὶ τῶν τριῶν ἐτῶν τοὺς ὑποβληθέντας ἀπολογισμοὺς καὶ ἑπομένως τὴν αὐτὴν ὀφείλομεν νὰ τηρήσωμεν καὶ ἐφέτος τάξιν. Θεωρεῖ διὰ τοῦτο ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην τῶν τεσσάρων μελῶν, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ προσδιορίσωμεν τὴν ἡμέραν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ συμφωνήσασα μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, προσδιώρισεν ὡς ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Τελευταῖον ἡ Βουλὴ ἐχορήγησε μηνιαίαν ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τοὺς βουλευτὰς Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Ἀντ. Καμπάνην, ὁ δὲ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων μελῶν καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως ἐκ δρ. **600,000**, ἐφ' οὗ ἀνεγνώσθη σήμερον ἡ ἔκθεσις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **2** μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ',
Τῆς 15 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγράφου, καὶ ἡ προσθήκη 4 μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν, προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου **27,000** δραχμῶν εἰς τοὺς Α. Πρειώτην, Ἰω. Χελιώτην καὶ Κ. Καπουτσιμάδην, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τριῶν διαταγμάτων, ἐκδοθέντων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἐχορηγήθη εἰς τοὺς βιομηχάνους Α. Πρειώτην, Ἰω. Χελιώτην καὶ Κ. Καπουτσιμάδην δάνειον ἀτοκον δραχ. **27,000** πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐπωφελῶν ἐργασιῶν των, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ἐξαιτεῖται τὴν ἐπιψήφισιν ἐκτάκτου πιστώσεως ἴσης ποσότητος ὑπὸ τὸ κεφάλ. **30** «Δάνεια» καὶ εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ **1858**. Ἐπειδὴ τὸ δάνειον τοῦτο παρέσχεν εἰς τοὺς ῥηθέντας βιομηχάνους εὐκολίας πρὸς σύστασιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐπωφελῶν τῇ Ἑλλάδι ἐργοστασίων των, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεδέξατο τὸ μέτρον καὶ γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι τῇ **13** Δεκεμβρίου **1858**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Μ. Σολωμός, Ἰω. Προβελέγιος,
Α. Δεκιγάλας, Α. Μάντσαρης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Χ. Θεοχαρόπουλος.»

Ἐπίσης προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταῤῥυθμίσεως τοῦ δασμολογίου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ **21** Ἰουλίου ε.ε. Βασιλ. διάταγμα, ἐπενεγκὸν διαφόρους τροποποιήσεις εἰς τὸ τέλος εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διαφόρων ἐμπορευμάτων. Τοῦ διατάγματος τούτου τὴν εἰς νόμον μεταποίησιν, διατασσομένην ῥητῶς ὑπὸ τοῦ περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου νόμου, προτίθεται τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον, καὶ παραπεμφθὲν ὑπὸ τῶν τμημάτων εἰς τὴν προεξέτασιν ἡμῶν. Καὶ ἴσως μὲν ἠδύνατό τις ν' ἀπορήσῃ πῶς ἡ Κυβέρνησις ἓν μόνον ἔτος μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τελωνιακοῦ δασμολογίου, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐξετασθέντος καὶ πολυτρόπως βασανισθέντος, ἠναγκάσθη νὰ καινοτομήσῃ καὶ ἐπενέγκῃ τροπολογίας εἰς τὸν νόμον τοῦτον. Ἀλλ' ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νόμου ἀνετράπησαν αἱ βάσεις τῆς δασμολογικῆς νομοθεσίας, ἥτις διεῖπε τὸ Κράτος ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ συνεδέθη, οὕτως εἰπεῖν, μὲ τὰς ἕξεις καὶ παραδόσεις τοῦ ἐμπορίου, θέλει πεισθεῖ ὅτι ἦτον

ἐπόμενον, νομοθεσία πρωτοφανὴς καὶ κανονίζουσα τὸ τέλος ποικίλων ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς ἐφαρμογήν νὰ διεγείρῃ παράπονα καὶ ν' ἀποκαλύψῃ τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς καὶ τὰ χρήζοντα τροπολογιῶν μέρη. Αἱ ἐπενεχθεῖσαι δὲ τροποποιήσεις, ἀπόρροια τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων ἀνδρῶν περὶ τὸ ἐμπόριον ἀσχολουμένων, εἰσὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀρχάς, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις τοῦ ἡμετέρου δασμολογίου.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, δύω μόνον ἐμπορευμάτων τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐτροποποιήθη, τὸ τῶν κουκουλίων καὶ τὸ τοῦ σπόγγου. Κατὰ τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον τὰ κουκούλια (πηνία) μετάξης ἄνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ νωπότητος ὑπεβάλλοντο εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος **70** λεπτὰ κατ' ὀκάν. Τὸ διάταγμα τῆς **21** Ἰουλίου διέκρινε μεταξὺ τῶν κουκουλίων· καὶ τῶν μὲν τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος διετήρησε τὸ αὐτό, τῶν δὲ τρυπημένων καὶ ἀχρήστων πρὸς ἀναπήνισιν κατεβίβασεν εἰς λεπτὰ δέκα κατ' ὀκάν. Ὁ σπόγγος, κατὰ τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον, διεκρίνετο εἰς δύω μόνον τάξεις, *λεπτὸν* καὶ *χονδρόν*. Τὸ διάταγμα τῆς **21** Ἰουλίου καθιέρωσε τὴν διάκρισιν μεταξὺ σπόγγου ἄνευ ἄμμου καὶ σπόγγου περιέχοντος ἄμμον. Αἱ τροποποιήσεις αὗται φαίνονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν προσηκόντως δικαιολογημέναι.

Ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγήν, τὸ διάταγμα τῆς **21** Ἰουλίου ἐκαινοτόμησε σπουδαιότερον, διότι ἐτροποποίησε τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος **85** περίπου κατηγοριῶν ἐμπορευμάτων.

Αἱ γενικαὶ δὲ ἀρχαί, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθησαν αἱ μεταβολαὶ αὗται, εἰσὶν ἀρχαὶ σύμφωνοι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου. Κατὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας **1**) τὸ τέλος εἰσαγωγῆς τινῶν ἐμπορευμάτων κατηργήθη ἐντελῶς. **2**) τὸ τέλος διαφόρων ἐμπορευμάτων ἠλαττώθη. **3**) ἐμπορεύματά τινα ἐξωμοιώθησαν πρὸς ἄλλα, καὶ **4**) ὀλίγων τινῶν ἐμπορευμάτων ἐγένετο νεωτέρα καὶ τεχνικωτέρα κατάταξις.

Μετὰ τὰ ῥηθέντα, ἐννοεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ ἐπιτροπή Σας οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὡς σκοπὸν προτιθέμενον νὰ ἐκτείνῃ τὰς ἐλευθέρας ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον. Ἐλπίζει δὲ ὅτι διὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν ἱκανοποιοῦνται τὰ διεγερθέντα παράπονα, καὶ ὅτι δὲν θέλομεν εὑρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καινοτομήσωμεν καὶ αὖθις. Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ, ὅτι τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν ἀκολούθων ἐμπορευμάτων ἐστὶν ἐπιβαρυντικόν.

1) Τοῦ κρυστάλλου,
2) Τοῦ κατειργασμένου σιδήρου μέχρι τοῦ § Θ'.
3) Μπογασίων,
4) Ἀλλατζάδων,
5) Στρωματοπάνων,
6) Πανίων κοινῶν,
7) Ἀμπάδων,
8) Τσοχῶν τῆς κατωτέρας ποιότητος,
9) Σακκίων τριχίνων καὶ καναβερῶν,
10) Ἀνδρομίδων,
11) Ἐφαπλωμάτων,
12) Ταπήτων Περσίας καὶ Ἀνατολῆς.

Ἓν ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **15** Δεκεμβρίου **1858**.

Ἡ ἐπιτροπή.

Π. Δ. Καμπάνης, Ἰωάν. Λορεντσιάδης,
Ἰωάν. Σαγρέδος, Σπυρ. Βαρότσης,
Ὁ εἰσηγητὴς Θ. Α. Ζαΐμης.»

Ἐγένετο ἀκολούθως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγράφου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Δανηλόπουλον καὶ Ἀ. Δεκιγάλαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **72**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως διὰ τὴν δαπάνην τοῦ τηλεγράφου ἐκ δραχμῶν **600,000**, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	Ν
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	
Π. Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Γ. Ν. Καῆρης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Σωτήριος Στράτος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Δημήτριος Νάκος	

Φίλων Φίλωνος	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . Ν
Π. Τανταρίας . . . . . Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαϊωάνσίου . . . Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν	Ν. Δεϊώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . Ν	Γ. Γιατράκος . . . . . Ν
Γ. Γιολδάκης . . . . . Ν	Λουκᾶς Στεφάνου . . . .
Ν. Γρανίτσας	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν
Γ. Βελῆς . . . . . Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν
Γ. Σιρπάνος . . . . . Ν	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Α. Μαυροειδής . . . . Ν
Σόλων Κρεστενίτης . . . Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης Ν
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν	Γ. Γουλιμῆς . . . . . Ν
Α. Δεκιγάλας . . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν
Ἀεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . .	Ἰω. Προβελέγγιος . . . . Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος .	Ἰω. Ταταράκης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . Ν	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτῆς	Χ. Σουμαρίπας . . . . . Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπαυλος . Ν	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν
Α. Κοντόσταυλος . . . . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ν	Ν. Καναβός . . . . . Ν
Ἰωάν. Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . Ν	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης . .
Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . Ν
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .

Στ. Καπεταναάκης	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν
Χ. Χριστόπουλος	Παναγ. Ψάθης . . . . . Ν
Π. Κανελλόπουλος . . .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Νικόλαος Μασχούλης . . .	Δημ. Παλυχρονόπουλος . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Ν. Πανουργιᾶς . . . . Ν	Ἀναγν. Παπατσώρης . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν	Δημ. Στάϊκος . . . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ν
Π. Καλαμογδάρτης. . . . Ν	Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Π. Πατρινός	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν	Παντολ. Κουντουριώτης . . Ν
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . Ν
Ἠλίας Καράπαυλος . . . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γεώργιος Μπάστας . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἰωαν. Σκαβέντσος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . Ν
Γ. Νικολάου	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης . .
Κωνστ. Πλατύς	Ἀναγν. Μάντσαρης . . . Ν
Γεώργιος Ναύτης	

Ἀναγνωσθέντος τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ 1858 ἔτος λήγει καὶ ὁ τηλέγραφος τῆς ξηρᾶς δὲν ἤρχισεν ἔτι, ἀλλὰ περιωρίσθη μέχρι τοῦ Πειραιῶς καὶ ἴσως θέλομεν δυνηθῆ νὰ τὸν ἐκτείνωμεν ἄχρις Ἀθηνῶν, ἔπεται ὅτι ὁ ἐναέριος τηλέγραφος θέλει ἀρχίσει τὸ 1859. Διὰ τοῦτο δύναται νὰ τροποποιηθῆ τὸ ἄρθρον κανονικώτερον κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον· πίστωσις δραχ. μὲν τετρακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων, τασσομένη κτλ.» μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου νὰ προστεθῆ· «δραχμῶν δὲ 160,000 τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΑ'. τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου.»

Ἐπειδὴ δὲ, προσέθηκε, τινὲς τῶν βουλευτῶν τῷ παρετήρησαν, ὅτι ὁ τηλέγραφος μετὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ἐκόπη, βλέπων τὴν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ἑταιρία ἔφερε τὸν τηλέγραφον μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Πειραιῶς. ἀλλ' ἐνῷ ἐπράττετο ν' ἀρχίσῃ καὶ ὁ τῆς ξηρᾶς, ἐπῆλθε δριμύτατος ὁ χειμὼν καὶ δὲν ὑπῆρχε συνάμα οὔτε εἰς ἐπὶ τοῦ λόφου οἰκίσκος ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ δύνανται νὰ ἐργασθῶσι τὰ εἰδικὰ ὡς πρὸς

τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγράφου πρόσωπα, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπῆλθον χωρὶς νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὸ ἔργον. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ἐβιάσθη νὰ συστήσῃ ἐκ τῶν ἐνόντων τὸν τηλέγραφον τῆς ξηρᾶς, μεταχειριζόμενον ἄλλα παρὰ τὰ εἰδικὰ πρόσωπα. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχε τὸ δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Τοσίτσα σύρμα, τὸ ὁποῖον εὑρισκόμενον εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ἔπαθε κατὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ καταστήματος, ἐξετάσαν τὸ ὑπουργεῖον ἐπληροφορήθη ὅτι δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ σύρμα τοῦτο προσωρινῶς. Οὕτω δὲ ἐτέθη τὸ σύρμα ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τοῦ Πειραιῶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τηλέγραφος δοκιμασθεὶς ἀκολούθως δὲν ἀνταπεκρίνετο μὲ τὸν τῆς Σύρου, ὁ δὲ περὶ τὴν τηλεγραφικὴν εἰδήμων Γερμανὸς εἶχεν ἀναχωρήσει ἐντεῦθεν, ἠρωτήθη ὁ ἐν Σύρῳ ὑπάρχων ἕτερος μηχανικός, ὅστις ἐξετάσας τὸν τηλέγραφον, ἐβεβαίωσε τὸ ὑπουργεῖον ὅτι ὁ ὑποβρύχιος τηλέγραφος δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην βλάβην, καὶ ἂν ὑπάρχῃ τις ἔλλειψις, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν τηλέγραφον τῆς ξηρᾶς, διὸ εἰς αὐτὸν καὶ μόνον πρέπει νὰ προσέξωμεν ἵνα ἴδωμεν ποία δύναται νὰ εἶναι ἡ ἔλλειψίς του. Κατὰ συνέπειαν ἔπεμψεν εἰς Πειραιᾶ πρόσωπόν τι τὸ ὁποῖον *λογίζεται* παρ' ἡμῖν ὡς ἔχον τηλεγραφικὰς γνώσεις, καὶ συνέστησεν εἰς αὐτὸ νὰ ἐξετάσῃ τὸν τηλέγραφον μεθ' ὅσης ἐνδέχεται εὐλαβείας, χωρὶς δηλονότι νὰ μετακινήσῃ ἢ τροποποιήσῃ αὐτόν, καὶ ἂν ἴδῃ μόνον ὅτι δὲν διορθοῦται, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἵνα καλέσῃ τὸν ἐκ Σύρου μηχανικὸν διὰ νὰ φέρῃ τὴν διόρθωσιν. Ἐν γένει δὲ τὰ ὑποβρύχια καλώδια εἶναι τοσοῦτον ἐπισφαλῆ, ὥστε τὸ παραμικρὸν σῶμα ἂν τὰ ἐγγίσῃ, χαλᾷ ἡ γραμμή των, ἀλλ' ἅμα τὸ σῶμα ἐκεῖνο ἀφαιρεθῇ, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας διορθοῦνται πάλιν· ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐναέριον σύρμα τῆς ξηρᾶς δύναται νὰ κοπῇ εὐκόλως, ἀλλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν δὲν ἀπαιτεῖται ἢ νὰ δεθῇ πάλιν τὸ σύρμα. Ἐκ τούτου καὶ ἐν Εὐρώπῃ συμβαίνουσι συνεχῶς τοιαῦται εἰς τοὺς τηλεγράφους παροδικαὶ βλάβαι, αἵτινες ὅμως ἐπανορθοῦνται, ὡς εἶπεν, ἀμέσως.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος ἂν ὁ ἐν Σύρῳ μηχανικὸς δύναται νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τῆς γενομένης βλάβης διὰ τοῦ παρακτίου τηλεγράφου τοῦ Πειραιῶς· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, ἵνα μὴ τυχὸν μετακινούμενα τὰ μηχανήματα προξενήσωσι βλάβην.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τροποποίησιν. Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου

ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καμπάνην καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν μὲν τετρακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων, 440,000 τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΕ'. «Σύστασις τηλεγράφου» τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου· δραχμῶν δὲ ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδων, 160,000, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΑ. τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπιληφθείσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν 4 προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν, ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Π. Καλαμογδάρτου, καὶ προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 73. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν Α. Δανηλοπούλου καὶ Γ. Γιατράκου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο πρόσθετα μέλη τὸν μὲν Α. Δανόπουλον διὰ ψήφων 64, τὸν Εὐθ. Κεχαγιᾶν δὲ 60, τὸν Σ. Κοπανίτσαν διὰ 56 καὶ τὸν Θ. Α. Ζαΐμην διὰ 55, λαβόντος καὶ τοῦ Σ. Ἀντωνοπούλου 11, τοῦ Π. Χ. Πέτρου 5 καὶ ἄλλων ὀλιγωτέρας, εὑρεθέντων δὲ καὶ 5 ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Οὕτω δὲ κηρύξας ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω 4 μελῶν, καὶ ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ις'.

Τῆς 16 Δεκεμβρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, τὸ παρέχον δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ, τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπηρετησάντων τὴν Πατρίδα, ἀποβιωσάντων δὲ πρὸ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος καὶ μὴ μετασχόντων ἕνεκα τῆς προώρου ἀποβιώσεως τῶν μετὰ τὸν ἀγῶνα δοθεισῶν εἰς τοὺς ἐναπολλύντας αὐτῶν ἀξιωματικοὺς ἀμοιβῶν, ἔκρινεν αὐτὸ ἐπιεικὲς καὶ δίκαιον, ἅτε προνοοῦν περὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες μόνον τοὺς μόχθους τοῦ ἀγῶνος ὑπέστησαν, οὐδεμίαν δὲ ἄνεσιν τῶν πολυειδῶν αὐτῶν καμάτων ὑπὲρ τῆς τοῦ ἔθνους ἐλευθερίας ἔρθασαν νὰ λάβωσι, καὶ συνίστησιν αὐτὸ εἰς τὴν ὁμόθυμον τῆς Βουλῆς ἐπιδοκιμασίαν. Ἡ τοιαύτη ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος παθόντων μέριμνα λογίζεται ὡς πλήρωσις ἱεροῦ καθήκοντος τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Στ. Δοκός, Π. Ψάθης, Ν. Α. Βαρδαρῆγος,
Σ. Α. Βαρδίτσης, Π. Τανταρίας.»

Λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλή, πιστεύει, θέλει τῷ ἐπιτρέψει κατ' ἐξαίρεσιν τὴν ἀνάγνωσιν μιᾶς ἀναφορᾶς δοθείσης αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ. Ἡ ἀναφορὰ εἶναι τῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Ὀδυσσέως, τὸ δὲ ἱστορικὸν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἐνδόξου ἀγωνιστοῦ ἐπιτρέπει βεβαίως ἡμῖν τὴν ζητουμένην ἐξαίρεσιν.

Τῆς δὲ Βουλῆς ὁμοφώνως παραδεξαμένης τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ἀνέγνω οὗτος τὴν ἀναφοράν, ἐφ' ἧς προσέθηκεν, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς τὸ ἁρμόδιον πρόσωπον εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου. Τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ δύνανται ἐπιτυχέστερον νὰ πράξωσι οἱ ἐπιζῶντες συναγωνισταὶ αὐτοῦ καὶ διὰ

τοῦτο περιοριζόμενος εἰς μόνην τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς, παρατηρεῖ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ μακαρίτου Ὀδυσσέως ἀπέθανε πολὺ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του καὶ ἐπομένως ἡ μήτηρ κληρονομεῖ καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ υἱοῦ. Φρονῶν διὰ ταῦτα ὅτι ἡ διδομένη αὐτῇ ἑξηκονταδραχμος σύνταξις εἶναι λίαν εὐτελής, ἀφ' οὗ μάλιστα εἶχε καὶ τὴν ἀτυχίαν νὰ χηρεύσῃ, προτείνει ὅπως ἡ Βουλὴ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν στενὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἀναφοράν, ἐκφραζομένη συγχρόνως καὶ τὴν εὐχήν της ὅπως λάβῃ ταχεῖαν ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης πρόνοιαν, αὐξάνουσα τὴν σύνταξίν της ἀναλόγως τῶν μεγάλων καὶ ἱστορικῶν τοῦ συζύγου της ἐκδουλεύσεων καὶ τῶν εἰς τὰς χήρας τῶν ὁμοιοβάθμων τῷ Ὀδυσσεῖ διδομένων συντάξεων.

Τῆς δὲ Βουλῆς ὁμοφώνως παραδεξαμένης τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 27,000 νομοσχεδίου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Δεκιγάλαν καὶ Ἠλ. Παπαδάτον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δρχ. 27,000 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Σωτήριος Στρατος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Νάκος	
Πέτρος Καμπάνης		Φίλων Φίλωνος	Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντών. Καμπάνης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Θ. Τσαννετάκης	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Α. Παπαβασιλείου	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν

Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Ν. Γρανίτσας	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Αὐσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Α. Μαυροειδῆς . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σπ. Ἀντωνάπουλος . . . .
Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N	Ἰωάννης Προβελέγιος . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰωάννης Ταταράκης . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτῆς	Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάν. Εὐσταθίου . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . –
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἀνδρέας Σοριανός	Γρηγόριος Πατριαρχέας . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλ. Ῥαγκαβῆς . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου	Ν. Πανουργιᾶς . . . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρ. Χ. Δόντος . . . .

Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N
Π. Πατρινὸς	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Γεώργ. Ι. Στάϊκος . . . N
Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Γεώρ. Μπάστας	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἰω. Σκαβέντσος	Παντολέων Κουνταυριώτης . N
Γ. Νικολάου	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . . N
Κωνστ. Πλατύς . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γεώργ. Ναύτης	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἀντ. Ῥενουάρδος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Παναγιώτης Ψάθης . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N	Αναγ. Μάντσαρης . . . .
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 καὶ μόνου ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 27,000 δραχμῶν χορηγεῖται ὡς δάνειον, ἀλλ' ὑπομιμνήσκει ὅτι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου ἐδόθησαν 700,000 δραχ. ὡς δάνεια καὶ προκαταβολαί, αἵτινες φαίνονται ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ 1856 ὡς μηκέτι εἰσπραχθεῖσαι. Ἀναγκάζεται διὰ τοῦτο νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τοιούτων δανείων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, ὅτι, ἀγνοῶν τὰ περὶ τῶν 700,000 δραχμῶν, παρατηρεῖ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς 27,000, ὅτι αὗται ἐδόθησαν πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς βιομηχανίας καὶ ὅτι θέλει φροντίσει περί τε τῆς καταλλήλου αὐτῶν χρήσεως ὡς καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεώς των.

Οὕτω δὲ γενομένου δεκτοῦ τοῦ μόνου ἄρθρου, ἐπανελήφθη, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐξ ἧς προέκυψε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος

πίστωσις δραχμῶν εἰκοσιεπτὰ χιλιάδων, ἀριθ. 27,000, τασσομένη ὑπὸ τὸ κεφ. 30 « Δάνεια » τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Χρῆσις 1858. ΠΙΝΑΞ

Τῶν διὰ Β. Διαταγμάτων χορηγηθέντων ἐκ τοῦ Δημοσίου δανείων εἰς βιομηχάνους.

Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων			Βιομήχανοι πρὸς οὓς δίδεται τὸ δάνειον	Ποσὰ δανείων	
Ἔτος	Ἡμερομηνία				
1858	Σεπτεμβρ.	5	Α. Ἡρειώτης Ἀγγειοπλάστης.	2000	
			Ἰω. Χειώτης ὁμοίως - -	10000	
»	Ὀκτωβρίου	1	Κ. Καπουτσιμάδης, βυρσοδέψης.	15000	
			Δρ.	27000	

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι χθὲς ἠρωτήθη ὑπό τινος βουλευτοῦ, ἂν εἶναι ἀληθὲς, ὡς διεδόθη, ὅτι ἔπαυσεν ἡ ἐνέργεια τοῦ μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου, καὶ ἔδωσε διασαφήσεις τινὰς καθ' ἃς εἶχε πληροφορίας. Σήμερον δ' ἔρχεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν, ὅτι ὁ τηλέγραφος ἔχει καλῶς καὶ εἶναι ἐν πλήρει στάτῃ ἐνεργείᾳ, ἡ δὲ συμβᾶσα προσωρινὴ διακοπὴ προέκυψεν ἐκ τοῦ ἀκολούθου περιστατικοῦ. Ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν διὰ Σύρον ὁ Κ. Λίτερ, ὅτε ἔμελλε νὰ ἐγκαταθέσῃ τὸν κάλων, εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ προσεγγίσῃ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Κύθνον, καὶ ἐπειδὴ ἀντέκειτο εἰς τὴν πρόθεσίν του ἡ ἐνέργεια τοῦ μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς τηλεγράφου, ἀπέκοψε μικρὸν μέρος τοῦ κατὰ τὴν παραλίαν τοῦ Πειραιῶς σύρματος καὶ διὰ τοῦτο εἶχε παύσει ἡ ἐνεργειά του, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἀφορμήν. Σήμερον ὅμως ἐλήφθησαν ἐπιστολαὶ τοῦ Κ. Λίτερ, ὅστις ἀνακαλύπτει τὸ μυστήριον καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ δέουσα θεραπεία.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ βουλευτοῦ Γ. Σταΐκου ἐχορηγήθη αὐτῷ ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἄδειας ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἐξέθηκεν, ὅτι χθὲς ἐξέλεξεν αὐτὸν ἡ Βουλὴ ὡς πρόσθετον μέλος

εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπήν. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ 29 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἀπαγορεύει εἰς πάντα βουλευτὴν τὸ νὰ εἶναι μέλος τριῶν συγχρόνως ἐπιτροπῶν, αὐτὸς δὲ εἶναι μέλος τῆς τε ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας, μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τοῦτο νὰ δεχθῇ καὶ νέαν ἐκλογὴν ἐναντίον ῥητῆς καὶ ἀδιαφιλονεικήτου τοῦ κανονισμοῦ διατάξεως, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑτέρου προσώπου πρὸς ἀντικατάστασίν του.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ Βουλὴ εἰς οὐδένα ἐπέβαλε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δεχθῇ τὴν ἐκλογήν του ὡς μέλους τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπομένως χθὲς, ὅτε παρὰ τὸν κανονισμὸν διενέμοντο ὑπό τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου ψηφοδέλτια γράφοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων, ἐνώπιον καὶ τοῦ προλαλήσαντος καὶ τοῦ Κ. Προέδρου, ὅστις ὤφειλε νὰ παρεμποδίσῃ τὴν τοιαύτην ἀταξίαν, ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του ἐγκαίρως καὶ ὄχι σήμερον νὰ ζητῇ τὴν παραίτησίν του.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος θεωρήσας ὡς πρόσβολὴν κατὰ τοῦ προεδρείου τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντα περὶ διανομῆς ψηφοδελτίων γεγραμμένων, ἀφεὶς τὴν ἕδραν τῷ ἀντιπροέδρῳ καὶ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι αὐθόλως ἀνέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐπιῤῥιφθεῖσαν εἰς τὸ Προεδρεῖον μομφὴν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς, ἐὰν ὁπωσδήποτε παρεβιάσθη ἡ ἐλευθέρα θέλησις τινὸς τῶν βουλευτῶν. Ἐπὶ τοῦ βήματος ὑπῆρχον ψηφοδέλτια λευκά, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον οἱ βουλευταὶ καὶ ἔγραφον ἐπ' αὐτῶν οἷα ἤθελον ὀνόματα, κατὰ δέ τινα ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν ὑπῆρχον ἐπίσης καὶ ἄλλα ψηφοδέλτια γεγραμμένα, τὰ ὁποῖα ἐδίδοντο εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἐξ αὐτῶν.

Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ ἐκφρασθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν νομίζῃ ὅτι ἔλαβε χώραν παραβίασίς τις, διότι δὲν θέλει νὰ διατελῇ τὸ προεδρεῖον ὑπὸ τοιαύτην μομφήν.

Πολλῶν δὲ βουλευτῶν συμφωνησάντων μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου λεχθέντων, ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν ἐνόησεν ὅτι κατεβλήθη σπουδαρχία τις ἢ παραβίασις ἐκ μέρους τοῦ προεδρείου, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον εἶπεν, ὅτι δὲν ἐξεπληρώθησαν αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ. Τῆς δὲ Βουλῆς ὁμοφώνως ἐκφραφραθείσης ὅτι οὐδ' ἡ ἐλαχίστη περὶ παραβιάσεως τῆς ἐκλογῆς ὑπῆρξεν ἰδέα, ὁ ἀντιπρόεδρος θεωρήσας ἀκροῦσαν τὴν ἀνωτέρω

ἔκφρασιν τοῦ Σώματος, εἰς ἣν καὶ ὁ πρόεδρος ἠρκέσθη, ἐπανέφερε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ περὶ παραιτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ἄρθρον 60 τοῦ κανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεκαλέσθη ὁ παραιτούμενος βουλευτής, ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον 69, τοῦτο δὲ ἐννοεῖ τὰς ἐφ' ἑκάστου νομοσχεδίου διοριζομένας ἐπιτροπάς καὶ οὐχὶ τὰς διαρκεῖς, ὡς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, τῆς ὁποίας οὐδόλως κωλύεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ν' ἀποτελέσῃ μέρος, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται ἡ Βουλὴ διὰ μόνον τὸν προταθέντα ὑπ' αὐτοῦ λόγον νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησίν του.

Καὶ ἄλλων δὲ ὑποστηριξάντων τὴν ἀνωτέρω γνώμην, παρετήρησέ τις, ὅτι χθὲς ἀκόμη ἐνῷ ἐγίνετο ἡ ψηφοφορία, ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἔλεγεν εἰς αὐτόν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ἐκλογήν του ὡς μέλους τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, διότι ὢν μέλος καὶ εἰς ἄλλας ἐπιτροπὰς ἐπὶ νομοσχεδίων καὶ διαρκεῖς, δὲν θὰ ἔχῃ τὸν ἀναγκαῖον ὑλικὸν χρόνον νὰ ἀνασχοληθῇ εἰς τὸ σπουδαῖον ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ ἑπομένως δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φαίνηται μόνον ὅτι ἀποτελεῖ μέρος μιᾶς ἐπιτροπῆς χωρὶς νὰ ἐργάζηται. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτὸν νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὸ μέτρον τῆς προσθήκης τῶν τεσσάρων μελῶν ὅπως ἐπιταχυνθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἓν μέλος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν θέλει ἢ δὲν δύναται νὰ εἶναι μέλος, βεβαίως τὸ μέλος αὐτὸ δὲν θέλει συντελέσει εἰς τὴν ταχείαν τοῦ ἔργου ἀποπεράτωσιν καὶ οὕτω ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τῆς προσθήκης. Ἑπομένως νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτουμένου.

Μετά τινα μικρὰν ἔτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν, προκειμένου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή, ἐὰν νομίζῃ ὅτι ὁ κανονισμὸς διὰ τοῦ ἄρθρου 60 κωλύει τὸν βουλευτὴν Καλαβρύτων, ὄντα Εἰσηγητὴν καὶ εἰς δύω ἄλλας ἐπιτροπάς, νὰ δεχθῇ τὴν ἐκλογήν του ὡς μέλους τῆς διαρκοῦς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν Ἐπιτροπῆς· λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, παρετήρησεν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ κανονισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπεκαλέσθη πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παραιτήσεώς του, ἔχει καὶ ἄλλους ἰσχυροὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἀναγκάζεται νὰ ἐκθέσῃ ἤδη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ καταστήσῃ εὐκολωτέραν τὴν παραδοχὴν τῆς παραιτήσεώς

του. Ἀποτελῶν μέρος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς καὶ ἑτέρας ἐπί τινος νομοσχεδίου, ἔχει συναίμα τὴν τιμὴν νὰ ἦναι μέλος καὶ τῆς ἐπὶ τῆς τυπώσεως τῶν ἱστορικῶν ἐγγράφων τῆς ἐπαναστάσεως, τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ βουλευτηρίου καὶ ἄλλων τινῶν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ἑπομένως δὲν ὑπολείπεται αὐτῷ ὁ ἀπαιτούμενος ὑλικὸς χρόνος διὰ νὰ ἀνασχοληθῇ εἰς τὴν ἀληθῶς σπουδαίαν ἐργασίαν τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἀπολογισμῶν, καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐκλογήν του. Πιστεύει λοιπὸν ὅτι μετὰ τὰς νέας ταύτας ἐξηγήσεις, ἡ Βουλὴ οὐδόλως θέλει διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὴν παραίτησίν του.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν παραίτησιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων δι' οὓς ἐξέθηκε τελευταίους λόγους, ὁ προεδρεύων ἀναγγέλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΛ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 17 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑπογραφείσης ἤδη τῆς μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας συμβάσεως, ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπέβαλεν αὐτὴν διὰ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τότε νομοσχέδιον καὶ τὴν σύμβασιν, καὶ μετ' ἐπιστασίας ἐξετάσασα ἀμφότερα, παρετήρησεν ὅτι καὶ ἡ σύμβασις αὕτη στηριζομένη ἐπὶ

τῶν αὐτῶν μὲ τὰς λοιπὰς συμβάσεις βάσεων, δὲν φέρει οὐδεμίαν καινοτομίαν, ἀλλ' ἐξεναντίας παρέχει πλεονέκτημά τι ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Διὸ παρεδέχθη αὐτὴν καὶ προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Α. Δικαίος,
Αὐγ. Ἀβέρωφ, Κ. Βλάμης, Ὁ εἰσηγητὴς
Κ. Π. Πλατύς, Σ. Κοπανίτσας.»

Προσελθὼν καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν χρόνου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς κτλ. ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἕπεται.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος ἀποβιωσάντων ἀξιωματικῶν ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι ὑπαγόρευσις ἐθνικῆς ἀναγνωρίσεως καὶ δικαιοσύνης, καθ' ὃ παρέχον δικαίωμα πρὸς σύνταξιν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν κατὰ ξηρὰν ἐνδόξως ἀγωνισαμένων ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ μὴ εὐτυχησάντων νὰ ἐπιζήσωσι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συντάγματος, παραδέχεται ὁμοφώνως τὴν βάσιν καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ νομοσχεδίου, καὶ συνιστᾷ αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Εὔχεται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου νὰ λάβῃ ταχίστην πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ ἀγῶνος, εἴτινες ἢ πεσόντες ἐνδόξως ἢ ἀποβιώσαντες πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος, ἔχουσι τὰ πλέον ἱερὰ δικαιώματα εἰς τὴν ἐθνικὴν δικαιοσύνην καὶ ἀμοιβήν. Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοιούτου νομοσχεδίου θέλει συμπληρωθῇ καὶ ἡ τελευταία πρᾶξις ἡ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀγῶνος ὀφειλομένη.

Ἀθήνησι, τῇ 17 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Πετροπουλάκης, Σ. Στράτος,
Σ. Μήτσας, Σ. Καπετανάκης,
Γερμ. Μαυρομιχάλης. Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Κ. Βελῆς.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις α΄.) τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχεδίου καὶ β΄.) τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν χρόνου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ κτλ. λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ πρώτου νομοσχεδίου, ὅτι ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ἀπαιτεῖ νὰ συζητῆται πᾶν νομοσχέδιον 24 τοὐλάχιστον ὥρας μετὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς βουλευτάς, ἵνα λαμβάνωσι καιρὸν νὰ μελετῶσιν ὡρίμως τὸ περιεχόμενον, τὸ δὲ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον ἔλαβεν αὐτὸς ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι χθὲς τὸ ἑσπέρας, καὶ πρόκειται ἤδη νὰ συζητηθῇ, ἐνῷ εἶναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων νομοσχεδίων ὡς ἀφορῶν τὴν προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ἡ ἀναβολὴ λοιπὸν αὐτοῦ καθίσταται ἀναγκαιοτάτη, ἀφοῦ μάλιστα αἱ διὰ τοῦ νομοσχεδίου φερόμεναι μεταρρυθμίσεις ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ τῆς 1 παρελθόντος Αὐγούστου, καὶ ἐπομένως οὐδεμία βλάβη θέλει προκύψει ἐκ τῆς ἀναβολῆς. Ἐὰν ἐν τούτοις ἀναβάλωμεν τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπί τινας ἡμέρας, θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὰ καθ' ἕκαστα καὶ καταρτίσωμεν ἔργον τι πλῆρες καὶ τέλειον χωρὶς νὰ διασθῶμεν νὰ φέρωμεν κατόπιν νέας μεταρρυθμίσεις. Ἄλλως τε φέρονται διὰ τοῦ νομοσχεδίου τόσαι μεταβολαὶ εἰς τὸ δασμολόγιον, ἀπαιτοῦνται τοσαῦται εἰδικαὶ ὡς πρὸς τοῦτο γνώσεις καὶ εἶναι τόσον σπουδαῖον τὸ ἀντικείμενον, ὥστε χρῄζει πολλῆς μελέτης καὶ σκέψεως πρὶν ἢ δώσωμεν τὴν ψῆφον ἡμῶν. Περιπλέον ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αὐτὸς ὡς βουλευτὴς Σύρου ἔλαβεν ἐκεῖθεν οὐ μόνον πλῆθος γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπίσημον πολύφυλλον ἔκθεσιν τοῦ ἐπιμελητηρίου, δι' ἧς τῷ γράφουσιν ὅτι οἱ διάφοροι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων οἱ ἀποσταλέντες ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου, ὑπέβαλον διαφόρους εἰς τὸ ὑπουργεῖον παρατηρήσεις, ἀλλ' οὐδεμία τούτων ἐγένετο δεκτή, οὐχ' ἧττον δὲ μάλις ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἐλίγιστα καὶ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῆς συσταθείσης ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπιτροπῆς. Ἂν λοιπὸν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν περὶ ἀναβολῆς γνώμην αὐτοῦ, προτείνει νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὰς ἑορτὰς συζητήσεως, ὅτε θέλομεν λάβει καὶ ἄλλας πληροφορίας περὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Σύρου, ἐξ ὧν θέλομεν ἴδει ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ψηφίσωμεν, αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου

ηὐξήθησαν, διότι τὰ ἐπιβαλλόμενα τέλη εἶναι ὑπέρογκα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οὐδὲ τὸ ὑπουργεῖον οὐδ' ἡ Βουλὴ βεβαίως ἐκλήθησαν νὰ ἐνεργῶσιν ἀπαρεγκλίτως ἀποφάσεις ἐμπόρων καὶ ἐπιμελητηρίων. Καὶ εἶναι μὲν πρέπον νὰ συμβουλευώμεθα εἰς τὰ τοῦ ἐμπορίου τὴν πεῖραν αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τὰς παρατηρήσεις των ὑπάρχει ἓν μόνον συμφέρον, τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου, ἐνῷ εἰς ἡμᾶς ὑπάρχει καὶ ἕτερον, τὸ συμφέρον τῆς διατηρήσεως τῶν εἰσπράξεων διότι ἂν φανῶμεν πολλὰ ἐπιεικεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον, θέλομεν ἐπιβαρύνει πρὸς ἀναπλήρωσιν τοὺς ἄλλους τῆς βιομηχανίας κλάδους. Ἐκαλέσαμεν λοιπὸν τὰ ἐπιμελητήρια ὅπως ἀκούσωμεν τὰς παρατηρήσεις των, οὐχὶ ὅμως καὶ ἵνα παραδεχθῶμεν αὐτὰς ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' ὅσον συμβιβάζονται μὲ τὸ συμφέρον τῶν ἄλλων τῆς βιομηχανίας κλάδων καὶ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἐκ τούτου λοιπὸν εἰσηκούσθησαν τὰ ἐπιμελητήρια εἰς πᾶν ὅ,τι δὲν προσβάλλει τὰ συμφέροντα τῶν λοιπῶν κλάδων καὶ τὰ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὅταν δὲ ὁ ἐμπορικὸς κλάδος πρὸ δύω μόλις μηνῶν ἐξέφρασε τὰς εὐχάς καὶ ἀνάγκας του, δὲν δύναται νὰ προτείνῃ καὶ αὖθις ἄλλας, διότι ὅταν τὸ ἐμπόριον μεταβάλλῃ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἰδέαν, πράξωσι δὲ τὸ αὐτὸ καὶ οἱ λοιποὶ κλάδοι τῆς βιομηχανίας, ἀγνοεῖ τότε ποῦ θέλομεν καταντήσει. Ἄλλως τε, ἀφοῦ ἀπηλλάγη ἤδη τὸ ἐμπόριον ἀπὸ τόσας καταπιέσεις, δὲν δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς νέας μεταβολὰς πρὶν ἢ λάβωμεν τὸν καιρὸν νὰ ἴδωμεν ποῖα τὰ ἐκ τῶν μεταῤῥυθμίσεων ἀποτελέσματα. Καὶ εἶπε μὲν ὁ προαγορεύσας, ὅτι καὶ μετὰ τὰς γενομένας μεταῤῥυθμίσεις ηὐξήσαν αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Σύρου, ἀλλ' ἡ αὔξησις αὕτη ἐπῆλθε, διότι ἐλαττωθέντος τοῦ φορολογικοῦ τέλους, ηὐξήσεν ἡ κατανάλωσις. Περιττὸν διὰ τῆς ἀναβολῆς δὲν πρόκειται νὰ μελετήσῃ ἡ Βουλὴ τὰς τοῦ ἐμπορίου λεπτομερείας, ἀλλὰ ν' ἀκούσῃ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ τὴν γνώμην ἐμπόρων τινῶν. Τὴν γνώμην λοιπὸν ἢ τὰ παράπονα τούτων δύναται νὰ ἀναγνώσῃ καὶ ἤδη ὁ βουλευτὴς Σύρου. Ἄλλως τε, ἂν παραδεχθῶμεν σήμερον τὴν αἰτουμένην ἀναβολὴν, δύναται αὖριον νὰ παρουσιασθῇ τὸ ἐπιμελητήριον Καλαμῶν, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο, προτείνοντα νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον, καθ' ὅσον θέλουσιν ὑποβάλει γνώμην, ἕκαστος δ' ἐννοεῖ ὁποῖα δύναται νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα τοιαύτη ἀρχή. Ἂν ὅμως ἡ Βουλὴ νομίζῃ καλὸν νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἀκούσῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος παράπονα, δὲν δυσκολύεται νὰ δεχθῇ τὴν ἀναβολὴν, ἀλλ' αὐτὸς, ὅστις ἐστάθμισε

καὶ ἐξετίμησε δεόντως τὰ παράπονα ταῦτα, δὲν θέλει εἶσθαι εἰς θέσιν νὰ τὰ δεχθῇ ἐν εὐκολίᾳ πρὶν ἴδῃ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταῤῥυθμίσεων ἀποτελέσματα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν θέλει οὐδ' αὐτὸς τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀκούσῃ ἡ Βουλὴ τὰς ὑπὸ τῶν ἐμπόρων προτεινομένας ἰδέας, ἀλλ' ἵνα ἔλθωσιν αἱ ἰδέαι αὗται καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἂν εἶναι τάξις, ἥτις φορολογεῖται μέχρις ὀστέων, εἶναι ἡ γεωργικὴ τάξις. Ἂν δὲ φαίνηται εἰς τὸν ὑπουργὸν μεγάλη ἡ μέχρι παρελεύσεως τῶν ἑορτῶν προταθεῖσα ἀναβολὴ, δύναται νὰ περιορισθῇ αὕτη ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ἵνα μὴ μᾶς ἀποδοθῇ ἡ αἰτίασις ὅτι ἐψηφίσαμεν τὸν ὑπ' ὄψιν νόμον χωρὶς ν' ἀκούσωμεν τὰ παράπονά των.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρώτων ἀγορεύσας, ὅτι ἂν ἐν τῇ ἀγορεύσει του ἀνέφερεν ὅτι ἐν Σύρῳ ηὐξήσαν αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου, ἀνέφερε τοῦτο ἵνα καταδείξῃ πλειότερον τὴν ἀνάγκην τῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀναβολῆς. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν ηὐξήσεν, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ἡ εἰσαγωγὴ καὶ κατανάλωσις τῶν ἐμπορευμάτων, θέλει πεισθῇ τὸ Σῶμα ὅτι συμβαίνει μάλιστα τὸ ἐναντίον. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τὰ πάντα, διότι εἶναι ζητήματα ἐφ' ὧν ἔχομεν ἀνάγκην καὶ πληροφορίας νὰ λάβωμεν καὶ νὰ φωτισθῶμεν. Ἂν δὲ ὁ ὑπουργὸς ἔλαβε τὰς πληροφορίας ταύτας, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὰς γνωρίζωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ νὰ ψηφίσωμεν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι κατ' αὐτὸν ὑπάρχει λόγος τις ἄλλος δι' ὃν πρέπει τῷ ὄντι νὰ ἀναβληθῇ ἡ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις, διότι, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνει τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν τέλος ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς πρὸς τὰ σιτηρὰ εἰσήχθη νομοσχέδιον δι' οὗ καταργεῖται ἡ νομοθετημένη κλίμαξ αὐτῶν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἀναβληθῇ τὸ περὶ μεταῤῥυθμίσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχέδιον, ἵνα μὴ γίνῃ ἔπειτα χωριστὸν διὰ τὰ σιτηρὰ δασμολόγιον.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν ἐπεθύμησε πάντοτε νὰ μὴ ἔρχωνται τὰ νομοσχέδια ὡς χραυνοὶ αἰφνίδιοι εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς, καὶ θέλει ἐκ συστήματος τὴν ὥριμον καὶ ἐσκεμμένην συζήτησιν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ νομοσχέδιον εἰσήχθη πρὸ εἴκοσι τριῶν ἡμερῶν, διετέλεσε δὲ εἴκοσιν ἡμέρας ὑπὸ τὴν σκέψιν καὶ μελέτην τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅμως

δὲν ὑπεβλήθη εἰς αὐτὴν οὐδὲν παράπονον συλλόγου ἐμπορικοῦ. Ἐνῷ δὲ ἄλλως πρὸ πέντε ἤδη μηνῶν ἐφαρμόζονται αἱ τοῦ νομοσχεδίου μεταῤῥυθμίσεις, οἱ ἔμποροι εἶχον βεβαίως ὅλον τὸν ἀποχρῶντα καιρὸν ἵνα φέρωσι τὰ παράπονά των, καὶ ὅμως οὐδὲ τοῦτο ἐγένετο. Ἄλλως τε διὰ τῶν φερομένων τροποποιήσεων ἱκανοποιοῦνται κατὰ μέγα μέρος αἱ τῶν ἐμπόρων αἰτήσεις, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰς ὑπὲρ αὐτῶν μεταῤῥυθμίσεις χωρὶς, ὡς ἐῤῥέθη, ἐπαισθητὴν βλάβην τῶν ἄλλων τῆς βιομηχανίας κλάδων, διότι τότε τὸ δημόσιον θέλει βεβαίως ἀναγκασθῇ νὰ ἐπιβαρύνῃ χάριν ἑνὸς ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους. Ἂν δὲ ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας παρετήρησεν ὅτι μετὰ τὰς γενομένας μεταῤῥυθμίσεις ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν ηὔξησαν αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Σύρου, προέρχεται τοῦτο οὐ μόνον διότι γίνεται μεγαλειτέρα, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, κατανάλωσις, ἀλλὰ διότι μετεβλήθη ἡ βάσις τῆς φορολογικῆς ἐκτιμήσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν πᾶν εἶδος πληρώνει σήμερον τὸ κανονισμένον, ἐνῷ πρότερον δὲν ὑπῆρχεν ἡ δέουσα τάξις καὶ ἀναλογία. Τελευταῖον, ἂν ἡ Κυβέρνησις πιεσθῇ ἀκολούθως ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι ἐμπορικά τινα εἴδη ἐπιβαρύνονται πλέον τοῦ δέοντος, δύναται νὰ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας μεταῤῥυθμίσεις, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, καὶ διὰ Β. διατάγματος. Μολαταῦτα, ἵνα δείξωμεν, ὡς εἶπε τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δὲν ἐπιβαρύνομεν ἐξ ἐφόδου τὸν ἐμπορικὸν κλάδον, ἀλλὰ δίδομεν ἐλεύθερον συζητήσεως στάδιον, δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου ἵνα μελετήσωσιν οἱ βουλευταὶ τὰς περιεχομένας τροποποιήσεις καὶ λάβωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐπὶ τούτοις, μὴ φέροντος ἀντίῤῥησιν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τὴν προσεχῆ τρίτην ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως χρόνου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ κλπ. λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἀποδέχεται τὸ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον ὡς ἔργον δικαιοσύνης, δυνάμενον νὰ ἀνακουφίσῃ χήρας τινὰς καὶ ὀρφανὰ ταῦ ἀγῶνος, αἱ ὁποῖαι λιμώττουσι παρημελημέναι διότι οἱ σύζυγοί των ἀπέθανον πρὶν λάβωσι τὴν εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν ὀφειλομένην

ἀμοιβήν. Δέχεται λοιπὸν τὸ νομοσχέδιον, διότι καὶ τὸ ὀλίγον τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον, δὲν δύναται ὅμως νὰ σιωπήσῃ ὅτι ἡ μερικὴ αὕτη πρόνοια διάζει τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα θανόντων νὰ ὑψώσωσι φωνὴν σπαρακτικῶν παραπόνων, διότι οἱ μὲν πρὸ τοῦ Συντάγματος θανόντες ἀγωνισταὶ προέλαβον νὰ παραμυθήσωσι κατά τι τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἀλλ' οἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα θανόντες οὔτε βαθμὸν ἢ συνδρομὴν νὰ λάβωσι προωρίσθησαν, οὔτε διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐργασίας εὐτύχησαν νὰ βοηθήσουν τὰ τέκνα των. Ὅταν ὁ κίνδυνος τῆς πατρίδος ὀξὺς ἐπικείμενος, ἐζήτει αἵματος καὶ ἀγώνων θυσίαν, τὸ ἔθνος ὑπεσχέθη τότε μεγάλας ἀμοιβὰς εἰς τὸν Ἕλληνα, τὰς δὲ ὑποσχέσεις ταύτας καθῆκον ἔχομεν νὰ θεωρήσωμεν ἱερὰς, διότι εἶναι ὑποχρέωσις τῆς πατρίδος πρὸς τὰς θυσίας τοσούτων μαρτύρων της. Ἵνα λάβῃ δὲ ἡ Βουλὴ ἰδέαν πόσον κατεπειγόντως ἐκάλει τὰ τέκνα της εἰς συνδρομὴν ἡ Ἑλλὰς, ἂς τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀναγνώσῃ περιπαθῆ τινα πρόκλησιν τῆς 2 Μαΐου 1825 τοῦ τότε προέδρου τοῦ ἐκτελεστικοῦ. Ἀναγνοὺς δὲ ταύτην συγκαταθέσει τοῦ Σώματος. ἐπέφερεν ὅτι τοιαῦται διακηρύξεις ἕκαστος βλέπει ὁπόσον ἀνεπτέρουν τὸ αἴσθημα καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ Ἕλληνος, καὶ αἱ διακηρύξεις αὐταὶ τὸν ὦθησαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ τέκνα του, ν' ἀφήσῃ τὸ ἄροτρον καὶ ἐμπόριόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν καὶ κινδύνων, κυρίως μάλιστα διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Πατρὶς, καὶ δεύτερον διότι ἤλπιζε τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων του. Καὶ ὅμως ποίαν ἔλαβον ἀμοιβὴν τὰ τέκνα τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντων; Ὁποῖον μέτρον ἐλήφθη ὑπὲρ αὐτῶν; Τάχα δὲν ἔχουν δίκαιον, ἐνῷ παλαίουσι μὲ τὴν πεῖναν, νὰ μᾶς ἀποκαλῶσιν ἀγνώμονας; Πρέπει λοιπὸν νὰ θεραπεύσωμεν τὸ ἄδικον τοῦτο, πρέπει νὰ ληρθῇ πλέον ἐν μέτρον διὰ τὰς χήρας, τὰ τέκνα καὶ τοὺς κληρονόμους ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντων. Ἓν ἑκατομμύριον μόνον δραχμῶν ἀρκεῖ ὅπως ἀνταμειφθῶσιν οἱ καθ' ὅλους τοὺς νομοὺς ὑπάρχοντες ἔτι κληρονόμοι τοιούτων δικαιωμάτων, καὶ ἡμεῖς χορηγοῦμεν πολὺ πλειότερα εἰς διαφόρους τῆς Κυβερνήσεως προτάσεις, ἐχούσας μὲν καινοφελῆ πρόθεσιν, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὸ χιλιοστὸν δυναμένας νὰ ἰσοτιμηθῶσι πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοιούτου καθήκοντος ἐθνικοῦ. Καλὸν λοιπὸν εἶναι καὶ παρήγορον διά τινας οἰκογενείας τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ἀλλὰ πρέπει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ Βουλὴ νὰ λάβῃ γενικόν τι μέτρον καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα θανόντων, ἵνα

δοθῇ καὶ ἡ ὀφειλομένη αὐτοῖς ἀμοιβὴ καὶ παύσωμεν ἀκούοντες τοὺς συνεχεῖς γογγυσμούς των.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὀφείλων ἐν πρώτοις νὰ διορθώσῃ ἱστορικήν τινα παρεξήγησιν διαφυγοῦσαν τὸν ἀγορεύσαντα, παρατηρεῖ ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέλαβον τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας των ἀγῶνα προτροπῇ ἐγγράφων καὶ προκηρύξεων, ἀλλ' ἐξ αἰσθήματος εὐγενοῦς, ἐκ πατριωτισμοῦ διαπύρου ὁρμώμενοι καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἀμοιβῶν ἐτέλεσαν ἓν τῶν ὑψηλοτέρων τῆς ἐποχῆς γεγονότων, καὶ τὸ ἐτέλεσαν ἐν πλήρει αὐταπαρνήσει. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος θυσίαι τοῦ Ἕλληνος εἶναι φαινόμενον ἔκτακτον καὶ διαφεῦγον πᾶσαν ἐκτίμησιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις συναισθάνεται ὅλον τὸ ὕψος τῶν θυσιῶν τούτων, καὶ προσπαθεῖ ὅσον τὰ μέσα της τὸ ἐπιτρέπουσιν ὄχι νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγωνισθέντας, διότι δὲν ἀνταμείβονται, ἀλλὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτοὺς ὅσον ἔνεστι. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον σᾶς ὑπεβλήθη νομοσχέδιον προνοοῦν ὑπὲρ διαφόρων ἀγωνιστῶν, καὶ ἐπιτροπὴ συνεστήθη κατόπιν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἤδη ἔχετε ὑπ' ὄψιν δύω τοιαύτης φύσεως νομοσχέδια. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην προτροπῆς κατὰ τοῦτο, αἰσθάνεται καθῆκον ἱερότατον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τόσας θυσίας, καὶ μὴ ἀμφιβάλλῃ ἡ Βουλὴ ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν θέλει πράξει πᾶν ὅ,τι δύναται ἵνα φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα γενικώτερον.

Ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι οὐδ' αὐτὸς ἐνόησεν ὅτι τὰ ἆθλα καὶ αἱ θυσίαι τοῦ Ἕλληνος ἦσαν ἀποτελέσματα ὑποσχέσεων, διότι ἐκ μόνης τῆς πρὸς τὴν τυραννίαν ἀποστροφῆς του καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσιώσεως ἐνεκαρτέρησεν ἑπτὰ ἔτη πρὸς τόσα βάσανα καὶ κινδύνους· οὐχ ἧττον ὅμως οἱ τότε κυβερνῶντες τὰ ἔθνος ἐπρότειναν ἐν τῇ συνέσει των καὶ ὑποσχέσεις δικαίας, ἵνα ὑποστηρίξωσιν ἔτι μᾶλλον τὸ θάρρος καὶ τὰς θυσίας τοιούτων πατριωτῶν. Δὲν ἀρνεῖται δὲ οὐδ' αὐτὸς ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐφρόντισεν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπαινεῖ μάλιστα καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ἡ μερικότης γενικὰ παράπονα καὶ θέλει ὥστε νὰ ἔλθῃ γενικὸς νόμος καὶ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντων. Ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐξ ἀτόμων καὶ αὐτὴ συγκειμένη, δὲν δύναται, ὅσον καὶ ἂν θέλῃ, νὰ δικαιώσῃ ὅλους τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος μοχθήσαντας καὶ θέλει περιορισθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅσα ὀνόματα ἔυνηθῇ. Ἀλλ' ὅταν ἐκδοθῇ νόμος καθιερῶν τὰ δικαιώματα πάντων, δυνάμει

αὐτοῦ λαμβάνει πᾶς ἀγωνιστὴς ὅ,τι τῷ ἀνήκει ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀρνήσεως καὶ ὑπεκφυγῆς. Διὰ νὰ μὴ περιστρεφώμεθα λοιπὸν εἰς ἀτομικότητας, πρέπει νὰ ἐκδοθῇ γενικὸς τις νόμος, δι' οὗ νὰ δικαιωθῶσιν ἅπαντες οἱ ἀγωνισταί.

Καὶ ἄλλου δέ τινος εἰπόντος, ὅτι πρέπει ἀφεύκτως νὰ ληφθῇ ἓν γενικὸν μέτρον, διότι ἄλλως δὲν ἐλέπει τί θέλουσι γίνει οἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα πεσόντες πρὶν βαθμολογηθῶσι, ποῖος εἶναι ὁ βαθμὸς τοῦ ἀειμνήστου Διάκου, ποῖος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τόσων ἄλλων· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔθραξαν τὰ ὅπλα καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν πατρίδα, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὀφείλει καὶ δύναται νὰ δικαιώσῃ ὅλους, ἀρκεῖ νὰ ἀπονείμῃ εἰς ἕκαστον ἀναλόγως τὸ ἥμισυ τῶν ὑπὸ τὴν διάθεσίν της ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐπὶ τούτοις παραδεξαμένης τῆς Βουλῆς νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐχὴ τοῦ νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν δέουσαν πρόνοιαν καὶ ὑπὲρ τῶν λειπομένων ἀγωνιστῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφηφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Πετριτζᾶν καὶ Εὐς. Οἰκονομόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 73 κατὰ μιᾶς.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ προσδιορίζοντος τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Κων. Θεοδώρου		Ἠλίας Καραγιάννης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σωτ. Στράτος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Νάκος	
Γ. Καΐρης	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Θεόδωρος Γρίβας	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Γεώργιος Σκοῦφος		Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γεώργιος Κανδύλης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Α. Παπαθανασίου	Ν

Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Γ. Π. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιολδάσης		Δουκᾶς Στεφάνου	Ν
Ν. Γρανίτσας		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς		Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Δύσανδρος Βιλπέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν	Δ. Μαυροειδὴς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Α. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Γ. Κεφάλας	
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κ. Κουρκουμέλης	Ο
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Δοριντσιάδης		Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Γαταράκης	Ν
Ἡλίας Παπαΐωαννου	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Λουκᾶς Καλογεράπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρέας Σοφιανὸς		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Μαθαίου		Ν. Πανουριᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	

Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Π. Πατρινός		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Δημήτριος Σταΐκος	Ν
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Κυριάκος Δουζένας	
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Γεώργιος Μπάστας		Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γ. Νικολάου		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Κωνστ. Πλατύς		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γεώργιος Ναύτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Παναγιώτης Φάβης	Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης.	
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν		

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Τελευταῖον γενομένης καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ γενικοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου, δικαίωμα συντάξεως παρέχων, ἐλαττοῦται κατὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατρίδα ὑπηρετησάντων καὶ ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 2. Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμηθησόμεναι συντάξεις ἀρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι α.) ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, καὶ β'.) ἡ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν χρόνου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κτλ. διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΤΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 18 Δεκεμβρίου 1858.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1. μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν κατὰ σειρὰν τὰ τμήματα ἐκτὸς τοῦ Α'. καὶ Δ'. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῶν παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ παρέδρων τοὺς Ἰω. Ζάρκον, Δ. Βουδούρην, Γ. Ναύτην, Α. Ζέρβαν καὶ Ἰω. Προβελέγιον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τῆς διερμηνείας τῆς αὐτῆς πρεσβείας, τοὺς Ἰω. Ζάρκον, Δ. Βουδούρην, Γ. Ναύτην, Α. Ζέρβαν καὶ Σόλωνα Κρεστενίτην· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 51,800 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ ἔτος 1858 τοὺς Β. Νικολαΐδην, Π. Καμπάνην, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Β. Δημητρακόπουλον καὶ Ν. Λεώπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 468,219:64 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1858 τοὺς Εὐθ. Κανελλόπουλον, Φίλωνα Φίλωνος, Δ. Στάϊκον, Κ. Θεοδώρου καὶ Κ. Πλατύν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 100,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ 1859 τοὺς Α. Παπαδημητριάδην, Π. Ψάθην, Γρ. Πατριαρχέαν, Ἀντ. Ρενουάρδον καὶ Ἰω. Σαγρέδον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1858 ἐκ δραχ. 178,792:15 τοὺς Ἐμ. Ἀντίπαν, Α. Λόντον, Γ. Κεφάλαν, Εὐσ. Οἰκονομόπουλον καὶ Α. Δανηλόπουλον· καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τελωνιακοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν τοὺς Ἐμ. Ἀντίπαν, Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Θ. Κολοκοτρώνην, Β. Δημητρακόπουλον καὶ Α. Βενιζέλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν δύω νομοσχεδίων περὶ συμβάσεως τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας μετὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Περ. Καλαμογδάρτην καὶ Α. Ζέρβαν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας συμβάσεως, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λογκᾶς Λόντος	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀνδρέας Ζίρδας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γ. Ι. Γιολδάσης	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Ν. Α. Γρανίτσας	
Γεώργιος Σκοῦφος		Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Ἠλίας Καραγιάννης		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Δημήτριος Νάκος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ν. Βαρβαρῆγος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Α. Δεκιγάλας	
Π. Ταναρίας	Ν	Ἰωάν. Λορεντσιάδης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	

Ἀθωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	
Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Ρώσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαποῦτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν	Γ. Μαδεμοχωρίτης	
Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόρ. Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλ. Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Νάκος Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνς. Βλάμης	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Παν. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Χρ. Τσαλαϊκιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Α. Π. Χ. Ἀναργύρου	
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Μαυροειδής	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀναγνώστης Τσάκας		Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Κωνς. Πλατύς	Ν
Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Παναγ. Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν

Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Ἀναγ. Παπατσώρης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημήτριος Στάϊκος		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Βασίλειος Κριεζῆς		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Κυριάκος Δουζίνας		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	Ν
Δημήτριος Βουδούρης	Ν	Ἀναγ. Μάντσαρης	Ν
Παντελέων Κουντουριώτης	Ν		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἓν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη διὰ τῆς ἐκθέσεώς της συνίστησι τὴν παραδοχὴν τῆς συμβάσεως, ἐπομένως καὶ αὐτὸς ὡς μέλος οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ κατ' αὐτῆς παρατήρησιν, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἑταιρία δύναται νὰ προσβίσῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας διαμέσους προσορμίσεως λιμένας, χωρὶς νὰ σαφηνίζηται ἂν ἐννοῇ ἐξωτερικοὺς ἢ ἐσωτερικοὺς λιμένας· ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ γεννηθῶσιν ἐκ τούτου σπουδαῖαι ἀμφιβολίαι καὶ διενέξεις, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἡ διασάφησις, ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐννοοῦσιν ἐξωτερικοὺς λιμένας, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν χορηγεῖται εἰς τὴν ἑταιρίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀκτοπλοΐας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ προκειμένη σύμβασις δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλῆ ἀντιγραφὴ τῶν ἄλλων συμβάσεων τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως μετὰ τῆς ἑταιρίας τῶν αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων καὶ ἐκείνης τοῦ Λοὺδ. Ἐν τῇ προκειμένῃ ὅμως συμβάσει ὑπάρχουσι καί τινες διαφοραὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, διότι, ἐνῷ ἡ ἑταιρία τοῦ Λοὺδ οὐδεμίαν ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν, ἡ Ῥωσσικὴ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐνῷ καὶ ἡ ἑταιρία Λοὺδ καὶ ἡ τῶν αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀτμοπλοΐας εἰς ὡρισμένους λιμένας, εἰς τὴν ῥωσσικὴν ἑταιρίαν οὐδὲν τοιοῦτον ἐχορηγήθη δικαίωμα. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας μὴ εὑρίσκων ἀρκετὰ σαφῆ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 3, ἐζήτησε τὴν διασάφησιν ἂν διὰ τῶν λέξεων *λιμένας προσορμίσεως* ἐννοῇ ἐξωτερικοὺς λιμένας ἢ καὶ ἐσωτερικούς. Ἐὰν ῥίψητε ἓν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 § 2, ἐκεῖ θέλετε ἰδῇ ὅτι

ρητῶς ἀναφέρεται ἡ λέξις *ξέση*, τὸ δὲ ἄρθρον 22 σαφηνίζει πλειότερον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 13, ὥστε ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῶν γενομένων διαπραγματεύσεων καὶ ἐξηγήσεων μεταξὺ τῆς ἑταιρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἑταιρίαν ἡ ἀκτοπλοΐα.

Οὕτω δὲ θεωρηθείσης ἱκανῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθείσης διασαφήσεως, ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει καὶ ἄλλην νὰ φέρῃ παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ § 2 δὲν ἐπιτρέπει κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν πλοίων τῆς ἑταιρίας ἕνεκα χρεῶν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν δικαίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ αὐτὴ ἐξαιρετικὴ διάταξις ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς ἄλλας συμβάσεις μετὰ τῆς ἑταιρίας Λόϋδ καὶ τῆς τῶν αὐτοκρατορικῶν διαπαρθμεύσεων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀρνηθῇ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἑταιρίαν μιᾶς ἄλλης φίλης καὶ προστάτιδος δυνάμεως. Ἀλλ' αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας εἰσὶ τοσοῦτον συνεταὶ καὶ ὑγιεῖς, ὥστε οὐδεὶς φόβος ἀδικήματος δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει καλὸν νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ τοιαῦται ἐξαιρετικαὶ παραχωρήσεις.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι λίαν φειδωλὸς εἰς τὴν παραχώρησιν δικαιωμάτων, διότι νομίζει ὅτι ὁ Ἕλλην πρέπει νὰ πρωτεύῃ τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἔθνος του καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ὁρμώμενος ἀπείρους ἔθεσεν ἐν τῇ συμβάσει περιορισμούς, ἂν καὶ ἡ σύμβασις ἐγίνετο μετὰ φίλης Δυνάμεως. Ἠθέλησε ν' ἀφαιρέσῃ τὴν φράσιν *θεωροῦνται ὡς πολεμικὰ* καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν παραχώρησιν τῆς ἀτελείας, διότι ἡ λέξις *πολεμικὰ* δύναται νὰ παρεξηγηθῇ καὶ ἐκ τῆς παρεξηγήσεως νὰ προκύψωσιν ἀτοπήματα· ἀλλ' ἡ ἑταιρία τῷ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ πλεονέκτημα τοῦτο παρεχώρησεν ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἑταιρίας καὶ ἑπομένως δὲν ἦτο δίκαιον νὰ τὸ ἀρνηθῇ εἰς τὴν ρωσσικὴν ἑταιρίαν. Ἠξεύρετε, τῷ εἶπον, πόσον φιλότιμος εἶναι ἡ Ῥωσσία· μὴ θέλετε λοιπὸν νὰ τὴν στερήσητε ὅ,τι ἐχορηγήσατε εἰς ἄλλα Κράτη· ἂν δ' ἀκολούθως ἀφαιρέσητε τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἐκ τῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἑταιριῶν συμβάσεών σας, παραδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ἀφαίρεσιν. Διὰ τὸν ἰσχυρότατον αὐτὸν λόγον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ ἐν τῇ συμβάσει τὴν λέξιν *πολεμικά*, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ παραιτηθῇ ἡ ἑταιρία τοῦ πλεο-

νεκτήματος τούτου, ὅταν ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις παύσῃ τοῦ νὰ θεωρῇ ὡς πολεμικὰ καὶ τῶν ἄλλων ξένων ἑταιριῶν τὰ ἀτμόπλοια. Ἀφ' οὗ λοιπὸν καὶ ἐπὶ ἐλαχίστων ἀντικειμένων ἐφάνη δύσκολος εἰς τὴν παραχώρησιν δικαιωμάτων, ἐννοεῖ ἕκαστος πόσον δύσκολος ἤθελε φανῇ ἐπὶ ἀντικειμένων σπουδαιοτέρων. Ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος, ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις δὲν παρέτρεξε τὸ μέρος τοῦτο ἄνευ παρατηρήσεως, ἀλλ' ἐγένετο ἡ ἔνστασις ὅτι ἡ αὐτὴ παραχώρησις ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ἄλλων ἑταιριῶν συμβάσεις μας καὶ ὅτι τὸ πλεονέκτημα τοῦτο χορηγεῖται παρ' ὅλων τῶν Κυβερνήσεων εἰς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας, ἵνα μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν ἕνεκα παρεμπαδίσεως τοῦ ἀπόπλου ἑνὸς ἀτμοπλοίου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ διότι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει ζημίας εἰς ἑλληνικὰ συμφέροντα, καθ' ὅσον ἡ ἑταιρία παρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν ἀσφαλείας, ἡ Κυβέρνησις παρεδέχθη τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην διάταξιν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐξηγήσεις, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Λεώπουλον καὶ Π. Καμπάνην, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ μεταξὺ τοῦ τὸν γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ἀναπληροῦντος ὑποδιευθυντοῦ Κυρίου Θ. Δεσλάρδου καὶ τοῦ ἐπιτίμου Ῥωσσικοῦ Συμβούλου Κυρίου Ἀνδρέου Παυλώφ, ἀντιπροσώπου τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας, συνομολογηθεῖσα τὴν 5 Ἰουλίου 1858 ταχυδρομικὴ σύμβασις καὶ συγκειμένη ἐξ ἄρθρων εἴκοσι καὶ τεσσάρων, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρόσθετον ἄρθρον αὐτῆς, δι' οὗ προσδιορίζεται τὸ ἐν Σύρῳ παραχωρητέον δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ γήπεδον ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων εἴκοσι, κείμενον ἐπὶ τοῦ νησιδίου «Ἁγίου Νικολάου,» θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς Ἑταιρίας.

Οἱ Κύριοι Θεόδωρος Λεονάρδος, Ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, ἐκπληρῶν χρέη γεν. Διευθυντοῦ, καὶ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Παυλὼφ, ἐπίτιμος σύμβουλος, λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς Ἑταιρίας νὰ προσδιορίσῃ τὰς μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σχέσεις, ἀνταλλάξαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνέθεντο τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἡ Ῥωσσικὴ ἀτμοπλοϊκὴ καὶ ἐμπορικὴ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ, πλὴν περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως, τὰς ἀκολούθους ἀτμοπλοϊκὰς γραμμάς. Μεταξὺ Ὀδησσοῦ, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σύρου, ἅπαξ κατὰ δύω ἑβδομάδας, καὶ μεταξὺ Ὀδησσοῦ, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πειραιῶς, ἅπαξ κατὰ τέσσαρας ἑβδομάδας. Ἡ μεταξὺ ὅμως Ὀδησσοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως συγκοινωνία θέλει παύει ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ πάγος ἐν τῷ λιμένι τῆς Ὀδησσοῦ.

Ὅταν ἡ Ἑταιρία εὐκολυνθῇ νὰ ἐπεκτείνῃ τακτικῶς τὰς ἀνωτέρω δύω ἀτμοπλοϊκὰς γραμμὰς, τὴν μὲν μέχρι Μασσαλίας, τὴν δὲ μέχρι Τεργέστης, ἐμπτομένας καὶ ἄλλων διαμέσων ξένων λιμένων, θέλει εἰδοποιήσει περὶ τούτου τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς μνησθείσης ἐπεκτάσεως.

2. Αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ὧραι τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοκινήτων τῆς Ἑταιρίας εἰς τοὺς διαφόρους ὅρμους, ἐν οἷς θέλουσιν ὑπηρετεῖ ταῦτα κατὰ τὸ **1** ἄρθρον τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῆ παρ' αὐτῆς καὶ κοινοποιηθῆ πρὸς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Ἡ Ἑταιρία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὰς εἰς τὸ δρομολόγιον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε αὐξάνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν περιοδικῶν συγκοινωνιῶν, προστιθεῖσα ἢ παραλείπουσα ἕνα ἢ πλείονας διαμέσους προσορμίσεως λιμένας μεταξὺ Σύρου ἢ Πειραιῶς καὶ τῶν δύω

ἐσχάτων ἄκρων ἑκάστης γραμμῆς, εἴτε καὶ μεταβάλλουσα τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως· ἀλλὰ δὲν θέλει δύνασθαι αὐτὴ νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς μεταβολὰς ἢ τροποποιήσεις αὐτὰς, ἢ μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν γενομένην ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρότερον εἰς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. **4.** Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν καὶ ἀπηλλαγμένην πάσης θαλασσίας δαπάνης τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀποστελλομένην ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν καθιδρυμένων ἐν τοῖς λιμέσιν, εἰς οὓς τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια ἔχουσιν ἢ θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσορμίζωνται, καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου εἴς τε τὴν Ὀδησσὸν καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας, εἰς οὓς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας καταπλέουσιν ἢ θέλουσι καταπλέει, καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐξαιρέσει τῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἀναλαμβάνει περιπλέον τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς τὴν παραδοχὴν ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας διευθυνομένης εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐκ ταύτης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, πλὴν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν Ῥωσσικῶν Προξενείων ὡς καὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διευθυνομένης πρὸς τοὺς Πράκτορας καὶ τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. **5.** Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, καθ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ συνάδῃ πρὸς τὰς συμβάσεις αὐτῆς μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν διοικήσεων τῶν εὐρωπαϊκῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς ἃς ἤθελον προσορμίζεσθαι τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῶν διοικήσεων τούτων τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀλληλογραφίας, νὰ μεταφέρῃ τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, διευθυνομένοις εἰς τοὺς ἐν τῷ **2** παραγράφῳ τοῦ **1** ἄρθρου τῆς παρούσης συμβάσεως ἐνδεικνυμένους λιμένας, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ἐκ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐν Τεργέστῃ ταχυδρομικῶν γραφείων προερχομένην καὶ διευθυνομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους, οὓς διαμείβουσι πρὸς ἄλληλα τὰ ἐν Σμύρνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα.

Ἄρθρ. **6.** Ἡ ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων πληρωτέα εἰς τὴν Ῥωσσικὴν ἑταιρίαν τιμὴ διὰ τὴν

μεταφορὰν τῶν κεκλεισμένων φακέλλων, τὴν προνοουμένην ὑπὸ τοῦ 5 ἄρθρου, προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς·

1) Εἰς Μελίτην (ἐὰν τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια προσορμίζωνται ἐκεῖ) καὶ τὰς Ἰονίους νήσους διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος δεκαπέντε καπίκια ἀργυρᾶ.

2) Εἰς Μασσαλίαν καὶ τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, τεσσαράκοντα ἀργυρᾶ καπίκια.

3) Εἰς Τεργέστην διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, δεκαέξ ἀργυρᾶ καπίκια.

4) Μεταξὺ Σμύρνης καὶ Αἰγύπτου, διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, δεκαοκτὼ ἀργυρᾶ καπίκια.

Ἄρθρ. 7. Δι' ἕκαστον φύλλον ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, φυλλαδίων, τετραδίων μουσικῆς, καταλόγων, προκηρύξεων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων διαφόρων, ἐγγράφων ἐντύπων ἢ λιθογραφημένων, διευθυνομένων ὑπὸ ταινίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐν τῷ 2 παραγράφῳ τοῦ 1 ἄρθρου λιμένας, θέλει πληρώνεσθαι ἀνὰ ἓν ἀργυροῦν καπίκιον.

Ἄρθρ. 8. Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει πρὸς τούτοις τὴν ὑποχρέωσιν, ὁσάκις ζητήσει τοῦτο ἡ γεν. Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, νὰ δέχηται ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις ἐφημερίδας, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἀπαριθμουμένων, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν διευθυνομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν διαμέσων λιμένων τῶν γραμμῶν Μασσαλίας καὶ Τεργέστης, ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ δίδωνται αὐτῇ παρὰ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τὰ κόμιστρα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7.

Ἄρθρ. 9. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 6, 7 καὶ 8 προνοούμεναι πληρωμαὶ θέλουσι γίνεσθαι διὰ μετρητῶν κατὰ τὴν τιμὴν τὴν προσδιωρισμένην ὑπὸ τῆς ἐπισήμου διατιμήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ δέχηται δωρεὰν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, καὶ νὰ μεταφέρῃ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τιθεμένων ὁρίων, ἐπὶ αἰτήσει γινομένῃ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, τὰ προσδιοριζόμενα παρ' αὐτῆς πρόσωπα, ὧν ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν εἰκοστὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατά τε τὴν ἄνοδον καὶ τὴν ἐπάνοδον.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 τεθειμένων ὁρίων, τὰ ἀνήκοντα εἴς τε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν Οἶκον πράγματα, τῶν ὁποίων ὅμως τὸ βάρος νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὸν ἕνα τόνον καθ' ἕκαστον διάπλουν τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

Ἄρθρ. 12. Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαρκῇ ἐξ ἰδίων εἴς τε τὸν τέλειον ἐφοπλισμόν, τὴν ἐξάρτισιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν πλοίων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 13. Ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρέχει εἰς τὴν ἑταιρίαν τὰ ἑφεξῆς πλεονεκτήματα·

α) Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ῥωσσικῆς Ἑταιρίας πρὸς τὰς ἄλλας ξένας Ἑταιρίας τὰς μᾶλλον εὐνοουμένας ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν παρακεχωρημένων εἰς ταύτας παρὰ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, τὰ πλοῖα τῆς Ῥωσσικῆς Ἑταιρίας θέλουν θεωρεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὅπου γίνονται ἢ ἤθελον γίνει δεκτὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22 τῆς παρούσης συμβάσεως, ὡς πολεμικά, καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἰδιότητα θέλουσιν ἀπολαύει πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ τέλους, ὡς καὶ διαμετακομιστικοῦ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως βραδύαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παύσῃ τοῦ νὰ θεωρῇ τὰ ἀτμόπλοια τῶν ἄλλων ξένων ἑταιριῶν ὡς πολεμικά, ἡ Ῥωσσικὴ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραιτηθῇ ταυτοχρόνως τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσα ν' ἀπολαμβάνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως τὰς ἀτελείας τὰς ἀνωτέρω ἀπαριθμηθείσας.

β') Τὰ πλοῖα τῆς ἑταιρίας θέλουσιν ἀπολαμβάνει πρὸς τούτοις ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια τὰ ἀπαιτούμενα ὑπό τε τῶν συμφερόντων καὶ τῆς σημαντικότητος τῆς πεπιστευμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας. Δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, οὔτε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν, κωλυσιπλοΐαν, ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

γ') Τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσιν καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου ἔχουσι δικαίωμα νὰ καταπλέωσι, χρήματα καὶ εἴδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἐμπορεύματα, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, ἐὰν ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τούτων ἦναι συγχεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑπο-

βάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τούτων διατάξεις.

Ἄρθρ. **14.** Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως παρέχει εἰς τὰ πλοῖα τῆς Ῥωσσικῆς Ἑταιρίας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρ. **15.** Εἰς πάντας τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, εἰς οὓς τὰ πλοῖα τῆς ἑταιρίας ἔχουσιν ἢ θέλουσιν ἔχει δικαίωμα νὰ καταπλέωσι κατὰ τὰ ἄρθρα **1** καὶ **22**, συγχωρεῖται αὐτοῖς ν' ἀνταλλάσσωσιν ἐλευθέρως τροφὰς καὶ ὑλικὸν, εἴτε πρὸς ἄλληλα, εἴτε καὶ πρὸς ἀτμόπλοια ἄλλων ἑταιριῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· συγχωρεῖται αὐτοῖς ἐπίσης νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταβίβασιν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων εἴτε πρὸς ἄλληλα, εἴτε καὶ πρὸς ἀτμόπλοια τῶν εἰρημένων ἑταιριῶν χωρὶς ν' ἀποτίσωσι τέλος τι. Ἐὰν ἡ ἀποβίβασις γίνῃ ἐπὶ τῆς προκυμαίας, τὰ ἐμπορεύματα θέλουσι φυλάττεσθαι ἄνευ πληρωμῆς τινος τέλους καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐγχωρίου τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐν τόπῳ ἰδίῳ, δι' ἔξοδων τῶν ἁρμοδίων ἑταιριῶν, μέχρι τῆς ἀρίζεως τοῦ περιμενομένου ἀτμοπλοίου· θέλουσιν ὅμως ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ λιμένι τῆς ἀποβιβάσεως.

Ἄρθρ. **16.** Ἐν περιπτώσει ἀπυκναίου συμβάντος ἢ ἀβαρίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως θέλει παρέχει εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας πᾶσαν συνδρομὴν καὶ πᾶσαν τὴν δυνατὴν βοήθειαν, χρείας δὲ καλούσης, θέλει διατάσσει νὰ γίνηται ἢ νὰ προμηθεύωνται ὑπὸ τῶν ναυσταθμῶν καὶ ἐργοστασίων της ἐπὶ ταῖς τιμαῖς ταῖς ὡρισμέναις ἐν ταῖς διατιμήσεσι τῶν καταστημάτων τούτων πᾶν οὗ τινος ἤθελε λάβει ἀνάγκην εἰς ἐπισκευὰς, καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο τὰ μέσα τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

Ἄρθρ. **17.** Τυχόντος πολέμου μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ἑλλάδος, τὰ πλοῖα τῆς ἑταιρίας θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἀνεμποδίστως καὶ ἄνευ ἐνοχλήσεως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοὺς διάπλους αὐτῶν, ἕως οὗ ἡ μία τῶν δύω Κυβερνήσεων δηλοποιήσῃ πρὸς τὴν ἑτέραν τὴν διακοπὴν πάσης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύω Ἐπικρατειῶν. Τότε τὰ πλοῖα, ἐὰν εὑρίσκωνται καθ' ὁδὸν ἢ ἐν τινι τῶν λιμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουσι δύνασθαι νὰ ἐπανέλθωσιν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν προστασίαν εἰς τινα λι-

μένα Ῥωσσικὸν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρ. **18.** Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει κάμει δωρεὰν εἰς τὴν ἑταιρίαν παραχώρησιν πλήρη καὶ τελείαν ἑνὸς γηπέδου ἐμβαδοῦ τριῶν στρεμμάτων ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν, ἔχον δὲ πρόσωπον ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ἄρθρ. **19.** Μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει δωρεὰν εἰς τὴν Ῥωσσικὴν ἑταιρίαν ἐπὶ τῶν σκοπέλων, οἵτινες εὑρίσκονται ὄπισθεν τῶν ἐν Σόρῳ ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσεως, ἔκτασιν διαθέσιμον ὀκτακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποίαν ἡ ἑταιρία θέλει χερσώσει δι' ἰδίων αὐτῆς ἐξόδων.

Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον ἡ ἑταιρία λάβῃ ἀνάγκην καὶ ἄλλων γηπέδων εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου τὰ Ῥωσσικὰ πλοῖα ἔχουσιν ἢ θέλουσιν ἔχει δικαίωμα νὰ προσορμίζωνται κατὰ τὰ ἄρθρ **1** καὶ **22** τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει εἰς τὴν ἑταιρίαν κατὰ νόμιμον ἐκτίμησιν τὰ ἀναγκαῖα γήπεδα, ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι γαῖαι ἐθνικαὶ διαθέσιμοι.

Ἄρθρ. **20.** Ἡ ἑταιρία θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ ἐλεύθερα παντὸς τέλους ὅλον τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ ξύλα, ὅσων ἤθελε λάβει ἀνάγκην διὰ τὰς οἰκοδομάς της καὶ τὰς ἐπισκευάς αὐτῶν.

Ἄρθρ. **21.** Ἐὰν ἡ Ἑταιρία ἐξ ἐπιθυμίας ν' ἀναπτύξῃ καὶ παγιώσῃ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας ἐμπορικὰς σχέσεις καθίστα εἰς ἕνα τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων, ὅπου τὰ πλοῖα αὐτῆς γίνονται δεκτὰ, διαρκῆ ἢ ἐνισυσίαν ἔκθεσιν δειγμάτων Ῥωσσικῶν προϊόντων, θέλει ἀφομοιοῦσθαι ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν δειγμάτων τούτων πρὸς τοὺς ἐγχωρίους ἐμπόρους.

Ἄρθρ. **22.** Ἐὰν βράδιον μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ῥωσσικὴ Ἑταιρία συστήσῃ μίαν ἢ περισσοτέρας νέας γραμμὰς μεταξὺ ξένων καὶ Ἑλληνικῶν λιμένων, τὰ πλοῖα αὐτῆς θέλουσιν ἀπολαύει εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς τούτους λιμένας τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ θέλουσιν ἐκπληροῖ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἅτινα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις συνεφωνήθησαν.

Ἐννοεῖται δὲ ἄλλως, ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας τὰς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 23. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως παραχωρούμεναι ἀτέλειαι θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἐπίσης εἰς τὴν γενομένην ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῶν ἀτμοκινήτων τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 24. Ἡ παροῦσα σύμβασις συνομολογεῖται ἐπὶ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως· ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἄλλα δέκα ἔτη καὶ οὕτω καθεξῆς, πλὴν ἐναντίας κοινοποιήσεως γινομένης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης προθεσμίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ ὅροι τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῶνται.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν Βουλῶν, θέλει ἐπικυρωθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας.

Ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γενῆ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πετρουπόλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, καὶ θέλει τεθῆ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύω συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 (17) Ἰουλίου 1858.

Ἄρθρον πρόσθετον.

Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ τὸ γήπεδον τὸ μνημονευόμενον ἐν τῷ 1 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς συμβάσεως τῆς συνομολογηθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 5|17 Ἰουλίου 1858 μεταξὺ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρίας ἀφ' ἑτέρου, παραχωρεῖ δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ ἕτερον γήπεδον ἐν Σύρῳ ἐμβαδοῦ ἑπτακοσίων εἴκοσι τετραγωνικῶν μέτρων, κειμενον πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ νησιδίου «ἁγίου Νικολάου,» πρὸς βορρᾶν τοῦ γηπέδου τοῦ παραχωρητέου τῇ ἑταιρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ὡς ἐμφαίνεται ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα συνημμένου σχεδίου, ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Ῥωσσικὴ ἀτμοπλοϊκὴ καὶ ἐμπορικὴ ἑταιρία θέλει ἀπέχει τοῦ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν οἱαδήποτε περιστάσει ἐπὶ τοῦ γηπέδου τούτου ἀποθήκας ἀνθράκων.

Τὸ παρὸν πρόσθετον ἄρθρον θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν, ὡς εἰ ἦτο κατακεχωρισμένον κατὰ λέξιν ἐν τῇ συμβάσει τῆς 5|17 Ἰουλίου 1858, θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῆ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς βάσεσι καὶ ἐντὸς προθεσμιῶν ἀναλόγων πρὸς τὰς διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς μνησθείσης συμβάσεως προσδιωρισμένας.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύω συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὸ παρὸν ἄρθρον καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτοῦ τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 6 Νοεμβρίου 1858.

Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, Α. ΠΑΥΛΟΦ.»

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη ἡ εὐχὴ τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ μέτρου τῆς περιθάλψεως καὶ εἰς ἄλλας ἀγωνιστῶν οἰκογενείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συμμερίζεται καθ' ὁλοκληρίαν τὴν εὐχὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θέλει προσπαθήσει ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Ταντατίαν καὶ Α. Ῥενουάρδον, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Νικόλαος Ἰατρὸς	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γεώργιος Σκοῦφος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Ἀντώνιος Καμπάνης		Ἠλίας Καραγιάννης	
Δημήτριος Τσόκρης		Σωτήριος Στράτος	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Δημήτριος Νάκος	

Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας . . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N
Π. Ταντερίας . . . . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N
Θ. Τσαννετάκης . . . . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Σταμάτ. Μήτσας . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . .
Γ. Βελῆς . . . . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .
Στέφ. Στεφανόπουλος . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Α. Δεκιγάλας . . . . . .
Ἰωάννης Λορεντσιάδης . . .
Θ. Α. Ζαΐμης . . . . . .
Ἀεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . N
Χ. Θεοχαρόπουλος . . . .
Πλ. Παπαδαῖος . . . . N
Γεώρ. Περωτῆς . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . N
Ἀθαν. Δανιλόπουλος . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Βελισ. Νικολαΐδης . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Κωνστ. Πλαποῦτας . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N
Α. Ἀντωνόπουλος . . . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ἀνδρέας Σοριανός . . . . .

Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . N
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Ν. Λεώπουλος. . . . . N
Γ. Γιατράκος . . . . . N
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . N
Α. Μαυροειδῆς . . . . N
Ἀναγ. Τσάκας . . . . .
Γεώργ. Κεφάλας . . . . N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης .
Γεώργ. Γουλιμῆς . . . . N
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . .
Παναγ. Παπατσώνης . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . N
Σ. Βαρότσης . . . . . .
Χ. Σουμαρίπας . . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . .
Α. Παπαδημητριάδης. . . N
Ν. Καναβός . . . . . .
Ἰωάννης Κόσταβίου . . . N
Γεώργιος Ἰατρός] . . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . .
Νικόλαος Ἱεράκης . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .

Σπ. Καπεταγάκης . . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N
Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Π. Κανελλόπουλος . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . .
Ν. Πανουριᾶς . . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Π. Πατρινὸς . . . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου .
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Γεώργιος Μπάστας . . . .
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . .
Γ. Νικολάου . . . . . .
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Κωνστ. Πλατὺς . . . . N
Γεώργιος Ναύτης . . . . N

Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος . N
Κυριάκος Πανηρόπουλος . N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Κυριάκος Δουζίνας . . . .
Δημήτριος Βυδούρης . . N
Παντολέων Κουντουριώτης . N
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . .
Πέτρος Χ. Πέτρου . . . N
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Αὐγερινὸς Ἀέρωρ . . . . N
Νικόλαος Β. Βυδούρης . . N
Ἀναγ. Μάντσαρις . . . . N

Δεκτῶν δὲ γενομένων τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, ἐξ ἧς προέκυψε κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προαγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον διὰ ψήφων 74, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀφ' ἧς ἐσχάμεν ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ νόμου παρέχων δικαίωμα συντάξεως ἐλαττοῦται κατὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατρίδα ὑπηρετησάντων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν Βασιλικοῦ στρατοῦ, καὶ ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. 2. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπονομὴ τῶν τοιούτων συντάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ὅτι συνῆλθε χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐργασθῆ, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφορῶν εὗρε καὶ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου Κ. Ναύτη πρὸς τὸν πρόεδρον, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς συγγράμματός του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μόνον τὰς ἀναφορὰς ἰδιωτῶν, μὴ δυναμένων νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν αἴτησίν των ἐνώπιον τοῦ Σώματος, ἐνόμισεν ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ Κ. Ναύτη διαφεύγει τὴν ἁρμοδιότητά της καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Κ. πρόεδρον, ὅστις συνεννοούμενος ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Βουλῆς δύναται ν' ἀπορασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνῃ ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ συγγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ὕλης του θέλει ἀποδῆ λίαν ἐπωφελὲς εἰς τὰ ἐμπορικὰ τοῦ Ἔθνους συμφέροντα.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθείσης τῆς ἀναφορᾶς κατ' αἴτησιν πολλῶν, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομήν της δι' ἑκατὸν σώματα, καὶ ἤνοιξεν ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ της τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Π. Ψ ά θ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 20 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε τὸ ά. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ πρε-

σβείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρέδρων τὸν Ἰω. Μωριάτην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τῆς ἑρμηνείας τῆς αὐτῆς πρεσβείας τὸν Π. Χ. Πέτρου· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὸ ἔτος 1858 τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 54,800 τὸν Μ. Μιχαλόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας ἐκ δραχ. 468,219: 64 τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν διὰ τὸ 1858 τὸν Ἐλευθ. Καλογερᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 100,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν διὰ τὸ 1859 τὸν Χ. Τσαλαμιδᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 178,192: 15 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 τὸν Γ. Βελῆν καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τελωνιακοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν τὸν Κ. Βλάμπν.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 316,146: 40 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1859 καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δραχμῶν 54,800 διὰ τὸ ἔτος 1858, ἀνέγνων τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ δραχμῶν 316,146:40 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος 1859 ζητουμένη πίστωσις ἀποβλέπει ἐκ τῶν ΑΙΑ'. καὶ ΑΙΑΖ'. νόμων τῆς 4 Ἰουνίου καὶ 13 Δεκεμβρίου π. ε. δι' ὧν ἐδόθη ἐπιχορήγησις εἰς τὸν στρατόν, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο παρελείφθη ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1859, συνταταγμένον ὄντα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εἰρημένου νόμου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμ. 316,146:40.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Δ. Καλλιφρονᾶς, Ν. Πανουριᾶς,
Κ. Θεοδώρου, Μ. Ι. Μιχαλόπουλος,
Ν. Α. Γρανίτσας, Γ. Ι. Γιολδάσης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 54,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, πρόκειται νὰ θεραπευθῶσιν ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ὁ

Κύριος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεώς του παρίστησιν· ἑπομένως ἡ τὴν προτεξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιφορτισθεῖσα εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν παραδοχὴν τῆς ζητουμένης πιστώσεως, θέλουσα δι' αὐτῆς νὰ παρέξῃ τὰ μέσα τῆς εὐχερεστέρας διεξαγωγῆς τῆς τε ὑπηρεσίας καὶ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

Διὸ γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Β. Π. Δημητρακόπουλος, Ν. Δεϊάνης,
Π. Καμπάνης, Β. Νικολαΐδης,

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Ταμπακόπουλος.

Λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ζητηθῇ λόγος παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη καὶ ἰδίως ἡ τοῦ ἐλλείμματος, διὰ τὸ ὁποῖον πέρυσι μᾶς ἐβεβαίωσεν ὁ ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ὅτι εἶχε ζητηθῇ λόγος παρὰ τοῦ ἁρμοδίου προσώπου, καὶ βέβαια ἐλήφθησαν μέχρι τοῦδε αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι. Τὸ ἀντικείμενον εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφορήσῃ καθ' ὅσον εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ὁρμώμενος καὶ αὐτὸς περιεργείας ἐρρόντισε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς, ὅστις τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλει φέρει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν πράξεών του. Ἤδη δὲ θέλει καὶ πάλιν παρακαλέσει αὐτὸν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν παρουσίασιν τῆς ἐκθέσεως.

Ἀναγγείλας δὲ ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν συζήτησιν τῶν δύω νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 22 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατ' ἐντολὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον, ἀντικείμενον ἔχον τὴν ἐξαιρετικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, ἐκείνων, ὅσοι ὄχι μόνον ἐταλαιπωρήθησαν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας ἱερὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἔπαυσαν ὑπηρετοῦντες τὴν πατρίδα, οὐδὲν ἄλλο καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον μετελθόντες ἔργον ἢ τοῦ δημοσίου τὴν θεραπείαν.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν τάξις ἔχει καὶ εἰς λῆψιν ἐξαιρετικῶν μέτρων δικαίωμα, διότι, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ὅλον αὐτῆς τὸν βίον ὑπηρετοῦσα κατέτριψεν.

Ἐάν τινα τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος, καταπεπονημένον ὑπὸ τῆς διηνεκοῦς ὑπηρεσίας ἢ χρονίαν πάσχοντα νόσον, ἀναγκασθῇ τὸ Ὑπουργεῖον ν' ἀπαλλάξῃ τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, πρέπει ἐκὼν ἄκων νὰ τὸν κατατάξῃ ἢ μετὰ τῶν συνταξιούχων, ἢ εἰς τῶν ἀργῶν ἢ τῶν διαθεσίμων τὰς τάξεις.

Τοῦτο πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα, καὶ νομίζουσα τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς κρείττονος τύχης ἀξίους, συνέταξε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται νὰ μετατεθῶσιν οἰκεία αὐτῶν βουλῇ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ καὶ νὰ ταχθῶσιν ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ, ἀπολαμβάνοντες τὴν μισθοδοσίαν τὴν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀνήκουσαν, κατὰ τὸ ἀπὸ 3|15 Νοεμβρίου 1833 Βασ. Διάταγμα.

Τὸ νομοσχέδιον δὲ προνοεῖ καὶ περὶ ἐνοικίου τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν, ὅταν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ναυτικοὺς ἀξιωματικοὺς, ὁρίζηται καὶ εἰς αὐτοὺς τόπος διαμονῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν φρονεῖ ἡ Κυβέρνησις· νομίζω δὲ ὅτι θέλει ἔχει καὶ κατὰ τοῦτο συμφώνους τὰς Βουλὰς, αἵτινες οὐδέποτε ἔπαυσαν ψηφίζουσαι ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἐξήντλησαν τὰς δυνάμεις αὐτῶν, τὸ ἔθνος ὑπηρετοῦντες.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, περὶ οὗ πρόκειται, ἡ Κυβέρνησις δὲν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ πλάσῃ νέαν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν τάξιν, ἀλλὰ σκοπὸν προὐθέτο ν' ἀναχουρίσῃ ἀρχαίους ναυτικοὺς ἀξιωματικοὺς, τοὺς ὁποίους

νιὰ τὰς πολυχρονίους αὐτῶν ἐκδουλεύσεις νομίζει εἰδικῆς προ-
δειας ἀξίους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ οἱ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν Πατρίδα ὑπηρετήσαντες, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος καὶ πρὶν ἢ ἀποστρατευθῶσιν, ἐπιτρέπεται νὰ διαγραφῶσι τῶν ἀριθμῶν κατ' ἰδίαν αὐτῶν αἴτησιν καὶ νὰ μετατεθῶσιν ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ.

Ἄρθρ 2. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ μετατεθέντες, θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τὸν τῆς ὑπηρεσίας, καθ' ἃ ὁρίζει τὸ ἀπὸ 3|15 Νοεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους Β. διάταγμα.

Ὅσοι δὲ αὐτῶν εἰς τόπον διαμονῆς ὡρισμένον ἀποσταλῶσι, διαρκούσης τῆς τοιαύτης διαμονῆς, θέλουσιν ἀπολαμβάνει καὶ τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς ἐνοίκιον, κατὰ τὰ περὶ ἐνοικίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ κείμενα.

Ἄρθρ 3. Οἱ ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποταχθέντες, δὲν ἀνακαλοῦνται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς, εἰμὴ ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἄρθρ. 4. Πᾶς ὁρισμὸς τῶν εἰρημένων ἐναντίος καταργεῖται.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων α.) περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 54,800 τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, καὶ β.) ἐπίσης ἐκ δραχ. 316,146: 40 τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐξ ἧς ὅμως συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης ἕνεκα τῆς ἀποχωρήσεως τινῶν βουλευτῶν.

Ἐπομένως ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλε ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων ὡς καὶ ἡ τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Π. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 23 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων α.) περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 54,800 τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου καὶ β.) ἐπίσης ἐκ δραχ. 316,146: 40 τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Κουντουριώτην καὶ Γ. Κανδύλην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 54,800 ἐπὶ τοῦ δ.ὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, καὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . Ν	Νικόλαος Ἰατρός . . . . .
Κωνστ. Πεσλῶρος . . . Ν	Γεώργιος Σκουφος . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν
Π. Καμπάνης . . . . . Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς . . . .
Γ. Καίρης . . . . . Ν	Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ἠλίας Κατσιγιάννης . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Σωτ. Στρατος . . . . .
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . Ν	Δημήτριος Νάκος . . . . .

Φίλων Φίλωνος	Ἐμ. Ἀντίπας
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς
Νικόλαος Τσέλιος N	Εὐθ. Κανελλόπουλος N
Π. Ταντάρίας N	Γ. Παναγιωτόπουλος N
Δ. Π. Πετροπουλάκης N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος N
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος
Γεώργιος Κονδύλης N	Νικόλαος Ματθαίου
Α. Παπαθανασίου N	Ν. Χ. Παναγιώτου
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Σ. Κοπανίτσας N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς N	Ἰω. Βλασόπουλος
Σταμάτιος Μήτσας N	Ν. Λεόπουλος
Ἀνδρέας Ζέρβας N	Γ. Γιατράκος N
Γ. Γιολδάσης N	Λουκᾶς Στεφάνου N
Ν. Γρανίτσας N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N
Γ. Βελῆς N	Ἰω. Ταμπακόπουλος N
Γ. Σιρπάνος N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης
Σ. Χ. Στερανόπουλος N	Β. Π. Δημητρακόπουλος N
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος N
Ἀνδρέας Αὐγερινός N	Α. Μαυροειδῆς N
Σόλων Κρεστενίτης N	Α. Τσάκας
Δημήτριος Ἀθανασίου	Γ. Κεφάλας N
Γεώργιος Διαμάντης N	Κωνστ. Κουρκουμέλης
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς N
Α. Δεκιγάλας N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος
Ἰω. Λορεντσιάδης N	Παναγιώτης Παπαστεργίου N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης N	Σπ. Ἀντωνόπουλος N
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς N	Ἰωάν. Προβιλέγιος N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ἰωάννης Ταταράκης N
Ἠλίας Παπαδαῖος N	Σ. Βαρότσης
Γεώργιος Περωτῆς	Χ. Σουμαρίπας
Ἰωάννης Ζάρκος N	Π. Δημητρακόπουλος
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος N	Μ. Μιχαλόπουλος N
Α. Κοντόσταυλος N	Α. Παπαδημητριάδης N
Βελισάριος Νικολαΐδης N	Ν. Καναβός N
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Εὐσταθίου N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Λουκᾶς Καλογερόπουλος N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιεράτος
Ἀνδρέας Σοφιανός	Γρηγόριος Πατριαρχέας N

Στ. Καπετανάκης N	Ἀντ. Ῥενουάρδος
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης N	Ἰωάννης Σαγρέδος N
Χ. Χριστόπουλος	Παναγιώτης Ψάθης N
Π. Κανελλόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος N
Νικόλαος Μοσχούλας	Δημ. Πολυχρονόπουλος N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Κυριάκος Πονηρόπουλος
Ν. Πνευματικᾶς N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης
Εὐθ. Κεχαγιᾶς N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος
Κωνστ. Βλάμης N	Δημήτριος Στάϊκος N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Βασίλειος Κριεζῆς
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Κυριάκος Δουζίνας
Π. Πατρινός	Δημήτριος Βουδούρης
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Παντολέων Κουντουριώτης N
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου N	Σταμάτιος Γ. Δοκός N
Ἰωάν. Κ. Μωριάτης N	Πέτρος Χ. Πέτρος N
Ἠλίας Καράπαυλος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς
Γεώργιος Μπάττας	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης
Ἰω. Σκαβέντσος	Σ. Σκουμπουρδῆς
Γ. Νικολάου N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Νικόλαος Β. Βουδούρης
Κωνστ. Πλατύς N	Ἀναγ. Μάντσαρης N
Γεώργιος Ναύτης	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μόνου ἄρθρου δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Ἀντωνοπούλου καὶ Α. Δεκιγάλα, ἐξ ἧς προέκυψε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

ΘΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ ὀκτακοσίων, ἀριθ. 54,800, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1858 ἐπὶ τῶν ἑξῆς κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

ΚΕΦΑΛ.	Α.	ἄρθρ. 2) ὑλικὸν ὑπουργείου) ·	2,500
»	Β'.	2) ὑλικὸν Λρείου Πάγου) ·	750
»	Η'.	4) ἀποζημιώσεις μαρτύρων)	50,000
»	Γ'.	1) ἔξοδα μεταθέσεως ὑπαλ.)	1,550
		Ἐν ὅλῳ δρ.	54,800.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Προβάσης ἔπειτα τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑτέρου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 316,146·40 νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Ἰω. Λαμπρτιάδην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 79.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 316.146·40 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Π. Ταντσρίας	Ν
Γ. Κοΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ν. Πεπαμιχαλόπουλος	
Γεώργιος Σκούρος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Ν. Γρανίτσας	Ν
Σωτήριος Στράτος		Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος		Γ. Σιρπάνος	Ν

Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Δύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυρειδῆς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαροπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδᾶτος	Ν	Σ. Παρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Δ. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοριανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας		Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοτσούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσουχλος		Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντίνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλαστόπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στερνέου	Ν	Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ραβελιώτης		Ἠλίας Καράπουλος	

Γεώργιος Μπάστας	. . .	Δημ. Σταΐκος	. . . . . N
Ἰωάν. Σκαβέντσος	. . .	Βασίλειος Κριεζῆς	. . . .
Γ. Νικολάου	. . . . . N	Κ. Δουζίνας	. . . . .
Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . .	Δημήτριος Βουδούρης	. . .
Κωνστ. Πλατύς	. . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης	. N
Γεώργιος Ναύτης	. . . . .	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	. . . N
Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . .	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Παναγιώτης Ψάθης	. . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . .
Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . .	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	. . . N
Κυριάκος Πονηρόπουλος	. N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	. .
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	. .	Ἀναγν. Μάντσαρης	. . . N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . .		

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἐπαναληφθείσης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78· ἔχει δ' ὡς ἕπεται·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν τριακοσίων δέκα ἓξ χιλιάδων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἓξ καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα, ἀριθ. 316,146:40,00, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πίστωσις τάσσεται ὑπὸ τὰ ἑπόμενα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ μνησθέντος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὰ συνημμένα φύλλα λεπτομερείας.

Κεφ. 1.	Ἄρθρον 1.	Ἐπιχορήγησις ἀξιωματικῶν	δρ.	82,560:
» 2.	» 2.	» στρατοῦ . .	»	177,638:10
» 5.	» 2.	» στρατ. ἱπποφορβείου		»643:80
» 10.	» 1.	» » σχολῆς . .	»	2,280:90
» 13.	» 2.	» λόχου ἀπομάχων .	»	4,900:
» 14.	— —	» » πυροσβεστῶν .	»	2,854:80
» 15.	— —	» σώματ. χωροφυλακῆς	»	45,268:80
		Ἄθροισμα . .	δρ.	316,146:40

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Συνταχθέντα δὲ ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν ἀμέσως τὰ πρακτικὰ διὰ τὸ κατεπείγον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Κατρῆς,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1858.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκπάκτου πιςώσεως ἐκ δραχ. 100,000 πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου ζητουμένη ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν 100,000 πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐκ τῆς βελτιώσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κατεδαφιζομένων οἰκιῶν, τῆς διαπλατύνσεως ὁδῶν, κλπ. ἡ δὲ δαπάνη αὕτη καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἡ ἐπὶ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ μὴ ἔχουσα ἐπὶ τοιούτου νομοσχεδίου νὰ φέρῃ ἀντίρρησίν τινα, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς παραλαβῆς αὐτοῦ, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Α. Παπαδημητριάδης, Χ. Τσαλαμηδᾶς,
Ἰω. Σαγρέδος, Γ. Πατραρχέας.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Ρενουάρδος.»

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δεκιγάλα καὶ Κ. Πονηροπούλου κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τοῦ νέου

έτους, ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Κ. Γ. Νικολάου, Ν. Τσέλιος, Θ. Κολοκοτρώνης, Σ. Κοπανίτσας, Ἰω. Λορεντσιάδης, Χ. Θεοχαρόπουλος, Ἰω. Προβελέγιος, Ν. Μοσχούλας, Γ. Στάϊκος καὶ Κ. Κουρκουμέλης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 8 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τῆς 6. ἑξαμηνίας τοῦ 1858.

Ἐγένετο ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Φενεκάρδου καὶ Κ. Πανηροπούλου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως:

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1859.

Α.

Δ. Ἀθανασίου	Π. Ψάλτης	Γ. Διαμάντης
Ν. Ἀργυρόπουλος	Α. Νοταρᾶς	Κ. Πλατὺς
Α. Καλογερόπουλος	Π. Κανελλόπουλος	Ἑλ. Καλογερᾶς
Ἰω. Ζάννος	Β. Κριεζῆς	Α. Ρ. Ῥαγκαβῆς
Ἀ. Αὐγερινὸς	Ἰλ. Καραγιάννης	Α. Κουμουνδοῦρος
Δ. Δικαίου	Π. Καμπάνης	Ν. Ματθαίου.
Ἀ. Κοντόσταυλος	Ἰ. Πατρικίου	

Β.

Σ. Βασιλάκης	Γ. Σιρμάνος	Εὐθ. Κηλαγιᾶς
Α. Ἀντωνόπουλος	Κ. Πανηρόπουλος	Ν. Χ. Παναγιώτου
Ἀν. Ζάρρας	Δ. Στέφανος	Στ. Δοκὸς
Κωνστ. Πλακούτας	Α. Διζόπουλος	Ε. Οἰκονομόπουλος
Ν. Βουδούρης	Ἰω. Τσαμπακόπουλος	Χ. Τσολαμίδας
Γ. Κονδύλης	Ἰω. Μωράτης	Ἰλ. Καράπαυλος.
Γ. Περρωτῆς	Κ. Θεοδώρου	

Γ.

Ἰ. Λορεντσιάδης	Στ. Καπετανάκης	Γ. Πανοπριφτόπουλος
Σ. Στεφανόπουλος	Ἰω Ταταράκης	Σ. Σκουμπουρδῆς
Σ. Κοσσεντίνης	Ἀ. Τσάκας	Χ. Θεοχαρόπουλος
Φ. Φίλωνος	Γ. Στάϊκος	Χ. Χριστόπουλος
Δ. Δημητρακόπουλος	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν. Γρανίτσας
Γ. Σκούφος	Π. Ταντσίλας	Δ. Τσόκρης.
Α. Λόντος	Ν. Πανουριᾶς	

Δ.

Ἐμμ. Τσούγλος	Σ. Στράτος	Χ. Σουμαρίπας
Γ. Καψάλας	Κ. Βλάμης	Γ. Γιαλλήνης
Ἀναγν. Παπατσώρτς	Α. Ῥενιέρδος	Λ. Πετμεζᾶς
Κ. Κουρκουμέλης	Γ. Νικολάου	Γ. Μπίστας
Γ. Καΐρης	Ἰω. Σαγιάδος	Θ. Κολοκοτρώνης
Κ. Δικαίας	Λ. Χ. Λόντος	Ἀντ. Ἀρμάος
Ἀ. Σοφιανὸς	Δ. Πυλαρινόπουλος	Ἐμμ. Ἀντίπας
Ἰω. Προβελέγιος	Α. Καμπάνης	Θ. Τσαννετάκης
Γ. Βελῆς	Β. Νικολαΐδης	Δ. Βουδούρης
Γ. Ῥοδινιώτης	Λ. Βλαχάκης	Δ. Νάκος
Ν. Καναβὸς	Δ. Μιτσοβᾶς	Ἰω. Εὐσταθ'ου
Ν. Μοσχούλας	Ἀ. Δανιηλόπουλος	Ἰλ. Παπαβάσιος
Ἀ. Ἀβέρωφ	Θ. Γρίβας	Γ. Π. Γιατράκος
Στ. Μάτσας	Ἀ. Μάντζαρης	Σ. Βλάχος
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν. Πιερράκος	Γ. Ναλτσᾶς
Ν. Λεβίδης	Π. Παπατσώνης	Κ. Τσολιαλᾶς
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν. Ἰατρὸς	Π. Κουνιουρώτης
Β. Δημητρακόπουλος	Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ἰω. Σκαβέντζος
Α. Παπαθανασίου	Γ. Μαυρομιχάλης	Ἀ. Π. Χ. Ἀναργύρου
Ἰω. Βαλασόπουλος.	Π. Καλομοιρτάρτης.	Θ. Α. Ζαΐμης.

Ζ.

Γ. Ἰατρὸς	Μ. Σολωμὸς	Ἀ. Δανδόπουλος
Δ. Στάϊκος	Σ. Κοπανίτσας	Εὐγ. Καναλόπουλος
Ἰω. Μπιλάλας	Γ. Πατρικίτσας	Δ. Μητρωπολίτης
Πέτρος Δελιγιάννης	Ἀ. Παπαδημητριάδης	Γ. Μαστοποιοφίλτης
Ἀ. Μαυρουδῆς	Γ. Γιαλινᾶς	Ἀ. Βενιζέλος.
Π. Χ. Πέτρου	Ἰ. Παπαλουκόπουλος	
Ν. Τσέλιος	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	

Ἀναγγελθέντος μετὰ ταῦτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων α) περὶ μεταῤῥυθμίσεως τοῦ δασμολογίου καὶ β) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 100,000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, παρετήρησέ τις ἐπὶ τοῦ πρώτου νομοσχεδίου, ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον σπουδαίου, ἀφορῶντος τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ ἔχει νὰ φέρῃ διαφόρους ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίας, ἐνόμισε καλὸν νὰ συν-

τάξη κατὰ τὸ 38 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἔκθεσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ φερομένων τροπολογιῶν, καὶ παρακαλεῖ νὰ τυπωθῇ πρῶτον αὕτη καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ τότε νὰ ἔλθῃ ἡ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἀνεβλήθη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὁ δὲ βουλευτὴς ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἔκτοτε καὶ τὰς τροπολογίας αὐτοῦ ἵνα τυπωθῶσι καὶ εἶναι σήμερον ἕτοιμοι. Ἀλλ' ἤδη, ἀφοῦ ἐπῆλθεν ἡ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις, αἱ τροπολογίαι τοῦ βουλευτοῦ κατέστησαν ὑπερήμεροι. Ἂς ἀναγνώσῃ λοιπὸν ὁ βουλευτὴς τὰς τροπολογίας του, καὶ ἂν ἡ Βουλὴ πεισθῇ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὅτι πρέπει νὰ τυπωθῶσι, δύναται κατὰ τὸ 39 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τύπωσίν των.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι μὴ γενομένης συνεδριάσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἠδύνατο βεβαίως καὶ νὰ ὑποβάλῃ πρότερον τὰς τροπολογίας του, κατὰ δὲ τὸ 38 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι πρῶτον αὗται καὶ ἀκολούθως νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι τὸ ἀναφερόμενον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅ,τι ὁ κανονισμὸς διατάσσει· ἄλλως τε ὁ φέρων τὰς τροπολογίας βουλευτὴς εἶναι ἀντιπρόσωπος πάλεως, ἥτις δικαίως σεμνύνεται ὡς κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ ὀφείλομεν τοὐλάχιστον χάριν εὐφροσύνης νὰ δώσωμεν τὸν ἀνάλογον καιρὸν πρὸς τύπωσιν καὶ διανομὴν τῶν τροπολογιῶν καὶ νὰ μὴ σπεύσωμεν εἰς ἔργον τόσον σπουδαῖον.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, τὸ κατ' αὐτὸν, ἐμελέτησε τὰς προτάσεις τοῦ βουλευτοῦ Σύρου καὶ ἔχει σχηματισμένην τὴν ἰδέαν του. Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ὁ δὲ βουλευτὴς Σύρου λέγει, ὅτι ἔχει νὰ φέρῃ σπουδαίας προτάσεις, δὲν εἶναι κακὸν ν' ἀναβληθῇ μικρὸν ἔτι τὸ νομοσχέδιον ἐωσοῦ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν αἱ προτάσεις αὐτοῦ. Περιττὸν δὲ νομίζει μόνον νὰ παραπεμφθῶσιν αἱ τροπολογίαι τοῦ βουλευτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τιμημάτων, καὶ ἀρκεῖ νὰ γίνῃ μόνον ἡ τύπωσις καὶ διανομὴ τῶν τροπολογιῶν ἵνα λάβωσιν αὐτὰς ἐπ' ὄψιν οἱ βουλευταί. Διὰ τοῦτο δὲ παρακαλεῖ μᾶλλον τὸν Κ. Πρόεδρον νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον οἷόντε τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν τῶν τροπολογιῶν, ὥστε τὴν προσοχὴν τοὐλάχιστον δευτέραν νὰ εἶναι, εἰ δυνατὸν, εἰς θέσιν ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω τὴν ἀναβολὴν τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχεδίου, ἵνα σταλῶσιν ἀπ' εὐθείας αἱ τροπολογίαι τοῦ βουλευτοῦ Σύρου πρὸς τύπωσιν καὶ διανεμηθῶσιν ὅσον τάχιον εἰς τοὺς βουλευτάς.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 100,000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Θεοδώρου καὶ Ν. Καναβοῦ, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 78 κατὰ 4.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 100,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λύντος	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Π. Ταντερίας	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ρ. Καΐρης	Ν	Θ. Τσαννετάκης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Γεώργιος Κανδύλης	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Παπαθανασίου	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Γιολδάσης	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Ν. Γρανίτσας	Ν
Ἠλίας Καρτσιώννης		Γ. Βελῆς	Ν
Σωτήριος Στράτος		Γ. Σιρπάνος	Ν
Δημήτριος Νάκος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν

Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Α. Μαυροειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	N	Α. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Γ. Κεφάλας	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Κ. Κουρκουμέλης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	N
Α. Δεκιγάλας	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Ἰω. Λορεντσιώδης	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Προβελέγγιος	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Ἠλίας Παπαδάτος	N	Σ. Βαρότσης	N
Γεώργιος Πιρωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	N	Π. Μιχαλόπουλος	N
Α. Κοντόσταυλος	N	Α. Παπαδημητριάδης	N
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Ν. Καναῖος	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Νικολακοπρώντης	O	Γεώργιος Μαλεμογωρίτης	N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	N
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιερράκος	N
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπιφτόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N	Νικόλαος Μαυρούλας	N
Ἐμμανουὴλ Ἰσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Μαθαίου		Ν. Παπουλιᾶς	
Ν. Χ. Πανα.ιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας	N	Κωνσταντῖνος Βλάχος	N
Ἰω. Βλασσόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Δεϊόπουλος	N	Περικλῆς Καλαμοδάρτας	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεράνου		Χρ. Τσαλαμπᾶς	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	O	Ἰωάννης Κ. Μιωμιάτης	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Ἠλίας Καρπάνος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	O	Γεώργιος Μπαΐτας	
Ἀναγνώστης Δεληόπουλος		Ἰω. Σκαβέντσος	

Γ. Νικολάου	N	Βασίλειος Κριεζῆς	
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Κυριάκος Δουζίνας	
Κωνστ. Πλατύς	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Γεώργιος Ναύτης	N	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ἀν. Ῥενουάρδος	N	Στεμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	N
Παναγιώτης Γάθης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἀντων. Ἀρμάος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος	N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	N
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Ἀναγ. Μάντσαρης	N
Δημήτριος Στάϊκος	N		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἠρώτησέ τις εἰς τί θέλει χρησιμεύσει ἡ ζητουμένη διὰ τοῦ νομοσχεδίου ποσότης, εἰς ἀποζημίωσιν τῶν καταδαφιζομένων ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ἢ εἰς πληρωμὴν ἐργατῶν;

Καὶ ἄλλος δέ τις ἠρώτησεν ἂν ὑπάρχῃ ὁριστικόν τι σχέδιον τῆς πρωτευούσης, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ παροῦσα πίστωσις, ἢ βαίνομεν ἀορίστως καὶ δύναται μετ' ὀλίγον νὰ μεταβληθῇ πάλιν, ὡς ἄλλοτε, τὸ σχέδιον τῆς πρωτευούσης;

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι συντάσσεται ἤδη σχέδιον τῆς πρωτευούσης ὁριστικὸν καὶ ἀμετάβλητον, καὶ ἑπομένως οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπανεχθῶσι τροποποιήσεις. Ἤδη δὲ προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ πόλις αὕτη πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ σχέδιον αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀποζημίωσις τῶν προσώπων, τῶν ὁποίων αἱ ἰδιοκτησίαι ἁρπάζονται ἀπὸ τὸ σχέδιον.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ φράσις « ἐκτέλεσις σχεδίου τῆς Πρωτευούσης » εἶναι λίαν ἀόριστος καὶ γενική, ὡς περιλαμβάνουσα ῥυμοτομίας, ἰσοπεδώσεις, ἀποζημίωσιν πολιτῶν κλπ. Διὸ πρέπει νὰ γνωρίσῃ ἐντεῦθεν ἡ Βουλὴ ποῦ πρόκειται νὰ δοθῇ ἡ ζητουμένη δαπάνη, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι διὰ τῶν λέξεων « ἐκτέλεσις σχεδίου τῆς πρωτευούσης » ἐννοοῦνται αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἰδιώτας, τὸν δῆμον καὶ τὴν Κυβέρνησιν δαπάναι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τοὺς ἰδιώτας, ὑπόκεινται εἰς δα-

πάνην οἱ ἐκατέρωθεν τῆς ἀναιρουμένης ὁδοῦ ἰδιοκτῆται, ὁ δὲ δῆμος εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς κατασκευαζομένας πλατείας, καὶ τέλος πληρόνει τὸ δημόσιον ὅταν κατεδαφίσῃ οἰκοδομήν τινα ἰδιωτικὴν ἢ ῥέρῃ διακόσμησίν τινα εἰς τὴν πόλιν.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι, ἂν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου ἀρεθῇ εἰς μόνον τὸν δῆμον Ἀθηνῶν, ἀδύνατον εἶναι νὰ καταρτισθῇ πρωτεύουσα ἀξία τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Δύναται δὲ ὡς διευθύνων τὸν δῆμον τοῦτον νὰ βεβαιώσῃ ἐπισήμως ὅτι πάντες οἱ πολῖται, τῶν ὁποίων κατηδαφίσθησαν αἱ οἰκίαι, ἔλαβον τὴν ἀποζημίωσίν των.

Ἐπέρεεν ἄλλος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐφάπτεται πρώτων ἀρχῆς τινος ὑψηλῆς, τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένης ἀρχῆς, καθ' ἣν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δημεύεται ἡ τοῦ πολίτου ἰδιοκτησία, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διασαφήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἂν ἡ τῆς ἰδιοκτησίας ἁφαίρεσις γίνεται διὰ τῆς ἀποχρώσης ἀποζημιώσεως. Τὴν περίστασιν ταύτην ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ ἡ Βουλή, ἀφοῦ μάλιστα βλέπομεν ὅτι λόγῳ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον δύνανται νὰ διαθέσωσι τὴν περιουσίαν τοῦ πολίτου, ὅπερ καὶ παράβασις εἶναι τοῦ Συντάγματος καὶ ἀντίκειται πρὸς ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ ποῦ δίδεται ἡ ζητουμένη δαπάνη καὶ ἂν χρησιμεύῃ εἰς ἀποζημιώσεις, ῥυμοτομίας, ἢ ὅ,τι ἄλλο. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ, ὅτι, ὅτε ἡ Κυβέρνησις προέθετο νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, ἦλθε μετὰ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν εἰς συνθήκας, αἵτινες δὲν θέλει νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἦσαν δίκαιαι ἡ ἄδικοι· ἀρκεῖται δὲ νὰ εἴπῃ μόνον, ὅτι πρέπει μὲν νὰ παραχωρῶνται πλειότερα πρὸς βελτίωσιν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν μέσα, οὐχ ἧττον ὅμως δικαιοῦται τὸ Ἔθνος νὰ ζητήσῃ ἀναλόγως καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ἄλλων πόλεων, αἵτινες ἀποτελοῦσαι μέρος τοῦ Κράτους στεροῦνται καὶ αὐτῶν τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται νὰ νομοθετηθῇ σήμερον τί πρέπει νὰ γένῃ ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, καθ' ὅσον ἀφ' ἑνὸς ὑπάρχει εἷς νόμος κανονίζων τὰ περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπάρχει καὶ ὁ προνοῶν περὶ ἐτοιμορρόπων οἰκιῶν νόμος. Ἐνταῦθα λοιπὸν δὲν πρόκειται περὶ τούτων καὶ ζητεῖται καθαρῶς πίστωσις δυναμένη ν' ἀποζημιώσῃ ἐκείνους οἵτινες συναπεί-

τῶν ἀνωτέρω νόμων ὑποπίπτουσιν εἰς ζημίας. Καὶ ἠρώτησε μὲν ὁ προαγορεύσας τί σημαίνει ἡ φράσις « ἐκτέλεσις σχεδίου τῆς πρωτευούσης » ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ὑπὸ τὴν φράσιν ταύτην περιλαμβάνεται ἡ ῥυμοτομία, ἡ ἰσοπέδωσις, ὅλαι αἱ τοιαῦται ῥύσεως ἐργασίαι ὡς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἰδιωτῶν. Ἀλλ' ἐκ τῶν προτέρων ἀδύνατον εἶναι νὰ ὁρίσῃ τις τὸ ἀναγκαῖον δι' ἑκάστην τῶν ἐργασιῶν τούτων ποσὸν ἢ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν αὐτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ οἰκοπέδου, καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ ζητῆται τοιαύτη διάκρισις. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν μέχρι τοῦδε ὑπάρξαντα ἀνωμαλίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, παρατηρεῖ ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλει ἐκλείψει ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία καὶ διὰ τοῦ διδομένου ἤδη σχεδίου ἡ πόλις θέλει μείνει ἀμεταχίνητος. Τὰ δικαίωμα ὅμως, τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κράτους πόλεις πρὸς ἀνάλογον αὐτῶν βελτίωσιν, τὸ ἀναγνωρίζει πληρέστατα, ἀλλ' ὅλα τὰ καλὰ δὲν δύνανται νὰ γίνωσι διὰ μιᾶς, καὶ ἔπρεπε νὰ σχηματίσωμεν ἐν μέρει τὴν παλιὰν, ὅπου ἑδράυει ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ὅπου συρρέουσιν ἐπίσημοι ξένοι καὶ ἐνεργεῖ ἡ Κυβέρνησις. Καὶ εἶναι μὲν εὔκολον νὰ λέγῃ τις, ὅτι αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ νομοσχέδιον ἀντίκειται πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' οἱ λόγοι πρέπει νὰ ἐπιβεβαιῶνται διὰ πραγμάτων. Ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπήρχετο ἐνέργειά τις αὐθαίρετος, βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι παρανομία, ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἐνεργεῖ δυνάμει, ὡς προεῖπεν, ὑπάρχοντος νόμου, ἡ ἐνέργειά της δὲν εἶναι ποσῶς ἀντισυνταγματικὴ καὶ πρέπει νὰ ἐκτελῆται ὁ νόμος. Ἂν δ' ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς νομίζῃ τυχὸν ὅτι ὁ περὶ τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ περὶ ἐτοιμορρόπων νόμος περιέχουσι τι ἀντισυνταγματικὸν, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν τροποποίησίν των. Δὲν ὁρμᾶται, δὲ ὡς παρενεβλήθη, ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς πρωτευούσης ἀπὸ πνεύμα ἐπιδείξεως, διότι ἡ ἐπίδειξις εἶναι στιγμιαῖον ψιμμύθιον, τὸ ὁποῖον ἅμα διαλυόμενον ἀσχημίζει τὴν ὄψιν πλειότερον· ἡ Κυβέρνησις ἑπομένως θέλει μόνον νὰ μορφώσῃ τὴν πρωτεύουσαν, νὰ τὴν κατατήσῃ ἀνέτως οἰκίσιμον καὶ ἀξίαν τοῦ ὀνόματος « πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος » ἥτις ὡς τοιαύτη πρέπει νὰ ἑλκύῃ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ προσερχομένου ξένου.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀπήντησε πολίτην τινὰ, ὅστις ὠχρὸς καὶ κλαίων ἀποταθεὶς πρὸς αὐτὸν τῷ εἶπεν· « εἶσθε εἷς ἐκ τῶν δολοφόνων μου ». Τὸν ἠρώτησεν, ὡς ἐννοεῖ ἕκαστος, τὴν αἰτίαν, ὁ δὲ πολίτης ἀπεκρίθη, ὅτι εἶχεν 27,000 δραχμῶν χρέος καὶ οἰκόπεδον 47,000 περίπου δραχ-

μῶν· ἐνόμιζε δὲ, προσέθηκεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ πωλήσῃ τὸ οἰκόπεδόν του, νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του καὶ μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ποσοῦ νὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας τοῦ γήρατός του, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τῷ ἀφῄρεσε τὸ οἰκοπεδόν του καὶ ἤδη μένει ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλπίδος. Τὸν ἠρώτησε τότε τί πταίουσιν οἱ βουλευταὶ κατὰ τοῦτο, ὁ δὲ πολίτης μὲ σπαραγμὸν ψυχῆς ἀντηρώτησε· « διὰ τί δὲν θέτετε φραγμόν τινα εἰς τὰ δικαιώματα τῆς πόλεως σχέδια, διὰ τί δὲν ζητεῖτε νὰ δίδηται τοὐλάχιστον ἡ πρὸς τοὺς πολίτας ὀφειλομένη ἀποζημίωσις; Μοῦ ἀφῄρεσαν, προσέθηκε, τὴν ἰδιοκτησίαν μου, ἀλλ' ἡ ἀποζημίωσίς της εἶναι ἰδανική, διότι πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν στερουμένων τὰς ἰδιοκτησίας των μόλις τὸ 1|5 τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου παραχωρεῖται ». Ἂς φαντασθῇ δ' ἕκαστος ἐὰν ἐν μέσῳ τόσων ἀπαιτήσεων ὁ δῆμος θέλει δυνηθῇ ν' ἀποζημιώσῃ ποτὲ τοσούτους ἀτυχεῖς ἰδιώτας διὰ τοῦ 1|5 τῶν εἰσοδημάτων του! Καὶ φαίνεται μὲν ὅτι ἡ ἐξήγησις αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς ἰδέας του, διότι θέλουσι τῷ εἰπῇ, ὅτι διὰ τοῦτο μάλιστα σπεύδει τὸ δημόσιον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι τὸ σχέδιον τῆς πρωτευούσης ὑπῆρχε πρὸ πολλοῦ, βραδύτερον δὲ μετεβλήθη καὶ ἤδη μεταβάλλεται πάλιν, ὥστε οὐχὶ αἱ ζητούμεναι 100.000 δραχμῶν, ἀλλ' οὐδεμία ποσότης θέλει ἐπαρκέσει πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐν ὅσῳ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ὑπόκειται εἰς μεταβολάς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὁρισθῇ ἀμεταθέτως, ὁριστικῶς τὸ σχέδιον τοῦτο, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ ῥυθμίσωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Γνωρίζει ὅτι ἐπὶ τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ κατηδαφίσθησαν πολλαὶ οἰκίαι, καὶ ἑκάστη τούτων ἔχουσα ἀξίαν 8—10,000 δραχμῶν, μόλις ἐξετιμήθη ἀντὶ ἑξακοσίων δραχμῶν, καὶ ἡ εὐτελὴς αὕτη ποσότης καθυστερεῖται εἰσέτι, ἢ ἂν ἐδόθη, πρέπει νὰ ἐδόθη ἐσχάτως. Τὸ κατ' αὐτὸν, εἶναι ὡς οὐδεὶς ζηλωτὴς τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ αὐτὴν περιβεβλημένην ὅλην τὴν εὐρωπαϊκὴν κομψότητα καὶ συμμετρίαν, ἀλλὰ ἔχομεν καὶ ἄλλας ἱερωτέρας ἀνάγκας, καὶ τείνοντες εἰς τὴν τῆς πρωτευούσης βελτίωσιν, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι καὶ δάνεια ἐξωτερικὰ ἔχομεν καὶ καθήκοντα ἱερὰ πρὸς τόσας ἐπιστήμους οἰκογενείας, αἵτινες στενάζουσιν ὑπὸ τὴν πλέον λυπηρὰν ἀνάγκην καὶ ἔνδειαν.

Ἐπανέλαβεν εἰς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δὲν ἦτον ἀναγκαῖον νὰ τῷ συστήσῃ ὁ ὑπουργὸς νὰ εἰσαγάγῃ πρότασιν νόμου κατὰ τοῦ καθεστῶτος περὶ σχεδίου τῆς πόλεως ἢ περὶ ἐτοιμορρόπων οἰκιῶν νόμου, διότι αὐτὸς δὲν ἠγόρευσε κατὰ τοῦ νόμου,

ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ἡ ἱερωτέρα ἀρχὴ τοῦ Συντάγματος εἶναι τὸ πρὸ τῆς ἰδιοκτησίαν σέβας καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κατισχύσῃ τοῦ Συντάγματος ὁ ἀνωτέρω ῥηθεὶς νόμος. Ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία εἶναι ἡ πολυτιμοτέρα τριὰς τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὴν ὑποστηρίζει τὸ Σύνταγμα, αὐτὴν αἱ εὐρωπαϊκαὶ νομοθεσίαι, αὐτὴν ἐν γένει τὸ δίκαιον, καὶ πρέπει νὰ ἤμεθα ὅσον οἷόν τε προσεκτικοὶ προκειμένου περὶ τῆς ἰδιοκτησίας. Περιττὸν δὲ νὰ μᾶς προτρέπωσιν οἱ ὑπουργοὶ διὰ τὸν τῆς πρωτευούσης καλλωπισμὸν, καθ' ὅσον ἡμεῖς μάλλον ἔχομεν συμφέρον εἰς τοῦτο ὡς περιερχόμενοι πλησίον τὴν πρωτεύουσαν· συνάμα δὲ καὶ ὡς κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν συμφέρον ἔχομεν νὰ μορφωθῇ ἡ πρωτεύουσα ἵνα χρησιμεύσῃ δι' ἡμᾶς ὡς πρότυπον, κατὰ μίμησιν τοῦ ὁποίου νὰ πράξωμεν καλόν τι εἰς τὰς ἐπαρχίας μας. Δὲν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο καὶ ν' ἀδιαφορῶμεν ὅλως διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πολεων τῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες στεροῦνται τῶν πρωτίστων τοῦ βίου εὐκολιῶν καὶ ἐκ τούτου συμβαίνουσι τοσαῦτα εἰς τοὺς κατοίκους των δυστυχήματα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ δὲν ἐννοεῖ πῶς θέλομεν δώσει πίστωσιν πρὶν ἡ γίνῃ τὸ σχέδιον τῆς πρωτευούσης ὁριστικὸν καὶ ἀμετάθετον ὅλως. Ἐὰν ὑπάρχῃ σχέδιον, ἀπαιτεῖται βεβαίως καὶ ἀποζημίωσις· ἄλλως, τίς ἡ ἀνάγκη ἀποζημιώσεως; διὰ νὰ τροποποιῆται τὸ σχέδιον κατὰ τὰς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας αὐτοῦ ἢ ἐκείνου καὶ νὰ ἀναφύηται σήμερα νέα ἀνάγκη ἀποζημιώσεων; Πρὸ δύο ἐτῶν κατελήφθη αὐτοῦ τοῦ ἀγορεύοντος ἡ περιουσία, ἐμποδίσθη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας του λόγῳ δήθεν τοιούτων σχεδίων καὶ ἀναρρηθεὶς ἐπὶ τέλους δὲν ἔπραξε τίποτε. Προκειμένου λοιπὸν περὶ ἰδιοκτησίας, τὸ Ἔθνος ὀφείλει νὰ ἔρχηται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ πολίτου καὶ ὄχι νὰ ἐξαρτᾶται ὁ πολίτης ἀπὸ τὰς διαθέσεις ἢ τοὺς σκοποὺς ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἐνεργοῦντος τὰ πάντα κατ' ἰδίαν αἵρεσκειαν. Πρὸ ὀλίγων παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς περιουσίας εἶναι τοσοῦτον ἱερὸν, ὥστε θέλει τὸ ὑποστηρίζει ἐν ὅσῳ ἔχει φωνήν.

Ἀντιπαρατήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος οὐδεμίαν ἔχουσι πρακτικὴν συνέπειαν. Οἱ ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου νόμοι λέγουν ὅτι δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ἓν μέρος δι' ὃ ἡ πλατεῖαν, ἀλλ' ὀφείλομεν ν' ἀποζημιώσωμεν τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ μέρους αὐτοῦ, καὶ διὰ τοιαύτας ἀποζημιώσεις ζητοῦμεν χρήματα. Τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁ προαγορεύσας, εὑρίσκομεν ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει ἀφαίρεσιν περιουσίας

ἄνευ ἀποζημιώσεως. Ἐὰν λοιπὸν ἔχωμεν ἀληθῶς τοιοῦτον νόμον, ἔχομεν πᾶσαν ἐξασφάλισιν. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν, ἂς ψηφίσωμεν, καθότι μὴ ὑπάρχοντος νόμου, ἡ προταθεῖσα διαίρεσις οὐδεμίαν καθιεροῖ ὑποχρέωσιν πρὸς ἀποζημίωσιν. Τὸ σχέδιον μιᾶς πόλεως δύναται νὰ ὑποστῇ μεταβολάς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀποζημιῶνται οἱ στερούμενοι τῆς ἰδιοκτησίας των πολῖται. Ὑπάρχοντος λοιπὸν ἑνὸς νόμου ἐπιβάλλοντος τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποζημιώσεως, θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν ἄλλην ἐγγύησιν καὶ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Προσέθηκέ τις, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ὑδρας παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἐκρημνίσθησαν οἰκίαι τινες χωρὶς ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν, αὐτὸς δὲ τοὐναντίον ἠξεύρει ὅτι ἂν καὶ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος οἰκίαι ὡς ἑτοιμόρροποι ἠδύναντο νὰ κρημνισθῶσι χωρὶς οὐδεμία νὰ δοθῇ ἀποζημίωσις, ἡ Κυβέρνησις ἐπεικῶς φερομένη διέταξε νὰ ἐνεργηθῇ ἐκτίμησις τῶν κρημνισθέντων κτιρίων καὶ κατ' αὐτὴν ἀπεζημίωσε τοὺς ἰδιοκτήτας, τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἀνέβη εἰς δρ. 23,000. Ὁ ἴδιος βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι φίλος του τις πικρὰ ἐξέφερε παράπονα καὶ κατὰ τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐστερήθη τῆς ἰδιοκτησίας του χωρὶς ν' ἀποζημιωθῇ. Ὁ παραπονούμενος οὗτος πολίτης εἶναι βεβαίως ὁ ἀγαθὸς νέος Σπανόπουλος, ὃν ἔχει καὶ συγγενῆ, ὅστις εἶχεν οἰκόπεδον εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐσχάτως ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἡ πλατεία, ἥτις πρότερον ἐπράκειτο νὰ σχηματισθῇ ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅπου ἤρχισε νὰ οἰκοδομῆται τὸ νέον θέατρον. Τὸ δημοτ. συμβούλιον σκεφθὲν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀπεφάσισε ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ ἔχοντες οἰκόπεδα ἐπὶ τῆς νέας πλατείας ἀπὸ τὸν ἐργολάβον τοῦ θεάτρου, εἰς ὃν ἐδόθη δωρεὰν τὸ γήπεδον ἀφ' οὗ ἤρχισεν ἡ οἰκοδομή. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἀνέγερσις τοῦ θεάτρου ἐσταμάτησεν ἕνεκα τῶν ἀναφυέντων κωλυμάτων καὶ οὕτως ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος. Διὰ τοῦτο ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Σπανόπουλος ἐζήτησε νὰ συμπεριληφθῇ ἡ ἀποζημίωσίς του εἰς τὸ τριτημόριον τοῦ δήμου μέχρις οὗ εὑρεθῇ νέος ἐργολάβος διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ θεάτρου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἐπιβληθῇ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς νέας πλατείας. Ἀδίκως ἑπομένως παραπονεῖται ὁ Κ. Σπανόπουλος, καθ' ὅσον οὐδεμίαν ὑπέστη ζημίαν οὐδ' ἀδικίαν τινά.

Ἐπανέλαβέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι φίλος του τις ἀπήντησεν εἰς τὸ μέρος τῆς Καλλιρρόης γυναῖκα κλαίουσαν καὶ

καταρωμένην καὶ ὑπουργοὺς καὶ ἀρχὰς καὶ σύστημα. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ φίλου του, ἀπήντησεν ὅτι εἶχεν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ὡς προῖκα τῆς θυγατρός της, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ ἁρμόδιος μηχανικὸς ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ἑτοιμόρροπον καὶ κατηδαφίσθη, ὡς ἀποζημίωσιν δὲ τῇ ἔδωκαν 500 μόναν δραχμάς. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἤδη πρόκειται νὰ δώσωμεν 100,000 δραχμῶν, ἡ συνείδησίς του τὸν ὑποχρεοῖ νὰ ἐρωτήσῃ εἰς τί θέλουσι χρησιμεύσει αὗται, καὶ ἂν πρόκειται νὰ δοθῶσιν εἰς τοιούτου εἴδους ἀποζημιώσεις. Ἄλλως, ἐπειδὴ ἡ λέξις *καλλωπισμός*, ἣν ἔχει τὸ νομοσχέδιον, εἶναι γενικὴ καὶ ἀόριστος, ἀναγκάζεται νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδέαν τοῦ βουλευτοῦ Ὑδρας. Ἐπιθυμεῖ ἀληθῶς καὶ αὐτὸς τὸν καλλωπισμὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ συγχρόνως νὰ στολίζωνται πρὸ πάντων αἱ ὁδοὶ καὶ ὑπὸ κατοίκων συναισθανομένων τὸ καλὸν καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων, καὶ οὐχὶ νὰ διέρχωνται τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης πεινῶντες καὶ γυμνητεύοντες οἱ θυσιάσαντες τὰς περιουσίας των κατὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἅμα ἐλθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐνησχολήθη ἐν τοῖς πρώτοις εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ ὁμολογεῖ ὅτι οὐ μικρὰς εὗρεν ἀταξίας. Κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, ὅταν πρόκειται νὰ χαραχθῇ ἓν σχέδιον, προτείνει πρῶτον τὸ δημοτ. συμβούλιον, γνωμοδοτεῖ ἔπειτα ὁ ἔπαρχος καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται τὸ διάταγμα τὸ δίδον κῦρος εἰς τὴν πρότασιν τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐτηρεῖτο καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐξεδίδετο ἓν διάταγμα τροποποιοῦν τὸ σχέδιον χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὔτε πρότασις τοῦ δημοτ. συμβουλίου, οὔτε γνωμοδότησις τῆς διοικ. ἀρχῆς. Οὕτως ἐκανονίσθησαν πλατεῖαι, αἵτινες κατὰ τὸν νόμον ἐπιβαρύνουσι τὸν δῆμον, ἀλλ' ἀπῃτεῖτο ἡ γνωμοδότησις τοῦ δημοτ. συμβουλίου καὶ τοιαύτη δὲν ὑπῆρχε. Τὴν ἀταξίαν ταύτην ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ καταπαύσῃ καὶ ἔλαβε τὸ μέτρον, ὁσάκις πρόκειται νὰ σχηματισθῇ πλατεία τις ἢ ὁδός, οὐ μόνον νὰ ζητῆται ἡ γνωμοδότησις τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ παράπονα τῶν γειτόνων, ἐὰν τοιαῦτα ὑπάρχωσι, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ πραγματοποιῆται ὁ σχηματισμός. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμόζει ἀρότου ἦλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καταπαύσας ὅσον τῷ ἦτο δυνατὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀταξίαν, τὴν ὁποίαν ἐνασχολούμενος εἰς τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ἀντικείμενον ἀνεῦρεν, ὥστε καὶ τὰ παράπονα τῶν ἰδιοκτητῶν νὰ ὀλιγοστεύσωσι καὶ ὁ δῆμος

νὰ μὴ ἐπιβαρύνηται μὲ δαπάνας ἀνωτέρας τῶν δυνάμεών του.

Ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν ἑτοιμορρόπων, ἂν καὶ ὁ νόμος οὐδεμίαν χορηγεῖ ἀποζημίωσιν, εὗρεν ὅμως μίαν νομολογίαν, καθ' ἣν ἐδίδετο συγκαταβατικῶς μικρά τις ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, καὶ τὴν νομολογίαν αὐτὴν ἐθεώρησεν ὡς δικαίαν, διότι συμβαίνει ἐνίοτε νὰ κρημνίζωνται χάριν τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως καὶ οἰκίαι δυνάμεναι νὰ ὑπάρξωσιν ἐπὶ τέσσαρα καὶ πέντε εἰσέτι ἔτη. Ἀλλὰ τὰς 100,000 δραχμὰς τοῦ νομοσχεδίου τὰς ζητεῖ δι' ὀφειλομένας τοιαύτας ἀποζημιώσεις; Ἐὰν ἐσκόπευε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξόρλησιν τῶν τοιούτων ἀποζημιώσεων, ἤθελε ζητήσει ἓν ἑκατομμύριον τοὐλάχιστον δραχμῶν. Ἡ στέρησις ἐν γένει τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι πικρά, πολὺ δὲ μᾶλλον ὅταν δὲν ἀποζημιοῦται ὁ στερούμενος ταύτης. Ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ δήμου εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ περιττὸν ἡμίσυ, ὅπερ διαθέτει εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν του, δὲν ἐπαρκεῖ οὐδ' εἰς τὴν τῶν τόκων πληρωμὴν καὶ βεβαίως μετὰ μικρὸν θέλει χειροτερεύσει. Διὰ τοῦτο συνεσκέφθη πολλάκις μετὰ τοῦ δημάρχου καὶ νομάρχου ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου καὶ ἐλπίζει ἐντὸς ὀλίγου νὰ λάβῃ ἓν εὐάρεστον μέτρον, ὅπερ ἴσως φέρει καὶ ἐ ὠφελιμον τῶν Βουλῶν· διὰ δὲ τοῦ μέτρου αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τὰ συμφέροντα θέλουν θεραπευθῇ καὶ ἡ κατάστασις τοῦ δήμου θέλει βελτιωθῇ. Αἱ ἑκατὸν λοιπὰν χιλιάδες δραχμαὶ τοῦ νομοσχεδίου θέλουν χρησιμεύσει οὐχὶ εἰς πληρωμὴν ὀφειλομένων ἀποζημιώσεων, ἀλλ' εἰς ὅτι αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον λέγει, τουτέστιν εἰς μελλούσας ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις θέλει δίδει πρὸς βοήθειαν τοῦ δήμου.

Παρετήρησέ τις, ὅτι τὰς 100,000 δρ. θέλουσι πληρώσει ὅλοι τοῦ Κράτους αἱ ἐπαρχίαι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν συμπεριλαμβάνεται βεβαίως καὶ ὁ ὀβολὸς τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν. Ἀλλ' εἶναι ἀρά γε δίκαιον νὰ δαπανᾷ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος τοσαῦτα χρήματα διὰ τὸν καλλωπισμὸν μιᾶς μόνον πόλεως, ἐνῷ πεινᾷ ἡ χήρα καὶ γυμνητεύει ὀρφανὸν τοῦ ἀγωνιστοῦ; Εἶναι δίκαιον νὰ δίδωμεν ὁτὲ μὲν 100,000 δρ. διὰ τὸν καλλωπισμὸν τῆς πρωτευούσης, ὁτὲ δὲ 600,000 διὰ τὴν σύστασιν τηλεγράφου, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μαθάνωμεν μόνον πόσον ἐν τῇ Σύρῳ πωλοῦνται οἱ ἰχθύες, καὶ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην νὰ λαμβάνωμεν πρόνοιαν διὰ τοὺς θυσιασθέντας ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἐνῷ ἄλλοι διαμένοντες κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ

πλουτοῦντες ἐκεῖ, προσῆλθον μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγοράσαντες ἀντὶ εὐτελῶν ποσῶν μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, τὰς ὁποίας πωλοῦσι σήμερον ἀντὶ πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν; Οὗτοι ἦτο δικαιότερον νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς τοιαύτας δαπάνας, διότι ἐκ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως, αὐξάνει καὶ ἡ ἀξία τῶν γαιῶν των. Νομίζει λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ φρέψῃ πλέον ἡ Κυβέρνησις τὰ ἔλεμματά της καὶ εἰς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἀντικείμενον, τὴν περιβαλλὴν τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν αὐτῶν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὅσον σέβεται τὰς περὶ ἀγωνιστῶν παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, τοσοῦτον ἀποκρούει τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἰδέαν, καθ' ὅσον αὕτη ἀντίκειται καὶ εἰς ὅσα σήμερον ἐρρέθησαν περὶ ἰδιοκτησίας. Ἐὰν ἠθέλαμεν νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται αἱ ἐπαρχίαι μὲ τὸ ἔξοδον τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πρωτευούσης, ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἄλλοτε γενομένην πρότασιν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, ὅστις ἤθελεν ἐπιβαρύνει κατὰ τὰ 9|10 τὴν πρωτεύουσαν, διότι ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν αἱ μεγαλείτεραι οἰκοδομαί. Ἀλλὰ τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέρριψεν ἡ Βουλὴ ὡς καὶ αὐτὸς ὁ προαγορεύσας, καὶ δὲν δικαιοῦται σήμερον νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀτόπους μεμψιμοιρίας.

Ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι ἐὰν δὲν εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἦναι προστατικὸς φίλος τοῦ τε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ βουλευτοῦ καὶ δημάρχου Ἀθηνῶν, ἤθελεν ὑποθέσει ἐκ τῶν ἀγορεύσεων ἀμφοτέρων, ὅτι ὁ μὲν ὑπουργὸς ἦτον ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὁ δὲ βουλευτὴς, ὑπουργός, διότι ὁ μὲν ὑπουργὸς εἰλικρινῶς σᾶς ὡμολόγησεν ὅτι τὰ χρέη τοῦ δήμου διὰ παλαιὰς ἀποζημιώσεις ἀναβαίνουσιν εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν καὶ ὅτι ὁ δῆμος δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ αὐτάς, ὁ δὲ δήμαρχος διϊσχυρίσθη ὅτι οὐδεμία ὀφείλεται ἀποζημίωσις. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι αἱ ζητούμεναι ἤδη 100,000 δραχμαὶ θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς βοήθειαν τοῦ δήμου, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ ἡ Βουλὴ, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει χορηγήσει οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἂν ῥητῶς δὲν κατονομάζηται ἡ χρῆσις τοῦ ζητουμένου ποσοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ἀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κων. Θεοδώρου καὶ Ἰω. Ταταράκην, συνήχθη κατὰ τὸ

ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 74 κατὰ 6· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἀριθ. 100,000, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. 1. «ἐκτέλεσις σχεδίου τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους» τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξ. ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 100,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Π. Τανταρίας	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ἀντ. Καμπάνης		Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Α. Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Γεώργιος Σκούφος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Σταῦρος Βλάχος		Ν. Γιολδάσης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης		Γ. Γρανίτσας	Ν
Σωτήριος Στράτος		Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Νάκος		Γ. Σιρπάνος	Ν

Σ. Χ Στεφανόπουλος	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυρειδής	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Α. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κ. Κουρουμέλης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δικιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαΐας	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσαυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ο	Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης	Ν
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ριμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριστόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεϊόπουλος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Λουκᾶς Στεφάνου		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Η. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	

Γεώργιος Μπάστας	. . .	Δημήτριος Σ. άϊκος	. . . N
Ἰω. Σκαβέντσος	. . . . .	Βασίλειος Κριεζής	. . . .
Γ. Νικολάου	. . . . . N	Κυριάκος Δουζίνας	. . . .
Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . . N	Δημήτριος Βουδούρης	. . Ο
Κωνστ. Πλατύς	. . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Γεώργιος Ναύτης	. . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . N
Ἀν. Ρενουάρδος	. . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου	. . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Παναγιώτης Ψάθης	. . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Ἀντ. Ἀρμάος	. . . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς	. . . . N
Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	. . . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος	. N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	. N
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	.	Α. Μάντσαρης	. . . . . N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . .		

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φόρου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς προκυμαίας Κορώνης κτλ. ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς παραλίας πόλεως Κορώνης ὑπάρχει σχεδὸν ἡμιτελὴς προκυμαία ἐν τῷ ὁμωνύμῳ λιμένι, ἐπιχειρισθεῖσα ἐπὶ τῆς Ἐνετικῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ διότι ἐγκατελείφθη ἡμιτελὲς τὸ ἔργον τοῦτο, δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος ἀπὸ τῶν προσβαλλόντων αὐτὸν ἀνατολικομεσημβρινῶν ἀνέμων.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κολλωνίδων παρατηρῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος παρὰ τὸν ἀνωτέρω λιμένα κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον, ἐπὶ τῆς πρὸς ἀνατολὰς παραλίας αὐτοῦ, καὶ συναισθανόμενον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν διὰ τὴν εὐκολίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος ναυτιλλομένων, ἐπεψήφισε τοπικούς τινας φόρους διὰ τὴν τελειοποίησιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς εἰρημένης προκυμαίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 185 ψηφίσματός του, καὶ ἐζήτησε κατὰ τάξιν τὴν νόμιμον ἔγκρισιν τῶν ψηφισθέντων. Κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπουργεῖον παρεδέχθη ἀσμένως πρότασιν ἀφορῶσαν ἔργον κοινωφελὲς καὶ ἀναγκαῖον καὶ διέταξε τὴν διεύθυνσιν τοῦ μηχανικοῦ Μεσσηνίας νὰ συντάξῃ διάγραμμα ἐμφαῖνον τὸν ὑπάρχοντα λιμένα Κορώνης καὶ τὴν πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ κατασκευασθησομένην προκυμαίαν, τὸ ὁποῖον νὰ συνοδεύσῃ μετὰ ὑποθετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης. Τούτου γενομένου, ἐξηκριβώθη ὅτι ἀπαιτοῦνται ὀγδοήκοντα περίπου χιλιάδες δ.αχ· μαὶ διὰ τὴν ἀνάγκην περὶ ἧς πρόκειται, τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο ὑπολογίζεται ὡς εἰσπρακτέον ἐκ τῶν ἀνωτέρω τοπικῶν φόρων χωρὶς νὰ θεωρῆται ἐπιβαρυντικὸν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων.

Λαβὼν ἑτοιμένως τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μ. ὑποβάλλω εἰς τὴν ψήφισίν Σας τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, πεποιθὼς εἰς τὴν πρόθυμον παραδοχήν του, καθ' ὅσον δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι συναισθάνεται καὶ ἡ Βουλὴ τὴν σπουδαιότητά του.

Ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ νομοσχεδίου φρονῶ περιττὴν πᾶσιν παρατήρησιν, διότι πρόκειται περὶ φορολογίας παραδεχθείσης ἤδη καὶ δι' ἄλλους δήμους τοῦ Κράτους, ἐπιχειρισθέντας τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἐν τῷ λιμένι Κορώνης τοῦ δήμου Κολλωνίδων ὑπαρχούσης παλαιᾶς προκυμαίας, τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος καὶ τὴν κατασκευὴν κρηπίδος καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παραλίας τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον αὐτῆς σχέδιον, ἐπιβάλλονται οἱ ἑξῆς φόροι καὶ προσωπικαὶ ἐργασίαι.

α.) Ἐν τοῖς ἑκατὸν, ἀνεξαρτήτως τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἐπὶ τῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω λιμένα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκεῖσε μεταφερομένων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδίου λιμένος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων, καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων, κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν· ὡς τοιαύτη δὲ θεωρεῖται ἡ τιμὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται τὰ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα τελωνιακὰ τέλη.

Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω βάσιν εἰς ἕκαστον ἐμπόρευμα ἐπιβαλλόμενον τέλος θέλει ὁρισθῆ ἐν δασμολογίῳ διὰ Β. Διατάγματος.

δ'.) Δέκα λεπτὰ τὸν τόνον ἐφ' ὅλων τῶν προσορμιζομένων πλοίων, δι' ἑκάστην προσόρμισιν.

γ'.) Προσωπικὴ ἐργασία, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοποιΐας Νόμου, τρία ἡμερομίσθια ἐτησίως ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρρένων δημοτῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 18—60 ἐτῶν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ἀριστειοφόρων.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρων γίνεται συνάμα μὲ τὴν τῶν δημοσίων παρὰ τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπ' ἀμοιβῇ ἐν τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ· ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν Νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Ἄρθρον 3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Κολλωνίδων νὰ δανεισθῇ, φυλαττομένων, τῶν κειμένων διατυπώσεων, ὑφ' οὗ τινος νομίσῃ συμφερώτερον τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῆ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, θέλει δ' ἐφορεύει ἐπ' αὐτῆς τριμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Δημάρχου ὡς προέδρου, ἑνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἑτέρου ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Κολλωνίδων.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασ. διατάγματος.

Ἄρθρον 5. Ἡ χορήγησις τῆς προσωπικῆς ἐργασίας θέλει διαρκέσει μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων· ὡσαύτως ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ φόρων θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῆς γενησομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐντελῆ περαίωσιν τῶν ἰδίων ἔργων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν

ἀνάγνωσιν διαφόρων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Κατρῆς,
Λ. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 9 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα δ'. γ'. δ'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν προέδρους μὲν τοὺς Ν. Βουδούρην, Λ. Λόντον, Ἰω. Προβελέγιον καὶ Εὐθ. Κανελλόπουλον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Κ. Θεοδώρου, Χ. Θεοχαρόπουλον, Γ. Καΐρην καὶ Α. Παπαδημητριάδην· εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ νομοσχεδίου τοὺς Σ. Βαρόταν, Π. Τανταρίαν, Ν. Λεώπουλον καὶ Μ. Σολωμόν· μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Α. Δεδόπουλον, Ἰω. Λορεντσιάδην, Σ. Μήτσαν καὶ Δ. Σταΐκον.

Προσελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 178,792: 15|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῶν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ καθυποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 178,792: 15|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ἐξετάσασα ἀποχρώντως τὰς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀναφερομένας δαπάνας, εὗρεν ἀρκούντως δικαιολογημένας ταύτας, καὶ διὰ τοῦτο συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1859.

Ἡ εἰσηγ. ἐπιτροπὴ
Λ. Λόντος, Γ. Κ. Βελῆς,
Ἐμμ. Ἀντύπας, Γ. Κυφάλας,

Ὁ εἰσηγητὴς Εὐτ. Οἰκονομόπουλος.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Π. Παπατσώνην καὶ Α. Στεράνου ἐχορηγήθη μηνιαία ὑπὸ τὸν ὅρον ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ ἀνωτέρω περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως νομοσχεδίου καὶ ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης,
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 10 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε τὸ ἀ. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Α. Αὐγερινὸν, γραμματέα δὲ τὸν Α. Καλογερόπουλον, εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ τὸν Β. Κριεζῆν, καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Ἠλ. Καραγιάννην.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ φόρου τῶν σιτηρῶν, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προεκάλεσε τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου π. ε. Β. διάταγμα, δι' οὗ ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς κλίμακος πηγάζοντος, κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 νόμου, κινητοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ὁρίζεται πάγιος κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐφ' ἑκάστου κοιλοῦ·

Τοῦ μὲν σίτου πρὸς	λεπτὰ	50
Τοῦ δὲ ἀραβοσίτου καὶ τῆς σικάλεως . .	»	30
Καὶ τῆς κριθῆς, καλαμβοκίου καὶ βρώμης »		20
Ἐπὶ δὲ τῶν ἀλεύρων, κατ' ὀκάν·		
Τῶν μὲν ἐκ σίτου, πρὸς	λεπτὰ	4
Τῶν δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐν γένει δημητριακῶν καρπῶν πρὸς	»	2.

Τὸ διάταγμα τοῦτο στηριχθὲν, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου Νόμου, καὶ μεταποιηθὲν ἤδη εἰς νομοσχέδιον, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν.

Ἐν πρώτοις παρατηρεῖ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ διάταξις τοῦ μνησθέντος ἄρθρου, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ περὶ σιτηρῶν τελωνιακὸς Νόμος ἀποτελεῖ ἴδιόν τι σύστημα, καθ' ὃ ἡ αὐξομείωσις μάλιστα τοῦ δασμοῦ ἐπέρχεται ἀφ' ἑαυτῆς αὐθεντικῶς, καὶ ἀναλόγως τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἐγχωρίων, ἐπὶ τῇ βάσει νενομισμένης ἀριθμητικῆς βαθμολογίας, ἐνῷ τῶν ἄλλων ἐν γένει ἐμπορευμάτων, κατὰ τὸν περὶ δασμολογίου Νόμον, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας καὶ γίνεται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ· πρὸ πάντων δὲ ὁ δασμὸς τῶν σιτηρῶν ὑπηγορεύθη, κατὰ τὰς βάσεις τῆς κλίμακος, ὡς εἶναι γνωστὸν, ὑπὸ πνεύματος ὅλως ἀντιθέτου τοῦ δασμοῦ τῶν ἐν τῷ δασμολογίῳ κατονομαζομένων ἐμπορευμάτων.

Ναὶ μὲν κατονομάζονται ἐν τῷ δασμολογίῳ καὶ τὰ σιτηρὰ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν δασμὸν αὐτῶν γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸν περὶ σιτηρῶν Νόμον τοῦ 1843· τοῦτο δὲ δηλοῖ τὴν ἐπικύρωσιν μᾶλλον ἢ τὴν κατάργησιν αὐτοῦ· ἄλλως τε ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Δασμολογίου, κατέδειξεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς τὴν ἀνάγκην τῆς καταργήσεως τῆς κλίμακος (α), ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἠσπάσθη τότε τὴν ἰδέαν ταύτην.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι ὁ Νόμος τοῦ 1843 καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Δασμολογίου ἔμεινεν ἐν πλήρει ἰσχύϊ· ἑπομένως ἡ ἐπελθοῦσα κατάργησις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πρᾶξις ἀπορρέουσα ἀπὸ τοὺς κειμένους νόμους, καὶ διὰ τοῦτο χρήζει τῆς εἰδικῆς ἐγκρίσεως τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐκ τῆς εὐθύνης ἣν ἀνέλαβε διὰ τὸ μέτρον τοῦτο.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῆς πράξεως ταύτης, ἤτοι ἀπὸ τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ἐπιτροπὴ μεταβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ δασμολογίου, συνταχθέντος, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἡ ὕπαρξις τῆς κλίμακος, μαρτυρούσης παντοῦ τὸ ἔπακρον

(α) Ἴδε πρακτικὰ Βουλῆς τῆς ε. συνέδου Π. σελ. 734.

τοῦ λεγομένου προστατευτικοῦ συστήματος, ἤτοι βεβαία προφανὴς ἀντίφασις πρὸς τὰς διακηρυχθείσας οἰκονομικὰς ἡμῶν ἀρχάς, ἃς ἠρύσθημεν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπὸ τὰ φῶτα καὶ τὴν πεῖραν τῶν ἄλλων προωδευμένων ἐπικρατειῶν· διὰ τοῦτο ἀναντιῤῥήτως ἔπρεπε νὰ ἐκλείψῃ τὸ ταχύτερον ἡ ἀνωμαλία αὕτη ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν μας.

Ἡ γεωργία ἡμῶν οὐδόλως πρέπει νὰ φοβηθῇ τὴν κατάργησιν τῆς προστατευούσης δλθεν αὐτὴν κλίμακος, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα σιτηρὰ ἐπιβαρύνονται μὲ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς των καὶ μὲ τελωνιακὸν δασμόν, κατὰ τὸ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον. 10 περίπου τοῖς 0|0, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐγχωρίων ἀφίεται ἐλευθέρα παντὸς τέλους, ὥστε καὶ ὠφέλιμος ἂν ἦθελε θεωρηθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς προστασίας, πάλιν ὑφίσταται αὕτη, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ πάγιον τοῦτο τέλος ἀντικαθίστησι τὸ κινητὸν, δυνάμενον μὲν νὰ φθάνῃ, κατὰ τὴν ἐν τῷ χάρτῃ κλίμακα, εἰς πολὺ ἀνώτερον ποσὸν τοῦ ἤδη ἐπιβαλλομένου, ἀλλὰ πράγματι περιστρεφόμενον εἰς τὸν τιθέμενον ὅρον τοῦ παγίου, καθότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐθεσπίσθη ἡ κλίμαξ μέχρι τῆς σήμερον, ἕνεκεν τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν πολυτίμων μετάλλων καὶ ἄλλων αἰτίων, ἐπῆλθε παντοῦ ἐπαισθητὴ ὕψωσις τῆς τιμῆς ὅλων ἐν γένει τῶν πραγμάτων, ἀπομένως καὶ τῶν σιτηρῶν· καὶ τρανὴ ἀπόδειξις ἡ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐνιαυτῶν διατήρησις τῆς τιμῆς τοῦ σίτου περὶ τὰς δρ. 6 τὸ κοιλὸν, ἥτις ἀποφέρει κατὰ τοὺς τότε ὅρους τῆς κλίμακος τελωνιακὸν δασμὸν 10 μόνον λεπτῶν, ἐνῷ ἤδη προσδιορίζεται σταθερῶς, ὡς εἴπομεν, εἰς λεπτὰ 50.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἐκανονίζετο μέχρι τοῦδε ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων, φαίνεται ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νομοθετήσεως τῆς κλίμακος ὁ δασμὸς τῆς εἰσαγωγῆς ἀνέβαινεν εἰς δρ. 1:75 καὶ 1:50, ἀλλὰ τοῦτο διά τινας μόνον μῆνας, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ὁ δασμὸς περιεστρέφετο μεταξὺ τῶν λεπ. 75 καὶ 10. Ὁ ἐλάχιστος δὲ οὗτος ὅρος τῶν 10 λεπτῶν, ὅστις διετηρήθη ἐπὶ 76 μῆνας κατὰ τὸ δεκαπενταετὲς διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς κλίμακος, προκαλεῖ τὴν ἀντίθετον ἐνέργειαν αὐτῆς διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐξαγωγικοῦ τέλους, ὅπερ ὁρίζεται εἰς 50 λεπτὰ, ὅταν ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου σίτου φθάνῃ μέχρι τῶν δραχ. 6, καθόσον ὅμως αὕτη αὐξάνει περισσότερον κατὰ τοσοῦτον ἀναβιβάζεται καὶ ὁ ἀνωτέρω ὅρος τοῦ δασμοῦ τῶν 50 λεπ.

ὥστε ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπικρατήσασα ἀκρίβεια τοῦ σίτου, τιμηθέντος πρὸς δρ. 8, 9, 10 καὶ 11 τὸ κοιλὸν, ἔπρεπε κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν διαταξιν τῆς κλίμακος νὰ φθάσῃ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς τὰς δρ. 2:50, 3:50, 4:50 καὶ 5:50, φόρος ἰσοδυναμῶν μὲ τὴν ἐντελῆ ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ τοῦτο βέβαια ζημιοῖ τοὺς παραγωγοὺς πρὸς ὄφελος τῶν καταναλωτῶν.

Ἐκ τούτων συνάγεται προδήλως ὅτι ἡ κλίμαξ παρ' ἡμῖν κατεπίεσε μᾶλλον τὴν γεωργίαν, ὑπὲρ ἧς ἐνομοθετήθη, ἀντὶ νὰ τὴν προστατεύσῃ καὶ διὰ τοῦτο εὐθέως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἥμισυ μέρος αὐτῆς, καταργηθέντος, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους πρὸς ὄφελος τῶν παραγωγῶν.

Τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο ἀρκεῖ νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ τῆς πλάνης τῶν προστατευτικῶν ἰδεῶν, ἐπειδὴ βλέπομεν ὅτι καίτοι μὴ προστατευθεῖσης τῆς γεωργίας ὑπὸ τῆς κλίμακος, ἐν τούτοις οὐδὲν παράπονον ἠκούσθη. Ἡ γεωργικὴ τάξις δὲν προσδοκᾷ καὶ δὲν πρέπει νὰ προσδοκᾷ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς της ἐκ τῶν βαρέων δασμῶν ἐπὶ τῶν ξένων σιτηρῶν πρὸς ζημίαν ὅλων τῶν λοιπῶν ἐν γένει τάξεων τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ περιμένει τὴν πρόοδόν της, πρῶτον μὲν ἐκ τῆς κατασκευῆς ἀμαξιτῶν ὁδῶν, ἵνα μεταφέρῃ τὰ προϊόντα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐν τάχει καὶ μὲ μικρὰν δαπάνην, δευτέρου δὲ ἐκ τῆς ἐνισχύσεως τῆς κτηματικῆς πίστεως διὰ τελειοτέρας τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας, ἵνα προμηθεύηται εὐκόλως καὶ ἐπὶ μετρίοις τόκοις τ' ἀναγκαῖα κεφάλαια διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεών της, καὶ τρίτου ἐκ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἰσχύοντος εἰσέτι φορολογικοῦ συστήματος, ἵνα μὴ καταπιέζηται πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως.

Εἰς τὴν θεραπείαν ταύτην καὶ μόνην, καὶ εἰς τὴν δημόσιον, ἐννοεῖται, ἀσφάλειαν, ἥτις εὐτυχῶς ἐπαγιώθη ἤδη, ἔγκειται πᾶσα ὑπὲρ τῆς γεωργίας κυβερνητικὴ προστασία, καὶ οὐχὶ εἰς τὰ τεχνητὰ καὶ ἄδικα μέσα, ἅτινα παντοῦ καθεκάστην κατακρίνονται καὶ ἐξευτελίζονται, καθ' ὅσον αἱ περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ὑγιεῖς ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ἐναρκοῦνται, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς των. Οὐδὲν ἄλλο οἰκονομικὸν δόγμα τὴν σήμερον ἐγγυᾶται τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου τῶν ἐπικρατειῶν καὶ τὴν εὐζωΐαν τῶν πολιτῶν ὅσον ἡ ἀποχὴ τῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ τῆς κηδεμονεύσεως τῶν πολιτῶν ὡς πρὸς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις των. Ἄφες τα πράγματα (Laissez faire), ἰδοὺ ἐν δυσὶ λέξεσι τὸ ἁπλούστερον καὶ ἀσφαλέστερον οἰκονομικὸν σύστημα, δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῇ ὄχι

ὅπως διατείνονται τινες κατὰ τὰς *εἰδικὰς περιστάσεις* τῶν *ἐπικρατειῶν*, ἀλλ' ἀπολύτως, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὡς ἄλλην ἀρετὴν μὴ ἀνεχομένην οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν· πλανῶνται δὲ μεγάλως οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὅπως τὰ ἄλλα ἔθνη πρῶτον ἐπροστάτευσαν τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν, καὶ ἀκολούθως ἤνοιξαν τὸ στάδιον τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ πράξωμεν ὡς ἔθνος ἀρτισύστατον. Λοιπὸν κατ' αὐτοὺς μήτε ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν, μήτε αἱ νέαι ἐφευρέσεις τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ ὑποστῶμεν τὴν δοκιμασίαν τῶν ἀρχῶν ἐκείνων, ἃς οὐχὶ ἡ διάγνωσις τῶν ἀληθῶν ἀποτελεσμάτων, ἀλλ' ἡ ἄγνοια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καθιέρωσεν ὡς ἐπωφελεῖς. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, οὔτε τοῦ ἀτιμοῦ οὔτε τοῦ ἠλεκτρισμοῦ συμφέρει νὰ κάμωμεν τὴν σήμερον χρῆσιν ἡμεῖς, διότι ἄλλα πρὸ ἡμῶν ἔθνη, ἔπειτα ἀπὸ μακρὸν χρόνον, ἐγεύθησαν τοὺς γλυκεῖς αὐτῶν καρπούς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἡμετέρα γεωργία, εἴτε διὰ τὴν ἔλλειψιν τελειοτέρων ἐργαλείων, εἴτε διὰ τὸ ἧττον γόνιμον τῆς γῆς μας, δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο τάχα πρέπει νὰ καταδικάσωμεν τοὺς πολίτας ν' ἀγοράζωσι τὴν πρωτίστην αὐτῶν τροφὴν ἀκριβά, ἐνῷ δύνανται νὰ τὴν προμηθεύωνται ἐξωθεν εὐθηνά; Ἀλλὰ τότε περιορίζομεν τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς των, καὶ ὡς ἐκ τούτου μαραίνομεν πᾶσαν ἄλλην βιομηχανίαν ὡς ἐκ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἄρτου, ἀπεναντιούμεθα δὲ εἰς τὸν πρώτιστον σκοπὸν τῆς πολιτείας, σκοπούσης τὴν ὅσον οἷόν τε εὐζωΐαν τῶν συγκροτούντων αὐτὴν μελῶν· περιορίζομεν προσέτι καὶ τὸ συστατικὸν στοιχεῖον τῆς ἰδιοκτησίας, συνιστάμενον εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν, διαγράφοντες τὰ ὅρια τῆς ἀγορᾶς ἐντὸς τῆς ὁποίας πραγματοποιεῖται αὕτη, ἐνῷ ἡ κυριωτέρα ἀποστολὴ πάσης πολιτείας εἶναι ἡ ὅσον ἔνεστιν εὐρυτέρα προστασία αὐτῆς τῆς ἰδιοκτησίας.

Ταῦτα δὲ πράττοντες ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μεταμορφωμένης, οὕτως εἰπεῖν, ἀδικίας, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς λεγομένης προστασίας, ὠφελοῦμεν τάχα καὶ αὐτοὺς τοὺς παραγωγούς;

Λυμβάλλομεν, διότι πρῶτον μὲν ἀναχαιτίζοντες τὸν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν συναγωνισμόν, ὅστις ζωογονεῖ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, ὑποβάλλομεν ἀκουσίως βεβαίως τὴν νάρκην, συνεπιφέρουσαν τὴν στασιμότητα καὶ ὀπισθοδρόμησιν· δεύτερον δὲ ἡ ὑπερτίμησις τῶν σιτηρῶν, ἣν συνεπάγεται ἡ προστασία,

συμψηφίζεται κατὰ μέγα μέρος μὲ τὴν ἐξ αὐτῆς προκαλουμένην ἀκρίβειαν τῶν ἄλλων πραγμάτων, μεθ' ὧν ἀνταλλάσσονται, καὶ ἰδίως μετὰ τῆς ἀναλόγου δαπάνης, ἣν χρήζει ἡ παραγωγή.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οἱ ἀνασχολούμενοι εἰς τὴν σποράν τῶν δημητριακῶν καρπῶν δὲν ἀνταμείβονται ἀρκούντως ἄνευ τῆς προστασίας, τίς ἐμποδίζει αὐτοὺς ἀπὸ τὰ ἄλλα εἴδη τῆς γεωπονίας; Εὐτυχῶς ἡ γῆ ἡμῶν, ἂν δὲν ἦναι σιτοφόρος, εἶναι ὅμως προικισμένη ἐκ τῆς φύσεως μὲ ἐξαιρετικὴν γονιμότητα διὰ τόσα ἄλλα εὐγενῆ προϊόντα, οἷον τὴν σταφίδα, τὸν οἶνον, τὸ ἔλαιον, τὰ σῦκα, τὰ κουκούλια, τὰ καπνά, τὰ βαμβάκια, τὰ ῥιζάρια καὶ λοιπά· ἐπομένως ἂν ἡ ἀροτρίωσις ἦναι ἧττον ἐπικερδὴς τῆς φυτουργίας, δύνανται νὰ στραφῶσι πρὸς αὐτήν, ὅπως καὶ ἐστράφησαν τωόντι, καὶ διὰ τοῦτο ἡ φίλη ἡμῶν πατρὶς κέκτηται ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου κατὰ τὴν στατιστικὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν

160,000	περίπου στρέμματα	σταφιδαμπέλων,
700,000	»	ἀμπέλων,
7,000,000		ἐλαιοδένδρων,
300,000		συκῶν,
1,500,000		μορεῶν, καὶ τόσα ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, ἄτινα ἱκανὸν κατ' ἔτος παράγουσι πλοῦτον· καὶ ἅπαντα δὲ ταῦτα ἐγένοντο ἄνευ βεβαίας προστασίας τινός.

Ἀλλὰ διδόμενοι ἔτι περισσότερον εἰς τὴν τῶν φυτειῶν καλλιέργειαν δὲν θὰ δυνηθῶμεν βεβαίως ποτὲ νὰ παρέξωμεν ὅλον τὸν ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν τροφήν μας σῖτον. Ἔστω· μήπως ὅμως δὲν δυνάμεθα ν' ἀνταλλάξωμεν λίαν ἐπικερδῶς τὰ ἰδικά μας προϊόντα ἀντὶ τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων χρησίμων πραγμάτων, ὧν ἡ παρ' ἡμῖν παραγωγὴ, ἢ εἶναι φυσικῶς ἀδύνατος ἢ ἀποβαίνει ἐπίζημία; Ἂς ἀφήσωμεν λοιπὸν ἐλευθέρους τοὺς πολίτας νὰ τρώγωσιν ὅπου ἔνεστιν εὐθηνώτερον τὸν ἄρτον, καὶ ἀδιάφορον ἂν οὗτος ἦναι ἐγχώριος ἢ ξένος, καὶ νὰ ἐνασχολῶνται εἰς ὁποίας ἐπιχειρήσεις προβλέπουσιν ἐπικερδεστέρας. Εἶναι δὲ ἐνδεχόμενον καὶ νὰ λανθασθῇ ἐνίοτε ἡ πρόγνωσις των, ἀλλὰ οὐδενὸς ἔχουσι νὰ αἰτιῶνται διὰ τὴν ἀποτυχίαν εἰμὴ ἑαυτῶν καὶ ταχέως θέλουσιν ἐπαναρθώσει τὸ σφάλμά των, ἐνῷ ἀπεναντίας, ἂν ἐπεμβαίνῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς προστασίας, δικαιοῦνται οὐ μόνον νὰ παραπονῶνται διὰ πᾶν πάθημα, ἀλλὰ τὸ χείριστον καὶ ν' ἀπαιτῶσι τὴν διαιώνισιν τῶν προστατευτικῶν μέτρων, ὅπως τοῦτο συνέβη καὶ συμβαίνει εἰσέτι εἰς τὰς ἐπικρα-

τείας αἵτινες ἐξοστρακίζουσι τὸ προστατευτικὸν σύστημα καὶ ἀσπάζονται τὸ τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας.

Εὐτυχῶς εἰς ὀλιγίστας εἰσέτι Ἐπικρατείας ἐπιζῇ τὸ σύστημα τοῦτο, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ὅμως ὅλοι σχεδὸν οἱ ἔξοχοι αὐτῆς ἄνδρες, παραδειγματιζόμενοι ἀπὸ τὴν γείτονα αὐτῶν Ἀγγλίαν, ἐκηρύχθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατὰ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος.

Ἐν τούτοις καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν προστατευτικὴν Γαλλίαν δὲν ὑρίσταται ἡ κλίμαξ, ἀνασταλείσης πρὸ ἓξ ἤδη ἐτῶν τῆς ἰσχύος της.

Ἀλλὰ λέγουσι τινὲς, διατί αἱ ἄλλαι ἐπικράτειαι καὶ μάλιστα αἱ διακρινόμεναι ἐπὶ ἐλευθέρᾳ ἐμπορίᾳ, ὅπως ἡ Ἀγγλία, ἐπιβάλλουσι τελωνιακοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προϊόντων; Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς, οἱ δασμοὶ ὅμως οὗτοι δὲν τίθενται χάριν *προστασίας* ἀλλ' ἁπλῆς *φορολογίας*, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πολυτελείας· ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι γελοῖον ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία διατηρεῖ ἔτι δασμὸν ἐπὶ τῆς σταρίδος μας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐγχώριαν αὐτῆς σταφίδα, ἢ ἡμεῖς ἂν ἀποδώσωμεν τὸν ὑπάρχοντα δασμὸν ἐπὶ τοῦ καφὲ καὶ ζαχχάρεως, εἰς πνεῦμα προστατευτικόν.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἐν γένει κατάργησιν τῶν τελωνιακῶν δασμῶν, συνεπιφέρουσαν τὴν στέρησιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἑνὸς τῶν οὐσιωδεστέρων πόρων, καὶ δικαίου συνάμα, ὡς ἐπιβαρύνοντος τὴν κατανάλωσιν παραλλήλως τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἐπιβαλλομένου φόρου, ἀλλὰ συνίσταται εἰς τὴν ἀπόκρουσιν παντὸς δασμοῦ ὑπαγορευομένου ὑπὸ πνεύματος προστασίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν, ἂν θέλωμεν νὰ ἤμεθα συνεπεῖς εἰς τὰς διακηρυχθείσας κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου ἀρχὰς, δὲν πρέπει νὰ θεωρῶμεν τὸν διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἐπιβαλλόμενον ἔμμεσον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων σιτηρῶν, ὡς μέσον προστασίας, ἀλλ' ὡς πηγὴν δημοσίου πόρου, ὅπως θεωροῦνται καὶ οἱ λοιποὶ ἄμεσοι φόροι.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τούτου στηρίζεται εἰς τὴν ἐν γένει ἐπικρατοῦσαν φορολογικὴν μονάδα τῶν **10** τοῖς **0|0**, καὶ ἐπειδὴ προστέτι τὸ σταθερὸν αὐτοῦ θέλει ἐνισχύσει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς κλίμακος ἀβεβαιότητος περιωρίζετο εἰς ὀλίγας χεῖρας, τολμηρὰς μὲν ἀλλὰ κερδοσκοπικὰς, διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ, μετὰ τὰς ἐκτεθείσας σκέψεις, πορισθείσας εὐτυχῶς ἀπὸ γεγονότα κείμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυλαχθεῖσαν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεως ἔγκρισιν ἢ μὴ τῆς πράξεως τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τοῦ περὶ σιτηρῶν νόμου τοῦ **1843**, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα ὅτι οὐδεμία ἐκ τούτου προέκυψε βλάβη, καὶ ὅτι ἀπὸ ἁπλῆν παρεξήγησιν τοῦ περὶ δασμολογίου νόμου προέβη ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, γνωμοδοτεῖ ἐπίσης καὶ ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος πράξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **9** Ἰανουαρίου **1850**.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Κ. Βλάμης,
Α. Βενιζέλος,
Ἐμ. Ἀντίπας,

Ὁ Εἰσηγητὴς
Εὐθ. Κεχαγιᾶς.»

Δύω δὲ μέλη διαφωνήσαντα μετὰ τῆς πλειονοψηφίας ἐκτιθεῖσι τὴν γνώμην των ὡς ἀκολούθως·

«Ἡ δὲ μειονοψηφία σκεπτομένη, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι ἀπόλυτοι, ὡς ἡ ἀρετὴ, κατὰ τὴν πλειοψηφίαν, ἀλλ' ἀναγκαίως ἐνδίδουσιν εἰς τροποποιήσεις, κατὰ τὰς πρὸς αὐτὰς σχέσεις ἑκάστης πολιτείας, καὶ ὅτι ὁ σταθερὸς δασμὸς ἐπὶ τῆς πρωτίστης πρὸς τροφὴν ὕλης τῶν πολιτῶν, οὔσης εἰσφορίας μὲν, παραβλάπτει τὴν γεωργίαν, ἀφορίας δὲ, τοὺς καταναλωτὰς, ἐνῷ ἡ κλίμαξ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων τοῦ τόπου ὁδηγουμένη ῥυθμίζει ἐπὶ τὸ δικαιότερον τὸν ἐπιβλητέον δασμὸν· ὅτι καὶ κατὰ τὴν πλειοψηφίαν, αἱ περὶ τὴν συγκοινωνίαν, τὴν χρηματικὴν πίστιν καὶ τὴν καλλιέργειαν ἐλλείψεις ἀποκαθιστῶσιν ἀνέφικτον τὸν συναγωνισμὸν, καὶ ὅτι τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐν τῇ εὐφορίᾳ τὰς πύλας τοῦ συναγωνισμοῦ ἀνοίγοντος, αἱ ἧττον προσοδοφόροι γαῖαι, αἱ καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἑλληνικῆς γῆς ἀποτελοῦσαι, μενοῦσιν ἀκαλλιέργητοι, τὸ δὲ ἀκαλλιέργητον ἐλαττόνει τὴν τῶν σιτηρῶν πρόσοδον, ὀλεθριωτάτας δὲ ἀπὸ τούτου ἔξομεν τὰς συνεπείας ἐν ἀφορίᾳ, τῶν ἐξωτερικῶν σιτηρῶν προσελευσομένων ὑπὸ ἀγορῶν πληρονουσῶν αὐτὰ ἀντὶ μείζονος ἀξίας, καὶ ὅτι τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ῥίπτουσιν ἡμῖν τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον μικροῖς ὡς δόλωμα οἱ

περὶ αὐτὸ γίγαντες, διά τε τὴν περὶ τὰς τέχνας ὑπεροχὴν των, τὸ παρ' αὐτοῖς σμικρὸν τοῦ τόκου, ἀντὶ ἑκατοστοῦ τὸ τριακοσιοστὸν καὶ τετρακοσιοστὸν φθάνοντος, καὶ τὴν κατὰ τὴν συγκοινωνίαν μυθώδη εὐκολίαν, ἵνα δι' αὐτῆς τὸν συναγωνισμὸν ὡς κανόνα γενικὸν θέντες, καταστῶσιν οἱ κύριοι πάσης ἀγορᾶς, ὅτι ἡ Γαλλία, ἐφάμιλλος κατὰ τὰς περὶ τὴν παραγωγὴν εὐχερείας αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας, ἀναστέλλει καὶ δὲν καταργεῖ τὴν κλίμακα, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ Ἀγγλία μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς κλίμακος ὑπέστη ἐλάττωσιν ὡς πρὸς τὴν πρόσοδον τῶν σιτηρῶν κατὰ τὸ τρίτον, εἰ καὶ δυνατὸν αὐτῇ ἡ ἀντικατάστασις τῆς καλλιεργείας αὐτῶν, ἐνῷ παρ' ἡμῖν διὰ τὴν χρηματικὴν καὶ σπάνιν καὶ ἔλλειψιν, οὔτε τὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς καλλιεργείας πρόχειρα, οὔτε ἡ μέχρι τῆς προσοδοφόρου αὐτῶν ἀποκαταστάσεως διατήρησις τῶν γεωπόνων εὐχερής, ὅτι ἡ μὲν ναυτιλία ὀσημέραι μαραίνεται διὰ τὴν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον χρῆσιν τῶν ἀτμοπλοίων, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ σταφιδοκαρποῦ πρόσοδος οὔτε τὰς τῆς καλλιεργείας δαπάνας ἀποφέρει, μόνη δὲ πρόσοδος ἡ ἀπὸ τῶν σιτηρῶν μέχρι τοῦδε ἡμῖν ἐναπέμεινε, καὶ ὅτι πάνθ' ὅσα κατὰ τῆς κλίμακος γνωματεύουσι στηρίζονται εἰς τὰς περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς της ἐλλείψεις, ὧν ἡ διόρθωσις οὐχὶ ἀνέφικτος·

Γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς μὴ παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Βασίλ. Δημητρακόπουλος

Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. **178,792 15|00** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος **1858** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Στ. Δοκὸν καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων **79** κατὰ **1**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. **178,792: 15|00** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1858** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . N	Κων. Θεοδώρου . . . . N

Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Πέτρος Καμπάνης . . . . N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Γ. Καΐρης . . . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N
Ἀντ. Καμπάνης	Γεώργιος Περωτῆς . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . N
Νικόλαος Ἰατρός	Α. Κοντόσταυλος . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος	Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης . . O
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Σωτήριος Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . .	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θ. Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Π. Τανταρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κανδύλης	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτης Μήτσας . . . . N	Ν. Δεώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . N	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . .
Ν. Α. Γρανίτσας . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Αὐσανδρος Βιλαέτης . . . N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Κουρκουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .

Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Ἰω. Τατσάκης	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Μιχαὴλ Σολομὸς	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κων. Πλατύς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Ν. Καναβός	Ν	Ἀντ. Ῥινουάρδος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Ἰωάν. Σαγριδος	Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Λουκᾶς Καλλιγερόπουλος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Στ. Καπετανάκης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Δημήτριος Σταΐκος	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Κυριάκος Δανζίνας	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Δημήτριος Βουλιώρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ν. Πανουριᾶς		Σταμάτιος Γ. Δεκὸς	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Καλαμάρης Τσακαλᾶς	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Πατρινὸς		Αὐγερινὸς Αὐτόφωρ	
Χ. Τσαλαμιδᾶς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν		

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 καὶ μόνου ἄρθρου, ἐζήτησέ τις νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐφ' ἑκάστου ποσοῦ κατὰ τὴν ἐν τῷ πίνακι εἰς ἄρθρα διαίρεσιν. Ἀλλὰ παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν ἡ Βουλὴ ἐρωτᾶται ἐὰν παραδέχηται τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, δύναται δὲ ὁ βουλόμενος νὰ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ ἑκάστου κονδυλίου· λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῷ πίνακι σημειοῦται ἓν ποσὸν 25,000 δρ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐν δὲ τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφέρεται, ὅτι διατεθεισῶν τῶν χορηγηθεισῶν 50,000 δραχ. πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, ὧν αἱ οἰκίαι ἐκρημνίσθησαν, καὶ

ὑπαρχουσῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ἀπαιτήσεων, ζητεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἑτέρων 25,000 δρ. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἐὰν διὰ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ πρόκειται νὰ ἐξοφληθῶσιν ἅπασαι αἱ ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ὑπάρχουσι παλαιαὶ ἀποζημιώσεις, καὶ τοιαῦται εἰσὶν αἱ ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1856, αἵτινες ὀφειλόμεναι ὑπὸ τοῦ δήμου, συμπεριελήφθησαν εἰς τὸ περιπτηρίον τῶν εἰσοδημάτων του, καὶ περὶ τῶν ὁποίων, ὡς καὶ προχθὲς εἶπε, θέλει ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια. Διὰ δὲ τὰς μετὰ τὸ 1856 ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, αὗται ἐξοφλοῦνται τακτικῶς ὑπὸ τοῦ δήμου, τὸ δὲ δημόσιον χορηγεῖ καὶ αὐτὸ ποσά τινα πρὸς βοήθειαν τοῦ δήμου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουσι χρησιμεύσει καὶ αἱ ζητούμεναι 25,000 δραχμαί.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι ἄπορον τῷ φαίνεται νὰ μείνωσιν ἀπὸ τοῦ 1833 ἄνευ τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως οἱ δυστυχεῖς πολῖται, οἵτινες ἐξώσθησαν τῶν οἰκιῶν των, ἐνῷ ὁ νόμος καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ῥητῶς ὁρίζει, ὅτι οὐδεὶς στερεῖται τῆς περιουσίας του ἄνευ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἐνῷ δέ, ὡς λέγει ὁ ὑπουργός, ἀποζημιοῦνται τακτικῶς οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκιῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐκρημνίσθησαν ἀπὸ τοῦ 1857 καὶ ἐντεῦθεν, θεωρεῖ ἄδικον νὰ μὴ ἀποζημιῶνται καὶ οἱ πρὸ τοῦ 1857 στερηθέντες τῆς ἰδιοκτησίας των. Νομίζει διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἡ αὐτὴ νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τὰς παλαιὰς λεγομένας ἀποζημιώσεις καὶ νὰ λείψῃ ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν ἴσα ἐχόντων δικαιώματα· ὡς δὲ τὸ δημόσιον φαίνεται αὐστηρὸν εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν εἰς αὐτὸ ὀφειλομένων, ἐπίσης αὐστηρὸν καὶ ἀκριβὲς ὀφείλει νὰ ἦναι καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του. Ἐπίσης δὲ ἄδικον θεωρεῖ νὰ συντρέχῃ τὸ δημόσιον μόνον τῶν δήμων τῶν Ἀθηνῶν, οὐδεμίαν δὲ νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν καὶ διὰ τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες τοσαύτην ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου. Αἱ βοήθειαι λοιπὸν τοῦ δημοσίου πρέπει νὰ ἦναι γενικαὶ δι' ὅλον τὸ Κράτος ὡς ἐπίσης καὶ δι' ὅλους, εἰς οὓς ὀφείλεται ἀποζημίωσις εἴτε ἀπὸ τοῦ 1833 εἴτε ἀπὸ τοῦ 1857.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὡς ἡ ἐπικράτεια εἶναι ἠθικὸν πρόσωπον, οὕτω καὶ ὁ δῆμος. Ἐὰν δὲ αἱ ἐπικράτειαι ἔχουσιν ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἐκπληροῦν διὰ τῶν πόρων τοῦ Κράτους, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ἔχει ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἐκπληροῖ διὰ τῶν δημοτικῶν πόρων, διότι ἐὰν ἀνελάμ-

βανε τὸ δημόσιον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν ἠθέλαμεν τότε καταστήσει αὐτὰς γενικὰς ἐναντίον τῶν νόμων, οἵτινες διέπουν τὰ εὐνομούμενα Κράτη. Πῶς λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐξαίρεσιν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν; Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εὑρέθησαν καὶ Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ σύμφωνοι, ψηφίσασαι διάφορα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ὀφείλομεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἔχουσαν διπλῆν ἰδιότητα, τὴν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τὴν τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς πόλεως εἰσὶ διτταί, ἀνάγκαι δηλ. δημοτικαὶ καὶ ἀνάγκαι τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καὶ τὰς μὲν πρώτας ὀφείλει βεβαίως νὰ ἐκπληροῖ ὁ δῆμος διὰ τῶν δημοτικῶν του πόρων, τὰς δὲ ἄλλας δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τὰς ἀφήσωμεν εἰς βάρος του καὶ οὕτω νὰ τὸν καταστρέψωμεν ὑλικῶς. Οὕτω πχ. αἱ Ἀθῆναι ἐὰν δὲν ἦσαν πρωτεύουσα, δὲν εἶχον βεβαίως ἀνάγκην Ναοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ πολυτελοῦς μετὰ πλατείας ἐκτεταμένης, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁποίας θέλουσι κρημνισθῆ πολλαὶ οἰκίαι, τῶν ὁποίων ἡ ἀποζημίωσις δὲν εἶναι δίκαιον νὰ βαρύνῃ ὁλόκληρος τὸν δῆμον. Διὰ τὸν ἰσχυρότατον λοιπὸν αὐτὸν λόγον τὸ δημόσιον ὀφείλει νὰ συνδράμῃ τὸν δῆμον, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ζητοῦνται καὶ αἱ ἐν τῷ πίνακι σημειούμεναι **25,000** δραχμαί.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἀληθῶς πρέπει νὰ γίνηται διάκρισις μεταξὺ πόλεως Ἀθηνῶν καὶ πόλεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους καὶ ἐπομένως πᾶσαν δαπάνην γινομένην διὰ τὴν πρωτεύουσαν ὀφείλει νὰ πληρόνῃ τὸ δημόσιον. Ἀλλ' ἐὰν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ὡς πρωτεύουσα ἔχῃ βάρη, ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι καὶ ἡ πόλις καὶ οἱ πολῖται τῶν Ἀθηνῶν ἔχουσι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπείρους ὠφελείας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπεν οἱ δημόται τῶν Ἀθηνῶν νὰ μετρῶνται μὲ τὸν αὐτὸν πῆχυν, μὲ τὸν ὁποῖον μετροῦνται καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐὰν λόγου χάριν μία οἰκία εἰς τὰς Ἀθήνας ἀποφέρῃ πρόσοδον ἐτησίαν **3,000** δρ. ἡ αὐτὴ οἰκία εἰς Ναύπλιον δίδει **1,000** μόνον καὶ ἐπομένως ἔπρεπεν ἀναλόγως νὰ ἐπιβάλληται καὶ φόρος ἀνώτερος εἰς τὰς οἰκίας τῆς πρωτευούσης καὶ οὐχὶ νὰ ὑπηρετῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν διὰ τὰς Ἀθήνας ὡς καὶ τὸ πάλαι οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων ὑπηρέτουν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Λορεντσιάδην καὶ Μ. Μιχαλόπουλον, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων **76** κατὰ **3**· ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων, ἑπτακοσίων ἐννενήκοντα δύω καὶ λεπτῶν δεκαπέντε, ἀριθ. **178,792: 15|00**, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος **1858** εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ τῶν ψηφισθεισῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1858.

Κεφάλ.	Ἀριθμ.	Ὑ π η ρ ε σ ί α.	Ποσὸν μερικὸν κατ' ἄρθρον		Ποσὸν ὁλικὸν κατὰ κεφάλ.	
		Δημόσιος ἀσφάλεια.				
Γ.	1	Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας	31000			
	2	Διοικητικὴ Ἀστυνομία.				
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τῆς διευθύνσεως τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας	1267			
	3	Ἐνδυμασία καὶ σκεύη φυλακῶν	3500			
	5	Διατήρησις κατοίκων.				
		Εἰς διατροφὴν καὶ λοιπὰ ἔξοδα αὐτῶν	55000	—	90767	
Δ.		Δημόσιος ὑγεία.				
	2	Μαιευτικὸν κατάστημα.				
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μισθοῦ τοῦ βοηθοῦ ἰατροῦ τοῦ μαιευτηρίου.	100		100	
		Δημόσιος οἰκονομία.				
	3	Σχολείων τῶν τεχνῶν.				
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἕως τέλους Δεκεμβρίου ε. ε.	500			
	8	Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων.				
		Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἐνοικιασθέντος ἀπὸ δραχ. 250 εἰς 350 κατὰ μῆνα	400		900	

Γ.		Δημόσιοι οἰκοδομαί.				
	2	Ἐπισκευαὶ δημοσίων οἰκοδομῶν.				
		Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρώου τοῦ Καραϊσκάκη	2102			
		Διὰ διαφόρους ἐπισκευὰς	4266			
		Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς αἰθούσης τοῦ μουσείου	4618			
		Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν Ναυπλίῳ πολιτικῶν φυλακῶν	2400	13416		
	3	Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν.				
		Πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Μονῆς Πεντέλης διὰ τὸ προσληφθὲν πρὸς χρῆσιν δημοσίου καταστήματος γήπεδον αὐτῆς	12780		26196	
Η.		Ἀμάξαι.				
	1	Ἀνέγερσις φάρων.				
		Πρὸς ἀνέγερσιν ξυλίνης στύλης ἐπὶ τῆς προκυμαίας Πατρῶν καὶ ἀγορᾶν τοῦ ἐπ' αὐτῆς τεθέντος φανοῦ	2174	45	2174	45
Θ.		Βοήθειαι.				
	2	Ἰδιαίτεραι.				
		Διὰ βοήθειαν ἐνδεῶν κλπ.	32000		32000	
Ι.	4	Ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως	25000		25000	
ΙΑ.		Ἔξοδα κλεισμένων χρίσεων.	157	70	157	70
Α.	2	Δι' ἔξοδα γραφικὰ τοῦ ὑπουργείου	. . .	.	4500	
					178792	15

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 178,792:15/00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Γ. Σιρπάνος	N
Κωνστ. Θεοδώρου	N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	O
Πέτρος Καμπάνης	N	Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Σόλων Κρεστενίτης	N
Ἀντών. Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Α. Δεκιγάλας	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἰω. Λορεντζιάδης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Σταῦρος Βλάχος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Σωτήριος Στράτος		Γεώργιος Περωτῆς	
Δημήτριος Νάκος		Ἰωάννης Ζάρκος	
Φίλων Φίλωνος	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	N
Θεόδωρος Γρίβας		Α. Κοντόσταυλος	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	N
Π. Ταντᾶρίας	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Κωνστ. Πλαπούτας	
Θ. Τσαννετάκης		Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	O
Γεώργιος Κονδύλης		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N
Α. Παπαθανασίου	N	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ἐμ. Ἀντίπας	N
Σταμάτιος Μήτσας	O	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Γ. Ι. Γιολδάσης	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Ν. Α. Γρανίτσας		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	

Νικόλαος Ματθαίου		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	N
Ν. Χ. Παναγιώτου		Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας	N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Βαλασόπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Λεώπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Γ. Π. Γιατράκος	N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεφάνου		Π. Πατρινός	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	N
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Ἠλίας Καράπαυλος	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Γ. Μπάστας	
Α. Μαυροειδῆς		Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Τσάκας	N	Γ. Νικολάου	N
Γ. Κεφάλας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Κ. Κουρκουμέλης	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Γ. Γουλιωῆς	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Παναγιώτης Ψάθης	
Ἰω. Προβιλέγιος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Σ. Βαρότσης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Χ. Σουμαρίπας	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Δ. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Μ. Μιχαλόπουλος	N	Δημήτριος Στάϊκος	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Βασίλειος Κριεζῆς	N
Ν. Καναβός	N	Κυριάκος Δουζίνας	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Γεώργιος Ἰατρός		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Στ. Καπετανάκης	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Χ. Χριστόπουλος	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Α. Μάντσαρης	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 12 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ὑπεγράφησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Ἡ περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ μέτρα, ἣν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ἔλαβεν εἰσαγαγὼν τὸ περὶ αὐτῶν νομοσχέδιον, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ Ἔθνους, ἐκτιμῶντος ἐπαξίως τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὴν ἐν καιρῷ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος χρησιμότητα τῶν ἀνδρῶν τούτων. Διὰ τοῦτο ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἀσμένως ἀποδεχομένη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, συνίζησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, παρατηροῦσα ὅτι ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου παρελείφθη ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους μετὰ τὴν λέξιν *εἰρημένων* ἡ λέξις *ὁρισμός*, ἥτις πρέπει νὰ προστεθῇ, γενομένου τοῦ ἄρθρου οὕτω·

«Πᾶς ὁρισμὸς τῶν εἰρημένων ἐναντίος καταργεῖται.»

Ἓν δὲ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐζητήσατο νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Βασ. Κυβέρνησιν ἵνα ληφθῇ παρομοία πρόνοια καὶ διὰ τοὺς ἀρχαίους ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1859.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ
Μ. Σολωμὸς, Σ. Βαρότσης,
Β. Κριεζῆς, Π. Ταντσρίας.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ν. Θ. Δεσπόπουλος.»

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδια α') περὶ τηλεγραφημάτων, β') περὶ μετοχῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ἑλλ. ἑταιρίαν τῆς σίνοποιίας, γ') περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 28,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου· δ) ὁμοίως ἐκ δρ. 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου καὶ ε) ὁμοίως ἐκ δρ. 3,483: 24 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὸ 1858, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὡς ἐγνωρίσατε, συνεχθὲν ἤδη ὑποβρύχιος τηλέγραφος μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Σύρου, καὶ ἤδη ἐντὸς προβαίνει συνιστωμένη καὶ κατὰ ξηρὰν τηλεγραφικὴ γραμμὴ μεταξὺ Πειραιῶς, Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν. Ἀνάγκη ἐντεῦθεν ἄρτιος καὶ κατεπείγουσα παρίσταται νὰ κανονισθῶσι διὰ νόμου οἱ ὅροι τῆς διὰ τοῦ τηλεγράφου ἀνταποκρίσεως.

Πρὸς τοῦτο δὲ ἀφοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ διατάξεις αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰσχύουσαι παρ' ἄλλοις ἔθνεσι, παρ' οἷς ὑπάρχει πρὸ καιροῦ εἰς ἐνέργειαν τὸ εἰρημένον ἀνταποκρίσεως μέσον, καθὼς καὶ αἱ περιστάσεις τῆς ἡμετέρας πατρίδος, παρεσκευάσθη τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλων κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν Σας, συναδεύω μὲ ὀλίγας παρατηρήσεις, σκοποῦσας νὰ ἐξηγήσωσι τὰς κυριωτάτας αὐτοῦ βάσεις.

α') Τοῦ Νομοσχεδίου σκοπὸς εἶναι, ὡς προδήλων, νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, δῆλον νότι τῆς ἀπὸ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ εἰς τηλεγραφικὸν στα μὸν ἡμεδαπῆς· εἶπετο λοιπὸν ἡ γλῶσσα τῆς γραφῆς τῶν τηλεγραφημάτων νὰ ἦ βεβαίως ἡ πάτριος, ἀλλὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσης ταύτης δὲν εἶναι εἰσηγμένα, νῦν κατὰ πρῶτον ὀργανιζομένου παρ' ἡμῖν τηλεγράφου καὶ ὑπηρεσίας τηλεγραφικῆς, διὸ ὡρίσθη μὲν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διὰ τὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν, ἀλλὰ πρισωρινῶς· καὶ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς στοιχείων αὐτῆς θέλει γίνεσθαι χρῆσις στοιχείων λατινικῶν εἰς τὴν γραφὴν τῶν τηλεγραφημάτων. Ἐπιτρέπεται δὲ προσέτι νὰ γράφωνται ταῦτα καὶ εἰς τὰς ξένας γλώσσας τὰς προσδιορισθησομένας διὰ Βασ. Διατάγματος.

β') Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου θεμελιοῦνται ἐπὶ σπουδαίων ἀτυνομικῶν λόγων, εἰς τὴν παραδοχὴν δ' αὐτῶν

ώδηγήθη ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως νόμων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, περιεχόντων τὰς αὐτὰς διατάξεις.

γ'.) Τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου προσδιορίζουσι τὰ διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων καὶ διὰ τὰς λοιπὰς προνοουμένας δι' αὐτοῦ περιστάσεις πληρωτέα τέλη, τὸ δὲ ἄρθρον 12 τοὺς κανόνας τοὺς τηρητέους κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων.

Ἡ περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταπακρίσεως νομοθεσία τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἐξαρτᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῶν τελῶν διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων ἐκ δύω ὅρων, τοῦ μήκους τοῦ τηλεγραφήματος καὶ τῆς ἀποστάσεως. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ὑπ' ὄψιν ἔχουσα ὅτι διὰ τὴν μεγίστην ταχύτητα τῆς διαδόσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἡ ἀπόστασις, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦναι, δὲν ὑπάγεται σχεδὸν εἰς ὑπολογισμὸν, καὶ ἀποβλέψασα μᾶλλον εἰς τὴν ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν τηλεγραφημάτων ἔμμεσον ὠφέλειαν τοῦ Δημοσίου, ἀπεδέξατο τὸν ἕνα τῶν ὅρων, ἤτοι τὸν τοῦ μήκους τοῦ τηλεγραφήματος, διότι τῷ ὄντι ὅσῳ μακρότερον εἶναι τὸ τηλεγράφημα, τοσούτῳ μείζονα ἐργασίαν παρέχει ἡ μεταβίβασις του, προσδιώρισε δὲ τὰ τηλεγραφικὰ τέλη εἰς ὅρον πολὺ κατώτερον τοῦ ἐν τοῖς νόμοις τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν παραδεδεγμένου, ἵνα καταστήσῃ προσιτὴν τὴν χρῆσιν τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως εἰς ὅσον ἐνέστι πλειοτέρους. Περιορίζομαι εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας ἐξηγήσεις, ἐπιφυλαττόμενος νὰ δώσω τοιαύτας καὶ δια ζώσης, ἂν παραστῇ ἀνάγκη. λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσω, Κύριοι, νὰ ἐπιταχύνητε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διότι κατεπείγει τὸ νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν αἱ μέχρι τοῦδε συσταθεῖσαι τηλεγραφικαὶ γραμμαί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 11 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἕκαστος δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ δημοσίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου πρὸς ἀνταπόκρισιν διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, προτιμῶνται ὅμως ἑκάστοτε τὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον τὰ ἀποκλειστικῶς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντα τηλεγραφήματα.

Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον ἀποστολέα ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ὑπάλληλον τὴν ταὐτότητά του, οὗτος δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημειοῖ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἄρθρον 2. Τὰ τηλεγραφήματα γεγραμμένα εὐαναγνώστως χωρὶς συγκοπῶν καὶ ξεσμάτων καὶ εἰς γλῶσσαν συνήθη καὶ καταληπτὴν, χρονολογημένα δὲ καὶ ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἀποστελλόντων, παραδίδονται ὑπ' αὐτῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἐντολοδόχων των εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἁρμόδιον ὑπάλληλον καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τηρουμένης ἑκάστοτε τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προτεραιότητος, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των ἐν ἐπὶ τούτῳ διπλοτύπῳ βιβλίῳ.

Τηλεγραφημάτων ἰδιωτικῶν, ὧν τὸ μῆκος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν λέξεις ἡ μεταβίβασις ἀναβάλλεται, ἵνα προηγηθῇ καὶ περαιωθῇ ἡ τῶν βραχυτέρων, εἰ καὶ μεταγενεστέρως ἐγγραφέντων· εἰς ἓν τούτοις καὶ ὁ αὐτὸς ἀποστολεὺς δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ πολλὰ κατὰ συνέχειαν τηλεγραφήματα, εἰ μὴ ὅταν ἄλλοι δὲν ἤθελον ζητήσει νὰ μεταβιβάσωσι τοιαῦτα.

Τὰ τηλεγραφήματα θέλουσι συντάσσεσθαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ εἰς τὰς διὰ Β. διατάγματος προσδιορισθησομένας ξένας γλώσσας, μέχρις ὅτου δ' εἰσαχθῶσιν ἰδιαίτερα στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς θέλει γίνεσθαι χρῆσις λατινικῶν.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἁρμόδιος ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἀποποιῆται τὴν μεταβίβασιν τηλεγραφημάτων ἀντιβαινόντων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη. Ἐπὶ τῶν τυχὸν ἐγερθησομένων παραπόνων κατὰ τῆς ἀποποιήσεως τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου, ἀποφασίζει κατεπειγόντως ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὁ ἁρμόδιος Νομάρχης ἢ Ἔπαρχος, ἢ καὶ ἄλλος ὑπάλληλος ἐπιτετραμμένος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἐὰν κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ τηλεγραφήματος εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ὁ ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ὑπάλληλος

νομίσῃ ὅτι ἡ κοινοποίησις αὐτοῦ δύναται νὰ ἀπειλῇ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις, ἂν τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, ἀναβάλλει τὴν παράδοσιν τοῦ τηλεγραφήματος ἢ ἀπαγορεύει αὐτήν.

Ἄρθρον 4. Τὴν ἰδιωτικὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν δύναται νὰ διακόψῃ προσωρινῶς ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ μιᾶς ἢ πλειόνων κεχωρισμένως, ἢ καὶ ἐπὶ πασῶν συγχρόνως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

Ἄρθρον 5. Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις παραβιάζει τὸ ἀπόρρητον τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 470 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένην.

Ἄρθρον 6. Τὸ δημόσιον εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπόκειται λόγῳ τῆς διὰ τοῦ τηλεγράφου ἰδιωτικῆς ἀνταποκρίσεως.

Ἄρθρον 7. Τὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἀκόλουθα τέλη, εἰσπραττόμενα κατὰ τὴν ἀναχώρησιν.

Δια πᾶν τηλεγράφημα μέχρις εἴκοσι λέξεων, μεταβιβαζόμενον διὰ τοῦ ἐναερίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἀπὸ οἱουδήποτε τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς ἕτερον τοιοῦτον, πληρόνεται δραχμὴ μία, διὰ πᾶσαν δὲ μεταβίβασιν ὁμοίου τηλεγραφήματος διὰ τοῦ ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου τῆς ἡμεδαπῆς πληρόνονται δραχμαὶ τρεῖς.

Τηλεγραφημάτων μήκους ὑπὲρ τὰς 20 λέξεις τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ πᾶσαν σειρὰν δέκα λέξεων, ἢ κλάσμα σειρᾶς πλεονάζον· ὁ τόπος δὲ τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἡ ἡμερομηνία μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 8. Πᾶς ἀποστολεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συστήσῃ τὸ τηλεγραφημά του, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ τοῦ διπλασίου τέλους. Συνίσταται δὲ ἡ σύστασις εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ τηλεγραφήματος δι' ἐπαναλήψεως γενομένης ὑπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τοῦ τόπου, ὅπου τὸ τηλεγράφημα μετεβιβάσθη. Ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα πᾶς ἀποστολεὺς νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ γένηται αὐτῷ γνωστὴ ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως τοῦ τηλεγραφήματός του εἴτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, εἴτε εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν διευθύνετο, ἀλλ' ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διὰ τὸ ἁπλοῦν τηλεγράφημα προσδιωρισμένου τέλους.

Ἄρθρον 9. Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἀποστολέα νὰ προκαταβάλῃ τὸ τέλος διὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἣν ἤθελε ζητήσει, προσδιορίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας αὕτη πρέπει νὰ περιέχῃ, καὶ παρακατατιθεὶς τὸ ἀνάλογον δι' αὐτὰς ποσόν.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως δὲν σταλῇ ἡ ἀπόκρισις, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως παρακατατεθὲν ποσὸν ἀποδίδεται αὐτῷ ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πεντήκοντα λεπτῶν, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόκρισις περιέχῃ λέξεις πλειοτέρας τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως προσδιορισθεισῶν, τὸ δι' αὐτὰς τέλος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος αὐτήν.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἀποστολεὺς δύναται ἑκάστοτε νὰ ζητήσῃ ἢ νὰ ἐπιστραφῇ αὐτῷ, ἢ νὰ ἀκυρωθῇ τὸ τηλεγράφημά του, ἀλλὰ τὸ καταβληθὲν τέλος δὲν ἀποδίδεται, ἂν ἐγένετο ἤδη ἀρχὴ μεταβιβάσεως τοῦ τηλεγραφήματος· ὅταν δὲ τὸ μὲν τηλεγράφημα μεταβιβάσθῃ ἤδη, ὁ δὲ ἀποστολεὺς ζητήσῃ νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνετο, ἡ ἀναγκαία πρὸς τοῦτο εἰδοποίησις ὑπόκειται εἰς τὰ ἥμισυ τοῦ διὰ τὸ ἁπλοῦν τηλεγράφημα τέλους.

Ἄρθρον 11. Διὰ τὰ ἐν καιρῷ νυκτὸς μεταβιβαζόμενα τηλεγραφήματα μεταξὺ σταθμῶν, ὅπου ὑπάρχει νυκτερινὴ ὑπηρεσία, δὲν γίνεται προσθήκη τέλους. Εἰς τοὺς σταθμοὺς ὅμως, ὅπου ἡ νυκτερινὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι διαρκής, τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα ὑποβάλλονται εἰς διπλάσιον τέλος· πρέπει δὲ νὰ προαγγέλλωνται, προσδιοριζομένης τῆς ὥρας καθ' ἣν θέλουσι παραδίδεσθαι, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡμέρας, θέλει δὲ παρακατατίθεσθαι ἀρραβών, ὅστις οὐδέποτε δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τοῦ διὰ τὸ ἁπλοῦν τηλεγράφημα προσδιωρισμένου τέλους· ἂν δὲ κατὰ τὴν προαγγελθεῖσαν ὥραν δὲν προσαχθῇ τὸ τηλεγράφημα πρὸς μεταβίβασιν, ὁ ἀρραβὼν δὲν ἀποδίδεται.

Ἄρθρον 12. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων θέλουσι τηρεῖσθαι οἱ ἑξῆς κανόνες.

Πᾶσα λέξις, ἧς τὸ μῆκος δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑπτὰ συλλαβὰς λογίζεται ὡς μία λέξις· μακροτέρων δὲ λέξεων τὸ πλέον τῶν ἑπτὰ συλλαβῶν λογίζεται αὐθις ὡς μία λέξις.

Πᾶσα λέξις σύνθετος λογίζεται ὡς μία λέξις, ἂν ἦναι γεγραμμένη ἐν μιᾷ λέξει καὶ δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ἀνωτέρω ὁρισθὲν μῆκος. Ἐὰν ὅμως τὰ μέρη τῆς συνθέτου λέξεως ὦσι γεγραμμένα χωριστὰ, εἰ καὶ δι' ἑνωτικοῦ σημείου συνδεδεμένα, θεωροῦνται ὡς ἰσάριθμοι ἴδιαι λέξεις, πολυάριθμα δὲ ποσὰ διὰ γραμμάτων ἐκπεφρασμένα, ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ πληρωμῆς τῶν ἁπλῶν καὶ συνθέτων λέξεων διατάξεις.

Πᾶν μεμονωμένον γράμμα, ἢ ἀριθμητικὸς χαρακτὴρ καὶ πᾶσα λέξις μὲ ἀπόστροφον λογίζεται ὡς ὁλόκληρος λέξις.

Τὰ εἰς τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος ἀνήκοντα πνεύματα τόνοι καὶ λοιπὰ γραπτὰ σημεῖα τοῦ λόγου, τὰ δυνάμενα νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἢ ἀπεικονισθῶσιν διὰ τοῦ τηλεγράφου, δὲν συναριθμοῦνται, ὅσα ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἢ ἀπεικονισθῶσι, καὶ ἐπομένως κοινοποιοῦνται διὰ λέξεων, λογίζονται ὡς λέξεις.

Πᾶς ἀριθμὸς συγκείμενος ἐκ μὴ πλειόνων τῶν πέντε ἀραβικῶν χαρακτήρων, λογίζεται ὡς μία λέξις, οἱ δὲ ἀριθμοὶ οἱ συγκείμενοι ἐκ πλειόνων, λογίζονται ὡς τοσαῦται λέξεις, ὅσαι εἰσὶν αἱ ἐν αὐταῖς περιεχόμεναι πεντάδες ἀραβικῶν χαρακτήρων, καὶ μία πλέον διὰ τὸ πλεονάζον. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν ὑπάρχωσι κόμματα ἢ διαιρετικὰ σημεῖα, ἕκαστον αὐτῶν λογίζεται ὡς εἷς ἀραβικὸς χαρακτήρ.

Ἄρθρον 13. Ὅταν τὸ τηλεγράφημα ἀπευθύνηται πρὸς πολλοὺς, διαμένοντας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ λεπτὰ 40 δι' ἕκαστον ἀντίγραφον, ἐξαιρουμένου ἑνός.

Ὁ ἀποστέλλων, ἢ ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται, ὁστις θέλει νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τοῦ παρ' αὐτοῦ πεμφθέντος ἢ ληφθέντος τηλεγραφήματος, πληρόνει τὸ ἀντιγραφικὸν τέλος, τὸ ἀνωτέρω ὁριζόμενον.

Ὡς κόμιστρον ἑκάστου τηλεγραφήματος εἰς τὴν κατοικίαν πληρόνονται λεπτὰ 10, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ κομίζων κλητὴρ δι' ἀντιμισθίαν του.

Ἄρθρον 14. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ τηλεγράφημα δὲν διαμένῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀφίξεως, ἀποστέλλεται τοῦτο πρὸς αὐτὸν κατ' αἴτησιν καὶ δαπάνῃ τοῦ ἀποστολέως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ἄλλου διὰ Β. διατάγματος κανονισθησομένου μέσου.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν τηλεγράφημά τι δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐξ ἐλλείψεως τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ἔφθασε μὲν, ἀλλὰ τοσοῦτῳ παραμορφωμένον, ὥστε δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸν σκοπόν του, ἢ ἐὰν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας φθάσῃ βραδύτερον ἢ ἂν ἐστέλλετο διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ διὰ τὴν μεταβίβασίν του καταβληθὲν τέλος ἀποδίδεται ὁλόκληρον.

Ἄρθρον 16. Ἡ ὑπηρεσία τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὅροι πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει ἐκδοθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἓν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων τῆς Γεωργίας μας, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν καλλιέργειαν ἐστράφησαν δραστηρίως τὰ κεφάλαια καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν κατοίκων, ὑπάρχει ἀναντιρρήτως καὶ ἡ Κορινθιακὴ σταφίς. Δυστυχῶς ὅμως τὸ προϊὸν τοῦτο ὑπετιμήθη μεγάλως καὶ ὑπέκυψε περιοδικῶς εἰς περιπετείας, αἵτινες ἐζημίωσαν σημαντικὰ τοὺς ἰδιοκτήτας, φόβοι δὲ σπουδαῖοι καὶ ἀπησυχίαι ἐγεννήθησαν περὶ τῆς μελλούσης τύχης του. Ἀφοῦ τὸ ἤδη παραγόμενον καὶ ὑπερβαῖνον τὸ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως ποσὸν θεωρεῖται πάντοτε ὑποδεέστερον τοῦ προσδοκωμένου κατὰ τὴν ἀποσάβησιν τῆς νόσου καὶ τὴν πλήρη καρποφορίαν τῶν νέων φυτειῶν.

Ἡ ἰδέα ἐπομένως τοῦ ὅτι τὸ προϊὸν θέλει ὑποτιμηθῆ ἔτι μᾶλλον καὶ θέλει καταντήσει ὥστε ἡ τιμὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ἀνταποκρίνηται ποσῶς πρὸς τὰ μεγάλα τῆς καλλιεργείας του ἔξοδα, καὶ προσέτι ἡ περίστασις τοῦ ὅτι καὶ ἓν ἄλλο προϊὸν ἐπίσης σημαντικὸν τῆς ἀγροτικῆς βιομηχανίας μας, τὸ τῶν οἴνων, εὑρίσκεται ὡς ἔγγιστα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις ἕνεκα τῆς μὴ ἐπιμεληθείσης κατασκευῆς του καὶ τῆς δυσκόλου καταναλώσεώς του, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τινας ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν Πατρῶν, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς, νὰ σκεφθῶσι καὶ ἀποφασίσωσι τὴν σύστασιν ἑταιρίας διὰ μετοχῶν, σκοπὸν ἐχούσης τὴν τελειοτέραν κατασκευὴν οἴνων διαφόρων ποιοτήτων καὶ οἰνοπνευμάτων ἐκ σταφιδοκαρποῦ καὶ ἀμπελοκαρποῦ, διὰ τῆς συστάσεως ἐπὶ τούτῳ καταστήματος κατηρτισμένου δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν καὶ διευθυνομένου παρ' εἰδημόνων, ἐξωθεν μετακληθησομένων παρὰ τῆς ἑταιρίας, ὅπως διὰ τοῦ μέσου τούτου σώσωσι μὲν τοὺς ἰδιοκτήτας ἐκ τῶν ἀπειλουσῶν αὐτοὺς ζημιῶν, παρέξωσι δὲ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἓν ἀξιόλογον ἀντικείμενον ἐμπορίου ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ ἐπιτυχὴς αὕτη ἰδέα, ὑπὲρ ἧς ἐκ προοιμίων ἠνώθησαν αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ ἐλπίδες ὅλων τῶν κτηματιῶν μας, εὗρεν ὡς ἦτον ἐπόμενον μεγίστην ὑποδοχὴν εἰς τὸν τόπον, ὅστις προκατειλημμένος ἤδη διά τινων ἐπιτυχῶν δοκιμασιῶν, γενομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰ τῆς οἰνοποιΐας, καὶ ἐξοικειούμενος εὐτυχῶς δι' ἐπίσης ἄλλων ἐπιτυχῶν παραδειγμάτων

μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ἑταιρισμοῦ τῶν κεφαλαίων, ἔλαβεν ἐνεργητικὸν μέρος ὑπὲρ αὐτῆς, διὸ καὶ ἡ ἑταιρία δὲν ἐβράδυνε νὰ σχηματισθῇ διὰ τῶν ἐγγραφέντων μετόχων καὶ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ καταστατικὸν αὐτῆς δυνάμει τοῦ ἀπὸ . . . Β. διατάγματος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τῶν ληφθεισῶν ἄχρι τοῦδε μετοχῶν δὲν θεωρεῖται ὅλως ἐπαρκὲς πρὸς βάσιμον ἔναρξιν τῆς σπουδαίας ταύτης ἐπιχειρήσεως, εἶναι δὲ εὐκταῖον ὅπως εὐκολυνθῇ ἡ ἑταιρία νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τοὺς κοινωφελεῖς καὶ ἀληθῶς πατριωτικοὺς αὐτῆς σκοπούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς Κυβερνήσεως τὸ νὰ ἔρχηται εἰς βοήθειαν τῆς ἰδιωτικῆς ἐνεργείας πρὸς εὐόδωσιν τοιούτων κοινωφελῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τοὺς λόγους τούτους συνετάχθη τὸ εἰσαγόμενον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Σας νομοσχέδιον, δι' οὗ προτείνεται τὸ νὰ λάβῃ καὶ τὸ δημόσιον ἑξακοσίας μετοχὰς εἰς τὴν προκειμένην ἑταιρίαν.

Ἀθῆναι τὴν 12 Ἰανουαρίου 1859.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὴν ἐν Πάτραις συσταθεῖσαν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς οἰνοποιΐας ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃ τὸ Δημόσιον ἑξακοσίας μετοχάς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλων, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν συζήτησιν ὑμῶν τὸ συναπτόμενον τῇ παρούσῃ νομοσχέδιον διὰ τοῦ

ὁποίου χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν 28,800 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον διὰ τὸ ἔτος 1859, συνοδεύω αὐτὸ μετ' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἡ πίστωσις αὕτη σκοπούμενον ἔχει τὴν πληρωμὴν τῆς διὰ τῶν νόμων ΥΙΑ. καὶ ΥΛΞ'. τῆς 4 Ἰουνίου καὶ 13 Δεκεμβρίου 1857 παραδεδεγμένης αὐξήσεως μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς θαλάσσης. Ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐν ὑμῖν ἐνδοιασμός τις πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, τῆς ἀνάγκης ἀναγνωρισμένης, καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ παραδεδεγμένης οὔσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Συνεπείᾳ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ'. Νόμου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἓξ δραχμῶν εἴκοσιν ὀκτὼ χιλιάδων ὀκτακοσίων ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ 1859 ἔτος ὡς ἑξῆς·

Κεφ. 1.	Ἄρθρον Α'.	Δραχ.	21600
»	» Γ'.	»	7200
	Τὸ ὅλον Δραχ.		28800.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ'. τῆς 4 Ἰουνίου 1857 νόμον περὶ προσκαίρου ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὄντα ἐν ἰσχύϊ, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασιλικοῦ ναυ-

τικοῦ καὶ οἱ τούτων ὑποδεέστεροι, οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἀποδοχὰς πλέον τῶν 180 δραχμῶν κατὰ μῆνα, λαμβάνουσι προσέτι ἐπιχορήγησιν μηνιαίαν δραχμῶν 25 ἢ 20.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν ἐπιψηφισθέντα ὑπὸ τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου διευθύνω ὑπουργείου διὰ τὸ 1859 ἔτος δὲν συμπεριελήφθη ἡ δαπάνη αὕτη, ἐξαιτοῦμαι ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ Κεφ. 1 ἄρθρ. α΄ δρ. 21600
» » » γ΄. » 7200

Τὸ ὅλον δραχ. - - 28800

τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ διὰ τοῦ συνημμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 8βρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ψῆφισιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον καθ' ὃ χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 ειδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐκ τῆς παρασυναπτομένης ἐν ἀντιγράφῳ ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον βεβαιοῦσθε, Κύριοι, τὸν προορισμὸν καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς πιστώσεως ταύτης. Διὸ καὶ πέποιθα ὅτι μετὰ προθυμίας θέλετε φέρει τὴν λευκὴν ψῆφον ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν πέντε χιλιάδων, ἀρ. 105,000, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος ειδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου λογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ Γ΄. ἄρθρ. 1 α ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν.»

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀριθ. πρωτ. 14875.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὅτε συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ε. ε. δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν ὁδῶν τοῦ Κράτους καὶ περιωρίσθη εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ συνήθους ζητουμένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐτησίαν συντήρησίν των· ἤδη παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς λιθοστρώσεως τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Θήβας ἀγούσης ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Κιθαιρῶνος μέχρι Θηβῶν, ὡς καθισταμένου τοῦ μέρους ἀδιαβάτου ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ὅπερ πώποτε ἐλιθοστρώθη· τῆς ἐπισκευῆς τῆς ἀπὸ Ἐλευσῖνος εἰς Μέγαρα ὁδοῦ, τῆς ἀπὸ Καλαμακίου μέχρι Λουτρακίου καὶ τῆς ἀπὸ Ἐλευσῖνος μέχρι Κάζας· διὰ τὰς ἐπισκευὰς ταύτας ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ ε. ἔτος δραχμαὶ 60,000 διὰ τὴν πρώτην
» 22,000 διὰ τὴν δευτέραν
» 12,000 διὰ τὴν τρίτην καὶ
» 11,000 διὰ τὴν τελευταίαν

105,000, Τὸ ὅλον.

Ἐνῷ τὸ μένον διαθέσιμον ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν πιστώσεων εἶναι ἐλάχιστον.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐπισκευαὶ λογίζονται κατεπείγουσαι, διότι διακόπτεται ἄλλως ἡ συγκοινωνία καὶ διότι, ἐὰν περιμένωμεν τὴν συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν ὅπως ζητήσωμεν ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν, ἡ φθορὰ τῶν ὁδῶν θέλει γίνει μεγαλειτέρα καὶ τὸ Δημόσιον θέλει ἐπιβαρυνθῆ ἐπομένως μὲ μεγαλειτέραν δαπάνην, ἄλλως δὲ παρέρχεται καὶ ἡ κατάλληλος ὥρα τοῦ ἔτους δι' ἐπισκευὰς τοιαύτας, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβληθῇ τὸ ἀντικείμενον εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἐκφρασθῇ ἡ γνώμη του, ἐὰν ἀπαιτῆται νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ εἰρημέναι ἐπισκευαὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῆς Κυ-

δερνήσεως μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ προκαλεσθῇ ἡ προσήκουσα ἀναπληρωματικὴ πίστωσις, ἅμα τῇ συγκαλέσει τῶν Βουλῶν.

Γίνεται δὲ ἡ παρατήρησις ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν θεωρεῖται ὡς αὔξησις τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ὡς ἁπλῶς μετάθεσις ποσοῦ ἀπὸ ἄρθρου εἰς ἄρθρον, διότι θέλομεν οἰκονομήσει τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐκ τῶν διὰ τὰ δημόσια ἔργα χορηγηθεισῶν πιστώσεων κατὰ τὸ ε. ε.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1858.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον τῇ παρούσῃ νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 3483: 24|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου.

Ἴσως ἤθελε λογισθῇ περιττὸς ὁ ἐμὸς λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ σκοπουμένου τῆς πιστώσεως ταύτης, ἀφοῦ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς διὰ τῆς παρασυναπτομένης ἐκθέσεώς του ἔρχεται εἰς ὅλην τὴν λεπτομερεστέραν ἀνάπτυξιν περὶ τῶν δύω τούτων ἀντικειμένων. Μολοντοῦτο κρίνω ὀρθὸν νὰ προσεπισημειώσω κεφαλαιωδῶς ἐνταῦθα ὅτι διὰ τῆς παρακειμένης πιστώσεως πληρωθήσονται τὰ ὑπολειπόμενα ἔξοδα ἐπισκευῆς τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Γυμνασίου, καὶ ἡ κατ' ἀνάγκην ἐπελθοῦσα αὔξησις ἐνοικίου τοῦ ἐνταῦθα Βασ. Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημοδιδασκαλείου καὶ τινων ἄλλων μικρῶν ἐξόδων.

Ὁ ὑπὲρ τῆς παιδείας ζῆλος ὑμῶν, Κύριοι, μὲ πείθει ὅτι προθυμότατα παραδεξεσθε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κλτ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισθέντι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων ὀγδοήκοντα τριῶν, καὶ λεπτῶν εἰκοσιτεσσάρων, ἀριθ. 3,483: 24|00. τασσομένη εἰς τὸν τοῦ ἔτους 1858 εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου, ὑπὸ μὲν τὸ Κεφ. Γ'. ἄρθρον 13 «ἔξοδα Γυμνασίων» κατὰ δραχμὰς 3,067: 24|00 ὑπὸ δὲ τὸ Κεφ. Δ'. ἄρθρ. 2 «ἔξοδα δημοδιδασκαλείου κλπ.» κατὰ δραχμὰς 416.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ κατάστημα τοῦ Γυμνασίου Ναυπλίου ἀνεκαινίσθη ἀντὶ δραχμῶν 21,000, ἐξ ὧν τὰς μὲν δύω χιλιάδας ἐπλήρωσεν ὁ δῆμος Ναυπλιέων, τὰς δὲ δεκαεννέα χιλιάδας ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ τὸ Δημόσιον. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐψηφίσθη ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὰ ἔτη 1856, 1857 καὶ 1858 πίστωσις ἐκ δραχμῶν ὁμοῦ 18,900. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκρίθη ἀναγκαῖον ἵνα ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς διορισθῇ εἷς φύλαξ δι' ἓξ μῆνας ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ δραχμῶν 30, πρὸς δὲ καὶ νὰ δαπανηθῶσι δραχμαὶ 13 δι' ἀγορὰν πλακὸς καὶ δι' ἐγχάραξιν ἐπ' αὐτῆς τοῦ θεμελίου λίθου, ἀπαιτεῖται ἔτι πρὸς ἀποπληρωμὴν πίστωσις δραχμῶν 193.

Ἀλλά, περαιωθείσης τῆς οἰκοδομῆς καὶ παραδοθείσης εἰς τὸ Δημόσιον, ὁ τὴν ἐργασίαν ἀναδεχθεὶς ἐργολάβος ἠτήσατο ν' ἀποζημιωθῇ δι' ἔργα, τὰ ὁποῖα διὰ λόγους στερεότητος ἐπρόσθεσεν εἰς τὴν οἰκοδομήν.

Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν αἴτησιν ταύτην πρὶν πληροφορηθῇ ἂν τῳόντι ἐγένοντο παρ' αὐτοῦ πρόσθετα ἔργα. Ὅθεν ἐπροσκάλεσε διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τὰς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους ἀρχάς, αἵτινες ἐν πρωτοκόλλῳ ἐπληροφόρησαν ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασίαι ἐγένοντο παρὰ τοῦ ἐργολάβου διὰ λόγους στερεότητος, καὶ ὅτι ἡ ἀξία αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 2425: 28|00.

Μόλις τὸ ὑπουργεῖον εἶχε λάβει τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας,

καὶ ὁ ἐργολάβος ἐπέδωκε περὶ τούτου τὴν 27 Αὐγούστου παρελθόντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἴτησιν θεραπείας.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὰς ληφθείσας ὡς εἴρηται πληροφορίας αἱ πρόσθετοι αὗται ἐργασίαι εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐγένοντο παρὰ τοῦ ἐργολάβου διὰ λόγους στερεότητος αὐτῆς, καὶ ἐπομένως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1850 περὶ Δημοσίων Ἔργων Β. διατάγματος οὗτος δικαιοῦται ν' ἀποζημιωθῇ δι' αὐτάς, διὰ ταῦτα ἀπαιτεῖται προσέτι πίστωσις δραχμῶν 2425:28|00, ἀξία τῶν προσθέτων τούτων ἔργων, καὶ δραχ. 148:96|00 τόκος τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ πρὸς 12 τοῖς 0|0 ἀπὸ 28 Αὐγούστου ε. ε. μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐπιόντος ἔτους τὸ πολύ, ἐν ὅλαις δραχμ. 2574: 24|00.

Ἐκτὸς τούτων, τὸ ὑπουργεῖον εἶχεν ἐνοικιάσει ἐπὶ τριετίαν, λήγουσαν τὴν 31 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1859, διὰ κατάστημα τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀθηνῶν τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου οἰκίαν τοῦ Κυρίου Δ. Σούτσου ἐπὶ ἐνοικίῳ δραχμῶν 300 κατὰ μῆνα. Τὴν οἰκίαν ταύτην ὁ ἰδιοκτήτης ἐπώλησεν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ε. ε. εἰς τὸν Κύριον Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον, χωρὶς νὰ φυλαξῃ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως δικαίωμα. Ἕνεκα τούτου ὁ νέος ἰδιοκτήτης ἐζήτησε νὰ γίνῃ νέα ἐκμισθώσεως συμφωνία, τὸ δὲ ὑπουργεῖον μὴ δυνηθὲν μ' ὅλας τὰς προσπαθείας νὰ εὕρῃ κατὰ τὸ βόρειον τῆς πόλεως μέρος ἄλλην κατάλληλον οἰκίαν, ἠναγκάσθη νὰ ἔλθῃ εἰς νέαν συμφωνίαν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ κατὰ δραχ. 75 αὔξησις τοῦ μηνιαίου ἐνοικίου ἀπὸ τῆς ά. Σεπτεμβρίου ε. ε. Ἐπομένως διὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους ἀπαιτεῖται ἔτι πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ συμφωνηθέντος ἐνοικίου πίστωσις δραχ. 300.

Καὶ διὰ τὸ κατάστημα τοῦ Διδασκαλείου ἔγεινε χρεία νὰ ἐνοικιασθῇ ἀπὸ τῆς ά. Σεπτεμβρίου ε. ε ἄλλη οἰκία καταλληλοτέρα τῆς εἰς ἣν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπῆρχε τὸ κατάστημα τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον εἶναι ἀνώτερον τοῦ ψηφισθέντος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος κατὰ δραχμὰς 104 κατὰ μῆνα, διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν αὐτοῦ ἀπὸ ά. Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἀπαιτεῖται ἔτι πίστωσις δραχμῶν 416.

Ὅλα τ' ἀνωτέρω κατὰ μέρος ποσά, εἰς ἓν διαλαμβανόμενα, ἀποτελοῦσιν ὁλικὸν ποσὸν δραχμῶν 3483: 24|00.

Ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν δραχμαὶ 3067: 24 ζητοῦνται ὑπὸ τὸ Κεφ. Γ'. ἄρθρον 13 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου, αἱ δὲ δραχ. 416 ὑπὸ τὸ Κεφ. Δ'. ἄρθρον 2.

Πέποιθα δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται ἡ προκειμένη πίστωσις, δὲν θέλει διστάσει νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς
Χ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Μαθεμογωρίτην καὶ Ν. Λεώπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 86.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους διαφόρων ἐμπορευμάτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Θεόδωρος Γρίβας	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Π. Τανταρίας	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Γ. Καΐρης	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Ἀντ. Καμπάνης		Γεώργιος Κανδυλης	
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Παπαθανασίου	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ἐλευθέριος Καλογιρᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Γιαλδάσης	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Ν. Γρανίτσας	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Σωτ. Στράτος		Γ. Σιρπάνος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος		Δύσανδρος Βιλαέτης	Ν

Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκης . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεράλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κ. Καυρακουμέλης . . . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπαταώννης . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Ἠλίας Παπαΐωάννου . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Γεώργιος Περωτᾶς	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἀθανάσιος Δαννελόπουλος . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N
Α. Κοντόσταυλος . . . . N	Α. Παπαθημητριάδης . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Ν. Καναβός . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάρας	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	Γεώργιος Ἰατρός . . . . .
Θ. Ι. Καλακατρώνης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N
Πέτρος Δελιγιάννης	Νικόλαος Πιερράκος . . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Ἡμ. Ἀντίπας . . . . . N	Στ. Καπετανάκης . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N
Εὐθ Κανελλόπουλος . . . N	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Γ. Πανοπριστόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος . . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .
Νικόλαος Ματθαίου	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Σ. Κοπανίτσας	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Ν. Ἀεώπουλος . . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Γ. Π. Γιατράκος . . . . N	Π. Πατρινός . . . . .
Λουκᾶς Στεφάνου	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . N
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . .

Γ. Νικολάου . . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Κυριάκος Δομζίνας . . . . N
Κωνστ. Πλατῆς . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Γεώργιος Ναύτης . . . . N	Παντελέων Κουντουριώτης .
Ἀν. Ῥενιέρδος . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . N
Ἰωάννης Σαγρεδὸς . . . N	Πέτρος Ν. Πέτρου . . . N
Παναγιώτης Φάνης	Καπετὰν Ἰσμυκαλῆς . . .
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντομάνης . .
Δημ. Πολυζωνόπουλος . . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Κυριάκος Πανηρόπουλος . N	Αὐτὸ ερινὸς Ἀδείμαφ . . . .
Ἀναγνώστης Παπατσώρης .	Νικόλαος Β. Βουλούρης . .
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ἀναγν. Μάντσαρος. . . N
Δημήτριος Στάϊκος . . . N	

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἂν ἐμμένῃ εἰς τὰς ὑπ' αὐτῆς προτεινομένας τροποποιήσεις, ἀπαντησεν ὅτι συγχωνεύει αὐτὰς εἰς τὰς τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι ἂν καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲν γίνεται λόγος περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ σπόγγου, λαμβάνων ὅμως ἀφορμὴν ἐκ τῶν ὁριζομένων περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ, ἔρχεται νὰ φέρῃ μίαν τινὰ παρατήρησιν ἣν δ' ἔφερεν ἄλλοτε τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σπόγγου, διότι δὲν ἤθελε νὰ ὑπάγωνται οἱ φορτολογούμενοι εἰς ἄδικα τέλη, ὅτε λαμβάνων ἤδη τὸν λόγον ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, ἔρχεται νὰ φέρῃ πρότασιν δικαίαν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Ὁ σπόγγος εἰσαγόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατεργαζόμενος ἐπιτοπίως δεκαπλασιάζεται, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ μείνῃ ἐλεύθερος τέλους· κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὅμως μὴ μεταβερηται καὶ πωλῆται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κρέττος δὲ δὲ ὅτι ὑπάρχει τέλος μία δραχμὴ καὶ 20 λεπτὰ τὴν ὀκάν, ἁλιεύοντες οἱ σπογγαλιεῖς 15,000 ὀκάδας σπόγγου ἐκτὸς τοῦ Κράτους, μετέφεραν καὶ ἐπώλησαν αὐτὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἵν' ἀπορίγωσι τὸ ἐπιβεβλημένον τέλος. Συμφέρει λοιπὸν ὁ σπόγγος νὰ εἰσάγηται εἰς τὸ Κράτος, νὰ κατεργάζηται καὶ πολλαπλασιάζηται παρ' ἡμῶν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὠφελῆται τὸ δημόσιον. Διὸ πρέπει νὰ μένῃ ὁ σπόγγος ἐλεύθερος παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰσαγωγήν.

Εἶπε τέλος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει ἐξετάσει τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ ἐνεργήσει τὰ δέοντα ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δασμολογίου παρε-

τηρήθησαν διάφοροι ἐλλείψεις καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδιάσθη, εἰσάγουσα τὸ ὑπ' ὄψιν νομοσχέδιον, νὰ ἐλαττώσῃ τὸν φόρον εἰς πολλὰ εἴδη. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ὁ ἐξ Εὐρώπης εἰσαγόμενος οἶνος, ὁποιασδήποτε καὶ ἂν ἦναι ποιότητος, ὑποβάλλεται διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, τὸ ὁποῖον προφανῶς εἶναι ἄδικον, ἐπειδὴ εἰσάγεται οἶνος πωλούμενος μίαν δραχμὴν τὴν ὀκάν. εἶναι ὅμως καὶ ἄλλοι τιμώμενοι δύω καὶ τρία τάλληρα τὴν ὀκάν. Διὸ προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ εἰσαγόμενος κοινὸς οἶνος τῆς Γαλλίας εἰς 60 λεπτὰ τὴν ὀκάν. Ἐπίσης δὲ νομίζει ὅτι ἐπιβαρύνεται ὑπὲρ τὸ δέον ὁ πρὸς ἐπιστρωσιν τῶν τοίχων εἰσαγόμενος χάρτης, καὶ ἀφοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ εἴδη τοῦ χάρτου ἐγένοντο ἐπαισθηταὶ ἐλαττώσεις, πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ὁ φόρος τοῦ εἰρημένου χάρτου, καὶ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν εἰς 50 λεπτὰ ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἐλάττωσιν τοῦ φόρου αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα παραδεξαμένης τῆς Βουλῆς νὰ γίνῃ χάριν ἀκριβείας ἡ σζήτησις κατὰ τὴν ἐν τῷ δασμολογίῳ ὑπάρχουσαν ἀλφαβητικὴν τάξιν, λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. ε. σημειουμένων εἰδῶν « ἀλάβαστρος καὶ ἄνθη μυρτὰ » ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον τὸν φέρει εἰς θέσιν νὰ ἐξετάσῃ σπουδαῖόν τι καὶ λίαν ἐνδιαφέρον ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ λύσωμεν ἤδη, οὐχ ἧττον πρέπει νὰ ῥυθῇ εἰς τὸ μέσον, ἵνα λάβῃ αὐτὸ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐπέλθῃ τυχὸν διόρθωσίς τις. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι ἡ παρ' ἡμῖν εἰσαχθεῖσα πολυτέλεια, ἥτις ξένη πρὸς τὰ ἤθη καὶ τὴν κατάστασίν μας, ἐπαπειλεῖ ὅλας τῆς κοινωνίας τὰς τάξεις. Ῥίψατε ἐν βλέμμα περὶ ἡμᾶς, καὶ θέλετε ἴδει ὅτι καὶ τὰ φορέματα καὶ ἡ τροφή μας καὶ πάντα ἐν γένει εἰς τοσοῦτον βαθμὸν πολυτελείας ἔφθασαν, ὥστε ἡ πολυτέλεια αὕτη κατέστη ὁ σκώληξ ὁ καταβιβρώσκων ὀδυνηρῶς τὴν πατρίδα. Καὶ πρῶτον, ἐὰν ἐξετάσῃ τις τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καφενεῖα καὶ ζαχαροπωλεῖα, θέλει ἴδει ὅτι τοσοῦτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ πολυτέλεια αὐτῶν, ὥστε δαπανῶνται κατ' ἔτος 500,000 ταλλήρων εἰς ζαχαρικά, τεχνητὰς λεμονάδας, βαρύτιμα ποτά, διάφορα πνεύματα κλπ., διὰ δὲ τῆς ποσότητος ταύτης ἠδυνάμεθα νὰ κατασκευάζωμεν ἀνὰ ἓν κατ' ἔτος δίκροτον. ὥστε κατατρώγομεν ἐτησίως ἓν δίκροτον. Πῶς νὰ θεραπεύσωμεν τὴν πληγὴν ταύτην ἥτις ἐπαπειλεῖ τὴν πατρίδα; Ἡ ἰδέα ὅτι πρέπει ν' ἀφήσωμεν ἐλεύθερον τὸ ἐμπόριον, ἡ ἰδέα ὅτι πρέπει νὰ μιμηθῶμεν τὰ ἐξευγενισμένα ἔθνη, αἱ ἰδέαι αὗται ἀποκρούονται ὑπὸ ἄλλης τι-

νὸς ἀνωτέρας ἰδέας τοῦ νὰ συμμορφωθῶμεν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν περιστάσεών μας, καὶ αὗται μᾶς ἐπιβάλλουσι ν' ἀπαγορεύσωμεν τὴν πολυτέλειαν. Ὁ περίδοξος Πὴλ τῆς Ἀγγλίας ἀπέκρουσεν εἰς περιστάσεις τινὰς τοὺς ἀπαγορευτικοὺς νόμους, ἀλλὰ δημοσιεύων τὴν διαγωγήν του, ἥτις ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς ἐποχῆς του, μᾶς παραινεῖ νὰ μεταχειρίζωμεθα τὰ ἀπαγορευτικὰ μέσα, καὶ ἀναφέρει κατὰ ποίαν ἐποχὴν ἐμετρίασε τὴν ἀπαγόρευσιν, κατὰ ποίαν ἐξέτεινεν αὐτὴν, καὶ ἐν συνόλῳ βλέπομεν ὅτι ἐπολέμησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου· ὁσάκις δὲ δὲν ὑπεστήριξε τὴν ἀπαγόρευσιν, εἶδεν ὅτι ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐπροτείνετο αὕτη ἤθελε φέρει ζημίαν μᾶλλον παρὰ ὠφέλειαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ ἀπαγόρευσις ἥτις βλάπτει, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ τὰ εἴδη ἐφ' ὧν γίνεται ἡ ἀπαγόρευσις. Ἀλλ' ἤδη, ἐξετάζοντες ἑαυτούς, εἴμεθα ἡμεῖς εἰς κατάστασιν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν πολυτέλειαν τῶν φορεμάτων, τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπίπλων καὶ ἄλλων ἐπιδείξεων ξένων ἐθνῶν; Ὄχι· οὔτε τὰ μέσα, οὔτε ὁ χαρακτὴρ, οὐδ' ἡ πολιτικὴ κατάστασις μας ἐπιτρέπουσι τοῦτο. Ἄρα ἡ ἀπαγόρευσις τῆς πολυτελείας μᾶς εἶναι φυσικῶς ἐπιβεβλημένη. Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. τῆς Γαλλίας, ὅστις ἐλάμπρυνε τὰ γαλλικὰ ὅπλα, φαίνεται μὲν ὅτι ἐδόξασε τὸν αἰῶνα του, ἀλλὰ, διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν πολυτέλειαν, διὰ νὰ ἔχῃ ὑπουργὸν ἕνα Κόλβερ, ὅστις ηὔξανε καθ' ἑκάστην τοὺς φόρους, προητοίμασε τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὅμως εὐτυχῶς εὑρισκόμεθα εἰς πάντη ἐναντίαν θέσιν. Ἡ ἀβροφροσύνη τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Ἄνακτος καὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ σζύγου ὑπερέβη πᾶν ὅριον μετριότητος. Καὶ ἀληθῶς, ποῦ εἶναι αἱ τέρψεις τοῦ Βασιλέως, ποῦ αἱ κυνηγετικαὶ ἐκδρομαί του, ποῦ τὰ ἐαρινά του ἀνάκτορα καὶ ὁ λοιπὸς βασιλικὸς ὄγκος; Ἁπλοῦς καὶ ἀφελὴς περὶ τὰ τοιαῦτα, φέρει ἁπλοῦν ἑλληνικὸν ἐπενδύτην ὡς πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, καὶ δέχεται μετὰ τῆς αὐτῆς εὐαρεσκείας καὶ τὸν ἐν μαλλίνῃ στολῇ ἐμφανιζόμενον πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν πολυτελῶς κεκοσμημένον, ὥστε δὲν ἔχομεν κώλυμα ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν περιστολὴν ἐπιβλαβῶν ἐπιδείξεων. Δύναται δὲ νὰ βεβαιώσῃ μάλιστα, ὅτι ὁσάκις ἐπροτάθησαν εἰς τὸν Βασιλέα μέτρα οἰκονομίας, παρεδέχθη αὐτὰ ἐν πλεσίῳ εὐαρεσκείᾳ καὶ διαθέσει. Δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ ἀνώτατος ἄρχων ὑποστηρίζει τὴν οἰκονομίαν πλειότερον ἢ ἡμεῖς αὐτοί, καὶ ἂν ὑπουργός τις τῷ ἔλεγεν, ὅτι 30 ἑκατομμύρια δαπανῶνται κατ' ἔτος διὰ λόγους πολυτελείας, ὅτι διὰ τῶν ἑκατομμυρίων τούτων ἠδύναντο νὰ γίνωσιν πολυειδῆ καλὰ εἰς τὸν τόπον, ὅτι διὰ τῆς ἐκδό-

σεως ένὸς διατάγματός του δύναται ν' ἀποκλείσῃ τὸ κακὸν τῆς πολυτελείας, καὶ ὅ ι καὶ ὑπουργὸς καὶ ὑπάλληλος δύνανται νὰ πληροφορῶνται πρὸ αὐτοῦ ἐν ἰματιοπωλῷ ἐγχωρίου ὑράσματος, εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὁ θυσιάζων τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀνάπαυσίν του ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων του, ἤθελε δεχθῇ ἀσμένως τὴν πρότασιν. Δὲν πρέπει νὰ ζητῶμεν πολυτελῆ ἀλλ' ἔντιμον ὕπαρξιν, καὶ ἡ ἔντιμος ὕπαρξις ἀπαιτεῖ νὰ μὴ ἀρνηθῶμεν τὰ ἔθιμα καὶ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν χαρακτῆρα, νὰ μὴν εἰσέλθωμεν εἰς κύκλον ἐπιδείξεως καὶ σπατάλης. Ποῦ σήμερον παρ' ἡμῖν ὁ θρησκευτικὸς ζῆλος, τὰ ἔθιμα, ἡ φιλία, ὁ πατριωτισμός; Ὅταν ὁ Ἕλλην ἔχει 100 δραχμῶν, φιλοτείμως, μηνιαίων εἰσόδημα καὶ διάζεται νὰ δαπανᾷ 1,000, τί θέλετε νὰ πράξῃ ἵνα ἐμμείνῃ εἰς τὰς πατρίδας του ἀρετάς; Φέρετέ τον εἰς θέσιν νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰ ταπεινά εἰσοδήματά του, καὶ θέλετε τὸν ἰδῆ φίλον, πατριώτην, καλὸν χριστιανόν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τί θέλομεν ἡμεῖς ἀλαβάστρινα σκεύη, ἀφ' ὧν ἀρχίζει τὸ δασμολόγιον; Τὸ ἀντίτιμον τούτων δὲν εἶναι πρωτιμότερον νὰ δώσῃς εἰς τὴν ἔνδειαν ἑνὸς ἀδελφοῦ σου; δὲν δύνασαι νὰ μεταχειρισθῇς πρὸς ἀγορὰν βιβλίων τοῦ τέκνου σου; Προτείνει λοιπὸν νὰ τεθῇ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ ἀλαβάστρου πρὸς 15 δραχ. τὸ καντάρι, ἡ δὲ τοῦ κατεργασμένου πρὸς 10 δραχ. τὴν ὀκάν. Διὰ τῆς ὑπερτιμήσεως δὲ ταύτης τοῦ φόρου ὁ ἀλάβαστρος θέλει εἰσαχθῇ εἰς μόνον τὰς οἰκίας ὀλίγων πλουσίων καὶ δὲν θέλει βιάζεσθαι ὁ πτωχὸς ν' ἀγοράζῃ ὅ,τι οἱ ἐπὶ πλούτῳ καυχώμενοι· συνάμα δὲ διὰ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ φόρου τοιούτων εἰδῶν δυνάμεθα νὰ ἐλαφρύνωμεν ἄλλα χρήσιμα εἴδη καὶ νὰ ἀνακουφίσωμεν τὴν γεωργίαν. Ἐπέχονται ἀκολούθως ἐν τῷ δασμολογίῳ τὰ μυρεπτὰ ἄνθη καὶ τὸ τέλος αὐτῶν ὁρίζεται εἰς 30 δραχ. τὴν ὀκάν· ἀλλὰ καὶ τούτων τὸ τέλος προτείνει ν' αὐξηθῇ εἰς 100 δραχμάς. Δὲν ἀρέσκει τάχα εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὴν θυγατέρα μας νὰ κοσμηθῇ μὲ ἓν ἑλληνικὸν ῥόδον, νὰ ῥίψῃ εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἴασμον, καὶ θέλει τὰ ἄνθη τὰ πλαστὰ τῆς Εὐρώπης; Ἀντὶ τούτων ἂς θέσῃ ἡ Ἑλληνὶς ἄνθη λεμονιᾶς εἰς τὴν κόμην καὶ θέλει εἶσθαι ἀληθεστέρα ἡ χάρις καὶ ἡ καλλονή της, ἀντὶ νὰ καταδαπανᾶται ὁ δυστυχὴς αὐτῆς σύζυγος ἵνα τῇ ἀγοράσῃ ἄνθη ψευδῆ καὶ μόλις διαρκοῦντα πέντε ἡμέρας. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι εἰς πᾶν εἶδος πολυτελείας, εἴτε κοσμήματος εἴτε ποτῶν, πρέπει νὰ τριπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ὁ φόρος ἵνα ἐλαφρυνθῶσι τὰ ἄλλα εἴδη.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἀσπαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν ἰδέαν τοῦ

προαγορεύσαντος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς μέγα τέλος ὅσα εἴδη δὲν εἶναι τῆς κοινῆς χρήσεως, ἵνα γίνωσι δυσαπόκτητα εἰς τὸν Ἕλληνα, καὶ ἀληθῶς δὲ τὰ χειροποίητα ἄνθη εἰς μόνον τὰς πόλεις χρησιμεύουσιν ὡς κόσμημα τοῦ ἑτέρου φύλου, εἰς δὲ τὸν λαὸν μένουσιν ἄγνωστα. Πτον δὲ καλὸν νὰ ἠδύνατο ὁ ὑπουργὸς νὰ μᾶς εἴπῃ πόσων χιλιάδων πεποιημένα ἄνθη εἰσάγονται παρ' ἡμῖν ἐτησίως, ἵνα ἴδωμεν ποῖον φόρον πληρόνει τὸ ἔθνος ἐπὶ ματαίῳ εἰς τὰ ψευδῆ ταῦτα εἴδη, καὶ ὅταν δυνηθῇ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ ὑπουργός, θέλομεν εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ εὕρωμεν τὸν τρόπον τῆς θεραπείας. Εἰς τὰ τοιαῦτα λοιπὸν εἴδη συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ φόρος ἑκατονταπλάσιος. Καὶ ἠκούσθη μὲν φωνή τις εἰποῦσα, ὅτι μετὰ τὸ μέτρον τοῦτο θέλουν λαμβάνει χώραν συχνὰ λαθρεμπόρια, ἀλλ' ἡ ἰδία αὕτη ἀδικεῖ καὶ προβάλλει τὴν Κυβέρνησιν, διότι τῆς Κυβερνήσεως ἔργον εἶναι νὰ φροντίσῃ ὥστε νὰ μὴ γίνωνται λαθρεμπόρια, ὡς προτέρουσι τοσοῦτον ἀτενῶς αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ἐν περιπτώσει λαθρεμπορίου δημεύεται καὶ αὐτὸ τὸ πλοῖον. Ἄλλως τε οὐδὲ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς λόγος, ὅτι ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ συμβῶσι λαθρεμπόρια, δὲν πρέπει ν' ἀπαλλαγθῶμεν τῆς ἐπιβλαβοῦς θέσεως εἰς ἣν περιήλθομεν, καὶ να θέσωμεν τὸν ὑψηλότερον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν τῆς πολυτελείας.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι, ὡς νομίζει, ἐνταῦθα οἰκεία ἡ θέσις τοῦ περὶ πολυτελείας ζητήματος, διότι ἂν διὰ τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἐξόδων μας δυνηθῶμεν νὰ περιστείλωμεν αὐτὴν, θέλομεν ἔλθει εἰς βέβαιον ἀποτέλεσμα· ἀλλὰ διὰ τῶν ἀπαγορευτικῶν μέσων ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ δύναται νὰ αὐξήσῃ ἡ πολυτέλεια, καθ' ὅσον ἔμφυτον εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐπιδιώκῃ ὅ,τι μάλιστα τῷ ἀπαγορεύεται. Εἶναι δὲ ἀληθεια ἀναντίῤῥητος ὅτι διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως θέλουν πολλαπλασιασθῇ τὰ λαθρεμπόρια, καὶ ἐρωτήσατε τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν διὰ νὰ σᾶς εἴπῃ, ὅτι χρυσᾶ ὡρολόγια καὶ ἄλλα τοιαῦτα ποτὲ δὲν ἐτελωνίσθησαν παρ' ἡμῖν. Καὶ εἶπον μὲν οἱ προαγορεύσαντες, ὅτι δυνάμεθα νὰ ζήσωμεν καὶ ἄνευ πραγμάτων πολυτελῶν, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια αὕτη, διὰ νὰ εἶναι ἀπρόσβλητος, πρέπει νὰ εἶναι ἀληθεια γενική. Ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς ὡρισμένας τῶν ἔτους ἡμέρας, ὅλαι τῆς κοινωνίας αἱ τάξεις συνέρχονται καὶ τρώγουσι τὴν στερίδα μας. Ὑποθέσατε ὅμως ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ καὶ παντοῦ ὅπου καταναλίσκεται ἡ στερὶς τῆς Ἴλιδος, ἀπορασίζουν νὰ εἴπωσιν « ἂς ἀποκλείσωμεν τὸ προϊὸν τοῦτο ἀφοῦ ἡ γῆ τῆς παραγωγῆς του

φέρεται πρὸς τὰ ἔθνη τόσον σκληρῶς ». Ἰδοὺ ἀλήθεια γενικὴ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐκτιμήσωμεν καὶ τῆς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἀναλογισθῶμεν τὰς συνεπείας! Ὑποθέσατε ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης δύνανται νὰ εἴπωσιν· « ἀντὶ νὰ καθαρίζωμεν ἑαυτοὺς διὰ σπόγγου, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν παννιον βρεγμένον ». Ἰδοὺ καὶ ἄλλη ἀλήθεια γενικὴ, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐκτιμήσῃ ὁ βουλευτὴς Ἐρμιονίδος. Ἡ πολυτέλεια λοιπὸν δὲν πολεμεῖται δι' ἀπαγορευτικῶν μέσων καὶ μόνον διὰ τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἕξεών μας ἃς ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ κακὸν τοῦτο.

Ἀπήντησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη πρῶτον ἀντικείμενον ἔχουν τὴν ἐξέτασιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς αὐτῶν καταστάσεως· ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ τὰ ἀποκρούουν. Ὅταν δὲ τὰ ἔθνη σκέπτωνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οὐ μόνον δὲν πολεμοῦνται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ τιμὴν καὶ ὑποστήριξιν εὑρίσκουσι παρ' αὐτοῖς. Ὑπῆρχον ἐν Ἀθήναις τὸ πάλαι ἐπιστάται τῆς δημοσίας ἠθικῆς, οἵτινες ἀπέκοπτον τὸ πλεονάζον τῆς ἐσθῆτος τῆς γυναικός· εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἦτον ὡρισμένον νὰ εἶναι τέσσαρες αἱ τῆς λύρας χορδαί, καὶ ἐπειδὴ παρουσιάσθη τις ἐν θεάτρῳ μὲ πέντε, τοῦ ἔκοψαν τὴν πέμπτην ὡς πλεονάζουσαν. Διὰ τοῦτο ὅμως ἡ Σπάρτη δὲν ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ εἰς τοὺς παρόντας δὲ χρόνους ὁ Νορμανδὸς δὲν ἀπέβαλεν εἰς τὸ κομψὸν τῶν γαλλικῶν σανδαλίων, τὰ ὁποῖα θλίβουσιν εἰς πᾶν βῆμα τοὺς πόδας μας, ἀλλ' ἐπέζήτησε τὸ ἀνδρικὸν καὶ τὸ στερεόν· ἡ Αὐστρία ἐπέβαλε φόρους βαρεῖς εἰς τοὺς οἴνους τῆς Γαλλίας, καὶ τοσοῦτα ἔχομεν ἄλλα παραδείγματα, ἀλλὰ δι' οὐδὲν τούτων ἡ Γαλλία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τοῦ ἀποκλείοντος τὰ προϊόντα τῆς ἔθνους. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἠπείλησεν ἡμᾶς διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς σταφίδος χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς πολυτελείας συνέχεται μὲ ἄλλα πολλά. Ἂς μὴ ἀγοράσῃ ὁ Ἄγγλος τὴν σταφίδα τῆς Ἠλιδος. Τὴν σταφίδα δυνάμεθα νὰ τὴν ἐκριζώσωμεν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλὰ τότε πωλοῦμεν τὰ αὐξανόμενα σιτηρὰ, ἀγοράζομεν ἐγχώριον βούτυρον ἀντὶ τοῦ ἀλλογενοῦς καὶ τρώγομεν τὸ ὡραῖον τοῦ Παρνασσοῦ τυρίον ἀντὶ τοῦ ξένου τὸ ὁποῖον πληρώνομεν πρὸς 12 δραχ. τὴν ὀκάν. Δὲν ἀγοράζει τὴν σταφίδα μου ἡ Εὐρώπη; Δὲν ἀγοράζω κ' ἐγὼ τὸ ἐριοῦχον αὐτῆς· κατασκευάζω ἐκ τοῦ μαλλίου τῶν προβάτων μου καὶ ἡ Ἀγγλία ἀντὶ νὰ δυσαρεστηθῇ θέλει μᾶς ἐπευφημήσει. Ὁ βουλευτὴς λοιπὸν Ὕδρας ὡρμήθη οὐχὶ ἐκ σκοποῦ ἀπειλῆς ἀλλ' ἐκ πλάνης εἰς

τὰς παρατηρήσεις του, διότι ἂν ἡ Εὐρώπη ἀποκλείσῃ ἓν εἶδος τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, θέλομεν ὠφεληθῆ δεκαπλῶς ἐξ ἄλλου, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπανέλαβεν, ὅτι οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει, ἂν θέσωμεν βαρὺν δασμὸν εἰς τὰ πολυτελῆ εἴδη, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει ἀγοράζει τὰ προϊόντα μας, καθ' ὅσον οὐχ ἧττον θέλει τὰ ἀγοράζει. Ἐρρόντισεν ὁ βουλευτὴς Ὕδρας νὰ μάθῃ ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ δι' ἓν δράμιον σπόγγου πληρόνεται ἓν σελίνιον; Ἆρα ὑπάρχει ἐκεῖ βαρύτατος ἐπὶ τοῦ σπόγγου φόρος, καὶ ὅμως τὸ σπογγάριον ἀγοράζεται. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ πολυτελῆ εἴδη, ἡ Γαλλία δέχεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν μιμητὰ ἄνθη; Ὄχι· τὰ καλλιτεχνεῖ ἡ ἰδία. Ἂς φροντίσωμεν λοιπὸν νὰ τὰ κατασκευάζωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τότε δυνάμεθα νὰ ποιῶμεν χρῆσιν αὐτῶν. Τοιαῦτα περιττὰ καὶ ἀνωφελῆ εἴδη, ὑφ' ἑνὸς ἔθνους εἰς ἄλλο πωλούμενα, εἶναι λησταί. Ὅ,τι δὲν παράγει διώσιμον μία γῆ, αὐτὰ καὶ μόνα πρέπει νὰ προμηθεύηται ἐκ γῆς ἄλλης, ὡς τὸ ὀρύζιον π. χ. καὶ ἄλλα τῆς τοιαύτης ἀνάγκης. Πέμψε εἰς τὴν Ῥωσσίαν πεποιημένα ἄνθη καὶ δὲν θέλει τὰ δεχθῇ καὶ ἂν προσφέρῃς ἑκατομμύρια φόρον· εἰς τὴν Γαλλίαν πληρόνεται ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρος δύω δραχμαὶ τὴν ὀκάν. Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου εἰς τὰ μεγάλα Κράτη, καὶ ὅ,τι κάμνουσι ταῦτα χάριν μικροτέρων συμφερόντων δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἡμεῖς χάριν τῆς ἐκ τῶν δεινῶν τῆς πολυτελείας ἀπαλλαγῆς μας;

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτῶν ἀγορεύσας, ὅτι δὲν ἐνόμιζεν ὅτι ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ ἀπαλύτου ἤθελεν ἔχει τόσον θερμοὺς ὀπαδούς, διότι ἄλλως δὲν ἤθελεν ὁμιλήσει ἀρτὶ ὁ μὲν κάτοικος τῆς Ἠλείας εἶναι πρόθυμος νὰ ἐκριζώσῃ χάριν τοῦ συστήματος αὐτοῦ τὴν σταφίδα του, ὁ δὲ Μεσσήνιος τὴν συκῆν του καὶ ἄλλος ἄλλο προϊὸν τῆς πατρίδος του! Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης ποῦ θέλομεν καταντήσει; Τὸ ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν δὲν στηρίζεται εἰμὴ εἰς τὴν ἀμοιβαιότητα· τὸ ἓν ἔθνος δίδει καὶ τὸ ἄλλο λαμβάνει, ἄνευ δὲ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐμπόριον δὲν ὑφίσταται. Ἐπὶ τῶν προκειμένων πολυτίμων εἰδῶν ὑπάρχει τὸ ἀνάλογον τέλος, καὶ ὅμως ὅστις ἀκούσῃ τοὺς προαγορεύσαντας θέλει ὑποθέσει ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔθηκε δασμὸν εἰς αὐτὰ, καὶ τούτου ἕνεκα ἡ τοσαύτη τῶν προαγορευσάντων ἐπιμονή. Ἂν ὅμως ἐλθωμεν εἰς τὸ ἀπόλυτον, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον θερμῶς ἐπιζητοῦσι, πρῶτος εἶναι ἕτοιμος νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' αἱ συκαῖ τῆς Μεσσηνίας θέλουν χρησιμεύσει πάλιν εἰς τὸ νὰ μᾶς

δώτωσι φύλλα ἵνα καλύψωσιν τὴν γύμνωσιν ἡμῶν ὡς ἡ πρωτογενὴς πλάσις. Τὸ σύστημα λοιπὸν τοῦ ἀπολύτου δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν, καὶ τὰ ἔθνη συντρέχοντα ἀμοιβαῖα ὡς εἰς τὰ τοῦ ἐμπορίου, τὸ ἓν θεραπεύει τὰς πληγὰς τοῦ ἑτέρου καὶ διὰ τῆς κοινῆς ταύτης συμπράξεως ἐνισχύονται καὶ εὐημεροῦσι τὰ ἔθνη.

Ἐπέρασεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἐβρίσθησαν ἐν τῷ μέσῳ εἰκονομικαί τινες βλασφημίαι, ἐφ' ὧν ἔρχεται νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινὰ, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ μείνωσιν ἄνευ ἀντικρούσεως. Καὶ πρῶτον οἱ ἀπαγορευτικοὶ νόμοι εἰς κάνεν μέρος δὲν ἐμποδίζουσι τὴν πολυτέλειαν οὐδὲ τὴν εἰσαγωγὴν πολυτίμων εἰδῶν. Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀνέλαβον ἔρχονται κραταιότατοι, νῆες μεγάλαι καὶ ὑψηλαὶ, καὶ μελλοντοῦτο ἀπέτυχον. Ἀναγωρίζει: ὅτι ἡ πολυτέλεια εἶναι ῥθιοποιὸς νόσος· εἶναι καρκίνος ὃν πρέπει νὰ ἀποκόψωμεν ἐκ τοῦ σώματός μας δι' ὅλων τῶν συνετῶν μέσων, ἀλλὰ τὰ μέσα ταῦτα εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἀνατροφὴ, εἶναι ἡ ἠθικὴ δύναμις καὶ τὰ ἤθη. Δὲν πρέπει νὰ εὐχώμεθα ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ περιρέηται ῥακένδυτος, νὰ ζῇ εἰς μόνον τὸν ἑαυτόν της συγκεντρωμένη, διὰ ν' ἀπορρίψωμεν δ' ἀπ' αὐτὴν τὴν πολυτέλειαν. Ἐντὸς μιᾶς οἰκογενείας — καὶ ἡ οἰκογένεια εἶναι μικρογραφία ἔθνους — ὁ ἄνθρωπος ἔχει διαφόρους ἀνάγκας νὰ ἱκανοποιήσῃ. Εἶπε εἰς αὐτὸν· ἀγόρασε κτηνοτρόφου ἵνα τεχνουργήσῃ μόνος τροφέματα· γίνου ὑποδηλάτης ἵνα κατασκευάσῃς σανδάλια, σπεῖρε τὴν γῆν ἵνα προμηθεύσῃς τὸν ἄρτον σου· καὶ ἐρωτᾷ τότε ἂν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀνάγκας, καὶ ἂν δὲν ἤθελεν εἶσθαι τὸ δυστυχέστερον ὄν; Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν ἄνθρωπος ἢ ἐκεῖνος εἶναι εὐτυχέστερος, ὅστις ἐνασχολεῖται εἰς μίαν παραγωγὴν καὶ δι' αὐτῆς ἱκανοποιεῖ ὅλας τὰς ἀνάγκας του; Οὕτω καὶ εἰς τὰ ἔθνη, οὐχὶ ἡ ἀπομόνωσις ἀλλ' ἡ ἀνταλλαγὴ καὶ ἀμοιβαιότης φέρει τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν. Θέλετε ἴδῃ νὰ θέσητε Κινεζικὸν τεῖχος εἰς τὴν Ἑλλάδα; νὰ τὴν ἀπομονώσητε τῶν ἄλλων ἐθνῶν; Θέλετε κατορθώσει νὰ ῥίψητε τὸ ἔθνος εἰς μαρασμόν. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πολιορκηθῇ ἡ Ἑλλὰς, νὰ ζῇ μὲ μόνον τὸν ἑαυτόν της, νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς μελλούσης προόδου της. Ἴδετε εἰς τὴν ἱστορίαν· πότε τὰ ἔθνη ἐμεγαλύνθησαν; Ὅταν περιωρίζοντο εἰς τὸν ἑαυτόν των, ἢ ὅταν εἰς τὴν παραγωγὴν αὐτῶν στηριζόμενα ἐπολλαπλασίαζον διὰ παντὸς μέσου τὰς ἀγοράς; Καὶ ὁ κοινότατος τῶν ἀνθρώπων γνωρίζει ὅτι εἰς τὸ δεύτερον σύστημα εὗρον τὰ ἔθνη τὴν πρόοδον καὶ τὸ μεγαλεῖον των. Ἡ ἐξα-

γωγὴ τῶν προϊόντων σας εἶναι ἀντάλλαγμα ξένων προϊόντων καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ πωλῆτε εἰς ἄλλους χωρὶς νὰ μὴ λαμβάνητε ἀπ' αὐτούς. Μὴν εἴπῃ δέ τις, ὅτι ἀντὶ πραγμάτων δύνανται νὰ μᾶς δίδωσι χρήματα, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι πᾶν ἔθνος εὐτυχεῖ ὅτε ἀντὶ πραγμάτων λαμβάνῃ χρήματα, καθ' ὅσον καὶ τὰ χρήματα δὲν εἶναι εἰμὴ ἐμπόρευμα, καὶ ὅταν πλεονάσωσιν, ἐκπίπτουν καὶ φεύγουσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν σας. Ἀπόδειξις ἡ Ἱσπανία καὶ Πορτογαλλία, ὅπου ἡ συσσώρευσις τῶν χρημάτων ἔφερεν ἀναγκαίως τὴν ὑπερτίμησιν τῶν εἰδῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ ἔθνη ταῦτα ἀντὶ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐζημιώθησαν. Καὶ εἶπον μὲν οἱ ἐναντίοι, ὅτι ὁ πλοῦσιος ὡς ἔχων ἄφθονα μέσα δύναται νὰ προσφέρῃ πλειότερα εἰς τὰ πολυτελῆ εἴδη καὶ οὕτω ν' ἀπαλλάττῃ τοὺς ἐνδεεστέρους· ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ὅρον τι ἀ, διότι διὰ τῆς γενικωτέρας ἀπαγορεύσεως τῶν τοιούτων εἰδῶν ἐλαττοῦται ὁ φόρος καὶ περιορίζεται ἡ ἐσωτερικὴ παραγωγὴ, τὸ ὁποῖον ἐπηρεάζει καὶ τὸ δημόσιον. Εἴπομεν λοιπὸν νὰ τεθῇ ὅρος τις εἰς τὰ εἴδη ταῦτα, καθ' ὅσον ἐμποδίζοντες τὴν εἰσαγωγὴν ξένων ἐμπορευμάτων, ἐμποδίζομεν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἐγχωρίων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἰδίαι ἀπαραιτήτως ἐθεωροῦντο τὴν ἀπομόνωσιν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐθεώρουν ὠφέλιμον τὴν ἀπαγόρευσιν, ἀλλ' αἱ ἰδέαι αὗται παρῆλθον καὶ ὑγιέστεραι ἀρχαὶ διέπουσιν ἤδη τὰς κοινωνίας. Ἀπατᾶται δὲ ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας νομίζων ὅτι ὁ Κόλβερ ἔφερεν ἐν Γαλλίᾳ τὸ σύστημα τῆς ἀπαγορεύσεως, διότι ὁ Κόλβερ δὲν ἔφερε τὸ σύστημα τοῦτο, ἀλλὰ τὸ διωργάνωσεν ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς του. Ἡ ἀπόλυτος ἰσχὺς τοῦ ἀπαγορευτικοῦ συστήματος ἴσχυε ποτὲ καὶ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἀλλ' ἔτυχεν ὅτε εἶχεν ἰσχὺν ἡ ἀριστοκρατία, καὶ ἴσχυεν εἰς βάρος καὶ κατάθλιψιν τοῦ λαοῦ· ὅταν ὅμως τὸ καινὸν πνεῦμα ἀνέλαβεν ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸ σύστημα τοῦτο κατέπεσεν ὡς ψευδές. Τὰ καταστήματα τῆς μεταξὺς ἐπροστατεύοντο ἐπίσης ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν εἰσαγομένων· εἷς ὑπουργὸς ἐλάττωσε περὶ τὰ 1823 τὸν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς φόρον, καὶ οἱ ἐργοστασιάρχαι ἐξαναστάντες παρεπονέθησαν διὰ τὴν ἐλάττωσιν ὡς ἐπαπειλοῦσαν τὰ καταστήματά των. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐν γνώσει τῆς πράξεώς του, ἐπέμεινε, καὶ μετὰ πέντε ἔτη οἱ ἔμποροι προσελθόντες, ἐζήτησαν νὰ ἐλαττωθῇ ἔτι ὁ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς φόρος, καθ' ὅσον διὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐτελειοποίησαν ἐπ' ὠφελείᾳ τὰ εἴδη των. Ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ ταύτης ὁρμώμενος ἐλάττωσε καὶ ὁ Γλάδστων τὸ 1853 ὅλα τὰ εἰσα-

γόμενα τεχνουργήματα κατὰ 10 τοῖς 0|0. Τὸ παράδειγμα λοιπὸν τῆς προστασίας τοῦ ἐμπορίου δὲν δύναται νὰ ἰσχύῃ σήμερον ἐπὶ τῶν νέων τοῦ κόσμου ἀρχῶν. Ἀσμένως δὲ προσθέτει, ὅτι καὶ ἡ Ρωσσία ἀποσκορακίζουσα τὸ προστατευτικὸν σύστημα, ἤρχισε νὰ ἐμβαίνῃ καὶ κατὰ τοῦτο εἰς τὴν ὁδὸν τῶν φώτων καὶ τῆς προόδου, ἀλλ' ὡς ἔθνος μέγα δὲν δύναται νὰ φθάσῃ διὰ μιᾶς καὶ βαίνει βαθμηδὸν πρὸς τὸ τέρμα. Ἡ προστασία λοιπὸν ὡς ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, διότι, ὡς εἶπε, πολιορκεῖ τὸ ἔθνος εἰς ἑαυτό, τοῦ ἐμποδίζει τὴν ξένην ἀγορὰν καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ παραγωγὴ τοὐναντίον διὰ τῆς προστασίας ἐνισχύεται ἡ ἀμέλεια καὶ ὀλιγωρία. Διὰ τῆς προστασίας δὲν δύναται τις ἢ νὰ εἶναι πολὺ μακρὰν τοῦ κανόνος τοῦ ν' ἀγοράζῃ εὐθηνὰ καὶ νὰ πωλῇ ἐν ὑπερτιμήσει. Ἀποκρούων δὲ τὸ σύστημα τοῦτο ὁ βουλευτὴς Ὕδρας, δὲν ἤθελησε ν' ἀπειλήσῃ τινά, ἀλλ' εἶπεν εἰς τοὺς ἐναντίους, ὅτι ἡ ἀρχὴ των πρέπει νὰ εἶναι ὀρθὴ καθ' ὅλας τὰς ὄψεις της· εἶπεν ὅτι ἂν ἡ Ἀγγλία ἀποκλείσῃ αὔριον καὶ αὐτὴ τὴν σταφίδα μας, ἂν ἡ Ρωσσία ἀποκλείσῃ ἐπίσης τὸν οἶνον μας καὶ ἄλλη ἐπικράτεια ἓν ἄλλο προϊὸν τῆς Ἑλλάδος, τότε ἐπέρχονται συνέπειαι θλιβεραί, τὰς ὁποίας ἤθελησε νὰ ὑποδείξῃ. Ἄλλως τε, αἱ ἰδίαι τῆς ἀπαγορεύσεως εἶναι, ἂν θέλητε, καὶ ἐναντίαι τοῦ πνεύματος τοῦ χριστιανισμοῦ· αὐτὸ εὐαγγελίζεται τὴν ἀγάπην, σεῖς φέρετε τὴν ἔχθραν καὶ τὸν ἐγωϊσμόν. Ὄχι· δὲν δέχεται τοιαύτην ἀρχήν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἡ χώρα, ἥτις πρέπει νὰ ψυχραίνῃ τὰς πρὸς αὐτὴν διαθέσεις τῶν ἐθνῶν· δὲν εἶναι ὁ τόπος, ἀφ' οὗ πρέπει ν' ἀποκλείωμεν τοὺς ξένους τοῦ νὰ φέρωσι τὰ πράγματά των καὶ νὰ τὰ ἀνταλλάσσωσι μεθ' ἡμῶν Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς τὸν βαθμὸν ἐκεῖνον τῆς ἀναπτύξεως, δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ ἐπιβάλλῃ τὰ ἔργα της εἰς τοὺς ἄλλους. Ὅταν δὲ μακρύνετε τὴν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος διάβασιν τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ τὴν περιορίσετε εἰς τὸν ἑαυτόν της, θέλετε φέρει τὴν Ἑλλάδα εἰς κατάστασιν ῥακενδύτου.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν βουλευτὴν Ὕδρας ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν εὐφυΐαν του, ἀλλ ἐνίοτε μεταχειρίζεται καί τινα σκώμματα, ἅτινα ἐπιβαρύνουσι τὸν λέγοντα μᾶλλον ἢ ἐκείνους, καθ' ὧν ἀπευθύνονται. Μᾶς εἶπεν, ὅτι ἀπορεῖ πῶς κατὰ τὸ 1859 ἐκτίθενται τοιαῦται ἀπαγορευτικαὶ ἰδέαι καὶ γίνεται λόγος περὶ πολυτελείας. Ἀλλ' ἐὰν τινες ἀρέσκωνται εἰς τὴν ἀσωτείαν, ἐν γένει ὅμως οἱ Ἕλληνες εἰσὶ φίλοι τῆς οἰκονομίας καὶ ἀποκρούουσι τὴν πολυτέλειαν. Συμφωνῶν δὲ μετ' αὐτοῦ ὅτι εἰς

ἔθνος ἀρτισύστατον δὲν ὠφελοῦσιν οἱ ἀπαγορευτικοὶ νόμοι, παρατηρεῖ ὅτι καὶ αὐτὸς δὲν ἀπῄτησεν ἀπολύτως τὴν ἀπαγόρευσιν, ἀλλ' εἶπε μόνον ὅτι ἡ πολυτέλεια εἶναι ἐπικίνδυνος ὡς συνεπιφέρουσα τὴν διαφθοράν, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν διὰ ποίων καταλλήλων μέσων δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις δὲν ὑπάρχει εἰς κανὲν Κράτος, μερικὴ ὅμως ἀπαγόρευσις ὑπάρχει παντοῦ καὶ τοιαύτην ἀπαγόρευσιν ζητεῖ καὶ αὐτὸς, χωρὶς οὐδόλως διὰ τοῦτο νὰ ἦναι ἀντιχριστιανικὸς, διότι ὁ χριστιανισμὸς καὶ τὸ εὐαγγέλιον δὲν ἐνθαρρύνουσι βεβαίως τὴν διαφθοράν. Ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ ἂν τοῦτο ὑπέθεσεν ὁ ὑπουργὸς ἠπατήθη. Ζητοῦντες ὅμως ν' ἀπαγορευθῇ μὲν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν ἄλλων τῆς πολυτελείας ἀντικειμένων, καὶ δεχόμενοι τοὐναντίον εὐχαρίστως ὑφάσματα χονδρὰ καὶ ἄλλα εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης, ἀνοίγομεν εὐρύτερον στάδιον εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ συγχρόνως ἀποφεύγομεν τὴν αἰτίαν τῆς διαφθορᾶς. Τὸ ζήτημα εἶναι βεβαίως σπουδαῖον καὶ δὲν πρόκειται νὰ λυθῇ σήμερον. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ ῥιφθῇ ἡ ἰδέα αὕτη, καὶ γινομένη οὕτως ἀντικείμενον μελέτης καὶ σκέψεως νὰ πραγματοποιηθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχει σήμερον σπουδαιότατον ζήτημα, τὸ τῆς παιψηρίας, τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ὁ μέγας ἀνὴρ τοῦ ἔθνους ἐκείνου, ὁ Κόββδεν, καὶ τὸ ὁποῖον ἀσπάζεται ἅπασα ἡ Ἀγγλία, ἐνῷ ἄλλοτε τὸ ἀπέκρουεν. Ἂς σκεφθῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ὡριμώτερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ φθάσωμεν ἐν καιρῷ εἰς μίαν λύσιν συμφέρουσαν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἀπήντησέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἀντιφρύσας τὰς ἰδέας τοῦ προαγορεύσαντος διὰ τῆς πρώτης ἀγορεύσεώς του, ὡρμήθη ἐκ πεποιθήσεως καὶ οὐχὶ ἐξ ἄλλης αἰτίας. Ἤτο ναὶ τὸ νεώτατος ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἐξελέγη ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλλάδα δάνειον 60 ἑκατομμυρίων, ἔκτοτε δὲ ἐφαντάζετο τὴν Ἑλλάδα πρὸς τοῖς ἄλλοις ὡς ἓν Βασίλειον ἄνευ τελωνείων, καὶ ἡ ἰδέα του αὕτη ἐλπίζει ὅτι θέλει ἔλθει καιρὸς νὰ πραγματοποιηθῇ, οὐδέποτε ὅμως ἐπερίμενε ν' ἀκούσῃ σήμερον λόγους τοιούτους, οἵοι ἠδύναντο νὰ ῥηθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος ἢ νὰ ἐκτεθῶσιν ὡς ἀρχαὶ σχολῆς τινος φιλοσοφικῆς. Ἡ Ἑλλὰς ἀναντιῤῥήτως δὲν εἶναι ἔθνος βιομηχανικὸν καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων του, οὐδὲ δύναται ἡ ἀπαγόρευσις νὰ καταπαύσῃ τὴν πολυτέλειαν, καὶ ἂν ἡμεῖς σή-

μεν ἀπαγορεύσωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μιμητῶν ἀνθέων, θέλωμεν δαπανᾷ ἀσυγκρίτως πλειότερα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐκλεκτοτέρων φυσικῶν ἀνθῶν· καὶ ἂν ἦτο παρὼν ὁ Κ. Σκοῦρος, ἤθελεν ἐπικαλεσθῆ τὴν μαρτυρίαν του, ὅτι ἄλλοτε ἐδαπάνησε 300 δρ. διὰ νὰ μεταφέρῃ ἐκ τῆς Εὐρώπης τὸ ὡραῖον τῆς καμελίας ἄνθος. Δὲν ὑποστηρίζει βεβαίως οὔτε τὴν ἀσωτείαν, οὔτε τὴν πολυτέλειαν, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ἡ πολυτέλεια δύναται νὰ ἐκλείψῃ διὰ τῆς μορφώσεως τῶν ἠθῶν καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ἀπαγορευτικῶν νόμων, ὅταν μάλιστα ἡ Ἑλλὰς πρὸ παντὸς ἄλλου ἔθνους ἔχει πλειοτέραν ἀνάγκην τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων της.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἐρωτηθεῖσα ἂν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Πλείας περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τοῦ ἀλαβάστρου καὶ τῶν ἀνθῶν, ὑποστηριχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Προβάσης δὲ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν τάξιν τῆς κατ' ἀλφάβητον συζητήσεως τοῦ δασμολογίου, ἐπρότεινέ τις νὰ αὐξηθῇ ὁ ἐπὶ τοῦ βουτύρου φόρος εἰς 2 δρ. ἀντὶ τῶν 20 λεπτῶν, παρατηρήσας, ὅτι τὸ εἰσαγόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα βούτυρον ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, ἡ δὲ Ῥωσσία ἐπιβάλλει εἰς τὸ ἔλαιον τῆς Ἑλλάδος δύω δραχμὰς κατ' ἀκάν.

Ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης ὑπ' ἄλλου τῆς ἀνωτέρω προτάσεως καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐπὶ τοῦ στοιχείου Γ. ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὸ στοιχεῖον Δ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ βουλευτὴς Σύρου προτείνει διὰ τῆς ἐκθέσεώς του τὴν ἐντελῆ τοῦ ἐπὶ τῶν δερμάτων φόρου ἀπάλειψιν. Ἀναπτύσσων δὲ τὴν πρότασίν του ταύτην ἐξέθετεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου δασμολογίου ἐγεννήθησαν εἰς διαφόρους ἐμπορικὰς πόλεις πολλὰ παράπονα, ὅτι πολλὰ εἴδη ἐπιβαρύνονται μὲ βαρὺν φόρον. Τὰ παράπονα ταῦτα ἐθεωρήθησαν κατ' ἀρχὰς ὡς ὑπὸ κερδοσκόπων προερχόμενα, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἀπεδείχθησαν βάσιμα καὶ ὡς τοιαῦτα ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς συνεπρότεινεν ἀμέσως ἐπιστροφὴν ἐξ ἀνδρίων εἰδικῶν, προϊόν τῆς ἐργασίας τῶν ὁποίων εἶναι αἱ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἐπιφερόμεναι μεταβολαί, ἀλλὰ καὶ οὕτω δυστυχῶς δὲν ἐθεραπεύθησαν ὅλαι αἱ ἐλλείψεις καὶ διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου δασμολογίου νέα ἠγέρθησαν παράπονα ἐπίσης ὡς τὰ πρῶτα βάσιμα καὶ ἀληθῆ, ὡς δύνασθε

νὰ πληροφορηθῆτε καὶ ἀλλοθεν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Σύρου, τὸ ὁποῖον σύγκειται ἐξ ἀνδρῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὰς γνώσεις καὶ τὴν εἰλικρίνειαν ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν πᾶσαν πίστιν. Ἐκ αὐτῆς δὲ τῆς ἐκθέσεως καὶ ἄλλας σπουδαίας στηριζόμενος πληροφορίας, ἔρχεται καὶ αὐτὸς νὰ φέρῃ τροποποιήσεις τινὰς λίαν οὐσιώδεις ἵνα μὴ μετ' ὀλίγον ἀναγκασθῶμεν νὰ προβῶμεν καὶ εἰς νέαν τοῦ δασμολογίου τροπολογίαν.

Μεταβαίνων ἔπειτα εἰς τὰ καθέκαστα τῶν τροπολογιῶν του, ἔρχεται ἀπὸ τῶν δερμάτων, ὡς ἀνηκόντων εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν στοιχεῖον Δ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται φόρος 12 λεπτῶν κατ' ὀκάν. Γνωρίζετε ὅτι τὰ δέρματα εἶναι ἡ πρώτη ὕλη ἡ ἀναγκαιοῦσα εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα, τοιαῦτα δὲ καταστήματα ὑπάρχουσι καὶ ἀλλαχοῦ, ἰδίως δὲ εἰς Σύρον, ἔχοντα μεγίστην προστασίας ἀνάγκην. Ἡ Ἑλλὰς βεβαίως δὲν εἶναι ἔθνος βιομηχανικόν, ἀλλ' ὑπάρχουσιν εἴδη τινὰ βιομηχανίας, ἅτινα δύνανται νὰ προοδεύσωσι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν κατατάσσεται καὶ ἡ βυρσοδεψία. Ἐν Σύρῳ ὑπάρχουσι τρία βυρσοδεψικὰ καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐργάζονται 2000 ἄτομα καὶ κατεργάζονται 140,000 δέρματα. Ἐξ αὐτῶν ἄλλα μὲν καταναλίσκονται ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ οὕτως ἀπαλλαττόμεθα τῆς ἀνάγκης νὰ τ' ἀγοράζωμεν ἔξωθεν, ἄλλα δὲ καταναλίσκονται ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ ζητοῦνται μάλιστα κατὰ προτίμησιν. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι οἱ εὐφυεῖς αὐτοὶ βυρσοδέψαι κατώρθωσαν ὅ,τι ἄλλοτε ἔλεγεν ὁ Κοραῆς διὰ νὰ ἐκθειάσῃ τὴν φιλοτιμίαν τῶν συμπατριωτῶν του, ὅτι δηλαδὴ οἱ Εὐρωπαῖοι λαμβάνουσι τὰ προϊόντα ἡμῶν ἀκατέργαστα καὶ μᾶς τὰ πωλοῦσιν ἔπειτα κατειργασμένα. Τοῦτο γίνεται σήμερον καὶ εἰς τὴν Σύρον. Ἀγοράζει ἀκατέργαστα τὰ δέρματα τῆς γείτονος Τουρκίας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰ πωλεῖ εἰς ἀμφοτέρας κατειργασμένα. Ἐν τοσούτῳ ἅπαντα τὰ βιομηχανικὰ ἡμῶν καταστήματα ἀπαντοῦν ἰσχυρὰς ἐξωτερικὰς ἀντιπράξεις καὶ ἐπομένως ὀφείλομεν νὰ τοὺς χορηγήσωμεν τὴν συνδρομήν μας, ἐὰν θέλωμεν τὴν ὕπαρξίν των. Ἐπειδὴ ὑπάρχει εἰς Σύρον ἀξιόλογον ναυπηγεῖον, ὅπου πολλὰ καὶ ὡραῖα κατασκευάζονται πλοῖα, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις συνέστησε τοιοῦτον καὶ εἰς τὴν Ῥόδον, χορηγοῦσα αὐτῷ πᾶσαν συνδρομήν, καὶ ἐμπόδισε τὴν ἐξαγωγὴν τῆς ξυλείας διὰ νὰ μὴ ἔρθῃ ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὸ ἐν Σύρᾳ ναυπηγεῖον. Τὰς αὐτὰς δὲ καταβάλλει προσπαθείας καὶ διὰ τὰ βυρσοδεψεῖα καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος νὰ τοὺς χορηγήσῃ

μίαν τινὰ προστασίαν. Ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ γραγορῶμεν καὶ μὲ ὅμμα Ἄργου ν' ἀνακαλύπτωμεν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας μας, ὡς δὲ συντελεστικὸν μέσον εἶναι καὶ ἡ ἀτέλεια, ἂν ὄχι ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν, τοὐλάχιστον ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἀλλ' ἡ ζητουμένη ἀτέλεια, θέλετε ἴσως εἴπει, ζημιοῖ τὸ δημόσιον. Ἔχει ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐπίσημον τοῦ ὑπουργείου πίνακα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἔτους **1857** καὶ ἐξ αὐτοῦ πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰσήχθησαν δέματα ἀκατέργαστα ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου περίπου, ὁ δὲ φόρος πρὸς 5 0/0. Ἂν ἐπιβάλλει τὸ δασμολόγιον εἰς τὰς ἀκατεργάστους ὕλας, ἀναβαίνει εἰς **50—60,000** δραχμάς. Ἀλλὰ τί σημαίνει τὸ εὐτελὲς αὐτὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ στερηθῶμεν παραδεχόμενοι τὴν ἀτέλειαν, ἀπέναντι τῶν ἄλλων ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας θέλομεν ἔχει ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν βιομηχανικῶν αὐτῶν καταστημάτων; Τί σημαίνει ἡ ὑποτιθεμένη μικρὰ αὕτη ζημία ἀπέναντι τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἔχει τὸ δημόσιον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δασμολογίου; Τὰ ἔσοδα τοῦ τελωνείου Σύρου κατὰ τὸ **1858** μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δασμολογίου, ὑπερέβησαν τὰ τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ **200,000** δρ. ἂν καὶ τὸ ἔτος **1858** δὲν ἦτο εὐτυχὲς διὰ τὸ ἐμπόριον. Ἡ ζητουμένη λοιπὸν θυσία τῶν **50** ἢ **60,000** δραχμῶν θέλει ἐκπεσθῇ οὐχὶ ἀπὸ τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα τοῦ τελωνείου, ἀλλ' ἀπὸ τὸ πλεόνασμα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ζημία αὐτὴ εἶναι ἰδανική, διότι θέλει ἀναπληρωθῇ ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν θέλομεν χορηγήσει εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα καὶ τὴν ἐκ ταύτης προσγενησομένην ἀνάπτυξιν, ἥτις ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, θέλει εἰσάγει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πλειότερα χρήματα. Κατὰ τὸν ἀνὰ χεῖρας του πίνακα, τὸ ἔτος **1857** εἰσήχθησαν εἰς τὸ Κράτος ἐμπορεύματα ἀξίας **36,647,000** καὶ ἐξήχθησαν **24,360,000**, ὥστε μένει εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἓν ἔλλειμμα δώδεκα περίπου ἑκατομμυρίων. Πόθεν λοιπὸν καλύπτεται τὸ ἔλλειμμα τοῦτο; Εὐτυχῶς ἔχομεν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἅτινα καλύπτουν τὸ ἔλλειμμα καὶ μᾶς ἀπαλλάττουσι μιᾶς πτωχεύσεως, ἥτις ἄνευ αὐτῶν μᾶς ἠπείλει. Ἔχομεν λοιπὸν μέγα συμφέρον νὰ προστατεύσωμεν διὰ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἰδιαιτέρως δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δίκαια, ἃ πρακτορεύομεν εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος πίνακα ὅτι τὴν πρώτην θέσιν τῆς ἐξαγωγῆς κατέχει ἡ σταφὶς, τῆς ὁποίας τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἀναβαίνει εἰς **13** ἑκατομμύρια, καὶ κατόπιν αὐτῆς ἔρχονται τὰ κατὰ πρῶτον ἀσήμαντα φαινόμενα δέρματα, τὰ κατεργαζόμενα εἰς μόνον τὸν βράχον τῆς Σύρου, τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἀναβαίνει εἰς **2,600,000**. Διὰ τῆς ζητουμένης λοιπὸν ἀτελείας καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἐμψυχώσεως τῶν καταστημάτων θέλει διπλασιασθῇ ἡ ἐξαγωγὴ, καθ' ὅσον ἔχομεν ἐγγὺς τὴν Τουρκίαν καὶ Αἴγυπτον, ὅπου μεγίστη τῶν δερμάτων γίνεται κατανάλωσις, καὶ οὕτω θέλει ἐλαττωθῇ τὸ ἔλλειμμα τῶν **12,000,000**, κατὰ μικρὸν δὲ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας ἡμῶν θέλομεν φθάσει εἰς τὴν εὐτυχῆ κατάστασιν νὰ ἰσορροπῶσιν ἡ τε ἐξαγωγὴ καὶ εἰσαγωγὴ καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ναύλων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκτὸς δὲ τῶν ὑλικῶν ὠφελειῶν ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας ὠφελεῖ ἡμᾶς καὶ ἠθικῶς, διότι κινεῖ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τῆς Εὐρώπης. Τοιαύτη λοιπὸν ἀτέλεια τιμᾷ καὶ τὸν ὑπουργὸν, ὅστις θέλει τὴν παραδεχθῇ, καὶ τὴν Βουλὴν ἥτις θέλει τὴν ἐπιψηφίσει.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀκολουθῶν τὰς ἰδίας ἀρχὰς, τὰς ὁποίας πρὸ μικροῦ ἀνέπτυξε, δὲν δύναται δυστυχῶς νὰ συμφωνήσῃ καθ' ὁλοκληρίαν μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, παραδεχόμενος τὴν ἀτέλειαν, παραδέχεται ὅμως μίαν τινὰ ἐλάττωσιν. Προστασία δὲν εἶναι ἡ ἀπαγόρευσις, διότι προστασία τοιαύτη σημαίνει ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἄλλον, ὅστις δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐκ τῶν ἰδίων. Ἡ προστασία λοιπὸν, καθὸ τείνουσα εἰς τὸ νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς ὅ τι μὴ δυνάμενον ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ὑπάρξῃ, εἶναι κατ' αὐτὸν ἀποκρουστέα καὶ ἀνωφελὴς, καὶ ἰδοὺ διατί δὲν δέχεται ὡς προστασίαν τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορεύσαντος. Ὁμολογεῖ ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος καταστήματα τιμῶσιν ἀληθῶς τὸ ἔθνος, διότι ἠδυνήθησαν νὰ ὑπάρξουν οὐχὶ προστατευόμενα, ἀλλὰ καὶ πιεζόμενα μάλιστα. Τὸ εἶδος λοιπὸν αὐτὸ τῆς βιομηχανίας ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ τὸ συντρέξωμεν.

Ὅταν ἐδημοσιεύθη τὸ δασμολόγιον ἀπεδείχθη ἐσφαλμένον εἴς τινα μέρη καὶ ἀμέτως ἐπῆλθεν ἡ διόρθωσις τῶν ἐσφαλμένων. Ἀλλ' ἡ τροποποίησις ἑνὸς φόρου ἔχει σπουδαίας συνεπείας καὶ διὰ τοῦτο μετὰ προσοχῆς καὶ μελέτης ὀφείλομεν νὰ προβαίνωμεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν των. Διὰ τοῦτο, πρὸ ἐμοῦ νὰ ἐπενεχθῶσι μεταβολαί τινες εἰς τὸ δασμολόγιον συνεκρότησεν ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνδρῶν εἰδημόνων, ἥτις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἓν πρὸς ἓν ὅλα τ' ἀντικείμενα, ἐγνωμοδότησε ποῦ ἐπεβλήθη φόρος βαρὺς καὶ ἀντικείμενος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δασμολογίου. Μετὰ τὴν

ἐργασίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέκειτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραδεχθῇ τας ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπενεχθείσας τροπολογίας, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Ἐκ τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογιῶν πολλὰς ἀπεδοκίμασεν, διότι τὰς ἐθεωρήσαμεν ἀκαίρους καὶ περὶ τούτου θέλει λάβῃ γνῶσιν ὅταν ἀπαντήσωμεν τὰ εἴδη ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν δὲν παρεδέχθη τὰς προτεθείσας ἐλαττώσεις, καὶ ἐνθέσει τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν παρεδέχθη αὐτάς, ὅπερ μάλιστα καὶ διεπράττησε τὴν ἐπιτροπὴν, διότι ἐνόμισεν ὅτι ἡ γνώμη της ἔπρεπε νὰ ἦναι αὐθεντικὴ διὰ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὴν περὶ δερμάτων πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, παρατηρεῖ ὅτι τὴν ἐπὶ τῶν δερμάτων ὡς πρώτης ὕλης ἀτέλειαν δὲν δύναται νὰ τὴν παραδεχθῇ ὡς ἀρχὴν, διότι τότε θὰ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ τὴν γενικεύσῃ καὶ ἐπὶ ἄλλων εἰδῶν πρώτης ὕλης ἐπίσης, καὶ διὰ τοῦτο παραδέχεται μόνον ἐλάττωσιν. Ἐὰν ὅμως βέβαιον ὅτι τὰ εἰσαγόμενα δέρματα, κατεργαζόμενα, ἐξήρχοντο ὅλα, οὐδ' ὅλως ἤθελε διστάσει ν' ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγήν των. Ἀλλὰ πολλὰ ἐξ αὐτῶν καταναλίσκονται ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ διὰ τοῦτο, ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς φόρος, ὡς ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων πραγμάτων, ὥστε τὰ καταναλισκόμενα ἐντὸς τοῦ Κράτους νὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ τὸν φόρον τῶν 5 0|0, ἀφ' οὗ ἐπισκῶς φερόμενο κατεστρέφαμεν τὸν φόρον τῆς ἐξαγωγῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει μικρά τις ἀριθμολία ἂν ὁ φόρος τῶν 12 λεπτῶν κατ' ὀκὰν ἀναλογῇ πρὸς 5 0|0 ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα καταναλισκομένων, παραδέχεται ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν 12 λεπτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀτέλειαν, διότι τότε χορηγοῦμεν μίαν προστασίαν, ἥτις ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καὶ χορηγεῖ εἰς τὸν ἄλλον. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ ἀτέλεια θέλει φέρει καὶ ἓν ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναπληρώσωμεν, ἐπιβαρύνοντες ἄλλην τάξιν πολιτῶν. Δὲν εἶναι δὲ ἰσχυρὸς λόγος πρὸς κατάργησιν ἑνὸς φόρου ἡ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων τοῦ τελωνείου, διότι τότε καὶ ὁ Πειραιεὺς ἐδικαιοῦτο πλειότερον νὰ ζητήσῃ μίαν ἀτέλειαν, καθ' ὅσον ἡ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸ 1858 ἦτο ἀναλόγως πολὺ ἀνωτέρα ἐκείνης τοῦ τελωνείου Σύρου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μεταξὺ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καταδιχθεῖσαν διαφοράν, τοῦτο δὲν εἶναι, ὡς ὑποτίθεται, ἐν δυστύχημα, διότι ἡ ἀνισότης σημαίνει ὅτι τὰ πριόνια μας, τὰ ὁποῖα ὑπελογίσαμεν π. χ. εἰς 20,000,000, ἐπωλήθησαν ἀντὶ 30,000,000 καὶ διὰ τοῦτο εἰσάξαμεν ἐμπορεύματα ἀξίας οὐχὶ εἴκοσιν, ἀλλὰ τριάκοντα

ἑκατομμυρίων. Τὸ φαινόμενον λοιπὸν ἔλλειμμα τῶν 12,000,000 δὲν πρέπει νὰ σᾶς πτοῇ, διότι τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ προϊόντα σας ὑπερετιμήθησαν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἕκαστος κλάδος βιομηχανίας πρέπει νὰ ζήσῃ, ἐὰν ἔχῃ ζωτικὰς δυνάμεις καὶ οὐχὶ διὰ τῆς προστασίας, διὰ τοῦτο δύνασθε νὰ ἐλαττώσητε τὸν φόρον, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ παραδεχθῆτε τὴν ἀτέλειαν.

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αὐτῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 13 Ἰανουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Γ. Ναύτην καὶ Σ. Βαρώτσην ἐχορηγήθη εἰς μὲν τὸν πρῶτον δεκαπενθήμερος, εἰς δὲ τὸν δεύτερον μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι τὸ δασμολόγιον προστατεύει μόνα τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα καὶ ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τοὺς ἐμπόρους, καὶ ἐπομένως ὑποτίθεται ὅτι αἱ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου προτάσεις, ὑπὸ ἐμπόρων γενόμεναι, ἀφορῶσιν ἐμπορικὰ μόνον συμφέροντα. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ψευδὴς, διότι ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ λαὸς αὐτὸς ἀκόμη ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν ἐνδυμασίαν του ἐξωτερικῶν ἐμπορευμάτων, καὶ ἐπομένως διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἢ ἐλαττώσεως ἑνὸς δασμοῦ καταβιβάζεται τὸ τίμημα ἑνὸς ἐμπορεύματος καὶ αὐξάνει οὕτως ἡ κατανάλωσις ἢ αὐξάνει ἡ εἰσαγωγὴ καὶ πάλιν οὕτως ἐλαττοῦται ἡ ἀξία του. Ἐπομένως τὸ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ἢ ἀφαιρέσεως ἑνὸς φόρου συμφέρον δὲν εἶναι πλέον ἐμπορικὸν, ἀλλὰ κοινωνικὸν, καθ' ὅσον τὰ ἐμπορικὰ εἴδη, ἐφ' ὧν ζητεῖται ἡ τοῦ φόρου ἐλάττωσις, χρησιμεύουσιν εἰς κοινὴν κατανάλωσιν καὶ ἰδίως τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο αὐξανομένης τῆς ἀναλώσεως καὶ ἐκπιπτο-

μένου τοῦ τιμήματος, ὠφελοῦνται οἱ καταναλωταί. Οὐδεμίαν δὲ δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιρροὴν τὸ προστατευτικὸν σύστημα, διότι εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου τὰ χρηματικὰ κεφάλαια δὲν ἔχουν ἀνάγκην προστασίας, καθ' ὅσον ὁ ἔμπορος ὅταν ἴδῃ ὅτι δὲν τῷ συμφέρει τὸ ἐμπόριον ἑνὸς εἴδους, στρέφει τὴν χρῆσιν τῶν κεφαλαίων του εἰς ἄλλην ἐπωφελεστέραν ἐπιχείρησιν.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν οἱ μὲν ἐστήριξαν τὴν ἰδέαν των ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ λεγομένου προστατευτικοῦ συστήματος, οἱ δὲ εἰς τὰς ἐναντίας τούτου ἀρχάς. Ἀκούσαντες δὲ τὴν λέξιν *προστασία* ἐξελάβατε ἴσως αὐτὴν ὑπὸ τὴν γραμματικήν της ἔννοιαν καὶ ὑπορήσατε βεβαίως ἀκούσαντες ὅτι δὲν πρέπει νὰ δοθῇ οὐδεμία προστασία εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν οἰκονομολογικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως. Οἱ οἰκονομολόγοι διὰ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος ἐννοοῦν «Νὰ ὑποχρεώσῃ ἓν σύστημα τελωνικὸν τοὺς καταναλωτὰς ν' ἀγοράζωσι τὰ ἐντόπια προϊόντα ἀκριβότερον παρ' ὅσον ἠδύναντο ν' ἀγοράζωσι τὰ ξένα.» Κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, θεωρεῖ τὸ προστατευτικὸν σύστημα ὠλέθριον καὶ κηρύσσεται κατ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ διαφέρει ἡ τοιαύτη προστασία ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καλλιέργειαν τῶν τεχνῶν, τῆς γεωργίας καὶ παντὸς ἄλλου καινοτικοῦ συστήματος. Οὕτω π. χ. ἐὰν ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ φέρῃ εἰς ἓν μέρος ὕδωρ διὰ νὰ καταστήσῃ τὸ μέρος αὐτὸ εὔφορον, ἢ νὰ κατασκευάσῃ μίαν ὁδὸν πρὸς εὐκολωτέραν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἑνὸς τόπου, ἢ νὰ δώσῃ βραβεῖον εἰς ἓν βιομηχανικὸν κατάστημα, τὰ τοιαῦτα μέτρα δὲν ἀνάγονται βεβαίως εἰς τὸ οἰκονομικῶς λεγόμενον προστατευτικὸν σύστημα, καθ' ὅσον δὲν ἐπιφέρουσιν ἐξαιρετικήν τινα καὶ προνομιακὴν προστασίαν πρὸς βλάβην ἄλλων.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν διοικητικὴν καλλιέργειαν τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ τῆς γεωργίας ἀσπαζόμεθα πάντες ἐν Ἑλλάδι.

Ἐρχόμενοι ἤδη εἰς τὸ δασμολόγιον πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν φυσικὴν καὶ καινῶς ἐν τῇ Εὐρώπῃ παραδεδεγμένην αὐτοῦ διαίρεσιν εἰς προστατευτικὸν καὶ φορολογικόν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἐδώσαμεν τὸν ὁρισμόν αὐτοῦ πρὸ μικροῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ δημοσίου ταμείου. Παραδεχόμενοι ὅμως τὴν διαίρεσιν αὐτὴν, δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι φορολογικὸν

δασμολόγιον εἶναι τὸ φορολογοῦν ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ τὸ στηριζόμενον εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς φορολογίας, μία δὲ τοιαύτη ἀρχὴ εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ φορολογῶμεν τὰ πράγματα, ἅτινα ἀνήκουν εἰς τὸ κεφάλαιον. Ἤτοι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα φορολογούμενα ἐλαττοῦνται καὶ ἐξαφανίζονται καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὸ φορολογικὸν δασμολόγιον. Δευτέρα ἀρχὴ εἶναι ὅτι οὐδεὶς ἐπιβάλλεται φόρος παραλλάπτων τὴν παραγωγήν. Διὰ τοῦτο κατὰ τὸ φορολογικὸν μας σύστημα ἀφίνομεν εἰς τὸν γεωργὸν ἀφορολόγητον ἡμισυ στρέμμα γῆς καὶ ἕνα οἰκόσιτον χοῖρον καὶ ζητοῦμεν τὴν σύστασιν γεωργικῶν τραπεζῶν χάριν τῆς γεωργίας. Καὶ τὸ φορολογικὸν λοιπὸν δασμολόγιον διὰ νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὰς ἀρχὰς αὐτὰς ἔπρεπε ν' ἀφίνῃ ἀφορολόγητα τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, διότι δὲν συμβιβάζεται τὸ νὰ θέλωμεν νὰ δώσωμεν αὐτῇ κεφάλαια ἐπὶ τόκῳ ἐλαφρῷ καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ τὴν ὑποχρεώσωμεν ν' ἀγοράζῃ τὰ ἐργαλεῖα της εἰς τιμὰς ἀνωτέρας. Ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ μὴν ὑπόκεινται εἰς φόρον οἱ διὰ τὴν γεωργίαν εἰσαγόμενοι σπόροι, ὡς ἐν παραδείγματι ὁ τοῦ βαμβακίου καὶ τοῦ ῥιζαρίου· ἀλλὰ τότε, θέλουν ἴσως μᾶς εἰπῇ, διατί νὰ μὴν ἀφήσωμεν ἐλεύθερα καὶ ἄλλα εἴδη; Εἰς τούτους ἀπαντῶ ὅτι ὅπου πᾶν εἶδος καλλιεργείας καὶ οἱαδήποτε τέχνη δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ εὐδοκιμήσῃ, πληρώσασα ἕνα φόρον, ἐκεῖ ὁ φόρος πρέπει νὰ πληρώνεται· ὅπου ὅμως ὁ φόρος ἀντίκειται εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ πρόοδον τῶν γεωργικῶν καὶ τεχνικῶν προϊόντων, ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐκλείπῃ· οὕτως, ἐὰν ἐπιβάλωμεν φόρον εἰς τὸν ῥιζαρόσπορον, ἐμποδίζομεν τὴν εἰσαγωγὴν του καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ. Ὑπὸ τὰς ἀρχὰς λοιπὸν αὐτὰς ἔρχεται νὰ φέρῃ παρατηρήσεις τινας καὶ ἐπὶ τῶν δερμάτων. Ὁ συνάδελφός του βουλευτὴς Σύρου, ὅστις δι' ἐκθέσεώς του ἔφερε τροποποιήσεις τινας ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν δασμολογίου, ἐπεκαλέσθη προστασίαν διὰ τὰ βυρσοδεψικὰ καταστήματα τῆς Σύρου καὶ ἂν ἐνόει διὰ τῆς προσασίας τὸ ἀπαγορευτικὸν σύστημα, ἤθελε συμφωνήσει μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀποκρούσει τοῦ συναδέλφου του τας προτάσεις. Ἀλλ' αὐτὸς ὑποτίθησιν ὅτι ἐνόει τὴν διοικητικὴν καλλιέργειαν πρὸς ὕπαρξιν καὶ εὐδοκίμησιν τῆς βιομηχανίας αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν πρότασίν του. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιομηχανικὰ καταστήματα διῆλθον ἀπείρους ἠρωϊκοὺς ἀγῶνας, διότι ὑπερτιμηθέντων ἐν Σύρῳ τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν τροφίμων πῆξησαν καὶ τὰ ἡμερομίσθια καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ καταστήματα ταῦτα ὑπεβλήθησαν εἰς ἀδρὰς δαπάνας. Ἐπίσης

εδαπάνησαν πλείστα χρήματα διὰ τὴν ἀγορὰν γαιῶν, ἐφ' ὧν ᾠκοδόμησαν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀτμοκινήτων μηχανῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαιούντων εἰς αὐτὰ, καὶ διὰ τοῦτο μ' ὅλην τὴν γενομένην μεγάλην καταναλωσιν τοῦ προϊόντος των, οὐδεὶς τῶν ἐργοστασιαρχῶν δύναται νὰ καταταχθῇ οὔτε μεταξὺ τῶν δευτερευόντων ἐμπόρων τῆς Σύρου κατὰ τὰ πλούτη. Τί ἐζήτησαν λοιπὸν τὰ καταστήματα ταῦτα; Τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς χρῆσίν των ἀκατεργάστων δερμάτων καὶ τὴν αἰτησίν των ταύτην ὑποστηρίζει καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρου, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ δίκαιον νὰ τοῖς χορηγήσωμεν τὴν μικρὰν αὐτὴν συνδρομήν. Δὲν ζητοῦν μεγάλην τινὰ θυσίαν, ζητοῦν μόνον τὰ μέτα τῆς ὑπάρξεώς των, ζητοῦν νὰ πωλῶσιν εὐθηνὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκόμενα δέρματα, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀκατέργαστος ὕλη, εἰσαγομένη καὶ κατεργαζομένη, φέρει ἀπείρους ὠφελείας καὶ διὰ τοῦτο εἰς κανὲν μέρος δὲν φορολογεῖται. Ἐὰν τὸ Κράτος παρήγαγε τὴν ἀναγκαιοῦσαν ἀκατέργαστον αὐτὴν ὕλην, τότε ἴσως ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν φόρον ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς διὰ νὰ καταναλίσκωνται τὰ ἐντόπια δέρματα, ἀλλὰ δὲν παράγομεν τὸ ἀναγκαῖον ποσόν. Ἐνῷ δὲ εἰς ἄλλα Κράτη βραδεύονται τοιαῦτα καταστήματα καὶ πλείστας ἄλλας ἀπολαύουσι βοηθείας, εἶναι ἄδικον νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν μικρὰν ταύτην αἴτησίν των, ἥτις δὲν προέρχεται οὔτε ἐκ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, οὔτε ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης. Ἐὰν τὰ καταστήματα ταῦτα ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξωσι καὶ πληρόνοντα τὸν φόρον αὐτὸν, τότε εἶναι δίκαιον νὰ τὸν πληρώνωσιν· ἀφ' οὗ ὅμως κινδυνεύει ἡ ὕπαρξίς των, ὀφείλομεν νὰ τοὺς χορηγήσωμεν μίαν τοσοῦτον ἀσήμαντον συνδρομὴν, ὁ δὲ ὑπουργὸς παραδεχθεὶς τὴν ἐλάττωσιν, θέλει βεβαίως παραδεχθῇ καὶ τὴν ἀτέλειαν, καθ' ὅσον ἡ διαφορὰ εἶναι εὐτελὴς, ἡ δ' ἐκ ταύτης προκύψουσα ὠφέλεια θέλει χρησιμεύσει πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐργατῶν. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον ὅτι κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς, ἡ ἀκατέργαστος ὕλη ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν τεχνουργείων χρησιμεύουσα, κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀποτελούντων τὸ γενικὸν κεφάλαιον τοῦ Κράτους, καὶ κατὰ συνέπειαν μένει ἀφορολόγητος. Ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας ἡ ἀδασμολόγητος εἰσαγωγὴ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων καθίσταται οἰκονομικῶς ὠφέλιμος καὶ βάσιμος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ ζητουμένη ἀτέλεια δὲν πρόκειται

νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον εἰμὴ 50—60,000 δραχμῶν, ὡς χθὲς ἀπέδειξεν ὁ βουλευτὴς Σύρου, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέρανε τὸν λόγον του ὁ ἐπικαλούμενος τὴν ἀτέλειαν πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ κλάδου αὐτοῦ τῆς βιομηχανίας. Ἐὰν πρόκειται νὰ παραδεχθῶμεν μίαν ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος καταστημάτων, τότε πρέπει νὰ ζητήσωμεν τοιαύτας ἐξαιρέσεις καὶ δι' ἄλλα εἴδη βιομηχανίας καὶ μάλιστα διὰ τὴν γεωργίαν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὗτος ζητεῖ τὴν ἀτέλειαν οὐχὶ ὡς ἐξαίρεσιν, ἀλλ' ὡς κανονικὴν, ἡ δὲ ὕπαρξις τοῦ δασμοῦ εἶναι ἐξαίρεσις, διότι, ὡς θέλει ἀποδείξει διὰ τῶν ἀριθμῶν, τὰ εἰσαγόμενα δέρματα ἐξέρχονται ἅπαντα κατειργασμένα καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ θεωρηθῶσι ὡς μένοντα εἰς τὴν διαμετακόμισιν, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, ἣν ἠκολούθησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς, τὰ εἰς διαμετακόμισιν εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα δὲν πληρόνουσι φόρον εἰσαγωγῆς καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα εἶπε χθὲς ὁ ὑπουργὸς, ὅτι παραδέχεται μίαν τινὰ ἐλάττωσιν, ὑποθέτων ὅτι μέρος αὐτῶν καταναλίσκεται ἐντὸς τοῦ Κράτους. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸν πίνακα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, εἰσέρχονται δέρματα κατειργασμένα δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἀξίας 614,000 δραχμῶν, ἀκατέργαστα δὲ, ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἑκατὸν τριῶν χιλιάδων, ἐξέρχονται δὲ κατειργασμένα ἀξίας 2,800,000· ἐξ αὐτῶν ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὸ 1,100,000 τῶν εἰσαγομένων ἀκατεργάστων, ἔχομεν πλεονάζον ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ καὶ 700,000 δραχμῶν. Ἐὰν τώρα παραδεχθῆτε ὅτι διπλασιάζεται ἡ ἀξία τῶν δερμάτων μετὰ τὴν κατεργασίαν, διότι τὰ δέρματα ταῦτα εἶναι χονδρὰ καὶ ἑπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν μεγαλειτέραν αὔξησιν, θὰ λάβωμεν ἔχει 2,200,000 ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ἔξωθεν ἐρχομένων δερμάτων, ὥστε μένουσιν εἰσέτι 600,000 δραχμαὶ, αἵτινες προϊόντων ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν παραγωγὴν τῶν δερμάτων, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον ἀρκοῦν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, προστιθεμένων μάλιστα καὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων κατειργασμένων, ὧν ἡ ἀξία ἀναβαίνει, ὡς εἶπεν, εἰς 600,000 δραχμὰς, ἀλλὰ καὶ ἐξέρχονται κατειργασμένα. Ἑπομένως ὅλα τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα ἀκατέργαστα δέρματα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μένοντα εἰς τὴν διαμετακόμισιν καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου, ἢν θέλωμεν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ σύστημα τῆς Ἀγγλίας, ὀφείλομεν νὰ ἀποδίδωμεν ἀκολούθως τὸν φόρον τῶν ἐξαγομένων. Ἄλλως τε τοιαύτην ἐξαίρεσιν τοῦ νὰ μὴ φορολογῆται ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις, ὅταν αὕτη εἶναι μικρὰ, παρεδέχθημεν καὶ εἰς τὰ σῦκα

τῆς Μεσσηνίας. Ὑποστηρίζει λοιπὸν διὰ ταῦτα τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Ἀντείπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι λυπᾶται διότι ὁ προαγορεύσας ἐλησμόνησεν ὅτι πάντες ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε, ὅτι δηλ. ἡ ἀτέλεια τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μεσσηνίας καταναλισκομένων σύκων καθὼς καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα διὰ ξηρᾶς μεταφέρονται, εἶναι συνέπεια τοῦ συστήματος τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίας καὶ οὐχὶ ἀποτέλεσμα συμπαθείας, διότι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν σταρίδα καὶ εἰς τὰ λεμόνια, ἅτινα φορολογοῦνται εἰς τὸ τελωνεῖον· παρατηρεῖ μάλιστα ὅτι τὰ σῦκα πληρώνουσι καὶ φόρον κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, ἐνῷ τὰ ἄλλα προϊόντα εἰσὶν ἀπαλλαγμένα. Ἐν τούτοις ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἀτέλειαν, διότι αὕτη τείνει νὰ προστατεύσῃ ἓν προϊὸν καταναλισκόμενον ἐντὸς τοῦ Κράτους. Ἡ ὑπεράσπισις τοῦ κατὰ πρῶτον σήμερον ἀγορεύσαντος βουλευτοῦ Σύρου εἶναι μὲν ἀρκετὰ εὐφυὴς, ἀλλ' οὐδόλως διαφέρει τῆς τοῦ συναδέλφου του Κ. Πλατύ, διότι ἀπαγορευτικὴ προστασία καὶ διοικητικὴ εἰσὶ τὸ αὐτό. Κατὰ τὸν πίνακα, ἡ ἀξία τῶν ἐξερχομένων δερμάτων εἶναι ἀνωτέρα τῆς τῶν εἰσερχομένων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι γεγονὸς βέβαιον καὶ διαρκές· τοὐλάχιστον πληροφορίας περὶ τούτου πολλῶν ἐτῶν δὲν ἔχομεν, καὶ οὔτε ἐδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, διότι ἐλλείπουσι τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἤδη. Ἀλλὰ κατὰ πόσον ἡ ἐργασία αὐξάνει τὴν ἀξίαν; Ὁ προαγορεύσας αὐθαιρέτως σᾶς εἶπεν, ὅτι διπλασιάζεται ἐκ τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἡ ἐκτίμησις αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως ἀκριβής. Ἡ ἐσωτερικὴ παραγωγὴ τῶν δερμάτων δὲν ἐπαρκεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου· αὐτὸ τὸ γνωρίζετε ἅπαντες, καὶ ἑπομένως θεωρεῖ περιττὸν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν φορολογίαν αὐτῶν ἀσπαζόμενος τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ πρώτη ὕλη, ἐρχομένη ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ κατεργασθῇ, ἐὰν ἐξέλθῃ, δὲν πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς φόρον τινα, δι' ὃ ὀφείλομεν νὰ φροντίσωμεν ὥστε ἡ ἀρχὴ αὕτη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς καὶ νὰ μὴ δώσῃ χώραν εἰς καταχρήσεις. Τὸ ἐν Εὐρώπῃ ἐπικρατοῦν σύστημα τοῦ νὰ ἐπιστρέφηται ὁ ληφθεὶς φόρος ἔδωκε χώραν εἰς καταχρήσεις· τὸ σύστημα δ' αὐτὸ πολλὰ ἐδῶ δύναται νὰ ἔχῃ τὰ ἄτοπα, διὰ ταῦτα ἐσκέφθη ὅτι προτιμότερον ἦτο νὰ ἐλαττώσωμεν τὸν φόρον, ὥστε νὰ ἐπιπίπτῃ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀναλισκομένων. Ὅταν ἅπαντα τὰ εἰσαγόμενα πρὸς κατανάλωσιν φορολογοῦνται, οὔτε δίκαιον, οὔτε ὀρθὸν εἶναι νὰ ἐξαιρεθῶσι τὰ δέρματα. Διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ἐὰν ἐλαττώσω-

μεν τὸν φόρον τῶν 5 0|θ, ὅστις ἐπιβάλλεται εἰς ὅλα τὰ τῆς πρώτης ὕλης ἀντικείμενα, εἰς 2 1|2 μόνον τοῖς 0|0, ἐπιβάλλομεν τὸν δικαιότερον φόρον. Οὕτω λοιπὸν παραδέχεται νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἐν τῷ πίνακι φόρος ἀντὶ 12 λεπτῶν εἰς 6, ἀντὶ 6 εἰς 3 καὶ ἀντὶ 3 εἰς 2. Ὁ φόρος δ' οὗτος εἶναι καὶ δίκαιος καὶ σύμφωνος μὲ τὸ φορολογικὸν ἡμῶν σύστημα.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ὅτι ὡς παράδειγμα μόνον ἔφερε τὰ σῦκα, ἐλησμόνησε δὲ καὶ τὴν σταρίδα, ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις αὕτη εἰς κανὲν ἄλλο προϊὸν δὲν γίνεται. Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι οἱ ὑπολογισμοί του εἰσὶ λανθασμένοι, καὶ ἂν τοῦτο ἦναι ἀληθὲς, πταίει πάλιν ὁ ὑπουργὸς, διότι ἔπρεπε νὰ μᾶς φέρῃ πίνακα περιέχοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν δερμάτων καὶ οὐχὶ τὴν ἀξίαν, καὶ τότε ἀλανθάστως ἠδυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς ἓν ἀκριβὲς συμπέρασμα. Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τὰ βυρσοδεψεῖα τῆς Σύρου κατεργάζονται μόνον χονδρὰ δέρματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία μετὰ τὴν κατεργασίαν δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνωτέρα τοῦ διπλασίου. Ἀλλὰ καὶ ἀνωτέραν ἂν παραδεχθῶμεν, πάλιν ἡ ἐσωτερικὴ παραγωγὴ ἱκανοποιεῖ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμένει ὅτι πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὰ εἰσερχόμενα δέρματα ὡς εἰς τὴν διαμετακόμισιν μένοντα καὶ νὰ τ' ἀπαλλάξωμεν παντὸς φόρου.

Ἐνταῦθα ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὁ τὴν ἀτέλειαν προτείνας βουλευτὴς Σύρου, ἐὰν ἐπιμένῃ εἰς τὴν πρότασίν του ἢ ἂν παραδέχηται τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ γενομένας ἐλαττώσεις, ἀπήντησεν ὅτι ἐπειδὴ θεωρεῖ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεώς του, συναινεῖ εἰς τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐλαττώσεις. Ἐπιμένοντος ὅμως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ἀλλὰ μηδενὸς ἄλλου ὑποστηρίζοντος τὴν ἰδέαν του, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰς τροποποιήσεις τοῦ ὑπουργοῦ, ἐχούσας οὕτω·

Δέρματα ἀκατέργαστα βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βουβάλων ξηρὰ ἢ ὑγρὰ			λ. 6.
ὁμ.	»	ὑγρὰ ἁλατισμένα	» 3.
»	»	ὅμοια τῆς Αἰγύπτου ἐπικεχρισμένα μὲ πηλόν	» 2.

ἄνευ ἐκπεσμοῦ διὰ τὸν πηλόν.

Μεταβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὸ στοιχ. Κ. μηδεμιᾶς ἐπὶ τῶν προηγουμένων ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὰς διαφόρους προτάσεις ὑποβαλὼν βουλευτὴς Σύρου, παρε-

τήρησεν, ὅτι κατὰ τὸ δασμολόγιον ἐπὶ τοῦ καφὲ ἐπιβάλλεται φόρος 25 0|0, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ βαρὺν καὶ ἐναντίον τῆς ἀρχῆς, ἂν παρεδέχθη ὁ νομοθέτης δι' ὅλα τὰ εἴδη τῆς κοινῆς χρήσεως, καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀνήκει βεβαια καὶ ὁ καφὲς, διότι σήμερον καὶ ὁ κοινότερος τῶν ἀνθρώπων κάμνει χρῆσιν τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ. Ἡ ἀξία τοῦ καφὲ, οὐχὶ βεβαίως ὡς πωλεῖται εἰς τὰ ἐμπορικὰ κατ' ὀκὰν, δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῆς 1 1|2 δραχμῆς καὶ ἑπομένως, ἀφ' οὗ ὅλα τῆς κοινῆς χρήσεως τὰ εἴδη πληρώνουσι φόρον 10 τοῖς 0|0, δίκαιον εἶναι νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ καφὲ φόρος ἀντὶ 25 εἰς 15 λεπτά.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος ἄνευ προηγουμένης ἐρεύνης καὶ μελέτης, καθ' ὅσον ὁ καφὲς δὲν ἐμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν δασμολόγιον, τὸ ὁποῖον περιέχει μεταρρυθμίσεις γενομένας συνεπείᾳ προτάσεων τῶν ἐμπόρων καὶ μετὰ ὥριμον μελέτην καὶ ἔρευναν.

Προκειμένου λοιπὸν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι δὲν δύναται νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν ἀντικείμενον μὴ περιεχόμενον εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν δασμολόγιον.

Τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ προέδρου ὑποστηριζάντων πολλῶν βουλευτῶν, καθ' ὅσον καὶ ἄλλοτε γενομένης ὁμοίας προτάσεως, ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα ὁμοίαν ἔνστασιν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, δὲν προέβη εἰς ψηφοφορίαν· ἄλλων δὲ ὑποστηριζόντων τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, μετά τινα περὶ τούτου συζήτησιν, ἡ Βουλὴ συνεφώνησε μετὰ τῆς ἰδέας τοῦ προέδρου, συναινέσαντος καὶ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι χθὲς ὁμιλήσας περὶ πολυτελείας δὲν εἶχε βεβαίως τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ ὑποδείξῃ καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς μελέτην καὶ ἔρευναν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν καταλλήλων τῆς θεραπείας μέσων. Ἐπανέρχεται δὲ καὶ σήμερον εἰς τὸ αὐτὸ ζήτημα, λαμβάνων ἀφορμὴν ἔκ τινων εἰδῶν σημειουμένων ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν στοιχείῳ Κ. Λέγει λοιπὸν ὅτι τὰ ἐκ τῆς πολυτελείας εἰς ἓν Κράτος προερχόμενα κακὰ εἶναι μεγαλείτερα ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς ἑνὸς ἐχθροῦ. Ἀληθῶς τὰ ἔθνη μεγάλας ὑπέστησαν συμφορὰς ἐξ ἐχθρικῶν ἐπιδρομῶν, ἀλλ' ἔσωσαν τοὐλάχιστον τὴν ἠθικήν των, ἐνῷ ἐξ ὁλοκλήρου κατεστράφησαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσαν τὴν ἠθικήν

των. Εὐτυχῶς εὑρισκόμεθα εἰς ἕνα αἰῶνα, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅλα τὰ ἔθνη ἐνασχολοῦνται εἰς οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ εἰς ἀνάπλασιν τῶν ἠθῶν των. Ἡ Ρωσσία, ἐνόσῳ δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμόν της, εἰς τὴν οἰκονομικήν της διοργάνωσιν, ἦτο μὲν ἰσχυρὸν Κράτος, ἀλλ' ἦλθε στιγμὴ, καθ' ἣν ἀνεκάλυψε τὰς ἐλλείψεις της καὶ ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μέσων, ἅτινα τῆς ἔλλειπον, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σήμερον κάμνει τὰς μεγαλειτέρας θυσίας. Οὕτω δὲ καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσσία μετὰ πολλῆς ἐνεργείας ἐνασχολοῦνται εἰς πᾶν ὅ,τι συντείνει εἰς τὴν δόξαν καὶ εὐημερίαν των καὶ δι' ὅλων τῶν θυσιῶν καὶ μέσων καταγίνονται νὰ περιορίσουν τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἑνὸς Μονάρχου καὶ νὰ καταστήσωσι κοινὰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας. Ἡ Ρώμη δὲν ἀπωλέσθη παρ' ὅταν ἐξηχρειώθησαν τὰ ἤθη της. Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτούς. Ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης, ὁ μέγας αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος πολίτης, ὁ ἁπλούστατος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἔφερε τήβεννον ἐξ ἐρίου, βακτηρίαν ξυλίνην ἁπλῆν, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ θρανίου κοινοῦ καὶ πενιχροῦ, καὶ τὰ τρία ταῦτα σύμβολα τῆς ἀρετῆς του διέταξε τοὺς ἀπογόνους του θνήσκων νὰ τὰ ῥίψωσιν εἰς τὸ πῦρ, τὴν δὲ τέφραν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἶδε τὸν ἀτρόμητον Δ. Τσαμαδὸν, τὸν ἔχοντα περιουσίαν 300,000 ταλλήρων, ἁπλούστατα καὶ πενιχρότατα ἐνδεδυμένον. Οὕτω πενιχρῶς καὶ ταπεινῶς διαιτῶντο οἱ ἄλλοτε Καθύπλουτοι καὶ Ἡγεμόνες Μουρούζαι, Μιχαλόβδαι καὶ Ὑψηλάνται καὶ τὴν μετριοφροσύνην των καὶ ταπεινότητά των ταύτην μετέδωκαν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους των, ἐνῷ τὰ τέκνα ἡμῶν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὸ βάρος τοσούτων διατελούντων ἀναγκῶν, ἐξερχόμενα τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπανέρχονται εἰς τὰς πατρίδας των πλήρη ἀπαιτήσεων δυσαναλόγων καὶ ἀνοικείων εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῶν πατέρων των κατάστασιν. Εἰς τί ἄρα ἐπαιρόμενοι, οὕτω πολυτελῶς διαιτώμεθα; Στερημένοι ὅλων τῶν μέσων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀναδεικνύουσι καὶ ἰσχυροποιοῦσι τὰ ἔθνη, ποῦ στηριζόμεθα; Ποῦ οἱ στρατοί, ποῦ οἱ στόλοι ἡμῶν; Ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης κινήσεως τῶν ἐθνῶν, μόνοι ἡμεῖς χαῦνοι καὶ προσδοκῶντες, ἐμμένομεν εἰς ἀπραξίαν, φοβούμενοι ἀκόμη ν' ἀποκρούσωμεν καὶ τὴν πολυτέλειαν καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας μας. Ἡ ἀμέλειά μας αὕτη εἶναι ἀσύγγνωστος καὶ τὸ δυστύχημά μας θέλει καταστῇ ἀθεράπευτον, ὅταν βραδύτερον τὸ ἐννοήσωμεν. Ἐπιῤῥίπτεται καὶ κατὰ τῶν Βουλῶν καὶ κατὰ τῆς

Κυβερνήσεως μομφὴ, τὴν ὁποίαν ἔχομεν συμφέρον ν' ἀποκρούσωμεν· οἱ βουλευταὶ, φωνάζει καὶ τὸ ἔθνος καὶ ὁ τύπος, οἱ βουλευταὶ πολεμοῦν τοὺς ὑπουργοὺς μόνον ὅταν δὲν ἐκπληρῶσι τὰς ἀπαιτήσεις των καὶ ἀδιαφοροῦσι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀποκλείει τῆς Βουλῆς τοὺς ἱκανοὺς καὶ τιμίους. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀνεχώμεθα τοιαύτην ὕβριν; Δὲν πρέπει πλέον ν' ἀποστοματίσωμεν τὴν σιγὴν, καὶ μεθ' εἰλικρινείας καὶ πατριωτικῆς παρρησίας νὰ λέγωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅ,τι αἰσθανόμεθα, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ παραδέχηται καὶ νὰ προκαλῇ μάλιστα τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων; Δ στυχῶς ὅμως πολλάκις ἐνῷ καὶ ἡ Κυβέρνησις μᾶς δίδει ἀφορμὴν νὰ λαλήσωμεν, ἡμεῖς σιγῶμεν, διότι εἰς τοιαύτην περιπέσαμεν δειλίαν, ὥστε καὶ ἡ καρδία ἡμῶν σιγᾷ. Πολλάκις ἐκ τῶν ἐλαχίστων πραγμάτων φαίνεται ἡ εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου ὑπερηράνεια. Βλέπων δ' ἐνταῦθα σημειωμένην τὴν λέξιν *καπέλλα*, ἐν θλίψει παρατηρεῖ ὅτι πᾶσα τάξις τῆς κοινωνίας καθ' ἑκάστην ἀσπάζεται τὸ εὐρωπαϊκὸν φόρεμα· ἀλλὰ διατί ἐξυβρίζουσιν οὕτω τὸ ἔνδυμα τῶν πατέρων των, τὸ ὁποῖον κατέστησεν αὐτοὺς ἐλευθέρους; διατί ἀρνοῦνται τὸ φόρεμα, τὸ ὁποῖον ἐτίμησαν οἱ πρωταθληταὶ τοῦ ἀγῶνος; Μήπως ὁ Γάλλος δὲν διατηρεῖ τὴν ἐνδυμασίαν του; Μήπως ὁ Ἄγγλος δὲν μένει πιστὸς εἰς τὰ ἔθιμά του; ἢ θέλουσι τάχα οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐναβρύνωνται εἰς τὸ εὐώδες χειρόφρτιόν των καὶ ἐν ἐλλείψει ἔργων νὰ σεμνύνωνται εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν καὶ κομψότητά των; Δύω τινὰ παρατηρεῖ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ φορέματος· α') ὕβριν κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἐνδυμασίας καὶ β') ἐπιβλαβῆ πολυτέλειαν. Καὶ ἀληθῶς ἓν γυναικεῖον *καπελλίνον*, διὰ νὰ ἦναι τῆς τελευταίας κομψότητος, ἰσοτιμᾶται σήμερον πρὸς ἓν δακτυλίδιον ἀδαμάντινον 20 καὶ 30 ταλλήρων, καὶ τὸ καπελλίνον τοῦτο μετὰ δύω τρεῖς μῆνας ῥίπτεται κατὰ μέρος ὡς ἄχρηστον. Διατί ὁ οἰκογενειάρχης ἀντὶ νὰ ῥίπτῃ σήμερον τὰ χρήματά του εἰς τοιαῦτα ἐφήμερα πράγματα, νὰ μὴ δύναται ν' ἀγοράσῃ ὡς ἄλλοτε ἓν δακτυλίδιον, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ εἰς πᾶσαν περίστασιν; Πρὸ πέντε ἐτῶν ἡ γυνὴ τοῦ χωρικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἁπλῆ ἐνδεδυμένη καὶ ἄμωμος ὡς ἡ ἀρετή της, ἐδέχετο ἀφελῶς τὸν προσερχόμενον ξένον καὶ τὸν ἐριλοδώρει ὁπώρας δροσερὰς ἢ πρόσφατον γάλα. Ἤδη ἡ χωρικὴ τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀνάγκην ν' ἀγοράσῃ ζάκχαριν διὰ νὰ κατασκευάσῃ γλυκὸν, ἔχει ἀνάγκην νὰ καταδαπανηθῇ διὰ νὰ οἰκονομήσῃ ἐνδύματα τοῦ

συρμοῦ, καὶ ἐνῷ διαφθείρονται οὕτω τὰ ἤθη, γεννῶνται καὶ σκάνδαλα οἰκογενειακά, διότι ἡ νύμφη ἡ σύζυγος τοῦ χωρικοῦ δὲν καταδέχεται πλέον νὰ φουρνίσῃ αὐτὴ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας, ἐκ τούτου δὲ αἱ οἰκογενειακαὶ διενέξεις. Αἱ ἑλληνίδες τῶν πρώτων ἡθῶν, αὐταὶ εἶναι αἱ τῶν Μουσῶν νύμφαι, αὐτὰς ἐξύμνησεν ἡ ποίησις τῶν ἐθνῶν. Σήμερον καὶ φωτογράφοι ἀκόμη περιτρέχουσι τὰ χωρία μας καὶ δύνανται τις νὰ εὕρῃ καὶ εἰς αὐτὰ φωτογραφήματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις πληρόνει ὁ χωρικὸς 10 ἢ 15 δραχμάς. Διὰ τί λέγετε φωνὴν διὰ τὰ ἄτοπα ταῦτα; διὰ τί δὲν ζητεῖτε νὰ περισταλῇ ἡ μάστιξ αὕτη τῆς πολυτελείας; Διὰ τοῦτο πρωτείνει νὰ τριπλασιασθῇ ἐνταῦθα ὁ φόρος τῶν *κορνιζῶν* καὶ τῶν γυναικείων *καπελλίνων*, καὶ μόνον ὁ φόρος τῶν σκιαδίων τῶν ἐργατῶν νὰ μείνῃ ὡς ἔχει.

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Π. Ψάθης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

τῆς 14 Ἰανουαρίου 1838.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Α. Βενιζέλον ἐχορηγήθη δεκαήμερος ἄδεια ἀπουσίας, εἰς δὲ τὸν βουλευτὴν Θ. Τσαννετάκην παράτασις ἀδείας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ μεταῤῥυθμίσεως τοῦ δαμολογίου νομοσχεδίου, ἁπάντων ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰς τὸν προταθέντα γύρω τριπλασιασμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν *κορνιζῶν* καὶ *καπέλλων*, ἐκτὸς τῶν σκιαδίων τῶν ἐργατῶν δι' ἃ ἐζητήθη πλήρης ἀτέλεια, εἶπεν, ὅτι εἶναι ὅλως ἐναντίος εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τέλους, καθ' ὅσον ἀντίκειται αὕτη πρὸς τὰς τεθείσας ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἀναλογίας καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ παραδεχθῶμεν ἀρχὰς ἀνισότητος εἰς τὰ τοῦ φόρου.

Ὑποστηριχθείσης ὅμως καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν *κουρνιζῶν* καὶ *καπέλλων* καὶ τὴν ἐπὶ τῶν σκιαδίων τῶν ἐργατῶν ἀτέλειαν, μὴ ἀναστᾶσα. Παρεδέχθη δὲ τὴν φορολογίαν ὡς ἔχει ἐν τῷ δασμολογίῳ.

Γενομένων δὲ δεκτῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὸ στοιχ. Δ. ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ δασμολόγιον, λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ στοιχ. Μ. ἐξέθηκεν, ὅτι πολὺς ἐγένετο χθὲς καὶ προχθὲς λόγος περὶ πολυτελείας καὶ διάφοροι ἐξετέθησαν ἰδέαι, ὁ δὲ βουλευτὴς Ἠλείας κατέκρινε τὴν πολυτέλειαν ὑπὸ ὅλας τὰς ὄψεις της ὡς φθοροποιάν. Ἡ πολυτέλεια ὅμως διαιρεῖται εἰς δύω, εἰς πολυτέλειαν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένων, καὶ εἰς πολυτέλειαν πηγαζούσαν ἐσωτερικῶς. Ἀλλὰ τὰ παραγόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πολυτελῆ εἴδη δὲν φέρουσι βλάβην καὶ συντελοῦσι μάλιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸν πλουτισμὸν διαφόρων τάξεων, καθ' ὅσον ὁ πλούσιος ὡς ἔχων πολλὰ πληρόνει καὶ πολλὰ διὰ τὰ εἴδη ταῦτα, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ πληρόνῃ ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου θεραπεύωνται αἱ ἀνάγκαι τῶν ἄλλων τάξεων. Ἡ πολυτέλεια ὅμως ἡ ἔξωθεν προερχομένη εἶναι λῃστεία, διότι ἁρπάζοντα τὴν ἰκμάδα τοῦ δεχομένου αὐτὴν ἔθνους καὶ καταστρέφει τὴν πρόσοδόν του. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει ἀνεπτυγμένη ἡ πολυτέλεια, ἀλλ' ἡ πολυτέλεια παράγεται ἐσωτερικῶς καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς δαπάνη κυκλοφορεῖ εἰς τὸν τόπον· ὅταν ὅμως ἡ πολυτέλεια προέρχεται ἀπὸ ξένα ἔθνη, ἡ ζημία εἶναι ἀνυπολόγιστος, διότι τὰ δι' αὐτὴν δαπανώμενα χρήματα ἐξέρχονται ἀνεπιστρεπτεί. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ παρατηρεῖ ὅτι εἰσάγονται παρ' ἡμῖν καὶ βεργίδια, ἡ κάλλιον ξύλινοι πάσσαλοι, τοὺς ὁποίους φέρουσιν εἰς χεῖρας οἱ νέοι μας. Ἐξετάσας δὲ οἰκονομικόν τινα ὑπάλληλον ἐπληροφορήθη ὅτι κατ' ἔτος εἰσάγονται εἰς τὸ Κράτος 700 χιλιάδων πάσσαλοι τοιοῦτοι. Ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλλὰς ἐκ τοιούτων ξύλων; δὲν δυνάμεθα νὰ κατασκευάζωμεν ἀπὸ τὰ ἴδια δάση μας, καὶ νὰ εἶναι ἁπλούστερα τὸν σχηματισμὸν καὶ στερεώτερα; Εἰς Πόρον μάλιστα καὶ ἀλλαχοῦ ἤρχισαν ἤδη νὰ κατασκευάζωσι τοιαῦτα. Διὰ τί νὰ μὴ ἀγοράζωμεν ἐξ αὐτῶν; ἡ διὰ νὰ δίδωσιν οἱ νέοι μας 3, 4 δραχ. εἰς τὰ ἐξωτερικά, πολλάκις δὲ καὶ 50, ὅταν φέρωσι συμβολικήν τινα σημασίαν ἡ ἐπίδειξιν; Τὰ τοιαῦτα λοιπὸν βεργίδια προτείνει νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ ὑπέρογκον τέλος, ἵνα ἐμποδισθῇ ἡ εἰσαγωγή των, ἐν γένει δὲ συνιστᾷ εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐπιβαρύνῃ

τὰ εἴδη τῆς πολυτελείας καὶ μάλιστα ὅσα δύνανται νὰ τεχνουργηθῶσιν ἐπιτοπίως, ἵνα γίνωσιν ὅσον οἷόν τε δυσαπόκτητα.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὰ Κράτη ἐκεῖνα, ὅπου παρατηρεῖ τις ὅτι τὰ 3/4 τῶν γαιῶν των μένουσιν ἀκαλλιέργητα δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων χειρῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν οὐδὲ πρέπει νὰ ἐνασχολῶνται οἱ κάτοικοι εἰς ἔργα ἐπουσιώδη, ὡς εἰς βεργίδια καὶ τὰ τοιαῦτα, διότι, ὡς εἶπεν, ἐλλείπουσιν αἱ ἀνάλογοι χεῖρες. Ἂν δὲ κατασκευάζωνται ταῦτα ἐν Εὐρώπῃ, ἐκεῖ αἱ χεῖρες πλεονάζουσαι δὲν ἔχουσι τί νὰ πράξουν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἡμερομίσθια φθάνουσιν μόλις εἰς 50 λεπτά, ἐνῷ παρ' ἡμῖν ἀναβαίνουσιν εἰς 3 1/2 δραχμάς. Ἄφετε λοιπὸν νὰ ἔρχωνται τὰ τοιαῦτα εἴδη ἔξωθεν, διότι ἐνῷ ἀγοράζομεν ἓν βεργίδιον ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς, κατασκευαζόμενον ἐσωτερικῶς θέλομεν τὸ ἀγοράσει ἀντὶ πέντε. Ἀπόδειξις ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ἄλλων μέσων τὸ ἡμέτερον μέλι ἰσοτιμᾶται σχεδὸν μὲ τὴν ἔξωθεν κατασκευαζομένην ζάχαριν, ὡς καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι εὐγνωμονεῖ εἰς τὴν μετριοπάθειαν μεθ' ἧς τὸν ἠκροάσθη ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ περὶ πολυτελείας ἀντικειμένου· μολονότι δὲ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ καὶ πικρούς τινας λόγους, τοῦτο μάλιστα τὸν παρηγορεῖ ἀρκετά, διότι διὰ τῆς σιωπῆς της ἀνεγνώρισεν ἡ Βουλὴ τὴν θλιβερὰν μας κατάστασιν. Βεβαίως δὲ ἤθελεν ἐπευφημήσει τὸ Ἔθνος καὶ θὰ ἤρχετο ἄλλη πραγμάτων κατάστασις ἐὰν εὑρίσκοντο τινὲς βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ γελῶσιν, ἔλεγον μεθ' ὅλης τῆς σπουδαιότητος· «ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐκλείψῃ ἡ πολυτέλεια, θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ διαφθορὰ εἰς ἣν προβαίνομεν δι' αὐτήν.» Ἀλλὰ τὸ νὰ δικαιολογῆται περιπλέον ἡ πολυτέλεια, τὸ νὰ θεωρῆται ὑπό τινων ὡς ἀσήμαντον πρᾶγμα, εἶναι ἁμάρτημα. Εἷς τῶν προαγορευσάντων ἐθεώρησεν ὅτι τὰ βεργίδια εἶναι ἀνωφελῆ διὰ τὸν τόπον μας στολισμός, ἀλλὰ τὸ νὰ εὑρεθῇ ἄλλος, καὶ σοβαρὸς μάλιστα βουλευτής, νὰ εἴπῃ πρὸς ἀπάντησιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπασχολῶμεν τὰς χεῖρας περὶ τὴν κατασκευὴν βεργιδίων, τοῦτο, ἂν ὄχι ἄλλο, δὲν εἶναι ὅμως *σπουδαῖον*. Πρὶν ὁ βουλευτὴς οὗτος δώσῃ τοιαύτην ἀπάντησιν, ἔπρεπε ν' ἀποδείξῃ πρῶτον ὅτι μᾶς εἶναι ἀναγκαία ἡ χρῆσις τῶν βεργιδίων, καὶ ἡ στέρησίς των θέλει γίνει ἐπαισθητή, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν ἐλλείψει ξένων βεργιδίων θέλουν ἐνασχοληθῇ εἰς τοῦτο ἐγχώριοι χεῖρες. Ἀλλὰ τότε δὲν θέλομεν φθάσει εἰς τὸ αὐτὸ ἄτοπον τοῦ συλλογισμοῦ καὶ διὰ τὰ εἰσαγόμενα παίγνια τῶν παιδίων καὶ διὰ τοὺς μολυβδίνους ἱππεῖς καὶ διὰ

τα ζαχαρωτά καὶ τοσαῦτα ἄλλα; Ἀγνοεῖτε ὅτι τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους ὑπαλληλίσκοι 100 δραχ. ἐπλήρωσαν μεγάλα ποσὰ δι' ἀγοράν παιγνιδίων, χαρτίνων σκευῶν ἢ καλλωπισμάτων διὰ νὰ τὰ προσφέρωσιν εἰς πρόσωπα τῶν συμπαθειῶν των; Ἀγνοεῖτε ὅτι κατὰ τὰς νύκτας τῆς τοιαύτης σπαταλης πλῆθος ἐντίμων οἰκογενειαρχῶν μὴ ἔχοντες νὰ προμηθεύσωσιν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων των, γεμίζουσι μὲ δάκρυα τὸ προσκέφαλόν των; Ἡ παρελθοῦσα μεγάλη γενεὰ ἔχουσα καὶ θρησκείαν καὶ ἠθικὴν καὶ οἰκονομίαν, διὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης τριάδος κατώρθωσε τὸ ἔνδοξον ἔργον τοῦ ἀγῶνος. Ὅταν ὁ Κανάρης πυρπολήσας εἰς Σάμον ἓν ἐγθρικὸν τρίκροτον, ἦλθεν εἰς Ναύπλιον, παρουσιάσθη ναύτης ἁπλοῦς μὲ βραχίονα δῶρα δραχμῶν. Ἐκλαύσαμεν τότε ἀπὸ χαρὰν εἰς τὴν θέαν του, ἐπευφημήσαμεν τὸν νικητὴν ἑνὸς στόλου, ἀλλ' ὁ ἀρχαϊκὸς ναύτης ἀφῆκεν τὸ χρέος μου, ἀπεκρίθη, δότε με ἓν πλοῖον ἵνα ὑπάγω νὰ συμπληρώσω αὐτό.» Ὁ Κανάρης λοιπὸν ἀπὸ τὴν νίκην ἐπιστρέφων, δὲν ἐσκέπτετο ποίαν στολὴν νὰ περιβληθῇ, ἀλλ' ἠρίθμει τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμάς, αἵτινες διήρχοντο ἄνευ ἄθλων. Ἤδη ἔχομεν ἠθικήν; ἔχομεν θρήσκευμα ἢ οἰκονομίαν; Δυστυχῶς μετεβλήθημεν τόσον, ὥστε γελῶμεν μὲ τὰ ἱερότερα τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ποῦ κατηντήσαμεν σήμερον! Ποῖον τὸ αἴτιον; ἡ πολυτέλεια ἥτις ἐστὶ πηγὴ τῆς διαφθορᾶς. Ὅλα ταῦτα γνωρίζει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ περιωρίσαμεν τοσοῦτον τὸν τρόπον τῶν συζητήσεων, ὥστε πολλὰ μὲν ἀποκρούομεν ἐνδομύχως, ἀλλ' εἴμεθα τοσοῦτον δειλοί, ὥστε δὲν τολμῶμεν νὰ τὰ εἰπῶμεν. Χρέος λοιπὸν ἔχετε καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν σας καὶ εἰς τὴν πατρίδα νὰ συζητήσητε σπουδαίως εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τὰ πλέον ἔντονα μέτρα, ὥστε δι' ὅλων τῶν συνετῶν καὶ ἐνόντων μέσων ν' ἀποκλεισθῇ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὴν μάστιγα τῆς πολυτελείας.

Συναινούσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα τοῦ προαγορεύσαντος, ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι προκειμένου περὶ τῶν ἐκ τῆς πολυτελείας κακῶν, ὅλοι βεβαίως καὶ πρῶτος αὐτὸς ἀσπάζεται τὴν ἀρχὴν τοῦ ν' ἀπαλλαγῶμεν ἐκ τοιούτου δεινοῦ· ἀλλ' ἡ τοῦ κακοῦ θεραπεία δὲν διορθώνεται εἰμὴ διὰ τῶν ἠθῶν, τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἐκείνης δυνάμεως, ἥτις ὑψόνει τοὺς χαρακτῆρας. Τὸν παρεξήγησε λοιπὸν ὁ προαγορεύσας ἀποδιδὼν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἠθέλησε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πολυτέλειαν, ἐνῷ αὐτὸς εἶπεν, ὅτι εἰς ἔθνος, ὅπου δι' ἔλλειψιν χειρῶν τὰ 3/4 τῶν γαιῶν του μένουν ἀκαλλιέργητα, ἰδίως

πρέπει νὰ ἐνασχολήσητε τὰς χεῖρας εἰς τὰ πλέον παραγωγικὰ μέσα, καὶ ὄχι νὰ τὰς περισπᾶτε εἰς ἐπουσιώδη ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀφήσωμεν εἰς ἄλλα ἔθνη, ὅπου ὑπάρχουσι περιττὰι χεῖρες. Ἐκ συμπέρασμα δὲ τῆς σκέψεως ταύτης ἔφερεν ὅτι ἂν σήμερον ἀγοράζωμεν τὸ ζευγίδιον μίαν δραχμὴν, διὰ τῆς ἐσωτερικῆς κατασκευῆς του θέλομεν τὸ ἀγοράσει ἓν ταλλήρον δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων χειρῶν καὶ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν ἡμερομισθίων. Ἐκ τούτου δὲ ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργῶμεν ἀναλόγως τῶν μέσων καὶ τῶν εἰσοδίων μας, καὶ ὄχι ἀφίνοντες τὰ ἀναγκαῖα νὰ ἐπιδιώκωμεν τὰ ἐπουσιώδη.

Ἐνταῦθα προκειμένου νὰ κλείσῃ ἡ συζήτησις, ἀνακεφαλαιῶν ἕτερος εἶπεν, ὅτι μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ βουλευτοῦ Πλείας ἀναγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ πολυτέλεια εἶναι ὁ καταβιβρώσκων τὰ σπλάγχνα μας σκώληξ, ὅτι δὲν φθάνουν ὅλα τοῦ Κράτους τὰ μέτα διὰ νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἐκ τῆς πολυτελείας δαπάνας, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ διοικητικὰ μέτρα ἵνα δείξῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποκρούει τὴν πολυτέλειαν. Αὐτὰ λοιπὸν πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ὡς λύσις τῆς προκειμένης συζητήσεως.

Ἁπάντων πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι οὐδεὶς βεβαίως ὑπάρχει ὅστις δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν πολυτέλειαν ὡς ὠφέλιμον, καὶ εἰς ἀδύνατα μάλιστα ἔθνη, ὅπου καὶ αἱ κατασκευαὶ εἶναι μικραὶ καὶ οἱ δημόσιοι πόροι περιωρισμένοι, πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὅσον ἐνόστι τὰ ἐκ τῆς πολυτελείας κακά. Ἀλλὰ νομίζει ὅτι μέρος τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ῥηθέντων ἐπανελήφθη ἐκ μιᾶς τινος παρεννοήσεως τῶν ἀγορευσάντων, διότι ὁ μὲν εἶπεν διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἀνωτέρων δασμῶν νὰ ἐκλείψῃ ἀφ' ἡμῶν ἡ πολυτέλεια, ὁ δὲ τοὐναντίον ἐλάλει περὶ προστατευτικοῦ συστήματος καὶ ἤθελεν ὥστε νὰ ἀποκλεισθῶσιν οἱ εἰσαγόμενοι ἔξωθεν, ὡς τοὺς ὠνόμασε, πάσσαλοι, καθ' ὅσον παράγονται τοιοῦτοι καὶ παρ' ἡμῖν. Ἐκ τούτου λοιπὸν φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε καὶ εἶδος τι διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἀγορευσάντων. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει νὰ ἀποκρούσωμεν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ παράγῃ ἡ Ἑλλὰς, πολλὰ εὐστόχως ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς εἰπὼν, ὅτι εἰς ἔθνη ὅπου ὑπάρχει σπάνις χειρῶν καὶ ἐπομένως ἡ ἐργασία εἶναι τόσον βαρύτιμος, ἐπιβλαβὲς ἀποβαίνει νὰ ἐπασχολῶμεν τὰς χεῖρας ταύτας εἰς ἔργα ἐπουσιώδη, διότι τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι νὰ ὀπισθοδρομῶσι τὰ κύρια τῆς

παραγωγῆς ἔργα καὶ ν' ἀγοράζωμεν τὸ ἐργόδιον ἀντὶ μιᾶς πέντε ἢ ἓξ δραχμάς. Διὰ τοῦ μέτρου δὲ τούτου εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἐζῶμεν εἰς ἄλλην νῆσον τοῦ Ροβινσῶνος, ὅπου κατεδικάσθημεν νὰ ἀναπληρώμεν τὰ πάντα ἀφ' ἑαυτῶν· ἄλλως τε ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀντίκειται καὶ εἰς τὰς ἤδη ἐπικρατούσας ἀρχὰς τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος τοῦ νὰ συντρέχωνται ἀμοιβαίως τὰ ἔθνη καὶ δίδῃ τὸ ἓν ὅ,τι δὲν δύναται νὰ παράξῃ τὸ ἄλλο. Ἐρχόμενος δὲ καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ἰδέαν τοῦ ν' ἀποκλεισθῶσιν ἐν γένει τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα πολυτελῆ εἴδη, τὸ κατ' αὐτὸν ὁμολογεῖ ὅτι ἀμφιβάλλει ἂν πρέπει νὰ ζητῶμεν νὰ γίνῃ δυσκολωτέρα ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς τοιούτων εἰδῶν ἀντὶ νὰ ζητῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν αὐτὴν ὅσον οἷόν τε. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ μὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἐκλεκτοτέραν τροφήν, νὰ ἐνδύηται ἀναλόγως, νὰ φέρῃ πέδιλον μὴ θλίβον τοὺς πόδας του, ὁ δὲ νὰ τρέφηται δι' ἀραβοσίτου καὶ γυμνητεύων νὰ πληγόνῃ τοὺς πόδας του εἰς σκληρὰς ἐμβάδας. Τοὐναντίον ὁ φιλανθρωπότερος νομοθέτης θέλει εἶσθαι ἐκεῖνος, ὅστις δι' ὅλων τῶν συνετῶν μέσων κατορθώσῃ νὰ γενικεύσῃ τὰ καλὰ ὑπὲρ πάντων, καὶ καλὰ ἐννοεῖ τὰ χρήσιμα κατὰ πρῶτον, τὰ ἀρεστὰ καὶ τελευταῖον τὰ θέλγοντα εἰσέτι τὴν φαντασίαν, διότι ὅλων ἔχει ἀνάγκην καὶ πρὸς ὅλα ταῦτα τείνει ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. Αὐτὴ λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι τοῦ νομοθέτου ἡ τάσις, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ εἴπῃ, εἰ δυνατόν, καὶ εἰς τὸν πέννητα· α κατώρθωσα νὰ φορῇς καὶ σὺ τὸ πέδιλον τοῦ πλουσίου. » Ἀλλὰ διὰ ταῦτα ἀπέχει βέβαια νὰ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξιν τῆς πολυτελείας. Ἡ τῶν καλῶν ἀπολαυὴ εἶναι σχετικὴ ἐν τῷ βίῳ καὶ ὅ,τι θεωρεῖται πολύτιμον δι' ἐμὲ εἶναι μηδαμινὸν διὰ τὸν Ῥοδσχίλδ. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀποκρούσωμεν τὴν πολυτέλειαν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ νὰ μὴ ἀγοράζῃ πλειότερα τῶν ὅσα τῷ ἀναγκαιοῦσιν, οὔτε πολυτιμότερα τῶν ἰδίων του μέσων. Ἀλλὰ θέλετε κατορθώσει τοῦτο διὰ τοῦ νόμου; Οὐχὶ βέβαια, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη φύσει φιλότιμος καὶ τείνει ὅλαις δυνάμεσι νὰ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸν ἄλλον. Ἡ φιλοτιμία του λοιπὸν αὕτη κατευνάζεται ἀπὸ τὰ σχολεῖα, ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν, ἀπὸ τὸ φρόνιμα καὶ τὰ ἤθη. Ἄλλως, αὐξήσατε τοὺς φόρους τῶν τοιούτων εἰδῶν καὶ θέλετε καταστήσει τὸν Ἕλληνα δυστυχῆ, διότι θέλει θιασθῇ νὰ τ' ἀγοράσῃ καὶ εἰς διπλῆν ἀξίαν. Ἀλλὰ λέγουσι τινὲς νὰ λάβῃ τὰ δέοντα μέτρα ἡ Κυβέρνησις. Τὸ κατ' αὐτὸν, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν γνωρίζει τὰ μέτρα ταῦτα· ἂς μᾶς τὰ ὑποδείξῃ ἡ Βουλὴ καὶ θέλομεν συμφωνήσει. Ἓν μέσον

τὸ ὁποῖον γνωρίζει εἶναι ὁ παραδειγματισμός. Ἀλλ' αὐτὸς ἔχων τὴν τιμὴν νὰ εἶναι ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως, παρουσιάζεται μὲ ἐπένδυτην πρὸ τεσσάρων ἐτῶν κατασκευασθέντα· ὑμεῖς ἐπίσης, ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ἐνδύεσθε διὰ τῆς αὐτῆς λιτότητος καὶ οἰκονομίας, καὶ οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ζητεῖ νὰ παρουσιάζηται ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀλλάσσουσι τέσσαρα ὑποκάμισα τὴν ἡμέραν. Τὸ παράδειγμα λοιπὸν τὸ δίδομεν ἡμεῖς καθ' ἑκάστην· εἰς τοῦτο δύναται νὰ συντελέσῃ, ὡς εἶπε, καὶ ἡ ἀνατροφὴ καὶ διὰ τοιούτων μέσων δυνάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν εἰς ὅ,τι ζητοῦμεν. Καλλίτερον εἶναι βέβαια τὸ παράδειγμα τοῦ Φραγκλίνου, ὅστις ἐνδεδυμένος τὸ πλέον πενιχρὸν φόρεμα, ἔλεγεν ὅτι ἐν ὅσῳ δὲν ἐλευθερωθῇ ἡ πατρίς του δὲν θέλει ἀλλάξει. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἀτόμου, οὐδὲ νὰ ἐπιβάλῃ κανόνα διαγωγῆς εἰς αὐτό. Ἀπ' ἐναντίας βάσις μορφώσεως εἶναι ἡ ἐλευθερία. Ἄφετε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν γλῶσσαν, εἰς τὸ αἴσθημα, καὶ τὸ ἔθνος θέλει προβῇ. Ὅτε ὁ Κανάρης ἐπανερχόμενος νικητὴς, παρουσιάζετο μὲ ἁπλοῦν βρακίον, δὲν εἴχετε τότε βασμολόγιον, καὶ ὅμως ἤρχετο ὡς ἁπλοῦς ναύτης. Κατὰ τῆς πολυτελείας λοιπὸν τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνατροφῆς, ἐκ τῆς μορφώσεως τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ χαρακτῆρος.

Τελευταῖον λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, ἐξήγησεν ἄλλος, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἥλιδος ὁμιλῶν κατὰ τῆς πολυτελείας, δὲν προέθετο νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τοῦτο εὐθύνην τινὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἤθελησε μόνον νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἰδέαν ὅτι εἰς νεαρὰν κοινωνίαν, ὁποία ἡ ἑλληνική, ἡ πολυτέλεια θέλει ἔχει κακὰς συνεπείας, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦτο εὐθύνην. Ἡ γενικὴ λοιπὸν ἔκφρασις τῆς Βουλῆς ἦτον αὕτη, καὶ τοῦτο παρεδέχθη ὡς ἐξαγόμενον.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς λύσιν τοῦ ζητήματος τὴν ἀνωτέρω ἐξήγησιν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. Μ. Ν. Ξ. καὶ Ο. φορολογητέα εἴδη ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ βασμολογίῳ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ στοιχ. Π. λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι συνεπείᾳ ἐπανειλημμένων καὶ αὐστηρῶν ἐξετάσεων τὸ ὑπουργεῖον ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ κοινοὶ οἶνοι τῆς Γαλλίας ὑποβάλλονται διὰ τοῦ βασμολογίου εἰς βαρὺν φόρον. Δὲν ἐπιμένει λοιπὸν εἰς τὸ σημειούμενον τέλος, διότι περιπλέον ἂν κατορθώσωμεν νὰ εὕρουν οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι ἀγορὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τὸ πολύτιμον προϊὸν τῆς

σταφίδος ἡμῶν ἐσώθη, καθ' ὅσον ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ ἐξοδεύσῃ ἂν ὄχι τὸ ἥμισυ, πλέον τοῦ 1/3 εἰς οἶνους. Ἡ ἀνάγκη τῆς Ἑλλάδος εἶναι νὰ ἐξάγωνται οἱ ἡμέτεροι οἶνοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι τοῦτο καὶ τὰς σταφίδας θέλει σώσει καὶ τὰς ἀμπέλους μας θέλει προάξει. Ἡ σταφὶς, τὰ σῦκα, ὁ καπνὸς πληρόνουσι ἔαρὺν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φόρον. Ἐπιθυμεῖ διὰ τοῦτο νὰ δυνηθῇ νὰ εἴπῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Εὐρώπην· «ζητῶ ἐλάττωσιν φόρου.» Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε τοῦτο πολλάκις, καὶ ἐσχάτως μάλιστα ἔλαβεν εἰς ἀπάντησιν ὅτι «περιμένομεν νὰ ἰδῶμεν τί θέλετε πράξει σεῖς διὰ τοῦ δασμολογίου.» Διὰ τοῦτο προτείνει εἰς τὴν λέξιν «ποτὰ» ὁ μὲν πολύτιμος οἶνος τῆς Εὐρώπης ὁ εἰς φιάλας καὶ ἀγγεῖα φερόμενος νὰ μείνῃ εἰς 80 λεπτῶν τέλος, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ δασμολογίῳ, νὰ προστεθῇ δὲ ὅτι ὁ κοινὸς οἶνος ὁ εἰς βαρέλλια εἰσαγόμενος ὑπόκειται εἰς φόρον 60 λεπτῶν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι λίαν εὐχρεστος, ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰ ἐξ αὐτῆς καλά. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ Κράτη παρατηροῦν τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ προϊόντα των τέλη, ἵνα καὶ αὐτὰ ἀποδώσωσι τὴν ἴσην δικαιοσύνην, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀληθεστάτη ἡ παρατήρησις τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἐπιβαρύνονται πολὺ οἱ ἐξ Εὐρώπης εἰσαγόμενοι οἶνοι καὶ ἐπομένως δὲν ἐλαφρύνουσιν οὐδ' ἐκεῖνοι ἡμᾶς. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος ὥστε, ἂν ἀπαιτηθῇ, νὰ δώσῃ καὶ ἀτέλειαν εἰς τοὺς οἴνους τῶν φίλων Δυνάμεων ἵνα λάβωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἀτέλειαν. Κατὰ τοῦτο δύναται νὰ προβῇ ἀδιστάκτως ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς. Καὶ ἴσως μὲν τῷ ἀντιτάξωσί τινες, ὅτι, ἂν γίνῃ τοιαύτη ἀμοιβαιότης, σήμερον θέλει ζημιωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῶν εἰσαγομένων τῆς Εὐρώπης οἴνων· ἀλλ' ἐνῷ δὲν ἀρνεῖται τοῦτο, μετὰ πέντε ἔτη θέλει εὑρεθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς θέσιν νὰ εἰσάγῃ αὐτὴ τοὺς οἴνους της ἐν Εὐρώπῃ. Ἂν δὲ συνάψωμεν τοιαύτην συνθήκην μετὰ τῆς Αὐστρίας ἢ Γαλλίας, νομίζετε ὅτι οἱ ἐδικοί μας οἶνοι ὡς εὐθηνότεροι δὲν ἤθελον εἰσαχθῇ εἰς τὰ Κράτη ταῦτα; Ἔχομεν εἰς μικρὰν περιφέρειαν γῆς ἐν ἥμισυ ἑκατομμύριον ἀμπελώνων· δυνάμεθα ἄρα νὰ πωλήσωμεν εἰς τὰς Δυνάμεις ταύτας τὸν οἶνον μας εἰς τὸ 1/2 τῆς τιμῆς. Ἐν Γερμανίᾳ ἔχουσι πεποιημένους οἴνους· διὰ μιᾶς συνθήκης ἀτελείας δὲν θέλομεν ὠφεληθῇ ἐν Γερμανίᾳ ἔτι πλειότερον; Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν μὴ πτοηθῇ ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι δὲν θέλομεν ἔχει πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλειαν, διότι μετ' ὀλίγον ἡ ὠφέλεια θέλει εἶσθαι μεγίστη. Εἰς τὰ τοιαῦτα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡ Κυβέρ-

νησις φειδωλὴ καὶ δύναται νὰ προβαίνῃ γιγαντιαίως. Διὰ τοῦτο μάλιστα δύνανται ν' ἀφεθῶσι παρ' ἡμῖν ἐλεύθερα τὰ ἐμπορεύματα τῆς Ἀγγλίας, τὰ ὁποῖα ἄλλως δὲν ὑπερβαίνουσι πολὺ τὰς 400,000 δραχμὰς, ἵνα καὶ ἡ Ἀγγλία ἀφίσῃ εἰς ἀτέλειαν τὴν σταφίδα μας. Προτείνει λοιπὸν οἱ κοινοὶ Γαλλικοὶ οἶνοι νὰ ὑπόκεινται κατὰ τὸ παρὸν εἰς μόνον 40 λεπτῶν φόρον ἐωσοῦ προβῶμεν καὶ περαιτέρω.

Ἀκολούθως, ἐπὶ τῇ προκλήσει τινὸς, ἐπεξήγησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι ὅταν λέγωμεν κοινὸς οἶνος, ἡ λέξις «κοινὸς» παρέλκει, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλθῃ καλὸς οἶνος ἐντὸς βαρελλίων καὶ νὰ μεταγγισθῇ ἔπειτα εἰς φιάλας κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον. Μόνον λοιπὸν ὁ κοινὸς οἶνος εἰσάγεται ἐντὸς βαρελλίων καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει φόβος μὴ καὶ καλὸς οἶνος εἰσαγόμενος εἰς βαρέλλια φορολογηθῇ ὡς κοινός. Οὐχ ἧττον ὅμως πρὸς πλειοτέραν ἀκρίβειαν ἐτέθη ἐκ περισσοῦ ἡ λέξις «κοινός.»

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τροποποίησιν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξήγησιν τὴν εἰς τὴν λέξιν «ποτὰ» φορολογίαν ὡς ἑξῆς·

«Οἶνος τῆς Εὐρώπης πάσης ποιότητος εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας (μποτίλιας) ἀδιακρίτως εἰσαγωγικὸν τέλος λεπτά. . . . 80
Οἶνος κοινὸς εἰς βαρέλλια . . . . . » 60»

Προστεθέντος καὶ μετὰ τὰς λέξεις «σιρόπια εἰς φιαλίδας, καπιλιέρας» εἰς τὴν στήλην τῶν δραχμῶν τοῦ ἀριθμοῦ 5 ὡς παραλειφθέντος κατὰ τυπογραφικὸν λάθος, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ στοιχ. Σ', ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίας ἃς ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον, ἐπείσθη ὅτι ὁ ἀκατέργαστος σίδηρος τελωνιζόμενος πρὸς 80 λεπτὰ τὸ καντάριον, τελωνίζεται εἰς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἀξίαν. Ἀντὶ λοιπὸν τῆς ἐν τῷ δασμολογίῳ σημειουμένης 1 δραχμῆς, νὰ τεθῶσι λεπτὰ 80, καὶ εἰς τοῦτο περιορίζεται ἀποκρούων ἐν γένει τὸ σύστημα τῆς ἀτελείας.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν τροπολογίαν τῆς ἀτελείας προτείνων βουλευτὴς, ὅτι εἶναι ὁ σίδηρος ἐν τῶν οὐσιωδεστάτων ὀργάνων παραγωγῆς, χρησιμεύων εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ μάλιστα εἰς τὴν γεωργίαν, τῆς ὁποίας ὅλα τὰ ὄργανα κατασκευάζονται ἐκ σιδήρου. Ἀφοῦ δὲ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐλαφρύνει ἐν γένει τὰ ὄργανα τῆς παραγωγῆς, ἰδίως πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὑπὲρ τοῦ σιδήρου. Ἀφοῦ δὲ ὑπολογισθῶσιν ὅλα τὰ ἐξ.δα τοῦ σιδήρου, ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰσαχθῇ εἰς κατανάλωσιν, ἐξάγεται προφανῶς ὅτι πρὸς 5 τοῖς 0/0 πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ εἰς λεπτὰ 50 τὸ

καντάριον, ἔστω δὲ τελευταῖον καὶ εἰς λεπτὰ 60. Προτείνει λοιπὸν τὴν εἰς 60 λεπτὰ ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, ἢ ἄλλως τὴν πλήρη τοῦ σιδήρου ἀτέλειαν.

Ἀντείπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ δασμολογίου δὲν εἶχε κάμει οὐδεμίαν πρότασιν ἐλαττώσεως ὑπὲρ τοῦ σιδήρου, ἐπίσης δὲ δὲν ἔλαβε διὰ τὸν φόρον αὐτοῦ κἀνὲν παράπονον ἐκ μέρους οὐδενὸς ἐπιμελητηρίου, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ τῆς Σύρου, ἂν καὶ ὁ ἐνιστάμενος βουλευτὴς λέγει ὅτι ἔλαβεν ἐκεῖθεν τοιοῦτον παράπονον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀγοραία ἀξία τοῦ σιδήρου τιμᾶται δραχμὰς 12—14 τὸ καντάρι, δὲν δύναται νὰ διχθῇ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἧττον τῶν 80 λεπτῶν, διότι κατανταῖ ὀλιγώτερον τῶν 5 τοῖς 0|0 καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρίζωμεν τὸ ἄνισον τῆς φορολογίας.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἂν ἔχῃ τοιαύτας πληροφορίας ὁ Κ. Ὑπουργὸς, καὶ τὸ ἐπιμελητήριον τῆς Σύρου ἐπίσης ὡς ἀρχὴ γράφον δίδει τὴν ἐπίσημον πληροφορίαν ὅτι ὁ σίδηρος τιμᾶται πρὸς 11 δραχμὰς τὸ καντάρι· ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἐπιμελητήριον Σύρου ἐπίσης ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ *μανταπολάμια* ζυγίζουσι 4 ὀκάδας, καὶ ὅμως χθὲς ἐζυγίσθησαν τοιαῦτα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦ Μιχαλοπούλου καὶ εὑρέθη ὅτι ζυγίζουσι 2 1/2 ὀκάδας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου τοῦ νὰ ἐλατωθῇ ὁ φόρος τοῦ ἀκατεργάστου σιδήρου εἰς 60 λεπτὰ τὸ καντάριον· ἐρωτηθεῖσα δὲ παρεδέχθη, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, τὴν εἰς 80 λεπτὰ ἀντὶ 1 δραχμῆς ἐλάττωσιν τοῦ φόρου.

Μηδεμιᾶς δὲ ἐπὶ τοῦ Τ ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ στοιχ. Γ. ὁ τὰς τροπολογίας προτείνας βουλευτὴς, ἐζήτησε νὰ τροπολογηθῇ ἡ ἐν τῷ δασμολογίῳ ἔφρασις ἀφλανέλλαι χρωματισμέναι ἐν γίνεται εἰς «φλανέλλαι χρωματισμέναι διὰ γυναικεῖα ῥουχισμὸν καὶ ὑπενδύματα» καὶ τοῦτο πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ διασαφήσαντος ὅτι τοῦτο ἐννοεῖ καὶ τὸ δασμολόγιον καὶ ὅτι ἐγένετο ἡ ἀπαιτουμένη ἐξήγησις εἰς τὰ τελωνεῖα· μεταβὰς εἰς τὴν ἄλλην τροπολογίαν του ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς, παρετήρησεν ὅτι ὅλα τὰ βιμβακερὰ ὑφάσματα ἔχουν τὰς παρακοπάς των, αἵτινες ἔχουτι πολὺ κατωτέραν ἀξίαν τῆς τῶν ὁλοκλήρων τοπίων καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς. Εἶναι ἑπομένως δίκαιον νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ὁ φόρος

αὐτῶν εἰς τὸ ἥμισυ, ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν παρεδέχθη τὸ δασμολόγιον εἰς τὰ ἀμερικανικὰ πανία, τὰ μανταπολάμια καὶ τοίτια καὶ ἐν γένει εἰς τὰ μάλλινα καὶ μαλλινοβάμβακα ὑφάσματα. Εἶναι δὲ τοσοῦτον δικαιότερον νὰ γενικευθῇ καὶ εἰς ὅλα τὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα, καθ' ὅσον αἱ παρακοπαὶ αὐτῶν χρησιμεύουσι πρὸς χρῆσιν τοῦ πτωχοῦ λαοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐὰν παραδεχθῶμεν παρακοπὰς δι' ὅλα τὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα, τότε οὐδέποτε θέλομεν ἔχει τόπια ἀκέραια καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα οἱ ἔμποροι οἱ καταρτίσαντες τὸ δασμολόγιον προτιμώρισαν τὰ ὑφάσματα, διὰ τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν παρακοπὰς, διὰ τοῦτο δὲν παραδέχεται τὴν προτεινομένην γενίκευσιν.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὰς τροπολογίας προτείνων, ὅτι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν τοπίων καὶ τῶν παρακοπῶν εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε πᾶς τις ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται νὰ τὴν ἐννοήσῃ, πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου, ὡς ἔχων πεῖραν τῶν τοιούτων, καὶ ἑπομένως οὐδεμία ἀπάτη δύναται νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐπιβάλλοντες εἰς τὰς παρακοπὰς τὸν αὐτὸν φόρον μὲ τὰ τόπια, ἐπιβαρύνομεν τὸν καταναλωτὴν, διότι ὁ ἔμπορος καταλογίζει ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ οὗτος ὁρίζει τὴν τιμήν. Δὲν εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι οἱ καταρτίσαντες τὸ τιμολόγιον ἔμποροι δὲν ἔκαμαν τοιαύτην πρότασιν, ἀλλ' ἡ ἐμπορικὴ ἐκείνη σύνοδος δὲν συνέκειτο ἀπὸ ἐμπόρους μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑπαλλήλους, ἐφ' ὧν πολλάκις δὲν εἰσακούονται. Ἐὰν εἴχομεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῶν ἐργασιῶν της, ἠθέλαμεν ἰδεῖ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐσιώπησαν, καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ ἐπικαλώμεθα ὡς μαρτυρίαν τὴν σιγὴν τῶν ἐμπόρων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπέῤῥιψε τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Σύρου μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐπιληφθεὶς δὲ τῆς ἐβδόμης αἰτοῦ προτάσεως, ἐζήτησε ὁ βουλευτὴς Σύρου διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀναφερομένους λόγους νὰ ἐλαττωθῇ τὸ τέλος τῶν μανδαπολαμίων εἰς 45 λεπτὰ ἀντὶ τῶν 55 σύμφωνα μὲ τὴν παραδεδεγμένην ἀρχὴν τῶν 10 0|0. Ἀλλὰ τοῦ ὑπουργοῦ μὴ παραδεχομένου τὴν ἐλάττωσιν διὰ τὸν λόγον ὅτι τὰ μανταπολάμια ζυγίζουσι μόνον 3 ὀκαδ. καὶ οὐχὶ 4 καὶ ἑπομένως ὁ φόρος τῶν λεπτῶν 55 εἶναι δικαιότατος· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέῤῥιψε καὶ τὴν πρότασιν ταύτην μὴ ἀναστᾶσα.

Μεταβὰς εἶτα εἰς τὴν ὀγδόην τροπολογίαν ἐζήτησε νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος τῶν χορτίνων καὶ καννάβεων σάκκων εἰς 15 λεπτὰ ἀντὶ 25,

εἰπὼν ὅτι οἱ χάρτινοι σάκκοι χρησιμεύουσιν εἰς τὴν σαπωνοποιΐαν καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ εἴδους αὐτοῦ τῆς βιομηχανίας, ἥτις ἀρκούντως ἐπεξετάθη ἐν Ἑλλάδι, εἶναι δίκαιον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν μικρὰν αὐτὴν ἐλάττωσιν, καθ' ὅσον καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας δραχμῆς καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλωμεν φόρον ἀνώτερον τῶν 10 0|0, ἤτοι λεπτὰ 15 κατ' ὀκάν. Ἐκτὸς δὲ τῶν σάκκων ὑπάρχουσι καὶ καναβάτσα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, τὰ ὁποῖα ὅμως ἔχουσι μικροτέραν τιμὴν καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ ἐπιβαλωμεν μικρότερον φόρον, ἤτοι λεπτὰ 10 τὴν ὀκάν.

Μὴ συναινοῦντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν καὶ ἀναστᾶσα. Ὁ δὲ πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ν. Κατρης.

Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 15 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ὑπεγράφησαν, διορθωθείσης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, συναινοῦντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, τῆς ἐν τῷ δασμολογίῳ φράσεως· «φλανέλλαι χρωματισμέναι ἐν γένει» εἰς «φλανέλλαι χρωματισμέναι διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ ὑπενδύματα,» ἐπίσης δὲ καὶ τῆς «λευκαὶ εἰς κομμάτια ἢ εἰς ἐνδύματα ὡς καὶ αἱ πλεκταὶ» εἰς «λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι εἰς κομμάτια ἢ εἰς ἐνδύματα, πλεκταὶ ἢ ὑφαντοί» καὶ τέλος τῆς «δμοιαι κατωτάτης ποιότητος εἰς κομμάτια ἢ φορέματα πρὸς χρῆσιν ναυτῶν, ἐργατῶν κλπ. εἰς «δμοιαι κατωτάτης ποιότητος εἰς κομμάτια ἢ φορέματα λευκὰ ἢ χρωματισμένα, πρὸς χρῆσιν ναυτῶν, ἐργατῶν κλπ.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων τοῦ Β. ναυτικοῦ, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὑποβάλλω εἰς

τὴν συζήτησιν ὑμῶν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ.

Ὅτε ὁ ἰσχύων Νόμος περὶ ἀριθμῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐψηφίσθη (21 Σεπτεμβρίου 1856) ἡ δύναμις τοῦ Βασ. Στόλου ἦν ἐπαισθητῶς ἐλάσσων τῆς ἐνεστώσης· προσδιώριζε δὲ ὁ Νόμος οὗτος τὸν ἀριθμὸν τῶν μὲν πλωταρχῶν εἰς 10, τῶν δὲ ὑποπλοιάρχων εἰς 20.

Ἔκτοτε ὅμως ὁ στολίσκος ἡμῶν ἀνεπτύχθη διὰ τῆς προσκτήσεως τριῶν μικρῶν ἀτμοπλοίων ἑλικοφόρων, προστίθενται δὲ ὅσον οὔπω καὶ τρία νέα ἀτμόπλοια ὀλίγον μείζονα, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἔφθασεν ἤδη. Τέλος δὲ παρηγγέλθη εἰς Ἀγγλίαν καὶ μέγας τις ἀτμοδρόμων.

Ἐκ τῶν νέων ἀτμοπλοίων, δύο θέλουν κυβερνᾶσθαι ὑπὸ πλωταρχῶν καὶ δύο ὑποπλοίαρχοι θέλουν ἐκπληροῖ ἐπ' αὐτῶν τὰ καθήκοντα τοῦ δευτέρου, ὁ δὲ ἀτμοδρόμων ἀπαιτεῖ καὶ πλωτάρχην ἕνα καὶ ὑποπλοιάρχους τρεῖς.

Τέλος ὀφείλω νὰ προσθέσω ἐνταῦθα, ὅτι ἐπειδὴ αἱ ἀσχολίαι τοῦ ἐν Πόρῳ Βασ. Ναυστάθμου ηὐξησαν, συναπάγεται εἰς τὸ ὁρμητήριον τοῦτο τῆς ναυτικῆς μας δυνάμεως αὔξησίς τις τοῦ προσωπικοῦ, εἰς τὴν ἐπιστασίαν μάλιστα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑλικοῦ, ἡ δὲ αὔξησις αὕτη φέρει πάλιν ἐπὶ τῶν δύο προειρημένων βαθμῶν τῶν πλωταρχῶν καὶ τῶν ὑποπλοιάρχων.

Ταῦτα, νομίζω, ἀποχρώντως δικαιολογοῦσι τὰς προτεινομένας σήμερον αὐξήσεις τῶν ἀριθμῶν τῶν μὲν πλωταρχῶν ἀπὸ 10 εἰς 12, τῶν δὲ ὑποπλοιάρχων ἀπὸ 20 εἰς 24.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Ἀθ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

«Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰανουαρίου 1859.

ΟΘΩΝ

Ἀθ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν πλωταρχῶν καὶ τῶν ὑποπλοιάρχων τοῦ τακτικοῦ Ναυτικοῦ, οἱ ὁρισθέντες διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΤΞΔ΄. νόμου, ἀναβιβάζονται διὰ τοῦ παρόντος, ὁ μὲν τῶν πλωταρχῶν εἰς δώδεκα, ὁ δὲ τῶν ὑποπλοιάρχων τὶς εἰκοσιτέσσαρας.

Ἄρθρ. 2. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθεσινῆς συζητήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὰς τροπολογίας προτείνων βουλευτὴς Σύρου ἐξέθηκεν, ὅτι μεταβαίνει σήμερον μετὰ πλειοτέρου θάρρους εἰς τὰς ἄλλας τροπολογίας του, καθ' ὅσον ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐμπορικῆς ἐκθέσεως περὶ ἧς θέλει εἴπει ὀλίγα τινά. Εἶπε καὶ ἄλλοτε ὅτι ὅταν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δασμολογίου ἀνεφύησαν πταίσματα κατά τινων φόρων, ὁ ὑπουργὸς συνεκρότησε μίαν ἐπιτροπὴν ἐξ ἐμπόρων καὶ ὑπαλλήλων διὰ νὰ ἐπιτυχθῇ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ δασμολογίου, ἥτις ἀληθῶς πολλὰς κατέβαλε προσπαθείας εἰς τὸ ἔργον της, περιλθεν ὅλα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν καὶ δι' ὁμόρους ἔκαμε δοκιμὰς, ἐνησχολήθη δὲ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἤθελον στηρίξει τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου ἑκάστου εἴδους. Οἱ μὲν ἐζήτουν νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἡ ἀξία, ἣν ἔχει τὸ ἐμπόρευμα ἀποβιβαζόμενον εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ Πειραιῶς, οἱ δὲ διϊσχυρίζοντο ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος, ἀφ' οὗ μετενεχθῇ εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὅτε φυσικῷ τῷ λόγῳ πᾶν ἐμπόρευμα ἐπιβαρύνεται καὶ μὲ πλειοτέρας δαπάνας. Μετά τινα δὲ περὶ τούτου φιλονεικίαν συνεφώνησαν μετὰ τῆς πρώτης γνώμης. Ἀκολούθως μετέβησαν εἰς ἕτερον ζήτημα περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ τιμήματος δι' ὅλας τὰς ποιότητας ἑκάστου εἴδους καὶ κατὰ συνέπειαν περὶ ἐπιβολῆς ἑνὸς τέλους ἐφ' ὅλων τῶν ποιοτήτων, καὶ οἱ μὲν ὑπάλληλοι ἐζήτησαν νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ὁ μέσος ὅρος τῶν διαφόρων κατὰ ποιότητα τιμῶν, οἱ δὲ ἔμποροι ὀρθῶς παρετήρησαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ κατανάλωσις, διότι τὰ μὲν τῆς ἀ. ποιότητος εἴδη καταναλίσκονται ὀλιγώτερον, τὰ δὲ τῆς κατωτέρας πλειότερον, καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν γνώμην τῶν ὑπαλλήλων εἰς μὲν τὰ τῆς ἀ. ποιότητος ἤθελεν ἐπιβληθῇ ἐλαφρότερος φόρος, εἰς δὲ τὰ τῆς κατωτέρας βαρύτερος. Ἐν τούτοις ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη τῶν ὑπαλλήλων καὶ κατ' αὐτὴν προσδιωρίσθησαν πολλαὶ τιμαὶ πρὸς συμφέρον μᾶλλον τοῦ δημοσίου

ἢ τοῦ ἐμπόρου. Εἰς ἄλλα δὲ πάλιν ἐμπορεύματα κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δασμολογίου δὲν ἐτηρήθη οὐδ' αὐτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ διὰ τοῦτο εἰς πολλὰ εἴδη ἐπεβλήθη φόρος ἀνώτερος τῶν 10 τοῖς 0|0 καὶ ἐπομένως θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ φέρωμεν ἐλαττώσεις τινας διὰ νὰ εἰμεθα ἐντὸς τοῦ νομίμου ὅρου τῆς φορολογίας ἤτοι τῶν 10 τοῖς 0|0, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ φόρος ἐπιβαρύνει τοὺς καταναλωτὰς καὶ οὐχὶ τοὺς ἐμπόρους. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ πράξῃ ἡ Βουλὴ πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀληθοῦς ὅρου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου νὰ προσδιορίσῃ τὸν δίκαιον φόρον τῶν 10 τοῖς 0|0; Εὔκταιον ἦτο ἐὰν ἠδύνατο νὰ συμπατίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς τοῦτο μᾶς ἐλλείπει ὁ χρόνος, ὀφείλομεν νὰ βασισθῶμεν εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἐμπόρων, οἵτινες συνεκρότουν τὴν ἐπιτροπὴν, τὰς ὁποίας ἐξέθεσαν ἐγγράφως πρὸς τὸν ὑπουργὸν, ἀντίγραφον δὲ τῆς ἐκθέσεως των σύτῆς διεύθυνεν εἰς αὐτὸν τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρου. Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν προτείνει νὰ καταβιβασθῇ τὸ τέλος τῶν μὲν ἁπλῶν ἢ μὲ ποικίλματα ὑφαντὰ σαγκουλίων εἰς δραχμὰς 3 ἀντὶ 4, τῶν δὲ κεντημένων εἰς 4 ἀντὶ 5.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ δασμολογίου εὑρέθη εἰς μίαν δυσκολίαν πολλὰ μεγάλην. διότι διὰ νὰ τεθῇ εἰς φόρος δίκαιος ἔπρεπε νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀξία ἑκάστου πράγματος καὶ πρὸς τοῦτο ἀπητεῖτο ἓν γνώρισμα σταθερόν. Ἐὰν π. χ. ὅλαι αἱ λευκαὶ ἢ μέλιναι τσόχαι εἶχον τὴν αὐτὴν τιμὴν, τότε εἴχομεν ἓν γνώρισμα σταθερὸν καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ φόρου ἦτον εὔκολος. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λύσωσιν οὔτε οἱ ἔμποροι, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὔτε ἄλλοι τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἡ γνώμη. Ἐπροσπαθήσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὰς ποιότητας τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων ἕνα ὁρισμὸν καταφανῆ διὰ νὰ ἐπιβάλληται ἀμέσως ὁ ἀνάλογος φόρος, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐζητήσαμεν νὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν κλωστῶν, ὡς τοῦτο γίνεται ἀλλαχοῦ, ἀλλ' εἴδομεν ὅτι καὶ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, διότι εἰς τὰ χρωματισμένα δὲν εἶναι εὔκολος ἡ ἀρίθμησις τῶν κλωστῶν. Εἴπομεν νὰ λάβωμεν ὡς βάσιν τὸ βάρος, ἀλλ' εἴδομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀναλογία τοῦ βάρους πρὸς τὴν ἀξίαν, διότι ἂν τὸ βάρος εἶναι πρὸς 10, ἡ ἀξία εἶναι πρὸς 1|2. Τότε εἴπομεν νὰ συγχωνεύσωμεν ὅλας τὰ ποιότητας, νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν τιμὴν ἑκάστου ἐμπορεύματος καὶ νὰ λάβωμεν τὸν μέσον ὅρον, πλησιάζοντες εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ πράγματα τῆς κοινῆς χρήσεως θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι μὲ βαρύτερον ἀναλόγως φόρον παρὰ τὰ τῆς πολυτελείας, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἄλλη τις θεραπεία, οὔτε νὰ προσεγγίσωμεν πλειότερον εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ σαγκουλία, οἱ ἔμποροι εἶπον ὅτι ὑπάρχουν τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ φορολογηθοῦν καὶ μὲ 12 δραχμὰς καὶ ἄλλα ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ τριῶν δραχμῶν φόρος εἶναι πολύς. Τὸ παλαιὸν δασμολόγιον προσδιώρισε κατὰ μέσον ὅρον 7 δραχμάς, ἀλλ' οἱ ἔμποροι εἶδον ὅτι οὕτω ἐπιβαρύνονται τὰ τῆς κατωτέρας ποιότητος καὶ ἐπρότειναν νὰ ἐλαττωθῇ τῶν μὲν κοινῶν εἰς 3, τῶν δὲ κεντημένων εἰς 4 δραχμάς. Ἀλλὰ μὴ πεισθεὶς εἰς τὴν γνώμην τῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐμπόρων, ἐζήτησε καὶ ἄλλας πληροφορίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ φόρος τῶν 3 καὶ 4 δραχμῶν ἐθεωρεῖτο μικρὸς, καθ' ὅσον ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένων σαγκουλίων τὰ πλεῖστα εἶναι τῆς ἀ. ποιότητος. Οὕτω λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς λαβὼν τὸν μέσον ὅρον μεταξὺ τοῦ κατὰ τὸ πρῶτον δασμολόγιον ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων προτεινομένου, προσδιώρισε 4 μὲν δραχμὰς διὰ τὰ κοινὰ, 5 δὲ διὰ τὰ κεντημένα· ἀπόκεινται ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Σύρου μὴ ἀναστᾶσα.

Προτείναντος ἀκολούθως τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος τῆς βατίστας εἰς δραχ. 2, 30 ἀντὶ 3, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι αἱ ἐπιτευχθεῖσαι εἰς τὸ δασμολόγιον μεταβολαὶ ἐγένοντο συνεπείᾳ πολλῶν ἐρευνῶν, μελέτης καὶ γνωμοδοτήσεως ἐμπόρων καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ σήμερον ἄνευ προηγουμένης ἐρεύνης ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου προτεινομένας μεταβολὰς, ἐκτὸς μόνον τριῶν, ἤτοι τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρωματοπάνων φόρου εἰς λεπτὰ 50 ἀντὶ 60· τῆς τῶν βαμβακερῶν μανδηλίων εἰς δραχ. 1 τὴν ὀκὰν ἀντὶ μιᾶς καὶ λεπτῶν 20 καὶ τῆς τῶν ἐν τῷ παραγράφῳ 3 τοῦ ἐδ. 15 εἰς τὸ Γ'. μέρος τῶν ὑφασμάτων, σαλίων μαλλίνων χονδρῶν κτλ. εἰς δραχ. 3 ἀντὶ 3. 50.

Οὕτω δὲ καὶ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου συναινέσαντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰς τρεῖς ταύτας μεταβολὰς, ἐχούσας οὕτω·

Ὑφάσματα βαμβακερὰ Α', 8) στρωματσόπανα ἡ ὀκὰ λεπτ. 50

Ὑφάσματα πλεκτὰ ἢ ποικίλα Γ'. 5) Μανδήλια βαμβακερὰ μὲ τύπους ἢ καὶ λευκὰ ἐν γένει, ὡς καὶ τὰ μαδράς . . . . . δραχ. 1

» » » » 15 Μάλλινα χονδρὰ παντὸς μεγέθους καὶ μαλλινοβάμβακα . » 3,

Ἐπὶ δὲ τοῦ στοιχείου Φ'. παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐγένοντο μερικαὶ παρατηρήσεις διὰ τὰ φέσια, τὰ ὁποῖα, ὡς βλέπετε, φορολογοῦνται τὰ μὲν τῆς Τύνιδος δραχ. 10 κατ' ὀκὰν, τὰ δὲ τῆς Βιέννης 7, καθ' ὅσον τὰ μὲν πρῶτα πωλοῦνται 18 μέχρις 24 δραχ. τὸ ἓν, τὰ δὲ τῆς Βιέννης 10 ἕως 12. Δὲν συναινεῖ ἑπομένως νὰ καταβιβασθῇ ὁ φόρος τῶν τῆς Τύνιδος, ὡς ἐπίσης θεωρεῖ ἄδικον καὶ τὸ ν' ἀναβιβασθῇ ὁ φόρος τῶν τῆς Βιέννης καὶ ἑπομένως φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὰ ὑπάρχοντα.

Ἐξέθηκεν ὁ τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου τῶν τῆς Βιέννης προτείνων, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν φεσίων τοῦ Τουνεζίου ἐπιβαλλόμενος φόρος 10 δραχ. κατ' ὀκὰν εἶναι ἀνώτερος τοῦ ὅρου τῶν 10 0|0, διότι ἡ δωδεκὰς ζυγίζει τρεῖς ὀκὰ. καὶ ἑπομένως πληρόνει δραχ. τριάκοντα, ἐνῷ, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, πωλοῦνται 18—24 δραχ. τὸ ἓν, ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον ἡ δωδεκὰς 252 δραχ. ὁ δὲ φόρος τῶν τῆς Βιέννης τοὐναντίον εἶναι κατώτερος καὶ τοῦ ὅρου τῶν 10 0|0, διότι πωλοῦνται μὲν 10 μέχρι 12 δραχ. τὸ ἓν, ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον ἡ δωδεκὰς 132 δραχ. ζυγίζει δ' ἑκάστη δωδεκὰς 1 1|2 μόνον ὀκὰν, καὶ ἑπομένως, πρὸς 7 δραχ. τὴν ὀκὰν, πληρόνει ἡ δωδεκὰς φόρον δραχ. 12 1|2, ἀντὶ 13, ὡς ἔπρεπε νὰ πληρόνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 10 0|0. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ διὰ νὰ δώσωμεν μικράν τινα βοήθειαν εἰς τὰ ἐντόπια φεσοποιεῖα, ἐπειδὴ καὶ τὰ τῆς Βιέννης πωλοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν μὲ τὰ ἰδικά μας, προτείνει νὰ ἐξισωθῇ ὁ φόρος τῶν φεσίων τῆς Βιέννης μ' ἐκεῖνον τῶν τοῦ Τουνεζίου, διὰ νὰ ἐλλείψῃ καὶ ἀπὸ τὰ τελωνεῖα ἡ ἀναφυομένη ἑκάστοτε ἀμφιβολία ἂν τὰ εἰσαγόμενα φέσια εἶναι τῆς Τύνιδος ἢ τῆς Βιέννης.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν δασμολογίῳ, εἰς τὸ τέλος τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν φεσίων, ὑπάρχει μία σημείωσις, καθ' ἣν τὰ ἐκ μερινοῦ μαλλίου χονδρὰ ἄστρηπτα νήματα κτλ. μένουσιν ἐλεύθερα φόρου. Οὕτω λοιπὸν κατὰ τὸ δασμολόγιον ἡ μὲν πρώτη ὕλη τῶν ἀκατεργάστων μαλλίων φορολογεῖται, ἡ δὲ κατειργασμένη μένει ἐλευθέρα, καὶ διὰ τοῦτο

οἱ φετοποιοὶ παραπονοῦνται δικαίως κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ παραβλάπτει τὰ συμφέροντά των, διότι φορολογοῦντες τὴν πρώτην ὕλην καὶ ἀφίνοντες ἀφορολόγητον τὴν κατεργασμένην, ἀπαγορεύομεν τὴν κατέργασιν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ οὕτως ἐλαττοῦμεν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τεχνιτῶν, διότι τοὺς ἀφαιροῦμεν τὴν ἐργασίαν. Προτείνει διὰ τοῦτο νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ σημειώσει νημάτων φόρος.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τῷ ὄντι ἀναγνωρίζει τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ μὴ ἔχωσιν ἀφορολόγητα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος νήματα, ἐξετάσας ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ἀξία των ἀναβαίνει εἰς δραχ. 15 τὴν ὀκάν, καὶ ἑπομένως παραδέχεται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπ' αὐτῶν φόρος δραχ. 1. 50 κατ' ὀκάν.

Προσέθηκέ τις, ὅτι ἀπό τινος χρόνου εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ βιομηχανία τῶν φεσίων, ἥτις οὐκ ὀλίγον ὠφέλησε, διότι κατέπαυσε τὴν ἐξαγωγὴν τοσούτων χρημάτων, ἅτινα ἐδαπανῶντο εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν φεσίων τοῦ Τουνεζίου. Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ δώσωμεν διὰ τοῦτο εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα μικράν τινα βοήθειαν; Πρέπει τάχα νὰ ἀφήσωμεν ἐντελῶς ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ξένων φεσίων; Αὐτὸς φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὡριμώτερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ οὕτω νὰ προέλθωμεν εἰς μίαν δικαίαν ἀπόφασιν. Κατὰ τὸ δασμολόγιον ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ μὲν τῶν φεσίων τῆς Τύνιδος 10 δραχμαί, ἐπὶ δὲ τῶν τῆς Βιέννης 7, μᾶς εἶπον δὲ οἱ ἀγορεύσαντες ὅτι ἡ διαφορὰ τοῦ φόρου προκύπτει ἐκ τοῦ βάρους, ἀλλ' αὐτὸς λέγει ὅτι ἡ διαφορὰ προκύπτει καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην περίστασιν, διότι τὰ χάρτινα ἐπικαλύμματα τῶν φεσίων τοῦ Τουνεζίου ζυγίζουσι 300 δράμια πλειότερον ἐκείνων τῆς Βιέννης. Ἐπειδὴ δὲ ἔχομεν τὸ συμφέρον νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἐντόπιον βιομηχανίαν, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ποῖα φέσια ἐγγίζουν εἰς τὴν ποιότητα καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἰδικῶν μας, καὶ ἐκεῖνα νὰ ἐπιβαρύνωμεν διὰ νὰ καταναλίσκωνται τὰ δεύτερα· τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ τῆς Βιέννης. Πρέπει λοιπὸν ἢ ν' αὐξήσωμεν τὸν φόρον τῶν φεσίων τῆς Βιέννης, καὶ τότε συντρέχομεν τὰ ἐντόπια, ἢ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸ ἐπικάλυμμα ἀπὸ τὰ φέσια τοῦ Τουνιζίου, καὶ οὕτως ἐρχόμεθα εἰς μίαν ἀναλογίαν, διότι ἄλλως ἀποκλείομεν τὰ φέσια τοῦ Τουνεζίου καὶ περιποιούμεθα πλειότερον τὰ τῆς Βιέννης. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς δὲν δέχηται τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου τῶν φεσίων τῆς Βιέννης, ἂς δεχθῇ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπικαλύμματος.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι βεβαίως δὲν ἐκλήθημεν ἐνταῦθα διὰ νὰ προστατεύσωμεν τὰ συμφέροντα τῆς Τύνιδος, ἀλλὰ διὰ νὰ κανονίσωμεν τοὺς φόρους μας, ἢ τοὐλάχιστον νὰ προστατεύσωμεν τὰ ἰδικά μας συμφέροντα. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προστασίας, τοῦτο ἐλύθη χθὲς καὶ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας. Παρατηρεῖ δὲ πρὸς τούτοις ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ ἡμεῖς ζητοῦμεν δὲν ἐπιτρέπει οὐδόλως τὴν ἐντόπιον βιομηχανίαν, διότι ἄλλως οἱ ἐργοστασιάρχαι ἤθελον παραπονεθῇ καὶ περὶ τούτου ὡς παρεπονέθησαν καὶ διὰ τὰ μαλλία. Τὰ φεσοποιεῖα ὑπῆρξαν καὶ ἀνεπτύχθησαν ἄνευ προστασίας τινός, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι πρέπει νὰ μείνωμεν ὅπου εὑρισκόμεθα καὶ νὰ μὴ ζητῶμεν νὰ μεταβάλωμεν φόρους, οἵτινες ἐξετάσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ ἐμπόρων, οἵτινες καὶ συμφέρον εἶχον καὶ γνῶσιν καὶ πεῖραν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρότεινων τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου τῶν φεσίων τῆς Βιέννης, ὅτι παρ' ὀλίγον ὁ ὑπουργὸς νὰ μᾶς ὀνομάσῃ καὶ βουλευτὰς τῆς Τύνιδος, ἐνῷ δὲν ἤλθομεν νὰ προστατεύσωμεν τὰ συμφέροντα τῆς Τύνιδος, προτείνοντες αὔξησιν φόρου εἰς τὰ φέσια ἄλλου Κράτους, ἀλλὰ νὰ ἐξισώσωμεν τὸν φόρον μὲ τὴν γενικὴν τῆς φορολογίας ἀρχὴν τῶν 10 0|0, διὰ νὰ μὴ προστατεύσωμεν ξένην βιομηχανίαν, παραβλάπτοντες τὰ συμφέροντα τῆς ἰδικῆς μας.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος, ὅτι θέλων ὁ ὑπουργὸς ν' ἀντικρούσῃ τὴν περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου τῶν φεσίων τῆς Βιέννης πρότασιν, μετεχειρίσθη πάλιν τὴν λέξιν *προστασία*, εἰπὼν ὅτι δὲν πρέπει νὰ χορηγῶμεν τοιαύτην. Συμφωνεῖ καὶ οὗτος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν προστασίαν εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ ὃ ν πρέπει τοὐλάχιστον νὰ προστατεύσωμεν ἡμᾶς αὐτούς; Ὑπάρχουν βέβαια 400,000 κεφάλαι, αἵτινες ἕτεραν ἄλοτε φέσια τοῦ Τουνεζίου καὶ βεβαίως ἕκαστος ἠγόραζεν ἐν κατ' ἔτος πρὸς 4 τάλληρα. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐδαπανῶντο κατ' ἔτος 1,600,000 τάλληρα, τὰ ὁποῖα ἐπληρώνομεν ὡς φόρον εἰς τὸν Σατραπίσκον τῆς Τύνιδος, καὶ τὸν φόρον αὐτὸν ἐπαύσαμεν πληρώνοντες μετὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι σύστασιν τῶν φεσοποιείων, ἐξοδεύοντες μικρὸν μόνον μέρος διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ μαλλίου. Δὲν προστατεύομεν λοιπὸν τὰ καταστήματα, ἀλλὰ τὸν ἑαυτόν μας, καὶ οὕτω πράττουν καὶ σκέπτονται ὅλα τὰ ἔθνη, ἅτινα προνοοῦν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ δόξης των.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος ὅτι, καὶ ὑπουργοὶ καὶ βουλευταὶ διὰ ν' ἀπο-

κρούσωμεν μίαν πρότασιν, μεταχειριζόμεθα τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν ἔγεινε παράπονον ὑπὸ τῶν βιομηχάνων καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ τὴν παραδεχθῶμεν. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι σωματεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὁδηγῆται εἰς τὰς ἀποφάσεις του ἀπὸ τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐξιτάζῃ ἕκαστον ἀντικείμενον ὑπὸ γενικωτέραν ἔποψιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους· ἐπομένως ἡ πρόρασις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάζῃ τὰς ἀποφάσεις μας.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐπιθέσαντες φόρον 1 1|2 δραχμῆς ἐπὶ τῶν κατεργασμένων μαλλίων, χωρὶς ν' ἀφήσωμεν ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀκατεργάστων, οὐδεμίαν ἐχορηγήσαμεν συνδρομὴν εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν, ἀλλὰ μάλιστα ἐχειροτερεύσαμεν τὴν θέσιν της. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπεκρούσθη ἡ ἀτέλεια, πρατείνει νὰ ἐλαττωθῇ τοὐλάχιστον ὁ φόρος τῶν ἀκατεργάστων μαλλίων.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀ. ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου τῶν φεσίων τῆς Βιέννης, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα. Παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὰς δύω ἑτέρας προτάσεις, περὶ ἐπιβολῆς φόρου δραχ. 1. 50 ἐπὶ τῶν ἐκ μερινοῦ μαλλίου χονδρῶν ἀστρήπτων νημάτων, προπαρεσκευασμένων δι' ἐλαίου πρὸς κατασκευὴν φεσίων, καὶ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τῶν ἐκ μερινοῦ ἀκατεργάστων μαλλίων πρὸς κατασκευὴν φεσίων εἰς δραχ. 4 ἀντὶ 6.

Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τοῦ πρὸς ἐπίστρωσιν τῶν τοίχων χρησιμεύοντος χάρτου εἰς λεπτὰ 80 ἀντὶ δραχμῆς 1.

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης παρατηρήσεως ἐπὶ τοῦ Στοιχ. Υ'. ὡς οὐδ' ἐπὶ τῶν φαρμάκων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀκολούθως ἐπρότεινέ τις νὰ προστεθῇ ὡς ἄρθρον 2 τὸ ἑπόμενον·

«Αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις, αἱ γενόμεναι καὶ γενησόμεναι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου συμφώνως μὲ τὸ μεταποιούμενον ἤδη εἰς νόμον Β. διάταγμα τῆς 21 Ἰουλίου 1858, κυροῦνται.»

Προσθεὶς ὅτι κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, μὴ κυρούμεναι αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις τῶν φόρων συνεπείᾳ τοῦ διατάγματος τῆς 21 Ἰουλίου, εἰσὶ παράνομοι.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι θεωρεῖ ὅλως περιττὴν τὴν προσθήκην, διότι κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὸν νόμον, ἐν ἀπουσίᾳ

τῶν Βουλῶν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιῇ διὰ διατάγματος τοὺς φόρους, τὸ δὲ διάταγμα αὐτὸ μένει ἰσχυρὸν μέχρι δύω μηνῶν μετὰ τὴν συγκλεισιν τῶν Βουλῶν. Ἐὰν λοιπὸν σήμερον θελήσωμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι κυροῦται τὸ περὶ οὗ λόγος διάταγμα, σημαίνει ὅτι μέχρι τοῦδε ἦτον ἄκυρον, καὶ ἐπομένως ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ τὴν κύρωσίν του, ὁ ὑπουργὸς θεωρεῖται ὑπεύθυνος, ἐφ' ᾧ ἔσχε τὸ δικαίωμα δυνάμει τοῦ νόμου νὰ προβῇ εἰς ὅσας ἐθεώρει ἀναγκαίας μεταβολὰς δυνάμει ἑνὸς διατάγματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην κυρώσεως διὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ μέλλον.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ τὴν προσθήκην προτείνας συγχέει μίαν περίστασιν οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχουσαν σχέσιν. Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς ἔπραττε πρᾶξίν τινα μὴ στηριζομένην εἰς νόμον, ἠδύνατο νὰ ἐλθῇ σήμερον καὶ νὰ ζητήσῃ ὑπὸ τῶν Βουλῶν τὴν νομιμοποίησίν της. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ διάταγμα στηρίζεται εἰς τὸν τελωνιακὸν νόμον καὶ ἐπομένως οἱ δι' αὐτοῦ τροπολογηθέντες φόροι εἰσὶ νόμιμοι, διότι ἐτροπολογήθησαν δυνάμει τῆς ἐξουσίας, ἣν ἡμεῖς ἐδώσαμεν εἰς τὸν ὑπουργόν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 83, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Σταίκου καὶ Εὐσταθίου Οἰκονομοπούλου· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὸ τέλος ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐν τῷ κάτωθι πίνακι ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων κανονίζεται ὡς ἐν αὐτῷ σημειοῦται.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Τροποποιήσεις ἐπενεχθεῖσαι ἐπὶ τοῦ δασμολογίου.

Στοιχ. Δ'.	Δέρματα ἀκατέργαστα βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βουβαλίων ξηρὰ	λεπ.	6
» »	» Ὑγρὰ ἀλατισμένα	»	3
» »	» Ὅμοια τῆς Αἰγύπτου ἐπικεχρισμένα μὲ πηλὸν	»	2
» Π'.	Οἶνος κοινὸς τῆς Εὐρώπης εἰς βαρέλλας ἢ ὁκά	»	60
» Σ'.	» Κοινὸς σίδηρος παντὸς τόπου κλπ.	»	80
» Υ'.	Ὑφάσματα βαμβακερὰ στρωματόπανα	»	50
Ἔδαρ. 4.	Φλανέλλαι χρωματισμέναι διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ ὑπενδύματα ἢ ὁκά	δρ.	3
	Ὅμοιαι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι εἰς κομμάτια ἢ εἰς ἐνδύματα πλεκταὶ ἢ ὑφαντὰι	»	1:50
	Ὅμοιαι κατωτάτης ποιότητος εἰς κομμάτια ἢ φορέματα λευκὰ ἢ χρωματισμένα πρὸς χρῆσιν ναυτῶν, ἐργατῶν κλπ.	»	1
	Πλεκτὰ ἢ ποικίλα 5 μανδήλια βαμβακερὰ μὲ τύπους ἢ καὶ λευκὰ ἐν γένει ὡς καὶ τὰ μαδρᾶς	»	1
	Μάλλινα χονδρὰ παντὸς μεγέθους καὶ μαλλινοβάμβακα, ἄρρηκτα νήματα προπαρεσκευασμένα δι' ἐλαίου πρὸς κατασκευὴν φεσίων.	»	1:50
	Τὰ δὲ ἐκ μερινοῦ ἀκατέργαστα μαλλία πρὸς κατασκευὴν φεσίων.	»	4
	Χαρτίον διὰ τοὺς τοίχους (ταπησερίαι) ἐν γένει	λεπ.	80

ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐξαγωγή.

Ὀνόματα καὶ περιγραφὴ τῶν ἐμπορευμάτων	Μονὰς πρὸς ἣν ἐπιβάλλεται ὁ δασμὸς	Δασμὸς ἐξαγωγῆς	
		Ἀ.	Ν.
Ἀλεύρι σίτου	ἀκὸ ἢ κιλὸ	.	50
Ἀμύγδαλα ἄνευ κελύφους	»	.	30
» μετὰ κελύφους	»	.	15
Ἀνθρακίτης	»	.	90
Ἀσβέστιον	»	.	10
Βαμβάκιον, ἔριον ἀκατέργαστον	»	.	70
Βόες, ἀγελάδες, μόσχοι, ταῦροι, βόδια	κεφαλὴ	.	.
Βούβαλοι	»	.	.
Βουτύρια καὶ λίπη ζωϊκὰ	ὀκὰ ἢ κιλὸ	.	.
Γάλα	»	.	.
Γαλαῖ	»	.	.
Γαλῆ	»	.	.
Γλυκύρριζα	»	.	.
Γουνία ἀγρίων ζώων	»	.	.
Δέρματα ἀκατέργαστα βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βουβαλίων ξηρὰ	»	.	.
» ὑγρὰ ἀλατισμένα	»	.	.
Δορκάδες	κεφαλὴ	.	.
Ἐλαῖαι	ὀκὰ ἢ κιλὸ	.	.
Ἔλαιον ἐλαίας	»	.	.
Ἐλάφια	κεφαλὴ	.	.
Ἐλάφιον κέρας	ὀκὰ ἢ κιλὸ	.	.
Ἐρίφια	κεφαλὴ	.	.
Ἔριφοι	»	.	.
Ἔρια	ὀκὰ ἢ κιλὸ	.	.
Ἐρίων ἀπορρίμματα	»	.	.
Ζῶα ἄλλα ἀγρία	κεφαλὴ	.	.
Ζῶα ἄλλα ἥμερα	»	.	.
Ἡμίονοι	»	.	.
Θρίδαξ	ὀκὰ ἢ κιλὸ	.	.
Ἵπποι	κεφαλὴ	.	.
Καμήλια	»	.	.
Κάπρος ἄγριος	»	.	.
Κάπρος ἥμερος	»	.	.
Κάπρος ἐκτομίας	»	.	.
Κάπρος ἐκτομίας ἀγρίου	»	.	.
Κάπρος ἐκτομίας ἡμέρου	»	.	.
Κάπρος ἥμερος	»	.	.
Κάπρος ἄγρι

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δρ.	Δ.	Παρατηρήσεις
Α.				
ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΣ, ἀκατέργαστος	τὸ καντάρι	1		
» κατειργασμένος εἰς διάφορα σκεύη .	ἡ ὀκὰ		30	
ΑΝΘΗ, μιμητὰ ἢ χειροποίητα γυναικείου στολισμοῦ ἀπὸ ἐξάμιτον (βελοῦδον), σενίλιαν (κάμπην, chenille) ἢ ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ποικίλματα καὶ καρπούς	ἡ ὀκὰ	30		
» ὕφασια ἀπὸ ὑφάσματα τολυπανερὰ καὶ πάνινα .	»	10		
» ἐκ χάρτου χρωματισμένου	»	4		
Β.				
ΒΑΜΒΑΞ, (βαμβάκι) μὲ φλοιὸν, ἤτοι μὲ καρύκι . . .	τὸ καντάρι		75	
» ἄνευ φλοιοῦ μὲ σπόρον	»	1	50	
» ἄνευ σπόρου (μαχλίτσι)	»	5		
ΒΑΡΕΛΑΙΑ, ἡ Βυτσία (βουτσιὰ) μὲ στρόφια σιδηρᾶ χωρητικότητος	ἑκάστ. βαρέλ.		50	
» » » μὲ στρόφια ξύλινα,			30	

ΒΑΤΑΙ, (Νακτὰ), ἤτοι βαμβάκι εἰς φύλλα μὲ κόμμι . .	ἡ ὀκὰ		30
ΒΑΦΑΙ, Στυψώματα καὶ χρώματα.			
Βαφαί.			
» » Ἀνθηρόκοκκος (κρεμέζι)	ἡ ὀκὰ	2	
» » Ἰνδικὸν (λουλάκι) ἐν γένει	»	2	
» » Κόκκος (ἀσφούριον)	τὸ καντάρι	5	
» » Ξύλον φερναμπούκιον (μπακάμι κόκκινον)..	»	4	
» » Σάντα Μάρθας τετριμμένον ἢ εἰς τεμάχια.	»	1	50
» » Καμπεχιανὸν (μπακάμι μόρικον) τετριμμένον ἢ εἰς τεμάχια	»	1	
» » Κρόκκος (σαφρᾶς) τῆς Τουρκίας . . .	ἡ ὀκὰ		60
» » » » τῆς Εὐρώπης . . .	»	4	
» » Κρακόρριζα (ζερδετζάρι ἢ κούρκουμα) .	»		5
» » Πρινοκόκκιον (Κόκκος βαφικὸς) . . .	»	2	50
» » Ῥαμνὶς (ἀλατζοχέρι) πάσης ποιότητος καὶ τόπου	»		20
» » Ῥιζάριον (ἐρυθρόδανον)	τὸ καντάρ.	3	20
» » Τουραμπὶ	ἢ ὀκὰ		50
Στυψώματα			
» » Ἔλυτρα βαλάνων (βελανίδια) λεπτὰ καὶ χονδρὰ	τὸ καντάρι	1	20
» » Χάλκανθος, (καράμπογια, βιτριόλινον πράσινον).	»		75

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΒΑΦΑΙ. (*Συνέχεια*)				
Στυφώματα				
» » Ὅμοια κυανῆ (γαλαζόπετρα)	ἡ ὀκὰ	4		
» » Κηκὶς (κηκίδιον)	»		20	
» » Πίτυος φλοιὸς (πίτυκας) καὶ πᾶς ἄλλος φλοιὸς πρὸς βαφὴν ἢ καὶ διὰ τὰ βυρσοδεψεῖα	τὸ καντάρι		15	
» » Ῥοῦς ὁ βυρσοδεψικὸς (ῥοῦδι ἢ σουμάκι) ·	»		25	
» » Στυπτηρία (στύψις) ἐν γένει	»	1	50	
Χρώματα λευκά.				
» » Ὀξείδιον ψευδαργύρου (λευκὸν ζίγκου) καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ λευκὰ χρώματα. ·	τὸ καντάρ.	6		
» » Ψιμύθιον (λευκὸν μολύβδου, σουμπέτζι)..	»	3		
Χρώματα κίτρινα.				
» » Ἀρσενικὸν κίτρινον (ζερνίκι)	ἡ ὀκὰ		15	

» » Κίτρινον τοῦ χρωμίου (χρωμικὸς μόλυβδος) καὶ πάντα τὰ λοιπὰ μεταλλικὰ κίτρινα χρώματα.	ἡ ὀκὰ		20	
» » Λάκκα κιτρίνη	»		40	
» » Ὤχρα (κιτρίνη γῆ)	τὸ καντάρι		40	
» » Χρυσὸς Μωσαϊκὸς (θειοῦχος κασσίτερος)..	ἡ ὀκὰ	2		
» » Χρισωπὸν (γκόμμα γκούτα) . . .	»		60	
Χρώματα ἐρυθρά.				
» » Βῶλος Ἀρμενικὸς (κιλερμενὶ)	»		5	
» » Καρμήνιον	»	16		
» » Κιννάβαρι (ἀσημοβαφὴ) εἰς κρυστάλλους ἢ κόνιν.	»		80	
» » Κόκκινον Ἀγγλίας (Rosso d'Inglitera)...	»	1		
» » Λιθάργυρος (μολυβδόχωμα, ὀρτασάγι).	τὸ καντάρι	2	30	
» » Λάκκαι ἐρυθραὶ	ἡ ὀκὰ		60	
» » Μίλτος ἡ τεκτονικὴ (ὤχρα κοκκίνη (terra rossa)καὶ ὅλα τὰ γαιώδη ἐρυθρὰ χρώματα	τὸ καντάρι	2		
» » Σάνδυξ (μίνιον, σουλιγένι)	»	2	50	
» » Σανδαράχη (realgar) ἢ κόκκινον ποντικοφάρμακον	ἡ ὀκὰ		15	
ΒΑΦΑΙ Πᾶν ἄλλο ἐρυθρὸν χρῶμα μὴ κατονομασθὲν, ὡς καὶ τὸ ἰῶδες (μενεξελὶ)	»		10	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΒΑΦΑΙ *Χρώματα φαιὰ ἢ κιτρινά.*				
» » Γῆ Ὀμβρία (terra d'ombra) καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ φαιὰ χρώματα	τὸ καντάρι	4		
» *Χρώματα μαῦρα.*				
» » Αἰθάλη (νεγροφοῦμον)	»	2	50	
» » Μέλαν Σινικὸν (μελάνη Κίνας) . . .	ἡ ὀκὰ	20		
» *Χρώματα κυανᾶ.*				
» » Κυανοῦν Πρωσσίας (ἀρρολούλακον) . .	ἡ ὀκὰ		30	
» Πάντα τὰ λοιπὰ κυανᾶ χρώματα	»		20	
» *Χρώματα πράσινα.*				
» » Γῆ πρασίνη (ὤχρα πρασίνη)	τὸ καντάρι		80	
» » Ἰὸς ξυστὸς (γιάρι καὶ τζεγκιάρι) . .	ἡ ὀκὰ		15	
» » Λάκκαι πράσιναι	»		40	
» » Πράσινον τοῦ πακκέτου (ἀρσενιώδης χαλκὸς) καὶ τὰ λοιπὰ μεταλλικὰ . . .	»		40	

» *Χρώματα παρεσκευασμένα διὰ τοῦ ἐλαίου.*				
» » Εἰς βαρέλλια ἢ τενεκέδες	ἡ ὀκὰ		10	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν δοχείων.
» » Εἰς κίστας διὰ ζωγράφους	»		40	
» » Εἰς μικρὰ τεμάχια ἐντὸς κυτίδων (κασσελάκια) διὰ τοὺς παῖδας, τὰ 12 κασσελάκ. τῶν 12 κομ.	ἡ δωδεκὰς	—	25	Τὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον κατ' ἀναλογίαν.
» » Βερνίκιον (βερνίκι)	ἡ ὀκὰ		20	
» » Βαφὴ διὰ τὸ στίλβωμα τῶν ὑποδημάτων εἰς μικρὰ ἢ μεγάλα δοχεῖα . .	»	—	10	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας
ΒΕΛΟΝΑΙ *βαμβάκινοι παντὸς τόπου ἀδιακρίτως.* . . .	»	3	50	
» δι' ἐμβαδοπωλούς	»		80	
» διὰ σάκκους (σακκορράφαι) καὶ τρίκογγοι πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων	»		50	Ἄνευ ἐκπεσμ. τάρας τῶν ἐπιτυλιγμάτων.
» διὰ πλέξιμον καὶ φουρκέτται (δικλίδες) . .	»		30	
» μὲ κεραλὴν ἤτοι καρφίτσαι	»		60	
ΒΙΒΛΙΑ, λευκὰ, ἄγραφα ἢ διαγραμμισμένα (χαρακωμένα), δεμένα ἢ ἄδετα (κατάστιχα)	»		30	
» Τὰ ἔντυπα ἐν γένει	ἐλεύθ. τέλ.		—	ἐλεύθ. τέλους.
ΒΟΥΤΑΛΙΝΙΑ, (ὄστιαι) κοιναὶ ἐξ αἰζόμου εἰς κουτία ἢ φακέλλους (πάκα)	ἡ ὀκὰ		1	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν κουτίων καὶ φακέλλων.
» διαφανῆ ἐκ πανιῶς	»		2	
ΒΟΥΛΟΚΙΠΡΙΟΝ, (κηρὶ Ἱσπανίας) ἄνευ διακρίτεως χρώ-				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὸν τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ματος ἢ ποιότητος	ἡ ὀκὰ		50	
ΒΟΥΡΤΣΑΙ, (ψῆκτραι) διὰ φορέματα, καπέλλα, τῆς κόμης καὶ τραπεζῶν	ἡ δωδεκὰς	2		
ὀδόντων, ὀνύχων, ξυραφίσματος καὶ κτενίων..	»		50	
» Δι' ὑποδήματα (στιλβωθρα)	»		20	
» Ἵππων καὶ σφουγγαρίσματος τρίχιναι . .	»	1		
» Σφουγγαρίσματος ἐκ χόρτου	»		15	
» Διὰ ξεσκόνισμα καὶ ἄσπρισμα ἐκ τριχῶν ἢ πτερῶν	»	2		
» Μικραὶ στρατιωτῶν	»		10	
ΒΟΥΤΥΡΟΝ ἐν γένει	ἡ ὀκὰ		20	
Γ.				
ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ	ἐλεύθεροι			
ΓΑΕΤΑΝΙΑ, καὶ κορδόνια μεταξωτὰ καὶ ἡμιμέταξα ἐν γένει μὲ θυσάνους ἢ κομβία δι' Ἑλληνικὰ φορέματα ἀνδρῶν ἢ γυναικεῖα	ἡ ὀκὰ	6		
ΓΑΕΤΑΝΙΑ Μάλλινα	ἡ ὀκὰ	2		
» Βαμβακερὰ	»		80	
» Ψάθινα διὰ σκιάδια	ἡ δωδεκὰς		25	
ΓΑΡΟΥΦΑΛΑ ἢ μοσχοκάρφια	ἡ ὀκὰ		40	
Δ.				
ΔΕΡΜΑΤΑ *Ἀκατέργαστα* βοῶν, μόσχων, καμήλων καὶ βουβάλων· ξηρὰ . .	ἡ ὀκὰ		6	
» » » ὑγρὰ ἀλατισμένα . .	»		3	
» » » Ὅμοια τῆς Αἰγύπτου ἐπικεχρισμένα μὲ πηλὸν.	»		2	Ἄνευ τινὸς ἐκτιμεῶς διὰ τὸν πηλόν.
» » προβάτων (κώδια) ἢ τράγων (τραγέαι)	»		14	
» » χοίρων (φορκαῖ)	»		6	
» » αἰλούρων, γαλῶν, λαγωῶν καὶ λοιπῶν ἀγρίων ζώων, ὅρα ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ ἀκατέργαστα				
ΔΙΣΚΟΙ, παντὸς μεγέθους καὶ πάσης κατασκευῆς, ἐκτὸς τῶν ἐκ πολυτίμων μετάλλων κατ' ἐκτίμησιν . .	10 τοῖς 0/0			
Ζ.				
ΖΑΚΧΑΡ εἰς κώνους ἀκεραίους ἢ συντεθλασμένους. . .	ἡ ὀκὰ		20	
» Εἰς κόνιν παντὸς τόπου	»		13	
» Μαύρη ἀκαθάριστος	»		8	
Η.				
ΗΛΕΚΤΡΟΝ, ἀκατέργαστον	»	10		

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
Η. ΗΛΕΚΤΡΟΝ Κατειργασμένον εἰς διάφορα εἴδη, οἷον περιστόμια (ἐμαγέδες), κομβολόγια κλπ. . .	τὸ δράμι		10	
» Εἰς συντρίμματα ἀνεπιτήδεια πρὸς κατεργασίαν καὶ εἰς κόνιν	ἡ ὀκὰ		60	
Θ.				
ΘΕΪΚΟΝ ΟΞΥ (πνεῦμα βιτριολίου)	»		10	
ΘΗΛΥΚΩΜΑΤΑ, (κόπτσαι), σιδηρᾶ κασσιτερωμένα, ὀρειχάλκινα, χαλύβινα (ἀτσαλένια) διὰ λαιμοδέτας, κάλτσας, περισκελίδια (πανταλόνια) κλπ. . .	»		60	
Κ.				
ΚΑΔΙΑ, τῆς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας, λατρόνι, ζοράκι, σόδα κρυσταλλωμένη καὶ σόδα διὰ σαπωνοποιΐαν.	τὸ καντάρι	1		
ΚΑΛΤΣΑΙ, (καλτιοι ἡ πέλυθρα) μεταξωταί.	ἡ ὀκὰ	16		
» μάλλιναι τῆς Εὐρώπης, λεπταὶ ἐκλεκταὶ, ὡς καὶ αἱ λιναί.	»	3		

» Μάλλιναι καὶ λιναὶ κοιναὶ χονδραὶ . .	ἡ ὀκὰ	1	50	
» Βαμβακηραὶ ἐν γένει	»	2		
ΚΑΛΤΙΟΔΕΤΑΙ (καλτσοδέται) ἀπὸ κόμμι ἐλαστικὸν .	»	2		
ΚΑΜΤΣΙΚΙΑ (μάστιγες) ἐκ χορδῶν (κόρδας)	ἡ δωδεκὰς	2	50	
» ἐκ κλωστῆς βερνικωμένα ὡς καὶ τὰ τῶν παίδων.	»	1		
» δι' ἁμαξηλάτας	»	4		
ΚΑΝΈΛΑΑ (κινάμωμον) πάσης ποιότητος	ἡ ὀκὰ		50	
ΚΑΠΈΛΑΑ ἀνδρῶν ὑφηλὰ ἢ χαμηλότερα, Καστόρια, μεταξωτὰ, μάλλινα, σύμμικτα κτλ. . . .	ἕκαστον	1	50	
» χαμηλὰ μάλλινα ἢ σύμμικτα (κετσεδένια).	»		50	
» Ὅμοια τῶν ἄνω ὑψηλὰ ἢ χαμηλὰ ἡμικατεργασμένα (πιλώματα) κατ' ἐκτίμησιν...	5 τοῖς 0/0			
» Ψάθινα τῆς Εὐρώπης· μονὰ πάσης ποιότητος.	ἕκαστον		30	
» » » διπλᾶ	»		70	
» » τῆς Μελίττης	ἡ δωδεκὰς	1	20	
» » λίαν χονδρὰ δι' ἐργάτας	»		50	
» Τὰ γυναικεῖα ἐν γένει, τὰ τῶν καρσίων καὶ τὰ τῶν παίδων μὲ στολίδια ἢ χωρὶς τοιούτων κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
ΚΑΠΝΟΣ εἰς φύλλα ἢ κεκμένος παντὸς τόπου . . .	ἡ ὀκὰ		60	
» εἰς κυλίνδρους (ρόλλους)	»	1	50	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὸν τέλος Δρ.	Α.	Παρατηρήσεις
ΚΑΠΝΟΣ εἰς κηγάρα ἐν γένει παντὸς τόπου	ἡ ὀκὰ	2		
» κοπανιστὸς (τομπεκὶ) ἐν γένει	»	1		
ΚΑΣΚΕΤΑ (πετάσια) ἀνδρῶν καὶ παίδων ἐκ τσόχας ἢ ἄλλων ὑφασμάτων	ἡ δωδεκὰς	4		
» δερμάτινα	»	2		
ΚΑΨΟΥΛΙΑ, δι' ὅπλα	ἡ ὀκὰ	1	25	
» δι' ἐμβαδοποιοὺς ἢ ῥάπτας	»		60	
ΚΗΡΟΠΑΝΙΟΝ (μουσαμᾶς) χρωματισμένον δι' ἐπικαλύμματα τραπεζῶν μὲ φλανέλαν	»	1		
» ἄνευ φλανέλας	»		80	
» Κίτρινον δι' ὑπενδύματα σκιαδίων (γόδρας καπέλων) κοινὸν	»	3		
» δι' ἐπίστρωσιν θαλάμων ἐν γένει . . .	»		50	
ΚΑΩΣΤΗ, μαλλίνη ἐν γένει διὰ κέντημα, παντὸς χρώματος.	»	2	50	
» λινὴ ἢ καννα6ίνη ἀλεύκαστος διὰ ῥάψιμον ἢ ἐμβαδοποιούς	ἡ ὀκὰ		50	
» » λευκασμένη ἢ χρωματισμένη .	»	1		
» λινὴ λεπτὴ διὰ κέντημα	»	4		
» » τῆς Τραπεζοῦντος διὰ δίκτυα, καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Τουρκίας διὰ ῥάψιμον. .	»	1		
» » κιτρίνη εἰς κουβαρίδας δι' ἐμβαδοποιοὺς κλπ. ἢ εἰς κυκλία.	»		60	
» Ἐλαιοβαφὴς (τοῦ λαδιοῦ) διὰ σημάδευμα ὑφασμάτων (μάρκας)	»	2	50	
» Βαμβακερὴ εἰς ῥοτσέλας παντὸς ἀριθμοῦ λευκή.	»	1	40	Μὲ ἐκπεσμὸν 50 0/0 διὰ τὰς ῥοτσέλας.
» » » χρωματισμένη .	»	1	60	
» » εἰς κουβαρίδας, ἐν γένει ὡς καὶ εἰς θηλυκοῖς διὰ κέντημα λευκὴ. . .	»		50	
» » ὁμ. χρωματισμένη .	»		60	
» Μεταξωτὴ ἐν γένει, χρωματισμένη ἢ μὴ ὡς καὶ στριμένη (ἰμπρισίμι) . . .	»	10		
» » ἐκ κάμπης (σενίλιας)	τὸ δράμι		10	
ΚΟΚΚΑΛΑ, ἐλεφάντινων ἀκατέργαστον	ἡ ὀκὰ		12	
» » κατειργασμένον πάσης ἐργασίας, οἷον κτένια κλπ. εἴδη . . .	τὸ δράμι		1	
» χελώνειον (μπαγᾶς, ταρταρούγα) ἀκατέργαστον.	ἡ ὀκὰ		20	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὰ τέλη Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΚΟΚΑΛΑΑ χελώνειον κατειργασμένον εἰς οἱαδήποτε εἴδη, οἷον διαλυστήρια (τσατσάραις) ξάνια (κτένας) κτενάκια, ταμβακοθήκας καὶ τὰ παρόμοια	τὸ δράμι		2	
» ὅλων τῶν λοιπῶν ζώων καὶ ἰχθύων κόκκαλα καὶ κέρατα ἀκατέργαστα	τὸ καντάρι		40	
» *κατειργασμένα* διὰ λεπτῆς ἐργασίας, οἷον κτέναι σκαλισταὶ καὶ δικτυωταὶ, κτενάκια τῶν προκομίων, διαλυστήρια (τσατσάραις), δακτυλῆθραι, βελονοθῆκαι, κομβία κτλ.	ἡ ὀκὰ	3		
ΚΟΚΚΑΛΑ, ὁμ. ἁπλουστέρας ἐργασίας, οἷον κουτάλια, καλαμάρια, κτένια, καὶ διαλυστήρια κοινὰ, ὡς καὶ ξάνια (κτέναι τῆς κεφαλῆς) πρόστυχα, κόκκαλα τῶν ἐμβάδων, φαλαίνεια (βέργαις μπαλαίνας) πρὸς διαφόρους χρήσεις, καὶ τὰ παρόμοια	ἡ ὀκὰ	1	50	
ΚΟΜΒΙΑ δι' ἑλληνικὰ φορέματα, ὅρα ΓΑΕΤΑΝΙΑ.				
» Σαδεφένια δι' ὑποκάμισα	»	4		
» » μεγάλα δι' ἄλλα ἐνδύματα	»	3		
» ἐκ πορσελάνης δι' ὑποκάμισα	»	1		
» » μεγάλα δι' ἄλλα ἐνδύματα	»		40	
» ἐκ κοκκάλου κοινοῦ διὰ πανταλόνια	»		45	
» » τελειότερα διὰ σουρτοῦκα . . .	»		60	
» ἐκ καραμάνδολας διὰ σουρτοῦκα καὶ γελέκια παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ποιότητος . . .	»	1	20	
» ἐκ μετάλλου καὶ χαρτίου (papier machó) κοινά.	»		80	
» ἐκ μετάλλου ἐπίχρυσα	»	8		
» ἐξ ὑάλου μὲ γύρον ἢ ποικίλμα μετάλλινον .	»	3		
» » ἄνευ γύρου	»	1	50	
» μεταξωτὰ δι' εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα ἐν γένει .	»	1	60	
ΚΟΜΜΙ ἀραβικὸν	»		15	
» λάκας διὰ στίλβωμα ἐπίπλων	»		20	
» ἐλαστικὸν εἰς τεμάχια ἀκατέργαστον . . .	»		50	
ΚΟΝΔΥΛΙΑ πτέρνα	»	2		
» Χαλύβδινα (ἀτσαλένια) ἢ ἁπλῶς μετάλλινα.	»	1	50	
» » » ἐπίχρυσα	»	5		

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΚΟΝΑΪΑΙΑ Μολύβδινα (μολυβοκόνδυλα) κόκκινα καὶ μαῦρα ἐν γένει	ἡ ὀκὰ		80	
» Πέτρινα δι' ἀβάκια (πετροκόνδυλα) . . .	ἐλεύθερ.			
» Ἀπὸ τερπεσίρι (ἐκ κρητίδος) λευκῆς ἢ χρωματισμένης κλπ	ἡ ὀκὰ		20	
ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ ἀκατέργαστον	»	6		
» εἰς ῥίζας ἡμικατεργασμένας	»	16		
» Κατειργασμένον εἰς διάφορα εἴδη, οἷον κομβολόγια, κομβία κτλ.	τὸ δράμι		10	
ΚΟΡΔΕΛΛΑΙ (ταινίαι) μεταξωταὶ ἐν γένει, βελουδέναι ἀτλαζωταί, γαζωταὶ κτλ.	ἡ ὀκὰ	20		Ἄνευ ἐκτεσμοῦ τάξεως τῶν ἔξω τιλιγμάτων.
ΚΟΡΔΕΛΛΑΙ ἁπλαῖ κοιναὶ διαφόρων χρωμάτων πλάτους ἑνὸς δακτύλου, ὡς αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμβαδοποιῶν κλπ.	»	12		
» Μεταξοκάμβακαι δι' ἐμβαδοποιούς . . .	»	4		
» Μάλλιναι καὶ μαλλινοκάμβακοι	ἡ ὀκὰ	3		
» λιναὶ καὶ λινοκάμβακοι	»	2		
» βαμβακηραὶ λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι... .	»	1	20	
ΚΟΡΝΙΖΑΙ, ἐπιχρυσωμέναι δι' εἰκόνας καὶ κάτοπτρα, καὶ πᾶν ξύλον ἐπιχρυσωμένον διὰ στολισμὸν θυρῶν καὶ παραθύρων	»		40	
ΚΟΣΚΙΝΟΓΥΡΟΙ, κοινοὶ τῆς Εὐρώπης, ἀνὰ 18—20 τὸ ὁμάδιον (μάτσον)	τὸ μάτσον		20	
» μεγάλοι διὰ δερμόνια	ἕκαστος		5	
ΚΡΗΣΑΡΌΠΑΝΑ μεταξωτὰ	ἡ ὀκὰ	12		
» τρίχινα	»	4		
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, σκεύη παντὸς τόπου, οἷον φιάλαι (μποτίλιαι), ποτήρια, πιατικά, ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα παντὸς μεγέθους καὶ πάσης χρήσεως				
» 1) χυτὰ, λευκὰ ἢ χρωματισμένα	»		30	
» 2) τορνευτὰ (τοῦ τόρνου) ἢ πελεκητὰ, λευκὰ εἴτε χρωματισμένα ἢ καὶ μὲ χρυσώματα .	»		60	
Λ.				
ΛΊΘΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ, ἀδάμαντες, λυγγίδες (ῥουμπίνια), σάπφειροι, σμάραγδοι κτλ. κτλ. ἄδετοι. .	ἐλεύθεροι			
» » δεμένοι εἰς κοσμήματα, ὅρα « χρυσὸς »				
ΛΟΥΜΙΝΙΑ (θρυαλλίδες), ἐλλύχνια διὰ τὰς καντήλας.	ἡ ὀκὰ		30	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῶν τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
Μ.				
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ, ἀληθεῖς.	τὸ δράμι		20	
» Μιμητοὶ ἢ τεχνητοί: αἱ κοινῶς λεγόμεναι πάσται	»		5	
ΜΑΧΑΙΡΟΚΟΝΔΥΛΑ κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
ΜΑΧΑΙΡΟΠΙΡΟΥΝΑ τῆς τραπέζης μὲ λαβὴν ἀργυρᾶν ἢ ἐπιχρυσωμένην	ἡ δωδεκὰς	8		
» μικρὰ δι' ὀπώρας μὲ ὁμοίαν λαβὴν . . .	»	3		
» μὲ λαβὴν ἐλεφαντίνην ἢ ἀργυρόπλαστον (πλακέ)	»	3		
» μικρὰ δι' ὀπώρας μὲ ὁμοίαν λαβὴν . . .	»	2		
» μὲ λαβὴν κοκκαλίνην μαύρην ἢ λευκὴν ἐστιλβωμένην ἢ καὶ ἐκ ξύλου ἐστιλβωμένου . .	»	1		
» ἐκ κοκκάλου καινοῦ	»		50	
» μὲ λαβὴν σιδηρᾶν ἢ ξυλίνην ἄνευ στιλβώματος	»		30	
Σημ. Τὰ μεγάλα (τριτσάνται) ὑποβάλλονται εἰς τέλος κατὰ ζεῦγος, τὸ ἓν τέταρτον τοῦ τέλους, εἰς ὅπερ ὑποβάλλεται κατὰ δωδεκάδα ἑκάστη κατηγορία, ἤτοι δραχ. δύω τὸ ζεῦγος διὰ τὰ τῆς Α'. κατηγορίας κτλ.				
ΜΟΣΧΟΚΑΡΥΔΑ, ἐν γένει	ἡ ὀκὰ	1		
ΜΠΟΤΡΑ, (βόραξ), ὕλη γαιώδης πρὸς χρῆσιν τῶν χρυσαχόων	»		50	
ΜΥΡΩΔΙΚΑ ἢ ΜΥΡΑ, καὶ κομμωτικὰ παντὸς εἴδους. .	»			
» 1) *πνευματώδη* ἢ στακτὰ: κολώνεια, λεβάντινα κλπ.	»	1		
ἀνθόνερον καὶ ῥοδόσταγμα.	»		20	
» 2) *ὑδατώδη*, ὀξώδη ὡς καὶ τὰ μελαντικὰ τῶν τριχῶν ῥευστὰ	»	1		
» 3) ἐλαιώδη ἐν γένει	»	2		
ῥοδέλαιον (τριανταφυλλόλαδον) . . .	τὸ δράμι		30	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν δοχείων.
» 4) Στεατώδη, ἤτοι πομμάδες, κοσμητικὰ κλπ. πάσης ποιότητος	ἡ ὀκὰ	1		
» 5) εἰς σάπωνας πάσης ποιότητος . . .	»	1		
» 6) Κόνεις εὐώδεις ἢ κοσμητικαί, οἷον διὰ τοὺς ὀδόντας, τὸ πλύσιμον τῶν χειρῶν, τοῦ προσώπου, ποῦδρα κτλ.	»	1	50	
» 7) Χόρτα εὐώδη καὶ στυπτούχια . . .	»	1		

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὸν τέλος Δρ.	Εἰσαγωγικὸν τέλος Λ.	Παρατηρήσεις
ΜΥΡΩΔΙΚΑ *Συνέχεια*				
» 8) Ξύλα εὐώδη, οἷον σανδαράτσι καὶ κούρσια	τὸ δράμι		30	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν κασσίων.
» 9) Ψυμμίθιον λευκὸν καὶ ἐρυθρὸν . . .	ἡ ὀκὰ	4		
Σημ. Περὶ μόσχου ὅρα φάρμακα.				
Ν.				
ΝΗΜΑΤΑ χρωματισμένα διὰ τοῦ ἐλαίου (ἐλαιοβαφῆ) .	»		75	
ΝΙΤΡΟΝ, ἅλας (γκιουβερτσελὲς)	»		15	
ΝΥΣΤΕΡΙΑ, (φλεβοτόμια)	ἡ δωδεκὰς		50	
Ξ.				
ΞΥΔΙΚΗ, ξυλεία οἰκοδομῆς, κατ' ἐκτίμησιν	7 τοῖς 0|0			
» Β'. εἰς σκεύη κλπ. ἐκ τῶν ἀνωτέρω ξύλων καὶ ἄλλων κοινοτέρων κατειργασμένα διὰ λεπτῆς ὁπωσοῦν ἐργασίας, οἷον καλαμάρια, δοχεῖα καὶ ἀγγεῖα παντὸς εἴδους καὶ χρήσεως, παιγνίδια διάφορα τῶν παίδων, κοῦ-				

κλαι γυμναὶ (αἱ δὲ ἐνδυμέναι κατ' ἐκτίμησιν), ζῶα, ὀπωρικά, ἀδράκτια, κτένια κλπ. ἐκ πύξου κλ. κλ.	ἡ ὀκὰ	1		
» Γ'. ὅμοια τῶν ἄνω ἁπλουστέρας ἐργασίας.	»		40	
» Δ'. εἰς σκεύη ἀπὸ ἁπλοῦν ξύλον, χονδρῆς ἐργασίας, οἷον κώθωνας (γαβάθας) κλπ. ὡς τὸ δασμολόγιον	»		10	
Ο.				
ΟΞΟΣ (ξύδι) κοινὸν	ἡ ὀκὰ		5	
» Ὅμοιον ἐκλεκτὸν εἰς φιάλας	»		40	
ΟΜΠΡΕΛΛΑΙ, (Θολίαι) ἀνδρῶν, μεταξωταί, ἐν γένει. .	ἑκάστη	1	50	
» » λιναὶ ἢ βαμβακηραί	»		30	
» » Γυναικῶν, μεταξωταὶ παντὸς εἴδους.	»	1	20	
» » Βαμβακομέταξαι	»		50	
» » βαμβακηραὶ γυναικῶν καὶ κορασίων.	»		15	
ΟΡΥΖΑ, ΟΡΥΖΙΟΝ, παντὸς τόπου	ἡ ὀκὰ		5	
Π.				
ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΑ, ἡ χαρτία τοῦ παιγνιδίου ἐν γένει, παντὸς τόπου, καταργουμένου τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ διὰ τὰ εἰσαγόμενα καὶ διὰ τὰ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας κατασκευαζόμενα ·	ἡ ὀκὰ	2		
ΠΗΛΙΝΑ ΣΚΕΥΗ ἐν γένει ἐκ πηλοῦ (ἀργιλλόπλαστα,				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
faïence) ἤτοι πιατικὰ πρὸς συσκευὴν τραπέζης, καφὲ κλπ. καθὼς ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ χρώματος .	τὸ καντάρι	2	50	
» » Τῆς Ἑπτανήσου, Νεαπόλεως (Ῥενίου), Σαρδηνίας, Μασσαλίας καὶ Τουρκίας πιατικὰ καὶ λαϊνικά.	»	1		
» Πίθοι (Πιθάρια) ἐπὶ ἑκάστης ὀκᾶς χωρητικότητος	. . . .	.	2	
Σημ. Περὶ τῶν ἐκ Πορκελάνης κατεσκευασμένων ὅρα στοιχ. «Πορκελάνη».				
ΠΙΝΈΛΑΑ, (γραφίδες) λεπτὰ ζωγραφικῆς	ἡ δωδεκάς		10	
» χονδρὰ παντὸς μεγέθους διὰ χρωματισάς. .	ἡ ὀκὰ	1		
ΠΑΛΆΚΕΣ Ἀιθογραφίας, ὡς καὶ αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκομένων τὴν γραφὴν παίδων (ἀβάκια), καὶ				

αἱ χαρτόπλακες (σχέδαι)	ἐλεύθερα			
» Κοιναὶ διὰ στρώσιμον, πελεκημέναι ἢ μή .	αἱ 100	2	50	
» Μεγάλαι, 76 καὶ ἐπέκειναι ἑκατοστῶν τοῦ Β. μέτρου	»	12		
» Μαρμάρινα, ὅρα στοιχ. «Μάρμαρα»				
ΠΟΡΚΕΛΆΝΗ ἡ πορσελάνη (πορτσελάνα)				
» 1) Εἰς σκεύη ἐν γένει λευκὰ	ἡ ὀκὰ		20	
» 2) » μὲ χρυσώματα ἢ μὲ γραμμὰς χρωμάτων	»		40	
» 3) » μὲ ζωγραφήματα (ποικίλματα) ἐκ χρωμάτων	»	1		
» 4) Εἰς Σινικὰ σκεύη, τὰ λεγόμενα φαρφουρία	»	5		
ΠΟΤΆ, Οἶνος τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑπτανήσου ἐν γένει, καθὼς καὶ μοῦστος (γλεῦκος)	»		10	
» Οἶνος τῆς Εὐρώπης πάσης ποιότητος εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας (μποτίλιας) ἀδιακρίτως	»		80	
» ὁμ. κοινὸς εἰς βαρέλια	»		60	
» Ζύθος (μπίρα) ἐν γένει εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας . .	»		20	
» Σαμπάνια ῥακῆς (πρωτόβρακον) μέχρι 20 βαθμῶν τοῦ Καρτιέρου	»		20	
» Οἰνόπνευμα (Σπίρτον) ἐπέκεινα τοῦ 21 βαθμοῦ.	»		50	
» Πνευματώδη ἐν γένει, οἷον ῥοῦμι κτλ. εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας	»		40	

Ὀνόματα καὶ πεδιλοποιικὰ τοῦ ὑποδήματος	Μεγάλο πέδιλο	Εσαγωγ.	Πλήρωση
ὑποδήματος, ἀρβύλη, ἐμβάς, ἐμβάτης, ἐμβατίς, ἐμβατίδιον, ἐμβατίδιος, ἐμβατικὸν ὑπόδημα, ἐμβατικὸν ὑποδήματος εἶδος, ἐμβατικὸν ὑποδήματος εἶδος, ἐμβατικὸν ὑποδήματος εἶδος

Ὀνομασία καὶ κατάστασις τῶν κτισμάτων.	Μονὴ ἐφ' ἧς κεῖται	Ἐλαττωσις ἐξάπαξ	Ἐλαττωσις ἐτήσιος	Παρατηρήσεις
		δρ.	λ.	
Ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τοῦ ἐξωνάρθηκος ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τοῦ νοτίου κλίτους ἐστὶ παρεκκλήσιον ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, ἔχον ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν·				
Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ,ϡϟ' (1599) ἐκ θεμελίων ἀνηγέρθη ὁ ναὸς οὗτος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου.				
Ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ τοῦ ἐξωνάρθηκος ἐν τῷ δυτικῷ μέρει τοῦ νοτίου κλίτους ἐστὶ παρεκκλήσιον ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, ἔχον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν·				
Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ,ϡϟ' (1599) ἐκ θεμελίων ἀνηγέρθη ὁ ναὸς οὗτος τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἱερεμίου.				
Ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ τοῦ ἐξωνάρθηκος ἐν τῷ βορείῳ μέρει τοῦ νοτίου κλίτους ἐστὶ παρεκκλήσιον ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Ἀθωνίτην, ἔχον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν·				
Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ,ϡϟ' (1599) ἐκ θεμελίων ἀνηγέρθη ὁ ναὸς οὗτος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτ

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος		Παρατηρήσεις
		Δρ.	Λ.	
ΣΙΔΗΡΟΣ, *κατειργασμένος (συνέχεια)*·				
χανὴς κασσιτερωμένα καὶ μὴ, ὡς καὶ μῦλοι τοῦ καφὲ . . .	τὸ καντάρι	12		
» » § Η'. Εἰς χέρια κασσελῶν ἐν γένει, κρόταλα θυρῶν, γάντσους διὰ κράμασμα ἐνδυμάτων, σκάρας, μπετούγιας καὶ τὰ παρόμοια ἅπαντα χυτὰ καὶ βερνικωτά.	»	5	50	
» » § Θ'. Ὅλα τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς τῶν κατονομασθέντων, σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἐκ σιδήρου ἢ λαμαρίνης, ὡς ἀκολούθως·				
1) ῥινισμένα, ἡμιῤῥινισμένα ἢ καὶ μὴ, ὡς καὶ τὰ διὰ κατραμίου βερνικωμένα	»	14		
2) Ὅμοια ἐστιλβωμένα διὰ σμύριδος καὶ λεῖα	»	24		
3) Ὅμοια ὀριγχαλκομιγῆ . . .	»	32		
ΣΚΕΥΗ, ξύλινα, πήλινα, σιδηρᾶ· ὅρα στοιχ. «ξυλικὴ, πήλινα, σίδηρος».				
» Παντὸς εἴδους ἐπαργυρωμένα (plaqué), ὡς καὶ τὰ ἐν Pachfong ἢ argenton μὲ κοσμήματα χαραχτὰ ἢ στυριστὰ	ἢ ὁλὰ	4		
» ἐκ pachfong ἁπλᾶ	»	2		
ΣΤΟΙΧΕΙΑ, τυπογραφικά.	»		25	
Τ.				
ΤΥΡΟΣ, τῆς Εὐρώπης ἐν γένει	»		30	
» τῆς Ρωσσίας καὶ Τουρκίας	»		10	
Υ.				
ΥΑΛΟΣ ἐν γένει, ἤτοι ὑαλικὰ παντὸς τόπου ἐξ ἁπλῆς ὑάλου λευκῆς ἢ χρωματισμένης, εἰργασμένης εἰς φιάλας, ποτήρια, ἀλατοδοχεῖα, καντῆλας καὶ λοιπὰ ἀγγεῖα καὶ σκεύη πάσης χρήσεως	τὸ καντάρι	4	50	
» Ὑαλία τῶν παραθύρων (τσάμια)	»	2	50	
» Φιάλαι μαῦραι κουναὶ (μπουκάλια) καὶ ὅμοιαι ὑποπράσινοι τοῦ αὐτοῦ σχήματος, χωρη-				Σημ. Περὶ κρυσταλλίνων ἐν γένει ὅρα στοιχ. «Κρύσταλλος».

Φ 364 Α

Φ 365 Α

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὸν τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΣΥΝΕΧΕΙΑ *Ὑάλου*				
τικότητος 1/2 ὀκᾶς	αἱ 100	2		
» Ὅμοιαι χωρητικότητος 1 ὀκᾶς	»	3		
» » » Ἀπὸ 1 ὀκὰν καὶ ἐπέκεινα . .	»	5		
ΥΦΑΣΜΑΤΑ καὶ χειροτεχνήματα ποικίλα·				
Δ'. *Βαμβακηρά.*				
» » 1) Πανία Ἀμερικάνικα ἐν γένει, καθὼς καὶ τὰ καλούμενα μονόριγα, δίριγα, τρίριγα ἀσταρλίκια κλπ. ἀλευκαστα .	ἡ ὀκὰ		36	
» Λευκασμένα	»		45	
» Παρακοπαὶ αὐτῶν	»		20	
» » 2) Πανία Δίμιτα ἀλεύκαστα ἢ λευκασμένα	»		50	
» » 3) » Μανταπολάμια ἐν γένει . . .	»		55	
» Παρακοπαὶ αὐτῶν .	»		30	
» Ἄνευ κόλλας, διπλωμένα ῥαβδοειδῶς (à bastone) καθὼς καὶ χασέδες ἄνευ κόλλας.	ἡ ὀκὰ	1		
Σημ. Τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 1, 2 καὶ 3 πανία καὶ αἱ παρακοπαὶ αὐτῶν, ὅταν ἦναι χρωματισμένα, πληρόνουσι πλέον τοῦ κανονισθέντος εἰδικοῦ τέλους 10 λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ τὸν χρωματισμόν.				
» » 4) Καμπρία ἄνευ κόλλας καὶ μερμέρεια	»	2		
» » 5) Λάππαι ἐν γένει (διὰ παραπετάσματα κλινῶν καὶ παραθύρων καὶ ἐπανωφόρια γυναικῶν) καὶ μπαζέδες.	»	1	25	
» » 6) Βατίστα ἐν γένει πάσης ποιότητος.	»	3		
» » 7) Ὑπενδύματα (φόδραι) μὲ κόλλαν, τυπωτὰ ἢ ὑφαντὰ, ὡς καὶ Τενσίπιω καὶ Μούλια ἐν γένει . .	»		50	
» » 8) Στρωματόπανα	»		50	
» » 9) Τραπεζομάνδηλα ἐν γένει, Δαμάσκα καὶ ἐλαστικὸν διὰ παπούτσια .	»	1		
» » 10) Φέλπαι ἐν γένει	»	1	50	
» » 11) Τελέται διὰ γυναικεῖα ροξέματα. .	»	1		

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δ.	Α.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Βαμβακηρά. (Συνέχεια.)*				
» » 12) Γαίγκαι ἐν γένει, Κουαδριλιάτα ἢ δαμάτα διὰ γυναικεῖα φορέματα, Φινέτα (δίμιτα μὲ γνοῦδι) . .	ἡ ὀκὰ	1	25	
» » 13) Μπογασία χρωματισμένα διὰ τοῦ ἐλαίου.	»	1	50	
» » 14) Τσίτια Ἀγγλίας ἐν γένει . . .	»		80	
» » » Γαλλίας καὶ Ἐλβετίας . .	»	1	20	
» » » Σπινάτα καὶ ἐλαιοβαφῆ .	»	1	60	
» » » Παρακοπαί, τὰ λεγόμενα τοπάκια	»		60	
» » 15) Βαρέζια εἰς φορέματα καὶ σπαλέτα.	»	2	50	
» » 16) Μουσουλίνεια ἢ τουλπανερὰ λεπτὰ διὰ γυναικεῖα φορέματα ἁπλᾶ ἢ μὲ ὑφαντὰ χρώματα, Ζακωνέτα				

			Γαλλίας καὶ Ἐλβετίας πάσης ποιότητος καὶ χρώματος. Πλουμιστὰ.	ἡ ὀκὰ	4	
»	»		Τουλπανερὰ συνήθη πρόστυχα Ἀγγλίας (μουσουλίναι κοινότεραι) .	»	1	70
»	»	17)	Σαχκουλιὰ διὰ φορέματα καὶ λοιπὰς χρήσεις ἁπλᾶ ἢ μὲ ποικίλματα ὑφαντὰ	»	4	
»	»		Ὁμοια κεντημένα	»	5	
»	»		Ὁμοια δι' ὑπενδύματα (φόδραι) .	»		60
»	»	18)	Ταρλατάνια.	»	7	
»	»	19)	Πικέττα ἢ πικέδες λευκοὶ ἢ χρωματισμένοι ἢ καὶ μὲ ὑφαντὰ χρώματα διὰ γελέκια	»	3	
»	»		Ὅμοιοι κοινοὶ δι' ἑλληνικὰ φορέματα ἀνδρῶν καὶ ἐπανωφόρια γυναικῶν	»	1	60
»	»		Ὅμοιοι κεντητοὶ διὰ γελέκια κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
»	»	20)	Νανκίνια μονόχροα διὰ πανταλόνια	ἡ ὀκὰ	1	25
»	»	21)	Νανκίναι (πελτ) ἁπλαῖ ἢ ῥιγάτοι, καὶ ἀλατσάδες Τουρκίας . . .	»	1	
»	»		Ἀλατσάδες Εὐρώπης, Ῥιγαδιὰ καὶ			

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Βαμβακηρά. (Συνέχεια.)*				
Σαντέδες παντὸς τόπου καὶ χρώματος	ἡ ὀκὰ		65	
» » 22) Δέκα, Δρίλλαι, Δαμάτα, σκέτα, μίσκια καὶ ἐν γένει πᾶν βαμβακηρὸν ὕφασμα μὴ κατονομασθὲν, διὰ πανταλόνια καὶ ἄλλας χρήσεις ἀνδρῶν καὶ παίδων, ἅπαντα λευκὰ ἢ χρωματισμένα, τυπωτὰ ἢ ὑραντά.	»		75	
» » 23) Πανία κοινὰ πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων ἐν γένει (καραβόπανα)	»		25	
» *Β'. Λινὰ καὶ καννάβεια ἢ Λινοβάμβακα.*				
» » 1. Βατίστα (λινοῦν λεπτότατον) ἐν γένει.	»	8		

» » 2. Πανία ἐν γένει δι' ὑποκάμισα, σινδόνια, ὑπενδύματα (φόδρας παπουτσίων) καὶ λοιπὰς χρήσεις. Τελέται διὰ γυναικεῖα φορέματα. Τραπεζομάνδηλα οἱασδήποτε ποιότητος· δαμάτα ἐν γένει· ὑφάσματα χρωματισμένα διὰ φορέματα κλπ. ἐν γένει· ὡς καὶ τελακωράμια	»	1	50	
» » 3. Δρίλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι διὰ πανταλόνια καὶ λοιπὰς χρήσεις	»	1	10	
» » 4. Στρωματόπανα ἐν γένει πάσης ποιότητος.	»		80	
» » 5. Ῥεβεντούκια (πανία χονδρὰ) καὶ Δόκ διὰ πανταλόνια ναυτῶν, στρατιωτῶν καὶ λοιπὰς χρήσεις . . .	»		60	
» » 6. Πανία κοινὰ (καννάβατσα) σπουπίσματος, δι' ὑπενδύματα (φόδρας) σάκκους καὶ λοιπὰς χρήσεις, καθὼς καὶ μουσαμάδες πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων (λουνέταις καὶ μετσολουνέταις)	»		30	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὰ τέλη Δ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *(συνέχεια)*				Σημ. Οὐδεμία διακρισις γίνεται λόγῳ ὅτι εἰς τὰ μαλλίνα ὑφάσματα περιέχεται βαμβάκιον.
» *Γ'. Μάλλια καὶ μαλλινοβάμβακα.*				
» » 1. Ἀμπάδες, σάγοι (σαγιάκια) ἀσμάνια, σαρόκια, σκουτιὰ διὰ καπότας ἐν γένει, ἅπαντα λευκὰ ἢ χρωματισμένα ἀδιακρίτως . .	ἡ ὀκά		50	
» » 2. Καλιμῦκα καὶ Πιλοτάζ	»		50	
» » 3. Τσόχαι ἐν γένει καθὼς καὶ καστόρια, Δρὰ-δὲ-δάμ, καζιμύρια, κασνέτα κλπ. ἅπαντα ἄνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ τόπου .	»	2	50	
» » 4. Φλανέλλαι χρωματισμέναι διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ ὑπενδύματα.	»	3		
» » Ὅμοιαι λε καὶ ἢ χρωματισμέναι εἰς κομμάτια, ἢ εἰς ἐνδύματα πλεκταὶ ἢ ὑφαντάι.	»	1	50	
» » Ὅμοιαι κατωτάτης ποιότητος εἰς κομμάτια ἢ φορέματα, λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι, πρὸς χρῆσιν ναυτῶν, ἐργατῶν κλπ	»	1		
» » 5. Μερτνοὶ καὶ Μουσελίναι	»	4		
» » 6. Βαρέζια, Γκάζαι, καὶ Σαλία Ἀγκύρας (ἐγκυρσαλί)	»	6		
» » Βαρέζια μαλλινοβάμβακα . . .	»	3		
» » 7. Δαμάσκα ὑφαντὰ ἢ τυπωμένα (λαστὲν) καὶ καναδριλιάτα Σωτίας.	»	3	50	
» » Ὅμοια μαλλινοβάμβακα . . .	»	1	60	
» » 8. Σαλία ἁπλᾶ ἢ μὲ ποικίλματα, Ὀρλεανς παντὸς χρώματος, Σόρκα, Ναπολιτὲν καὶ τὰ ὅμοια . . .	»	2	50	
» » Ὅμοια μαλλινοβάμβακα	»	1	60	
» » 9. Καραμάνδολα	»	2		
» » Ὅμοια μαλλινοβάμβακα	»	1	40	
Σημ. Τὰ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 6—9 ὑφάσματα κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν μαλλινοβαμβάκων, ὅταν ὁλόκληρον τὸ ὑφάδι ἢ τὸ στημόνι ἦναι ἀπὸ βαμβάκιον.				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὸν τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Μάλλινα καὶ μαλλινοβάμβακα.* (*Υφάσματα.*) Αἱ παρακοπαὶ τῶν μαλλίνων καὶ μαλλινοβαμβάκων ὑφασμάτων πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους.				
» Δ'. *Μεταξωτὰ*				
» » 1. ὑμομέταξα (σέττα-κρούτα). Πανία τῆς Τουρκίας δι' ὑποκάμισα γυναικεῖα κλπ.	ἡ ὀκὰ	6		
» » 2. Μαρσελίναι, Τσαντρέσια, Ἀτλάζια, Μουαρίδες, Γκάζαι, Δαμάσκα, Γκρὸ-δὶ-Νάπλ, Φολὰρ καὶ ἐν γένει πᾶν μεταξωτὸν ὕφασμα διὰ γυναικεῖα ροβάτσα καὶ λοιπὰς χρήσεις, ἁπλοῦν ἢ μὲ ποικίλματα, παντὸς χρώματος, πάσης κατασκευῆς καὶ ποιότητος . . .	»	16		
» » 3. Βελοῦδα (ἐξάμιτα) ἐν γένει, Πλοῦσαι καὶ Βέλα	»	24		
» » 4. Ἐλαστικὸν διὰ παπούτσια μεταξωτὸν καὶ μεταξοβάμβακον . . .	»	4		
» Ε'. *Μεταξωτὰ σύμμικτα*				
» » 1. Μαλλινομέταξα, ἤτοι Γκάζαι, Δαμάσκα καὶ πᾶν ὕφασμα σύνθετον ἐκ μαλλίου καὶ μετάξης . . .	»	8		
Ὅμοια τούτων κεντητὰ	»	12		
» » 2. Λινομέταξα ἐν γένει, ἤτοι πᾶν ὕφασμα σύνθετον ἐκ λινοῦ καὶ μετάξης	»	5		
» » 3. Μεταξοβάμβακα, ἤτοι Γκερμεσούτια, Γκεζία, Κουτουνία, Τελέται καὶ ἐν γένει πᾶν ὕφασμα σύνθετον ἐκ μετάξης καὶ βαμβακίου . .	»	4		
Σημ. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν σμιγτῶν μεταξωτῶν ὑπάγονται μόνον τὰ ὑφάσματα, τῶν ὁποίων ὁλόκληρον τὸ ὑφάδι ἢ τὸ στημόνι σύγκειται ἐξ ἄλλης ὕλης· ἄλλως θεωροῦνται ὡς μεταξωτά.				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Τέλος Δρ.	Τέλος Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Μεταξωτὰ ἢ σύμμικτα (Συνέχεια.)*				
» ς' *Πλεκτὰ ἢ σουέδια*				
» » 1. *Γεμενὰ ἢ Ταρμπούσια (μανδήλια τῆς κεφαλῆς) τῆς Τουρκίας τυπωτὰ*	ἡ ὀκὰ	4		
» » » *Τουρκίης τὰ λεγόμενα χανδρο-ταρμπούσια*	»	2		
» » » » Καλεμκεριὰ . . .	»	10		
» » » Εἰρώστες ὄμοια	»	2		
» » Βαρέζια τῆς κεφαλῆς ἁπλᾶ ἢ μὲ μεταξωτὰς σειρὰς	»	5		
» » 2. *Δαντέλλα* (ὀδοντωτὰ, παρυφαὶ διαφανεῖς).				
» » » Μεταξωταὶ καὶ λιναὶ ἐνγένει.	τὸ δράμι		20	
» » » βαμβακεραὶ κατ' ἀπομίμησιν τῶν λινῶν (imitation) καθὼς καὶ				
μάλλιναι	τὸ δράμι		6	
» » » βαμβακεραὶ κοιναὶ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας	»		1	
» » 3. *Ζωνάρια ἀνδρῶν*				
» μεταξωτὰ (ὑφαντὰ ἢ πλεκτὰ).	ἡ ὀκὰ	12		
» ἡμιμέταξα	»	6		
» μάλλινα ἐνγένει	»	3	50	
» μαλλινοβάμβακα . . .	»	2		
» βαμβακερὰ	»	1	20	
» » 4. *Κετσέδες* (πιλήματα) λευκοὶ ἢ χρωματισμένοι χονδροὶ	»		50	
» » 5. *Μανδήλια* βαμβακερὰ μὲ τύπους ἢ καὶ λευκὰ ἐνγένειῶς καὶ τὰ μαδρᾶς	»	1		
» ἐλαιοβαφῆ	»	2		
» λινὰ ἢ καινάβινα συνέθη.	»	2		
» » *Μανδήλια* λινὰ λεπτὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (βατίστα). . . .	»	8		
» Μεταξωτὰ τῆς χειρὸς καὶ σύνθετα ἐκ μεταξῆς καὶ πάσης ἄλλης ὕλης. . . .	»	9		
» διὰ λαιμοδέτας καὶ λοιπὰς χρήσεις παντὸς χρώματος,				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὸν τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Πλεκτὰ ἢ σύμπλεκτα. (Συνέχεια)*				
μεγέθους καὶ ποιότητος	ἡ ὀκὰ	18		
» γυναικεῖα ἐκ βατίστας λινῆς μὲ κεντήματα καὶ δαντέλας κατ' ἐκτίμησιν.	15 0/0			
» » 6. Μανικίτια γυναικεῖα μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας μεταξωτὰς ἢ λινὰς	τὸ ζεῦγος	1	20	
» μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας βαμβακηρὰς ἢ βαμβακομεταξους	»		60	
» ἁπλᾶ ἀπὸ τοῦλι, βατίζαν βαμβακηρὰν, σαγκουλί, καμπρὶ καὶ τὰ ὅμ.	»		30	
» » 7. Μποῦστοι (θωράκια)· μεταξωτοί· πάσης ποιότητος	ἡ δωδεκὰς	20		
» λινοὶ	»	10		
» βαμβακηροὶ	»	4		
» » 8. Μπουρνούζια· λευκὰ λεπτὰ	ἡ ὀκὰ	10		
» μαῦρα ἢ μὲ σειρὰς	»	3		
» » 9. Παραπετάσματα (μπερτιδες, κορτίναι) παραθύρων ἀπὸ τοῦλι βαμβακηρὸν μὲ κεντήματα τῆς χειρὸς ἢ ὑφαντά.	τὸ ζεῦγος	4		
» ἀπὸ σαγκουλὶ κλπ.	»	1	50	
» » 10. Πατμαντερίαι, καθὼς καὶ Πισκιούλια, μερλέτα, σαντσάκια, σειρείτια ἢ φράντσαι, μεταξωτὰ παντὸς χρώματος.	ἡ ὀκὰ	16		
» μεταξωτὰ ἢ μάλλινα μικτὰ μὲ χρυσάφι.	»	26		
» μεταξωτὰ μικτὰ μὲ μαλλίον ἢ μὲ βαμβάκιον	»	7		
» μάλλινα ἢ τρίχινα (κρίνα).	»	4		
» βαμβακηρὰ ἢ μαλλινοβάμβακα.	»	2		
» » 11. Παρυφαὶ (Κενάρια ἢ οὐλεμάδες) βαμβακηραί.	»	4		
» μάλλιναι	»	8		
» μεταξομάλλιναι	»	15		

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Πλεκτὰ ἢ ποικίλα (Δαντέλλα).*				
» μεταξωτὰ ἢ βελουδένια. . .	ἡ ὀκὰ	24		
» » 12. Προσόψια τῆς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας λινᾶ.	»	2		
» » » ὁμ. Βαμβακερά	»	1		
» » 13. Σακκοῦλαι γυναικεῖαι πάσης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, καθὼς καὶ αἱ πρὸς χρῆσιν ἀνδρῶν ἐξ ὑφάσματος, ἢ πλεκταὶ κατ' ἐκτίμησιν.	15 τοῖς 0/0			
» 14. Σάκκοι τρίχινοι ἁπλοῖ καὶ μάλλινοι . . .	ἡ ὀκὰ		40	
» » Κανναβένιοι, ἢ χόρτινοι . .	»		25	
» » Ὁδοιπορικοὶ κατεσκευασμένοι ἀπὸ τάπητας, καθὼς καὶ κυνηγετικοί.	ἕκαστος		75	
» » Μικροὶ διὰ παῖδας (χαρτοφύλακες) ἐκ τάπητος ἢ δέρματος . . .	»		30	
» 15. Σάλια Μποχτσάδες, Σπαλέττα καὶ Σάρπαι τῆς Εὐρώπης: μεταξωτὰ παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος, ἀτλαζένια, βελουδένια, κρεπώνια, φιλέτα καὶ τὰ ὅμοια	ἡ ὀκὰ	24		
» » Ἐκ μαλλίου λεπτοῦ ἢ καὶ σύμμικτα ἐκ μαλλίου καὶ μετάξης, καθὼς καὶ βαρεζένια (Περὶ βαρεζίων τῆς κεφαλῆς ὅρα γεμενιά) . . .	»	10		
» » Μάλλινα χονδρὰ παντὸς μεγέθους καὶ μαλλινοβάμβακα	»	3		
» » Βαμβακερὰ σπινάτα παντὸς χρώματος, ὡς καὶ τὰ λεγόμενα λαγουράκια Ἀγγλίας.	»	1	50	
» » Ἐκ μπλόνδας μεταξωτῆς ἢ λινῆς.	τὸ δράμι		30	
Σημ. Τὰ σάλια τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Περσίας (λαγούρια), καθὼς καὶ σπαλέττα, σάλπαι, μποχτσάδες μὲ κεντήματα ἐκλεκτὰ ὑποβάλλονται εἰς ἐκτίμησιν.	15 τοῖς 0/0			
» 16. Σκούφιαι γυναικεῖαι, χρυσοκέντητοι ἐν γένει. ·	ἑκάστη	7		
» » Ἀπὸ τοῦλι, τουλπάνι, καμπὶ κλπ.	»		40	
» » Μὲ μπλόνδας, λινὰς δαντέλλας ἢ καὶ μι-				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῶν τέλος Δ.	Λ.	Παρατηρήσεις.
ΥΦΑΣΜΑΤΑ *Πλεκτὰ ἢ ποικίλλα (Συνίχεια).*				
μπτὰ ἄνθη (coiffures) πάσης κατασκευῆς κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0			
» 17. Σκουφάκια ἀνδρῶν, μεταξωτὰ ἢ σύμμικτα ἐκ τριχῶν καὶ χρυσαφίου	ἢ ὀκὰ	10		
» » Μικτὰ ἐκ μετάξης καὶ χρυσαφίου ἢ βελουδένια ἁπλῶς	»	16		
» » Ἐκ φέλπας, λινὰ ἢ μικτά	»	2		
» » Ἀπὸ κοινὰ βαμβακηρὰ ὑφάσματα. . .	»	1	20	
» » Πλεκτὰ βαμβακηρὰ ἐν γένει	ἢ δωδεκὰς		60	
» » Ὅμοια τῶν παίδων	»		30	
» » Μάλλινοι σκοῦφοι κόκκινοι τῆς Βενετίας	»	3		
» » Πρὸς χρῆσιν ναυτῶν καὶ κληρικῶν μάλλινοι	ἢ ὀκὰ	1		
» 18. Σκέπαι παντὸς χρώματος	»	10		
» 19. Σκεπάσματα τῆς κλίνης, μάλλινα (χράμια, μπατανίκι) ὡς καὶ βαμβακηρὰ (κοβέρται) παντὸς τόπου.	ἢ ὀκὰ	1	50	
» » Ἀνδραμίδαι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι καὶ βελέντσαι	»		50	
» » Παπλώματα ἀπὸ βαμβακερὸν ὕφασμα .	»		50	
» » » Ἐξ ἄλλων ὑφασμάτων . . .	15 τοῖς 0/0			
» 20. Τάπητες Περσικοὶ ἐκ μαλλίου λεπτοῦ, καθὼς καὶ σεζαντέδες (ἐπενύχια) Περσίας καὶ Γεωργίας ἐκλεκτοί	ἢ ὀκὰ	3		
» » Τῆς Ἀνατολῆς μὲ γνοῦδι καὶ μή, ὡς καὶ τῆς Εὐρώπης ἐκλεκτοὶ δι' αἰθούσας, καθὼς καὶ σεζαντέδες ἐν γένει . . .	»		80	
» » Ὅμοιοι κοινότεροι, οἷον κιλίμια καὶ τάπητες δι' αἰθούσας καὶ κλίμακας. . .	»		50	
» 21. Τσιμοῦσαι τσοχῶν (παυρὰι ἐρέας) . . .	»		30	
» 22. Τοῦλι μεταξωτὸν ἁπλοῦν ἢ μὲ κεντήματα. .	»	30		
» » Μεταξοβάμβακον	»	20		
» » Βαμβακηρὸν	»	6		
» » Ὅμοιον δι' ὑπενδύματα γυναικείων καπέλλων μὲ κόμμι	»	1		
» 23. Τραχηλιαὶ γυναικεῖαι καὶ καμιζέτα, μὲ δαντέλας μεταξωτὰς ἢ λινάς	ἑκάστη	1	80	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγ. τέλος Δρ.	Εἰσαγ. τέλος Λ.	Παρατηρήσεις
ΥΦΑΣΜΑΤΑ, (Συνέχεια).				
» Τραχηλιὰ μὲ κεντήματα ἢ δανδέλας βαμβακηρὰς (imitation) ἢ βαμβακομετάξους . . .	ἑκάστη		80	
» » Ἁπλαῖ ἀπὸ τοῦλι, βατίστα βαμβακηρόν, σαγκουλί, καμπρὶ καὶ τὰ παρόμοια .	»		50	
» 21. Φορέματα ἕτοιμα ἀνδρῶν ἀπὸ τσόχαν, κασμίριον, δρὰ-δὲ-δὰμ, καστόριον, ἀμπᾶν, σαγιάκι, τερτίκι, σκουτὶ τῆς Ζαγορᾶς καὶ ἄλλων μερῶν μὲ φλόκον κλπ καθὼς καὶ λινά, μεταξωτά, βελουδένια, μάλλινα, βαμβακηρά, μικτὰ καὶ παντὸς εἴδους, οἷον ὑποκάμισα, ἐσώβρακα κλ. πληρόνουσι τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος κατ' ὁκὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κανονισθείσης τιμῆς διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ὕλην,				
ἐξ ἧς εἶναι κατεσκευασμένα, προστιθεμένου ἑνὸς τετάρτου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁκᾶς κανονισθέντος εἰδικοῦ τέλους.				
» ὁμ. Γυναικεῖα ἐν γένει, ὡς καὶ μεσοφούστανα ἐξ οἱουδήποτε ὑφάσματος, ἀκολουθοῦσι τὸν αὐτὸν κανόνα.				
Σημ. Φορέματα γυναικεῖα καὶ μεσοφούστανα μὲ μπλόνδας καὶ δαντέλας, καθὼς καὶ τὰ χρυσοκέντητα καὶ χρυσοΰφαντα, ὑποβάλλονται εἰς ἐκτίμησιν	15 0/0			
» Φορέματα ἕτοιμα διὰ παῖδας κλπ. πλεκτὰ μάλλινα ἢ μικτὰ οἷον, ταμπαράκια, πόλκαι, σαλπάκια, σκουφάκια, τσουραπάκια, περιτυλίγματα τοῦ λαιμοῦ κλπ	ἡ ὁκὰ		3	
» 25. Χρυσᾶ ἐν γένει ὑφάσματα πάσης ποιότητος καὶ κατασκευῆς Εὐρώπης τε καὶ Τουρκίας, χρυσοΰφαντα καὶ ἀργυροΰφαντα.	»		40	
Σημείωσις γενικὴ περὶ τῶν ὑφασμάτων. Τὰ μεταξωτὰ καὶ μάλλινα ὑφάσματα θεωροῦνται ὡς μικτὰ ἢ σύμμικτα, ὅταν ὁλόκληρον αὐτῶν τὸ ὑφάδι ἢ τὸ στημόνι σύγκειται ἐξ ἄλλης ὕλης· ἄλλως θεωροῦνται ὡς μεταξωτὰ ἢ μάλλινα.				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγικὰ τέλη Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
Φ.				
ΦΕΣΣΙΑ, Τουνεζίου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	ἡ ὀκὰ	10		Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν χαρτίνων ἐπιτυλιγμάτων.
» Βιέννης καὶ Μασσαλίας ἐν γένει ἐρυθρὰ ἢ λευκὰ καλῆς ποιότητος ὁμοιάζοντα μὲ τὰ τοῦ Τουνεζίου	»	7		
» Κατώτερα τῆς Αὐδόρνου, Βενετίας, Γερμανίας καὶ λοιπῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης	»	2	50	
Σημ. Τὰ ἐκ μερινοῦ μαλλίου χονδρὰ ἄστρηπτα νήματα προπαρεσκευασμένα δι' ἐλαίου πρὸς κατασκευὴν φεσίων	»	1	50	
Τὰ ἐκ μερινοῦ ἀκατέργαστα μαλλία πρὸς κατασκευὴν φεσίων	τὸ καντάρι	4		
ΦΩΣΦΟΡΙΑ, ξύλινα ἢ χάρτινα κοινὰ εἰς κουτία χάρτινα.	ἡ ὀκὰ		20	
» » » τελειότερα » ζρογγύλα	»		30	

» » » » παντὸς εἴδους, ὡς καὶ τὰ τῆς ὕσκας καὶ τοῦ κηρίου	»	1		Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν κουτίων.
Χ.				
ΧΑΛΚΟΣ, παλαιὸς	»		10	
» νέος εἰς ἐλάσματα (λαμας) καὶ φύλλα ὡς καὶ εἰς πάτους λεβήτων (καζανίων), ἢ ἄλλων ἀγγείων ἡμιεργῶν	»		20	
» Εἰς σκεύη μαγειρείου καὶ ἄλλα εἴδη (χαλκώματα) ἐν γένει ὡς καὶ μὲ ἕνωσιν σιδήρου			70	
» Εἰς καρφιὰ διὰ τὰ πλοῖα	»		30	
ΧΑΡΤΙΟΝ, ἐν γένει ἤτοι, *Χαρτοσήμου* δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως	ἐλεύθερον			
» *Τυπογραφικὸν καὶ Γραψίματος* ἐν γένει λευκὸν, κυανοῦν κλπ. καὶ κυανοῦν δι' ἑξώφυλλα.			12	
» διὰ κατάστιχα	ἡ ὀκὰ		20	
» *Κηγάρου, στεγνώματος* (suga carta) *Χρωματισμένον* διαφόρων χρωμάτων δι' ἑξώφυλλα, ἢ τύπωσιν	»		25	
» *Ταχυδρομικὸν* (τῆς πόστας). Τοῦ *γραψίματος ἐκλεκτὸν ἐπίχρυσον*. Τὸ *ἐν χρήσει διὰ τοὺς βιβλιοδέτας* ποικίλων χρωμάτων,				

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῆς τέλος Δρ.	Λ.	Παρατηρήσεις
ΧΑΡΤΙΟΝ (συνέχεια) στιλπνὸν ἢ μὲ τύπους. *Λευκὸν δι' ἰχνογραφίαν*	ἡ ὀκὰ		60	
» *Διὰ γραμμάτια ἐπισκέψεων* (ἐπισκεπτήρια). *Φάκελλοι δι' ἐπιστολὰς κλπ.*	»	1	50	
» *Χρυσόχαρτον*, αἱ κοινῶς λεγόμεναι χρυσόκολλαι	»		70	
» *Στράτσον* (στύππειον) παντὸς χρώματος καὶ *χαρτώνιον* (καρτόνι)	»		6	
» *Διὰ τοὺς τοίχους* (ταπητσερίαι) ἐν γένει . .	»		80	
» *Παιγνίδια χάρτινα τῶν παίδων παντοειδῆ* .	»	2		
ΧΡΥΣΟΣ, *Ἀκατέργαστος* εἰς βέργας, τεμάχια παλαιὰ ἢ συντετριμμένα.	ἐλεύθερος			
» *Κατειργασμένος*: α) Εἰς σκεύη οἰκιακὰ καὶ ἄλλης χρήσεως νέα ἢ μετακειρισμένα, εἰς διάφορα στολίδια, οἷον δακτυλίδια, ἐνώτια				

(σκουλαρίκια) ψέλλια, (βραχιόλια) περιδέραια, ἀλυσίδια καὶ λοιπὰ ἀδιακρίτως στερεὰ (massifs) ἢ παραγεμισμένα . . . | τὸ δράμι | | 30 | |
» » ὅμοια μὲ πολυτίμους λίθους	»		60	
» » ὅμοια χρυσομίμητα (ψεύτικα) ὅρα «Κοσμήματα».				
» » β) εἰς χρυσόνημα (χρυσᾶρι εἰς κλωστὴν) σειστὸν (τιρτίρι), κέγχρους (τρέμουσαι), χρυσήλατον (τρὰν ἢ μπρίλιαν) ἐπαράκιον εἰς φύλλα (ἄνευ ἐπεσμοῦ τάρας) σειρά- δια (γαλόνια) ἐν γένει	»		5	
» » ὅμοια ἤτοι χρυσόνημα κλπ. ἐξ ἄλλων μετάλλων χρυσομίμητα (ψεύτικα) . .	ἡ ὀκὰ	2	50	

Ψ.

ΨΑΛΙΔΙΑ, ἐν γένει κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ εἰς καρφία διὰ τὰ πλοῖα	ἡ ὀκὰ		15	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΥ

ΦΑΡΜΑΚΑ

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	Τέλος εἰσαγωγῆς Δρ.	Τέλος εἰσαγωγῆς Λ.	Παρατηρήσεις
Α.				
ΑΒΡΟΤΟΝΙΝΗ (Santonine)	Τὸ δράμι	.	10	
ΑΓΑΡΙΚΟΝ	ἡ ὀκὰ	.	20	
ΑΙΘΗΡ ΘΕΙΪΚΟΣ καὶ οἱ λοιποὶ αἰθέρες	»	.	40	
ΑΙΜΑ ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ	»	.	10	
ΑΛΑΤΑ· ὅρα τὰ ὀνόματα τῶν βάσεων ἐξ ὧν σύγκεινται				
ΑΛΚΑΛΙΑ ΦΥΤΙΚΑ, μὴ κατονομασθέντα	τὸ δράμι	.	10	
ΑΛΟΙΦΑΙ	ἡ ὀκὰ	.	40	
ΑΜΒΑΡ (Ambra grisa)	τὸ δράμι	.	10	
ΑΜΥΓΔΑΛΙΝΗ	ἡ ὀκὰ	2	.	
ΑΜΥΛΟΝ ΜΑΡΑΝΤΗΣ (ἀρρωὺτ) καὶ λοιπὰ ἀμυλώδη, οἷον Σάγον, Ταπιόκα κτλ.	»	.	10	
ΑΜΜΩΝΙΑ ΥΓΡΑ	»	.	15	

ΑΜΜΩΝΙΑ ΑΝΘΡΑΚΙΚΗ	ἡ ὀκὰ	.	15	
» ΥΔΡΟΧΛΩΡΙΚΗ (ὅρα Δασμ. Νισαντῆρι).				
» Αἱ λοιπαὶ τῆς ἀμμωνίας ἑνώσεις	»	.	20	
ΑΝΑΡΤΗΡΕΣ (Sourpensoires)	ἡ δωδεκὰς	.	30	
ΑΝΘΡΑΞ ΖΩΪΚΟΣ (φλὸισι καῦμένον) καὶ φυτικός.	ἡ ὀκὰ	.	3	
ΑΝΘΟΣ ΚΑΣΙΑΣ (κανέλας)	»	.	40	
» ΜΟΣΧΟΚΑΡΥΔΟΥ	»	.	60	
» ΦΥΛΛΩΝ (φλαμουριοῦ) καὶ τὰ λοιπὰ ἄνθη.	»	.	10	
ΑΡΓΥΡΟΣ ΝΙΤΡΙΚΟΣ, καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοῦ ἑνώσεις.	τὸ δράμι	.	3	
ΑΡΣΕΝΙΚΟΝ ΛΕΥΚΟΝ	ἡ ὀκὰ	.	5	
» ΚΙΤΡΙΝΟΝ (ὅρα ἐν τῷ Δασμ. Βαφαί)				
ΑΤΡΟΠΙΝΗ	τὸ δράμι	.	60	
ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΑ ΥΔΑΤΩΔΗ, οἷον δαρνοκεράσου κλ.	ἡ ὀκὰ	.	5	
» ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ, φαρμακευτικὰ	»	.	20	
» » τῆς μελίσσης εἰς μακρὰς φιάλας τῆς Βενετίας.	ἡ φιάλη	.	2	
Β.				
ΒΑΛΣΑΜΟΝ ΚΟΠΑΪΚΟΝ	ἡ ὀκὰ	.	50	
» ΠΕΡΟΥΒΙΑΝΟΝ, καὶ τῆς ΜΕΚΚΑΣ.	»	1	20	
» ΣΤΥΡΑΚΟΣ	»	.	10	
» ΤΟΛΟΥΤΑΪΚΟΝ, καὶ λοιπά	»	.	60	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	Τέλος ἐπιγωγῆς Δρ.	Τέλος ἐπιγωγῆς Λ.	Παρατηρήσεις
ΒΑΝΙΛΛΗ, ὅρα Δασμ.				
ΒΑΡΕΙΑ, καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς	ἡ ὀκὰ	.	10	
ΒΟΡΑΞ, ὅρα νάτρον βορακικόν				
ΒΙΣΜΟΥΘΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ	»	.	60	
» ΥΠΟΝΙΤΡΙΚΟΝ	»	.	80	
Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ τοῦ βισμούθου ἑνώσεις	»	1	20	
ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΚΑΚΑΟΥ	»	.	80	
ΘΡΙΜΙΟΝ	τὸ δράμι	.	5	
ΒΡΩΜΟΣ ΕΡΥΣΙΒΩΔΗΣ (Seigle ergoté)	ἡ ὀκὰ	.	40	
ΒΩΛΟΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗ· ὅρα ἐν τῷ Δ. Βαφαί				
Γ.				
ΓΗ ΤΡΙΠΟΛΙΣ, καὶ πᾶσα ἄλλη γῆ	ἡ ὀκὰ	.	4	
ΓΑΥΚΕΡΙΝΗ	»	.	15	
ΓΡΑΦΙΤΙΣ	»	.	4	

Δ.				
ΔΕΜΑΤΑ ΦΟΥΝΤΑΝΕΛΑΣ	ἡ δωδεκάς	.	40	
Ε.				
ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΓΛΥΚΥΡΡΙΖΗΣ ξηρὸν (γιάμπαλι)	ἡ ὀκὰ	.	15	
» ΒΡΩΜΟΥ ἐρυσιβώδους (ergotine)	τὸ δράμι	.	2	
» τὰ λοιπὰ ἐκχυλίσματα	ἡ ὀκὰ	.	80	
ΕΛΑΙΑ ΑΙΘΕΡΙΑ, οἷον κανελολάδον, γαρυφαλλολάδον, τοῦ κίτρου καὶ λοιπὰ	»	1	50	
ΕΛΑΙΑ ΕΜΜΟΝΑ, οἷον ῥιτσινόλαδον, λάδι τῆς μουρούνας καὶ λοιπὰ	»	.	15	
ΕΛΑΙΑ ΕΜΠΥΡΕΥΜΑΤΙΚΑ, οἷον διπτιλίου, πισσίκρεας καὶ τὰ τῶν γαιανθράκων ἐλαιώδη προϊόντα, οἷον Βενζίνη καὶ λοιπὰ	»	.	10	
ΕΛΛΕΒΟΡΙΝΗ (Digitaline)	τὸ δράμι	1		
ΕΜΠΛΑΣΤΡΑ μὴ ἁλειμμένα	ἡ ὀκὰ	.	40	
» ἁλειμμένα εἰς χαρτὶ ἢ πανὶ εἰς μεγάλα τεμάχια.	»	.	40	
» » » εἰς μικρὰ τεμάχια, οἷον ὁ χάρτης τῆς φουντανέλας, καὶ ὁ ἐπισπαστικὸς κλπ	τὰ 100 φύλ.	.	2	
ΕΜΠΛΑΣΤΡΑ ἁλειμμένα εἰς μεταξωτὸν	ἡ ὀκὰ	6	.	
» » » εἰς μικρὰ τεμάχια, οἷον τὸ ἀνακολλητικὸν ἀγγλικὸν (taffetas)	ἡ δωδεκάς	.	5	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ Φαρμάκου.	Ποσότης	Τέλος εἰσαγωγῆς Δρ.	Τέλος εἰσαγωγῆς Λ.	Παρατηρήσεις
ΕΛΑΜΙΝΘΟΧΟΡΤΟΝ	ἡ ὀκὰ	·	10	
Θ.				
ΘΡΙΑΔΚΙΟΝ (lactucarium)	»	6	·	
ΘΗΚΑΙ ἢ ΚΥΣΤΕΙΣ ΔΥΣΩΔΩΝ ἐλαίων, οἷον κοπαϊκοῦ βαλσάμου κλπ. (Capsules)	τὸ κυτίον	·	3	
Ι.				
ΙΤΕΙΝΗ (Salicine)	ἡ ὀκὰ	4	·	
ΙΩΕΙΔΕΣ ἢ ΙΩΔΙΟΝ	»	2	50	
Κ.				
ΚΑΔΜΙΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ καὶ τὰ ἅλατα αὐτοῦ	»	1	50	
ΚΑΘΕΤΗΡΕΣ καὶ ΚΗΡΙΑ ἐλαστικὰ	ἡ δωδεκὰς	·	10	
ΚΑΛΙΟΝ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ ὀξεινόν	ἡ ὀκὰ	·	20	
» ΒΩΡΟΥΣΙΚΟΝ	»	·	40	
» ΚΑΥΣΤΙΚΟΝ	»	·	20	
» ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ	»	25	·	
» ΝΙΤΡΙΚΟΝ· ὅρα ἐν τῷ Δ. νίτρον.				
» ΤΡΥΓΙΚΟΝ ὀξεινόν (χρεμορτάρταρον)	»	·	20	
» » » ἀκάθαρτον (τρύγα)	»	·	10	
» » ΣΤΙΜΜΙΟΪΧΟΝ (ταρταρισμέτικον)	»	·	25	
» ΥΔΡΙΩΔΙΚΟΝ καὶ ΥΔΡΟΒΡΩΜΙΟΝ	»	1	50	
» ΥΠΑΝΘΡΑΚΟΝ ἀγοραῖον· ὅρα ἐν τῷ Δ. πότασσα				
ΚΑΛΟΜΕΛΑΝΟΣ ὅρα ὑδράργυρος				
ΚΑΝΘΑΡΙΔΕΣ	ἡ ὀκὰ	·	80	
ΚΑΣΤΟΡΙΟΝ ἐν γένει	»	8	·	
ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ἐν γένει μετὰ τῶν δοχείων	»	6	·	
ΚΑΦΟΥΡΑ	»	·	30	
ΚΙΝΙΝΗ καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς	τὸ δράμι	·	4	
ΚΑΡΠΟΙ ΑΡΚΕΥΘΟΥ	ἡ ὀκὰ	·	2	
» ΚΑΣΙΑΣ ΣΥΡΑΓΩΔΟΥΣ	»	·	10	
» ΚΟΛΟΚΥΝΘΙΔΟΣ	»	·	25	
» ΟΞΥΦΟΙΝΙΚΩΝ (ταμαρίντι)	»	·	10	
ΚΟΒΑΛΤΙΟΝ καὶ τὰ ἅλατα αὐτοῦ	ἡ ὀκὰ	·	10	
ΚΟΛΛΟΔΙΟΝ	»	·	60	
ΚΟΜΜΙ. ἅπαντα τὰ κόμμι καὶ αἱ κομμιρητίναι αἱ μὴ περιεχόμεναι ἐν τῷ Δασμολογίῳ	»	·	15	
ΚΟΜΒΙΑ ΙΡΙΔΟΣ διὰ φουντανέλας	τὰ 100	·	2	
ΚΟΝΙΣ ΕΝΤΟΜΟΦΘΟΡΟΣ	»	·	20	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ Φαρμάκου.	Ποσότης	Τέλος εἰσαγωγῆς Δρ.	Τέλος εἰσαγωγῆς Λ.	Παρατηρήσεις
Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ κόνεις τὸ ἡμιόλιον τῆς ἀξίας τῆς ὕλης ἐξ ἧς κατεσκευάσθη.				
ΚΡΟΚΟΣ· ὅρα ἐν τῷ Δ.				
ΚΑΛΩΝΙΑ ΓΑΥΚΥΠΙΚΕΟΥ (δουλκαμάρα)	ἡ ὀκὰ	.	5	
ΚΩΔΙΑΙ (ἀφιονοκέφαλα)	»	.	5	
Λ.				
ΛΕΙΧΗΝ ΙΣΛΑΝΔΙΚΟΣ καὶ ΚΑΡΑΓΓΗΝΙΚΟΣ	»	.	4	
ΛΙΘΑΡΙΑ ΚΑΡΚΙΝΩΝ (καραβιδόματα)	»	.	50	
ΛΥΚΙΟΝ (catechu)	»	.	20	
ΛΥΚΟΠΟΔΙΟΝ	»	.	10	
Μ.				
ΜΑΓΝΗΣΙΑ ΑΝΘΡΑΚΙΚΗ	»	.	15	
» ΘΕΪΚΗ (ἅλας τῆς Ἀγγλίας)	»	.	3	
» ΚΕΚΑΥΜΕΝΗ	»	1	.	
» ΚΙΤΡΙΚΗ	»	.	60	
Ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἅλατα τῆς Μαγνησίας.	»	.	5	
ΜΑΝΑ ἐν γένει	»	.	20	
ΜΕΤΑΛΛΑ πρὸς χημικὰς ἐργασίας, οἷον στυπτήριον, οὐράνιον καὶ λοιπά	τὸ δράμι	.	10	
ΜΟΡΦΙΝΗ καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς	»	.	10	
ΜΟΣΧΟΣ ἐν γένει	»	.	60	
ΜΟΤΟΣ (ξαντὸν)	ἡ ὀκὰ	.	20	
Ν.				
ΝΑΤΡΙΟΝ ΜΕΤΑΛΛΟΝ	»	2	.	
ΝΑΤΡΟΝ ΔΙΤΤΑΝΘΡΑΚΙΟΝ	»	.	6	
» ΘΕΪΚΟΝ	»	.	3	
» ΚΑΥΣΤΙΚΟΝ	»	.	30	
» ΥΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ· ὅρα ἐν τῷ Δ. Καλιά.				
» ΦΩΣΦΟΡΙΚΟΝ	»	.	10	
Ἅπαντα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ἅλατα	»	.	10	
Ξ.				
ΞΥΛΟΝ ΚΟΥΑΣΙΟΝ καὶ λοιπὰ ξύλα	ἡ ὀκὰ	.	5	
Ο.				
ΟΞΥ ΑΛΥΚΟΝ	»	.	6	
» ΘΕΪΚΟΝ· ὅρα ἐν Δ.				
» ΚΙΤΡΙΚΟΝ	»	.	60	
» ΝΙΤΡΙΚΟΝ	»	.	10	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	Τέλος εἰσαγωγῆς Δρ.	Τέλος εἰσαγωγῆς Λ.	Παρατηρήσεις
ὄΞΥ ὄΞΑΛΙΚΟΝ	»	.	20	
» ὄΞΙΚΟΝ	»	.	20	
» ΣΚΥΤΟΔΕΨΙΚΟΝ (ταννίνον)	»	1	.	
» ΤΡΥΓΙΚΟΝ	»	.	30	
Ἅπαντα τὰ λοιπὰ ὀξέα	»	.	50	
ὀΠΙΟΣ ΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟΣ ΑΚΤΗΣ (roob) καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ ὀποί	»	.	20	
Π.				
ΠΕΨΙΝΗ	»	12	.	
ΠΕΣΣΟΙ καὶ τὰ ἀνάλογα αὐτῶν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος	ἡ δωδεκὰς	.	30	
ΠΕΠΕΡΙΝΗ	τὸ δράμι	.	4	
ΠΟΑΙ ἅπασαι	ἡ ὀκὰ	.	10	
Ρ.				
ΡΗΤΙΝΗ ΙΑΛΑΠΠΗΣ	τὸ δράμι	.	1	
ΡΙΖΑ ΙΠΕΚΑΚΟΥΑΝΗΣ	ἡ ὀκὰ	.	50	

» *ΡΗΟΥ ΒΑΡΒΑΡΟΥ (ραβέντι)*	»	1	.	
» » ΠΟΝΤΙΚΟΥ (ῥαπόντικον)	»	.	40	
» ΣΑΛΣΑΠΑΡΙΛΛΗΣ	»	.	50	
Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ῥίζαι	»	.	5	
ΡΩΓΟΒΥΖΙΑ μὲ ἐλαστικὸν ῥύγχος	ἡ δωδεκὰς	1	20	
Σ.				
ΣΑΚΧΑΡ τοῦ ΓΑΛΑΚΤΟΣ	ἡ ὀκὰ	.	20	
ΣΕΡΑΠΙΟΝ παντὸς εἴδους	»	.	40	
ΣΙΔΗΡΟΣ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΣ	»	.	15	
» ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΣ	»	1	.	
» ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΣ εἰς κόνιν λεπτοτάτην	»	.	80	
» ΝΑΡΔΙΚΟΣ	τὸ δράμι	.	5	
ΣΙΔΗΡΟΣ ΥΔΡΙΩΔΙΚΟΣ	ἡ ὀκὰ	2	50	
Τὰ λοιπὰ ἄλατα τοῦ σιδήρου	»	.	25	
ΣΚΑΜΜΩΝΙΑ (μαμουτιά)	»	1	60	
ΣΠΕΡΜΑ ΑΝΙΣΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΥ	»	.	30	
» ΜΥΡΤΙΔΑΝΟΥ (κουμπέμπε)	»	.	30	
Ἅπαντα τὰ λοιπὰ σπέρματα τὰ μὴ περιεχόμενα ἐν τῷ Δασμολογίῳ	»	.	5	
ΣΤΙΜΜΙ ΕΝΘΕΙΟΝ ΜΕΛΑΝ	»	.	5	
Αἱ λοιπαὶ τοῦ στιμμίου σκευασίαι	»	.	20	
ΣΤΡΟΝΤΙΑΝΗ καὶ τὰ ἄλατα αὐτῆς	»	.	10	

Ὀνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	Τέλος εἰσαγωγῆς Δρ.	Τέλος εἰσαγωγῆς Λ.	Παρατηρήσεις
ΣΤΡΥΧΝΊΝΗ καὶ τὰ ἅλατα αὐτῆς	τὸ δράμι	.	10	
ΣΤΥΠΤΗΡΙΟΝ (μέταλλον) ὅρα μέταλλα				
ΣΩΜΙΚΡΕΑΣ (κρεάζωτον) ὅρα ἐμπυρευματικὰ ἔλαια.				
Τ.				
ΤΕΡΜΙΝΘΙΝΗ· ὅρα ἐν τῷ Δ.				
ΤΙΤΑΝΟΣ ΈΓΧΛΩΡΟΣ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς τιτάνου σκευασίαι	ἡ ὀκὰ	.	5	
ΤΡΑΓΗΜΑΤΑ (Dragées)	»	.	20	
Υ.				
ΥΔΡΆΡΓΥΡΟΣ ΔΙΤΤΈΓΧΛΩΡΟΣ (sublimé)	»	.	40	
» ΜΕΤΑΛΛΙΚΌΣ· ὅρα ἐν τῷ Δ.				
» ΟΞΕΙΔΩΜΕΝΟΣ	»	.	60	
» ΠΡΩΤΈΓΧΛΩΡΟΣ (calomel)	»	.	40	
Τὰ λοιπὰ τοῦ ὑδραργύρου ἅλατα	»	.	80	
ΥΔΑΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ παντὸς εἴδους	»	.	5	
Φ.				
ΦΘΕΙΡΑΓΧΙΝΗ (veratrine)	τὸ δράμι	.	15	
ΦΙΆΛΑΙ πρὸς βύζαγμα	ἑκάστη	.	10	
ΦΛΟΙΟΣ ΚΙΝΑΣ ἐν γένει	ἡ ὀκὰ	.	40	
Ἅπαντες οἱ λοιποὶ φλοιοί	»	.	10	
ΦΥΛΛΑ ΣΕΝΝΑΣ καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ φύλλα	»	.	10	
ΦΥΡΆΜΑΤΑ (pâtes), οἷον ἀλθαίας, ζιζύφων κλπ	»	.	10	
ΦΩΣΦΟΡΟΝ	»	.	60	
Χ.				
ΧΑΛΚΟΣ· ὅσαι σκευασίαι αὐτοῦ δὲν περιέχονται ἐν τῷ Δασμολ.	ἡ ὀκὰ	.	10	
ΧΆΡΤΗΣ ΒΟΘΡΙΩΝ· ὅρα ἔμπλαστρα.				
Ψ.				
ΨΕΥΔΆΡΓΥΡΟΣ ΘΕΪΚΟΣ	»	.	5	
» ΜΕΤΑΛΛΙΚΌΣ· ὅρα ἐν τῷ Δ.				
» ΟΞΕΙΔΩΜΕΝΟΣ· ὅρα βαφαί				
» ΝΑΡΔΙΚΟΣ (valerianate de zinc)	τὸ δράμι	.	2	
Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ σκευασίαι	ἡ ὀκὰ	.	5	

Υ 100 Ω

Υ 101 Ω

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους διαφόρων ἐμπορευμάτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Δύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σόλων Κρεοτενίτης	Ν
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Λοριντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαλαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Γεώργιος Περωτής	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτ. Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Ταντσρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοριανός	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Δεώπουλος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	Ν
Α. Μαυροειδής		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Γ. Κεράλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Αν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰω. Προβελέγγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Παναγιώτης Φάθης	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀντων. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Μ. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Παντολέων Κουνταυριώτης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Μπαυδούρης	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Αναγ. Μάντσαρης	Ν
Ν. Πανουριᾶς			

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ

τοῦ φόρου τῶν σιτηρῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 16 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τὸ ζήτημα ἐφ' οὗ πρόκειται ν' ἀποφασίσωμεν σήμερον εἶναι ἓν τῶν ἀντικειμένων, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὰ ἔθνη ὑπερβαλλόντως καὶ θεραπεύει τὰς πρώτας τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκας· ἑπομένως εἶναι ἄξιον τῆς ὑψηλοτέρας σκέψεως καὶ μελέτης. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον, τὸ κατ' αὐτὸν, ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ ἐν πλήρει πεποιθήσει τὴν ψῆφόν του, χωρὶς οὐδὲ νὰ καταστρέψῃ τὴν μίαν ἀρχὴν οὐδὲ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἄλλην ἄνευ ὁλοσχερῶς αὐτῶν μελέτης καὶ ἐκτιμήσεως. Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπεβλήθη μόλις τὸ παρελθὸν Σάββατον μακρὰ καὶ σπουδαία ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ ἀσχολουμένη εἰς ἄλλο σπουδαῖον ἀντικείμενον, τὴν συζήτησιν τοῦ δασμολογίου, βεβαίως δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ μελετήσῃ δεόντως τὴν ἔκθεσιν ταύτην, αὐτὸς δὲ ἀσθενῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, εἶναι ὅλως ἀπαρασκεύαστος νὰ δώσῃ τὴν γνώμην ἢ τὴν ψῆφόν του ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Δι' ὅλα ταῦτα εἶναι καλὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ σιτηρῶν νομοσχεδίου ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν ἵνα μεθέξωσι καὶ ἄλλοι βουλευταὶ τῆς σπουδαίας ταύτης συζητήσεως, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς ἤκουσεν, ἐξ ἀμφιβολίας τινὸς ἐὰν ἤθελεν εἰσθαι σήμερον συνεδρίασις συνῆλθον μόλις οἱ ἀπαιτούμενοι πρὸς συνεδρίασιν βουλευταί.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι, διὰ νὰ συζητηθῇ προσηκόντως τὸ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχέδιον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ τὰς ἐρεξῆς πληροφορίας, αἵτινες ἔχουν οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου· α') νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ποία ἡ κατ' ἔτος εἰσαγωγὴ καὶ

ἐξαγωγὴ γεννημάτων κατ' εἶδος ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τέλους τοῦ 1858, β') ποῖος ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ σίτου κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τέλους τοῦ 1858, κατὰ τὰ πρωτόκολλα, γ') ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1848, ὅτε ἐνοικιάζοντο κατ' εἶδος αἱ πρόσοδοι, μέχρι τοῦ 1858, καὶ δ') ποία ὡς ἔγγιστα ἡ ἔκτασις τῶν εἰς σπαρὰν δημητριακῶν καρπῶν χρησιμευουσῶν γαιῶν, ἂν ὑπάρχωσι περὶ τούτου πληροφορίαι. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν δὲ τούτων θέλει ὁδηγηθῇ ἂν πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ ἢ ὄχι τὸ νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἀναβολὴν, ἂν ἡ Βουλὴ τὴν θεωρῇ ἀναγκαίαν, νομίζει ὅμως ὅτι λόγος ἀναβολῆς δὲν ὑπάρχει. Τὸ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχέδιον εἶναι τὸ μόνον ἴσως τὸ ὁποῖον συζητεῖται πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ ἡ συζήτησις αὐτοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ Κράτους μέχρι τοῦ ἄλλου, πρὸ ἑνὸς δὲ ἤδη μηνὸς εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας. Ἑπομένως ἡ Βουλὴ καὶ καιρὸν εἶχε καὶ ἐξήτασε τὸ ζήτημα εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ τὴν ἔκθεσίν του. Ἐπειδὴ δὲ καὶ καιρὸν ὀλίγον ἔχομεν καὶ ἐργασίαι ἄλλαι θέλουσιν ἔλθει, ἀφοῦ ἡ ἰδέα τῆς Βουλῆς εἶναι ὥριμος, ἡ ἀναβολὴ δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπώλεια χρόνου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας, εἶναι ἕτοιμος νὰ τὰς δώσῃ ἀμέσως, τοὐλάχιστον ὅλας ἐκείνας αἵτινες δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὡς προϊστάμενος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐξέφρασεν ὀρθήν τινα ἀρχὴν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δαπανῶμεν τῶν χρόνων ἐπὶ ματαίῳ, εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ συζήτησις περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν δὲν περιστρέφεται ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς ὀνομαζομένης Ἑλλάδος, ἀλλ' ἀπανταχοῦ συζητεῖται σπουδαίως καὶ πολλὰ μέχρι ταῦδε ἐρρέθησαν καὶ ἐγράφησαν. Ἀλλ' οἱ ζητοῦντες τὴν ἀναβολὴν ἐπρότειναν δύω λόγους α') ὅτι τὸ περὶ μεταῤῥυθμίσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχέδιον διαρκέσαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀπησχόλησεν ὁλοσχερῶς τὴν Βουλὴν, καὶ β') ἐζήτησαν πληροφορίας, αἵτινες εἰσὶν ἀναγκαῖαι πρὸς ῥύθμισιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς. Τὰς πληροφορίας δὲ ταύτας ἐζήτησε πρὸ ἡμερῶν καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰς λάβῃ, ἤδη εἶχον δοθῇ, ὡς τῷ εἶπον, εἰς ἄλλους, ἐπίσης δ' ἐζήτησεν αὐτὰς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπὴ, ἀλλ' οὐχ ἧττον δὲν τὰς ἔλαβεν. Εἶναι λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ μᾶς δοθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι

πληροφορίαι, οὐχὶ βέβαια πληροφορίαι στατιστικῆς, ἥτις δὲν θέλει λάβει χώραν οὐδ' εἰς τοὺς ἀπογόνους μας ἴσως, ἀλλὰ νὰ γνωρίσωμεν τοὐλάχιστον ποία ἡ γινομένη κατ' ἔτος εἰσαγωγὴ σιτηρῶν, ποία ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῶν καὶ ἂν ἐξάγωνται μεταποιούμενα εἰς παξιμάδιον κλπ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ μάθωμεν ὅλα ταῦτα, διότι πᾶν τὸ ἀφορῶν τὰ ἔγκατα τῆς κοινωνίας πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς βάσεις ἀληθείας ἀκραδάντους, καὶ πρέπει νὰ εἴπωσι πάντες, ὅτι ἀπερασίσαμεν ἐν πλήρει ἀληθείᾳ καὶ πεποιθήσει καὶ ὄχι ὅτι ἐξαρτῶμεν τὴν ψῆφόν μας ἀπὸ τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν γνώμην ἄλλων, ἵνα μὴ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκριθῶμεν ὡς ἄλλοτε ὁ Δράκων, ὅστις ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἔθηκε τοσοῦτον σκληροὺς νόμους, ἀπεκρίθη « διότι μοὶ ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ νομοθετήσω ». Ἂν δὲ τοὐναντίον ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δευτέρας, ἡ συζήτησις θέλει ἐξακολουθήσει ἄνευ διακοπῆς ἑορτῶν καὶ θέλομεν ἔχει συνέχειαν εἰς τὰς ἰδέας ἡμῶν, ἐκ τούτου δὲ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοι ἴσως ἔχοντες ἐναντίαν γνώμην, δύνανται νὰ πεισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου ἰδέας. Τελευταῖον ἐκ τοιαύτης φύσεως ζητημάτων ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἡ αὔξησις ἢ ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐθνῶν, καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶναι πολλὰ σπουδαῖος διὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος, τὸ ὁποῖον μικρὸν ἔτι, πάσχει ἐκ λειψανδρίας. Ὁ ὑπουργὸς λοιπὸν ἂς ἐκτιμήσῃ τοὺς λόγους τούτους, ἂς φανῇ ὅτι δέχεται μίαν νόμιμον καὶ τακτικὴν συζήτησιν, ἵνα μὴ εἴπωσιν ὅτι ἐναντίον τῆς πρώτης βουλευτικῆς διαγωγῆς του ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, οἵτινες θέλουν νὰ συναρπάζωσι τὰ ζητήματα.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς θέλει ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις νὰ ἐξέλθῃ καθαρῶς ἀπὸ τὴν ἐσκεμμένην ψῆφον τῆς Βουλῆς, καὶ ἵνα φανῇ ὅτι οὐδεμία ἐπιθυμία βιαίας συζητήσεως δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐκ μέρους του, συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς νὰ γίνῃ ἡ ἀναβολὴ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι τὴν προσεχῆ δευτέραν θέλομεν ἐπιληφθῆ ἀφευκτως τῆς συζητήσεως.

Οὕτω δὲ ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν, προσέλθων ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσιν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας δύω μεριδίων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ διαμένοντας ὑποστρατήγους· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλὴν

«Οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ σταθερῶς διαμένοντες ὑποστράτηγοι,

ἔνδοξα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος λείψανα, σεβαστὰ καὶ πάσης περιποιήσεως ἄξια διὰ τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνας των, μὴ δυνάμενοι ἰδίᾳ δαπάνῃ νὰ διατηρῶσιν ἵππους, ἀναγκάζονται ἢ νὰ παρίστανται εἰς τὰς Βασιλικὰς προπομπὰς καὶ ἄλλας τελετὰς πεζοὶ, ἢ νὰ ἐλλείπωσιν ἐξ αὐτῶν, ἐνῷ ἄλλου βαθμοῦ ὑποδεεστέρου ἀξιωματικοὶ παρίστανται ἔφιπποι καθὸ ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἐπειδὴ τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους ἀντίκειται εἴς τε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ βαθμοῦ καὶ τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῶν ἀνωτάτων τούτων ἀξιωματικῶν τοῦ Κράτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ὡς ἐκ τῆς προβεβηκυίας αὐτῶν ἡλικίας σωματικὴ κατάστασις, καὶ ἡ ἔκτασις ἣν ἡ πρωτεύουσα ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων ὑποσδήποτε καθίστησιν αὐτοῖς ἀπαραιτήτως ἀναγκαίαν τὴν διατήρησιν καὶ χρῆσιν ἵππων, ἐνόμισα δίκαιον ὅπως εἰς ἕκαστον τῶν τοιούτων χορηγήσῃ τὸ δημόσιον τὰ μέσα τῆς διατροφῆς δύω ἵππων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὑποβάλλων εἰς ὑμᾶς τὸ παρὸν νομοσχέδιον αἰτοῦμαι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1858

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Δ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

Θ Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἱπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐν Ἀθήναις σταθερὰν τὴν διαμονὴν ἐχόντων ὑποστρατήγων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν νομοεπιθεωρητῶν, τῆς ἐνεργοῦ ἢ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος, καὶ τῶν διαθεσίμων τῶν μετασχόντων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνος, χορηγοῦνται δύω καθ' ἡμέραν μερίδες ἱπποφορβῆς, πρὸς διατροφὴν δύω ἵππων ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον πραγματικῶς ἔχουσι τοιούτους.

Ἄρθ. 2. Ἡ χορήγησις αὕτη ἀπονέμεται κατὰ τὰς περὶ νομῆς διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῆς Στρατιωτικῆς οἰκονομίας, ἡ δὲ δαπάνη

καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν πιστώσεων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης,
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 19 Ἰανουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 168,000 πρὸς ἀνέγερσιν τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Σύρῳ ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ σπουδαία ἀνάπτυξις, ἣν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔσχε τὸ ἐμπόριον τῆς Σύρου, τῆς πρωτίστης ταύτης τῶν ἐμπορικῶν πόλεων τοῦ Κράτους, ἀνεπαρκὲς κατέστησε τὸ αὐτόθι ὑπάρχον ἤδη τελωνιακὸν κατάστημα, εἰς τρόπον ὥστε πολλάκις τὰ ἐμπορεύματα ἐκτεθειμένα εἰς τὸ ὕπαιθρον, βλάπτονται, συνεχὴς ἀταξία καὶ σύγχυσις γεννᾶται, οὐσιωδέστατα τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου προσκόπτουσα, καὶ τὰ δημόσια συμφέροντα εἰς οὐκ ὀλίγους κινδύνους ἐκτίθενται.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν λόγων ὑποθέσεως, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη τοῦ ἐμπορίου δὲν θέλει ἐξακολουθήσει μὲ τὴν αὐτὴν καὶ ἔτι μείζονα πρόοδον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐὰν δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῆ, τὸ ὑπάρχον κατάστημα οὐδόλως δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὰς ὑπαρχούσας ἤδη ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ πολλοῦ ἤδη ἐγνωσμένων ἀναγκῶν συνετάχθη τὸ συνημμένων σχέδιον οἰκοδομῆς, ὅπερ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς

Α. Μ. καὶ κατόπιν αὐτοῦ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἀναγκαιούσης εἰς τὴν οἰκοδομὴν δαπάνης, ὅστις καὶ παρασυνάπτεται συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον, ἡ δαπάνη θέλει φθάσει εἰς δραχ. 167,640: 61/00. Ἐπὶ τούτῳ δὲ διὰ τοῦ συναπτομένου νομοσχεδίου ζητεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχ. 168,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου· τοῦτο δὲ, διότι ὁ ἐψηφισμένος προϋπολογισμὸς δὲν προεῖδεν εἰδικῶς περὶ ἐξόδου τοιούτου.

Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ὑποβάλλων, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν πέποιθα, ὅτι ἀναδοκάστως, μάλιστα δὲ καὶ μετὰ προθυμίας θέλετε φέρει, Κύριοι, τὴν λευκὴν ψῆφον ὑμῶν, συναισθανόμενοι κατὰ πόσον ὀφείλομεν τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας εἰς τὴν προκειμένην μητρόπολιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, καὶ περιποιηθῶμεν τὰ ἐξ αὐτοῦ μεγάλα καὶ σπουδαῖα συμφέροντα τοῦ Δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1589.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Πρὸς ἀνέγερσιν τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Σύρῳ χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων, κατὰ τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν καὶ τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον. Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει καταλογισθῆ εἰς τὸν διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 18 « Οἰκοδομὴ τελωνείου ἐν Σύρῳ.»

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Λαβών μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρὸ ἡμερῶν εὑρεθεὶς ἔξω τοῦ ταχυδρομείου ἵνα λάβῃ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ, προσεβλήθη ὑπό τινος δικηγόρου, ἡ δὲ προσβολὴ ἀποδίδεται κατὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ τοῦτο μαθὼν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τῷ ἐζήτησε πληροφορίας, ἐξ οὗ ἐσυμπέρανεν ὅτι σκοπὸν εἶχε νὰ προκαλέσῃ τὴν δίουσαν ἱκανοποίησιν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐρωτᾷ ἂν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τοῦ κακοήθους δικηγόρου, ὅστις ὀνομάζεται Σαρίπολος. Φαίνεται ὅτι ὁ δικηγόρος οὗτος ἐζήτει ἀπὸ τὸν διανομέα ἐπιστολάς του καὶ τῷ ἐδόθη ἀπάντησις ὅτι δὲν εἶναι ἔτι ὥρα διανομῆς. Ἀλλ' αὐτὸς παρετήρησεν ὅτι οἱ δικηγόροι πρέπει νὰ πρατιμῶνται εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν γραμμάτων των, ὁ δὲ διανομεὺς ἀπήντησεν ὅτι καλὸν ἤθελεν εἶσθαι τῷ ὄντι ἂν ἐπροτιμῶντο οἱ γερουσιασταί, οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ δικηγόροι. Ἀλλ' ὁ ῥηθεὶς δικηγόρος διὰ τῆς μεγαλειτέρας περιφρονήσεως ἐπερώτησε «ποῖος ἐρωτᾷ δι' αὐτὰ τὰ ζῶα!» καὶ εἰς τοιαύτην ὕβριν ἀποτεινομένην ἐπὶ παρουσίᾳ του ἔπρεπε νὰ προβῇ ἴσως εἰς γρανθοκοπήματα μετὰ τοῦ ὑβριστοῦ, ὅπερ δὲν ἔπραξε διὰ λόγους εὐπρεπείας. Ὁ ὑβριστὴς οὗτος, ὡς μανθάνει, ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως καὶ νομίζει ὅτι ὁ πρόεδρος πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν προσβληθέντων Σωμάτων ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν του, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ περιστατικὸν ἐκοινολογήθη.

Κατόπιν τοῦ περιστατικοῦ τούτου χθὲς ἐπληροφορήθη ὅτι συνέβη καὶ ἕτερον λυπηρὸν περιστατικὸν εἴς τινα συνάδελφόν μας, ὅστις ἔτυχε καθ' ὁδὸν ὅτε διερχομένη ἡ ἅμαξα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατέθραυσε τὸν τροῦλλο του καὶ ἕνεκα τούτου κινδυνεύει ν' ἀπολέσῃ καὶ τὴν ζωὴν του ὁ γηραιὸς οὗτος συνάδελφός μας. Τοσοῦτον, φαίνεται, ἐγενικεύθη καὶ ἐξετάθη ἡ κατὰ τῶν βουλευτῶν περιφρόνησις, ὥστε νὰ περιφρονῆται καὶ αὐτὴ ἡ ζωή των, ἀφ' οὗ τοσαῦτα καλὰ πάσχουσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκ τῆς κατ' αὐτῶν καταρρᾶς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω δ' ἐχόντων τῶν πραγμάτων, θεωρεῖ περιττὸν νὰ διαμείνῃ πλέον ἐν Ἀθήναις, γινόμενος θεατὴς καὶ μάρτυς τοιούτων λυπηρῶν περιστατικῶν καὶ προσβολῶν κατὰ τῶν βουλευτῶν, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ σπουδαῖαι οἰκιακαί του φροντίδες τὸν ἀναγκάζουσι νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πατρίδα του διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ γαμβροῦ

του, τὸν ὁποῖον μία ἐπίμονος καὶ παράνομος καταφορὰ τῶν διοικ. καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πατρίδος του ἀπειλεῖ καὶ μέχρι τῆς ζωῆς του αὐτῆς καὶ εἰς τὸν ὁποῖον οὐδὲν πλέον ἀπομένει ἀπαλλαγῆς καὶ σωτηρίας μέσον εἰμὴ ἡ φυγὴ ἀπὸ τὴν πατρίδα του. Περαίνων ἐνταῦθα τὰς παρατηρήσεις, ἃς ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Σῶμα, ἐξαιτεῖται τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ τε ὑβριστοῦ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ τοῦ ἀμαξηλάτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπροσεξία μέλλει ἴσως ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν ἑνὸς συναδέλφου μας, καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἀναβαλούσης τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὸ πέρας τῆς τοῦ περὶ ῥω ἀντικειμένων εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὸ πέρας τῆς τοῦ περὶ ῥω ἀντιτηρῶν νομοσχεδίου συζήτησιν, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι καλούμεθα σήμερον νὰ λύσωμεν ζήτημα σπουδαῖον, ζήτημα ἐπασχολοῦν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὅλα τὰ ἔθνη καὶ ὅλους τοὺς μεγάλους νόας, οὓς ἐγέννησε μέχρι τοῦδε ἡ Εὐρώπη, καὶ ἐπομένως ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀντίῤῥησιν. Οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὰ σιτηρὰ, ἱκανοποιοῦντα τὰς πρώτας ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων ζητημάτων παντὸς ἔθνους καὶ αἱ περὶ αὐτῶν νομοθετικαὶ διατάξεις καθίστανται τὸ ἐμβριθέστερον μέλημα πάσης πατριωτικῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ σιτηρὰ ἐνδιαφέρουσι τὰ μάλιστα τὰ ἔθνη ὡς πρὸς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν. Σκοπὸς ἑπομένως τῶν διατάξεων πρέπει νὰ ἦναι τὸ νὰ προκαλῶνται ἡ ἀφθονία τῶν σιτηρῶν, νὰ φθάνωσι δὲ εἰς τιμάς, εἰς ἃς ὁ μὲν ἐμπορος γεωργὸς νὰ εὑρίσκῃ τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν τῶν ἐργασιῶν του, ὁ δὲ καταναλωτὴς νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαίου ἄρτου ἄνευ στενοχωρίας ἢ ἀνησυχίας.

Ἐκ τούτων καθίσταται δῆλον ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ δημητριακῶν καρπῶν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν τοιαύτην ἀπαίτησιν καὶ τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς τοῦτο. Ἀνάγκη λοιπὸν εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν α. ἐὰν συμφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ δημητρ. καρπῶν· β. ἂν πρέπει νὰ προστατεύσωμεν τὴν ἐγχώριον γεωργίαν ἢ νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν διὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸν ἐξωτερικὸν συναγωνισμὸν, καὶ

γ'. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν εἶναι ἀναγκαία ἡ προστασία, μέχρι τίνος βαθμοῦ πρέπει νὰ ἐκταθῇ αὕτη.

Ἐν πρώτοις ἂς ἐξετάσωμεν ἐὰν μᾶς συμφέρῃ ἡ σπορὰ δημητριακῶν καρπῶν ἢ πρέπει νὰ τὴν προσβάλωμεν διὰ πλαγίων μέσων. Βεβαίως ὅλαι αἱ τέχναι ἔχουσι τὰς ὠφελείας των καὶ ὅλαι συντρέχουσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος, συμβοηθούμεναι πρὸς ἀλλήλας· ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς εἰδικῆς ἑκάστης ὠφελείας, οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν ὅτι τὴν πρώτην τάξιν κατέχει πλήρει δικαιώματι ἡ γεωργία ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν βραχιόνων, τοὺς ὁποίους ἀπασχολεῖ καὶ ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν αἱ προσπάθειαί της τείνουν. Ἡ γεωργία θεραπεύει τὰς περισσοτέρας ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ θεωρεῖται κατ' ὀρθὸν λόγον μήτηρ τῶν τεχνῶν.

Ἡ ἔλλειψις στατιστικῶν πληροφοριῶν ἀποστερεῖ αὐτὸν τοῦ μέσου τοῦ ν' ἀναφέρῃ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῶν διατεθειμένων ὑπὸ τῆς γεωργίας ἰδίως εἰς τὴν σποράν δημητριακῶν καρπῶν. Ἐὰν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνασχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν, θέλομεν πληροφορηθῇ ὅτι ὁ κλάδος οὗτος ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὁ σημαντικώτερος καὶ ἄξιος ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, πολλὰ παθοῦσαν καὶ μετὰ αἱματηρὸν καὶ πολυώδυνον ἀγῶνα καταταχθεῖσαν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν, δὲν ἦτο σχεδὸν γνωστὴ πρότερον ἄλλη γεωργία ἐκτὸς τῆς σποράς δημητρ. καρπῶν, ἐλαιοφυτειῶν καὶ μικρᾶς ἀμπελοφυτείας. Μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος, αἱ πολυειδεῖς ἀνάγκαι, εἰς ἃς εὑρίσκοντο οἱ κάτοικοι, ἠνάγκαζαν αὐτοὺς νὰ φροντίσωσι περὶ τῶν πρώτων μέσων τῆς ὑπάρξεώς των καὶ διὰ τοῦτο ἐξηκολούθησαν τὴν σποράν δημητριακῶν καρπῶν, τοὐτέστι τὸ πρῶτον μέρος τῆς γεωργίας, εἰς ὃ ὑπάρχει ἡ προχειροτέρα προσφυγή. Ἕνεκα τούτου καὶ ὡς ἐκ τῆς γαιολογικῆς καταστάσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν ὀλίγισται γαῖαι ὑπάρχουσι σκεπασμέναι ἀπὸ φυτείας, τὸ δὲ πλεῖστον τῆς γεωργησίμου ἐκτάσεως διατίθεται εἰς σποράν δημητρ. καρπῶν, οἵτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποτελοῦσι τὸ σημαντικώτερον μέρος τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου μας, διότι ἐν ἐλλείψει παραγωγῆς ἱκανῶν ἄλλων εἰδῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἱκανοποιεῖ ἡ ἐγχώριος γεωργία τὴν πρώτην μας ἐθνικὴν ἀνάγκην. Τοῦτο ἀποδεικνύει καὶ αὐτὸς ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, καθ' ὃν τὸ τρίτον τῶν ἐσόδων ὑπολογίζεται ἐκ τῆς προσόδου τῶν σιτηρῶν. Δύνανται δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ σιτηρὰ ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ κυρία παραγωγὴ καὶ ἡ ὕπαρξις τῶν ὀρεινοτέρων δήμων, οἵτινες ἀναπληροῦσι καὶ τὸ ἔλλειμμα τῶν πεδινῶν, τῶν τραπέντων εἰς τὴν φυτείαν, τῆς ὁποίας ἐπιδεκτικὴ εἶναι ἡ ποιότης τῆς γῆς των.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν ποιότητα τῆς γῆς πολλὰ ὀλίγα μέρη, ὡς οἴδατε, εἰσὶν ἐπιδεκτικὰ φυτείας ἐπικερδοῦς παραγωγῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαιούντων ἐξόδων πρὸς βελτίωσιν τῆς γαιολογικῆς καταστάσεως, τὸ πλεῖστον δὲ μέρος εἶναι ἐπιδεκτικὸν κτηνοτροφίας καὶ σπορᾶς δημητριακῶν καρπῶν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κυριώτερα μέσα τῆς ὑπάρξεως τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ τῶν πεδινῶν δήμων καὶ ὅλων τῶν ὀρεινῶν, ἀποτελούντων τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ Κράτους, καὶ αὐτὰ θέλουσιν εἶσθαι τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς μας μεχρισοῦ ὁ χρόνος βελτιώσει τὴν κατάστασίν μας διὰ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν τε κεφαλαίων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως βιομηχανικῶν καταστημάτων ἐν τῇ πατρίδι. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ πράγματα, αὐτὴ ἡ γαιολογικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις μας μᾶς ὠθοῦσι, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὴν αἰτίαν ἱκανοποίησιν τῶν πρώτων ἀναγκῶν μας, εἰς τὴν σποράν δημητριακῶν καρπῶν.

Ἐκτὸς τούτου ἡ σπορὰ δημητριακῶν καρπῶν ἐφ' ὅσον ἔνεστι πλεῖστος ἐκτάσεως ἔχει καὶ τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα. Οἱ χωρικοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ὀρεινῶν δήμων οἵτινες, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, σιτηρὰ κυρίως νὰ παράγωσι δύνανται, θέλουν ἀναγκάζεσθαι πρὸς ἐκποίησιν τοῦ περιττεύοντος ποσοῦ νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς πόλεις καὶ ἰδίως εἰς τὰς παραλίους, ἡ δὲ προσέλευσις των αὕτη θέλει ἔχει τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν κατοικίαν των μὲ νέας γνώσεις καὶ ἰδέας καὶ οὕτω θέλει διαδίδεσθαι ὁ πολιτισμὸς καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Κράτους. Πολιτισμὸν δὲ λέγων ἐννοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως ἐπὶ τῆς φύσεως, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς ὑπάρξεώς μας. Ὁ πολιτισμὸς προτιθέμενος νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὰς ὑλικὰς καὶ διανοητικὰς ἀνάγκας μας, μᾶς ὁδηγεῖ διὰ τῆς βαθμιαίας βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς ὑπάρξεώς μας εἰς τὸ ἄωτον τῆς εὐδαιμονίας τῆς χορηγουμένης ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τῶν πηγῶν, τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὁ πλάστης εἰς τὴν διάθεσίν μας. Ἐὰν ὅμως ἐλλείψῃ ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς τὰς παραλίους πόλεις μεταφορᾶς τοῦ πλεονά-

σματος τῆς παραγωγῆς, τότε τὸ δυσχερὲς τῆς συγκοινωνίας διὰ τὴν ὑπαρχουσαν ἔλλειψιν ὁδῶν θέλει ἀπομονώσει τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων. Κάτοικοι δ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κράτους, διηρημένοι καὶ ἄσχετοι πρὸς ἀλλήλους, δὲν δύνανται νὰ ἦναι εἰμὴ ἄθλιοι καὶ δυστυχεῖς καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι ἐλλείπει ἡ μεταξὺ αὐτῶν διαίρεσις τῆς ἐργασίας, ἥτις προάγει τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον. Θέλετε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν; Στρέψατε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, ἐνισχύσατε αὐτό, ἀφαιρέσατε τὰ ὁριστάμενα μεγάλα ἐμπόδια τῆς συγκοινωνίας, ἐξασφαλίσατε καθ' ὅλον τὸ Κράτος τὰ μέσα τῆς ἀνταλλαγῆς, πολλαπλασιάσατε ταῦτα, εἰ δυνατὸν, καὶ μὴ τὰ περιστέλλετε, διότι ἡ περιστολὴ αὐτῶν συνεπιφέρει τὴν περιστολὴν τοῦ ἐμπορίου.

Ἀλλά, σᾶς λέγουν, τί φοβεῖσθε μὴ στερηθοῦν οἱ πλεῖστοι τοῦ Κράτους δῆμοι τὰ μέσα τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ὑπάρξεώς των διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς τῶν σιτηρῶν; Ἡ ἀνάγκη θέλει ὁδηγήσει αὐτοὺς νὰ ἐπιδοθῶσιν ἐν μέρει εἰς τὴν δενδροφυτείαν καὶ ἐν μέρει εἰς ἄλλα βιομηχανικὰ ἔργα, περιποιοῦντα αὐτοῖς τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς των. Πρὸς ταῦτα ἀπαντῶ ὅτι, ὅσον μὲν περὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων, σεροῦμεθα δυστυχῶς τοιούτων ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀρμοδίων νὰ ἐπασχολήσωσιν ἱκανοὺς βραχίονας, καὶ θέλομεν σεροῦσθαι τοιούτων μεχρισοῦ ἀναπτυχθῇ ὁ πληθυσμός μας εἰς τὸν ἀνάλογον βαθμὸν τῆς καταναλώσεως. Ὡς πρὸς δὲ τὴν δενδροφυτείαν παρατηρεῖ ὅτι καὶ αἱ φυτεῖαι καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φυσικὴν κατάστασιν τῶν τόπων, διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς δενδροφυτείαν χρῆσις γαιῶν ἀνεπιτηδείων; Ἄλλως δὲ εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀνασχολούμενοι εἰς τὸν κλάδον, εἰς ὃν τοὺς συντρέχει ἡ φυσικὴ κατάστασις τῆς γῆς, τὸ κλίμα καὶ τὰ βοηθητικὰ μέσα των, καὶ ἀνταλλάσσοντες τὸ περιπλέον τῆς παραγωγῆς των δι' εἰδῶν τῶν ἄλλων μερῶν, θέλουσιν ἀπολαύει μεγαλειτέρας ἀφθονίας παρ' ἐὰν ἐνασχοληθῶσιν ἀδιακρίτως εἰς ἕτερον εἶδος ἐργασίας. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσι φυτεῖαι εἰς ψυχρὰ καὶ χιονοσκέπαστα τὸν χειμῶνα μέρη; Εἶπε πρὸ ὀλίγου ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς χώρας δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὸν φυτείας ἐπικερδοῦς παραγωγῆς. Ἀλλ' ὑποτεθείσθω ὅτι εἶναι ἐπιδεκτικὸν τοιαύτης. Ἔχουσιν ὅμως οἱ κάτοικοι τὰ χρηματικὰ μέσα πρὸς φυτείαν; Ἀλλ' ὑποτεθείσθω ὅτι δὲν σεροῦνται καὶ τούτων, καθ'

ὅσον οἱ πλεῖστοι θέλουσι κάμει χρῆσιν τῶν βραχιόνων των καὶ ὀλίγαι χρηματικαὶ δαπάναι θέλουσιν ἀπαιτηθῆ. Ἀλλ' ἔχουσι τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των μεχρισοῦ αἱ φυτεῖαι αὗται φθάσωσιν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀναλόγου παραγωγῆς; Οὐχὶ βεβαίως. Πόθεν λοιπὸν θέλουσι πορισθῆ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ τὰ πρὸς ὕπαρξιν ἐκυτῶν τε καὶ τῶν οἰκογενειῶν των μέσα; Ἀλλ' ἐνδεχόμενον νὰ τῷ ἀντιτάξῃ τις ὅτι δύνανται νὰ καταφύγωσιν εἰς δάνεια. Εἰς τοῦτον ἀπαντῶ ὅτι ἀτυχὴς ἐπιχείρησις εἶναι ἡ διὰ δανείων ἐμφύτευσις γαιῶν, δυστυχέστατος δὲ ὁ Ἕλλην γεωργὸς ὁ ἐκτιθέμενος εἰς δάνεια, ὡς πάντες γνωρίζετε, πρὸς 50 μέχρις 100 τοῖς 0|0. Ὅστις δὲ ἐξετάσει ἀκριβέστερον, θέλει πληροφορηθῆ ὅτι οἱ διὰ δανείων ἐνεργήσαντες φυτείας ἔσχον τὴν ἀτυχίαν νὰ ἴδωσι τὸ μὲν κτῆμά των περιελθὸν μετ' ὀλίγα ἔτη εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δανειστοῦ ἢ καὶ ἄλλων πρὸς ἀπότισιν μέρους τοῦ χρέους των, αὐτοὶ δὲ οὗτοι νὰ μείνωσιν ἔτι ὀφειλέται μέρους τοῦ ὅλου των χρέους. Τοιοῦτον εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους εἶναι νὰ ἀναπτυχθῶσι τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως ἵνα παγιωθῇ ἡ τάξις καὶ ἡσυχία, δὲν εἶναι δὲ ὀρθὸν νὰ φέρωμεν τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων, εἰ καὶ προσωρινῶς, εἰς ἀμηχανίαν. Ἐὰν μεγίστην περὶ τούτου πρόνοιαν πρέπει νὰ ἔχῃ πᾶν ἔθνος, κατὰ μείζονα ὅμως λόγον ἡ κυβέρνησις ἔθνους ἀρτισυστάτου. Φροντίζοντες καὶ μεριμνῶντες περὶ τῆς τάξεως τῆς ἐπαγούσης τὴν εὐημερίαν τῶν ἐθνῶν, πολλαπλασιάσατε, συντηρήσατε καὶ ἐξασφαλίσατε τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους, διότι ἡ ἔλλειψις αὐτῶν καθίσταται ἐπίφοβος, ὠθεῖ τοὺς ἀμηχανοῦντας εἰς λῃστείας καὶ ἄλλα κακουργήματα, οὐδὲν δὲ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἔχει ἡ κοινωνία.

Ἐν τούτοις καὶ ἕτερος λόγος, ἐπίσης σπουδαῖος, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς σπορᾶς δημητρ. καρπῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἂς ῥίψωμεν ἓν βλέμμα περιξ ἡμῶν. Ἀναλογισθῆτε τὴν γεωγραφικὴν θέσιν ἡμῶν, τῶν γειτόνων ἡμῶν καὶ τὰ μέρη ἐκ τῶν ὁποίων καὶ διὰ τῶν ὁποίων θέλει διέρχεσθαι ὁ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαχθησόμενος σῖτος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡμεῖς θέλομεν καταπαύσει νὰ παράγωμεν ὅσον μᾶς ἀρκεῖ. Ὁ σῖτος θέλει ἔρχεσθαι ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐκ τῆς Ῥωσσίας καὶ Μολδαυίας διὰ τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ τῶν Δαρδανελλίων. Ἂς ἀναμνησθῶμεν τὸν προορισμόν μας, ἂς ἀναμνησθῶμεν τὴν καταγωγήν μας, τοὺς συναδέλφους μας, τὸ παρόν μας καὶ ὁποῖαι αἱ περιστάσεις μας. Πείθεται καὶ πιστεύει ὅτι αἱ μετὰ τῆς γειτονος Τουρκίας σχέσεις

μας ὑπάρχουσι καὶ θέλουσιν ὑπάρχει φιλικώτατοι καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀφορμὴν διαρρήξεως τῶν σχέσεών μας τούτων θέλομεν δώσει, οἱαδήποτε δὲ καὶ ἂν λάβῃ χώραν περιπλοκή, θέλει λυθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Πείθεται ὅτι καὶ ἡ Τουρκία ἀφ' ἑτέρου τὰς αὐτὰς ἔχει διαθέσεις. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἀρχαῖαι διαφοραί, αἵτινες κοιμῶνται μὲν, δὲν κατέπαυσαν δὲ οὔτε θέλουσι καταπαύσει εἰμὴ ὑπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅρου. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι πολλάκις μικραὶ περιστάσεις ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς μεγάλα συμβάντα. Πολλάκις ἡ ἱστορία τῶν μεθορίων καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι περιστάσεις ἔγγυς ἦλθον νὰ διαταράξωσι τὰς φιλικὰς σχέσεις ἐναντίον τῶν διαθέσεων τῶν Κυβερνήσεων. Δὲν εἶναι ἀρά γε ἐνδεχόμενον νὰ συμβῇ περιπλοκή τις, τῆς ὁποίας ἡ λύσις νὰ μὴ κατορθωθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ ν' ἀπαιτηθῇ ἡ διὰ τῆς σπάθης; Πόθεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλομεν προμηθευθῇ τὸν ἄρτον; Πῶς θέλομεν ὑπερασπισθῇ τὴν ἐθνικὴν τιμήν μας, ὅταν ὁ ἐχθρός μας κατέχῃ τὴν πρώτην τροφήν μας; Δὲν θέλομεν εἶσθαι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πολεμίου μας; Ἴσως εἴπῃ τις ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία εὑρέθησαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἔλαβαν ἀνάγκην σιτηρῶν κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ἀλλὰ δὲν ἔπαθον στερήσεις. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐὰν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσαγάγωσι σιτηρὰ ἐκ τῆς Ρωσσίας ἀπ' εὐθείας, ἠδυνήθησαν διὰ μιᾶς ὑπερτιμήσεως νὰ ἀναπληρώσωσι τὸ ἐλλεῖπον καὶ δὲν ἔπαθον στέρησιν. Ἔθνος πλούσιον εὑρίσκει παντοῦ καὶ πάντοτε ὅ,τι τοῦ ἐλλείπει. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ ἔθνους ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει καλλίστη καὶ διὰ τοῦτο ἠδύναντο νὰ ὑποστῶσι τὰ ἔθνη ταῦτα ἄνευ ἐπαισθητοῦ βάρους τὴν ὑπερτίμησιν, ἀφ' οὗ διὰ τῶν ἰδίων πόρων ἠδυνήθησαν νὰ τηρήσωσιν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τοσοῦτον δαπανηρὸν πόλεμον. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐκτὸς τοῦ ἐλλείμματος τοῦ σίτου ἐπρομηθεύοντο τὰ λοιπὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν ἀτομικὴν των ὕπαρξιν καὶ εἰς τὰ τοῦ πολέμου ἐκ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Ἀλλ' ἡμεῖς στερούμενοι καὶ αὐτῆς τῆς βελόνης, θέλετε νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν στέρησιν τῆς πρώτης τροφῆς; Οἱ οἰκονομικοί μας πόροι καὶ ἡ γενναία συνδρομὴ τῶν ὁμογενῶν μόλις θέλουσιν ἐπαρκέσει εἰς τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα· πῶς θέλετε νὰ ὑποστῶμεν καὶ τὴν ἔλλειψιν ἢ τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ σίτου; Ὅταν ἔχωμεν τὸν ἀναγκαῖον ἄρτον ἐκ τῆς γῆς μας, εἰμεθα πλουσιώτατοι καὶ δυνάμεθα νὰ ὑπερασπισθῶμεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ δίκαιά μας, διότι ὁ Ἕλλην ἄρτον μόνον θέλει·

εἶναι τοσοῦτον ὀλιγαρκὴς ὅσον ὑπομονητικὸς καὶ μεγαλόφρων. Ἡ γεωργία εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον καταφύγιον ἐν πολέμῳ καὶ ἡ ἀσφαλεστέρα πηγὴ πλούτου ἐν εἰρήνῃ.

Αἱ σκέψεις αὗται, τουτέστιν ἡ οἰκονομικὴ καὶ γεωλογικὴ κατάστασις τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἡ διάδοσις τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Κράτους, ἡ δημοσία τάξις καὶ αἱ γειτονικαί μας σχέσεις καταδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσον ἐνεστιν ἀφθονωτέρας σπορᾶς δημητριακῶν καρπῶν ἐν Ἑλλάδι, μεχρισοῦ, βελτιουμένης βαθμηδὸν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς μας καὶ αὐξανομένου τοῦ πληθυσμοῦ, διευκολυνθῶμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροφυτείας καὶ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὸ τρίτον ζήτημα, θέλει ἐξετάσει ἂν συμφέρῃ νὰ προστατευθῇ ὁ σημαντικὸς οὗτος κλάδος τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἢ ν' ἀρεθῇ ἐλεύθερος εἰς τὸν συναγωνισμὸν τῶν προερχόμενων ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ἐὰν θεωρητικῶς ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα, θέλομεν συνομολογήσει ἴσως πάντες, ὅτι προτιμοτέρα τῆς προστασίας εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, διότι αὕτη συντελεῖ εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς ἐργασίας μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἀναλόγως τῶν τοπικῶν βοηθημάτων, ὠθεῖ τὴν διάδοσιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν γενομένων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους βελτιώσεων. Οἱ θεωρητικοὶ οὗτοι λόγοι εἶναι μὲν πειστικοί, ἀλλὰ ῥρνεῖ ὅτι αἱ τοιαῦται ἀρχαί, ἀποτελοῦσαι τοὺς γενικοὺς κανόνας, δὲν εἶναι ἀνεξαιρέτως ἐφαρμοστέαι, οὐδ' εἶναι ἀρεταὶ γενικαὶ ὡς τὰς ἀποκαλεῖ ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ θεωρία εἶναι ἀπόῤῥοια τῆς πείρας τῶν πραγμάτων, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ καὶ μάλιστα αἱ οἰκονομικαί, οὖσαι ἀπόῤῥοια τῶν γενικῶν περιστάσεων, ποικίλλονται κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου τόπου. Ἡ ἔντασις ἑκάστου ἔθνους, τὰ ἤθη, ὁ χαρακτὴρ, ἡ γεωγραφικὴ θέσις του, αἱ πηγαὶ τοῦ πλούτου ἔχουσι πολλὴν ἐπιῤῥοὴν καὶ ποικίλλουσι τοὺς νόμους τῆς ἐπιστήμης. Ὅστις δὲ θεωρίας ἐξηγμένας ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν πεῖραν ἑνὸς ἢ πολλῶν μερῶν, τὰς ἐφαρμοζει ἀνεξετάστως καὶ ἀκριβέστατα εἰς ἕτερον μέρος, εἰς ὃ δὲν συντρέχουσιν αἱ αὐταὶ περιστάσεις, οὗτος περιπίπτει εἰς σφάλμα πραγματικὸν καὶ ἐπάγει ζημίαν ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου ἀκαταλόγιστον. Δύω δὲ παραδείγματα ἀρκοῦν νὰ ἀποδείξωσι τὸ βάσιμον τῶν λόγων του.

Κατὰ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν, ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις κανονίζουσι τὴν τιμὴν τῶν εἰδῶν. Ἑπομένως αἱ ἀγοραὶ τῶν

τροφίμων τῆς πρώτης ἀνάγκης πρέπει νὰ μείνωσιν ἐλεύθεραι πάσης ἐπεμβάσεως τῆς ἀρχῆς, πρέπει δηλ. ἡ ἐπιτόπιος ἀρχὴ νὰ ἀπέχῃ τῆς διατιμήσεως τῶν τροφίμων ἐπαγούσης περιορισμόν, ἐνῷ τοὐναντίον ἡ ἐλευθερία κανονίζει διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ τὴν τιμὴν ἀναλόγως τῆς ζητήσεως. Ἡ ἀρχὴ αὕτη τῆς πολιτ. οἰκονομίας ἀπολύτως θεωρουμένη εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ ἐφαρμοστέα εἰς μέρη τινα, οὐχὶ δὲ πανταχοῦ. Εἶναι π. χ. ἐφαρμοστέα εἰς Λονδῖνον, Παρισίους καὶ ἄλλας μεγαλοπόλεις, διότι οἱ μετερχόμενοι τὴν προμήθειαν τῶν τροφίμων τῆς πρώτης ἀνάγκης εἶναι τοσοῦτον πολυάριθμοι, ὥστε καθίσταται ἀδύνατος ἡ πρὸς ἀλλήλους συνεννόησις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπερτιμήσεως οἱουδήποτε εἴδους. Ἡ αὐτὴ ὅμως ἀρχὴ δὲν δύναται ἀκινδύνως νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις, ὅπου οἱ προμηθευταὶ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες εἰς ὀλίγας στιγμὰς δύνανται νὰ συνεννοηθῶσι καὶ ὑπερτιμήσωσι τὰ τρόφιμα τῆς πρώτης ἀνάγκης. Εἰς Λονδῖνον π. χ. περιέχον πληθυσμὸν 2,000,000 ψυχῶν, ὑπάρχουσιν ἀναντιρρήτως πολυάριθμοι ἀρτοποιοί. Ἐὰν ἐκεῖ δὲν διατιμηθῇ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὁ ἄρτος, οὐδεμία ἐπιγίνεται ζημία, ἀλλὰ τοὐναντίον ὄφελος διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ μεταξὺ τοσούτων ἀτόμων συνεννόησις νὰ πωλήσωσι τὸν ἄρτον εἰς τιμὴν πολὺ ἀνωτέραν ἐκείνης, ἥτις τοῖς ἀρίνει ἐν κέρδος δίκαιον. Ἐὰν ὅμως εἰς Ἀθήνας, ὅπου ὑπάρχουσιν 20—30 ἀρτοποιοί, δὲν διατιμηθῇ ὁ ἄρτος, δύνανται ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν νὰ συνεννοηθῶσιν οὗτοι καὶ νὰ ὑπερτιμήσωσι τὸν ἄρτον εἰς βαθμὸν διπλάσιαν τοῦ ὑπάρχοντος. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναταί τις νὰ εἴπῃ, θέλει ἀναπτυχθῇ μέγα κέρδος, καὶ τότε τρεπόμενοι καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ἐπικερδῆ ταύτην ἐπιχείρησιν, θέλουν διασπάσει κατὰ μικρὸν τὴν συνεννόησιν. Τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ἀλλ' ἡ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα συσσώρευσις ἀτόμων πλειόνων τῆς ἀνάγκης δὲν θέλει ἐπιφέρει τὴν κατάπτωσιν τῆς τιμῆς εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε ν' ἀποδειλιάσῃ τοὺς ἀρτοποιοὺς καὶ νὰ φέρῃ τινὰς εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποσπασθῶσι τῆς ἀρτοποιΐας; Τούτου δὲ γενομένου, θέλομεν ἐπανέλθει εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς συνεννοήσεως καὶ ὑπερτιμήσεως. Ἐκ τοῦ καταφανοῦς τούτου παραδείγματος πληροφορεῖσθε ὅτι ἡ ἐπιτυχῶς ἐφαρμοζομένη ἀρχὴ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας εἰς Λονδῖνον καὶ Παρισίους, δὲν εἶναι ἐφαρμοστέα εἰς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις ὡς ἐπιζήμιος. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶς ἐπηρεάζουσι δυστυχῶς αἱ θεωρίαι, αἱ ἐξηγμέναι ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους περιστάσεις

ἄλλων μερῶν, παρακαλεῖ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρῃ καὶ ἓν γεγονός, ὅπερ θέλει καταδείξει ὁπόσον ἡ θεωρία δὲν συνάδει ἐνίοτε μὲ τὰ πράγματα. Γινώσκετε ὅτι ἐν Πάτραις ὑπάρχει καθιδρυμένον καὶ προοδεῦον κατάστημα βαμβακοκλωστίας, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Φωτεινοῦ. Ὁ νέος οὗτος ἀπεστάλη πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως εἰς Βιέννην ἵνα διδαχθῇ θερμηχανικήν τινα τέχνην, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ προώδευσεν ἐντὸς ἀναλόγου διαστήματος εἰς τὴν βαμβακοκλωστίαν, ὥστε ὁ τότε γεν. πρόξενος Κ. Σίνας ἐδωρήσατο αὐτῷ βαμβακοκλωστικὴν μηχανὴν καὶ τὸν ἐσύστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησίν μας ὡς ἱκανὸν νὰ διευθύνῃ μετ' ἐπιτυχίας κατάστημα βαμβακοκλωστικῆς ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ὑπουργεῖον διώρισε τότε ἐπιτροπὴν ἵνα γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ Κ. Σίνα, συγκροτουμένην ὑπὸ τῶν Κυρίων Δομνάνδου, Ἰω. Σούτσου, καθηγητοῦ τῆς πολιτ. οἰκονομίας, καὶ Βοτσάρη, ἥτις ἐγνωμοδότησε κατὰ τῆς συστάσεως βαμβακοκλωστείου ἐν Ἑλλάδι, στηριζομένη εἰς τὴν θεωρίαν. Δι' ἐκτεταμένης δὲ ἐκθέσεώς της παρέστησεν, ὅτι τοιοῦτον κατάστημα θέλει ναυαγήσει ἐν Ἑλλάδι, μὴ δυνάμενον νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῶν βαμβακοκλωστείων τῆς Ἀγγλίας, μετὰ τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς συναγωνισμὸν οὐδ' αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι, αἵτινες παράγουν τὸ βαμβάκιον, καὶ ἑπομένως ὅτι δὲν συμφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ οἱανδήποτε προστασίαν πρὸς σύστασιν τοιούτου καταστήματος. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, ἂν δὲν ἀπατᾶται, προσέθηκεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην καὶ δύω ἕτερα μέλη, τὸν Κ. Μαγγίναν καὶ Χριστακόπουλον, νῦν γερουσιαστάς, οἵτινες ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν ὁδηγούμενοι, ἐξέφεραν γνώμην ἐναντίαν τῆς τῶν τριῶν μελῶν, καὶ οὕτως ἡ Κυβέρνησις, φλεγομένη ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ τὴν σύστασιν βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος ἐν Ἑλλάδι, παρεδέχθη τὴν γνώμην τῶν μελῶν τῆς πείρας καὶ οὐχὶ τῶν τῆς θεωρίας. Ἐνίσχυσεν ὅθεν τὴν σύστασιν τοῦ καταστήματος, περὶ οὗ ὁ λόγος, διὰ δανείου 18,000 δραχμῶν, διὰ παραχωρήσεως 200 στρεμ. ἐθν. γῆς καὶ δι' ἄλλων τινῶν προνομίων, καὶ οὕτω τὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν εὐτυχεστέραν τὴν γνώμην τῶν ἀνδρῶν τῆς πείρας, διότι τὸ κατάστημα αὐτό, ὡς πληροφορεῖται, προήχθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἤδη ἀνθεῖ, ἐφελκύσαν καὶ ἱκανὰ μετοχικὰ κεφάλαια ἐμπόρων. Αὐτὸ τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα ἔφερεν ἡ ἐναντίον τῶν λόγων τῆς θεωρίας δοθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μικρὰ προστασία.

Τὰ παραδείγματα ταῦτα, φρονεῖ, πείθουσιν ἕκαστον ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς πολιτ. οἰκονομίας οὖσαι προϊόντα γενικῶν περιστάσεων, πρέπει νὰ ποικίλλωνται εἰς τὴν ἐφαρμογήν των κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου τόπου, καὶ διὰ τοῦτο ἔχει δίκαιον νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς εἰσηγ. ἐπιτροπῆς καὶ οὐχὶ μὲ τὴν τῆς πλειοψηφίας, ἰσχυριζομένης ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς πολιτ. οἰκονομίας εἰσὶν ἄρεται ἐφαρμοζόμεναι ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ, καὶ ὡς τοιαῦται μὴ ἀνεχόμεναι ἐξαιρέσεις.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἕπεται ὅτι τὸ ζήτημα ἂν συμφέρῃ νὰ προστατεύσωμεν τὴν ἐγχώριον παραγωγὴν δημητριακῶν καρπῶν δὲν πρέπει νὰ λύσωμεν κατὰ τὰς ἐπικρατούσας ἀρχὰς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος μας, αἵτινες τροποποιοῦσι τὰς γεν. ἀρχὰς τῆς πολιτ. οἰκονομίας.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη πρὸς τίνας ἔχουσι νὰ συναγωνισθῶσιν οἱ παραγωγοὶ δημητριακῶν καρπῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἔχουσι νὰ συναγωνισθῶσιν ἰδίως μὲ τοὺς ἀγάδας τῆς Θεσσαλίας καὶ μὲ τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἡγεμονιῶν καὶ τῆς Ῥωσσίας. Δύνανται λοιπὸν νὰ ὑποστῶσι τὸν μετ' αὐτῶν συναγωνισμόν; Ὄχι βεβαίως, διότι ἐκεῖνοι ἔχουσι μεγάλα πλεονεκτήματα, ἐνῷ οἱ γεωργοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχουσι πολλὰ προσκόμματα. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συναγωνισθῇ ὁ Ἕλλην γεωργὸς μὲ τὸν ἀγᾶν τῆς Θεσσαλίας καὶ μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δύω Ἡγεμονιῶν καὶ τῆς Ῥωσσίας; α') Τὰ φορολογικὰ βάρη εἰσὶν ἐκεῖ ἐλαφρὰ, ἐνῷ ἐδῶ εἶναι βαρύτατα, διότι αἱ ἐλεύθεραι πολιτεῖαι ἔχουσι συνήθως πλείονα βάρη. β') Ἐκεῖνοι ἔχουσι γαίας εὐφορωτάτας, ἀποδιδούσας δεκαπλασίαν καὶ πολλάκις εἰκοσαπλασίαν τῆς σπορᾶς παραγωγὴν, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι αἱ γαῖαι μόλις τετραπλασίαν ἢ καὶ πενταπλασίαν τῆς σπορᾶς παραγωγὴν δίδουσι κατὰ μέσαν ὅρον. γ') Ἐκεῖνοι καλλιεργοῦσι διὰ δούλων, τῶν ὁποίων ἡ συντήρησις δὲν τοῖς εἶναι δαπανηρὰ, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ γεωργὸς καταβάλλει οὐχὶ μόνον προσωπικὰ ἡμερομίσθια, ἀλλὰ καὶ δαπάνας χρηματικὰς εἰς τὸ θέρος, εἰς τὴν συγκομιδὴν, εἰς τὸ ἀλώνισμα καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἀλωνίου εἰς τὴν οἰκίαν του μεταφορὰν τοῦ προϊόντος. δ') Ὁ ἀγὰς τῆς Θεσσαλίας δι' ἀγγαρίας καὶ ὁ ἄρχων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν Ἡγεμονιῶν δι' ὀλίγων ἁμαξῶν διευκολύνονται εἰς τὴν φόρτωσιν ὅλου πλοίου, ἐνῷ ὁ δυστυχὴς Ἕλλην γεωργὸς διὰ νὰ μεταφέρῃ ἐκ τοῦ χωρίου του εἰς τὴν πόλιν πρὸς ἐκποίησιν 80 ὀκὰδ. σίτου, ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς ἵππου καὶ δύω ἡμερῶν εἰς

τὴν προετοιμασίαν, μεταβασιν καὶ ἐπάνοδόν του, ὥστε τὸ φορτίον μιᾶς ἁμάξης, ἀπασχολούσης ἐν Ῥωσσίᾳ δύω ἵππους καὶ ἕνα ἄνθρωπον, ἀπαιτεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὐλάχιστον δέκα ἵππους καὶ πέντε ἄνδρας, τοὺς ὁποίους θέλει ἀπομακρύνει τῶν ἔργων των ἐπὶ δύω τοὐλάχιστον ἡμέρας, ἂν ἡ ἀπόστασις ἦναι μικρά. Ἐκτὸς τούτων προσθέσατε, ὅτι καὶ ἡ ποιότης τοῦ Θεσσαλικοῦ, Ῥωσσικοῦ καὶ Μολδοβλαχικοῦ σίτου, οὖσα κρείττων τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ, θέλει ἐπενεργήσει κατὰ μικρὸν διὰ τῆς συνηθείας εἰς τὴν μεγαλειτέραν κατανάλωσιν τοῦ ξενικοῦ σίτου. Ἐὰν λοιπὸν ἀπέναντι τοιούτων πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ ξενικοὶ σῖτοι, ἀφεθῶσιν ἀπροστάτευτα τὰ ἑλληνικὰ σιτηρά, θέλομεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐλαττώσει τὴν ἐγχώριον παραγωγὴν καὶ θέλομεν τὴν περιορίσει εἰς μόνον τὴν ἀρκοῦσαν πρὸς τροφὴν τῶν παραγωγῶν οἰκογενειῶν.

Ἀλλὰ μᾶς λέγει ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ προστασία εἶναι ἀδικία μηδ' αὐτοὺς τοὺς παραγωγοὺς ὠφελοῦσα, διότι ἀναγκαιτίζοντες τὸν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν συναγωνισμὸν, ὅστις ζωογονεῖ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, ὑποθάλπομεν τὴν νάρκην, ἐπάγουσαν τὴν στασιμότητα καὶ τὴν ὀπισθοδρόμησιν. Τὸ κατ' αὐτὸν ἔχει διάφορον γνώμην. Ἡ ἔκτασις τῆς ζητήσεως ὁρίζει πανταχοῦ εἰς τὴν γεωργίαν τὸ μέτρον τῶν προσπαθειῶν της, εἶναι δὲ φυσικὸν ν' ἀποσύρωνται οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀφθόνου ἢ καὶ τῆς μετρίας παραγωγῆς προϊόντος, ὅπερ δὲν ζητεῖται, τοὐναντίον δὲ νὰ ἐκτείνωνται αἱ ἀνθρώπινοι προσπάθειαι, νὰ ἐπέρχωνται βαθμιαῖαι βελτιώσεις καὶ νὰ γίνηται χρῆσις ἐνεργητικωτέρων μέτρων εἰς παραγωγὴν προϊόντων ἐπιζητουμένων. Ἀπόδειξις εἶναι αὐτὴ ἡ ἀπό τινος χρόνου ἀρξαμένη ἐφαρμογὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀρότρου, ἥτις προβαίνει αὐξάνουσα, ὃὲν θέλουσι δὲ παρέλθει ἴσως δύω ἢ τρία ἔτη καὶ δὲν θέλει γίνεσθαι πλέον οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος χρῆσις τοῦ Ἀβραμιαίου ἀρότρου.

Λέγει ὁ ὑπουργὸς ἐν τῷ γ'. §. τῆς ἐκθέσεώς του, ὅτι εἰς πολλὰς εὐνομουμένας ἐπικρατείας ἐγκατελείφθη πᾶσα προστατευτικὴ ἰδέα καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἀφέθη ἐλεύθερον. Ἐννοεῖ βεβαίως ὁ ὑπουργὸς τὴν Ἀγγλίαν, διότι ἐν Γαλλίᾳ δὲν κατηργήθη, ἀλλ' ἀνεστάλη ἡ ἰσχὺς τῆς κλίμακος μέχρι τοῦ 7βρίου ε. ε. μὴ ἐπαρκούσης τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Τὸ μέτρον δὲ τῆς ἀναστολῆς ἐλήφθη ἀπὸ τοῦ 1853 διὰ τὴν ἐνακήψασαν ἐκεῖ ἀφορίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ εἶναι προσωρινὸν, διευκολύνον τὴν εἰσαγωγήν. Τὸ μέτρον δὲ τοῦτο λαμβάνουν αἱ Κυ-

βερνήσεις ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν. Ἡ ἀναστολὴ αὕτη λήξασα τὴν 30 Ὀβρίου π. ε. ἐξετάθη μέχρι τοῦ 7βρίου ε. ε. διότι παρετηρήθη ὅτι αἱ ἀποθῆκαι τῶν ἀρτοποιῶν δὲν εἶχον τὴν ἀπαιτουμένην προμήθειαν καθ' ἓν διάταγμα, καθ' ὃ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰς ἀποθήκας προμήθεια διὰ τρεῖς μῆνας.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀληθῶς κατηργήθη ἡ κλίμαξ καὶ ἀφέθη ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ σιτηρῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ταυτότης περιστάσεων. Ὁ Κ. Δισραὴλ ἐβεβαίωσε, χωρὶς ν' ἀντικρουσθῇ ὑπό τινος, εἰς τὴν κάτω Βουλὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Φεβρουαρίου 1850 ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιοκτητῶν καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν ἀναβαίνει εἰς 250,000, οἵτινες ἔχουσι τὴν κυριότητα 20,000,000 ἑκταρίων καλλιεργησίμου γῆς, τὸ δὲ ἑκτάριον εἶναι ἴσον πρὸς 10 τρέμματα, ὅθεν αἱ 250,000 ἔχουσι τὴν κυριότητα 200,000,000 τρεμμάτων καλλιεργησίμου γῆς, τὴν ὁποίαν περιέχει ἡ μεγάλη Βρεταννία, Σκωτία καὶ Ἀγγλία. Ἐκ τῶν 250, χιλ. ἰδιοκτητῶν αἱ μὲν 2,000 ὡς ἔγγιστα ἔχουσι τὴν κυριότητα τοῦ πρίτου τῆς ὅλης ἐκτάσεως, ἤτοι περὶ τὰ 65 ἑκατομμύρια στρέμματα· τινὲς μάλιστα δοῦκες ἔχουσιν εἰς ἰδιοκτησίαν ὁλοκλήρους ἐπαρχίας καὶ ἑκατομμυρίων ἐτησίαν πρόσοδον. Τὰ δὲ ἄλλα δύω τρίτα τῶν 200 ἑκατομμυρίων καλλιεργησίμου γῆς, τουτέστι τῶν 135 ἑκατομμυρίων τὴν κυριότητα ἔχουσιν οἱ ἐπίλοιποι βερωνίσκοι καὶ εὐγενεῖς, ἀναβαίνοντες εἰς 248,000 περίπου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐννοεῖται ὅτι ἡ προστασία εἰς τὰ ἐγχώρια σιτηρὰ τῆς Ἀγγλίας ὑποστατεύει 250,000 ἰδιοκτήτας ἀπέναντι 26 ἑκατομμυρίων κατοίκων, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ προστασία τῶν σιτηρῶν προστατεύει τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κατοίκων, διότι ἔχομεν τὸ εὐτύχημα τῆς διαιρέσεως τῆς ἰδιοκτησίας. Ἄλλως τε ἡ Ἀγγλία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσκομίζῃ ἐτησίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σημαντικὴν ποσότητα γεννημάτων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλην εἴτε διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας της, εἴτε διὰ τὴν ναυτικήν της δύναμιν, εἴτε ἀκόμη διὰ τὸ ἄπειρον ἐμπορίων της. Τὸ Λονδῖνον καὶ ἡ Λιβερπούλ εἶναι αἱ εὐρυχωρότεραι ἀποθῆκαι τοῦ κόσμου. Εἶναι σπάνιον νὰ μὴν ὑπάρχωσιν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Λονδίνου (dox) ἑκατομμύρια κοιλῶν, ἕτοιμα νὰ διαθρέψωσι τὰς ἐσωτερικὰς ἀγοράς, ἐὰν αἱ τιμαὶ τὸ ἐπιτρέψωσιν, ἢ τὰς ἐξωτερικάς. Ἡ Ἱσπανία, ἡ Πορτογαλλία καὶ ἄλλα μέρη πληρόνουν ἐτησίως ἱκανὸν φόρον. εἶχε λοιπὸν ἡ Ἀγγλία δύω σπουδαῖα ἀντικείμενα· πρῶτον μὲν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν εἰς Ἀγγλίαν εἴσοδον γεννημάτων· δεύτερον δὲ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων της. Εἶχεν ἑπομένως συμφέρον ν' ἀναπτύξῃ τὸ ἐμπόριόν της, ὅπερ τῇ παρέχει τὰς πηγὰς τοῦ πλούτου της, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουσιν αἱ αὐταὶ περιστάσεις. Ἐὰν θέλωμεν ν' ἀναπτύξωμεν τὸ ἐμπόριόν μας, πρέπει νὰ προστατεύσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἐγχώριον παραγωγὴν τῶν σιτηρῶν, ἵνα διὰ τούτων διευκολύνηται ἡ ἀνταλλαγή. Οἱ πλεῖστοι τῶν δήμων τοῦ Κράτους ἔχουσι κύριον εἰσόδημα τὰ σιτηρὰ, καὶ ὅταν διὰ τῆς ἐφικτῆς προστασίας δυνηθῇ νὰ συναγωνισθῇ ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ μὲ τὴν ἐξωτερικὴν, τότε οἱ γεωργοὶ θέλουσι παράγει πλείονα τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς, θέλουσι μεταφέρει πρὸς ἐποίκησιν τὸ περίσσευμα εἰς τὰς πόλεις, διὰ δὲ τοῦ ἀντιτίμου θέλουσι προμηθεύεσθαι διάφορα ἄλλα εἴδη ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς καὶ οὕτως ἐμμέσως ἐνισχύεται τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ἀναίγει τὰς πύλας τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἔξωθεν ἐρχομένων νέων προοδευτικῶν ἰδεῶν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ τοὐναντίον ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων περιορίζει τὸ ἐμπόριον. « Τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον ἑνὸς Κράτους, λέγει ὁ Μὰκ Κουλόχ, φέρει καὶ τὸ ἐξωτερικόν ».

Τὰ ἔθνη ἔχουσιν ἡλικίας ὡς καὶ οἱ ἄνθρωποι· δίδετε λοιπὸν τὰ φάρμακα κατὰ δόσεις ἀναλόγους τῆς ἡλικίας, διότι τοὐναντίον ἀντὶ νὰ ὠφελήσητε, καταστρέφετε. Ἡ Ἀγγλία, διὰ νὰ προέλθῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐλευθερίας τῶν σιτηρῶν, ἠνδρώθη προηγουμένως, ἡμεῖς δὲ εὑρισκόμενοι ἔτι εἰς τὴν νηπιότητα, δὲν δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν κατὰ γράμμα τὰς οἰκονομικὰς μεταρρυθμιστικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀγγλίας, διότι ὁ στόμαχός μας ἀδύνατος ἔτι ὢν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὰς χωνεύσῃ, βλάπτεται.

Ἀλλά, σᾶς λέγουν, ἡ προστασία τῆς γεωργίας ἐπιβαρύνει τοὺς ἄλλους κλάδους καὶ τοὺς καταναλωτάς. Ὅσον ὅμως τοῦτο εἶναι ἀληθές, τοσοῦτον ἀληθὲς εἶναι καὶ ὅτι ἡ προστασία τοῦ κλάδου τούτου ἐν Ἑλλάδι, περικλείοντος τὸ πλεῖστον τοῦ ἔθνους, ἐνισχύει ὅλους τοὺς κλάδους διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μέσων τῆς ἀνταλλαγῆς κτλ. Ἄλλως δὲ αἱ προστατευτικαὶ ἀρχαὶ γενικῶς ἀπὸ κανὲν κράτος δὲν ἐξέλιπον, ἀλλ' ὑπάρχουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐν ἰσχύϊ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἑκάστου ἔθνους.

Αἱ σκέψεις αὗται φέρουσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἦναι ὑπαδὸς τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν. Ἀλλ' ἡ προστασία βεβαίως πρέπει νὰ ἐκτείνηται μέχρι τοῦ βαθμοῦ ἐκείνου, καθ' ὃν ὁ μὲν γεωργὸς εὑρί-

σει τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, ὁ δὲ καταναλωτὴς ἐπαρκεῖ εἰς τὴν προμήθειαν τῆς τροφῆς του ἄνευ στενοχωρίας ἢ ἀνησυχίας.

Δύω κύρια συστήματα ὑπάρχουσιν· ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐπιβολὴ τελῶν εἴτε ταμιευτικῶν, εἴτε προστατευτικῶν. Δὲν εἶναι βεβαίως τῆς παρούσης ὥρας νὰ διαφιλονεικήσῃ ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου οὐδαμοῦ ἐφαρμόζεται ἄνευ ἐξαιρέσεων. Περιορίζεται διὰ τοῦτο νὰ παρατηρήσῃ κατόπιν τῶν ἐκτεθέντων ὅτι τοιαύτη ἐλευθερία εἰς τὰ σιτηρὰ ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀσύμφορος ὡς ἐπάγουσα τὴν καταστροφὴν τῆς ἐγχωρίου καλλιεργείας δημητριακῶν καρπῶν, αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς μας προμηθείας. Εὐτυχῶς ὅμως ἐνῷ καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ καὶ ἡ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ ἐκθειάζουσι τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ φέρουσι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ὑπὸ τοιαύτας ἀρχάς, δὲν ἀπαιτοῦσιν εἰμὴ τὴν ἐπιβολὴν ταμιευτικοῦ δασμοῦ. Τὸ ταμιευτικὸν δὲ τέλος διαφέρει τοῦ προστατευτικοῦ, καθ' ὅσον τὸ μὲν ταμιευτικὸν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐνῷ τὸ προστατευτικὸν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ἐγχωρίου βιομηχάνου. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος διαφορὰ τῶν δύω τούτων μέτρων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβάλλεται, ὡς οἴδατε, σταθερὸν τέλος δραχμῆς ἡμισείας ἐπὶ τοῦ σίτου κτλ. Σᾶς φέρουν δὲ πρὸς ὑποστήριξίν του ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐνισχύεται ἡ εἰσαγωγὴ σιτηρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παυούσης τῆς ἀστασίας τῶν τελῶν, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ κλίμαξ. Ἀλλὰ διὰ τοῦ μέτρου τούτου τίνα λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν; Τὸν ἔμπορον καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον μὲ ζημίαν τοῦ ἐγχωρίου γεωργοῦ καὶ τῶν καταναλωτῶν, ἐνῷ τοὐναντίον πρέπει νὰ συμβιβάσωμεν τὰ ἀντίθετα συμφέροντα τῶν δύω τελευταίων. Ἡ κατάργησις παντὸς τέλους ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, ἡ ἐλευθερία δηλ. τοῦ ἐμπορίου, ἔχει τοὐλάχιστον τὸ καλὸν, ὅτι συντρέχει τὸν καταναλωτὴν, ἐνῷ τὰ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδια εἶναι κατά τε τῆς γεωργίας καὶ τοῦ καταναλωτοῦ, ὠφελεῖ δὲ μόνον τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ τοὺς ὀλίγους σιτεμπόρους. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ξένα γεννήματα θέλουσιν ἐνισχύσει τὴν κατάπτωσιν τῆς τιμῆς, καὶ ἐν σιτοδείᾳ δὲν θέλει εἶσθαι τις βέβαιος νὰ εὕρῃ ἔξωθεν βοήθειαν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀφθονία γεννημάτων ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, τότε αἱ ἀγοραί μας θέλουσι πλημμυρεῖ ἐξωτερικοῦ σίτου, διότι τὸ τέλος τῆς ἡμισείας δραχ-

μῆς ὡς καὶ τὰ τοῦ ναύλου ἔξοδα δὲν ἀρκοῦσιν, ὡς διατείνεται ἡ πλειοψηφία, νὰ φέρωσιν εἰς συναγωνισμὸν τὸν ἐγχώριον σῖτον μὲ τὸν ἐξωτερικὸν ἀπέναντι τῶν πλεονεκτημάτων, ἅπερ ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει ἡ τῶν μερῶν ἐκείνων παραγωγή. Τούτου δὲ συνέπεια θέλει εἶσθαι τὸ νὰ μένωσιν ἀνεκποίητα τὰ ἐγχώρια γεννήματα, προτιμωμένου τοῦ ξενικοῦ σίτου, καὶ ἐπομένως νὰ μαραυθῇ ὁ σημαντικὸς οὗτος κλάδος καὶ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ, ἐνῷ τοὐναντίον τὸ ἐθνικὸν μας συμφέρον εἶναι νὰ ἐνισχύσωμεν ταύτην, ὡς παρέστησε πρὸ ὀλίγου. Τὸ νομοσχέδιον λοιπὸν οὐδεμίαν παρέχει βοήθειαν εἰς τὸν γεωργὸν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐθνικῆς προστασίας, ἐνῷ τοὐναντίον ὁ καταναλωτὴς δὲν θέλει ἐπιβαρυνθῇ, διότι τὸ βαρύτερον μὲν τέλος θέλει ἐμποδίσει τὴν ἔξωθεν εἰσαγωγὴν γεννημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταναλώσεως τῶν ἐγχωρίων, ἡ δὲ ἀφθονία τῶν ἐγχωρίων δὲν θέλει αὐξήσει τὴν τιμὴν αὐτῶν, ὥστε ὁ καταναλωτὴς οὐδεμίαν ἐκ τῆς παρεμποδίσεως θέλει ὑποστῇ ὑπερτίμησιν τῆς τροφῆς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἀφορία καὶ ἔχωμεν ἀνάγκην τῆς ἔξωθεν εἰσαγωγῆς γεννημάτων εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος, τί θέλει συμβῇ; Κἂν τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐγχώριος γεωργὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην προστασίας ὡς στερούμενος σίτου πρὸς ἐκποίησιν, ὁ δὲ ἔξωθεν ἐρχόμενος σῖτος θέλει ἔχει βαρεῖαν ἰδίαν τιμὴν, θέλει ἐπιβαρύνεσθαι καὶ μὲ τὸ τέλος τῆς 1/2 δραχμῆς, ἥτις θέλει πίπτει εἰς βάρος τοῦ καταναλωτοῦ. Ἐὰν ὁ σῖτος ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας ἢ Ῥωσσίας ἐρχόμενος ἀπαιτῇ δαπάνην δρ. 6, 7 ἢ 8, θέλει ἐπιβαρύνεσθαι καὶ μὲ τὸ σταθερὸν τέλος τῆς ἡμισείας δραχμῆς, ὥστε εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ νόμος πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τοῦ καταναλωτοῦ διὰ νὰ τὸν ἐλαφρύνῃ ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς ἀφορίας ὑπερτίμησιν, θέλει τὸν πιέζει ἔτι μᾶλλον καὶ θέλει ἐπαυξάνει τὴν ἀνησυχίαν καὶ στενοχωρίαν του διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους τῆς 1|2 δραχμῆς.

Εἰς τοιαύτας ὅμως περιστάσεις αἱ Κυβερνήσεις φροντίζουν νὰ ἔρχωνται διὰ μέτρων ἐξαιρετικῶν εἰς βοήθειαν τῶν καταναλωτῶν, τὸ δὲ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου καθίσταται προστατευτικὸν ὀλίγων κερδοσκόπων, ταμιευτικὸν πρὸς τὸ δημόσιον καὶ ἐπαχθὲς, ἵνα μὴ εἴπῃ τι πλέον, εἰς τὸν λαόν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴπατε καθαρῶς ἃ θέλομεν ν' αὐξήσωμεν τοὺς φόρους τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ τὸν μὲν καλλιεργητὴν ἀφίνομεν ἀπροστάτευτον διὰ νὰ συναγωνισθῇ μὲ τὰ εὐτελῆ του μέσα ἀπέναντι τῶν ἔξω παραγωγῶν, περὶ δὲ τοῦ καταναλωτοῦ

ἀδιάφορον ἂν ἐν σιτοδείᾳ ἐπαυξάνωμεν διὰ τοῦ τέλους τὰς στενοχωρίας του.

Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶναι ὑπερβολικὸ καὶ ὅτι ἐν σιτοδείᾳ θέλει σπεύσει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναστείλῃ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἁρμοδίως, ὥστε ἐκλείπει ἡ ἐξογκωθεῖσα καταπίεσις τοῦ καταναλωτοῦ. Ἀλλὰ τότε ποῦ ὑρίσταται τὸ σταθερὸν τοῦ τέλους; Ποῦ ἡ βεβαιότης τοῦ ἐμπορίου; Ἡ κατάστασις αὕτη καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς ἀναστολῆς τοῦ τέλους δὲν θέλουν εἶσθαι ἐν σιτοδείᾳ αἰτία τοῦ νὰ ἀναστέλληται καὶ ἡ εἰσαγωγὴ γεννημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εἰσαχθῶσιν ὅτε καταργηθῇ τὸ τέλος; Ποῦ δὲ θέλομεν εὑρεθῇ τότε; Σκεφθῆτε ὅτι τὰ σιτηρὰ πολλάκις ἐπροτάθησαν ὡς πρόφασις εἰς πολιτικὰς ἀταξίας. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέξωμεν νὰ μὴ ἐκθέσωμεν τὸν τόπον εἰς τοιαύτας περιπετείας οὐδέποτε διὰ τὴν στέρησιν τῆς τροφῆς.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὰ περὶ ἀναστολῆς τοῦ τέλους ἐν σιτοδείᾳ λέγει, ὅτι τὸ σταθερὸν τέλος ἐπὶ τῶν σιτηρῶν δὲν ἔχει ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἔποψιν τῆς ἀναστολῆς εἰμὴ τὸ ὄνομα μόνον καὶ οὐχὶ τὸ πρᾶγμα. Ἀφ' ἑτέρου δὲ κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀφθονίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ τῶν μικρῶν τιμῶν τὸ σταθερὸν τέλος δὲν φέρει εἰς τὴν ἐγχώριον γεωργίαν εἰμὴ ὀνόματι μόνον προστασίαν.

Ἀλλὰ τί σᾶς λέγει ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ §. 8 τῆς ἐκθέσεώς της; ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον προστατεύει τὴν ἐγχώριον γεωργίαν διὰ τοῦ σταθεροῦ τέλους τῶν λεπτῶν 50, ἐνῷ ἤδη οὐδεμίαν προστασίαν λαμβάνει ἡ γεωργία, ἐπιβαλλομένου δυνάμει τῆς κλίμακος δικαιώματος λεπτῶν 10 μόνον, καθόσον ἡ ὑπερτίμησις τοῦ μετάλλου ἐπήνεγκε καὶ τὴν ὑπερτίμησιν τοῦ σίτου εἰς δρ. ἓξ. Ἰδοὺ λοιπὸν λέγει, ὅτι ὁ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβαλλόμενος φόρος προστατεύει τὴν γεωργίαν, ἐνῷ διὰ τοῦ § 15 καταδικάζει τὴν προστασίαν. Ὑποστηρίζουσα δὲ τὸ νομοσχέδιον μᾶς λέγει ἐν τῷ § 17 « ἀλλὰ διδόμενοι ἔτι περισσότερον εἰς τὴν καλλιέργειαν κτλ. Ἂς ἀφήσωμεν λοιπὸν ἐλευθέρους τοὺς πολίτας νὰ τρώγωσιν ὅσον ἔνεστιν εὐθηνότερον τὸν ἄρτον καὶ ἀδιάφορον ἂν οὗτος ἦναι ἐγχώριος ἢ ξένος ». Αἱ ἀντιφάσεις αὗται περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, περὶ προστασίας τῆς γεωργίας κτλ. ὁμοιάζουσιν ἐκεῖνον, ὅστις θέλων νὰ ψεύσῃ τοὺς χρησμοὺς τῆς Πυθίας, προσήγαγε πτηνὸν κεκρυμμένον καὶ ἠρώτα ἂν τὸ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενον πτηνὸν ἦτον ἔμπνουν ἢ ἄπνουν, προτιθέμενος νὰ πνίξῃ τὸ πτηνόν, ἐὰν τὸ μαντεῖον ἔλεγεν ὅτι ἦτον ἔμπνουν, νὰ τὸ παρουσιάσῃ δὲ ἔμπνουν, ἐὰν ἐχρησμοδότει τὸ ἐναντίον.

Ἄλλως δὲ ἡ πλειοψηφία, ἀφ' οὗ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ σῖτος θέλει εἶσθαι ὑπερτιμημένος ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ μετάλλου, φρονεῖ ὅτι θέλομεν τρώγει αὐτὸν εὐθηνότερον ὅταν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν κλίμακα ἐπιβαλλομένου τέλους τῶν λεπτῶν 10, ἐπιβάλωμεν κατὰ τὸ νομοσχέδιον λεπτὰ 50. Πρώτην ἤδη φορὰν ἀκούει, ὅτι ὅσον πλειότερον ἐπιβαρύνομεν τὸν σῖτον, τοσοῦτον εὐθηνότερον θέλομεν τρώγει τὸν ἄρτον.

Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς φέρει καὶ ἕτερον λόγον κατὰ τῆς κλίμακος, τὸ ἐπιζήμιον τοῦ τέλους ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἐὰν καλῶς ἐνόησεν. Ἀλλὰ τὸ τέλος τῆς ἐξαγωγῆς κατηργήθη τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ νόμου καὶ ἑπομένως φρονεῖ ὅτι ἦτο πάντῃ περιττὴ ἡ ἀνάμνησις αὕτη, ὡς μὴ συντελοῦσα μάλιστα εἰς ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει του λέγει, ὅτι τὰ βουλευτικὰ Σώματα ἐγκρίναντα τὴν κατάργησιν τῆς κλίμακος ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν, κατεδίκασαν ὁριστικῶς τὸ κλιμακωτὸν τῶν τελῶν σύστημα. Τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ ὅτι ἡ κατάργησις τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τελῶν χρησιμεύει πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, καθὼς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τελῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, διότι, καθὼς ἐν σιτοδείᾳ ὀφείλει τὸ ἔθνος νὰ προνοῇ περὶ τῆς θεραπείας τῶν ἀναγκῶν του, οὕτω καὶ ἐν ἀφθονίᾳ ὀφείλει νὰ προστατεύῃ τὴν γεωργίαν, διευκολύνουσα τὴν ἐξαγωγήν. Ἔπρεπε νὰ ἀνοιχθῶσι μέρη πρὸς κατανάλωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς, ὅπερ ἤθελεν ὑπερτρεῖ τὴν ἐγχώριον ἀνάγκην. Ἔπρεπε νὰ ἐνθαῤῥύνῃ τὴν γεωργίαν, καταδεικνύουσα εἰς αὐτὴν ὅτι ἂν παράγῃ πλειότερον τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὸν τόπον ποσόν, δύναται νὰ ἐξάγῃ τὸ περιττεῦον ἄνευ τέλους διὰ νὰ μὴ ἀποδειλιῶσιν οἱ γεωργοὶ εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀφθονία θέλει τοὺς καταβάλει. Οὕτω καὶ ἡ παραγωγὴ γίνεται ἀφθονωτέρα καὶ μετρία τις τιμὴ ἐν τῷ τόπῳ διατηρεῖται. Τὰ ἔθνη ἐπιθέτουν ὅσον ἔνεστιν ἐλικτὰ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τέλη καὶ ἐνθαῤῥύνουν τὴν ἐξαγωγὴν οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰσροῆς ἀργυρίου εἰς τὴν χώραν των, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ἡ γεωργία αὐξάνει καὶ μεγαλύνεται ὁσάκις πλατύνονται τὰ στόματα τῆς καταναλώσεως, τοὐναντίον δὲ μαραίνεται καὶ καταπιέζεται ὁσάκις ταῦτα συστέλλονται. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι ἡ κατάργησις τῆς κλίμακος ὡς πρὸς τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος σκοπὸν εἶχε τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐγχωρίου

παραγωγῆς καὶ ὡς τοιαύτη δὲν ἐπάγει καὶ τὴν κατάργησιν τῆς· κλίμακος ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγήν, διότι αἱ δύω αὗται κλίμακες ἀντίθετον πρὸς ἀλλήλας ἀποτέλεσμα φέρουσι.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ καθαροῦ ταμιευτικοῦ συστήματος ἐπὶ τῶν σιτηρῶν. Εἰσαγωγὴ χρημάτων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καταπίεσις τοῦ καταναλωτοῦ ἐν σιτοδείᾳ, ὅτε ἔχει ἀνάγκην προσασίας, καὶ ἐγκατάλειψις τοῦ γεωργοῦ, ὅταν οὗτος ἔχῃ ἀνάγκην προσασίας πρὸς ἐκποίησιν τῶν γεννημάτων.

Εἴπομεν, ὅτι τὴν ἐλευθέραν ἐμπορίαν περιορίζουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὰ ταμιευτικὰ καὶ προστατευτικὰ τέλη. Ἀναπτύξας ὁποῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ταμιευτικῶν τελῶν, οἷον καθιεροῖ τὸ νομοσχέδιον, μεταβαίνει ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ προστατευτικοῦ μέτρου, οἷον εἶναι ἡ κλίμαξ τῶν τελῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἡ κλίμαξ προτίθεται νὰ συμβιβάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ καταναλωτοῦ καὶ παραγωγοῦ· προτίθεται νὰ προστατεύσῃ τὸν γεωργὸν ἐν ἀφθονίᾳ, διατροῦσα συμφέρουσαν τὴν τιμὴν τῶν γεννημάτων, νὰ προστατεύσῃ δὲ καὶ τὸν καταναλωτὴν, καταβιβάζουσα τὸ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τέλος ἀναλόγως τῆς ἐγχωρίου ἀνάγκης μέχρι τῶν λεπτῶν δέκα. Ἐν ἄλλαις λέξεσι διὰ τῆς κλίμακος, ὅταν ἡ τιμὴ τῶν σίτων αὐξάνῃ εἰς βαθμὸν καθ' ὃν πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τοῦ καταναλωτοῦ, ἐλαττοῦται τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος μέχρι τῶν λεπτῶν 10· ὅταν δὲ τοὐναντίον ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐλαττοῦται εἰς βαθμὸν καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ἐγχώριος γεωργὸς, τότε αὐξάνει τὸ τέλος. Προτίθεται λοιπὸν νὰ συμβιβάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ καταναλωτοῦ καὶ τοῦ παραγωγοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς φέρουσι κατὰ τῆς κλίμακος, ἂν καλῶς ἀντελήφθη, τοὺς ἑξῆς λόγους· α) ὅτι διὰ τοῦ μετακινητοῦ τέλους θέτει εἰς ἀστασίαν καὶ ἀμφιβολίαν τὸ ἐμπόριον καὶ ἐμποδίζει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸν τόπον σιτηρῶν· β') ὅτι δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐνομοθετήθη, διότι δὲν ἐνίσχυσε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν, καὶ τέλος γ') ὅτι δὲν καταδεικνύεται διὰ τῶν πρωτοκόλλων ἡ ἀληθὴς τιμὴ τῶν σιτηρῶν ἐν τῷ Κράτει. Ἐπὶ τοῦ πρώτου λόγου τῆς ἀστασίας τοῦ ἐμπορίου παρατηρεῖ ὅτι ὁ ἔμπορος εἰς τὰς προμηθείας του δὲν λαμβάνει ποτὲ ὑπ' ὄψιν τὰς στιγμιαίως συχαίας περιστάσεις τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμῆς τῶν γεννημάτων, ἀλλ' ἐξετάζει προηγουμένως ἐὰν τὰ διάφορα μέτρα τοῦ Κράτους ἔχωσιν

ἀνάλογον προμήθειαν γεννημάτων, καὶ ἐκ τῶν πληροφοριῶν τούτων ὁδηγεῖται εἰς τὰς προμηθείας του. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν ἔμπορον ἐκεῖνον, ὅστις εἰς τὰς προμηθείας του λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν στιγμιαίαν κατάστασιν τῶν ἀγορῶν καὶ οὐχὶ τὴν διαρκῆ. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἔμπορος μετὰ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πεισθῇ ὅτι ὁ τόπος ἔχει ἔλλειψιν σιτηρῶν, τότε κάμνει τοὺς ὑπολογισμούς του ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκπεσμοῦ τοῦ τέλους καὶ προέρχεται εἰς τὴν δέουσαν προμήθειαν, ἂν ἡ τιμὴ εἶναι συμφέρουσα. Ἀλλὰ δύναταί τις νὰ τῷ ἀντείπῃ, ὅτι ἐνδέχεται στιγμιαία τυχαία ἔκπτωσις τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ νὰ αὐξήσῃ τὸ εἰσαγωγικὸν αὐτῶν τέλος καὶ ἑπομένως νὰ σφάλωσιν οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ἐμπόρου καὶ νὰ ζημιωθῇ. Εἰς τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀπαντᾷ ὅτι ἂν ὁ τόπος ἔχῃ ἔλλειψιν, ἡ στιγμιαία τυχαία ἐλάττωσις τῆς τιμῆς δὲν θέλει διαρκέσει, ἀλλὰ θέλει ἐπέλθει ἡ ἀνάλογος ἐκ τῆς ἀνάγκης ὑπερτίμησις, ὁ δὲ ἔμπορος δὲν στερεῖται τίποτε, οὐδὲ πληρόνει βαρὺ εἰσαγωγικὸν τέλος, διότι ἀρίνει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν διαμετακόμισιν καὶ τὸ εἰσάγει ὅταν παύσῃ ἡ ἐπενεργήσασα εἰς τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς στιγμιαία περίστασις. Ποῦ λοιπὸν ἡ ἀστασία τοῦ ἐμπορίου;

Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὸν δεύτερον λόγον, ὅτι δηλ. ἡ κλίμαξ δὲν ἐπροστάτευσε τὴν ἐγχώριον γεωργίαν. Τί μᾶς λέγει περὶ τούτου ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ § 10; ὅτι ἡ κλίμαξ κατεπίεσε τὴν γεωργίαν. ὑπὲρ ἧς ἐνομοθετήθη, ἀντὶ νὰ τὴν προστατεύσῃ, ὁ δὲ Κ. ὑπουργὸς ἐν τῷ § 5 τῆς ἐκθέσεώς του λέγει, ὅτι ἡ κλίμαξ δὲν ἠδοκίμησεν ἐν Ἑλλάδι ὡς δὲν ἐδοκίμησε καὶ εἰς ἄλλα μέρη· ἐν δὲ τῷ § 6 λέγει, ὅτι δεκαπέντε παρῆλθον ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς της καὶ ἡ γεωργικὴ λεγομένη Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσάγῃ κατ' ἔτος περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον κοιλῶν ξένων καρπῶν. Ἂς τῷ ἐπιτρέψῃ ἐν τούτοις ὁ ὑπουργὸς νὰ εἴπῃ, ὅτι εἰς τὰ ἔτη **1856** καὶ **1857** δὲν εἰσήχθησαν κατὰ τὸν ὑπ' ὄψιν μας πίνακα εἰμὴ **400,000** μόνον κοιλά, ὅσα καὶ ἐξήχθησαν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ποσῶς δὲ δὲν συμμερίζεται τῆς ἰδέας ὅτι ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν δὲν ἀνεπτύχθη ἐντὸς τῆς **15**ετίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ αἰτίαι πληθύνουσιν εἰς τὰς κοινωνίας τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωὴν καὶ ἄλλοτε μὲν τὰς προκαλοῦν εἰς αὔξησιν τῆς ἐνεργητικότητός των, ἄλλοτε δὲ εἰς περιστολὴν αὐτῆς. Ἡ γεωργία, ὡς οἴδατε, ἀπαιτεῖ ἡσυχίαν, ἀπαιτεῖ τάξιν ἵνα προοδεύσῃ. Πᾶς οἱοσδήποτε πολιτικὸς κλονισμὸς ἐπενεργεῖ ἐπὶ ταύτης καὶ οὐδεὶς ἐκτείνει τὰς ἐνεργείας του πέραν τοῦ κύκλου

τῶν ἀναγκῶν του, διότι ἡ ἀνώμαλος κατάστασις περιστέλλει τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν κατάθεσιν κεφαλαίων.

Ἡ κλίμαξ ἐνομοθετήθη τὸ **1843**, τὴν παρηκολούθησε δὲ ἡ τρίτη Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Δὲν ἦτο τριτοσεπτεμβριανὸς τῆς προτεραίας, ἐγένετο ὅμως τῆς ἐπιούσης. Μὲ πάλλουσαν καρδίαν ἐχαιρέτησε καὶ ἠσπάσθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει νὰ διαφιλονεικήσῃ τὰ ἠθικά της ἀποτελέσματα, διερχόμενος δὲ ἱστορικῶς τὴν 15ετίαν, οὐδένα προτίθεται νὰ ἐγγίξῃ εἰς τὴν σειρὰν τοῦ λόγου του, διότι δὲν προτίθεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ πολιτικὸν μέρος, ἀλλὰ τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν κλίμακα.

Ἡ τρίτη Σεπτεμβρίου ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου ἐπαξίως τοῦ προορισμοῦ της. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐπῆλθον σπουδαῖοι σάλοι, διαιρέσαντες τὸ ἔθνος εἰς δύω καὶ ἐπενεγκόντες μάλιστα εἰς τινα μέρη καὶ ἐνόπλους συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ἀντιφερομένων. Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τοιούτων περιστάσεων ἠδύνατο ὁ γεωργὸς νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, ὅταν αἱ περιστάσεις τὸν ἀνησύχουν περὶ τοῦ μέλλοντός του μεχρισοῦ ἤδη περαιωμένον τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα; Ἦτον ἐπομένως δυνατὸν νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐργασίας του, ὅταν τὰ πάντα προπαρασκευάζοντο εἰς τὴν βουλευτικὴν πάλην; Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν γνωρίζει τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ἀναλογίζεται ποῖον ἐπεκράτει πνεῦμα κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς πρώτης περιόδου, καὶ εἰς ποίας καὶ ὁπόσας ὑπῆχθησαν οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων μερῶν θυσίας. Ἡ ἀνώμαλος αὕτη κατάστασις δὲν ἔπαυσεν, ἀλλὰ παρετείνετο ἐνισχυθεῖσα ἀπὸ ἄλλην πολιτικὴν διαίρεσιν. Σέβεται τὰς πεποιθήσεις ἑκάστου, ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ μὴν ἠναγκάζετο νὰ ἀνακινηθῇ περιστάσεων, αἵτινες ἐπήνεγκαν καιρίας πληγὰς εἰς τὴν πατρίδα, ὡς αἱ ἀπὸ τοῦ **1846** μέχρι τοῦ **1848** ἀλλεπαλλήλοι στάσεις, αἵτινες ἀναστατώσασαι τὸ πᾶν καὶ συνταράξασαι θεμέλια σεβαστά, ἔφεραν τὸν γεωργὸν εἰς σκέψεις βαθείας περὶ τῆς τύχης του καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐνασχοληθῇ ἀμερίμνως εἰς τὸ ἔργον του, φροντίζων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Εἰς ἐποχὴν τοιαύτην, καθ' ἣν ἐπράχθησαν φρικτὰ κακουργήματα, καθ' ἣν παρεγνωρίσθη ὑπό τινων πᾶν σέβας καὶ πᾶσα ἱερότης, καὶ καθ' ἣν διπλοῦν τινὲς ἔπαιξαν πρόσωπον, ἦτον ἀδύνατον ὁ γεωργὸς νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ τῶν ἔργων του καὶ νὰ μὴ ὁπλίσῃ τὴν χεῖρα του πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Εἰς τοιαύτην λοιπὸν ἀνώμαλον κατάστασιν ἠθέλατε ν' ἀναπτυχθῇ

ἡ γεωργία; Ἀλλὰ δύναταί τις νὰ εἴπῃ· κατεπνίχθησαν μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ **1848** αἱ στάσεις, ἔκτοτε δὲ μέχρι τέλους τοῦ **1858** δεκαετὲς παρῆλθε διάστημα. Παρῆλθον ἀληθῶς αἱ στάσεις, ἀλλ' ἀφῆκαν ἴχνη τῆς διαβάσεώς των. Πολυάριθμοι ληστρικαὶ συμμορίαι, μηδένα φέρουσαι πολιτικὸν χαρακτῆρα, κατεμάστιζον τήν τε Στερεὰν καὶ τὴν Πελοπόννησον. Αἱ ληστρικαὶ αὗται συμμορίαι ἐνεποίουν τὰ μεγαλείτερα κακὰ εἰς πολυαρίθμους πόλεις, τοὺς δὲ γεωργοὺς ἐξεφόβιζον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ τολμῶσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς οἰκίας των καὶ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἔργα των. Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀλληλοδιαδόχως δραστήρια μέτρα, ἀλλ' ἡ καταστροφὴ τῶν συμμοριῶν δὲν ἦτον ἔργον μικροῦ χρόνου, διότι εἶχον διάφορα βοηθητικὰ μέσα. Εἰς τοιαύτην βεβαίως ἀνώμαλον κατάστασιν ἡ γεωργία δὲν ἠδύνατο ν' ἀναπτυχθῇ καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὴν Στερεάν. Ἐπῆλθε τὸ **1854**· εὐγενὴς ἐνθουσιασμὸς παρέσυρε πολλοὺς ν' ἀποδημήσωσι διὰ νὰ δρέψωσι δάφνας μαχόμενοι ὑπὲρ ἀδελφῶν στενοχωρουμένων. Ἀνώτεραι αἰτίαι ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν, ἀλλ' ἡ λῃστεία, ὡς ἐνθυμεῖσθε, κατεφόβιζε τοὺς νομοὺς Φθιώτιδος, Εὐβοίας καὶ Ἀττικῆς. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἀλλεπάλληλοι ἀνώμαλοι περιστάσεις, ἐπικρατήσασαι κατὰ τὸ δεκαπενταετὲς τοῦτο διάστημα, ἐπενήργουν κατὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας.

Ἀλλὰ καὶ τοι κατὰ τοσούτων ἰσχυρῶν προσκομμάτων παλαίσασα ἡ γεωργία, ἐξῆλθε νικήτρια, διότι ἐὰν περιέλθητε τὴν Ἑλλάδα, θέλετε πληροφορηθῇ ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν φυτειῶν ἐγένετο κατὰ τὸ δεκαπενταετὲς αὐτὸ διάστημα, καθ' ὃ οἱ παραγωγοὶ δημητριακῶν καρπῶν ἠδυνήθησαν νὰ ἱκανοποιήσωσι διὰ τῆς κλίμακος τὰς ἀνάγκας των καὶ νὰ ἔχωσι περίσσευμα, ὅπερ διέθεσαν εἰς φυτείας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο γεωργοὶ καὶ ἄλλοι χωρικοὶ ἐλάμβανον ἡμισυακῶς γαίας διὰ φυτείαν. Ἀλλὰ δύνανται νὰ τῷ εἰπωσιν, ὅτι ὁ πίναξ δὲν δεικνύει αὔξησιν τῶν σιτηρῶν κατ' ἔτος, ὅπερ ἤθελεν εἶσθαι τὸ γνώρισμα τῆς αὐξήσεως τῆς ἐγχωρίου σπορᾶς. Εἰς τούτους ἀπαντᾷ, ὅτι οὐδεὶς περὶ σιτηρῶν νόμος δύναται νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς ἰδιοτροπίας τῆς ἀτμοσφαίρας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πλημμελὲς τῆς κλίμακος, ἐὰν τὰ μέσα δὲν εἶναι ἱκανὰ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἕπεται ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μεταβάλωμεν καὶ ὁλόκληρον τὸ σύστημα. Ἐὰν τὰ πρωτόκολλα δὲν ἀντιπροσωπεύωσι τὴν ἀληθῆ τῶν σιτηρῶν τοῦ Κράτους κατάστασιν, δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς

μίαν διόρθωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης χωρὶς νὰ καταστρέψωμεν τὴν κλίμακα.

Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους κηρυττόμενος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐπαναλαμβάνει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὸ ζήτημα, ὅπερ ἀπασχολεῖ ἡμᾶς σήμερον, εἶναι λίαν σπουδαῖον, διότι ἡ ἱστορία τῆς περὶ σιτηρῶν νομοθεσίας ὅλων τῶν ἐθνῶν συνοδεύεται μὲ σκηνὰς αἱματηρὰς καὶ εὔχεται ποτὲ νὰ μὴν εὑρεθῶμεν εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Τοῦτον ἀντικρούων ἐξέθηκεν ἄλλος τάδε·

Μετὰ τὰς ἐκτεταμένας τῆς Βουλῆς συζητήσεις ἐπὶ τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου ἀντικειμένου, καθ' ἃς ἐγεννήθη ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ ἔνδοξα ἔθνη διήρεσε τὴν γνώμην μεγάλων συγγραφέων καὶ διακεκριμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν, μετὰ τὰς συζητήσεις ταύτας δὲν ἦτον ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολὺ ἀναγκαία ἐκτεταμένη συζήτησις, διότι χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἐρθάσαμεν εἰς τὴν λαμπρότητα, ἥτις ὡράϊσε τῆς Ἀγγλίας τὸ βῆμα ἐπὶ τῆς συζητήσεως περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, Κύριοι, ὅτι ἐλύσαμεν λίαν ἐπιτυχῶς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα καὶ ἀπεκρούσαμεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τῆς δυνατῆς προστασίας. Ἡ προδικαστικὴ ἡμῶν αὕτη ψῆφος καὶ ἡ σαφὴς καὶ λογικὴ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς σας ἠδύναντο νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μιᾶς μακρᾶς συζητήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ὑψώθη σήμερον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου φωνὴ ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας οὐχὶ μόνον δὲν παρεδέχθητε ἀλλὰ καὶ ἀπεκρούσατε πάντες, καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτου τῷ ὄντι ζητήματος, ὡς συνδεομένου μὲ τὴν πρώτην τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκην, τὴν τροφήν, καὶ τὴν πρώτην βιομηχανίαν, τὴν γεωπονίαν, θέλετε μοὶ ἐπιτρέψει, Κύριοι, νὰ ὑποβάλω παρατηρήσεις τινας δυναμένας νὰ συντείνωσι, κατὰ τὴν γνώμην μου, πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν οἱ τὴν ἀντίθετον ἰδέαν πρεσβεύοντες ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσιν ὡς πολυπρόσωπον ἰανόν, εἰπόντες ὅτι ἄλλη μὲν εἶναι ἐν Ἀγγλίᾳ, ἄλλη ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἄλλη ἀλλαχοῦ. Θέλω δὲ ἀρκεσθῇ νὰ ἀντικρούσω ὅσον ἔνεστιν ἐν ὀλίγοις τὰ ἐκτεθέντα ὑπὲρ τῆς κλίμακος ἐπιχειρήματα, διότι δὲν εἰμεθα ἔτι οἱ ἄνθρωποι οἱ δυνάμενοι νὰ κρατῶμεν τὸ βῆμα ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ἀναχωρῶν, Κύριοι, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἄρθονος πηγὴ ἐξ ἧς ἀντλοῦνται ὅλα τ' ἀγαθὰ τῶν μεταξὺ ἐθνῶν συναλλαγῶν, θέλω ἐξετάσει α.) τὴν καταγωγὴν, τὸν

σκοπὸν καὶ τὴν βάσιν τῆς κλίμακος, συστήματος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἦλθον νὰ συνηγορήσωσιν οἱ ἐναντίοι, β'.) ποία ἡ ἐπιτυχία ἢ μᾶλλον ἡ ἀποτυχία τῆς κλίμακος καὶ εἰς τὰ κράτη τὰ ὁποῖα τὴν εἰσηγήσαν, καὶ εἰς ἡμᾶς αἵτινες τὴν ἠρνήσθημεν ἀπὸ ξένας νομοθεσίας, καὶ γ'.) τοὺς λόγους οὓς ἔφερον οἱ ἐναντίοι ὑπὲρ τοῦ συστήματός των, τὸ ὁποῖον βλέπουσι καταῤῥέον ἐνώπιόν των. Ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὅταν ἐδιδάσκετο καὶ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ μεγάλων συγγραφέων καὶ διασήμων οἰκονομολόγων ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, αἱ δὲ Κυβερνήσεις ἐδυσπίστουν νὰ ἐλθωσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς, διότι αἱ Κυβερνήσεις δυσκόλως ἐγκολποῦνται καὶ ἐνστερνίζονται τὰς νέας ἀρχὰς, ὡς ἀπαδούσας πρὸς τὰς παραδόσεις των, καὶ διότι δυστυχῶς αἱ Κυβερνήσεις ἠσπάζοντο τὰς ἀρχὰς τοῦ προαγορεύσαντος φίλου μου, τότε εἶπον ὡς πρὸς τὴν σιτεμπορίαν, ὅτι ἅμα εὑρεθῇ σύστημα δυνάμενον νὰ συμβιβάσῃ τὸ συμφέρον τοῦ παραγωγοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ καταναλωτοῦ ἀφ' ἑτέρου, τότε θέλει εὑρεθῇ τὸ σύστημα τὸ δυνάμενον νὰ προστατεύσῃ τὰ δύω ταῦτα συμφέροντα, καὶ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ταύτῃ εὗρον τὴν κλίμακα. Εἶπον δὲ τότε, ὅτι ἅμα κατορθωθῇ νὰ διατηρηθῶσι τὰ σιτηρὰ εἰς τιμὴν ἀμειβουσαν τὸν παραγωγὸν διὰ τὰς δαπάνας του καὶ μὴ ἀδικοῦσαν τὸν καταναλωτὴν, εὑρέθη τὸ ζητούμενον σύστημα. Ἐπροσπάθησαν δὲ διὰ διαφόρων συνδυασμῶν τῶν εἰσαγωγικῶν καὶ ἐξαγωγικῶν τελῶν νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν των. Εἶπον λοιπὸν, ὅτι, ὅταν καθιερώσωμεν διὰ νόμου τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὅσον ὁ σῖτος εὐθηναίνει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, ἐπὶ τοσοῦτον πρέπει νὰ καταβιβάζωνται τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη καὶ νὰ ὑψῶνται τὰ εἰσαγωγικά· ὅταν δὲ ὁ σῖτος ἀκριβαίνῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, τότε τὰ μὲν εἰσαγωγικὰ τέλη νὰ καταβιβάζωνται, τὰ δὲ ἐξαγωγικὰ νὰ αὐξάνουν, τότε, εἶπον, εὑρομεν τὸ ἀληθὲς σύστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διέπῃ τὴν σιτεμπορίαν. Οὕτω δ' ἐνόμισαν ὅτι λύουσι τὸ μέγα ζήτημα τοῦτο. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγωμεν, Κύριοι, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἶναι μικρὰ ἢ μεγάλη· ἔπρεπε νὰ τεθῇ καὶ μέτρον τι ὡρισμένον, χρησιμεῦον ὡς στοιχεῖον ἐξ οὗ νὰ ἀρύωνται αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς ἀκριβείας ἢ εὐθηνίας τοῦ σίτου, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐδημιούργησαν τὰς περιβοήτους κανονιστικὰς ἀγορὰς, τούτων δὲ ἔλαβον τὸν μέσον ὅρον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἐκανόνισαν τὰ εἰσαγωγικὰ καὶ ἐξαγωγικὰ τέλη. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ὁ νόμος τῆς 18 Μαρτίου 1836 παρεδέχθη τὸ σύστημα τοῦ παγίου καὶ σταθεροῦ φόρου, τὸ δὲ 1843 ὁ νομο-

θέτης τῆς Ἑλλάδος ἐπηρεαζόμενος ἀπὸ τὰς τότε ἐπικρατούσας ἰδέας τῆς Δύσεως, παρεδέχθη τὴν κλίμακα. Παρατηρήσατε δὲ ὅτι ὁ νομοθέτης ἀποκαλύπτει τὸν σκοπόν του εἰς τὸ προοίμιον τοῦ νόμου, λέγων· «Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἐγχώριον γεωργίαν τὴν ὁποίαν ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀναγκαίαν βοήθειαν, καθ' ὅσον αὕτη συμβιβάζεται μὲ τὴν εἰς τοὺς καταναλωτὰς ὀφειλομένην δικαίαν προστασίαν, ἀπεφασίσαμεν.» Ἀλλ' ἡ κλίμαξ ἀνεπτάλη παρ' ἡμῖν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, καὶ ὑπὸ σπουδαίων μάλιστα ἀνδρῶν, οἵτινες σήμερον ὑπερασπίζουν αὐτὴν, ἐξηκολούθει δὲ νὰ μᾶς διέπῃ ἡ μὲν κλίμαξ ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἐψηφίσατε νόμον καταργοῦντα τὴν κλίμακα ταύτην τῆς ἐξαγωγῆς, ἡ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς, μέχρι πρὸ ὀλίγου. Ἐπιστήσατε δὲ, Κύριοι, τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀναστολῆς ταύτης, διότι θέλει μᾶς χρησιμεύσει ἀκολούθως. Ὁ σκοπὸς τῆς κλίμακος δύναται τῷ ὄντι νὰ εἶναι εὐεργετικὸς, διότι ἐπιζητεῖ, ὡς εἶπον, νὰ συμβιβάσῃ τὸ συμφέρον τοῦ παραγωγοῦ μὲ τὸ τοῦ καταναλωτοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι ἀνέφικτος. Ἂν ἠδύναντο νὰ μᾶς πείσωσιν ὅτι ἡ βάσις τῆς κλίμακος εἶναι ἀληθὴς καὶ ἑδραία, τότε ἤθελα συμφωνήσει καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ προαγορεύσαντος. Ἡ βάσις αὐτὴς συνίσταται, ὡς εἶπον, εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ τὰ σιτηρὰ εἰς τιμὴν ἀμειβούσαν, καθ' ὑπόθεσιν, τὸν παραγωγὸν εἰς τὰς δαπάνας του καὶ μὴ ἀδικοῦσαν τὸν καταναλωτήν. Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ κανονίσητε διὰ νόμου ὅ,τι εἶναι ἀδύνατον νὰ κανονισθῇ; πῶς θέλετε νὰ κανονίσητε διὰ νόμου τὴν γονιμότητα τῆς γῆς; πῶς θέλετε νὰ κανονίσητε διὰ νόμου τὰς φρενοτροπίας τῆς ἀτμοσφαίρας, ἥτις ἔχει μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν; πῶς θέλετε νὰ ἐπιβάλωμεν διὰ νόμου εἰς τὸ κτῆμα, φέρ' εἰπεῖν, τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράγῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν σίτου καθ' ὅλα τὰ ἔτη; Ἀγνοεῖτε ὅτι μυρία γεγονότα κοινωνικὰ ἐπηρεάζουσι τὴν τιμὴν τῶν σιτηρῶν; ὅτι ἓν μικρὸν ἔλλειμμα ἢ πλεόνασμα εἰς τὴν ἀποταμίευσιν ἑνὸς Κράτους δύναται νὰ φέρῃ μεγίστην διατάραξιν τῆς τιμῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν; Ἡ βάσις λοιπὸν τῆς κλίμακος δὲν εἶναι ἀληθὴς καὶ ἑδραία· εἶναι βάσις σαθρὰ, ἀόριστος, καὶ, διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἰσχυρὰν ἔκφρασιν ἑνὸς φίλου μου, εἶναι *παραμύθι*. Ὡς τοιαύτη δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ νὰ θεωρηθῇ κακὴ, ἐνταῦθα δὲ ἢ ἐν Γαλλίᾳ νὰ θεωρηθῇ ἐπωφελὴς, καὶ διὰ τοῦτο προοιμιαζόμενος σᾶς εἶπον, Κύριοι, ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν

δύναται νὰ ἦναι παρὰ μία καὶ ὄχι πολυπρόσωπος ἰνιός· διὰ τοῦτο ἡ κλίμαξ οὔτε ἐν Ἀγγλίᾳ οὔτε ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ ἔφερε καλὰς συνεπείας. Νομοθεσία λοιπὸν ἔχουσα βάσιν τὴν πλάνην δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς τί, καὶ ὄχι μόνον ἀνωφελὴς εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος καὶ ἔχει ἐσωτέρ τινα ἀνήθικον ἢ κακοήθη. Σᾶς εἶπον, ὅτι εἶναι ἀνωφελὴς, διότι, ὅταν οἱ δημητριακοὶ καρποὶ εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγορὰν εἶναι εὐθηνοὶ, τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ἀπαγορεύσητε διὰ νόμου τὴν εἰσαγωγήν; Ἡ εἰσαγωγὴ ἀπαιτεῖ δαπάνας, διατρέχει κινδύνους· ὁ ἔμπορος λοιπὸν δὲν θέλει στείλει τὸ ἐμπόρευμά του εἰς ἀγορὰν, ὅπου εἶναι βέβαιος ὅτι ἢ δὲν θὰ τὸ πωλήσῃ ἢ θέλει τὸ πωλήσει κακῶς. Διὰ τί θέλετε νὰ ἐμποδίσητε τὴν ἐξαγωγὴν ὅταν οἱ δημητριακοὶ καρποὶ εἶναι ἀκριβοὶ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας; Νομίζετε ὅτι ὁ ἔμπορος ἢ ὁ γεωργὸς θέλουσιν ὑποκύψει εἰς ἐξόδα μεταφορᾶς καὶ εἰς κινδύνους ὅταν ἐντὸς τῆς ἐγχωρίου ἀγορᾶς δύνανται νὰ πωλήσουν τὸν σῖτον των εἰς τιμὴν καλήν; Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶπον, ὅτι ἡ κλίμαξ εἶναι ἀνωφελὴς. Εἶναι δὲ καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν, ὡς θέλω σᾶς ἀποδείξει. Ἡ προαγγελία μόνη τῆς κλίμακος περὶ εἰσαγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν δύναται νὰ φέρῃ ὑποτίμησιν εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν. Ἐκτὸς τούτου ἡ κλίμαξ ἢ δίδει μεγάλην καὶ ἐπιβλαβῆ ὥθησιν εἰς τὴν γεωργίαν ἢ ἀποθαρρύνει πολλάκις τὸν γεωργόν· ἡ κλίμαξ εἶναι ἐπιζήμιος διὰ τὸ ἐμπόριον, διότι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς κλίμακος τὰ τελωνιακὰ τέλη εἶσιν ἀβέβαια, καὶ τὸ ἐμπόριον πρὸ παντὸς ἄλλου διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιχειρήσεις, ἀπαιτεῖ τὴν βεβαιότητα τῶν τελῶν τὰ ὁποῖα τὸ ἐπιβαρύνουν. Ἡ κλίμαξ λοιπὸν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ της, νὰ ἀνταμείψῃ δηλονότι τὸν παραγωγὸν διὰ τὰς δαπάνας του καὶ νὰ μὴ ἀδικήσῃ τὸν καταναλωτήν. Καὶ ὅταν οἱ ἐναντίοι διϊσχυρίζωνται ὅτι ἡ κλίμαξ κατορθόνει νὰ συμβιβάσῃ τὸ συμφέρον τοῦ παραγωγοῦ καὶ τοῦ καταναλωτοῦ, δύνασθε νὰ τοὺς ἐρωτήσητε διατί τὸν Ἰούλιον τοῦ 1853 ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναστείλωσι τὴν κλίμακα, ἀφοῦ ἡ κλίμαξ συμβιβάζει, ὡς λέγουν, τὸ συμφέρον τοῦ καταναλωτοῦ καὶ παραγωγοῦ; Ἀνέστειλον δὲ τὴν κλίμακα κατὰ πρῶτον ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κηρυττόμενοι ἤδη πρόμαχοι αὐτῆς, μετὰ τοῦτο δὲ παρηκολούθησαν τὴν ἀναστολὴν καὶ ἕτερα ὑπουργεῖα. Ἡ κλίμαξ λοιπὸν εἶναι ψευδὲς, εἶναι σαθρὸν σύστημα, ἓν παραμύθι. Εἷς Γάλλος συγγραφεὺς πραγματευόμενος περὶ τῆς κλίμακος, πολλὰ εὐφυῶς λέγει, ὅτι αἱ κλίμαξ προώρισται νὰ μὴ μᾶς ἀρήσῃ νὰ ἀποθάνωμεν τῆς πείνης, καὶ νὰ μᾶς προ-

μηθεύση τὸν ἄρτον πολὺ ἀκριβὸν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην αὐτοῦ· καὶ ὅταν ἄλλο τι ἀποτέλεσμα δὲν φέρει, κηδεύσατέ την ἀταράχως εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου. Σᾶς εἶπον, ὅτι ἡ κλίμαξ ἔχει ἔποψίν τι ἀκανόνιθ, καὶ τοῦτο σᾶς ἐφάνη ἴσως παραδοξολογία. Καὶ ὅμως δὲν εἶναι, Κύριοι, παραδοξολογία! Ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν αὕτη δὲν εἶχεν εἰμὴ 20 κανονιστικὰς ἀγορὰς, κερδοσκόποι τινὲς ἐκράτουν εἰς χεῖράς των τὴν πρώτην τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, διότι αὐτοὶ ἔδιδον τὴν ὥθησιν εἰς τὴν κλίμακα· οὗτοι διὰ τῶν κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεών των κατέστησαν πλαστὰ τὰ περιβόητα πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα γνωρίζετε. Ἠναγκάσθησαν λοιπὸν ἐν Ἀγγλίᾳ νὰ ἀναβιβάσωσι τὰς κανονιστικὰς ἀγορὰς ἀπὸ 20 εἰς 300 διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν τῶν κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅ,τι συνέβη ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν δύναται νὰ συμβῇ ἐπίσης καὶ παρ' ἡμῖν; Διὰ τοὺς λόγους τούτους κατέστρεψαν ἐκεῖσε τὴν κλίμακα, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἐνήργησαν τοῦτο εὐλογοῦνται εἰσέτι. Σήμερον δὲ οὐ μόνον εἰς τὴν καλύβην τοῦ χωρικοῦ τῆς Ἰρλανδίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πολύτιμον μέγαρον τοῦ γαιοκτήμονος ἀριστοκράτου τοῦ Λονδίνου εὐλογεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Ῥοβέρτου Πήλ, ὅστις κατήργησε τὸ 1846 τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ δὲ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας παρηκολούθησε τὸ Βέλγιον, ἡ Ὁλλάνδα, ἡ Ἑλβετία καὶ ἄλλα κράτη. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Γαλλία, τὴν ὁποίαν μᾶς παρουσιάζουσιν ὡς πρόμαχον τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, ὑπείκουσα εἰς τὴν φωνὴν τὴν ἐγερθεῖσαν κατὰ τῆς κλίμακος ἐντὸς τῶν δημοτικῶν, τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν συμβουλίων, ἀνέστειλε τὴν κλίμακα. Καὶ δὲν ἀπεχωρίσθη μὲν ἀμέσως ἀπὸ τὸ προσφιλὲς αὐτὸ τέκνον της, διότι ὁ ἄμεσος χωρισμὸς ἦτον ὀδυνηρὸς δι' αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ κατεδίκασεν εἰς ἐξαετῆ, οὕτως εἰπεῖν, φυλάκισιν καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ἡ Γαλλία βαίνουσα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, θέλει παρακολουθήσει κατὰ τοῦτο τὰ ἴχνη τῆς Ἀγγλίας· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀτμόπλοιον τὸ καταπλεῦσαν προχθὲς εἰς Πειραιᾶ μᾶς φέρει εἰδήσεις ἀποδεικνυούσας τὰ νέα βήματα τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου. Ἂν λοιπὸν δεχθῆτε ὅτι ἡ βάσις τῆς κλίμακος εἶναι ἐσφαλμένη, ἀναγκαίως πρέπει νὰ παραδεχθῆτε ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ παρ' ἡμῖν. Λοιπὸν ἐξήτασα, Κύριοι, τὸ ζήτημα θεωρητικῶς, ἔρχομαι ἤδη νὰ ἐξετάσω τὰ ἀποτελέσματα τῆς κλίμακος παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα προτάττουσιν οἱ ὑπέρμαχοί της. Τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα συγκε-

φαλαιοῦνται εἰς δύο· α') ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ κλίμαξ ἐπροστάτευσε τὴν γεωργίαν καὶ ὕψωσε τὴν παραγωγήν, καὶ β') ὅτι ἡ κατάργησις τῆς κλίμακος ἐν Ἀγγλίᾳ ἔφερε τὴν ἐλάττωσιν τῆς παραγωγῆς, τὸ δεύτερον δὲ τοῦτο ἐπιχείρημα δὲν εἶναι σπουδαῖον ὡς μὴ βασιζόμενον εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Ἀχιλλεὺς λοιπὸν τῶν ὑπὲρ τῆς κλίμακος ἐπιχειρημάτων εἶναι τὸ πρῶτον. Ἂς ἐξετάσωμεν ἐπομένως ἐὰν ἡ κλίμαξ ἐπροστάτευσε παρ' ἡμῖν τὴν γεωργίαν καὶ ὕψωσε τὴν παραγωγήν. Διὰ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν παραγωγὴν, δὲν ἔχομεν, Κύριοι, ἄλλο στοιχεῖον εἰμὴ τοὺς πίνακας τῶν βεβαιωθέντων ἐγγείων φόρων τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες προσήχθησαν αἰτήσει αὐτῶν τῶν προμάχων τῆς κλίμακος. Διερχόμενοι δὲ τοὺς πίνακας τούτους, θέλετε ἰδῆ ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἐγγείων φόρων τοῦ δημοσίου κυματίζεται μεταξὺ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων χιλιάδων κοιλῶν καὶ μεταξὺ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων κοιλῶν περίπου. Ἂν τὸ 1,600,000 ἀνῆκεν εἰς τὸ τελευταῖον ἢ εἰς τὸ προτελευταῖον ἔτος, ἠδύναντο νὰ εἰπωσιν οἱ ἐναντίοι, ὅτι ηὔξησεν ἡ παραγωγή· ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ 1,600,000 τῶν βεβαιωθέντων φόρων ἀνῆκει εἰς τὸ 1852 ἔτος, ἀπὸ δὲ τοῦ 1852 ἀπ' ἐναντίας ἀποδεικνύουν οἱ πίνακες ὅτι ἡ παραγωγὴ ἠλαττώθη. Δὲν ἀνέφερα δὲ τὸ ἔτος 1857 ἐκ προθέσεως, διότι ἦτον ἔτος ἐκτάκτου εὐφορίας, ἣν δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτατοι. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ συγκαταλέξωμεν τὸ ἔτος τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐτῶν τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς ἓν βάσιμον πόρισμα. Διὰ τοῦ συστήματος ἐπομένως τῶν ἐναντίων δὲν ηὔξησεν ἡ παραγωγή. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἐπροστάτευσε τοὐλάχιστον, ὡς λέγουσι, τὴν γεωργίαν; Ἡ κλίμαξ, Κύριοι, δὲν ἠδύνατο νὰ προστατεύσῃ τὸν γεωργὸν καὶ δι' οὓς ἐξέθεσα λόγους καὶ διὰ τὸν ἀκόλουθον. Μεταξὺ τῶν πόλεων, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς κανονιστικαὶ ἀγοραὶ, συγκατελέχθησαν καὶ πόλεις μὴ ἔχουσαι κἀμμίαν παραγωγὴν, ὡς ἡ Ὕδρα καὶ Σύρος, καὶ τούτων τῶν δύο πόλεων αἱ τιμαὶ ἐπηρεάζουν τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου, καὶ διὰ τοῦτο παρατηρεῖται τὸ παράδοξον φαινόμενον, ὅτι ἐνῷ ὑπῆρχεν ἀφθονία σιτηρῶν εἰς τὸ Κράτος, ἡ κλίμαξ ἐδείκνυε τὸ ἐναντίον. Δὲν ἐνδιατρίβω ἐνταῦθα πολὺ, διότι πραγματεύεται περὶ τούτου δεόντως ἡ ἀξιόλογος ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειοψηφίας. Λαμβάνω μόνον ὑπ' ὄψιν τὰ πρωτόκολλα τοῦ 1857, καθ' ὅσον τὸ ἔκτακτον τοῦτο ἔτος ἡ γεωργία εἶχε, κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐναντίων, ἀνάγκην προ-

στασίας, διότι τὰ σιτηρὰ ἦσαν ἐν ἀφθονίᾳ ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ ὅμως ἡ κλίμαξ ἐνέφαινε μέσον ὅρον 6 δραχ. καὶ 30 λεπτὰ, ἐνῷ ὁ σῖτος ἐπωλεῖτο πρὸς 5 1|2 δραχ. εἰς Καλάβρυτα, Λαμίαν καὶ ἄλλας πόλεις. Γνωρίζει δὲ τί θέλουσιν εἰπεῖ εἰς ἀπάντησιν οἱ θιασῶται τῆς κλίμακος· «διαιρέσατε τὸ Κράτος ὡς ἐν Γαλλίᾳ εἰς ζώνας καὶ εἰς ἑκάστην ζώνην συγκατίσατε μίαν κλίμακα ἰδιαιτέραν.» Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης μὴ ἀναμένετε παρὰ ἄτοπα. Ἀνεγνωρίσατε αὐτὰ πέρυσιν, ὅτε κατεδικάσατε τὴν κλίμακα τῆς ἐξαγωγῆς· διὰ νὰ ἦσθε συνεπεῖς, καταδικάσατέ την καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγήν. Δὲν μ' ἐπηρεάζουσι δὲ οἱ ἐπισειόμενοι φόβοι ὅτι διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς κλίμακος θέλομεν καταστρέψει τὴν γεωργίαν. Οἱ πανικοὶ οὗτοι φόβοι διεγείρονται πολλάκις εἰς τὰ ἔθνη, ἀλλ' ἐπέρχεται ἡ περωτισμένη πεῖρα, ἥτις ἀποδεικνύει τοὺς φόβους τούτους ματαίους. Εἶμαι βέβαιος ὅτι παρ' ἡμῖν θέλει συμβῇ ὡς πρὸς τὴν κλίμακα ὅ,τι ἄλλοτε ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρὸ τοῦ 1825 ἡ εἰσαγωγὴ τῶν γαλλικῶν μεταξωτῶν ἦτον ἐντελῶς ἀπηγορευμένη ἐν Ἀγγλίᾳ· εἷς μέγας ὑπουργὸς, ὁ Οὔσκινσσων, ἠθέλησε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀπαγόρευσιν διὰ τέλους 25 τοῖς 0/0. Φωναὶ ἠγέρθησαν τότε ἐκ μέρους τῶν ἐργοστασιαρχῶν ὅλων ὅτι ὁ συναγωνισμὸς πρὸς τὰ μεταξωτὰ τῆς Γαλλίας θέλει καταστρέψει τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν. Ἀλλ' ὁ μέγας ὑπουργὸς ἐπέμεινε, καὶ μετ' ὀλίγον ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μεταξουργείων ἐτριπλασίασαν τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων των, διότι ἠναγκάσθησαν νὰ τελειοποιήσωσι τὴν βιομηχανίαν των καὶ κατέστησαν τὰ ἐργοστάσιά των ἐφάμιλλα πρὸς τὰ τοῦ Λυών. Μετ' οὐ πολὺ δὲ εἷς μεγαλείτερος τοῦ Οὔσκινσσων ὑπουργὸς, ὁ Πήλ, κατεβίβασε τὸ τέλος τῶν μεταξωτῶν τῆς Γαλλίας ἀπὸ 25 εἰς 12 τοῖς 0/0, ἐπίσης δὲ μεγάλαι ἠγέρθησαν κραυγαὶ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἤδη, καθ' ἣν στιγμὴν ὁμιλοῦμεν, οἱ ἐργοστασιάρχαι τῶν μεταξωτῶν τῆς Ἀγγλίας ζητοῦσιν οἱ ἴδιοι τὴν πλήρη κατάργησιν τῶν τελῶν τῶν ἐπιβαρυνόντων τὰ μεταξωτὰ τῆς Γαλλίας. Τὸ αὐτό, Κύριοι, θέλει συμβῇ ταχέως καὶ παρ' ἡμῖν, οἱ δὲ προστάται τῆς κλίμακος θέλουσιν εὑλογῇ τὴν ὥραν καθ' ἣν κατηργήθη ἡ κλίμαξ. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ τὴν κηδεύσωμεν, ὡς εἶπον, χωρὶς νὰ χύσωμεν ἓν δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου της, διότι δὲν μᾶς ἐφάνη χρήσιμος εἰς τί· ἀπ' ἐναντίας καθιστῶσα ἀδέβαιον τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν, μᾶς ὑπείλησε μὲ μεγίστους κινδύνους, καὶ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ ἐκ τῆς σιτοδείας κακὰ, πολλάκις κατεστήσαμεν σιτέμπορον τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐβλάψαμεν οὕτω τὰ συμφέροντα

τοῦ ταμείου. Ἀπ' ἐναντίας ὁ σταθερὸς φόρος θέλει καταστήσει τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν βέβαιον, θέλει ὑποχρεώσει τοὺς ἐμπόρους νὰ συνάψουν σχέσεις μετὰ τοῦ Κράτους, νὰ λαμβάνωσιν ἐμπορεύματα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, καὶ οὕτω θέλει πνεύσει ἡ ζωογόνος αὔρα τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς. Διὰ ταῦτα παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἐλευθέρως λέγω, ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος μοὶ φαίνεται ὑπερβολικός. Δὲν θέλω νὰ προτείνω τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιφυλάττομαι ὅταν εἰσέλθωμεν εἰς τὰ καθέκαστα, νὰ φέρω τροπολογίαν τινὰ τὴν ὁποίαν θεωρῶ ἀναγκαίαν.

Ἀνηγγέλθη ἔπειτα δεκαπενθήμερον πένθος εἰς τὴν Αὐλὴν ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Πριγκιπέσσης Μαρίας τῆς Αὐστρίας.

Ἀκολούθως δὲ ἀναβαλὼν ὁ πρόεδρος ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου τῶν σιτηρῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 20 Ἰανουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκροώμενοι τινες τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι, ὡς πληροφορεῖται, ὁ εἰσαγγελεὺς Σπάρτης θεωρήσας αὐτὸν ἔνοχον ἐγκληματικῆς τινος πράξεως, ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του. Συναισθανόμενος δὲ τὴν ἀθωότητά του, παρακαλεῖ τὸ Σῶμα νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην ἄδειαν ἵνα μὴ δικτελῇ ὑπὸ τὸ βάρος μιᾶς κατηγορίας καὶ τοι ἀβασίμου.

Ἑπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὡς εἷς τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρατηρεῖ, ὅτι ὁ μὲν προαγορεύσας βουλευτὴς εἶναι ἀξιέπαινος δι' ὅ,τι ἐπρότεινεν εἰς τὸ Σῶμα, ἀλλ' εἰς τὴν Βουλὴν μόνην ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἢ μὴ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Βουλὴ ἀσχολεῖται ἤδη εἰς συζήτησιν σπουδαίου ἀντικειμένου, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἰσήγαγεν ἔτι τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἔκθεσίν της, ἣν θέλει φέρει ἅμα περαιωθῇ ἡ συζήτησις τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου, ὅπως ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ὅ,τι ἐγκρίνῃ.

Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην,

ανηγγέλθη ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου.

Ἀεδὲν δέ τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐρχόμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὰς ἰδέας ἃς ἔχει ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὅσα ἐφάπτονται τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς θεωρίας τινῶν καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τούτου νὰ ῥίψῃ τὰς ἰδέας του ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Λέγει δὲ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ, διότι δὲν ἔχει τὴν δέουσαν πρὸς τὰ ὕψη κλίμακα, ἄνευ τῆς ὁποίας καὶ ἄτομα καὶ ἔθνη κατέπεσαν πρὶν ὑψωθῶσι. Θέλει καταβῆ λοιπὸν εἰς τὸ σταθερὸν ἔδαφος τῆς γεωργίας, καὶ ἐπ' αὐτοῦ στηριζόμενος θέλει ἐκφράσει τὰς ἰδέας του. «Ὅλα μας ἀνάποδα καὶ ὁ γάμος τὴν τετράδα» λέγει κοινή τις τοῦ λαοῦ παροιμία. Εἴκοσι ἓξ ἤδη ἔτη διατελοῦμεν ὑπὸ Βασιλείαν, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ εἰσεπίσθησαν διάφοροι νόμοι, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἡ πεῖρα ὡδήγησε καὶ τὸν λαὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν δημοσιογραφίαν νὰ διαγνώσῃ τὰ καλὰ ἢ κακὰ ἀποτελέσματα ἑκάστου τῶν νόμων τούτων. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι τινὲς τῶν νόμων αὐτῶν δὲν εἶναι τόσον ἐπωφελεῖς, ἄλλοι δὲ καὶ ἐπιβλαβέστατοι μάλιστα, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠγέρθη φωνὴ περιπαθεστάτη καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἀπὸ τὸν τύπον καὶ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν. Παντοχόθεν ἡ φωνὴ αὕτη ἀντήχησεν, ὅτι ὁ περὶ δήμων νόμος π. χ. δὲν εὐδοκιμεῖ ὡς ἔχει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του καὶ συνεπάγει πολλὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας. Ἐζητήθη κατ' ἐπανάληψιν ἡ διόρθωσις τοῦ νόμου τούτου, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς *ἀγρὸν ἠγόρασεν*. Ὁ περὶ στρατευσίμων νόμος περιέχει τὰς πλέον ἐλλειπεῖς καὶ καταβλιπτικὰς διατάξεις· στενάζει ὁ λαὸς ἐναντίον του, διαμαρτύρεται ὁ τύπος, ἐπικαλοῦνται τὴν διόρθωσιν αἱ Βουλαί, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς *γυναῖκα ἔγημεν*. Εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα δὲν ὑπάρχει ἰσότης φόρου· τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἀδικία καὶ καταπίεσις ἐπὶ καταστροφῇ τοῦ φορολογουμένου. Ἐλθὲ, φωνάζομεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, φέρε μας νόμον ἴσης φορολογίας, φέρε μας νόμον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς παραγωγῆς. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀποκρίνεται «ἔχετέ με παρητημένον.» Διάφορα ἄλλα παράπονα προερχόμενα ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀκούονται ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ ὅταν εἷς ἀντιπρόσωπος καταγγέλλει, τί ἄλλο εἶναι ἡ παρανομία ἡ καταγγελλομένη πρᾶξις; Ἀνωφελῶς ὅμως, ἡ φωνὴ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν εἰσακούεται. Ἀλλ' ὑπῆρχε νόμος πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν ἐφαρμοζόμενος, ὁ περὶ κλίμακος

τῶν σιτηρῶν νόμος, καὶ ἐνῷ κατ' αὐτοῦ οὐδεμία φωνὴ ἠκούσθη οὔτε ἀπὸ τὰς Βουλὰς, οὔτε ἀπὸ τὸν λαὸν ἢ τὸν τύπον, ὁ νόμος οὗτος φέρεται ὡς κακοῦργος εἰς τὴν λαιμητόμον, καὶ πρέπει, λέγει, νὰ τὸν κηδεύσωμεν χωρὶς νὰ χύσωμεν οὔτε δάκρυ. Δὲν μᾶς λέγει ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ποῖα τὰ ἐκ τοῦ νόμου τούτου κακὰ ἢ καὶ τὰ πταίσματά του ἀκόμη, διὰ νὰ τὸν βάψωμεν ὡς κατάδικον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου χωρὶς καὶ νὰ τὸν κλαύσωμεν ὅλως; Ἠγέρθη φωνή τις ἐναντίον τοῦ νόμου τούτου; ἔλαβε χώραν καταγγελία; Ὄχι· ὅλα λοιπὸν, ὡς βλέπετε, εἶναι ἀντίστροφα παρ' ἡμῖν. Τέσσαρα εἶναι τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ θέμα τῆς παρούσης συζητήσεως· α.) τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, β.) τὸ σύστημα τῆς προστασίας, γ.) τὸ σύστημα τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ δ.) τὸ ταμιευτικόν. Διὰ νὰ ἔλθωμεν δὲ εἰς κρίσιν τινὰ ὀρθὴν, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἓν ἕκαστον τῶν στοιχείων τούτων. Ἐν πρώτοις λοιπὸν ἂς ἴδωμεν τί εἶναι τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἢ μᾶλλον τὸ δόγμα, ὡς ὀνομάζουσιν αὐτὸ διὰ τῆς ἐκθέσεως οἱ ἀπαδοὶ τῶν νέων ἀρχῶν. Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται περὶ τούτου ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας· «οὐδὲν ἄλλο οἰκονομικὸν *δόγμα* ἐγγυᾶται τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ τὴν εὐζωΐαν τῶν πολιτῶν, ὅσον ἡ ἀποχὴ τῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ τῆς κηδεμονεύσεως τῶν πολιτῶν εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις. Laisser faire, ἰδοὺ ἐν δυσὶ λέξεσι τὸ ἁπλούστερον οἰκονομικὸν σύστημα κτλ.» Γνωρίζετε δὲ πῶς ἐξηγεῖται παρ' ἡμῖν ἡ Γαλλικὴ αὕτη φράσις; «ἐμβᾶτε σκύλοι ἀλέσατε κι' ἀλεστικὰ μὴ δώσετε.» Καθὼς δὲ τὸ εὐαγγέλιον λέγει ὅτι εἰς δύω μόνον ἐντολὰς κρέμανται ὅλοι οἱ νόμοι καὶ οἱ προφῆται, οἱ εὐαγγελισταὶ τοῦ νέου συστήματος μᾶς λέγουσιν, ὅτι ἐκ τῶν δύω τούτων Γαλλικῶν λέξεων ἐξαρτᾶται τὸ μυστήριον ὅλον τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου. Γνωρίζετε ἐν τούτοις τί σημαίνουσιν αἱ λέξεις laissez faire; Laissez faire ἐννοεῖ, ἀνοίξατε τὰς θύρας τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἐμβαίνουν ξένα στρατεύματα καὶ πράττωσιν ὅ,τι θέλουν· laissez faire, ἄνοιξε τὴν οἰκίαν σου ἵνα διαπράττηται ἐν αὐτῇ ἡ κλοπὴ, ἡ παρανομία, ὅ,τι θέλουν οἱ ἄλλοι. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἀπαιτοῦν ν' ἀφήσωμεν τὰ πάντα εἰς τὴν ἰδίαν ἐνέργειαν καὶ δύναμίν των, ὥστε τὸ δόγμα τῶν νεωτεριστῶν θεσπίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ προστασία περὶ τὴν γεωργίαν καὶ ἡ λέξις αὕτη πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ ἐκ τῶν λεξικῶν, ἀλλὰ τὸ δόγμα τοῦτο εἶναι δόγμα ἰδεολογικὸν, ἀόριστος φαντασία· εἶναι ἡ πολιτεία τοῦ Πλάτωνος,

ἡ κοινοκτημοσύνη τῶν Γάλλων. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀπομονώσωμεν ἕκαστον ἵνα πράττῃ ὅ,τι ἀφ' ἑαυτοῦ δύνηθῇ. Ἀλλ' ἡ προστασία εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀνθρωπίνου συμπαθείας, καὶ ὅταν βλέπων τις τὸν πλησίον του πάσχοντα σπεύδῃ εἰς συνδρομήν του, τὸ αἴσθημα τοῦτο εἶναι ἐργεία ψυχική, δὲν εἶναι ἁπλῆ φαντασία. Ἡ ἀπαγόρευσις εἶναι καὶ αὐτὴ προστασία ἐπίσης, καὶ προστασία μάλιστα εἰς βαθμὸν ὀλεθρότερον ἔτι, τὸ δὲ ταμιευτικὸν σύστημα εἶναι τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον τὰ ἔθνη μετοχειρίζονται ἀναλόγως τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Μᾶς λέγουσιν οἱ ἐναντίοι, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχει ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης· ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐλευθερία ἐμπορίου, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἰσότης, ἤτοι ὁ μὲν Ἄγγλος νὰ φέρῃ τὰ χειροτεχνήματά του εἰς Ἑλλάδα, ὁ δὲ Ἕλλην νὰ πέμπῃ τὰ προϊόντα του εἰς Ἀγγλίαν. Καὶ ἐννοεῖ μὲν νὰ ἐπιβάλλωσι φόρους αἱ Κυβερνήσεις, ἀλλ' οἱ φόροι οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι ἴσοι διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ τὴν αὐτὴν ἀξίαν. Λέγεται ἐλευθερία ὅμως ἐμπορίου, ὅταν βλέπωμεν ὅτι τὰ ἔθνη ἀναγκάζονται νὰ συνομολογῶσι συνθήκας, νὰ ἀνταλλάσσωσι προνόμια μεταξύ των, καὶ νὰ φέρουν διάκρισιν εἰς τὰ πλοῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους, εἰς τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ αὐτὰ εἴδη; Ἂν ἦτον ἐλευθερία ἐμπορίου, τί ἡ ἀνάγκη τοιούτων συνθηκῶν; Πλοῖα τῆς αὐτῆς σημαίας προσορμιζόμενα εἰς λιμένα τινὰ τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν αὐτὸν φόρον, ἀλλὰ τὰ μὲν πληρώνουσιν ἀσήμαντον τέλος, τὰ δὲ τὸν πλέον ὑπέρογκον καὶ βαρύν. Ποῦ λοιπὸν ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου; Ἡ σταφὶς, ὁ σπόγγος, ἡ ῥακὴ καὶ τὰ καπνὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβαρύνονται ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τοῦ πλέον καταθλιπτικοῦ φόρου, καὶ τινα τῶν προϊόντων τούτων μὲ φόρον εἰκοσάκις ἀνώτερον τῆς ἀξίας των, ἐνῷ διὰ τὰ αὐτὰ εἴδη ἄλλων ἐθνῶν πληρώνεται φόρος 2 ἢ 3 τοῖς 0/0. Δὲν εἶναι δὲ τὸ ταμιευτικὸν σύστημα αἴτιον τῆς διαφορᾶς ταύτης· τὸ ταμιευτικὸν σύστημα εἶναι ἀπ' ἐναντίας τὸ βαρόμετρον τῆς προστασίας τοῦ ἐμπορίου, ὡς θέλει παρακατιὼν ἀποδείξει. Ὑπάρχουσιν ὅμως τινὲς καὶ αὗται σχετικαὶ, ἐλευθερίαι τοῦ ἐμπορίου, αἵτινες προῆλθον ἐκ συνινοήσεως ἐθνῶν τινων εἰς ἀμοιβαίας ἀτελείας. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ φαινόμενον, αὐτὸν τὸν θέλον τὸν στιλπνὸν ἅμα ἰδόντες οἱ τῶν θεωριῶν ὀπαδοὶ, τὸν ἥρπασαν μετὰ προθυμίας ἵνα μᾶς τὸν παρουσιάσωσιν ὡς βαρύτιμον ἀδάμαντα· ἀλλ' ὁ ἀδάμας των οὗτος εἶναι ἁπλῶς ὕελος, διότι ἀπορρέει ἐξ ἀμοιβαίων παραχωρήσεων. Ἂν δυνηθῶμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος, ἂν δυνηθῶσιν

οἱ Γάλλοι νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν κοινοκτημοσύνην, ἂν τέλος αἱ ἐθνικότητες καὶ τὰ ἄτομα εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς μίαν Κυβέρνησιν, εἰς τὰ αὐτὰ ἤθη, τὸ αὐτὸ θρήσκευμα, τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, τότε θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἔχωμεν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου παγκόσμιον. Τοιαύτη ὑπόθεσις εἶναι μία ἀπὸ τὰς φανταστικὰς ὀπτασίας τοῦ Α. Σμίθου. Ἀπεδείξε λοιπὸν ὅτι εἰς αὐδεμίαν γωνίαν τῆς οἰκουμένης ὑπάρχει ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν Ἀγγλίαν δὲν ὑπάρχει ἰσότης, καθ' ὅσον πρὸ ὀλίγου ἔτι ἐζώσθη τὸ ξίφος ἵνα ἐπιβάλῃ τὸ ὀπιον τῶν Κινέζων. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἂν ἡ προστασία δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ λεξικοῦ τῶν ἐθνῶν. Ἡ προστασία εἶναι τοσοῦτον ὡραία, τοσοῦτον εὐγενὴς καὶ φιλάνθρωπος, ὥστε χωρὶς νὰ ζητηθῇ τὴν δίδει ὁ ἄνθρωπος αὐθορμήτως· καὶ ἡ συντήρησις δὲ αὐτὴ τοῦ παντὸς ὑπάγεται εἰς τὴν προστασίαν, ἣν ζητοῦσιν ἤδη νὰ ἀποσκορακίσωσιν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἅμα γεννηθῇ ἔχει ἀνάγκην τῆς πλέον συμπαθοῦς προστασίας καὶ ἄνευ ταύτης ἐκπνέει μετ' οὐ πολύ· ὁ νόμος οὗτος τῆς προστασίας ἐπεκτείνεται εἰς αὐτὰ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἐν ἐλλείψει περιποιήσεως ἀποθνήσκουν. Τὰ ἔθνη, τὰ πολιτεύματα, αἱ θρησκεῖαι τὰ ἔθιμα, ἡ ὑγεία, τὰ πάντα ἔχουσι προστασίας ἀνάγκην, διότι ἄνευ ταύτης ἀπόλλυνται. Ἐφάρμοσον τὸ δόγμα τοῦ Laissez faire εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, καὶ θέλεις ἀφήσει τὴν πανώλην νὰ εἰσέλθῃ καὶ καταστρέψῃ ὁλόκληρον κοινωνίαν. Ὅπως λοιπὸν τὰ πάντα ἀπαιτοῦσι τὴν προστασίαν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ γεωργία, τὰ ἔργα μας δηλονότι, ἔχουν ἀνάγκην προστασίας. Εἶπεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἅμα γεννηθεὶς ὑπάγεται εἰς τὴν προστασίαν, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει ἀνάγκην αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ μέχρι τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας του ὑπόκειται εἰς κηδεμονίαν. Ἀλλὰ τὰ ἄτομα μόνον; λαοὶ καὶ ἔθνοι ὁλόκληρα πολλάκις προστατεύονται ὑπὸ ἄλλων. Τὸ ἔνστιγμα τῆς προστασίας εἶναι τοιοῦτον κραταιὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὥστε βλέπων τις πνιγόμενον τὸν πλησίον του, ῥίπτεται ἐντὸς τῶν κυμάτων καὶ πολλάκις συμπνίγεται διὰ νὰ τὸν σώσῃ. Τοιοῦτον εἶναι τὸ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐγχαραχθὲν αἴσθημα τῆς προστασίας! Ὁσάκις δὲ ἔθνη τινὰ καταπολεμούμενα ὑρίστανται τὸν ἔσχατον κίνδυνον, εἴδομεν ἄλλα ἔθνη νὰ σπεύσωσιν εὐγενῶς ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου καὶ μετ' αὐτοῦ νὰ συγκαταστραφῶσι πολλάκις. Ἐν γένει δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἀνθρωπότης ἐπροστατεύθη διὰ θυσίας, καὶ εἷς Θεὸς ὑπέστη τὸν σταυρώσιν ὑπὲρ τῆς λυτρώσεώς της. Καὶ σεῖς μᾶς λέγετε ἤδη· ἀπνίγεται εἰς τὸ κῦμα

ὁ ἀδελφός σου, laissez faire· καταςρέφεται ἔθνος, laissez faire.» Ἀλλ' ἐρωτῶσιν οἱ θιασῶται τοῦ νέου εὐαγγελίου, ὑπάρχει προστατευτικὸς νόμος ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ; Ἀποκρίνεται ὅτι ὑπάρχει, καὶ εἶναι α') ἡ προστασία τῆς ὑγείας, β') ἡ ἀνισότης τῶν φόρων, διότι ἐπιβάλλεται βαρὺ τέλος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, ἵνα προστατευθῶσι τὰ ἐγχώρια εἴδη. Ἡ δὲ ἀπαγόρευσις εἶναι μεγαλείτερος βαθμὸς προστασίας, διότι δι' αὐτῆς ἀπαγορεύεται ἡ νόσος, ἡ τροφὴ, ἡ ἐνδυμασία καὶ ἄλλα. Γίνεται δὲ ἡ ἀπαγόρευσις ἢ δι' ἐντελοῦς παρεμποδίσεως τῆς εἰσαγωγῆς, ἢ δι' ἐπιβολῆς βαρυτάτου δασμοῦ ἵνα μὴ εἰσέρχωνται ξένα εἴδη. Πόση σταφὶς καὶ ῥακὴ τῆς Ἑλλάδος ἢ σπόγγος ἠδύναντο νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἂν ὁ δασμός των δὲν ἦτον ὑπὲρ λόγον βαρύτιμος! Δέκα τέσσαρες λίραι ἐπληρώθησαν ὡς δασμὸς διὰ τὴν εἰσαγωγὴν μιᾶς μόνης λημύθου ῥακῆς! Ὁ σπόγγος, ὁ καπνὸς ἔχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ πλειότερον τέλος αὐτῆς τῆς ἀξίας των. Ἡ ἀπαγόρευσις λοιπὸν εἶναι δυνατωτέρα προστασία. Τί εἶναι τελευταῖον τὸ ταμιευτικὸν σύστημα; Οἰκονομικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον πᾶν ἔθνος μεταχειρίζεται κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του. Οὕτω π. χ. ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην νὰ δαπανᾷ ἐτησίως 20 ἑκατομμύρια διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν της· ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ἀναλόγους φόρους. Ὅλα τὰ ἔθνη καὶ μάλιστα ὁ θεμελιώδης ἡμῶν νόμος, τὸ Σύνταγμα, λέγει ὅτι ἕκαστος πολίτης συνεισφέρει εἰς τοὺς κοινοὺς φόρους ἀναλόγως τῆς περιουσίας του. Ὅταν τις δὲν πληρόνῃ ἀναλόγως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι ἐναντίον τοῦ νόμου, τοῦ ταμιευτικοῦ συστήματος, τῶν ἀρχῶν ἃς ἀποδεικνύουσιν οἱ θιασῶται τῶν νέων ἰδεῶν. Τὸ ταμιευτικὸν σύστημα ἀπαιτεῖ ἰσότητα φορολογίας. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ σταφὶς πληρόνει δασμὸν 1 δραχμὴν τὴν ὀκάν. Δύνανται νὰ μᾶς εἰπῶσιν οἱ ἐναντίοι, ὅτι ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλεται λόγῳ ταμιευτικῆς ἀνάγκης; Ὄχι· ἐπιβάλλεται λόγῳ προστασίας, λόγῳ ἀπαγορεύσεως, ἐπειδὴ ἄλλως, ἂν ἠλαττοῦτο ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρος, ἠθέλατε ἰδῆ νὰ μετεβληθῶσι καὶ ὄρη καὶ πεδιάδες καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς εἰς ἕνα σταφιδῶνα ἵνα εἰσαγῃ ἀνάλογον καρπὸν εἰς Ἀγγλίαν, καὶ οὕτω διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἡ Ἀγγλία ἤθελε κερδίζει ἑκατονταπλάσια. Ἡ σταφὶς λοιπὸν ἐπιβαρύνεται διὰ μεγάλου δασμοῦ, ἵνα μὴ ἐξοδεύῃ καὶ ὁ πτωχὸς τῆς Ἀγγλίας ἀγοράζων αὐτὴν καὶ τὴν λαμβάνῃ μόνον ὁ πλούσιος, ὥστε διὰ τοῦ μικροῦ τούτου δελεασμοῦ νὰ ἀπατᾶται ὁ Ἕλλην καὶ ἀγοράζῃ ἐπίσης τὰ χειροτεχνήματα τῆς

Ἀγγλίας. Ἂς ἔλθωμεν ἤδη καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ εἰσαγόμενος καπνὸς ὑπόκειται εἰς τέλος 2 δραχ. τὴν ὀκάν, διότι δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία ἐμπορίου. Μὴν εἴπωσι δὲ πάλιν οἱ ἐναντίοι ὅτι εἶναι ὑπαγόρευσις ταμιευτικῆς ἀνάγκης, καθ' ὅσον βλέπομεν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ κατασκευάζουσι τὰ σιγάρα λεπτορυῆ ὡς τὴν τρίχα, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ὑπερβολικὸν τοῦ δασμοῦ εἶναι λόγος ἀπαγορεύσεως, ἵνα μὴ γίνηται ἐν Γαλλίᾳ μεγάλη τοῦ καπνοῦ χρῆσις· ἄλλως ἅπασα ἡ Ἑλλὰς καὶ αὐτὴ ἡ Ἀνατολὴ δὲν θὰ ἐπήρκουν νὰ προμηθεύσωσι καπνὰ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τὸ γαλλικὸν ταμεῖον ἤθελεν ἔχει ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρας ὠφελείας, ὅσον μεγαλειτέρα ἤθελεν εἶσθαι ἡ εἰσαγωγή. Τὸ μέτρον λοιπὸν τοῦτο εἶναι προφανὴς ἀπαγόρευσις καὶ ὄχι ταμιευτικὴ ἀνάγκη. Ἐν Ῥωσσίᾳ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ καφὲ ἀπαγορεύεται, διότι μεταχειρίζονται τὲϊ, οἱ δὲ οἶνοι καὶ ἐν γένει τὰ οἰνοπνεύματα ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν καὶ τριπλοῦν τῆς ἀξίας των φόρον. Πόθεν ἄρα γε τὸ τοιοῦτον μέτρον; ἂν ἡ Ῥωσσία ἤθελεν ἐλαττώσει τὸν φόρον, καὶ αἱ θάλασσαι τῆς Ἑλλάδος ἂν μετεποιοῦντο εἰς οἶνον δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει ἵνα χορτάσωσιν 60 ἑκατομμύρια Ῥώσσων, ἐντεῦθεν δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἄπειρος ἡ τοῦ ταμείου τῆς Ῥωσσίας ὠφέλεια. Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ φόρου πηγάζει λόγῳ ἀπαγορεύσεως. Ἂν δὲ τῷ εἴπωσιν, ὅτι ἐπιβαρύνονται οἱ οἶνοι λόγῳ πολυτελείας, καὶ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' εἶναι, ὡς εἶπε, καθαρὸν μέτρον ἀπαγορεύσεως. Ἡ προστασία λοιπὸν ὑπάρχει ἀπανταχοῦ, ἡ ἀπαγόρευσις εἶναι βαθμὸς ἀνώτερος προστασίας καὶ τὸ ταμιευτικὸν πνεῦμα χρησιμεύει ὡς βαρόμετρον τῆς προστασίας αὐτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ εἴδους, ποτὲ μὲν ἐλαφρύνον τὴν γεωργίαν καὶ ἐπιβαρύνον τὴν εἰσαγωγὴν, ποτὲ δὲ ἐνεργοῦν ἀντιθέτως, κατὰ τὴν ἀνάγκην. Ὅταν λοιπὸν ἀποδεικνύεται ὡς βέβαιον ὅτι ἄνευ προστασίας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε ἄνθρωπος οὔτε κόσμος, πῶς θέλετε νὰ μείνῃ ἄνευ προστασίας ἡ γεωργία; Ἐρχόμενος δὲ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, παρατηρεῖ ὅτι ἂν ἡ γεωργία μας ἀπαιτῇ προστασίαν, πρέπει νὰ τὴν δώσωμεν· ἂν δὲ ἰδῶμεν ὅτι ἀναπτυχθεῖσα ἤδη ἠνδρώθη καὶ δύναται νὰ βαδίσῃ ἀφ' ἑαυτῆς, νὰ μὴ τὴν δώσωμεν πότε. Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος κηρύττεται κατὰ τῆς προστασίας, ἡ ἔκθεσις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων ὑποστήριζαν ὅτι ἡ γεωργία μας δὲν ἔχει ἀνάγκην προστασίας, πρέπει νὰ τὴν ἀ-

φήσωμεν μόνην, ἤτοι δὲν πρέπει νὰ καλύψῃς τὸν παγωμένον, διότι ἡ θερμότης τὸν βλάπτει! Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις ἂν ἡ γεωργία μας δύναται νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Τὸ πρῶτον συστατικὸν τῆς γεωργίας εἶναι ἡ ποιότης τῆς γῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τῶν σιτηρῶν σχετίζεται μὲ τὴν γεωργίαν τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἂς ἴδωμεν ποία ἡ ποιότης τῆς γῆς τῶν ἐθνῶν τούτων καὶ ποία ἡ τῆς ἡμετέρας. Γνωρίζετε πάντες τὸ λεπτόγειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνθυμεῖσθε ὅτι, ὡς λέγει ὁ Θουκυδίδης, ἡ Ἑλλὰς διὰ τὸ λεπτόγειόν της ἀπηλλαγμένη ἐπιδρομῶν τάξησε καὶ ἐμεγαλύνθη. Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰς γονίμους καὶ λιπαρὰς γαίας τῆς Ῥωσσίας, ὁ χ' ἧττον δὲ δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὰς τῆς Ἀγγλίας. Ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος παράγει 5 τοῖς 0|0 εἰς ἀνώτατον ὅρον, ἡ δὲ τῆς Ῥωσσίας πολλαπλάσια. Ἴδωμεν ἤδη καὶ τὰ μέσα τῆς καλλιεργείας. Εἷς ἄθρωπος ἐν Ἀγγλίᾳ μὲ μίαν μηχανὴν μόνην δύναται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ σπείρῃ 100 κοιλὰ σίτου. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν εἷς χωρικὸς θελήσῃ νὰ σπείρῃ 100 κοιλὰ εἰς μίαν ἡμέραν, ἔχει ἀνάγκην 100 ἀρότρων, 200 βοῶν, 200 ἀνθρώπων διὰ τὰ ἄροτρα καὶ 100 φορτηγῶν ζώων διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν. Δύναται λοιπὸν νὰ συναγωνισθῇ ἡ ἑλληνικὴ γεωργία πρὸς τὴν γεωργίαν τοιούτων ἐθνῶν; Εἶναι γελοῖον καὶ νὰ τὸ ὑποθέσωμεν. διατηροῦντες εἰσέτι τὸ ἄροτρον τοῦ Ἡσιόδου. Ἂς ἴδωμεν ἤδη καὶ τὰ χρηματικὰ διὰ τὴν γεωργίαν μέσα. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ χρήματα ῥέουσιν, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τοὺς δρόμους· ἀνὰ πᾶν βῆμα καὶ μία χρηματικὴ τράπεζα, οἱ δὲ κεφαλαιοῦχοι παρακαλοῦν νὰ δανείσωσι τὰ χρήματά των πρὸς 2 ἢ 3 τοῖς 0|0. Ὁ γεωργὸς λοιπὸν εὑρίσκει χρήματα ἐπὶ μηδαμινῷ τόκῳ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, ὅπου εἷς μικρὸς γεωργὸς διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὰς γαίας του ἔχει ἀνάγκην 500 δραχμῶν, ἂν ἀποταθῇ εἰς τὴν τράπεζαν, δὲν θέλει εὕρει χρήματα εἰμὴ πρὸς 150 τοῖς 0|0, καὶ εἶδού πῶς. Ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἔχει 5 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐδικά της, κυκλοφορεῖ δὲ εἰς χάρτην 25 ἑκατομμύρια, ὥστε πρὸς 8 τοῖς 0|0 λαμβάνει διὰ τοῦ κυκλοφοροῦντος χάρτου του εἰς ἡμᾶς καὶ μόνον ἀνήκοντος 40 τῆς 0|0 ἐπὶ τῶν 5 ἑκατομμυρίων της. Ἀλλ' ὁ γεωργὸς τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔχων ἀνάγκην 200 ἢ 300 δραχμῶν, δὲν φαντάζεται κἂν νὰ ἀποταθῇ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλοι χαίροντες παρὰ τῇ τραπέζῃ τὸ προνόμιον νὰ ἔχουν ἀνοικτὸν λογαριασμόν, διὰ μεγάλας ποσότη-

τας. Οὗτοι λοιπὸν λαμβάνουσι χρήματα παρὰ τῆς τραπέζης καὶ τὰ μετατοκίζουσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς πρὸς 30 τοῖς 0|0. Πόσα ἀναβαίνουσιν εἰς τὸν γεωργόν, ὅστις ἀντὶ χρημάτων λαμβάνει χάρτην καὶ πληρώνει τοιοῦτον τόκον; 150 τοῖς 0|0. Ποῖος δὲν φρίττει βλέπων τὴν τοιαύτην τοῦ χωρικοῦ γύμνωσιν; Πρέπει νὰ συναισθανθῶμεν τὴν πληγὴν ἥτις τῷ ἀνοίγεται, καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν δέουσαν θεραπείαν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ὅλων ὁ χωρικὸς τῆς Ἑλλάδος ἔχει καὶ τὸ ἐπαχθὲς τῆς φορολογίας, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλήν. Πόσα πληρώνει ὁ χωρικὸς εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, τὰ ὁποῖα μᾶς φέρουσιν ὡς πρότυπα; Πληρώει, ὡς ὁρίζει καὶ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα, ἀναλόγως τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς εἰσπράξεως. ἐνταῦθα δὲ ὁ χωρικὸς πληρώνει εἰκοσάκις πλειότερα. Ὁ Ἄγγλος ἐκτιμᾷ τὴν παραγωγὴν τοῦ κτήματός του καὶ ἀναλόγως αὐτῆς πληρώνει. Οὕτω π. χ. κατὰ τὸν κανόνα, ὅτι, ἐὰν γαῖος αὐτῆς πληρώνει. Οὕτω π. χ. κατὰ τὸν κανόνα, ὅτι, ἐὰν τις σπείρῃ εἰς ξένον ἀγρὸν 20 κοιλὰ, πληρώνει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸν καρπὸν τῆς σπορᾶς, ἤτοι κοιλὰ 20, ὁ Ἄγγλος, κατὰ τὴν βάσιν ταύτην, πληρώει τὸν φόρον του ἐπὶ τῶν 20 κοιλῶν, ἐὰν δὲ παραδεχθῶμεν τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ φόρου, τὸ 10 τοῖς 0|0, ὁ Ἄγγλος διὰ τὰ 20 κοιλὰ πληρώνει 2 κοιλὰ μόνον. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ 20 κοιλὰ τὰ ὁποῖα σπαρέντα δὲν ἔγιναν εἰμὴ 100, θέλει πληρώσει 10 ἔγγειον φόρον, 2 δημοτικόν, 2 εἰς τοὺς ἀγροφύλακας, 1 εἰς τὸν ἱερέα καὶ 1 εἰς τοὺς ἐπαίτας, ὥστε ὁ δυστυχὴς χωρικὸς τῆς Ἑλλάδος πληρώνει 16 τοῖς 0|0. ἐὰν δὲ προσθέσωμεν καταθέσιν τινα δ' ἐρόρους, ἀπυθκαρίους, κατασχετὰς κλπ., πληρώνει 18 τοῖς 0|0. Ὁ Ἄγγλος λοιπὸν καὶ ὁ Ῥῶσσος πληρώνει 2, ὁ δὲ Ἕλλην 16 τοῖς 0|0.

Ἑπομένως μετὰ τὴν διαφορὰν τῆς γῆς, τῶν μέσων τῆς καλλιεργείας, τοῦ ὑπερτοκισμοῦ τῶν δανείων καὶ τῆς καταβλίψεως τῶν φόρων, δύναται ὁ Ἕλλην νὰ ἔλθῃ εἰς συναγωνισμὸν πρὸς τὴν γεωργίαν τῶν ἐθνῶν τούτων; Ὄχι βέβαια. Ἂν ἡ Κυβέρνησις θέλῃ νὰ φάγῃ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εὐθηνὸν τὸν ἄρτον, ἂς καταργήσῃ τὴν ἐγχώριον φορολογίαν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ, ὅτι ἔχει ἀνάγκην τῶν 20 ἑκατομμυρίων, ἃ δαπανᾷ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, μὴν ἀνησυχῇ διὰ τοῦτο· θέλει ἔχει ἀντὶ 20, 40 ἑτησίως ἑκατομμύρια. Ἄφετε ἐλευθέραν τὴν γεωργίαν εἰς τὸν βαθμόν, εἰς ὃν εἶναι ἡ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας, καὶ θέλετε ἰδεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει ἐξάγει τὰ σιτηρά της καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν. Ῥίψατε ἓν βλέμμα πέριξ ὑμῶν, καὶ θέλετε ἰδεῖ ὅτι αἱ γαῖαι ὅλαι αἱ ἀπὸ τὰ αἵματα βρεγμέναι τῶν πατέρων ἡμῶν μένουσιν

ἔρημοι καὶ χέρσοι, ἐνῷ ὁ Ἕλλην μὲ κεκυφίαν τὴν κεφαλὴν ὑπάγει καὶ ψωμοζητεῖ μικρὰν θέσιν. Διανείματε τὴν ἐθνικὴν γῆν εἰς τὸν ἀληθῆ δικαιοῦχον της, τὸν Ἕλληνα, καὶ θέλετε ἴδει ἂν ὁ ἐλάχιστος Ἕλλην ἔρχεται νὰ σᾶς ὑπηρετήσῃ εἰς τί καὶ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ μεγίστῃ, ἀλλὰ θέλομεν νὰ λιμώττῃ ὁ Ἕλλην καὶ κύττῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω. Τί εἶναι αὐτὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα παρουσιάζετε; Ἐλθετε εἰς ἓν γενικὸν μέτρον, διανείματε τὴν ἐθνικὴν γῆν, ἄφετε ἐλευθέραν τὴν γεωργίαν καὶ θέλετε ἰδῆ τί γίνεται ἡ Ἑλλάς! Ὁ Ἕλλην μ' ὅλα τὰ ἐπαχθέστατα βάρη, μ' ὅλας τὰς δοκιμασίας εἰς ἃς εὑρίσκεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐλευθερίας του. μ' ὅλας τὰς περιπετείας εἰς ἃς κυρατίζεται, διατηρεῖται ὀξυδερκής, ῥωμαλέος, ἀκούραστος, ἐνεργητικός, διότι τοιοῦτον τὸν καθιστᾷ τὸ εὐεργετικὸν κλίμα του μ' ὅλας τὰς καταθλίψεις δι' ὧν τὸν μαραίνετε. Ἐζήτησε νὰ θεραπεύσῃ ὅλα τὰ ἀνωτέρω παθήματά του διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ δυνάμεώς του, καὶ τοῦτο τὸν συνετήρησεν. Ἄλλως, ἂν ἦτον Ταγκαλάκης τις τῆς Ἀνατολῆς ὁδηγῶν μὲ τὴν μίαν χεῖρα τὸ ἄροτρον καὶ κρατῶν διὰ τῆς ἄλλης τὴν πίπαν, ἀγνοεῖ τί ἤθελε καταντήσει ὁ Ἕλλην. Ὁ διαβὰς διὰ τοῦ Πόρου εἰς Ναύπλιον θέλει μετ' αὐτοῦ συνομολογήσει, ὅτι οὐδὲ τὸ ἑκατοστὸν τῶν ὡραίων ἐκείνων γαιῶν καλλιεργεῖται. Ἔχομεν τοιαύτας ἐθνικὰς γαίας καὶ αἱ γαῖαι αὗται κατεχερσώθησαν, εἴχομεν τόσα δάση καὶ τὰ δάση ταῦτα ἐξέλιπον, σήμερον δὲ δύναται νὰ διέλθῃ τις 5 ἡμερῶν δρόμον χωρὶς νὰ εὕρῃ σκιὰν νὰ ἀναπαύσῃ τὸ σῶμα του, καὶ ὅμως μισθοδοτοῦμεν τόσους δασάρχας, ἐπάρχους, νομάρχας καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες χρέος ἔχουν νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν. Ἂν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις θέλῃ νὰ φάγῃ ὁ Ἕλλην τὸν ἄρτον του εὐθηνόν, ἂς τῷ προσφέρῃ τὴν γῆν τῶν πατέρων του· μὴ τοὺς ἀρίνῃ νὰ τήκωνται εἰς τὰ καφενεῖα ἐλπίζοντες μικρὰν θέσιν. Καὶ κατὰ δυστυχίαν πάντες σχεδὸν κατέστησαν ἐπαίται θέσεων, εἰς μαρτυρίαν δὲ φέρει αὐτοὺς τοὺς βουλευτάς, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐνοχλεῖται ἀπὸ 20 τοὐλάχιστον πρόσωπα, ζητοῦντα ὁ μὲν αὐτὴν, ὁ δὲ τὴν θέσιν ἐκείνην δι' ἔλλειψιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, δι' ἔλλειψιν ἔργου. Ἄλλως, ποῖος ἐξ αὐτῶν ἀκμαῖος τὰς δυνάμεις, δραστήριος καὶ μὲ παιδείαν ἀποχρῶσαν θὰ κατεδέχετο νὰ τρέχῃ παρακαλῶν τοὺς ὑπουργοὺς διὰ μικρὰν θέσιν; Ἡ ἐλευθερία τῆς γεωργίας ὠφελεῖ καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν καὶ ἐν γένει τοὺς καταναλωτάς, ἄνευ δὲ τῆς προστασίας ἐπείσθητε ὅτι ἡ γεωργία ἀπόλλυται

παρ' ἡμῖν. Ἡ προστασία δὲ δὲν σώζει μόνην τὴν γεωργίαν· σώζει καὶ τὴν δενδροφυτείαν, τὸν πληθυσμὸν, τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Δημοσθένης ἐπαρώνει ἄλλοτε «δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι.» Τὰ χρήματα ταῦτα ποῦ θέλομεν τὰ εὕρει ὅταν καταστρέψωμεν τὴν γεωργίαν; Θέλουν μᾶς δώσει οἱ Ἄγγλοι ἢ ἡ δανειστικὴ Τράπεζά μας; Ἀλλ' ἡ πλειοψηφία ἔρριψε διὰ τῆς ἐκθέσεώς της καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἂν δὲν συμφέρῃ εἰς τοὺς γεωργοὺς ἡ καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν, δύνανται νὰ τραπῶσιν εἰς τὴν δενδροφυτείαν. Ἀλλ' οἱ προτείνοντες τὴν ἰδέαν ταύτην ἐφρόντισαν νὰ μάθωσι πρῶτον πῶς ἀναπτύσσεται ἡ δενδροφυτεία καὶ ἂν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τῆς γεωργίας; Ἰδοὺ τί λέγει ἡ ἔκθεσις. «Ἡ πατρὶς ἡμῶν κέκτηται ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου

160,000 περίπου στρέμματα σταφιδαμπέλων,
700,000 ἀμπέλων,
7,000,000 ἐλαιοδένδρων,
300,000, συκῶν,
1,500,000 μορεῶν καὶ ἄλλων δένδρων.» Ἀλλ' ἐὰν αἱ ἄμπελοι, ἂν τὰ ἐλαιόδενδρα ταῦτα καὶ λοιπὰ εἴδη ἀναιβαίνωσιν, ὡς λέγουν, εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, τὰ τέκνα ταῦτα εἰς ποίαν μητέρα ἀνήκουσιν; Εἶναι ἀρά γε νόθα; Δὲν ἔχουσι πηγὴν ἰδίας ὑπάρξεως; Ἡ Ἑλλὰς, κατὰ τὴν ἔκθεσιν, ἔχει 7 ἑκατομμύρια ἐλαιοδένδρων. Τὰ ἐλαιόδενδρα ὅμως ταῦτα ἀφ' ἑαυτῶν ἐγεννήθησαν; Ὄχι· ἡ γεωργία ὡς μήτηρ γενικὴ τὰ παρήγαγεν. Ἄνευ τῆς γεωργίας οὔτε ἓν ἐλαιόδενδρον θὰ ὑπῆρχεν ἤδη· ἀπόδειξις, ὅτι ὅσα ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς ἐθνικὰς γαίας μέχρις ἑνὸς κατεστράφησαν, διότι αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐκαλλιεργοῦντο. Ὁ γεωργὸς ἀνοίγων διὰ τοῦ ἀρότρου του τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς καὶ μεταχειριζόμενος τὴν σποράν, δίδει κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως ἀνάπτυξιν εἰς τὰ δένδρα, ἐμφυσᾷ εἰς τοὺς πόρους των τὴν ζωὴν καὶ τὰ δένδρα ἀκμάζουν χωρὶς νὰ δαπανήσῃ ὁ γεωργὸς οὐδὲ λεπτὸν δι' αὐτὰ, καὶ ἴσως τοῦτο συντρεῖ κατὰ μέγα μέρος τὸν γεωργὸν ἀπέναντι τῶν ἐπαχθῶν φόρων, ὑπὸ τοὺς ὁποίους στενάζει. Ἂν λοιπὸν δὲν ὑπῆρχεν ἡ γεωργία, τὰ θρυλλούμενα 7 ἑκατομμύρια ἐλαιοδένδρων δὲν ὑπῆρχον ἐπίσης. Ἂς ἐπιχειρήσῃ δὲ, ἂν θέλῃ, νὰ φυτεύσῃ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας 7 ἑκατομμύρια ἐλαιοδένδρων εἰς μέρος μὴ καλλιεργημένον, καὶ θέλει ἴδει ὅτι πολλαὶ δανειστικαὶ Τράπεζαι πρὸς 3 μόνον τοῖς 0|0 δανείζουσαι διὰ τὴν φυτείαν θέλουν ἐξαντληθῆ χωρὶς τὸ ἔργον νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόοδον.

Ἂς προσθέσῃ δ' εἰς ταῦτο τοὺς τόκους τῶν χρημάτων, τὴν προσδοκίαν τοῦ γεωργοῦ ἐωσοῦ τὰ δένδρα φέρουν καρπόν, τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο, καὶ θέλει ἴδει ποῦ φέρει ἡ προτροπὴ, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον εὐκόλως δίδει ἡ ἔκθεσις εἰς τοὺς γεωργούς. Ἀλλὰ τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι γόνιμον τοσούτων σκέψεων καὶ λόγων, ὥστε ὄχι ἡμέραι ἀλλ' ἅπας ὁ καιρὸς τῆς Συνόδου δὲν ἀρκεῖ ὅπως ἀναπτυχθῶσι δεόντως. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ὥρα παρῆλθε καὶ ἔχει πολλὰ νὰ προσθεσῃ ἔτι, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐξακολούθησιν ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἀναγνωσθείσης τῆς τῶν πρακτικῶν ἀναγνώσεως κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ χθὲς διακοπεὶς βουλευτὴς ἐξηκολούθησε λέγων, ὅτι λυπεῖται ἐπειδὴ διὰ τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεώς του ἐκούρασε τὴν Βουλὴν, καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι οἱ ἀγορεύοντες ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου πρέπει νὰ ἦναι ὅσον οἷόν τε σύντομοι. Δυστυχῶς ὅμως ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι σπουδαῖον, πολύμορφον καὶ ὁμοιάζει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Μεγάλης Πέμπτης, πρέπει νὰ τὸ διέλθωμεν μέχρι τέλους, διότι ἂν τὸ κόψωμεν εἰς τὴν μέσην, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ κάμωμεν ἡμίσειαν λειτουργίαν. Ὅ,τι εἶπε χθὲς περὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, ὅτι δηλ. εἶναι τέκνα τῆς γεωργίας καὶ ἄνευ ταύτης δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν, τὸ αὐτὸ λέγει καὶ διὰ τὰς ἀμπέλους Εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος μάλιστα οἱ δημητριακοὶ καρποὶ σπείρονται ἐντὸς τῶν ἀμπέλων, ὅλαι δὲ αἱ φυτεῖαι, αἱ ἄμπελοι καὶ ἡ σταφὶς ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς γεωργίας. Ἐν τῇ Ρωσσίᾳ δὲν ὑπάρχουν φυτεῖαι, διότι ἐκεῖ παράγονται δημητριακοὶ μόνον καρποί· δὲν ὑπάρχουν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, διότι καὶ εἰς αὐτὴν παράγονται μόνον δημητριακοὶ καρποί. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ὁ γεωργὸς εἶναι καὶ ποιμὴν καὶ μελισσουργὸς καὶ κτηνοτρόφος, ὅλης δὲ ταύτης τῆς σειρᾶς μήτηρ εἶναι ἡ γεωργία. Ποῦ θέλει στηριχθῇ λοιπὸν ἡ δενδροφυτεία τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειοψηφίας, ὅταν ἡ βάσις αὐτῆς, ἡ γεωργία, ἐκλείψῃ; Ἡ γεωργία, ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, περιέχει ἐν ἑαυτῇ τοὺς ἐλαιῶνας, τὰς σταφιδαμπέλους, τὰ σῦκα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναβαίνουσιν, ὡς λέγει ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας, εἰς 300000, ἀλλ' εἶναι τρεῖς φορὰς 300,000, ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως, φαίνεται, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν εἰμὴ τὰ σῦκα τῶν Καλαμῶν. Ὁ γεωργὸς πληρόνει φόρον διὰ τὸν ἵππον του, πληρόνει διὰ τὸν ὄνον, τὸν χοῖρον, τὴν προβατίναν του, καὶ καταστρέφοντες τὴν γεωργίαν, καταστρέφομεν ὅλα ταῦτα. Λαμβάνοντες δ' ὑπ' ὄψιν ἓν ἔτος, τὸ 1848, παρατηροῦμεν ὅτι

ἡ γεωργία παρήγαγεν ἀπὸ ἐγγείων φόρων . .	δραχ.	6,615,000
μελισσίων	»	35,000
ἔγγειον φόρον 3 0/0	»	25,000
φόραν ζώων	»	1,080,000
ἐλαιῶνας	»	90,000
ἐμπορήσεις ἐθν. κτημάτων	»	337,000
ἐκκλησιαστικῶν	»	191,000

Ἐν συνόλῳ ὡς ἔγγιστα 10 ἑκατομμύρια, καὶ τότε ἂν πνίξωμεν τὴν γεωργίαν μετὰ τῶν τέκνων της, μόνον τὸ δημόσιον θέλει χάσει 10 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Ἂς τῷ δείξωσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ νομοσχεδίου πόθεν θέλουσιν ἀντικαταστήσει τὸν πλοῦτον αὐτόν. Ἴσως τῷ εἴπωσιν, ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ ἐκ τῆς ναυτιλίας· ἀλλ' ἡ ζωὴ τῆς ἰστιοφόρου ἡμῶν ναυτιλίας πᾶσαν στιγμὴν καταρρέει, ἡ ἀτμόπλοια ἀπορροφᾷ καθ' ἑκάστην τὰς δυνάμεις της, καὶ μετ' ὀλίγον θέλομεν ἴδει ὅτι ὁ ναυτικὸς λαὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐλθει νὰ προσφέρῃ τὸν βραχίονά του εἰς τὴν γεωργίαν, διότι τὰ στοιχεῖα δὲν πολεμοῦνται, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλθωμεν εἰς συναγωνισμὸν μετὰ τοῦ ἀτμοῦ καὶ εἰς Λεβιαθὰν μόνος δύναται νὰ περιλάβῃ ὅλους ἡμᾶς εἰς τὸ κύτος του. Μόνη δὲ ἡ γεωργία ἠμπορεῖτε, αὐτὴ πάλιν θὰ δυνηθῇ νὰ σώσῃ τὴν ναυτιλίαν μας, διότι οἱ ναυτικοὶ ἡμῶν περιοριζόμενοι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν, θέλουν μεταφέρει τὰ προϊόντα τῆς γεωργίας ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην τοῦ Κράτους ἀκτὴν, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ γεωργία θέλει δώσει τροφὴν εἰς τὴν ναυτιλίαν. Ὅταν ὅμως ἡ γεωργία ἐλλείψῃ καὶ βιαζώμεθα νὰ φέρωμεν ἐξωθεν τὰ πρὸς κατανάλωσιν προϊόντα, θέλει συνεκλείψει καὶ τὸ μικρὸν μέτον τῆς ἀκτοπλοΐας, εἰς ὃ δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἡ ναυτιλία μας. Ἂν δὲ καταστρέψωμεν τελευταῖον καὶ τὴν προστασίαν τῆς ναυτιλίας, θέλουν μᾶς ἔλθει ξένα μικρὰ ἀτμόπλοια ὡς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, διὰ νὰ μᾶς φέρωσιν

ἐκεῖθεν καὶ τοὺς ἰχθύας. Τότε λοιπὸν ἐξέλιπε καὶ ἡ ναυτιλία καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ τὴν κηδεύσωμεν καὶ αὐτήν. Νὰ καταφύγωμεν λοιπὸν εἰς τὴν βιομηχανίαν ὅπως ἀναπληρώσωμεν δι' αὐτῆς ὅ,τι θέλομεν στερηθῆ ἐκ τῆς γεωργίας; Ἀλλ' ἡ παρ' ἡμῖν βιομηχανία ἢ εἶναι πάντη ἐλλειπὴς καὶ στερεῖται ὅλων τῶν μέσων καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Εὐρώπῃ εὐκολιῶν, ἢ δὲν ὑπάρχει μᾶλλον, διότι τὰ πάντα μᾶς ἔρχονται ἔξωθεν, καὶ ἂν ῥίψητε ἓν βλέμμα ἐπάνω σας, θέλετε ἴδει ὅτι πᾶν ὅ,τι φορεῖτε εἶναι ξέναν, καὶ ἐνῷ δίδομεν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τὰ προϊόντα μας εἰς ἐλαχίστην τιμήν, μᾶς τὰ ἐπιστρέφουσι κατειργασμένα καὶ τὰ ἀγοράζομεν εἰς ἑκατονταπλασίαν τιμήν. Τί θέλουν δὲ πράξει οἱ κάτοικοι τῆς Μαντινείας, Γορτυνίας, Θηβῶν, Εὐβοίας καὶ τόσων ἄλλων μερῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι εἶναι γεωργοί, ὅταν διὰ τῆς μηδενίσεως τῆς γεωργίας συντρίψωμεν τοὺς βραχίονάς των; Ἡ γεωργία λοιπὸν πρέπει νὰ ἦναι τὸ μέλημα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς αὐτὴν μόνην πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν, διότι εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη, ἐρχόμενοι εἰς συναγωνισμόν, θέλομεν καταβληθῆ ἀπὸ τοὺς γίγαντας τῆς Εὐρώπης· τὰ βρέφη δὲν δύνανται νὰ ἀντιπαλαίσωσι πρὸς ἀκμαίους ἄνδρας. Ὅταν δὲ σὺν Θεῷ φθάσωμεν βαθμηδὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐκεῖνον ὅστις θέλει μᾶς καταστήσει ἐφαμίλλους, τότε δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς συναγωνισμόν. Μεθ' ὅσα εἶπε, παρατηρεῖ ὅτι ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὴν κλίμακα, ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐπεθεώρησε τὴν γεωργίαν, ἔῤῥιψεν ἓν βλέμμα καὶ ἐπὶ τῶν καταναλωτῶν, καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ ἂν εἶναι ἀληθῆ τὰ ἐγκλήματα, ὅσα ὁ ὑπουργὸς ἀποδίδει κατὰ τῆς κλίμακος. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεώς του· «κατὰ τὸ **1843** θεωρήσασα ἡ Κυβέρνησις ἀναγκαῖον νὰ ὑπαγάγῃ τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ὑπὸ σύστημα προστασίας, ἐνομοθέτησε τὴν κλίμακα, ἥτις ὅμως δὲν ηὐδοκίμησεν ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐπικρατείας, ὅπου πολλὰ ἄλλα μέσα συνέτρεχον τὴν γεωργίαν.» Αὕτη εἶναι ἡ κατὰ τῆς κλίμακος καταγγελία τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἂν ἀληθῶς τὴν εὕρωμεν τοσοῦτον ἁμαρτωλὴν, ὥστε νὰ ζητήσωμεν τὴν κεφαλήν αὐτῆς ἐπὶ πινακίδος, ἢ, ὡς εἶπεν ἕτερος, νὰ τὴν κηδεύσωμεν χωρὶς νὰ χύσωμεν οὔτε δάκρυ, εἶναι δίκαιον νὰ ὑποστῇ αὐτὴν τὴν ποινήν. Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν ποῖαι αἱ ἁμαρτίαι τῆς κλίμακος. Πρῶτον κακὸν ἀποτέλεσμα τῆς κλίμακος εἶναι ὅτι πρὸ τῆς παραδοχῆς της εἰσήγοντο παρ' ἡμῖν **50,000** κοιλὰ ξένου σίτου, ἐνῷ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι τοῦδε οὔτε ἓν κοιλὸν σίτου εἰσάγεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ κατα-

ναλίσκομεν τὸν ἐγχώριον. Δεύτερον δὲ κακὸν ἀποτέλεσμα τῆς κλίμακος εἶναι ὅτι πρὸ τοῦ **1843**, ὅτε ὑπῆρχεν ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ἄλλος νόμος, ἠναγκάσθησαν οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ φέρωσι τὰς κλεῖδας τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς μὴ εὑρίσκοντες καταναλωτὰς εἰς οὓς νὰ πωλήσουν τοὺς σίτους των, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐβιάσθη νὰ κηδεύσῃ τὸν νόμον ἐκεῖνον. Σήμερον δὲ, μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς κλίμακος, δὲν εἰσάγεται, ὡς λέγει ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ἓν ἑκατομμύριον κοιλὰ ξένων σίτων, ἀλλὰ **250,000** μόνον. Τοῦτο δὲ δὲν ἐμφαίνει ὅτι μετὰ τὴν κλίμακα ἡ γεωργία δὲν ἀνεπτύχθη δεόντως, ἐπειδὴ ἄλλος ἦτον ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος τὸ **1843** καὶ ἄλλος σήμερον. Ἐὰν δὲ ἐξετάσῃ τις τὸν ἤδη ὑπάρχοντα πληθυσμὸν, θέλει ἴδει τοσαύτην, διαφορὰν ὥστε ἀπαιτεῖται σήμερον ἡ προσθήκη ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου κοιλῶν σίτου, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς χρῆσιν τοῦ αὐξήσαντος πληθυσμοῦ, καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τοῦτο ἑκατομμύριον ἀνεπλήρωσεν ἡ διὰ τῆς κλίμακος πρόοδος τῆς γεωργίας. Κατὰ τὸ **1857**, ὅτε γενικὴ σιτοδεία ἐμάστιζεν ὅλον τὸν κόσμον, ἡ κλίμαξ, ἥτις ἀπεβλήθη ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς πείνης **200,000** Ἄγγλων καὶ Ἰρλανδῶν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὑπὸ τῆς κλίμακος διεπομένην, αὕτη εἰς πολίτης ἐπείνασεν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ ὁ γεωργὸς τῆς Ἑλλάδος εἶχε νὰ φάγῃ, ἡ ἐκ τῆς κλίμακος αὕτη προστασία τῷ ἔδωκε τὸν καιρὸν νὰ προάξῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν δενδροφυτείαν, εἰς ἣν ἐρείδονται σήμερον καὶ ἥτις δὲν εἶναι εἰμὴ τέκνον τῆς γεωργίας. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἁμαρτήματα τῆς κλίμακος! Ἀφοῦ δὲ διὰ τῆς κλίμακος ὁ γεωργὸς εὗρε καταναλωτὰς, καὶ εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε οὐδὲ αὐτὸς νὰ ζημιοῦται οὐδ' ὁ καταναλωτὴς νὰ ἐπιβαρύνηται, τότε τῷ παρουσιάσθησαν καὶ τὰ μέσα εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν φυτείαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἡ κλίμαξ λοιπὸν δὲν εἶναι ἁμαρτωλὴ· ἁμαρτωλὴν ἴσως τὴν εὑρίσκει διὰ τὴν Ἀγγλίαν, δι' ἡμᾶς ὅμως εἶναι εὐεργετικωτάτη, καὶ θέλει κοσμήσει τὸν πολιτικὸν βίον τοῦ εἰσαγαγόντος αὐτὴν ὑπουργοῦ, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου λυπεῖται διότι καὶ ἐπὶ τῆς καταδίκης της ἔτυχεν ἤδη νὰ μετέχῃ τοῦ ὑπουργείου, καὶ τοῦτο θέλει ἀμαυρώσει τὴν πρώτην του πρᾶξιν. Ἂς ἴδωμεν ἤδη καὶ τὸ φερόμενον ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου σύστημα. Τρία τινὰ κυρίως εἶναι τὰ ἐγκώμια, τὰ ὁποῖα τῷ πλέκουν οἱ πανηγυρισταί του· α') ὅτι ὠφελεῖ τὴν γεωργίαν, β') ὅτι ὠφελεῖ τοὺς καταναλωτὰς, καὶ γ') ὅτι στηρίζεται εἰς τὰς βάσεις τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ἀλλὰ καὶ τὰ τρία ταῦτα ἐγκώμια εἶναι ἰδανικά. Καὶ πρῶτον, ὁ παρουσιαζόμενος οὗτος νόμος τί

εἶναι; Προϊὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ἢ ὑποβολιμαῖόν τι ἔκφυλον, τὸ ὁποῖον ἐμόστισε τὴν κοινωνίαν; Ἐνῷ ἡ ἔκθεσις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ὡς καὶ ἡ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς τὸν παρουσιάζουσιν ὡς τέκνον τῆς νέας γενεᾶς, ἀνήκει εἰς τὴν παλαιοτέραν σχολήν, καὶ διελθόντες τὰς πικρὰς δοκιμασίας αὐτοῦ, ἐζητήσαμεν ὁμοῤῥώνως τὴν καταδίκην του. Ὁ ὑπουργὸς λέγει διὰ τῆς ἐκθέσεώς του, ὅτι ἡ κλίμαξ ἐδημιουργήθη τὸ **1843**, διότι πρὶν ὑπῆρχεν ἕτερος νόμος ἐπιβλαβὴς, φορολογῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τοῦ σίτου. Ἀλλ' ὁ ἤδη εἰσαγόμενος νόμος εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος, ὃν εἴχομεν πρὸ τοῦ **1843**, ὅστις ὑπῆρξε δημιούργημα τῶν **ΚΚ.** Τισσαμενοῦ καὶ Λασσάνη. Ὁ νόμος δὲ ἐκεῖνος ἦτον πάγιος καὶ δὲν ἐφορολόγει, ὡς λέγει ἡ ἔκθεσις, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ σίτου. Ὁ νόμος λοιπὸν οὗτος μᾶς εἶναι γνωστὸς, ἐγεύθημεν τὰς πικρίας του ἀπὸ τοῦ **1836** καὶ τὸν ἐβλίψαμεν εἰς τὰ ἄρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν ἂν ὁ νόμος οὗτος, εἰσαγόμενος ἤδη, εἶναι ὠφέλιμος. Ὅταν ἡ ὑποτίμησις τῶν γεννημάτων ἔλθῃ εἰς τὸν τελευταῖον ὅρον αὐτῆς, δηλ. **3** δραχμὰς, ἂν εἰς τὴν ἔκπτωσιν ταύτην προσθέσητε καὶ τὰ **50** λεπτὰ τοῦ φόρου, ἡ γεωργία καταστρέφεται πλέον, ἀφοῦ μάλιστα πολλοὶ τρώγουν κατὰ προτίμησιν ξένον σῖτον. Πῶς λοιπὸν θέλει πωληθῇ τότε ὁ ἡμέτερος σῖτος, ὅστις καὶ εἰς τιμὴν κακὴν θέλει δίδεσθαι καὶ κατωτέρας ποιότητος εἶναι τοῦ ἔξωθεν ἐρχομένου; καὶ πῶς θέλει ἐπαρκέσει ὁ χωρικὸς εἰς τὴν διπλῆν ταύτην ἐναντιότητα ἐπιβαρυνόμενος καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπαχθεῖς φόρους, εἰς οὓς κατεδικάσθη ὁ χωρικὸς τῆς Ἑλλάδος; Ἡ γεωργία καταστρέφεται τότε, διότι ἀπὸ τὸ εὔφορον ἔτος περιμένει ὁ γεωργὸς ν' ἀποζημιωθῇ διὰ τὸ ἄφορον. Ὠφελεῖ τοὐλάχιστον ὁ νόμος, ὡς λέγουσιν οἱ ὑπέρμαχοί του, τοὺς καταναλωτάς; Ὄχι, διότι ὅταν ὁ σῖτος ἀναβῇ εἰς **7, 10, 12** δραχμὰς τὸ κοιλὸν, τότε ἐνῷ ὁ πτωχὸς καταναλωτὴς δὲν θὰ δύναται νὰ εὕρῃ νὰ πληρώσῃ τὸν σῖτον, ἡ προσθήκη τοῦ φόρου τῶν **50** λεπτῶν θέλει τῷ εἶσθαι βαρυτέρα καὶ τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον δεχόμενον ὡς ἀνώτατον βάρος **20,000** κοιλῶν, ἐὰν ἐκτὸς τῶν **20,000** τῷ προσθέσῃς ἓν ἔτι, βυθίζεται μεθ' ὅλου τοῦ φορτίου. Καὶ ὁ καταναλωτὴς λοιπὸν βλάπτεται ἐκ τοῦ νόμου τούτου. Εἶπεν ἤδη ὅτι ὁ νόμος οὗτος θέλει καταστρέψει τὴν γεωργίαν· ἀληθῶς δὲ ἐνῷ τὸ ἔθνος παράγει διὰ τῆς κλίμακος **10** ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως, ὅταν διὰ τοῦ προκειμένου νόμου στειρεύσωμεν τὴν πηγὴν ταύτην καὶ ἡ Ἑλλὰς βιασθῇ νὰ φέρῃ ἐκ τῆς Ῥωσσίας **5** ἑκατομμυρίων σῖτον, ἐπέλθῃ δὲ καὶ σιτοδεία ὡς τὸ **1857**, οὐ μόνον θέλομεν γυμνωθῇ τότε, ἀλλὰ καὶ θ' ἀποθάνωμεν ἐκ τῆς πείνης. Τοῦτο ὅμως θέλομεν αἰσθανθῇ ἀκολούθως, καθ' ὅσον ὅταν ἔχῃ τις τὸ καλὸν δὲν τὸ ἐκτιμᾷ, καὶ μόνον ὅταν στερηθῇ αὐτοῦ, ἀναλογίζεται τί ἀπώλεσε. Τελευταῖον ἀφοῦ, Κύριοι ὑπουργοὶ, τὴν γῆν αὐτὴν τῶν προπατόρων μας, ἣν ἐπὶ εἴκοσιν αἰῶνας βάρβαροι κατακτηταὶ κατεμόλυνον, ἀφοῦ τὴν γῆν ἣν διὰ μεγάλων θυσιῶν καὶ ἀγώνων τῶν πατέρων μας καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματός μας ἐξηγοράσαμεν, ἀφοῦ τὴν γῆν αὐτὴν τὴν ἐσφετερίσθητε, τὴν κατακρατεῖτε καὶ δὲν τὴν ἀποδίδετε εἰς ἡμᾶς διὰ νόμου· ἀφοῦ τὴν χαρίζετε χωρὶς νὰ εἶσθε σεῖς κύριοί της, ἀφοῦ τὴν ἀφίνετε νὰ ἀπαχθῇ ὡς γῆ ἐρημίας, ἀφοῦ τὰ δάση της κατακαίονται καὶ σεῖς ἀδιαφορεῖτε· φεισθῆτε κἂν τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας μας, μὴ θέλετε νὰ συντρίψητε τὸν βραχίονα τοῦ γεωργοῦ καὶ ἀφετέτων νὰ διαθρέψῃ τὰ τέκνα του, καὶ καθήμενος εἰς τὴν καλύβην αὐτοῦ νὰ κλαίῃ τὰ κακὰ τῆς μοίρας του. **90** τοῖς **0|0** πληρόνομεν φόρους, προσβάλλεται ἡ προσωπική μας ἐλευθερία ὁσάκις δὲν πληρώσωμεν, οἱ εἰσπράκτορες καὶ οἱ ποινήτορες μᾶς διώκουν, οἱ χωροφύλακες μᾶς συλλαμβάνουν, οἱ νομάρχαι καὶ οἱ ἔπαρχοι ἀποφασίζουν τὴν προσωπικὴν κράτησίν μας· ὁ περιούσιος ἐκεῖνος λαὸς, ὁ ἀναμορφωτὴς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς θρησκείας, εὑρίσκεται σήμερον εἰς τοιαύτην κατάστασιν, εἰς ἣν δὲν εὑρέθησαν οὔτε οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὰς ἡμέρας τῆς θλίψεως καὶ καταδρομῆς των. Μετὰ τοσαύτας πικρίας καὶ βάσανα, ἓν βῆμα λείπει εἰσέτι διὰ νὰ καταντήσωμεν νέοι Πκρίαι τῶν Ἰνδιῶν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ φέρωμεν θεραπείαν εἰς τὰς πληγάς μας, ἂς ὑψώσωμεν φωνὴν ἱκετίδα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν οἰκτείρμονα Βασιλέα μας διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ἐκ τῶν δεινῶν, εἰς ἃ μᾶς ἔφερον ἄνθρωποί τινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀφοσιώσεως.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι εἶναι **55** χρόνων, εὑρέθη εἰς διαφόρους συνελεύσεις καὶ διατελεῖ βουλευτὴς ἐννέα ἔτη, μολονότι δὲ καὶ Ζωγράφους ἤκουσε καὶ Παΐκους καὶ ἄλλους ῥήτορας ἐπισήμους, ὁμολογεῖ ὅτι οὐδένα ἐξ αὐτῶν εἶδε νὰ ἀγορεύῃ ἐπὶ δύω ἡμέρας. Εἰς πολλὰ ἴσως συμφωνεῖ μετὰ τοῦ συναδέλφου του βουλευτοῦ, ἀλλ' ὄχι καὶ καθ' ὅλα, διότι ἐνδέχεται μὲν νὰ ἀδικῆται ἡ γεωργία, ἀλλ' ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ κεῖται ἀλλοῦ, ἤτοι νὰ μὴ δεκατίζωμεν τὴν σπορὰν καὶ νὰ δανείζωμεν τὸν χωρικὸν πρὸς **6** τοῖς **0|0**. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν του μόνος ὁ συνάδελφός του πωλεῖ σῖτον, διότι δανείζει τοὺς γεωργοὺς **60** τοῖς **0|0**, καὶ λαμβάνων πωλεῖ τὸν σῖτον των. Δὲν εἶμεθα δὲ εἰς

τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν, ἣν μᾶς παρέστησεν ὁ προαγορεύσας, καὶ ὡς πολίτης καὶ στρατιώτης δὲν ἀνέχεται ὅτι εἴμεθα Παρίσι ἢ νέοι Ἑβραῖοι, διότι συναισθανόμεθα τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὕπαρξιν, ἣν ἀνεκτήσαμεν διὰ τοῦ ξίφους.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι μεθ' ὅσα ἐγράφησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, μετὰ τὰ λεχθέντα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ δασμολογίου περὶ τῆς ἐν γένει ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ μετὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου χθὲς καὶ σήμερον ἐκτεθέντα, τὸ ζήτημα, ὅπερ μᾶς ἐνασχολεῖ, ἐξηντλήθη βεβαίως καὶ δὲν μένει αὐτῷ ἢ νὰ προσθέσῃ ὀλίγας μόναν λέξεις ὡς ἐπίλογον ἢ ὡς χαλίκωμα τῆς ὅλης οἰκοδομῆς. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν ἀπεφάνθησαν οἱ διασημότεροι οἰκονομολόγοι τῆς Εὐρώπης καὶ ἠγόρευσαν οἱ εὐρραδέστεροι καὶ δεινότεροι ῥήτορες, ἀλλὰ κατ' αὐτῶν ἀντετάσσοντο οἱ πλούσιοι, οἱ ἰσχυροὶ καὶ αἱ 250 χιλιάδες τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς Ἀγγλίας παρασυρομένων ἀπὸ ἰδιοτέλειαν μᾶλλον ἢ ἀπὸ ἄλλον τινὰ ἐθνικὸν σκοπόν, καὶ οὕτω καθίστατο ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησις τῆς λαοσώου ἀρχῆς τῶν πρώτων, μεχρισοῦ ἀνὴρ διάσημος τῆς Ἀγγλίας, ὁ ἔνδοξος ἐκεῖνος Πὴλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἀναφέρουσι σήμερον ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅλος ἐν γένει ὁ κόσμος, διὰ τῆς ἐπιμονῆς του, ἐγκαταλιπὼν τὴν πολιτικήν του μερίδα, τῆς ὁποίας αὐτὸς ἦτον ἀρχηγός, ἠνώθη, πρωθυπουργὸς ὤν, μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, καὶ κατώρθωσε τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἕως τότε γλυκοῦ ὀνείρου τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὅστις τρεφόμενος διὰ τῶν γαιομήλων διὰ νὰ εὐτυχῶσι καὶ ἐντρυφῶσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες οὐ μόνον ἔτρωγον καὶ ἔπινον ἐν πλήρει σαρδαναπαλισμῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ περισσεῦον αὐτῶν ἐπώλουν ἀντὶ αἵματος, τότε μόνον πρώτην φορὰν ἠξιώθη νὰ φάγῃ ἄρτον. Ἡ πάλη ὑπῆρξε μακρὰ καὶ ζωηρὰ εἰς τὸ κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑπερίσχυσε τὸ δίκαιον, καὶ ὅταν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος ἦλθον εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἠπάσθησαν καὶ αὐτοὶ καὶ παρεδέχθησαν τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας τοῦ σίτου, μ' ὅλην τὴν θρησκευτικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐκείνην πρὸς τὰ καθεστῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα τῶν ἔθιμα εὐλάβειάν των. Τὸ Βέλγιον, τὸ Πεδεμόντιον, ἡ Ἑλβετία καὶ ἄλλα ἔθνη παρηκολούθησαν ἀμέσως τὰς ὑπὸ τοῦ Πὴλ πραγματοποιηθείσας ἀρχὰς τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας τοῦ σίτου. Εἰς τὴν Γαλλίαν πολὺς πολλάκις ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἀντικειμένου

τούτου, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος μέχρι τινός. Ἐσχάτως ὅμως ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης Αὐτοκρατορίας ὑπερίσχυσε πέλος ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ δὲν ἔμεινεν εἰμὴ ἡ ἔκδοσις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἀνασταλείσης τῆς ἰσχύος τῆς κλίμακος, ἂν καὶ ἡ Γαλλία εἶναι τόπος ἐξαγωγικός. Καὶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, τὸ Βασίλειον αὐτὸ τῶν προλήψεων καὶ ἀπαγορεύσεων, τὸ ὁποῖον σήμερον προβαίνει θαρραλέως ἐπὶ τὰ κρεῖττω, ἐσυζητήθη πολλάκις καὶ συζητεῖται καὶ σήμερον τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας τοῦ σίτου, ἀλλ' ἡ νίκη μένει ἀμφιῤῥεπὴς, νίκη δὲ ἀμφιῤῥεπὴς ἐν Ἱσπανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ σημαίνει θρίαμβον πλήρη τῶν φιλελευθέρων, διότι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ καταστρέψῃ τις ἐν μικρῷ χρόνῳ τοσαύτην πληθὺν πολυχρονίων ἕξεων καὶ ἐθίμων, τὰ ὁποῖα οἱ χρόνοι καθιέρωσαν ὡς μίαν φυσικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀνάγκην. Ὑπάρχει π. χ. εἷς ἐν τῶν μᾶλλον ἐξευγενισμένων ἐθνῶν νόμος ἢ ἔθιμον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ σύζυγος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σύρῃ δεσμίαν τὴν σύζυγόν του εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ τὴν πωλῇ. Τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἂν καὶ τοσοῦτον μισητὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀχρηστίᾳ σήμερον, δὲν ἐτόλμησαν ὅμως νὰ καταργήσωσιν. Πῶς λοιπὸν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τὰ παλαιότερα ἔθνη ἀπεδύσανται ἢ ζητοῦσι ν' ἀποβάλωσιν ἀπὸ τὰς νομοθεσίας των, θέλετε νὰ παραδεχθῶμεν ἡμεῖς, ἔθνος ἀρτιγενὲς καὶ ὀργῶν πρὸς τὸν πολιτισμὸν, καὶ νὰ διατελῶμεν ὑπὸ τὸ κράτος ἑνὸς νόμου σκωληκοβρώτου τοῦ μεσαιῶνος, τὸν ὁποῖον ἐφεῦρεν ἄλλοτε ὁ φεουδαλισμὸς διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν δυστυχῆ λαὸν νὰ πεινᾷ καὶ οὕτω νὰ τὸν ἔχῃ δοῦλον καὶ σκλάβον; Καταστρέφετε, μᾶς λέγουν, τὴν γεωργίαν, καταστρέφοντες τὴν κλίμακα. Ἐπιχείρημα σύνηθες τῶν ὀπαδῶν τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ὅμως ὁ χρόνος ἀπέδειξεν ἀνίσχυρον. Ἂν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη κατηργήθη καὶ καταργῆται ὀσημέραι ἡ προστασία, ὅπου διὰ τῶν σιδηροδρόμων, τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν πλευστῶν ποταμῶν καὶ τῶν διωρύγων ἡ συγκοινωνία καὶ ἡ μετακόμισις εἶναι εὐκολωτάτη, ὥστε ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ μέρους τῆς παραγωγῆς μέχρις ἐκείνου τῆς καταναλώσεως εἶναι ἀσήμαντος, πόσον μᾶλλον δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ οὐδόλως ὑπ' ὄψιν ἡ προστασία παρ' ἡμῖν, ὅπου ὅλα ταῦτα ἐλλείπουσι καὶ ὅπου π. χ. ἐν Τριπόλει ὁ σῖτος πωλεῖται πρὸς 3 δρ. ἐν δὲ τῇ Ὕδρᾳ καὶ Σπέτσαις πρὸς 6; Ποῦ λοιπὸν τότε ἡ ἴση καὶ δικαία διανομὴ τῶν φόρων εἰς τοὺς πολίτας;

Ζητεῖτο ἀληθῶς ἐν Εὐρώπῃ ἡ προστασία τῶν γεωργῶν, ἀλλ' εἶχον ἐν μέρει καὶ δίκαιον, διότι ἡ προστασία ἐπεκτείνεται καὶ

εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας των, οἱ δὲ βιομήχανοι δὲν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν γεωργῶν, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς στερεῖται καὶ ἐργοστασίων καὶ βιομηχανίας, αἱ μόναι δὲ τοῦ πλούτου αὐτῆς ἀρτηρίαι εἰσὶν ἡ ναυτιλία καὶ ἡ γεωργία καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖται ἡ προστασία τῆς γεωργίας. Ἀλλὰ ποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν γεωργίαν προστασίαν ἡ κλίμαξ; Ποῦ τὰ εὐάρεστα τῆς κλίμακος ἀποτελέσματα ἐπὶ ὅλα **15** ἔτη; Εὑρισκόμεθα δυστυχῶς εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ὅθεν ἀνεχωρήσαμεν. Ἔχομεν εἰσέτι ἐν χρήσει τὸ ἄροτρον τῆς Δήμητρας καὶ τοῦ Τριπτολέμου· παράγομεν τὸ αὐτὸ ποσόν, χωρὶς οὐδὲ τὴν ποιότητα νὰ βελτιώσωμεν, ἥτις ὁμολογουμένως εἶναι χειρίστη. Ἐκ τούτου δὲ ἐξάγεται ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχομεν γεωργοὺς ἐμπόρους καὶ κερδοσκόπους. Ὁ γεωργὸς τῆς Ἑλλάδος περιορίζεται εἰς τὴν παραγωγὴν τόσου μόνον ποσοῦ, ὅσον ἀρκεῖ νὰ διαθρέψῃ τὴν οἰκογένειάν του, χωρὶς νὰ ἀφίνῃ εἰς αὐτὸν περίσσευμα, τὸ ὁποῖον ἐκποιῶν νὰ λαμβάνῃ χρήματα διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐπιδίδεται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, ἐνῷ ὁ γεωργὸς ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ἔμπορος καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων προσπαθεῖ ν' αὐξήσῃ τὴν παραγωγήν του. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον καὶ μηχανὰς γεωργικὰς ἔχει, καὶ τὴν ποιότητα τοῦ σίτου ζητεῖ νὰ βελτιώσῃ καὶ τὴν γῆν ζητεῖ νὰ παχύνῃ καὶ καταστήσῃ εὐφορωτέραν. Ἡ παραγωγὴ ἡμῶν καὶ εἰς τὰς πλέον μεγάλας εὐφορίας ὑπῆρξε πάντοτε κατὰ τοὺς ἐπισήμους προϋπολογισμοὺς ἐλάσσων τῶν ἀναγκῶν μας, καὶ διὰ τοῦτο εἴχομεν πάντοτε τὴν ἀνάγκην ξένων σιτηρῶν. Πρόσθες δὲ καὶ ὅτι ὁ σῖτος τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἱσπανίας καὶ Ἰταλίας διὰ τὴν καλήν του ποιότητα ὑπερτιμᾶται τοῦ Ῥωσσικοῦ κατὰ **50 0|0**, ἐνῷ ὁ ἰδικός μας ὑποτιμᾶται τοῦ Ῥωσσικοῦ κατὰ **50 0|0**. Ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐν εὐφορίᾳ ὅλοι οἱ κάτοικοι ἀγοράζουσι τὸν σῖτον εἰς εὐθηνὰς τιμάς, ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι συμβαίνει τὸ ἐναντίον, διότι ἐν εὐφορίᾳ αὐξάνει ὁ φόρος καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ δυστυχεῖς νησιῶται ἀναγκάζονται νὰ τὸν ἀγοράζωσιν ὑπερτιμημένον. Δὲν εἶναι δὲ, ὡς διϊσχυρίσθησάν τινες, αἰτία τῆς μικρᾶς ἡμῶν παραγωγῆς ἡ λεπτότης τῆς γῆς, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις κεφαλαίων, ἡ ἔλλειψις ὁδῶν, ἡ ἔλλειψις ἐργαλείων καὶ ἰδίως ἡ τῶν χειρῶν. Εἰς τὴν Ῥωσσίαν π. χ. καὶ εἰς τὰς Ἡγεμονίας καὶ τὴν Αἴγυπτον δὲν εἶναι ἡ ποιότης τῆς γῆς, ἥτις παράγει εὐθηνὸν τὸν σῖτον, ἀλλ' οἱ Μωζίκοι, οἱ Τσαράνοι καὶ Φιλάχοι, οἵτινες ἐνῷ σπείρουσι σῖτον τρώγουσι σίκαλην, μαμαλίγκαν καὶ κριθήν. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες εὐτυχῶς δὲν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν, διότι ἕκαστος ἰδιοκτήτης ἔχει τὴν σταφίδα του, τὴν ἄμπελόν του, τὴν συκῆν του, τὴν

τὴν μορέαν του καὶ τὴν ἐλαίαν του, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναμένει τὰς χρηματικὰς ὠφελείας του, καὶ διὰ τοῦτο ἡ παραγωγὴ ἡμῶν ὡς πρὸς τὰ σιτηρὰ ἔσεται περιωρισμένη. Ζητοῦντες ἑπομένως τὴν διατήρησιν τῆς κλίμακος, ἐνῷ δὲν προστατεύομεν τὴν γεωργίαν, ἐπιβαρύνομεν μίαν μόνον τάξιν πολιτῶν, τὴν δυστυχεστέραν, τὴν ναυτιλίαν, δηλ. λαὸν δυστυχῆ καὶ ἄπορον, ὅστις ἐν μόχθῳ καὶ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου του ἐσθίει τὸν ἄρτον του, διαπλέων τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανοὺς καὶ παλαίων πρὸς τὰ ἀγριώτερα στοιχεῖα τῆς φύσεως, ἐν ᾧ αἱ ἐγκαταλελειμμέναι αὐτῶν οἰκογένειαι θνήσκουσι τῆς πείνης, καὶ διὰ νὰ πεισθῆτε περὶ τούτου, ζητήσατε πληροφορίας παρὰ τῶν ἐν Ὕδρᾳ καὶ Σπέτσαις δημοσίων ἀρχῶν, αἵτινες θέλουσι βεβαίως ὁμολογήσει τὴν πικρὰν αὐτὴν ἀλήθειαν. Ἀλλ' ἐδόσαμεν, ἤκουσέ τινας λέγοντας, προστασίαν εἰς τὴν ναυτιλίαν, διότι ἀπηγορεύσαμεν διὰ νόμου εἰς τοὺς ξένους τὴν ἀκτοπλοΐαν. Ὡραία ἀληθῶς παραμυθία! Εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ λέγωσιν οἱ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς «ἡμεῖς διενείμαμεν μεταξύ μας τὴν γῆν, λάβετε καὶ σεῖς τὴν θάλασσαν, σπείρατε, φυτεύσατε ἐπ' αὐτῆς καὶ ζήσατε.» Συλλυποῦνται τὴν ναυτιλίαν διὰ τὴν φθισικήν της κατάστασιν, καὶ ἐντούτοις ζητοῦν νὰ ἐπιβάλωσι φόρον εἰς τὴν πρώτην τροφήν της.

Θέλετε νὰ προστατεύσητε τὴν γεωργίαν; κατασκευάσατε ὁδούς, διευκολύνατε τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων, δόσατε βραβεῖα εἰς τοὺς παραγωγοὺς διὰ νὰ προκαλέσητε οὕτω μεταξύ των τὴν ἅμιλλαν καὶ ἡ γεωργία θέλει ἀναπτυχθῆ, θέλει προοδεύσει. Δὲν συμβουλεύει δὲ τὴν σύστασιν γεωργικῶν τραπεζῶν, διότι τὰς θεωρεῖ καταστρεπτικὰς μᾶλλον ἢ ἐπωφελεῖς, καθ' ὅσον ἂν σήμερον τὸ δημόσιον, πατρικῶς καὶ ἐπιεικῶς φερόμενον, παραβλέπῃ ἐν μέρει τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων του, αἱ τράπεζαι ὅμως δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐπίσης ἀνεκτικαὶ καὶ ὁ ὄλεθρος τῶν γεωργῶν ἕπεται ἄφευκτος. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε καὶ εἰς τὴν γεωργίαν μίαν προστασίαν διὰ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν Τύρνθι γεωργικοῦ σχολείου, σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ βελτίωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας.

Ὁ πρῶτος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου προχθὲς ἀγορεύσας ἀνέφερεν ἐνδεχομένας *περιπλοκὰς* μετὰ τῆς γείτονος Τουρκίας, καὶ εἶπεν ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν σιτηρά. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο μάλιστα λέγει καὶ αὐτὸς, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀνοικτὰς τὰς πύλας μας εἰς τὰ ξένα σιτηρὰ, ἵνα μὴ εὑρεθῶμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς δυσχερείας τῶν **1854** καὶ **1855**, ὅτε τοταῦτα ὑπέστημεν δεινὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως σιτηρῶν ἕνεκα

τῆς κλίμακος, καὶ ἐν ᾧ εἴχομεν χρυσίον, ἐκινδυνεύομεν, ὡς ὁ Μίδας, ν' ἀποθάνωμεν τῆς πείνης.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν εἶναι προϊὸν ὡρίμου σκέψεως καὶ ἐμβριθοῦς μελέτης, εἶναι κτῆμα τῶν εὐζυγενισμένων καὶ σοφῶν ἐκείνων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ εὐτύχημα νὰ διοικῶνται συνταγματικῶς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγηται καὶ ἡ Ἑλλάς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ πεποιθήσεις του εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι ἐφικτὴ σήμερον ἡ ἐντελὴς ἀτέλεια, προτείνει τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐπιφυλαττόμενος νὰ φέρῃ εἰς τὰ καθέκαστα τροπαλογίαν τινὰ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φαινώμεθα χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ, οὔτε νὰ θεωρώμεθα ἡμεῖς μὲν ὀπαδοὶ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, οἱ δὲ ὑπουργοὶ προστάται τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀληθῶς τὸ ἀντικείμενον τῶν σιτηρῶν εἶναι σπουδαῖον, διότι ἀφορᾷ μεγάλην κοινωνικὴν ὠφέλειαν, τὴν πρώτην τροφὴν τοῦ πολίτου, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ ζήτημα ἔχει ἀνάγκην σοβαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς συζητήσεως καὶ οὐχὶ ἐμπαθοῦς ἢ ὑπὸ προσωπικῶν λόγων προερχομένης, διότι συγχέοντες τὰ πράγματα πρὸς τὰ πρόσωπα, ποτὲ δὲν θέλομεν ἀνεύρει τὴν ἀλήθειαν. Ὑπὸ τοιαύτην ἀρχὴν θέλει καὶ αὐτὸς προσθέσει ὀλίγας τινὰς λέξεις ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ μόνον μέρους τοῦ κοινωνικοῦ αὐτοῦ ζητήματος καὶ θέλει φέρει καὶ τινας παρατηρήσεις ἐπί τινων ἀρχῶν τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος.

Τρεῖς μόνον λόγους τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος θέλει προσπαθήσει ν' ἀνασκευάσῃ, διότι τοὺς λοιποὺς, μακρούς καὶ πολυτρόπους, θεωρεῖ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου συντελοῦντας παρὰ πολεμίους. Οἱ λόγοι δὲ οὗτοι εἰσὶ α') ὅτι πᾶσα οἰκονομικὴ ἀρχὴ, καλὴ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὴν θεωρίαν καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν εἰς ξένα κράτη, εἶναι ἀνεφάρμοστος εἰς ἡμᾶς· β') ὅτι ἡ γῆ μας εἶναι ἐπιδεκτικὴ γεωργίας μᾶλλον ἢ δενδροφυτείας ἢ ἄλλης παραγωγῆς καὶ γ') ὅτι ἐὰν ποτε ἔλθῃ ὥρα νὰ διαταραχθῶσιν αἱ φιλικαί μας σχέσεις, ἡ γείτων ἐπικράτεια θέλει μᾶς ἀπαγορεύσει τὰ σιτηρὰ, τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν.

Μακρὰν λοιπὸν, ὡς προεῖπεν, ἀτομικῶν συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν ἐξεταζων τὸ ζήτημα, παρατηρεῖ ὅτι ἡ κλίμαξ, τὸ ξένον αὐτὸ νομοθέτημα, οὐ μόνον δὲν ὠφέλησεν οὐδεμίαν τάξιν τῆς κοινωνίας μας, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας, ὡς διὰ τῶν πραγμάτων θέλει ἀποδείξει, κατέστρεψεν ὅλας, προστρέφουσα ὠφέλειαν εἰς

μόνον τὸ δημόσιον καὶ τοὺς κερδοσκόπους ἐμπόρους. Τὸ δὲ νομοσχέδιον, ἂν καὶ προσδιορίζῃ βαρὺν φόρον, διὰ τῆς βεβαιότητος καὶ θετικότητος θέλει ὠφελήσει πάντας καὶ καταστρέψει μόνους τοὺς κερδοσκόπους ἐμπόρους, τὴν μάστιγα αὐτὴν τῆς κοινωνίας μας, τὸ ψεῦδος καὶ τὸν δόλον.

Τὰ πρωτόκολλα τῶν σιτηρῶν, ἡ βάσις αὕτη τῆς κλίμακος, ἦσαν ἐσφαλμένα, ὡς στηριζόμενα εἰς τὸ ψεῦδος καὶ τὸν δόλον, διότι εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν συνέτρεχεν τὸ κερδοσκοπικὸν πνεῦμα τινῶν ἐμπόρων καὶ ἡ καταχρηστικὴ τάσις κακῶν τινων ὑπαλλήλων. Πρὸς καταστροφὴν τῶν γεωργῶν καὶ τῶν κτηματιῶν, κατὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, ἔκαμνον οἱ ἔμποροι ψευδεῖς τινας πωλήσεις καὶ ἀγορὰς σιτηρῶν εἰς ὑπέρογκον καὶ ἰδανικὴν τιμὴν, καὶ αὕτη ἐχρησίμευεν εἰς τὸν διὰ πρωτοκόλλου προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ψευδοῦς αὐτοῦ προσδιορισμοῦ ἐκανονίζετο καὶ ἡ ὑποτίμησις τοῦ δασμοῦ, καὶ οὕτως οἱ κερδοσκόποι ἔμποροι ἐπλημμύρουν τὴν ἀγορὰν μὲ ξένα γεννήματα, διὰ τῶν ὁποίων κατέστρεφον τὸν γεωργὸν καὶ κτηματίαν, μὴ δυνάμενον ν' ἀναμείνῃ τὴν κατανάλωσιν, διότι εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐκπληρώσῃ κατεπειγούσας ὑποχρεώσεις του. Ἀλλ' ἡ κλίμαξ δὲν ἔβλαπτε μόνον τὸν γεωργὸν καὶ κτηματίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν μὴ κερδοσκόπον ἔμπορον καὶ τὸν καταναλωτὴν τὸν μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν συνάφειαν μὲ τὸν συντάκτην τοῦ πρωτοκόλλου. Ἅμα ἀγαθοὶ ἄλλοι κεφαλαιοῦχοι, μὴ γνωρίζοντες τὴν μαγικὴν τέχνην τῶν κερδοσκόπων ἐμπόρων, βασιζόμενοι εἰς τὴν μεγάλην τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, ἣν καθιέρωνε τὸ μονοπωλεῖον τῶν κερδοσκόπων, καὶ εἰς τὴν καταβίβασιν τοῦ δασμοῦ, θέλοντες καὶ αὐτοὶ νὰ ὠφεληθῶσι καὶ τὸν καταναλωτὴν νὰ ὠφελήσωσι διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ, διέταττον προβλέψεις, τότε οἱ κερδοσκόποι ἔμποροι, θέτοντες ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν τὰ μαγικά των μέσα, κατεβίβαζον εἰκονικῶς διά τινων πωλήσεων καὶ ἀγορῶν τὴν τιμὴν τῶν σιτηρῶν, συνέταττον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς νέον πρωτόκολλον, καὶ οὕτως ἡ εἰκονικὴ αὕτη μεταβολὴ ἔφερε τὴν ὕψωσιν τοῦ δασμοῦ καθ' ἣν στιγμὴν τὰ φορτία τοῦ προβλεπτοῦ ἐμπόρου εἰσήρχοντο εἰς τοὺς λιμένας μας, ἐκ δὲ τῆς ἀπροβλέπτου ταύτης μεταβολῆς ὁ ἔμπορος ἢ ἐσταμάτα τὰς ἐργασίας του, ἢ ἐπώλει μὲ ζημίαν τὸ φορτίον του εἰς τοὺς κερδοσκόπους, οἵτινες ἀποκατεστάθησαν διὰ τοῦ μονοπωλείου ἡ μάστιξ τῆς κοινωνίας μας. Ἀλλὰ καὶ ἄλλην τάξιν τῆς κοινωνίας θέλει ἀποδείξει ὅτι ἡ κλίμαξ κατέστρεφε, τὴν τάξιν τοῦ ναυτικοῦ, ἐμψυχόγουσα τὰ λαθρεμπόρια.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἡ κλίμαξ κατέστρεφεν ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, ὡς ἀποκλείουσα τὸν συναγωνισμὸν, ὅστις εἶναι ἡ μόνη ἀληθὴς βάσις καὶ πηγὴ τῆς εὐτυχίας ὅλων τῶν πολιτειῶν, εἰς τί συνίσταται τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον αὐτῆς, καὶ τοσοῦτον ὀδύρονται οἱ προστάται της; Ἀλλ' ἂν αἰωνίως πρέπει νὰ εἴμεθα δεσμευμένοι ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν διάνοιαν ἡμῶν δεσμίαν τοῦ ἀρότρου τοῦ Ἡσιόδου, χωρὶς νὰ σκεπτώμεθα παρὰ διὰ τὴν ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, ἥτις δὲν παράγει οὔτε τὸν πρὸς διατροφὴν ἡμῶν καρπὸν, διατί τότε εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν μας αὐτὴν νὰ μὴ συμπεριλάβωμεν καὶ τὸν ναύτην, ἀλλὰ ν' ἀναγκάζωμεν αὐτὸν ν' ἀγοράζῃ ἐπὶ διπλασίᾳ τιμῇ τὴν τροφήν του; Οἱ εὐεργετικοὶ νόμοι διακρίνονται τῶν καταστρεπτικῶν, διότι ἐκεῖνοι συμβιβάζουσι τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν τάξεων. Εὕρετε λοιπὸν ἕνα νόμον, συμβιβάζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ γεωργοῦ καὶ παραγωγοῦ μὲ τὰ τοῦ καταναλωτοῦ, καὶ τότε συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι πρέπει νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ γεωργία.

Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν χθεσινὴν ἱστορίαν μας, θέλομεν ἰδῇ ὅτι ἡ ναυτιλία ἦτον ἐκείνη, ἥτις εἰσήγαγε τὸν πλοῦτον τὸν χρησιμεύσαντα πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀγῶνος, τὸν γυμνάσαντα τοὺς θαλασσίους ἥρωάς μας, οἵτινες διὰ πλοιαρίων κατέστρεψαν τὸν στόλον τοῦ ἰσχυροῦ τότε τυράννου, καὶ ὅτι ἐὰν καὶ ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Τσέλιος καὶ ὁ Βελῆς ἀντὶ τῆς σπάθης, εἶχον τὸ ἄροτρον, ἀγὼν δὲν ἤθελεν ὑπάρξει.

Ἀλλ' ἂν ὅλα ταῦτα ὡς παρελθόντα πλέον μετέβησαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν τέκνων μας, καὶ δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὴν μαρμαρίνην καρδίαν καὶ ἀπὸ τὸ ταμιευτικὸν πνεῦμα τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν, συλλογισθῆτε τοὐλάχιστον τὸ μεταλλικὸν, τὸ ὁποῖον ἐτησίως εἰσάγει ἡ ναυτιλία μας, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου καλύπτομεν τὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιφέρει ἡ κακῶς ἐννοουμένη πολυτέλεια καὶ ὁ φραγκισμός· συλλογισθῆτε τὰς τριάκοντα χιλιάδας τῶν ναυτῶν, τοὺς ὁποίους προγυμνάζει ἡ ναυτιλία καὶ διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐξοδεύει οὐδὲ ἓν λεπτὸν ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ μάλιστα τοὺς ἐπιβαρύνει καὶ μὲ προξενικὰ τέλη.

Ἀλλὰ δὲν βλέπετε καὶ τὴν θέσιν ἡμῶν, ἥτις χρησιμεύει ὡς γέφυρα, ἀφ' ἧς διέρχονται τὰ προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς μεταφερόμενα εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Δύσεως, καὶ πάλιν τὰ βιομηχανικὰ ἔργα τῆς Δύσεως μεταφερόμενα εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἐν ᾧ

συγχρόνως προωρίσθημεν νὰ διαδώσωμεν καὶ τὸν πολιτισμὸν εἰς τὰς ἀνατολικὰς κοινωνίας; Ἀλλὰ τί μᾶς λέγουσιν οἱ προστάται τῆς κλίμακος; Ἀδιαφοροῦμεν δι' ὅλα ταῦτα· δὲν θέλομεν οὔτε εἰς τὴν Ἀνατολὴν, οὔτε εἰς τὴν Δύσιν ν' ἀποβλέπῃς· σὲ θέλομεν προσηλωμένον ἐπὶ τῆς γῆς τῆς γεννήσεώς σου καὶ μὲ τὴν κεφαλήν σου πλήρη ἀχύρων.

Ἡ θέσις ἡμῶν προώρισται νὰ γίνῃ ἡ κοινὴ ἀποθήκη τῶν σιτηρῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν μεγαλέμποροι καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ διὰ τὸ ὑλικὸν αὐτῶν συμφέρον ἤθελον προτιμήσει νὰ καταστήσωσι τὴν Ἑλλάδα κοινὴν ἀποθήκην τῶν σιτηρῶν διά τε τὴν εὐκολίαν ἣν ἔχουσιν ἐν ὥρᾳ ἔαρος εἰς τὴν ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας μεταφορὰν τῶν καρπῶν καὶ διὰ τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς μεταφορᾶς καὶ διατηρήσεως των μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἤθελεν ἐπέλθει ἡ ἀνάγκη τῆς καταναλώσεως εἰς τὰ μακρυνὰ καὶ μεσόγεια μέρη. Ὁποία δὲ ὠφέλεια ἤθελε προσγίνει εἰς τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, ἂν ἀντὶ τῆς Μάλτας, τῆς Μασσαλίας, τῆς Λιβόρνου καὶ ἄλλων μερῶν ἀποκαθίστατο ἡ Ἑλλὰς ἡ κοινὴ ἀποθήκη τῆς Εὐρώπης ὅλης; Ἂν ἡ Ἀγγλία ὑπ' αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ὁδηγουμένη, ἦλθεν εἰς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου, ἀποκαθιστῶσα τὴν χώραν της κοινὴν ἀποθήκην τῶν σιτηρῶν διὰ τῆς καταργήσεως τῆς κλίμακος, διατί ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἡ πεῖρα νὰ μὴ μᾶς πείσωσι νὰ τὴν μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς;

Τί δὲ μᾶς λέγουσιν οἱ θιασῶται τῆς κλίμακος; Ξενίζεστε σεῖς οἱ ζητοῦντες τὴν ἐφαρμογὴν ξένων ἰδεῶν· πιθηκίζετε ζητοῦντες νὰ μεταφέρητε ἐνταῦθα τὸ καλὸν καὶ ἀληθὲς, τὸ ὁποῖον ἀλλαχοῦ ἐφημόσθη, διότι ἐδῶ δὲν ἐφαρμόζεται, διότι ἡ ἀλήθεια καὶ τὰ καλὰ δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις. Λυπεῖται καὶ γελᾷ ἀκούων τὰς παραδοξολογίας ταύτας, ὡσὰν εἰ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ καλὸν δὲν εἶναι εἰς ὅλους τοὺς χρόνους, εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἓν καὶ τὸ αὐτό, ὡς ὁ Θεός. Μία ἦτον, εἶναι καὶ ἔσεται ἡ ἀλήθεια καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεσαιῶνος, καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ἡμῶν, ἀλλ' οἱ ψευδοσοφισταὶ τὴν ἐθεώρουν διπλῆν καὶ πολύμορφον. Μία ἡ ἀλήθεια καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις κατήργησε τὴν κλίμακα, καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ψάλλοντας τὰ ἐπικήδειά της. Εἰς τὴν Ἑλλάδα μάλιστα πᾶσα ἀλήθεια καὶ πᾶν καλὸν ἐφαρμόζονται ἐπιτυχέστερον παρὰ εἰς πᾶσαν ἄλλην κοινωνίαν, τὸ δὲ ψεῦδος ταχέως ἀποσκορακίζεται, διότι ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ὁμοιάζει τὸ λευκὸν πανίον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ καλὸς ζωγρά-

φος διὰ νὰ ζωγραφήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ εἴδωλον τῆς φαντασίας του, ὅπως δὲ τὸ πανίον δὲν περιέχει τίποτε, τὸ ὁποῖον νὰ φέρῃ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ζωγράφου, οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία οὐδεμίαν κέκτηται ἀπηρχαιωμένην κακὴν ἰδέαν, ἥτις νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν παντὸς κοινωφελοῦς νόμου.

Ἀκούων δέ τινας ἀποκαλοῦντας τοὺς πολεμίους τῆς κλίμακος μιμητὰς ξένων ἰδεῶν, νομίζει ὅτι ζῇ εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν κατηγόρων τοῦ Σωκράτους. Ὅσην ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀνὴρ εἶχεν ἀνάγκην νὰ εἰσάξῃ ξένας ἰδέας διὰ νὰ καταστρέψῃ τὸ εἴδωλον τοῦ ψεύδους, ὑποδεικνύων τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, τόσην ἀνάγκην ἔχουσι καὶ οἱ πολέμιοι τῆς κλίμακος ὅπως καταφύγωσιν εἰς ξένας νομοθεσίας, ἐν ᾧ ἔχουσιν ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των τὸ βιβλίον τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ κοινωνία τῆς ἐπαναστάσεώς μας παρήγαγε τοὺς κοινωνικοὺς αὐτῆς καρποὺς, τοὺς τόσους μεγαθύμους αὐτῆς ἄνδρας, διατί ἡ σημερινὴ κοινωνία νὰ μείνῃ στείρα; Ἔχει καὶ ἡ παροῦσα κοινωνία τοὺς κοινωνικοὺς αὐτῆς καρποὺς, ὡς πᾶν δένδρον ἔχει τὸν ἴδιον αὐτοῦ καρπὸν, ἀλλὰ μόνῳ πρέπει νὰ ἦναι τις διὰ νὰ μὴ τοὺς διακρίνῃ, ἢ ξένος διὰ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ. Ὡς δὲ πᾶν ἔργον ἔλαβε παρὰ τοῦ πλάστου του καὶ τὸν ὀργανισμόν καὶ τὸν προορισμόν του, οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γῆ ἔχει τὸν προορισμόν της νὰ παράγῃ ὑπὸ τοιοῦτον ἥλιον, οὐχὶ κριθὴν, ἀλλὰ μεγάλους ἄνδρας καὶ ἐξαισίας διανοητικὰς ἐργασίας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν δὲν ἔτρεχον ὄπισθεν τοῦ ἀρότρου, ἀλλ' ὡπλισμένοι διὰ τῶν ἐργαλείων τῆς διανοίας, εἶχον ἠτενισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν πλάστην καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν παρεχώρουν εἰς τοὺς δούλους.

Μᾶς λέγουσιν, ὅτι ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνεπίδεκτος πάσης φυτείας, καταλληλος δὲ πρὸς μόνην τὴν γεωργίαν. Ἀλλ' οἱ λέγοντες ταῦτα ἢ δὲν σκέπτονται, ἢ δὲν ὁμιλοῦσι κατὰ πεποίθησιν καὶ ἐκ πείρας, διότι τὰ πράγματα αὐτὰ μαρτυροῦσι τὸ ἐναντίον. Ὅστις ἔσπειρε καὶ ἐκαλλιέργησεν ἠξεύρει ὅτι ἡ μὲν σπορὰ δὲν δίδει οὔτε τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων, ἡ δὲ φυτεία ἀφίνει καὶ περίσσευμα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀπαιτεῖται μικρά τις ὑπομονὴ μέχρι τῆς παραγωγῆς τῆς φυτείας, διότι δὲν εἶναι ταχεῖα.

Ἡ ἔκτασις τῆς γῆς τῆς Ῥωσσίας, ἡ ποιότης αὐτῆς, αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες, τὰ ἄφθονα κεφάλαια, ἡ εὐκολία τῆς μεταφορᾶς τῶν καρπῶν καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς φορολογίας ἀποκαθιστῶσι τὸν γεωργὸν τῶν μερῶν ἐκείνων ὑπέρτερον τοῦ ἡμετέρου, ὅστις

ἔχει νὰ καλλιεργήσῃ γῆν στερημένος ὅλων τῶν ἀνωτέρω βοηθημάτων, χρεωστῶν καὶ αὐτὸν τὸν σπόρον καὶ τὴν τροφὴν του. Ἀλλὰ τί μᾶς λέγουσιν οἱ προστάται τῆς κλίμακος; Γνωρίζομεν, λέγουν, καὶ ἡμεῖς τὰς ἐλλείψεις τῆς γῆς μας, τὰς στερήσεις τῆς γεωργίας μας καὶ τὰ ὑπέρογκα βάρη τῆς δημοσίου καὶ δημοτικῆς φορολογίας, τὴν σπάνιν τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων καὶ τὴν μεγάλην πενίαν τῶν καλλιεργητῶν, ἀλλὰ μ' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐλλείψεις θέλομεν νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας. Διὰ τοιούτων ὅμως ψευδῶν μέσων δὲν ἐμψυχοῦται ἡ γεωργία, ἀλλὰ διὰ γεωργικῶν καὶ ἰδιωτικῶν τραπεζῶν, οὐχὶ βεβαίως ὡς ἡ τοῦ Γ. Σταύρου, διὰ τῆς διαχύσεως χρηματ. κεφαλαίων, διὰ τῆς συγκοινωνίας, διὰ τῆς καλλιτερεύσεως τῶν ἐργαλείων καὶ διὰ τῆς ἁπλοποιήσεως τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος καὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου. Αὐτὰ εἰσὶ τὰ ἀληθῆ μέσα, τὰ δυνάμενα νὰ προστατεύσωσι τὴν γεωργίαν μας, καὶ αὐτὰ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ ἐπιτύχωμεν, καθ' ὅσον καὶ ἡ ἀπόκτησις των δὲν ἦτο δύσκολος εἰς τὸν Ἕλληνα, ὅστις γυμνὸς καὶ ἄστεγος ἐξελθὼν πολυετοῦς καὶ αἱματηροῦ ἀγῶνος, κατώρθωσεν ἐν μικρῷ διαστήματι τοσαῦτα τεράστια ἔργα.

Θὰ μᾶς κλείσῃ τὰς θύρας, λέγουσιν, ἡ γειτων ἐπικράτεια, ὅταν διαταραχθῶσιν αἱ σχέσεις μας, καὶ δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν εἰς τὰς χώρας ἡμῶν μεταφορὰν σιτηρῶν. Ἀλλ' ἂς ἔλθῃ ἡ εὐτυχὴς αὐτὴ στιγμὴ, καθ' ἣν ἡ καρδία μας νὰ συγκινηθῇ ἀπὸ τὰς φωνὰς τῶν ἀδελφῶν μας, καὶ τότε ὁ Ἕλλην θέλει εὐχαρίστως δώσει τὴν ἅλυσσον τοῦ ὡρολογίου του διὰ ν' ἀγοράσῃ μίαν γαλέταν καὶ τρέξῃ, ὡς ἄλλοτε ὁ πατήρ του, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀδελφῶν του.

Θέλετε νὰ ἐμψυχώσητε τὴν γεωργίαν; προκαλέσατε νόμον συμβιβάζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ γεωργοῦ μὲ τὰ τοῦ καταναλωτοῦ· δώσατε βραβεῖα εἰς τὸν πλείονα παράγοντα· ἀφήσατε αὐτὸν ἐλεύθερον τῆς φορολογίας, ἢ διατηρήσατε τὴν κλίμακα καὶ ἀφήσατε τὴν εἰσαγωγὴν ἐλευθέραν εἰς τοὺς μὴ παράγοντας γεννήματα τόπους. Μὴ περιπτύσσεσθε τὸν ἕνα κοινωνικὸν κλάδον καὶ καταδιώκητε τὸν ἄλλον· ἀφήσατε ὅλους νὰ συναγωνισθῶσι, ἐλευθέρως καὶ ν' ἀναδειχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, καὶ ὅστις ἐξέλθῃ νικητὴς αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ἐπικρατέστερος.

Ἀφήσατε λοιπὸν νὰ καύσωμεν τὴν κλίμακα καὶ νὰ χύσωμεν μαζὴ ἐπὶ τῆς κόνεώς της δάκρυα, σεῖς μὲν δάκρυα λύπης διὰ τὴν στέρησίν της, ἡμεῖς δὲ δάκρυα χαρᾶς, διότι ἀπαλλαττόμεθα

αὐτῆς καὶ οὕτω τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς μας νὰ ἐξαλείψωσι τὰ δάκρυα τῆς στερήσεώς σας.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι πρὶν ἡ ἐξετάσῃ τὰ ἐλαττώματα καὶ πλεονεκτήματα τῆς κλίμακος καὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, ταῦ ἀντικαθιστῶντος τὴν κλίμακα, θέλει εἶπει ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας, τὸ ὁποῖον ἐσφαλμένως οἱ προαγορεύσαντες ἐτηρέτισαν μετὰ τῆς κλίμακος.

Οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου διϊσχυρίσθησαν ὅτι τὸ σύστημα τῆς προστασίας ἐγκατέλειψαν καὶ ἄλλα ἔθνη, ὁδηγούμενα ἐκ σκέψεων ὀρθοτέρων, αἵτινες ὑπῆρξαν προϊὸν τῆς πείρας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸς ὅμως δυσκολεύεται νὰ πεισθῇ ὅτι τὰ ἔθνη ταῦτα προέβησαν εἰς τὴν μεταβολὴν ἑνὸς συστήματος ἀρεσκόντος τὴν γεωργίαν ἀπὸ σκέψεις ὀρθοτέρας ὁδηγούμενα, καὶ πείθεται μᾶλλον ὅτι ἐξέλιπον αἱ περιστάσεις, αἵτινες καθίστων ἀναγκαίαν τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας, καὶ διὰ τοῦτο μετεβίβασταν τὴν προστασίαν ἀπὸ τῆς γεωργίας εἰς ἄλλην τάξιν. Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ἐντελὴς ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας, ἡ αὔξησις τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, ὅλα ταῦτα εἰσὶν ἰσχυρὸς λόγοι πρὸς μεταβίβασιν τῆς προστασίας ἀπὸ τῆς γεωργίας εἰς ἄλλην τάξιν. Συμφωνεῖ ὅτι κομιθεσθέντος δὲν πρέπει νὰ μιμώμεθα τυφλῶς ἔθνη ξένα, ἀλλὰ νὰ βλέπωμεν καὶ ἂν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ κατάστασις τοῦ ἔθνους ἐκείνου ταυτίζωνται μὲ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, διότι ἄλλως ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς μέτρου ξένου ἀποβαίνει ἀλήθεια, καθόσον αἱ ἐμπορικαὶ σκέψεις δὲν εἶναι μαθηματικαὶ ἀλήθειαι ἐφαρμοζόμεναι παντοῦ καὶ πάντοτε, ὡς διϊσχυρίσθησαν, οὔτε ἀρετὴ ἀπόλυτος κατὰ τὸν εἰσηγητήν, ἀλλ' ἐφαρμόζονται κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου τόπου. Ἂς ἐξετάσωμεν λοιπὸν ἂν ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν καὶ τὰς αὐτὰς περιστάσεις τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἅτινα ἀπεκήρυξαν τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας, καὶ τότε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ προστασία τῆς γεωργίας εἶναι τῷ ὄντι ἀνωφελὴς καὶ εἰ. τὴν Ἑλλάδα, καὶ πρὸς τοῦτο ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις πρώτη ἠρνήθη τὸ προστατευτικὸν σύστημα καὶ τὴν ὁποίαν κατὰ πρώτιμην μᾶς ὑποδεικνύουν οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Τί ὅμως ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν; ὅτι ἡ γεωργία ἀνεπτύχθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν καὶ ἐπομένως οὐδὲν ἔχει φόβον ἐκ τῆς προστασίας ἄλλης τάξεως. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ γαῖαι δὲν καταλύζονται καὶ ἐπομένως οὐδεμία ζημία ἐπα-

πειλεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ γαῖαι εἰσὶν ὀλίγαι, ἡ δὲ παραγωγὴ των δὲν ἀρκεῖ πρὸς διατροφὴν ὅλων τῶν κατοίκων καὶ ἐπομένως ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὰς λιμένας της ἀνοικτοὺς πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων συνεπειῶν. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκόμεθα εἰς ὅλως ἀντιθέτους περιστάσεις. Ἐδῶ σπειρόμεθα ἀραλαίων καὶ ἡ καλλιέργεια εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ὀπισθοδρομικὴν· αἱ γαῖαι ἡμῶν πλημμυροῦν, αἱ χεῖρες ἐλλείπουσι καὶ ἔχομεν τοσαύτας γαίας, ὥστε διὰ μιᾶς καλλιτέρας καλλιεργείας δύνανται νὰ παράξωσιν οὐ μόνον τὸ πρὸς διατροφὴν ἡμῶν ἀναγκαῖον ποσὸν, ἀλλὰ καὶ μέγα πλεόνασμα πρὸς ἐμπορίαν, καὶ μολαταῦτα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν μίσων πρὸς καλλιέργειαν εὑρισκόμεθα δυστυχῶς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀγοράζωμεν καὶ ξένα σιτηρά. Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν, λέγουσιν, ἐλευθέραν τὴν γεωργίαν νὰ ἐνεργῇ· φρονεῖ ὅμως ὅτι τοιαύτη ἐλευθερία δι' ἡμᾶς δὲν εἶναι ἄκαιρος. Πιστεύει ὅτι θέλομεν ῥάσει εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν τοῦ νὰ μὴ ἔχωμεν ἀνάγκην οὐδενὸς προστατευτικοῦ μέτρου ὡς ἐκ τῆς καταλλήλου θέσεως τῆς χώρας ἡμῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐμψυχώσωμεν τὴν γεωργίαν, ἥτις εἶναι ἡ βάσις τῆς παραγωγῆς μας, εὐκολύνοντες τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων καὶ παρέχοντες εἰς αὐτὴν πᾶν βοηθητικὸν καὶ προστατευτικὸν μέσον. Ἀλλὰ πρὶν χορηγήσωμεν ὅλα αὐτὰ τὰ μέσα, διατί τὴν καταδικάζομεν ὡς ἀνεπίδεκτον ἀναπτύξεως καὶ ζητοῦμεν νὰ τὴν καταπνίξωμεν εἰς τὰ σπάργανά της; Ἡ ἐλευθερία, μᾶς λέγουν, τοῦ ἐμπορίου συντείνει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ κόσμου, ἐνῷ τὰ προστατευτικὰ καὶ ἀταγορευτικὰ μέτρα ἀνάκουν εἰς τὸν μεσαιῶνα. Ἐὰν κατωρθοῦτο νὰ παραδεχθῇ ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνταλλαγὴν τῶν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τῆς πολυτελείας, ἡμεῖς τότε ἠθέλομεν εἶσθαι εὐτυχεῖς, διότι εἰς τὴν νέαν ταύτην ἐμπορικὴν ῥάσιν ἔχομεν νὰ δώσωμεν πλειότερα παρ' ὅσα νὰ λάβωμεν· ἀλλὰ ποῦ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου; Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἠκούσατε ὅτι ὁ σπάγγος ἐπιβαρύεται μὲ βαρύτατον τέλος καὶ τοῦτο ὄχι βέβαια προστασίας χάριν. Ἴσως ἡ σταφὶς ἐπιβαρύνεται μὲ βαρύτατον τέλος, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σταφίδα διὰ νὰ τὴν προστατεύσῃ. Ἐπιβάλλουσι λοιπὸν βαρὺ τέλος χάριν αὐστηρᾶς οἰκονομίας καὶ φιλαργυρίας καὶ δὲν βλέπει ἐπομένως τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς νὰ χορηγῶμεν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εἰς τὰ ξένα σιτηρά, ἐνῷ οὐδεμίαν ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῶν. Ἂς ἀποδώσωσι καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ ἴσα ἢ καὶ ὀλιγώτερα παρ' ὅσα ἡμεῖς δι-

δομεν καὶ ἡμεῖς τότε εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τοὺς ἀνταποδώσωμεν πλήρη ἀτέλειαν. Ἐν ὅσῳ ὅμως ἐξακολουθοῦν ν' ἀποκρούωσι τὰ προϊόντα μας, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα ὀπαδοὶ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ συστήματος, διότι ἄλλως ἀδικοῦμεν τὴν πατρίδα δαπανῶντες τὴν περιουσίαν μας χάριν τῶν ξένων καὶ οὕτως ἀποτρεροῦμεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν οἰκογενειῶν μας.

Ἂς στραφῶμεν, λέγει ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν καλλιέργειαν ἄλλων προϊόντων. Ἀλλ' ὅλα τὰ εἴδη τῶν προϊόντων μας ἐπιβαρύνονται μὲ βαρύταταν τέλος εἰσαγωγῆς εἰς ὅλα τὰ Κράτη, δέχονται δὲ μόνην τὴν μετάξην μας ἐκ κερδοσκοπίας διὰ νὰ μᾶς τὴν πωλήσωσιν ἀκολούθως κατειργασμένην εἰς πολλαπλασίαν τιμήν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς ἤθελε δώσει γνώμην ἀντίθετον τῆς τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅπως λάβωμεν σύντονα μέτρα κατὰ τῆς προόδου τῶν σταριδοφυτειῶν καὶ ἀμπελοφυτειῶν, ἐὰν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ὑπάρχουσαν, διότι ἡ αὔξησις αὐτῶν θέλει φέρει πλειότερα δυστυχήματα παρ' ὅσα ἡ νόσος.

Μᾶς προτείνουν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν τὸ συμφέραν τῶν καταναλωτῶν. Αὐτὸς ὅμως νομίζει ὅτι καὶ αὐτῶν τὸ συμφέρον εὑρίσκεται εἰς τὸ τῶν παραγωγῶν, διότι οἱ καταναλωταὶ τοῦ σίτου ἔχουσι καὶ αὐτοὶ ἄλλα εἴδη πρὸς ἀνταλλαγήν, καὶ ὅταν ἡ γεωργία εὐτυχῇ, συνευτυχοῦσιν ὅλαι αἱ τάξεις τῶν πολιτῶν, καὶ δὲν πιστεύει ὅτι οἱ καταναλωταὶ θέλουν γογγύσει κατὰ τῆς τάξεως ἐκείνης, ἥτις ἐπιβαρύνεται μὲ τὰ πλεῖστα καὶ συνεισφέρει τὰ πλεῖστα. Ἄλλως τε, ὑφ' οἱανδήποτε ἔποψιν, ἡ προστασία τῆς γεωργίας συντρέχει εἰς τὸ συμφέρον τῶν καταναλωτῶν, διότι προστατευομένης τῆς γεωργίας, αὐξάνει ἡ παραγωγὴ καὶ οὕτως ἐπέρχεται ἡ ἀφθονία, συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι ἡ εὐθηνία.

Ὀπαδὸς λοιπὸν θερμότατος τῆς προστασίας, δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἡ κλίμαξ συνετέλεσεν εἰς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Ῥίψατε ἓν βλέμμα ἐπὶ τοῦ πίνακος καὶ θέλετε ἰδῆ ὀπισθοδρόμησιν μᾶλλον ἀντὶ προόδου ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς κλίμακος. Ἡ προστασία συνεπάγει τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰσαγωγῆς ξένων σιτηρῶν, καὶ μολαταῦτα ἡμεῖς βλέπομεν στασιμότητα εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ αὔξησιν τῆς εἰσαγωγῆς, ἐνῷ καὶ ἄνευ προστασίας τινὸς ἡ παραγωγὴ ἡμῶν ἔπρεπε ν' αὐξήσῃ ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν μέσων τῆς εὐζωΐας. Τὰ πράγματα λοιπὸν ἀποδεικνύουσιν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τῆς κλίμακος ἡ γεωργία ἐχειροτέρευσε, διότι ἡ κλίμαξ εἶχε τὸ ἐλάττωμα νὰ στηρίζηται

εἰς τὴν τιμὴν τῶν τόπων ἐκείνων, ὅπου συνήθως καταναλίσκονται σῖτοι ξενικοί, καὶ διὰ τοῦτο ὁ φόρος ἀνεβιβάζετο καὶ κατεβιβάζετο ἀναλόγως τῆς τιμῆς τῶν ξένων σίτων, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμία προστασία ἐχορηγεῖτο ἐπὶ τῶν ἐντοπίων. Τὸ ἀσταθὲς ἑπομένως τῆς κλίμακος συνεπέφερε τὴν ἀστασίαν τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν καὶ δὲν ἄφινεν οὔτε τοὺς γεωργοὺς οὔτε τοὺς ἐμπόρους νὰ ῥυθμίσωσι τὰς ἐργασίας των. Ἡ κλίμαξ λοιπόν, τὴν ὁποίαν ἐσφαλμένως ἐθεώρησαν ὡς προστασίαν, ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχωσι σήμερον ὑπόστασίν τινα οἱ λόγοι τῶν κατὰ τῆς προστασίας κεκτημένων. Οὐχὶ λοιπὸν ἡ κλίμαξ, ἀλλ' ἡ ζήτησις τῶν προϊόντων μας εἶναι ἐκείνη, ἥτις δίδει προστασίαν εἰς τὴν γεωργίαν. Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀτυχῆ παραγωγὴν τοῦ **1857**, τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν κλίμακα, διότι ἀφθονίας οὔσης, δὲν ὑπῆρχε τότε φόρος, καθὼς δὲν ὑπῆρχε καὶ καθ' ὅλα τὰ ἔτη, καθ' ἃ εἴχομεν ἀφθονίαν σίτων. Ἐπίσης δὲ δὲν πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἀφθονίαν εἰς τὴν εὐφορίαν τοῦ ἔτους, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν ζήτησιν τῶν προϊόντων μας ἕνεκα τῶν περιστάσεων τοῦ πολέμου. Ἡ ζήτησις λοιπὸν προστατεύει τὴν γεωργίαν καὶ συνεπιφέρει τὴν ἀφθονίαν, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ **1857**, ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν κατὰ τὸ **1856**, εἴχομεν ἀφθονίαν. Φρονεῖ ἑπομένως ὅτι τὴν εὐθηνίαν ὀφείλομεν νὰ τὴν ζητήσωμεν εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἐντοπίων σιτηρῶν, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν τῶν ξένων.

Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον προτίθεται ν' ἀπομακρύνῃ τὴν ἀστασίαν τῶν τιμῶν, ἣν περιεῖχεν ἡ κλίμαξ, ἐπιβάλλον φόρον ἀκριβοῦντος μέτριον ἀπέναντι μάλιστα τῆς κλίμακος, κατὰ τὴν ὁποίαν σήμερον ἠθέλομεν ἔχει ἀτέλειαν, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὸ νομοσχέδιον, θεωρῶν αὐτὸ προστατευτικώτερον τῆς κλίμακος, καὶ εὔχεται ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἐμπνεομένη πάντοτε ἀπὸ ἰδέας προστατευτικὰς ὑπὲρ τῆς γεωργίας, νὰ συντελέσῃ βαθμηδὸν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ξένων σιτηρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε μάλιστα ζητήσει ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ξένων σίτων, ἐὰν ἤξευρεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῶν.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα ἂν ὁ πάγιος νόμος ἢ ἡ κλίμαξ εἶναι ὠφελιμος, ἀναγκαία καὶ κατὰ συνέπειαν προτιμητέα, ἀπασχολεῖ τὴν κοινωνίαν μας ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλήν, ἀπασχολεῖ δὲ καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας. Παρετηρήθη δὲ μία τοὐλάχιστον μεγάλη ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν φέρει τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ διερχόμενον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἑνὸς νόμου μέχρι τῆς συζητήσεώς του, διότι συντελεῖ εἰς τὴν ὡριμον

σκέψιν καὶ μελέτην τοῦ ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ καλούμεθα ν' ἀποφασίσωμεν. Τὸ σπουδαῖον τοῦ προκειμένου νόμου οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ. Ἡ σιτοδρὸ καὶ ἡμῶν παρὰ τὸ σύνηθες καὶ ἡ τοῦ ἀκριβοῦς σίτου ἐνδεικνύουσι τὸ σπουδαῖον τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι σύμφωνον παράδοξον νὰ γεννᾷ διαφορὰν ἰδεῶν καὶ αὐτὸν νὰ ἐπιζητῶσι μίαν πνευματικὴν διαμάχην συντελοῦσαν εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς ἀληθείας. Πολλὰ ἐγράφησαν ἐσχάτως καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὑπὲρ τῆς κλίμακος. Δὲν θέλει οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δὲ νὰ ψέξῃ· θέλει ἁπλῶς ἀπαντήσει εἰς τὰς ἰδέας, ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ παρασιωπήσῃ μίαν ἀπειλήν τινων, εἵτινες ἀπέδωκαν εἰς τινας σκοπὸν ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀφ' ἧς μὲν καθωπλίσθη τὸ νομοσχέδιον ἐξακολουθεῖ μελετῶν καὶ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ καὶ γραφόμενα καὶ λεγόμενα, εἶχε δὲ καὶ τὴν τύχην ν' ἀκούσῃ καὶ τὰς παραδόσεις δύο μεγάλων καθηγητῶν τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, τοῦ Ῥὰῃ καὶ Ἔρμανν, καὶ θαυμάζει τὴν μεγάλην τόλμην ἐκείνων, οἵτινες διεπραγματεύθησαν περὶ τοῦ ζητήματος, ἀναπολῶν τὴν μεγάλην δειλίαν τῶν σοφῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, ὁπόταν ἐπρόκειτο ν' ἀποφανθῶσι περὶ σπουδαίου οἰκονομικοῦ ζητήματος, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ μεγάλης καὶ αὐτὸς δυσκολίας ἀπεράσισε νὰ λάβῃ.

Ἡ λύσις τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του ἀνέφερεν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀρχικῶν ζητημάτων. Δὲν θέλει διατρίψει εἰς γενικὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ θέλει ἔλθει εἰς τὰ πράγματα, καθ' ὅσον ἀρκετὰ νομίζει ἐκούρασαν τὴν Βουλὴν οἱ προαγορεύσαντες, καὶ διὰ τοῦτο ἂς τῷ ἐπιτραπῇ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς κλίμακος ὡς ἀρχαιοτέρας. Καὶ πρῶτον ποία εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς κλίμακος, καὶ ποῖαι αἱ ἐλλείψεις της; Ἡ ἀρχὴ τῆς κλίμακος εἶναι ὅτι ὁρισμέναι κανονιστικαὶ ἀγοραὶ προσδιορίζουν τὸν μέσον ὅρον τῆς ἀξίας τῶν σιτηρῶν δι' ὅλον τὸ Κράτος καὶ αἱ ἀγοραὶ αὗται ἀναφέρονται ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις προσδιορίζει τρεῖς νήσους, τρεῖς πόλεις τῆς Πελοποννήσου καὶ τρεῖς τῆς Στερεᾶς. Κύριον δὲ σκοπὸν προέθετο ἡ κλίμαξ νὰ προστατεύσῃ καὶ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς καταναλωτάς, ὁρίζουσα βαρύτερον μὲν φόρον ὅταν ὁ σῖτος πωλῆται ἄνω τῶν 6 δραχμῶν, ἐλάσσονα δὲ ὅταν ὁ σῖτος πωλῆται ὑπὲρ τὰς 6. Ἡ ἔλλειψις δὲ τοῦ νόμου συνίσταται εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, εἰς τὸν ὁποῖον συνέτεινον ἀγοραὶ καὶ σιτοδρόμοι καὶ μή, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ψευδές. Κατ' αὐτοῦ δὲ τοῦ ψευδοῦς ἀποτελέσματος περιστρέφονται ἰδίως τά τε λεχθέντα καὶ τὰ γραφέντα κατὰ

τῆς κλίμακος, διότι ἀληθῶς ἡ τιμὴ τῶν σίτων τῆς σιτοφόρου Ἀχαΐας δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπενεργῇ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν σίτων τῆς Σύρου, οὔτε τἀνάπαλιν. Ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην δυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν, διαιροῦντες τὸ Κράτος εἰς τρεῖς ὁμοταγεῖς ἀγοράς (ἐν τῷ συγγωρῆται ἡ ἔκφρασις αὕτη).

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὸν πάγιον νόμιν, παρατηρεῖ ὅτι ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τριῶν διαφόρων ἐπόψεων, ἤτοι ὑπὸ τὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, τῆς προστασίας καὶ τῆς πηγῆς τῶν δημοσίων πόρων. Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ὁ νόμος δὲν στηρίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, διότι ἐπιβάλλει φόρον καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου δὲν συνάδει μὲ τὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλὰ σὰς λέγουν, ὅτι ὁ φόρος τίθεται ὡς πηγὴ δημοσίων πόρων. Παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν πρώτην τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ ζητῆται πηγὴ τοῦ δημοσίου πόρου, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κλίμαξ συνάδει μᾶλλον μὲ τὰς ἐκτιθεμένας περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ἰδέας, διότι ἀφίνει ἀπροσδιόριστον σχεδὸν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Τὴν ἀνάγκην τοῦ παγίου νόμου ἐζήτησαν νὰ στηρίξωσιν εἰς δύο εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς εἰσαγωγῆς. Ἀλλ' αὐτὸς φρονεῖ ὅτι ἡ πρώτη γνώμη εἶναι ἐσφαλμένη, διότι ὁ κύριος λόγος τῆς εἰς τὰς ἐμπορικὰς εἶναι ἐσφαλμένη, διότι ὁ κύριος λόγος τῆς εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις ἀπαντωμένης δυσκολίας εἶναι αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις διαχειρίζεται ὡς ἔμπορος δύο περίπου ἑκατομμύρια κατ' ἔτος κοιλα σιτηρῶν. Ὅταν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς, τότε καὶ αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις θέλουσι λάβει πλειοτέραν ἀνάπτυξιν. Ὡς πρὸς δὲ τὸν δεύτερον λόγον τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσαγωγῆς ὑπελόγισε τὸ ἔτος 1858, τοῦ ὁποίου ἡ εἰσαγωγὴ δὲν ἦτον εὐτυχὴς καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον εἰσήχθησαν 20,878 κοιλά. Ἀλλὰ καὶ τριακόσιαι χιλιάδες κοιλὰ ἂν εἰσάγωνται, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς λόγος ἀνάγκης εἰσαγωγῆς, καθ' ὅσον ὑπάρχουσι κάτοικοι μερῶν τινων, οἵτινες κατὰ προτίμησιν τρώγουσι ξενικὸν σῖτον.

Ἀλλὰ τὸ ἄστατον τῆς κλίμακος, λέγουσιν, ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ὑποστῶμεν μίαν πεῖναν, διότι οἱ ἔμποροι μὴ γνωρίζοντες τίνα θὰ πληρώσωσι φόρον, δὲν κάμνουν ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἀλλὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν θεωρεῖ πλέον ἰσχυρόν, διότι μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγράφου εἰς πέντε λεπτὰ δύνανται νὰ δοθῇ ἡ παραγγελία, ἐπίσης δὲ ταχέως δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀποστολή, διότι αἱ σιτοφόροι ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι, τὰς ὁποίας ἀτυχῶς καλοῦμεν γειτονικάς, καὶ αὐτοὶ

ακόμη οι λιμένες τῆς Ρωσσίας δὲν ἀπέχουσι πολὺ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν· ἄλλως τε προσήγγισαν οὗτοι πλειότερον, διότι ἡ ἐμπορικὴ κερδοσκοπία ὑπέβαλεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της καὶ αὐτὸν τὸν ἀτμόν, ὥστε εἶναι δυνατὸν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αὐτοῦ μηνιαίου πρωτοκόλλου νὰ παραγγελθῇ καὶ νὰ ῥθάσῃ φορτίον σίτου.

Ἀλλ' ἐπροστάτευσεν, ἐρωτῶσιν, ἡ κλίμαξ τὴν γεωργίαν; Ὡς ἔχει, δὲν τὴν ἐπροστάτευσε βεβαίως ὅσον ἔδει, διότι τὰ πράγματα, κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ, ὑπερετιμήθησαν ὑποτιμηθέντος τοῦ μετάλλου, καὶ ἐπομένως ἡ βάσις τῆς κλίμακος ὡς πρὸς τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ἀξίας τῶν σιτηρῶν δὲν εἶναι σήμερον οἵα καὶ κατὰ τὴν σύστασίν της, καὶ διὰ τοῦτο ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως ὁ φόρος μένει πρὸ ἐτῶν εἰς **10** λεπτά. Ἀλλ' ὠφέλησεν ἡ κλίμαξ; Ὄχι σᾶς λέγουν, διότι οὐδεμία αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἐπῆλθε. Δὲν σκέπτονται ὅμως οἱ ἀρνούμενοι τὴν αὔξησιν ὅτι ἄπειρος ἔκτασις γῆς ἐκαλύφθη ὑπὸ φυτειῶν, ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τῆς γεωργίας, τὴν ὁποίαν ἀνεπλήρωσεν ἐκχερσώσασα ἄλλας μὴ καλλιεργουμένας πρότερον. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ πίναξ, εἰς ὃν στηρίζονται, δὲν παριστᾷ τὴν ἀληθῆ παραγωγήν, ἀλλὰ τὸ εἰσόδημα μόνον τοῦ δημοσίου, ἐνῷ πολλαὶ γαῖαι, πληρόνουσαι ἄλλοτε **25** 0|0 ὡς ἐθνικαί, περιελθοῦσαι εἰς ἰδιωτικὴν περιουσίαν, δὲν πληρόνουσι πλέον εἰμὴ **10** 0|0, ὥστε ἠλαττώθη τὸ εἰσόδημα τοῦ δημοσίου κατὰ **15** 0|0 ὡς πρὸς ταύτας. τὴν δ' ἐλάττωσιν ταύτην ἀντικατέστησεν ἡ γεωργία διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τοῦτο· δὲ γίνεται δῆλον ἀπὸ τῆς ἀντιπαραβολῆς τοῦ ἀφόρου ἔτους **1858** πρὸς τὸ ἄρκετὰ εὔφορον **1848**, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσοδος εἶναι ἐλάσσων τῆς τοῦ **1858** κατὰ **88,000** κιλά.

Δύω ἀντιθέτους ἀρχὰς ὡς πρὸς ἓν ζήτημα παρετήρησε· μίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὁμολογεῖ τὸ ἀδύνατον τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας, καὶ ἄλλην τοῦ προαγορεύσαντος, εἰπόντος ὅτι ὅταν συμπληρωθῶσιν αἱ ἐλλείψεις τῆς γεωργίας, παύσατε τότε τὸν συναγωνισμόν. Ἀλλὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἰδέαν δὲν δύναται νὰ τὴν ἐννοήσῃ, διότι εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ σᾶς ἔλεγε «Συναγωνισθῆτε σεῖς πεζοὶ πρὸς τὴν ἀτμάμαξαν, ὅπερ ἀδύνατον, καὶ παύσατε συναγωνιζόμενοι ὅταν ἀποκτήσητε καὶ σεῖς ἀτμάμαξαν.»

Ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ νόμου θεωροῦν τὴν ἰσότητα τοῦ φόρου δι' ὅλους τοὺς κατοίκους· ἀλλ' αὐτὸς ἔχει ἀντίθετον γνώμην, διότι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὁ φόρος τῶν **50** λεπτῶν ὑπελογίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν **10** 0|0, ὑπολογιζομένου τοῦ σίτου πρὸς **5** δραχμάς. Ἀλλ' ὅταν ὁ σῖτος εἰς μὲν τὴν Σύρον ἔχῃ δραχμὰς **10**, εἰς δὲ τὴν Χαλκίδα **4**, ποῦ τότε ἡ ἰσότης τοῦ φόρου;

Διϊσχυρίσθησάν τινες ὅτι ὁ πάγιος νόμος θέλει ἐπενεργήσει ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ σίτου, καὶ οἱ μὲν εἶπον ὅτι θέλει ὑποτιμηθῇ ὁ σῖτος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων, οἱ δὲ ὅτι θέλει ὑπερτιμηθῇ. Ἐὰν παραδεχθῶμεν, ὅπερ πιστεύει, ὅτι ξένα σιτηρὰ ἐρχόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν πωλεῖσθαι εἰς τιμὴν ἐλάσσονα τῶν ἐγχωρίων, τότε ὁ συναγωνισμὸς θέλει εἶσθαι ἀδύνατος, διότι κατὰ τὰς καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθείσας ἀρχάς, πρᾶγμα παραγόμενον ἀντὶ **6** δραχμῶν καὶ πωλούμενον ἀντὶ 5, καθίσταται ἐπιζήμιον καὶ βεβαίως ἕκαστος θέλει παραιτηθῇ τοιαύτης ἐπιζημίου ἐπιχειρήσεως. Ἄλλως τε ἡ δαπάνη πρὸς τὴν παραγωγὴν καὶ τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς ἀπέναντι τῆς δαπάνης ἔχουν τοιαύτην ἀναλογίαν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν ταῖς σιτοφόροις χώραις, ὥστε ἡ ὑποτίμησις τῶν ἑλληνικῶν σιτηρῶν θέλει εἶσθαι ἀφευκτος συνέπεια, καὶ τότε οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν μὴ εὑρίσκοντες οὐδὲν συμφέρον, θέλουσι μακρυνθῇ ἀπὸ τῶν ἧττον σιτοφόρων γαιῶν καὶ ἐκ τούτου θέλει ἐπέλθει μία γενικὴ ἐλάττωσις καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ δημοσίου εἰσοδήματος. Τρίτη δὲ συνέπεια θέλει εἶσθαι καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν, καθ' ὅσον θέλουσι περιέλθει εἰς χερσώδη κατάστασιν, ἥτις θέλει συνεπιφέρει τὴν ἔκπτωσιν τῆς ἀξίας των.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ὁ συναγωνισμὸς θέλει ἐπιφέρει ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν, διότι ὅπου δὲν ὑπάρχει συναγωνισμὸς προσφορᾶς, ἐκεῖ θὰ ὑπάρχῃ ἡ ζήτησις μόνη συναγωνιζομένη, καὶ τότε οἱ προσφέροντες θέλουν εἶσθαι καὶ οἱ κύριοι τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς. Ἡ ἐλάττωσις ὅμως τῆς δημοσίας προσόδου θέλει ἀντικατασταθῇ ὑπ' αὐτῆς τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου. Ἀλλ' ὁ νόμος τότε ἀποβαίνει ταμιευτικὸς ἐναντίον τῶν πολλάκις ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκφρασθεισῶν ἀρχῶν, ἃς μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἤκουσεν.

Ἀντιτάσσουν δὲ προσέτι ὅτι ἡ κλίμαξ ὑπάγεται εἰς τὸ σύστημα τῆς προστασίας, τῆς ἀδικίας· ὅτι αὐτὴ ἡ κλίμαξ εἶναι αὐτόχρημα ἀδικία, ἐνῷ ὁ πάγιος νόμος ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, εἰς ἣν πρέπει νὰ ὑπαγάγωμεν πᾶν ἐμπόρευμα, καὶ αὐτὴν τὴν πρώτην τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅτι ὅμως τὸ νομοσχέδιον δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου ἀπέδειξεν ἀνωτέρω ἀραιούντως. Ἀλλ' ὡς

πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην ἑνὸς περιωνύμου οἰκονομολόγου, τοῦ Σέη, λέγοντος ὅτι ἀδύνατό τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτ. οἰκονομίας δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ τὰ σιτηρὰ, ὡς κ ἰ πᾶσα πρόνοια τοῦ λαοῦ χρειαζόμενα ὅλα, ὡς ἐμπόρευμα , ἔχουσιν ἰδιότητας ἄλλας.» (Τόμ. Α. Κε.. 27 Μέρος 4 της ἐκδόσεως τοῦ 1830) καὶ ὁ Σέη ἀνήκει εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου.

Φοβεῖται μή τῶν ἀπ' ἄκρου τινες ἢ ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ψευδοσοφιστὰς ἢ, τὸ χεῖριστον, ὅτι ἔχει εἰς τὴν κεφαλήν του ἄχυρα ὑποστηρίζων τὴν κλίμακα, καὶ ὅτι κἀμμία γενικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δι' ὅλον τὸν κόσμον, ὡς ἔχει οὗτος, εἰμὴ ὅταν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου παραδεχθῇ ὡς ἀρχὴ παρ' ὅλου τοῦ κόσμου, ἤτοι ὅταν ὁ κύριος σκοπὸς τῆς πολιτείας, τουτέστιν ἡ διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνδρομῆς ἀμοιβαία προόδος, ὑπολάβῃ τὸ ἔθνος ὡς σύνολον καὶ τοὺς πολίτας ὡς ἄτομα, μεταχειρθῇ εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐθνῶν, θεωρουμένου ἑκάστου μὲν ἔθνους ὡς ἀτόμου, τοῦ δὲ συνόλου αὐτῶν ὡς ἔθνους. Ὅταν ὅμως ἔχητε φραγμούς, πότε δὲν δύνασθε νὰ ἐφαρμόσητε τὰς ἐπικὰς ἀρχὰς εἰμὲ καθ' ὅσον αὗται ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν γαῖαν, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῶσι. Ἂς τῷ συγχωρηθῇ δὲ νὰ συμφωνήσῃ ὡς πρὸς τοῦτο καὶ μὲ τὸν περιφημότερον νομοδιδάσκαλον τοῦ 18ου καὶ 19 αἰῶνος, τὸν Κάρολον Σολωμὸν Ἀχαρίαν τοῦ Λιγενταὶ, λέγοντα «ὁ νομοθέτης ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πολὺ περισσότερα παρ' ὅσα δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀπαιτοῦν παρ' αὐτοῦ νὰ γνωρίζῃ, ἤτοι πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν πολιτικὴν καὶ διοικητικὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν ὅπως καὶ τὴν τῆς ἰδίας πατρίδος του· νὰ μὴ τοῦ διαφεύγῃ κἀνὲν περιστατικόν· νὰ γνωρίζῃ τοὺς λόγους τῆς προόδου ἑκάστου ἔθνους καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπενεργείας αὐτῶν, ἵνα, ἀπὸ τούτων τῶν γνώσεων ὁρμώμενος, ὁδηγῆται καὶ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἰδίας του πατρίδος χρησίμου. Τὰ ἔθνη, ἔλεγεν ὁ μέγας αὐτὸς νομοδιδάσκαλος, παρομοιάζουν μὲ ἄτομα εὑρισκόμενα ἐπὶ τῶν διτρόχων βαθμίδων μιᾶς κλίμακος καὶ τείνοντα ν' ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλίδος αὐτῆς, ἥτις εἶναι καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐδὲν ἐξ αὐτῶν προσήγγισεν εἰσέτι τὴν κεφαλίδα· αἱ δὲ βαθμίδες ἔχουσιν ὕψος τόσον, ὥστε ἀπαιτοῦνται ἰδιαίτερά τινα βηθητικὰ μέσα ἵνα διὰ τῆς συνδρομῆς τούτων ἀνέλθῃ ἔθνος ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην βαθμίδα. Τὰ μέσα ταῦτα εἶναι οἱ

νόμοι, ἀλλὰ καθὼς εἰς τὴν ἀνάβασιν τῶν βαθμίδων μιᾶς κλίμακος συντελοῦν διάφοροι φυσικαὶ δυνάμεις, οὕτω καὶ δι' ὅλα τὰ ἔθνη τὰ μέσα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἦναι ἐπίσης χρήσιμα. Ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὅμως ἢ τοιαύτης χρήσεως, ἣν ἔκαμε πᾶν προηγούμενον ἔθνος εἰς τὸ ν' ἀνέλθῃ μίαν βαθμίδα, ὀφείλει ὁ νομοθέτης νὰ ἐξευρίσκῃ τὸ εἰδικῶς κατάλληλον μέσον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἰδίου του ἔθνους.»

Σᾶς λέγουν, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν παρελέγθη καὶ ἡ Ἀγγλία, αὐτὸ τὸ πρότυπον πάσης εἰσηγμένης ἀρετῆς, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ τὴν παραδεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς, καθ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ Ἀγγλία τῆς μεσογείου. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία εὑρίσκεται εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἔχει πᾶν ὅ,τι ἐλλείπει ἀφ' ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ πτοουμένη τὸν συναγωνισμὸν, ἤνοιξε τὰς πύλας της οὐχὶ διὰ νὰ φέρῃ τὸν συναγωνισμὸν, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσῃ ἄρτον εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ τραφῶσιν ἀπὸ τὴν γῆν της, καὶ ὅμως ὑπέστη τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεώς της, ἐλαττωθείσης τῆς προόδου της μεχρὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου ὡς καὶ τῆς προόδου τῆς ναυτιλίας της. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῶν λόγων του ἐπιμαρτύρεται σποδαίαν ἐνθεσιν, περιεχομένην ἐν τῇ γαλλικῇ ἐφημερίδι «ἡ Συνταγματικὴ» Constitutionnelle.

Ἂς ἀναπληρώσωμεν, λέγει ἡ ἐπιτροπὴ, τὴν ἔλλειψιν τῆς γεωργίας δι' ἄλλου εἴδους καλλιεργείας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται καὶ μέσα τῶν ὁποίων στερούμεθα, καὶ χρόνος πολὺς, καὶ ταῦτα ἄνευ σημαντικῆς τινος ὠφελείας, καὶ παράδειγμα ἡμῖν ἔστω ἡ ἐλαιοφυτεία, διότι μετὰ 20 ἢ 30 ἔτη ἀπὸ τῆς φυτεύσεως τῶν θέλομεν ἔχει κατὰ μέσον ὅρον πρόσοδον ἀπὸ ἕκαστον ἐλαιόδενδρον 90 λεπτὰ κατ' ἔτος, ὡς πληροφορούμεθα ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον 7,000,000 ἐλαιοδένδρων παράγουσι 6300,000 δραχμῶν πρόσοδον.

Παραιτοῦντες δὲ τὴν γεωργίαν, λέγουσι, θέλομεν ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς αὐξήσεως τῶν χειρῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑποτιμήσεως τῶν ἡμερομισθίων. Ἀλλ' ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι δὲν συμπίπτουσι μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν σταφίδων, καὶ ἑπομένως οὐδεμία ἔλλειψις χειρῶν προέρχεται ἐκ τῆς γεωργίας.

Παρὰ τὴν συνήθειαν του ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ κατονομάσῃ τινὰ τῶν προαγορευσάντων, καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν βουλευτὴν Καλαβρύτων, ὅστις εἶπεν ὅτι τὸ σύστημα τῶν ζωνῶν ἔχει τὰ αὐτὰ ἄτοπα τῆς κλίμακος καὶ μείζονα τούτων, νὰ τῷ ἀπο-

τείνῃ τὸ παράπονον ὅτι μὴ θελήσας νὰ καταδείξῃ ποῖα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑπαινιττόμενα ἄτοπα, καὶ τίνος ἕνεκα προέρχονται, δὲν κατέστησεν αὐτὸν τοὐλάχιστον σοφώτερον. Προσέθηκε δὲ ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ὅτι δὲν δυνάμεθα ν' ἀγορεύσωμεν ὑπὲρ τῆς κλίμακος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγήν, ἐνῷ πρὸ μικροῦ ἐψηφίσαμεν τὴν καταργησιν αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν. Ἀλλὰ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ θέλοντες τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας ὤφειλον νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν κατάργησιν τῆς κλίμακος ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, ὡς συντελοῦσαν εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας. Ἐὰν δὲ ἡ κλίμαξ περιέχῃ ἐλλείψεις, δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς μίαν αὐτῶν διόρθωσιν, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ τὴν καταστρέψωμεν, διότι δι' αὐτῆς προσεγγίζομεν μᾶλλον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου παρὰ διὰ τοῦ παγίου νόμου· ὅθεν καὶ ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐπενεχθῶσιν αἱ κατάλληλοι τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κλίμακος. Ἐπιφυλάττεται δὲ νὰ ἀγορεύσῃ καὶ μετὰ τὸν Κύριον ὑπουργόν, ἂν τῷ ἐπιτραπῇ νὰ λάβῃ καὶ ἐκ δευτέρου τὸν λόγον.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δρ. **17788** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος **1859** προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Διὰ τοῦ συναπτομένου νομοσχεδίου, ὅπερ κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως φέρω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν, ζητεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δρ. **17,788** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου.

Ἡ πίστωσις αὕτη, καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς παρασυναπτομένης ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, θέλει χρησιμεύσει εἰς σύστασιν ὀκτὼ νέων εἰρηνοδικείων, εἰς συμπλήρωσιν ἐνοικίου τοῦ καταστήματος καὶ τῆς ἀμάξης τοῦ ὑπουργείου τούτου, εἰς ἀγορὰν ἀποσκευῆς αὐτοῦ, καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἐνοικίων καὶ ἀποσκευῶν τῶν δικαστηρίων, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης καὶ προϊούσης ὑπερτιμήσεως. Πιστεύω ἑπομένως ὅτι προθύμως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **19** Ἰανουαρίου **1859**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ὡς καὶ αἱ εἰσαγγελικαὶ ἀρχαὶ, ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα συστήσῃ εἰς τινα μέρη τοῦ Κράτους εἰρηνοδικεῖα, διότι εἰς τινα τούτων αἱ ἀποστάσεις εἰσὶ λίαν μεμακρυσμέναι καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ μὲν ὑπηρεσία προσκόπτει διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἐμφάνισιν τῶν μαρτύρων εἰς τὰς πταισματικὰς δίκας, τὰ δὲ συμφέροντα τῶν πολιτῶν βλάπτονται ἐπαισθητῶς, καθ' ὅσον, ἀνεξαρτήτως τῶν τοπικῶν καὶ γεωγραφικῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἰδίως αὐξάνουσιν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, οὗτοι ἀναγκάζονται νὰ διανύσωσι πολλάκις ὑπὲρ τὰς δέκα καὶ δώδεκα ὥρας μακρὰν τῆς κατοικίας των, ἵνα παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, εἴτε ὡς μάρτυρες εἴτε ὡς ἐνάγοντες. Τούτου ἕνεκα ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἔκρινε δέον νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου πίστωσιν ἐκ δρ. **12,288** ὅπως συσταθῇ μέχρις ὁκτὼ εἰρηνοδικείων ὅπου παρουσιάζεται μεγαλειτέρα ἀνάγκη.

Ἐπειδὴ ἡ χρησιμεύουσα διὰ κατάστημα τοῦ ὑπουργείου οἰκία ἦν λίαν στενόχωρος, ἐδέησεν ὅπως συμπαραλάβωμεν καὶ μέρος τῆς παρακειμένης πλευρᾶς, δι' ἣ ηὔξησε τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον· ἐντεῦθεν λοιπὸν, καὶ ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως ἁμάξης καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου, καὶ δι' ἀγορὰν ἀναγκαίας ἀποσκευῆς, προκύπτει ἡ ζητουμένη πίστωσις τῶν δραχ. **4000**.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ζητούμενα ποσὰ διὰ τὸ ὑλικὸν τοῦ τε Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων, ἐκ δραχ. **1500**, ἡ αὔξησις προέρχεται ὡσαύτως ἀπὸ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀνατίμησιν τῶν ἐνοικίων καὶ προμήθειαν νέας ἀποσκευῆς εἰς τὸ νέον κατάστημα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ἐξ ὅσων ἐξετέθησαν ἤδη εἰς τὴν πρὸ μικροῦ ζητηθεῖσαν ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους **1858**.

Παρακαλεῖται ἑπομένως ἡ Βουλὴ ἵνα ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον ἤδη νομοσχέδιον, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **27** Δεκεμβρίου **1858**.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΔΑΙΟΣ. »

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν

παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμορρόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἓξ δραχ. δέκα ἑπτὰ χιλιάδων ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 17 788, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1859, ἐπὶ τῶν ἑξῆς κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Κεφ. Α'. ἄρθρ. 5) Προσωπικὸν εἰρηνοδικείων		δρ.	11520
» Β'. » 1.) Ὑλικὸν ὑπουργείου·			
Διὰ συμπλήρωσιν τοῦ ἐν ταύτῃ τῷ κεφ. ἀστήμ.	1,000		
Διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς ἀμαξης, καθ' ὅλον τὸ ἔτος			
δρχ.	3600		
Ἐκπιπτομένων τῶν ψηφισθεισῶν πρὸς τοῦτο	1000: 2600		4000
Δι' ἀγορὰν ἀποσκευῆς . . . . . δρχ.	400		
Κεφ. Β'. Ἄρθρ. 2.) Ὑλικὸν Ἀρείου Πάγου .		δρχ.	900
» » » 3.) Ὑλικὸν Ἐφετείων . . .		»	600
» » » 5) Ὑλικὸν Εἰρηνοδικείων . .		»	768
Ἐν ὅλῳ δραχμαὶ			17,788

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῆς 22 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, παρελήφθη ἡ ἀναγνωσις τῶν πρακτικῶν κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ ἀνεγνώσθη ἀντικειμένου τῆς παρούσης ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον ἐξεθηκέ τις, ὅτι τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἐπασχολεῖ τὴν Βουλὴν ζήτημα λίαν σπουδαῖον καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ Σώματος ἐξηκολούθησεν ἀτενὴς, τὸ ὁποῖον τιμᾷ καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν βουλευτῶν καὶ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουσι. Τοιουτοτρόπως θέλουσι δώσει ἰσχὺν εἰς τὸν λόγον, τὸ δῶρον αὐτὸ τοῦ Θεοῦ, ἐξ οὗ ἀνακαλύπτεται ἡ ἀλήθεια, καὶ παρέχουσιν ἐγγύησίν τινα παρήγορον εἰς τὸ μέλλον. Τὸ ὑπὸ συζήτησιν τιθέμενον ζήτημα ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ ὅλας τὰς φάσεις του καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ἤλθε δὲ ἔρχεται νὰ τὸ συζητήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς θεσεώς μας. Λέγων δὲ τοῦτο δὲν ἐννοεῖ ν' ἀποροίψωμεν τὸ παράδειγμα τῶν πεπροτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, νὰ μὴ ἐξευνώμεν τὰς πρόοδους αὐτῶν πρὸς ὁδηγίαν μας καὶ ν' ἀπατρέχωμεν εἰς τοὺς πατριαρχικοὺς χρόνους ἵνα ζητήσωμεν ἀπηρχαιωμένας παραδόσεις καὶ ἔθιμα· θέλει ὅμως πᾶν σύστημα τῶν νεωτέρων ἐθνῶν νὰ τὸ σταθμίζωμεν πρὸς τὰς περιστάσεις, τὰ μέσα καὶ τὰς εὐκολίας μας. Πολλοὶ τῶν ἀρεσευσάντων εἶπον ὅτι ἡ Ἀγγλία παραδέχθη τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου· ἀλλὰ τὸ κατ' αὐτὸν οὐ μόνον διεταξεν ἂν τὸ παραδέχθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι προέβη εἰς τοῦτο, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν πόθεν ὡρμήθη. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιώνυμός τις πολιτικὸς τῆς Ἀγγλίας, ὁ Πὴλ, ἤθελησε νὰ θεραπεύσῃ τὰ δεσμὰ τοῦ φόρου εἰδῶν τινων· ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἔχει ἐμπορεύματα πλέον τῶν 300 εἰδῶν, ὅταν δὲ ὁρίσωμεν ὅτι τινὰ τούτων ὑπήχθησαν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, καὶ ταῦτα τὸ 1843. πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν διὰ τί τὰ ἀπαγορευόμενα δὲν ἀριθμοῦσιν ἐπίσης ἐλεύθερα, διὰ τί ἐμποδίζεται ἡ σταφὶς, ἡ ῥακὴ καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη. Τὸ αἴτιον εἶναι ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐξετάσασα εἰς ἐποίᾳ εἴδη δύναται νὰ φέρωσι βλάβην εἰς τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ ὑλικόν της, καὶ ταῦτα μόνον ἀρήκεν ἐλεύθερα νὰ εἰσέρχωνται. Ἀλλ' ἡ μεγάλη Ἀγγλία, ἡ δικαίως καυχωμένη ὡς μήτηρ τῶν ἐθνῶν, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ποία εἶναι σήμερον. Ἡ Ἀγγλία πρό τινος χρόνου δὲν

ἔχει θύρας διὰ τὸ Κράτος της· αὐδεμία ἀστυνομία, οὐδὲν τεῖχος τὴν καθιστᾷ ἀπρόσιτον εἰς τοὺς ξένους. Ἡ Ἀγγλία ἐπίσης δέχεται καὶ τὸν δεσποτικὸν καὶ τὸν δημοκράτην καὶ τὸν κοινοκτήμονα εἰς τὸ ἔδαφός της, καὶ πρὸς ὅλους λέγει «προσέλθετε, δὲν ἐξετάζω τὰς ἀρχὰς σας.» Πόθεν δὲ προέρχεται τοῦτο; Ἡ Ἀγγλία ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, καὶ τοιαύτην ἔχει συνείδησιν ἑαυτῆς, ὥστε δὲν φοβεῖται τίποτε. Οὔτε ἡ πολυτέλεια, οὔτε ἡ διαφθορά, οὔτε ποικίλαι δοξασίαι πολιτικαὶ δύνανται νὰ τὴν θορυβήσωσιν. Ὁ Ἄγγλος ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον ὕψος τελειότητος, ὥστε εἰς μόνην τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος του προσηλοῦται, εἰς αὐτὴν ἀποδίδει τὰ πάντα, καὶ οὔτε περιμένει νὰ τὸν διδάξῃ τὸ χρέος του ἡ Κυβέρνησις, οὔτε τὴν φοβεῖται νὰ ἐκφρασθῇ τὴν ἀλήθειαν. Ἰδέτε· χθὲς ἀκόμη οἱ Ἄγγλοι ἠγέρθησαν καὶ εἶπον εἰς τὴν Κυβέρνησίν των· «δὲν ἔχετε κανὲν δικαίωμα ἐπὶ τῆς Ἑπτανήσου, ὁ τόπος ἐκεῖνος δὲν εἶναι ἐδικός σας, διατί δὲν τὸν ἀφίνετε ἐλεύθερον;» Οἱ Ἄγγλοι λοιπὸν, αὐτοὶ ἀκολουθοῦσιν ἐν πράγματι τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἰδέτε ἀκόμη· οἱ λαοὶ τῆς Ἰνδικῆς ἐπαναστάτησαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ῥέει μέχρι τοῦδε τὸ αἷμα. Οἱ Ἄγγλοι ὅμως ἔῤῥιψαν τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως εἰς τὰ σφάλματα καὶ τὰς βιαιοπραγίας τῶν στρατηγῶν των, ἤτοι ἐδικαίωσαν τὴν ἀποστασίαν. Ἐν μέσῳ τῶν περιπετειῶν αὐτῆς οἱ Ἰνδοὶ ἐκκλίνουσιν εἰς σκληρότητας καὶ φέρονται θηριωδῶς εἰς τοὺς περιπεσόντας εἰς χεῖρας των Ἄγγλους· οἱ συγγενεῖς αὐτῶν σπεύδουν διψῶντες ἐκδίκησιν καὶ ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς Ἰνδοὺς τὰ αὐτὰ, ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη ἐγείρεται κατὰ τῶν θηριωδιῶν τούτων καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ τὰς περιστείλῃ. Διὰ ποῖα δὲ αἴτια ἔφθασαν οἱ Ἄγγλοι εἰς τοιαύτην περιωπήν; Μήπως καὶ αὐτοὶ δὲν ἔπραξαν κατ' ἀρχὰς πλῆθος ἐγκλημάτων; μήπως ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη δὲν ἀλληλοκατονοῦντο μανιωδῶς; Οἱ Ἄγγλοι ὅμως συνησθάνθησαν ἐπὶ τέλους, καὶ εὑρέθησαν πολῖται συνετοὶ καὶ φιλοπάτριδες αἰτίνες εἶπον· «καιρὸς νὰ θέσωμεν τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως» καὶ τοῦτο τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τελειότητα. Θέλετε εἰπῆ· δὲν εἶναι καλὸν νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτό; Βεβαίως οὐδὲν καλλίτερον τούτου, καὶ ὁ Ἕλλην δύναται νὰ τὸ πράξῃ, καθ' ὅσον εἰς τὴν καρδίαν του καὶ ἡ θρησκεία καὶ ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ τιμὴ μένουσιν ἀκέραια. Ὅταν ὁ Ἄγγλος ψάλῃ τὸν ὕμνον του· «Ζήτω ἡ Πατρὶς καὶ φυλάττοι ὁ Θεὸς τὸν Βασιλέα» θεωρεῖ ὀδαίμονα ἑαυτὸν καὶ εἶναι ἕτοιμος ν' ἀποθάνῃ. Δὲν ἔχει δὲ καὶ ὁ Ἕλλην τὰ εὐγενῆ ταῦτα σπέρματα; Ὁ Ἕλλην ὑπέστη κατὰ

στιρὰν τὰς πικροτέρας δοκιμασίας· κατέλαβον τὴν χώραν του λοιμοί, ἐπῆλθον ἀπειλαὶ, νόσοι, καταπιέσεις, ἀλλ' ἀνώτερος ὅλων τούτων, ἔδειξε τὸ ὑψηλότερον αἴσθημα καὶ ἔπεισε τοὺς ξένους ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ θυσιασθῇ χάριν τῆς ἐθνικῆς του φιλοτιμίας. Ἂν ἔλθῃ σήμερον εἰς Ἄγγλος καὶ σᾶς ἐρωτήσῃ «ποία ἡ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπιῤῥοή σας; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀντὶ ταύτης ἐρείδεσθε εἰς τὴν προστασίαν τῶν ὑπουργῶν καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργεῖτε ἐπὶ τοῦ λαοῦ; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ νὰ διατηρήσητε τὴν προστασίαν ταύτην, λέγετε ὑπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ αἰώνια *Ναί*;» Ἂν εἰς τὰς ἐρωτήσεις του ταύτας ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ὁ Ἄγγλος θέλει μᾶς εἴπει τότε· «παύσατε νὰ ζητῆτε τὴν ἀλουργίδα τοῦ Ἀγγλικοῦ μεγαλείου καὶ γίνετε πρῶτον Ἄγγλοι.» Ἡ γεωργία μόνη, καλῶς ἐννοουμένη, δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ὑλικὴν μόνον εὐημερίαν τῶν ἐθνῶν· ὁ ἄρτος καὶ ὁ σίδηρος, τὰ δύω ταῦτα, ἀρκοῦν διὰ νὰ φέρωσιν εἰς θέσιν ἓν μικρὸν ἔθνος νὰ περιστείλῃ τὸν πλέον ἀτίθασσον καὶ ἀναιδῆ ἐχθρόν. Οἱ πρόγονοί μας ἠσθάνθησαν ἄλλοτε τὴν τιμὴν αὐτῶν ὑβρισθεῖσαν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλένης καὶ ἐθεώρησαν πρέπον νὰ ἱκανοποιηθῶσιν. Ἔλαβον λοιπὸν τὸν ἄρτον των καὶ τὴν λόγχην, καὶ μὲ αὐτὰ μόνα ἐῤῥίφθησαν εἰς τῆς Ἀσίας τὰ βάθη. Ἐκεῖ καὶ θεοὶ ὡπλίσθησαν ἐναντίον των, καὶ νόσος καὶ λῃστεία καὶ πόλεμος τοὺς ἐπολιόρκει, ἀλλ' ἐνέμειναν δέκα ἔτη, ὑπέστησαν θανάτους, ναυάγια, ἐξόντωσιν θρόνων, ἀλλ' ἱκανοποίησαν τὴν τιμήν των καὶ ἔῤῥιψαν τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας των. Ἡ γεωργία λοιπὸν εἶναι ἡ ὕπαρξις τῶν ἐθνῶν. Πῶς διεξήχθη ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἑλλάδος; Εἴχομεν ἐν πρώτοις ὀλίγον ἄρτον καὶ μὲ ἓν ὅπλον, ἓν βόλι ἐπεραιώσαμεν ἐντίμως τὸ ἔνδοξον ἔργον. Ἡ Καρχηδὼν, μεγάλη καὶ κραταιὰ ἄλλοτε, ἐξέτεινε τὴν κυριαρχίαν της εἰς γαίας καὶ εἰς θαλάσσας, ἀλλ' ἡ Καρχηδὼν συνήθροιζε μόνον πλοῦτη. Ἐπῆλθον ἐναντίον της οἱ Γαλάται, τὴν ἐπολιόρκησαν ἔπειτα οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἡ Καρχηδὼν ἔπεσεν ὑπὸ τὰ ἐρείπιά της. Ἠσθάνθησαν μετὰ ταῦτα τὸ σφάλμα των οἱ πρῶτοι τῶν Καρχηδονίων, ἐνόησαν ὅτι διὰ τὰ ἀναγκαῖά των ἔπρεπε νὰ κινῶσι καὶ τὰς ἰδίας των χεῖρας, ἀλλ' ἦτον πλέον ἀργά. Τί ἐστὶ γεωργός; Ἐργάτης ἔχων ἀνάγκην τοῦ πρώτου στοιχείου, τῆς γῆς, καὶ μέσων ἀναλόγων πρὸς καλλιέργειάν της. Ἐδώκαμεν γῆν εἰς τὸν γεωργὸν τῆς Ἑλλάδος; τῷ ἐδώκαμεν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς καλλιέργειαν μέσα, ἢ τί ἐστὶ γεωργία ἄνευ τῶν μέσων; Τῷ ἐδώκαμεν τοὐλάχιστον καιρὸν νὰ ἐργασθῇ ὕστερον ἀπὸ τόσας στερήσεις; Ὁ σανδαλοποιὸς, ὁ ῥάπτης καὶ λοιποὶ τεχνῖται ἐργά-

ζονται ἄνευ διακοπῆς, δύνανται νὰ ἐργασθῶσι καὶ εἰς τὰς οἰκίας των. Ὁ γεωργὸς ὅμως ἐργάζεται εἰς ὥρας δεδομένας τοῦ χρόνου, τὸ ἔργον του τὸν προσκαλεῖ εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ μυρίας τῆς ἀτμοσφαίρας μεταβολάς. Μετὰ τὴν εὐτυχῆ ἔλευσιν τῆς Α. Μ. ἡ τότε κυβερνῶσα ἀντιβασιλεία κατενόησεν ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ τὴν πρώτην εἰς τὸν γεωργὸν ὕλην. Ἂν δὲ παρατηρήσῃ τις τὰς ὑποσχέσεις ἃς ἔδιδεν ἡ ἀντιβασιλεία εἰς τὸν γεωργὸν τῆς Ἑλλάδος, ἂν ἴδῃ ποῖα μέσα καὶ εὐκολίας τῷ ὑπέσχετο, ἤθελεν εἴπει, ἰδοὺ Κυβέρνησις προτιθεμένη νὰ προάξῃ τὸ ἔθνος διὰ τῆς γεωργίας. Ἀλλ' ἐνῷ αἱ ὑποσχέσεις αὗται δὲν ἐπαληθεύσαν, συμβαίνει καὶ ἄλλο τι ἀτύχημα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ὁ εἰς ὑπουργὸς ἐρχόμενος καταστρέφει ὅ,τι ὁ ἄλλος ἐδημιούργησε, καὶ τούτου πάλιν τὰ ἔργα μηδενίζει ὁ ἐπερχόμενος, ὥστε ὑφαίνομεν καὶ διαλύομεν μόνον τὸ ὕφασμα. Ἐν τούτοις ἂν καὶ ὁ περὶ προικοδοτήσεως νόμος τοῦ **1836** ἦτον ἐπαχθής, ὁ Ἕλλην ὅμως ἐσκέφθη νὰ λάβῃ πρῶτον τὴν γῆν καὶ ἀκολούθως νὰ ἐδηγηθῇ περὶ τοῦ πρακτέου. Ἀλλ' ὁ εἷς νόμος διεδέχθη τὸν ἄλλον, καταδιώξεις ῥαγδαῖαι ἐπέπεσαν πανταχόθεν καὶ ὁ γεωργὸς καὶ ὁ γαιοκτήμων ἔβλεπον τὸν εἰσπράκτορα καὶ εἰς τὸν ὕπνον των, καθ' ὅσον ὁ εἰσπράκτωρ ἐμπόδιζεν αὐτοὺς καθ' ἣν στιγμὴν μετέβαινον εἰς σπορὰν, καὶ εἶπεν ἤδη, ἡ στιγμὴ αὕτη εἶναι τὸ πολύτιμον τοῦ χρόνου τοῦ γεωργοῦ. Ὁ γεωργὸς λοιπὸν καὶ ὁ γαιοκτήμων κατέστησαν Κάϊν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀνωτέρω νόμος ἐγένετο τὸ μαρμολύκειον τοῦ γεωργοῦ, τὸ μέσον τῆς καταπιέσεώς του ὥστε οἱ μὲν λαβόντες γῆν κατηράσθησαν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀπεφάσισαν νὰ τὴν λάβουν, οἱ δὲ μὴ λαβόντες ἔμειναν ἀλῆται, ἔρημοι καὶ γυμνοί. Τοιαῦτα λοιπὸν μέτρα ἦσαν βοηθητικὰ διὰ τὴν γεωργίαν; τοιαύτη κατάστασις ἦτον ἀνεκτή; Ἐκ τούτου γνωρίζετε εἰς ποίαν θέσιν ἐφθάσαμεν τὸ **1854**; Ἐγκατελείψαμεν τὰ κτήματά μας! Ἐὰν ὑπῆρξε πρόσωπον ἐπιτεθὲν πικρότερον κατὰ τοῦ Κωλέττου, εἶναι αὐτὸς ὁ ἀγορεύων· ἀλλὰ νομίζει χρέος τιμῆς νὰ ὁμολογήσῃ παυδήμως, ὅτι, ἂν ἡ Θεία Πρόνοια δὲν ἐνέπνεε τὸν Κωλέττην νὰ ἐμποδίσῃ τὰς καταδιώξεις καὶ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἦτον προβληματική, καὶ ἂν σήμερον ἐναβρυνώμεθα εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν περιουσίαν μας, ἡ περιουσία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνοχὴν τοῦ Κωλέττου. Μὴ φέρῃ δέ τις ὡς ἐπιχείρημα ὅτι ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἐγένοντο δημοτικὰ συστήματα, ἐπειδὴ αὐτὰ ἦλθον νὰ ἐπιβαρύνωσι πλειότερον τὴν κατάστασίν μας, ἀφοῦ ἐκ τῶν τιθεμένων τριῶν ὑποψηφίων ἐξελέγετο πάντοτε ἢ ὁ ἄχρηστος ἢ ὁ ἀνίκανος. Ἐντεῦθεν μάλιστα ἐγεννήθη σκληρὰ κατὰ τῆς γεωργίας ἀντίδρασις, καθ' ὅσον εἴτε διὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου εἴτε διὰ τῶν δημοτικῶν συστημάτων ἐρίραμεν τὸν λαὸν εἰς τὴν ἀθλιωτέραν κατάστασιν, τὸν λαὸν ὅστις προέταξε τὰ στήθη του πάντοτε καὶ ὑπὲρ τῶν ἀτομικῶν ἔτι ἰδεῶν μας, καὶ ὅστις ἀποσυρθεὶς κατὰ μέρος, δικαίως δὲν θέλει νὰ μᾶς γνωρίζῃ. Οἱ Ἄγγλοι ἂν ἔφθασαν εἰς τὴν δυνατὴν τελειότητα, ἀνέπτυξαν ὅλας συγχρόνως τὰς τέχνας των, ἡ μία ὑποβοηθεῖ τὴν ἑτέραν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξετάθη ὁ πλοῦτος. Γνωρίζετε τί λείπει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ ὑπὲρ αὐτῆς; Ὅλοι ζητοῦν σιδηροδρόμους, μηχανὰς, ἄροτρα καὶ τὰ παρόμοια διὰ τὴν γεωργίαν· ἀλλ' εἰς τί θέλουν χρησιμεύσει ταῦτα; Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἠγόρασε γεωργικὰς μηχανὰς, ἀλλ' εἷς κρίκος ἐβλάβη καὶ δὲν εἶχε τεχνίτην νὰ τὸν ἐπισκευάσῃ. Διὰ τοιαύτας λοιπὸν μηχανὰς ἀπαιτοῦνται σιδηρουργοί, ξυλουργοὶ καὶ διάφορα μέσα ὧν ἡ Ἑλλὰς στερεῖται ἐν γένει. Ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις καλεῖ Δομνάνδους θεωρητικοὺς διὰ τὰς πρακτικὰς τῆς Ἑλλάδος ἀνάγκας, τί πρέπει νὰ περιμείνωμεν ἐξ αὐτῶν; Ἀπόδειξις, ὅτι τὸ κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστίας ἐπέτυχε μὲ ὅλας τὰς θεωρητικὰς γνώσεις τοῦ Δομνάνδου, ἀπόδειξις ὅτι ὁ Γάλλος Ῥοζοὺ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τι μὲ τὰς γεωργικὰς μηχανάς του. Διὰ νὰ κατανοήσωμεν λοιπὸν τί ἀναγκαιεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ γνωρίζοντες τὴν Ἑλλάδα, καὶ οὗτοι εἶναι ὄχι ὁ θεωρητικὸς ἢ ὁ σταριδοῦχος, ἀλλ' ὁ γεωργὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην πολλῶν πραγμάτων διὰ τὴν γεωργίαν της, καὶ ἄνευ τούτων μὴ ἐρχώμεθα νὰ ζητῶμεν σιδηροδρόμους καὶ μηχανάς. Δότε κάλλιον εἰς τὸν γεωργὸν γῆν, δότε του καιρὸν νὰ ἐργάζηται καὶ μὴ τὸν σύρῃ ὁ εἰσπράκτωρ εἰς τὴν φυλακὴν διὰ χρέος **10** δραχμῶν καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάγει νὰ σπείρῃ, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ πρῶτα ἁπλούστατα μέσα δι' ὧν ἡ γεωργία θέλει λάβει ψυχήν. Μὴ θεωρῶμεν λοιπὸν τὰ πράγματα ὑπὸ μίαν ἔποψιν. Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι ἐτελειοποιήθησαν εἰς ὅλα τὰ εἴδη καὶ τοῖς ἀρκεῖ διὰ τοῦτο νὰ βλέπουν πᾶν πρᾶγμα ὑπὸ τὴν δέουσαν μόνον ὄψιν του, διότι ὅλα τὰ ἄλλα μέσα ἐπέρχονται συνακόλουθα. Παρ' ἡμῖν ὅμως, ὅπου αἱ ἄλλαι εὐκολίαι ἐλλείπουσι, πρέπει νὰ ἐπιδιώκηται ἡ δυνατὴ μόνον θεραπεία χωρὶς νὰ παρεμβάλλωμεν εἰς ὅλα τὴν ἀκμὴν καὶ πρόοδον τῆς Εὐρώπης. Τέλος τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον θεωρεῖ ἁπλῶς φορολογικὸν, οὐδόλως προστατεῦον τὴν γεωργίαν, οὐδόλως τὸν καταναλωτήν. Κατὰ δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὁ

ξέλων νὰ τρώγῃ ἐκλεκτὸν ἄρτον δύναται νὰ τὸ πράξῃ βεβαίως, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται νὰ ζητῇ ἐξαίρεσιν πρὸ τῆς κοινωνίας καὶ πρέπει νὰ πληρώσῃ 50 λεπτὰ φόρον, ὁ δὲ ἀρκούμενος νὰ τρώγῃ τὸν ἄρτον του τὸν ἐγχώριον εἶναι δίκαιον νὰ μὴ πληρώσῃ τι.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι πρὶν ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος ἔχει ἀνάγκην πρὸ πάντων νὰ ἀποκρούσῃ ἰδέαν τινὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἄδικον, ἤτις καὶ δικαία ἂν ἦτον, ἀποβλέπει ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν, ἤτοι καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν· ἡ ἰδέα δ' αὕτη εἶναι ὅτι ἐνήργησε παρανόμως ὁ ὑπουργὸς τροποποιήσας διὰ διατάγματος τὴν κλίμακα, τὸν μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα περὶ σιτηρῶν νόμον τοῦ **1843**. Ἀλλ' εἰς τὸ δασμολόγιον ὑπάρχει, ὡς γνωστὸν, ἡ διάταξις ὅτι οἱ τελωνιακοὶ δασμοὶ τροποποιοῦνται διὰ **Β.** διατάγματος· ὁ φόρος περὶ σιτηρῶν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δασμολογίου βεβαίως, διότι εἶναι φόρος τελωνιακὸς, καὶ ὡς τοιοῦτον ἐθεώρησεν αὐτὸν τὸ δασμολόγιον, καὶ τὸν κατωνόμασε ῥητῶς, διότι ἄλλως, ἤθελεν ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **2.** Ὀρθῶς λοιπὸν, ὡς φόρος εἰσαγωγῆς ἠδύνατο νὰ τροποποιηθῇ διὰ διατάγματος. Ἄλλως τε διὰ διατάγματος καὶ πέρυσι κατηργήθη ὁ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς φόρος τῶν σιτηρῶν καὶ ἡ Βουλὴ, εἰς ἣν καθυποβλήθη, παραδεχθεῖσα ἐνέκρινε τὴν πρᾶξίν του ταύτην ὡς ὀρθὴν καὶ νόμιμον. Ἂν λοιπὸν ἡ πρᾶξίς του αὕτη δὲν εἶχε καλῶς, ἡ μομφὴ τότε ἀφορᾷ οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν Βουλὴν ἅπασαν καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ τὴν διὰ διατάγματος κατάργησιν τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὸ νομοσχέδιον παρατηρεῖ ὅτι ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι ἀπόῤῥοια τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θέλει ἐπικαλεσθῇ παραδείγματα ξένων ἐθνῶν, οὐδ' ἀνατρέξει εἰς ἱστορικὰς ἀναπτύξεις, καὶ ἂν ἀναγκασθῇ ποτε νὰ πράξῃ τοῦτο, θέλει τὸ πράξει διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται νόμος παντοῦ ἀπέτυχεν. Εἰς μίαν συνάθροισιν γαιοκτημόνων καὶ γεωργῶν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἔλεγε· «δότε ἀγοράς εἰς τὴν γεωργίαν, ἵνα σᾶς δώσῃ πλοῦτον,» τὸ ὁποῖον σημαίνει, ἐλαττώσατε τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς, ἵνα καταστήσητε αὐτὴν εὐθηνοτέραν καὶ οὕτω ν' αὐξήσητε τὴν κατανάλωσιν. Καὶ ὅμως ἀντὶ τούτου τί σᾶς λέγουν τόσας ἤδη ἡμέρας; Θέλετε ν' ἀναπτυχθῇ ἡ παραγωγή σας; Κλείσατε τὰς ἀγοράς, ἐπιβάλετε φόρους. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἰδέας των λέγουν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ γεωργία δὲν

ἐπαρκεῖ ἐν Ἑλλάδι, ἡ δὲ τιμὴ τῶν ξένων σιτηρῶν εἶναι πολὺ κατωτέρα, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συμφέρει νὰ καταβιβασθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἐγχωρίων, ἐπιβάλλετε φόρους καὶ οὕτω ἀνατιμήσατε τὰ γενήματα κλείοντες τὰς ἀγορὰς, ἵνα πωληθῶσιν ἀκριβὰ οἱ ἐγχώριοι σῖτοι! Ἀλλὰ τοιαύτη μηχανικὴ ἀνατίμησις, στηριζομένη οὐχὶ εἰς τὸ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς διδόμενον κέρδος ἢ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ζητήσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐλαττώσεως τῆς προσφορᾶς, γνωρίζετε ποῖα θέλει ἔχει ἀποτελέσματα; Πρῶτον ὁ παραγωγὸς, εὑρίσκων τὸ συμφέρον του εἰς τὴν ὀλιγωτέραν παραγωγὴν, δὲν θέλει φροντίσει ποτὲ νὰ τὴν αὐξήσῃ, καθόσον, ἅμα ἡ παραγωγὴ αὐξήσει, ἡ τιμὴ θέλει ἐκπέσει, διότι τὸ σύστημά σας ἀπαιτεῖ νὰ ὑπάρχουν ὀλιγώτερα σιτηρὰ διὰ νὰ τιμῶνται· δεύτερον, οὐδεμίαν θέλει καταβάλλει περὶ βελτιώσεως φροντίδα, ἀφ' οὗ δὲν πρόκειται νὰ συναγωνισθῇ, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει νὰ παρουσιάσῃ προϊὸν καλλίτερον καὶ εὐθηνότεραν· τὸ μόνον συμφέρον του εἶναι ἡ ὀλίγη παραγωγή. Διὰ τοῦ συστήματος λοιπὸν αὐτοῦ ποτὲ δὲν θέλομεν ἐλπίσει βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας, ποτὲ δὲν θέλομεν εὕρει ἀγορὰς, διότι ποτὲ δὲν θέλομεν δυνηθῇ νὰ συναγωνισθῶμεν πρὸς τὰ ξένα σιτηρὰ, τὰ ὁποῖα πεισθῆτε, Κύριοι, ὅτι δὲν παράγονται τόσον εὐθηνά. Πρῶτον λοιπὸν ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματός σας εἶναι ἡ ὀπισθοδρόμησις τῆς γεωργίας, καὶ τὴν ὡραίαν ταύτην ἀποστολὴν ὁμολογεῖ ὅτι ἐξεπλήρωσε θαυμασίως ἡ κλίμαξ. Σύστημα λοιπὸν τοιοῦτον ὀφείλομεν ν' ἀποκρούσωμεν, διότι πιστεύομεν ὅτι οὐχὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῶν, διὰ τῶν εὐθηνῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, διὰ τῆς εὐθηνῆς καὶ εὐκόλου ἀποκτήσεως τῶν κεφαλαίων δύναται νὰ προοδεύσῃ ἡ γεωργία. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τοιαύτας δυστυχῶς ἔλαβεν ἀπὸ ταῦ βήματος τούτου ἐξαμβλώσεις, ὥστε κατέστη ἀγνώριστος, καὶ τοῦτο, διότι ἐλανθάσθησαν εἰς τὴν διάγνωσιν αὐτῆς· εἶπον ἐπομένως ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου εἶναι τὸ νὰ μὴ λαμβάνηται ποσῶς φόρος ἐπὶ τῶν εἰσερχομένων εἰδῶν, δὲν πρέπει νὰ τὴν δεχθῶμεν, διότι παύποτε δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ἀτέλεια. Ἀλλ' ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου ἐννοεῖ τὴν ἄρσιν τῶν ἀπαγορεύσεων πρὸ πάντων καὶ τῶν περιορισμῶν, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων τὸ ἄτομον δὲν δύναται νὰ κινηθῇ ὅταν, ὅπως καὶ ὅπου θέλει, καὶ δὲν δύναται νὰ μεταφέρῃ ὅπου συμφέρει τὴν παραγωγήν του, τὴν ἄρσιν τέλος τοῦ ἐκ τῶν προτέρων προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν. Ὅταν λοιπὸν πρόκειται νὰ λύσωμεν τὰ τοιαῦτα δεσμὰ, καὶ ἂν ἀκόμη πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ὑπῆρχον, ἠθέ-

λομεν διχάσει; Νομίζετε ὅτι εἶναι ὀρθὸν νὰ περιορίσωμεν τὸν γεωργόν, τὸν κτηματίαν, τὸν βιομήχανον, τὸν ἔμπορον νὰ ἐνεργήσωσιν ὅπου καὶ ὅπως τοῖς συμφέρει, ἀναδεχθέντες ἡμεῖς νὰ κανονίσωμεν ὅλα ταῦτα; Νομίζετε τοῦτο ὀρθόν; Ἡ ἐλευθερία λοιπὸν τοῦ ἐμπορίου παρεγνωρίσθη, ὡς εἶπεν, ἀπὸ τοῦ βήματος. Ὁμολογεῖ ὅτι τὰ ἔθνη ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν πλήρη ἀτέλειαν τῆς εἰσαγωγῆς· τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου· ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὕτη δὲν βλάπτεται, ὅταν ζητῆται ἀπὸ τὸ ἐμπόριον εἰς ἀνάλογος φόρος, οὐχὶ χάριν προστασίας, οὐχὶ χάριν ἀπαγορεύσεως. Ἐλευθερία ἐμπορίου λοιπὸν διὰ τῆς κλίμακος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἤδη ὅσα πολλάκις ἐρρέθησαν περὶ τῶν σωτηρίων ἀποτελεσμάτων τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς. Ὅτε ὁ ἔντιμος φίλος του βουλευτὴς Καλαβρύτων σᾶς ἔλεγεν, ὅτι παραδεχθέντες τὴν κατάργησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τῶν σιτηρῶν φόρου, εἴσθε ἀσυνεπεῖς ἂν δὲν παραδεχθῆτε καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς φόρου, σᾶς ἔλεγεν, ὡς θέλετε ἰδεῖ, ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ,τι ἐσκόπει νὰ σᾶς εἴπῃ. Ἡ κλίμαξ θέλει νὰ συμβιβάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ παραγωγοῦ καὶ καταναλωτοῦ, προστατεύει τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων. Ἅμα δὲ παύσῃ νὰ προστατεύῃ τὸ ἓν τούτων, ἀλλάσσει φύσιν, δὲν εἶναι κλίμαξ. Ἀλλ' ἐπιτυγχάνει τὸν σκοπόν της αὕτη, ὅταν ἡ ἐξαγωγὴ τῶν σιτηρῶν ἦναι ἐλευθέρα; Ἡ κλίμαξ ὁρίζουσα ἐκ τῶν προτέρων τιμήν τινα, εἰς ἣν θέλει νὰ πωληθῶσι τὰ σιτηρά, ἐμποδίζει ὅταν ἡ τιμὴ ἐκπέσῃ διὰ συρροῆς γεννημάτων τὴν περαιτέρω εἰσαγωγήν· ὅταν δὲ ἡ τιμὴ ὑψωθῇ ἕνεκεν ἐλλείψεως, ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγήν. Κατεστρέψατε ἤδη τὸ ἓν μέρος. ἀφήσατε δηλαδὴ τὰ σιτηρὰ νὰ ἐξέρχωνται τῆς ἀγορᾶς· ἐὰν ἐμποδίσητε τώρα τὴν εἰσαγωγήν, καταστρέφετε τότε τὸν συμβιβασμὸν τῶν συμφερόντων, τὸν ὁποῖον ὑπόσχεται. Ποῦ μένει τότε ὁ καταναλωτής, ἀφοῦ οἱ σῖτοι ἐξάγονται ἀκωλύτως καὶ ἐμποδίζεται ἡ εἰσαγωγή; Τὸν ἐγκαταλείπετε εἰς τὴν ἀπληστίαν τοῦ παραγωγοῦ, ὥστε ἀφοῦ ἡ κλίμαξ ἔμεινεν ἑτερομελής, ἀφοῦ δηλονότι παρεδέχθητε τὴν κατάργησιν τοῦ ἑνὸς αὐτῆς μέρους, ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀποκτείνετε, διότι τῆς ἀφηρέσατε τὸν μόνον λόγον τῆς ὑπάρξεώς της· ἑπομένως ὡς κλίμαξ δὲν ὑπάρχει, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἂς ἴδωμεν ὅμως ἂν ἡ διατήρησις τῆς περὶ ἐξαγωγῆς καταργηθείσης διατάξεως ὠφελῇ τὴν γεωργίαν. Κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἀπηγορεύετο σχεδὸν διὰ τῆς ἀναβιβάσεως τοῦ φόρου νὰ ἐξαχθῶσι σιτηρά, ἐν ὅσῳ ἡ ἔλλειψις αὐξάνει τὴν τιμήν, διότι διὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐξάνει ὁ φόρος ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς·

δὲν δύνασαι λοιπὸν ὡς ἄτομον, ὡς χωρίον, ὡς δῆμος, ὡς ἐπαρχία νὰ παράξῃς καρπὸν ἀναλόγως τῶν μόχθων καὶ τῆς δραστηριότητός σου εὐθηνὸν καὶ καλόν, ἐὰν δὲν παράξῃ συγχρόνως ὅλον τὸ Κράτος· οὕτω π. χ. ἂν ἡ Ἀκαρνανία παραγάγῃ ἄφθονα σιτηρά, ἡ δὲ Σύρος ὄχι, ὁ Ἀκαρνὰν δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ τὴν παραγωγήν του εἰς καταναλωτὰς ἐρχομένους πρὸς αὐτὸν καὶ σπεύδοντας ν' ἀγοράσωσι τὸν καρπόν του, δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν γείτονά του Ἑπτανήσιον, διότι ἡ Σύρος, ὡς τὸ πρωτόκολλον ἀποδεικνύει, στερεῖται· ἀδιάφορον ἂν συμφέρον μεγάλον ἀπαιτῇ τὴν ἄμεσον καὶ ταχεῖαν πώλησιν, ἐὰν εὑρίσκῃ περισσοτέραν τιμὴν ὁ πωλητής· ἀλλ' εἶναι, χάρις εἰς τὴν κλίμακα, ὑποχρεωμένος νὰ μεταφέρῃ τὸ προϊόν του εἰς Σύρον, νὰ ὑποστῇ πάντα κίνδυνον θαλάσσιον, καὶ τὸ πωλήσῃ ἐκεῖ εὐθηνότερα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἀκριβώτερον. Οὕτως ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης καὶ ὁ ζῆλος, τὰ πλεονεκτήματα τοῦ κλίματος καὶ τῆς γῆς, παραλύουν, διότι πρὸς τί ταῦτα ὅταν ἡ διάθεσις τῆς παραγωγῆς μου ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν παραγωγὴν τρίτου; δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοιουτοτρόπως πρόοδός τις; Γνωρίζετε δὲ ὅτι συμφέρον πρώτιστον τοῦ πωλητοῦ γεωργοῦ εἶναι νὰ πωλῇ τὸ περίσσευμα τῶν καρπῶν του δι' ὅσης ἐνεστι ταχύτητος, καὶ δι' ὀλιγωτέρων ἐξόδων, ἀντὶ, καταλείπων τὰς ἐργασίας του, νὰ μεταφέρῃ ὁ ἴδιος τὰ προϊόντα αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς ἀγορᾶς, νὰ δαπανᾷ δὲ πρὸς τοῦτο μίαν ἢ δύω ἡμέρας καὶ οὐκ ὀλίγα ἐξόδια, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ πωλῇ αὐτὰ οὐχὶ ὡς τῷ συμφέρει, ἀλλ' ὅσον εἰς τὴν ἀγορὰν εὕρῃ, διότι ἄλλως θέλει βιασθῇ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς ἀποθήκας καὶ νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς πώλησιν δευτέραν φορὰν· κατὰ τὸ διπλοῦν δ' αὐτὸ ταξείδιον νὰ ἐξοδεύσῃ πλέον τοῦ ἡμίσεως ἴσως τῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος του· αὐτὸ ὅμως πολλὰ σπανίως συμβαίνει, καὶ ὁ γεωργὸς ἀναγκασμένος εὑρίσκεται νὰ πωλῇ μὲ ζημίαν πάντοτε. Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εὐθηνότερα συνήθως ἀγοράζει τις εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τοὺς γεωργούς, παρὰ εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς. Ὅλα ταῦτα ἤθελον ἐκλείψει ἂν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον. Ἀλλὰ ποῖος θέλει καταβάλει κεφάλαια καὶ συγκεντρώσει γεννήματα ὅταν τὸ εὐμετάβλητον τῶν πρωτοκόλλων, τὸ ἀβέβαιον τῶν τιμῶν ἀφαιρῇ πᾶσαν βάσιν ὑπολογισμοῦ; Μεχρισοῦ συγκεντρώσῃ ὁ ἔμπορος αὐτά, διὰ νὰ τὰ ἐξάξῃ ὅπου ἡ ζήτησις παρουσιάζεται μεγάλη, μία τυχαία ἔλλειψις ἐν τινι ἀγορᾷ ἀναβιβάζει τὰς τιμάς, καὶ ἀποκαθιστᾷ ἐπιζήμιον διὰ τοῦ βαρέως φόρου τὴν ἐξαγωγήν. Γνωρίζει ἔμπορον, ἐπιχειρήσαντα νὰ ἐξάξῃ

σιτηρὰ κατὰ τὸ παρελθὸν, ὅστις μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐξάξῃ αὐτὰ, ἰσχύοντος τοῦ εὐναϊκοῦ πρωτοκόλλου, ὑπεχρεοῦτο ἀπὸ τὸ ἐπόμενον πρωτόκολλον νὰ πληρώσῃ φόρον ἀνώτερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος· ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ ἔμπορος οὔτε ἐσκέφθη περὶ τοιούτου εἴδους ἐμπορίου· τὸ αὐτὸ δὲ δύναται νὰ συμβῇ καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν, διότι οὐδεὶς γνωρίζει ἐὰν τὸ ἐπιὸν πρωτόκολλον δὲν καταβιβάσῃ τὸν φόρον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ δὲν εἰσρεύσωσιν οὕτω τὰ σιτηρὰ πλέον τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ ἐμπορίου. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι, χάριν τῆς εὐλογημένης κλίμακος, ἀγορὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐμπόριον ἐσωτερικὸν δὲν δύνασθε νὰ ἔχητε καὶ ἐπιμένετε ἔτι ὅτι οὕτω προστατεύετε τὴν γεωργίαν. Πρὸ **15** ἤδη ἐτῶν μᾶς κυβερνᾷ ἡ κλίμαξ· ὁποῖα τὰ ἀποτελέσματα; Ῥίπτων τις βλέμμα ἐπὶ τοῦ πίνακος, ὃν ἡ Βουλὴ ἐζήτησε πρὸς πληροφορίαν της, παρατηρεῖ μετὰ λύπης ὅτι κατὰ μὲν τὸ **1848** ἡ βεβαιωθεῖσα πρόσοδος ἀνέβη εἰς **419,598** κοιλὰ, κατὰ δὲ τὸ **1858** μόλις ἔρθασεν εἰς **425,101**· τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐκτὸς τῶν ἐτῶν **1852** καὶ **1857** εἶναι ἀνώτερον τῆς παραγωγῆς ὅλων τῶν ἄλλων ἐτῶν, ὥστε ἀντὶ διὰ τοῦ χρόνου νὰ αὐξάνῃ ἡ παραγωγὴ ἐλαττοῦται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κλίμακος. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Μεσσηνίας, δικαιολογῶν τὴν παλινδρομίαν ταύτην παρετήρησεν ὅτι αἰτία εἶναι αἱ παρελθοῦσαι ἐποχαί· ἡ λιμοκτονία δυστυχῶς καὶ ἡ ἀναρχία κατεμάστισαν πολλάκις τὸν τόπον, πῶς ἠδύνατο νὰ προοδεύσῃ ἡ γεωργία καὶ ν' αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ ἄνευ τάξεως; Τῳόντι πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ κληθῶμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, εὕρομεν τὴν λιμοκτονίαν εἰς τὰς θύρας τῆς Πρωτευούσης, καὶ ἤδη ἐξέλιπεν εὐτυχῶς· εὕρομεν τὴν παραγωγὴν ὑπὸ τὸ βάρος περιορισμῶν καὶ φόρων ἀδίκων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θέλομεν νὰ τὴν ἀπαλλάξωμεν, ἀλλ' ἂν αὐτὴ ἡ περιοδικὴ καὶ τοπικὴ ἔλλειψις τῆς ἀσφαλείας εἶναι ἡ αἰτία τῆς ὀπισθοδρομήσεως, ἔπρεπε νὰ ἐπενεργήσῃ ἐφ' ὅλης τῆς παραγωγῆς, διότι ἐρρίπτετο ὅλης τῆς ἐνεργείας τῶν πολιτῶν, ἔπρεπε νὰ ἐπενεργήσῃ μᾶλλον ἐπὶ τῶν φυτειῶν, διότι ἐν καιρῷ ἐλλείψεως ἀσφαλείας δὲν τοποθετεῖ τις τὰ κεφάλαιά του, ὅπου θέλει βραδύνει ν' ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς καὶ νὰ ἐπανακτήσῃ αὐτά. Αἱ φυτεῖαι περιέχουν τὸ ἄτοπον αὐτὸ, ἐνῷ διὰ τῆς σπορᾶς ἐντὸς ἐξαμήνιας ἀπολαμβάνει καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς καρπούς. Διὰ τί λοιπὸν προώδευσαν αἱ φυτεῖαι καὶ μὴ προστατευόμεναι; Εἶναι δὲ ἀστεῖος ὁ ῥιφθεὶς ἐν τῷ μέσῳ ἰσχυρισμὸς ὅτι προστατεύοντες τὰ σιτηρὰ προλίξατε τὴν φυτείαν. Ὁποίου εἴδους προστασίᾳ εἶναι αὕτη, ἥτις καταστρέφει

τὸ προστατευόμενον προϊὸν καὶ ὠφελεῖ ἕτερον; τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον δὲν θέλει οὔτε ν' ἀντικρούσῃ. Δὲν μετέχει δ' ἀκριβείας καὶ ὁ λόγος ὅτι ἡ μετὰ τὸ **1848** πρόσοδος φαίνεται ἐλαττωθεῖσα, διότι ἀπαλλοτριωθεισῶν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἀπωλέσαμεν πολλὰ συμπεριλαμβανόμενα δικαιώματα ἐπικαρπίας, διότι κατὰ τὸν πίνακα αὐτὸν ἡ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ὑπερέβη τὰς **52000** στρεμμάτων· ἂν ὑποθέσωμεν δηλαδὴ ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐκαλλιεργοῦντο πρὶν δημητριακοὺς καρποὺς, (γνωρίζετε δὲ ἂν ἀπαλλοτριῶνται καλλιεργημέναι γαῖαι ἢ ὄχι) ὅτι ὅλαι ἐξακολουθοῦσιν ἐπίσης νὰ σπείρωνται καὶ σὺχὶ νὰ φυτεύωνται, ὡς γίνεται, καὶ ὅτι θέλουν παράξει κατὰ μέσον ὅρον ἀνὰ **5** κοιλὰ τὸ στρέμμα, ἤθελομεν ἔχει **250,000** κοιλῶν παραγωγὴν, τὰ ὁποῖα φέρουσι δικαίωμα **51,000**. Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅλην αὐτὴν τὴν αὔξησιν ἐντὸς δεκαπενταετοῦς προστασίας, φρονεῖτε ὅτι ἡ αὔξησις αὐτὴ σημαίνει πρόοδον; Ἀπὸ τοῦ **1848** ἔτους αἱ γεωργικαὶ οἰκογένειαι ηὔξησαν, ἡ ἐργασία ηὔξησε, τὰ κεφάλαια ηὔξησαν, ἅπασα ἡ παραγωγὴ ἐπολλαπλασιάσθη καὶ μόνος ὁ κλάδος οὗτος τῆς γεωργίας δὲν ἐβελτιώθη, μόνη ἡ παραγωγὴ αὕτη ἐσταμάτησεν ὅπου ἦτον, ἐνῷ ὅλαι αἱ ἄλλαι προέβησαν θαυμασίως· σημαίνει λοιπὸν πρόοδον τοῦτο ἢ ὀπισθοδρόμησιν; Ὅταν ἀνθ' ἑνὸς ἐργάζωνται δύω, καὶ ὅμως ἡ παραγωγὴ μένῃ ἡ αὐτὴ, λέγετε ὅτι ἡ παραγωγὴ αὕτη προώδευσε; Τὸ παρελθὸν δὲν παρουσίαζεν ἀληθῶς πλήρη ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, ἀλλὰ δὲν ἀρνεῖσθε ὅτι εἰς μὲν τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τοῦ **1848** ἐπικρατεῖ πλήρης ἡσυχία, εἰς δὲ τὰς νήσους δὲν ἐταράχθη οὐδέποτε. Ποῖα δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς παραγωγῆς εἰς πρὸς αὐτὰ τὰ μέρη; ἀκούσατε τί λέγουν κατὰ δυστυχίαν οἱ ἀριθμοί. Κατὰ τὸ **1848** ἡ πρόσοδος τῶν σιτηρῶν τῆς Πελοποννήσου (ὁμιλεῖ μόνον περὶ σίτου, ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀναλογία ὑπάρχει καὶ διὰ τὰ λοιπὰ) ἀνέβαινεν εἰς **180** χιλ., τὸ δὲ **1858** μόλις ἔρθασεν εἰς **167,000**, ἔλαττον **13000** κοιλά. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι εἰς τὸν τόπον τῆς ἡσυχίας, τὴν Πελοπόννησον, ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν ἠλαττοῦτο, ἐνῷ ἡ τῶν φυτειῶν ἐπολλαπλασιάζετο· τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ νήσους, ὅπου κατὰ τὸ **1848** ἡ πρόσοδος τοῦ σίτου ἀνέβαινεν εἰς **10,000** κοιλῶν, τὸ δὲ **1858** εἰς **6000** κοιλά, ἔλαττον **4000**. Πῶς δὲ συμβαίνει μία ἐν γένει κατάστασις πραγμάτων νὰ ἐφάπτηται μόνης τῆς προσόδου τῶν δημητριακῶν καρπῶν, καὶ νὰ τὴν ὀπισθοδρομῇ, νὰ ἀναπτύσσῃ δὲ ἅπαντα τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς καλλιεργείας; Οὐδεὶς λοιπὸν τῶν προταχθέντων λόγων δύναται νὰ ἀποδείξῃ τὴν κλίμακα προστατεύουσαν τὴν παραγωγὴν, καὶ αὐ-

τὴν δὲ τὴν προστασίαν της γνωρίζετε ἀντὶ πόσων ἑκατομμυρίων ἠγοράσατε, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ ἐπασχολήθωσιν ἐπωφελῶς καὶ νὰ αὐξήσωσι μεγάλως τὸν δημόσιον πλοῦτον; Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς μας, οἵτινες βασίζονται ἐπὶ ἀριθμῶν τοῦ μέσου ὅρου, ἡ Ἑλλὰς ἐπλήρωσε κατὰ τὸ διάστημα τῆς κλίμακος φόρον εἰσαγωγῆς 3,400,000 περίπου δραχμῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ φόρου τῆς ἐξαγωγῆς, ὅστις ἀναβαίνει εἰς ἱκανὸν ἐπίσης ποσὸν, ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τὴν γεωργίαν. Ἀλλ' ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι, λέγουσιν, ἀκριβής, καθ' ὅσον ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν σύγκειται καὶ ἀπὸ τὸν φόρον τῶν 10 λεπτῶν, τὸν ὁποῖον πολλοὶ μῆνας κατ' ἔτος ἐπλήρωναν τὰ σιτηρὰ εἰσαγόμενα. Τοῦτο δύναται νὰ ἦναι ἀληθὲς, ἀλλὰ τότε ἡ κλίμαξ ἄφινεν ἐναντίον τοῦ προορισμοῦ της τὰς πύλας τοῦ Κράτους ἀνοικτὰς εἰς τοὺς ξένους σίτους. Οὐδεμίαν ἐπομένως ἔδωκε προστασίαν. Ὑπάρχει ὅμως ἄλλος μέσος ὅρος τῶν τιμῶν μᾶλλον ἀκριβής. Ὁ κατὰ τὰ ἔτη 1849, 1850 καὶ 1851, κατὰ τὰ ὁποῖα συνεχῶς ἐτηρήθη ἀπὸ 50 λεπτὰ μέχρι μιᾶς δραχμῆς, ὁ κατὰ τὰ ἔτη λοιπὸν αὐτὰ κατὰ μέσον ὅρον ἐπιβληθεὶς φόρος εἰς τὸν λαὸν ἀναβαίνει εἰς 1 1/2 ἑκατομμύριον· ποῖα δὲ τὰ ἀποτελέσματα; Τὸ 1852 ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Χρηστίδης καθεύδων ὡς καὶ τὸ ἔθνος ἅπαν ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ἀλλὰ ψευδῆ σκιὰν τῆς κλίμακος, ἐγείρεται αἴφνης καὶ ἀνακαλύπτει ὅτι ἡ κλίμαξ τὸν ἠπάτα, ὅτι παρουσιάζουσα ἀφθονίαν ἐψεύδετο, ὅτι ἡ ἀληθὴς κατάστασις ἦτον ἡ σιτοδεία, καὶ ἐνῷ ὁ ὑπουργὸς δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1852, ἐὰν δὲν τὸν ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ἔλεγεν ὅτι ἡ σιτοδεία τοῦ 1851 ἔκαμε τοὺς γεωργοὺς νὰ στερῶνται σπόρου, καὶ πολλοὶ τούτων αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχε πληροφορίας, πρὸ πολλοῦ βεβαίως συλλεχθείσας, καὶ ἐζήτει τὴν ἄδειαν τῶν Βουλῶν νὰ δανείσῃ αὐτοὺς, ἡ εὐλογημένη κλίμαξ καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν Φεβρουάριον ἐβεβαίου, ὅτι ὑπῆρχεν ἀφθονία γεννημάτων, καὶ ἐπέβαλε φόρον εἰσαγωγῆς 50 λεπτῶν. Ἡ ἀνακάλυψις, ὡς βλέπετε, ἐπῆλθεν αἰφνιδίως, ἡ ἀγορὰ ὑπῆρχε κενὴ, διότι ἡ κλίμαξ μᾶς ἠπάτα, ὁ φόβος τῆς σιτοδείας διαδοθεὶς ηὔξησε πέραν τῶν ἀναγκῶν τὴν ζήτησιν, ὡς συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καὶ οὕτως ἡ τιμὴ τῶν σίτων εἰς αὐτὴν τὴν σιτοφόρον Λαμίαν ἀπὸ δραχ. 5:95 ἀνέβη εἰς δρ. 7:70 τὸ κοιλὸν, καὶ οὕτω μέχρι τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐζημιώθητε ἴσως ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ὡραίου παιγνιδίου τῆς κλίμακος. Ἐνθυμοῦνται δὲ πάντες ὅτι τὸ ἔτος ἐκεῖνο οὐ μόνον ἦτον ἔλλειψις σιτηρῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ πλήρης ἀχρηματία.

Ἐνθυμεῖται ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ μιᾷ φωνῇ ἔλεγον ὅτι ἡ ἐπαρχία των πάσχει, ὁ δῆμός των ὑποφέρει, καὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως οὐ μόνον ἄρτον, ἀλλὰ καὶ χρηματικὸν, καὶ ὁ δῆμος Ὀρχομενοῦ, ὁ πλουσιώτερος καὶ μᾶλλον εὔφορος δῆμος τῆς Ἑλλάδος, ἐστέναζεν ὑπὸ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν πεῖναν. Ἐπληρώσατε λοιπὸν ἑκατομμύρια φόρον διὰ νὰ συνδράμητε τὸν γεωργὸν, καὶ ὅμως ἓν μόνον ἔτος ἡ παραγωγὴ τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ δὲν εἶναι ἄφθονος καὶ ἀποθνήσκει τῆς πείνης· τὸν προστατεύετε διὰ νὰ τὸν πλουτίσητε, καὶ ὅμως ἐν καιρῷ ἐλλείψεως ἅπασαι αἱ ἄλλαι τάξεις, τὰς ὁποίας ἀδικεῖτε ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπαρκοῦν, μόνοι δὲ αὐτοὶ ἀποθνήσκουν τῆς πείνης· δίδετε προστασίαν διὰ νὰ αὐξήσητε τὴν παραγωγὴν ἢ τὴν ἀξίαν ἑνὸς προϊόντος· ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν εἴδατε τὰ ἀποτελέσματα· ὁποῖα δὲ ὑπῆρξαν ὡς πρὸς τὰς τιμάς; Κατὰ τὸν ἀνὰ χεῖρας πίνακα, ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν καθ' ὅλα τὰ ἔτη διετηρεῖτο μεταξὺ τῶν δραχ. 5:50 μέχρι τῶν 6, ἐξαιρέσει τῶν ἐτῶν 1854 μέχρι τοῦ 1858, καθ' ἃ ἡ ὑπερτίμησις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ζήτησιν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν προστασίαν τῆς κλίμακος. Καὶ λοιπὸν ὑπεβλήθημεν εἰς φορολογίαν ἑκατομμυρίων χωρὶς οὔτε ἡ παραγωγὴ νὰ αὐξήσῃ οὔτε ἡ τιμὴ νὰ βελτιωθῇ. Θέλετε διὰ τῆς προστασίας τῆς ἀκριβείας, νὰ βοηθήσητε τοὺς γεωργούς· ἀλλὰ γνωρίζετε ὅτι ἐκ τῶν γεωργῶν μόλις τὸ 1/10 πωλεῖ σῖτον, οἱ δὲ λοιποὶ ἀγοράζουν ἢ μόλις ἀποζῶσιν ἐκ τῆς παραγωγῆς των; Ἡ ὑπερτίμησίς του ἑπομένως θέλει ὠφελήσει τὴν ὀλιγάριθμον τάξιν τῶν πωλητῶν γεωργῶν, βλάψει δὲ τὸ πλῆθος τῶν καταναλωτῶν γεωργῶν. Ὑπερτιμῶντες λοιπὸν τὰ σιτηρὰ, καταστρέφετε τοὺς καταναλωτὰς γεωργοὺς, διότι θέλουν ἀγοράζει ἀκριβὰ τὸν ἄρτον των, θέλουν τὸν παράγει ἀκριβώτερα, διότι διὰ νὰ παράξουν, ἔχουν ἀνάγκην ἐργαλείων, ζώων κ.λπ., τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀγοράζει ἀντὶ περισσοτέρων χρημάτων, διότι, εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν, οἵτινες εἰς τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς ὑπολογίζουσι καὶ τὸν ἀκριβώτερον ἄρτον, τὸν ὁποῖον καταναλίσκουσι, στοιχίζει ἀκριβώτερα, καὶ ἡ κλίμαξ εἶναι χρήσιμον τυφλὸν κερδοσκοπικὸν μέσον εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, πωλούσης πρὸς ἑταιρίαν ἐμπορικήν. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἑταιρία ἐμπορικὴ, ἐσκέπτετο νὰ κερδίζῃ πωλοῦσα μὲ ὑπερτίμησιν πρὸς βλάβην τοῦ λαοῦ, δι' αὐτὴν τίποτε δὲν ἦτον εὐκολώτερον παρὰ νὰ ἐκδίδῃ ἓν πρωτόκολλον ὑποτιμημένον τὸν μῆνα, καὶ τοῦτο εἰς μίαν ἢ δύω ἐπαρχίας, καὶ οὕτω κανονίζουσα τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, νὰ ἀποκλείῃ τὰ ἐξωθεν σιτηρὰ, πωλοῦσα τὰ ἰδικά της μὲ ὑπερτίμησιν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἔμπο-

ρος, τὸ συμφέρον αὐτῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινῆς περιουσίας, εἰς τὴν πρόοδον ἐν γένει τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ κοινοῦ πλούτου, καὶ διὰ τοῦτο ῥίπτει τὸ ὄργανον αὐτὸ ἀπὸ τὰς χεῖράς της, τὸ ῥίπτει χάριν τοῦ λαοῦ, τὸ ῥίπτει διότι δὲν θέλει νὰ κερδοσκοπήσῃ, καὶ σεῖς τὸ ἀποκρούετε, τὴν ἀναγκάζετε νὰ τὸ κρατήσῃ;

Ἂν παρετηρήσατε εἰς τὸν πίνακα τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν, εἴδατε βεβαίως ὅτι οὐχὶ ἄνευ σκοποῦ ἀναντιῤῥήτως, καὶ ὅμως συμβαίνει ὥστε καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ γεωργὸς πληρόνει συνήθως τοὺς φόρους του, κατ' αὐτὴν ν' αὐξάνῃ καὶ ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ νὰ ἀποδιώκωνται τὰ ξένα σιτηρά, οὕτω δὲ ὑψόνονται αἱ τιμαὶ καὶ ὁ γεωργὸς θέλων νὰ κρατήσῃ τὸν φόρον του διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ζημίας τῆς μετακομίσεως καὶ τῆς ἀποθήκης, πληρόνει αὐτὸν εἰς ἀνωτέραν τιμήν, ἐνῷ καθ' οὓς μῆνας εἰσέρχονται τὰ σιτηρά, ὁ φόρος ὑπάρχει καταβιβασμένος εἰς 10 λεπτά· ζημιοῦται καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ γεωργός. Ἡ κλίμαξ, κανονίζουσα τὰς τιμὰς, εἶναι ἄδικος καὶ πρόξενος ἀνισότητος, διότι ἐκ τῶν προτέρων ὁρίζει τὴν τιμὴν εἰς δραχμὰς 6, καὶ περιορίζει ἀδιακρίτως πάντας ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ὅρου, ἐνῷ ἡ τιμὴ αὕτη εἰς τινας ἀφίνει μέγα κέρδος, ἄλλων δὲ οὔτε τὰ ἔξοδα καλύπτει, διότι ὁ παραγωγὸς ζημιωθεὶς καὶ ζητῶν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ζημίαν εἰς ἄγονον ἔτος, δὲν δύναται, διότι ἡ κλίμαξ ἀνοίγουσα τὰς πύλας τῆς ἀγορᾶς, προκαλεῖ τὴν εἰσαγωγὴν ξένων γεννημάτων. Ὅπου ἡ κλίμαξ διέπει τὰ σιτηρά, αἰφνίδιοι κυματισμοὶ λαμβάνουν χώραν εἰς τὰς τιμάς, οἵτινες καταστρέφουν ὁτὲ μὲν τὸν παραγωγὸν, ὁτὲ δὲ τὸν καταναλωτήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀγορὰ ποτὲ δὲν εὑρίσκεται προμηθευμένη ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, διότι τὸ ἐμπόριον μὴ γνωρίζον ποία ἡ κατάστασις τῆς παραγωγῆς δὲν δύναται νὰ προβλέψῃ, ἐν περιπτώσει μὲν σιτοδείας, ὡς κατὰ τὸ 1852, ἐπέρχεται ἡ βλάβη τῶν καταναλωτῶν, διότι ἐπερχομένη αἰφνιδίως ὑπερτιμᾷ πλέον τοῦ δέοντος τὰ σιτηρά· ἐν περιπτώσει δὲ ἀφθονίας, ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον δὲν εἶχε προετοιμάσει ἀγορὰς πρὸς ἐξαγωγὴν, καταστρέφει τοὺς παραγωγούς. Ἡ κλίμαξ ἠδύνατο νὰ μὴ συναδεύηται ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἄτοπα, ἐὰν παρέκειντο εἰς τὸ διατηροῦν αὐτὴν κράτος ἀποθῆκαι πρὸς προμήθειαν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, καὶ ἀγοραὶ πρὸς καταναλωσιν ἐν καιρῷ ἀφθονίας. Ἡ εἰσφορὰ καὶ ἡ ἀφορία εἶναι ἀποτελέσματα ξένα πάσης νομοθετικῆς διατάξεως, καθὼς καὶ ἡ ὑποτίμησις ἢ ὑπερτίμησις τῶν σιτηρῶν· ἀναγνώσατε τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλετε ἀπαντήσει

παντοῦ τοῦτο, ἐναντίον ὅλων τῶν νομοθετικῶν συνδυασμῶν καὶ ὅλων τῶν ἀπαγορεύσεων τῆς κλίμακος. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἡμεῖς λογαριάζομεν ἄνευ τοῦ οἰκοκύρου, κατὰ τὸ λεγόμενον. Ἐμπορευόμεθα τὸν ἄρτον τοῦ λαοῦ καὶ σκεπτόμεθα πόσον αὐτοῦ μέρος ν' ἀφαιρέσωμεν καὶ νὰ τὸ προσθέσωμεν εἰς τὴν πρόσοδον τοῦ πωλητοῦ· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι σκληρόν. Ὑποθέσατε ἕνα δυστυχῆ οἰκογενειάρχην ἐπιστρέφοντα τὸ ἑσπέρας κεκοπιακότα ἀπὸ τὴν πολύμοχθον ἐργασίαν του εἰς τὴν καλύβην αὐτοῦ, ὅπου ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα του πεινῶντα τὸν ἀναμένουσιν ἀνυπομόνως διὰ νὰ τοὺς δώσῃ ἄρτον, ἀλλὰ παρὰ τὴν θύραν ἱστάμενος εἷς φορολόγος τοῦ δημοσίου τοῦ ἁρπάζει τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας του ἀποκτηθέντος ἄρτου, διατί; διότι ἠγόρασεν αὐτὸν εὐθηνὰ, καὶ ἀφίνει τὸν οἰκογενειάρχην λιμώττοντα· τί ἠθέλατε αἰσθανθῆ ἐὰν παρευρίσκεσθε εἰς τοιαύτην σκηνήν; Θέλετε νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του ὁ γεωργὸς, καὶ ἀρνεῖσθε τοῦτο εἰς τὸν ἐργάτην. Νομίζετε ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς περιουσίας εἶναι ἱερώτερα τῶν δικαιωμάτων τῆς ὑπάρξεως, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιοῦται νὰ κλουτήσῃ μᾶλλον ἢ νὰ ζήσῃ, καὶ διὰ τοῦτο λυπεῖσθε ὅταν βλέπετε τὴν ζωὴν εὐθηνὴν, καὶ διὰ τοῦτο θέλετε νὰ τοῦ προσδιορίσητε ποῦ καὶ πόσον ν' ἀγοράζῃ τὸν ἄρτον του, διὰ νὰ τὸν ἀγοράζῃ ἀκριβώτερον· δὲν εἶναι ἄδικον καὶ σκληρὸν τοῦτο; Ὁμιλοῦντες περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου τοῦ ἄρτου σᾶς εἶπον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἀποκρούσητε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, διότι καὶ ἐν Εὐρώπῃ τὰ προϊόντα σας φορολογοῦνται βαρέως, καὶ νομίζετε, Κύριοι, ὅτι δὲν εἶναι δυστυχέστερος ὁ λαός, ὅστις ἀγοράζει ἀκριβώτερα τὰ προϊόντα ὅσων ἔχει ἀνάγκην, καὶ ὅτι ἡ ζημία δὲν πίπτει μᾶλλον ἐπ' αὐτοῦ; Ἡ συναλλαγὴ δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ἀνταλλαγὴ ἀξιῶν. Ὑποθέσατε λοιπὸν δύω ἔθνη, παράγοντα ἕκαστον ἀξίαν 1000 δραχμῶν, τὴν ὁποίαν μεταφέρουν ἀλλαχοῦ, τὴν ἐκποιοῦν, ἀγοράζουν ἄλλα εἴδη ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα μεταφέρουν εἰς τὰς χώρας των. Ὑποθέσατε ὅτι τὸ ἓν ἔθνος, δίδον ὀλίγους φόρους, διανέμει τὸ ἥμισυ τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν λαὸν, ὅστις ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας του, τὸ δὲ ἕτερον τὸ ἡμισυ τὸ δίδει ὡς φόρον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἁρπάζον αὐτὸ ἀπὸ τὸν λαόν. Ποῖον τῶν δύο τούτων ἐθνῶν θεωρεῖται εὐτυχέστερον; καὶ τίνας ἐκ τῶν κατοίκων τῶν δύω αὐτῶν ἐθνῶν θεωρεῖτε εὐδαιμονεστέρους; Ἐνταῦθα ἂς τῷ ἐπιτραπῇ, παρεκβαίνων τοῦ λόγου του, νὰ παρατηρήσῃ ὅτι κατ' αὐτὸν ἐν τῇ Βουλῇ δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος διὰ πᾶν ὅ,τι λέγεται ἐκτὸς αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἄλλοι πρὸ

αὐτοῦ ἐποίησαν λόγον περὶ τούτου, λέγει, ὅτι, ὡς διαβίβεται, διάφοροι ἔξωθεν ἔλαβον χώραν ῥαδιουργίαι, σκοπὸν ἔχουσαι νὰ μεταβάλλουν τὸ κοινωνικὸν αὐτὸ ζήτημα εἰς ζήτημα προσωπικόν. Ὡς ὑπουργὸς πολλὰ ὀλίγον φροντίζει· ὡς βουλευτὴς ὅμως ἀγανακτεῖ, διότι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἀντὶ ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν νοῦν τῶν βουλευτῶν διὰ νὰ τοὺς πείσουν, προσπαθοῦν διὰ ψευδῶν διαδόσεων νὰ τοὺς παρασύρουν. Ἀποκρούει τὸ σύστημα τοῦτο ὡς τεῖνον νὰ προσβάλῃ καὶ ταπεινώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν ὑποθέτουν ὡς μὴ ἐμπνεομένην ἀπὸ ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις, καὶ διὰ τοῦτό τινες τολμῶσι νὰ καταφεύγωσιν εἰς ἀποπλανήσεις. Ὡς βουλευτὴς λοιπὸν ἀποκρούει τὸ σύστημα τοῦτο καὶ ἐλεεινολογεῖ τοὺς τυχὸν καταφεύγοντας εἰς αὐτό.

Ὑπανερχόμενος ἤδη εἰς τὸ κύριον ζήτημα συμπεραίνει, ὅτι ὡς ἀποτέλεσμα τῆς δεκαπενταετοῦς αὐτῆς προστασίας ἔχομεν τὴν στασιμότητα εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν σιτηρῶν, ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν, καταστροφὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, βλάβην τοιαύτην εἰς τοὺς γεωργούς, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ζῶσιν ἄνευ ἐλέους καὶ βοηθείας, καὶ ἐν γένει τὴν κλίμακα αὐτὴν, ὄργανον καταπιέσεων καὶ ἀδικιῶν. Ἔχετε πίστιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν καθὼς ἔχομεν καὶ ἡμεῖς. Ἀναγνώσατε τὴν ἱστορίαν ἡμῶν καὶ θέλετε ἴδει, ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀντιταχθεῖσα κατὰ τοῦ δεσποτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐξῆλθε νικήτρια. Καὶ ἂν ἔχητε τί μέγα, τί ἔνδοξον ἐν τῇ ἱστορίᾳ σας, τοῦτο τοῦ δεσποτισμοῦ ἢ τῆς ἐλευθερίας εἶναι τέκνον; Χθὲς ἔτι αἱ ναυτικαὶ νῆσοι, πτωχαί, ἄνευ μέσων, ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας, μὲ τὸ πνεῦμα, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν τόλμην των ἐρρίφθησαν εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, παρετάχθησαν κατὰ τῆς πανισχύρου εὐρωπαϊκῆς ναυτιλίας καὶ κατέστησαν ἐπίζηλοι. Αὐτὸ τὸ ὡραῖον κυβερνητικὸν σύστημα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ζῆτε, δὲν εἶναι σύστημα ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ; καὶ φοβεῖσθε τὴν ἐλευθερίαν; ἀμφιβάλλετε εἰς τὴν ζωτικότητα καὶ τὰς δυνάμεις τῆς πατρίδος σας; Ἔχετε λοιπὸν πίστιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὅπως ἔχομεν καὶ ἡμεῖς, καὶ μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὸ βῆμα τοῦτο εἶναι ναὸς ἐγερθεὶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του δὲν τῷ ἐπιτρέπει, καὶ τὸ ζήτημα ἐξηντλήθη, δὲν ἤθελεν ἐπανέλθει εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ ἐπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν, ἐὰν

λόγοι τινὲς χθὲς καὶ σήμερον ῥηθέντες δὲν τὸν ἠνάγκαζον νὰ λάβῃ καὶ πάλιν τὸν λόγον ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν ψῆφόν του.

Χθὲς δύω βουλευταὶ ὑποστηρίξαντες τὸ νομοσχέδιον εἶπον ὅτι ἐπὶ σπουδαίων ἀντικειμένων ὀφείλομεν νὰ συζητῶμεν ἄσχετοι συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν· ὁ δὲ ὑπουργὸς σήμερον ἐπαναλαβὼν τὰ αὐτὰ, ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ τὰς ἀντιρρήσεις εἰς ἐξωτερικὰς ῥαδιουργίας. Ἁπάντων λοιπὸν εἰς ταῦτα παρατηρεῖ ὅτι ἐρχόμενοι νὰ συζητήσωμεν ζήτημα ἀπασχολήσαν σπουδαίως τοσούτους μεγάλους νόας, ζήτημα περὶ οὗ τοσαῦτα ἐγράφησαν ὑπὸ σπουδαίων ἀνδρῶν καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἐλύθη εἰσέτι ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, δὲν ἤλπιζε ν' ἀκούσῃ λόγους τοιούτους ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Ῥαδιουργούμεθα λοιπὸν καὶ παρασυρόμεθα ἐρχόμενοι μετὰ παῤῥησίας, θάῤῥους καὶ εἰλικρινείας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην μας καὶ νὰ δώσωμεν κατὰ πεποίθησιν τὴν ψῆφόν μας; Τοιαύτη μομφὴ δὲν ἁρμόζει βεβαίως εἰς ἡμᾶς. Μόνη ἡ ὑπουργικὴ πίεσις εἶναι βαρεῖα καὶ ἀποτελεσματικὴ, καὶ λυπεῖται ἀκούων τοιαύτας ἰδέας ἐκτιθεμένας ὑπὸ τοῦ ἐντίμου συμπολίτου του ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἤδη δὲ θέλει περιορισθῇ εἰς ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις, ἀρχόμενος ἀπὸ τοὺς εἰπόντας ὅτι τὸ σύστημα τῆς κλίμακος εἶναι ὀπισθοδρομικὸν καὶ ὅτι τὸ κατεδίκασεν ἡ Ἀγγλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ὁλλάνδα καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει οὐδ' ἡμεῖς νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τοιοῦτον σύστημα. Ἀλλ' ἀγνοοῦν ὅτι ἕκαστον ἔθνος ἔχει ἰδίας περιστάσεις καὶ ἰδίας ἀνάγκας καὶ ἐπομένως ἰδίαν πεῖραν καὶ ἰδίαν θεωρίαν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νομοθετοῦντες νὰ ὁδηγώμεθα ἐξ ἄλλων ἐθνῶν; Τὸ Βέλγιον ἔχει γῆν καλλιεργήσιμον 20 ἑκατομμυρίων στρεμμάτων, ἐξ ὧν · · ἑκατομμύρια χρησιμεύουσιν εἰς σπορὰν σιτηρῶν. Ἄλλως τὸ Βέλγιον δὲν εἶναι ἔθνος ἀρτισύστατον, ἔχει ὁπλοποιεῖα καὶ ἄπειρα βιομηχανικὰ καταστήματα κρείττονα καὶ ἐκείνων τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ γεωργία της εἶναι εἰς καλλιτέραν κατάστασιν ἀπὸ τὴν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἑλβετία εἶναι μέρος ὀρεινὸν, μὴ ἔχον μέρη παραγωγὰ, ἡ δὲ Ὁλλανδία εἶναι τόπος ἐμπορικός. Θέλετε λοιπὸν νὰ παραβληθῆτε καὶ σεῖς μὲ τὰ ἔθνη αὐτά;

Σᾶς εἶπον, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ποριζόμεθα τὰ πρὸς ζωάρκειαν οὐχὶ ἐκ τῆς γεωργίας, ἀλλ' ἐκ τῶν φυτειῶν καὶ ἄλλων ἐργασιῶν. Ἀλλ' αἱ φυτεῖαι εἶναι προϊὸν τῶν πεδινῶν δήμων, οἱ δὲ ὀρεινοὶ κύριον εἰσόδημα ἔχουν τὰ σιτηρὰ, διὰ τῶν ὁποίων θροκπεύουσι τὰς ἀνάγκας των.

Θέλετε ν' ἀναπτύξητε τὴν παραγωγήν σας; εἶπεν ὁ ὑπουργός, ἀνοίξατε τὰς θύρας τῆς εἰσαγωγῆς· ἀλλὰ πῶς θέλετε ν' ἀναπτυχθῇ ἡ παραγωγή, ἀφ' οὗ πάντες ὡμολόγησαν ὅτι τὰ προϊόντα ἡμῶν δὲν δύνανται νὰ ἔλθουν εἰς συναγωνισμόν;

Ἀλλὰ σᾶς λέγουν, ἡμεῖς ζητοῦμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ σεῖς τὸ ἀπαγορευτικὸν σύστημα, προσδιορίζοντες τόπον καὶ χρόνον. Ἂν ταῦτα ἦναι ἀληθῆ, καταστρέψατε τότε ἐν γένει τὰ τελωνεῖα, τὰ ὁποῖα θέτοντα ὅρια εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, προσδιορίζουν τόπον καὶ χρόνον.

Τὸ κυριώτερον δὲ ἐπιχείρημα τῶν ἐναντίων εἶναι ὅτι ἡ κλίμαξ δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ τόπου. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀνεγνωρίσαμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ διὰ τοῦτο σᾶς εἴπομεν ν' ἀνεύρητε τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως. Νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ προσλαμβάνωνται καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρωτοκόλλων; πράξατε ὅ,τι νομίσετε συντελεστικὸν εἰς τὸ νὰ προσεγγίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μὴ καταστρέφετε τὴν κλίμακα.

Θέλετε νὰ ἐπιβαρύνητε τὸν δυστυχῆ λαόν, μᾶς λέγει ὁ ὑπουργός, ἐνῷ ἡμεῖς τοὐναντίον τὸν συντρέχομεν. Ἀλλ' ἀπατᾶται ὁ ὑπουργός, διότι ἡμεῖς σήμερον λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἐργάτην καὶ θέλομεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸ ἡμερομίσθιόν του καὶ τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς του. Μὴ σᾶς πτοῇ δὲ ἡ ἀκρίβεια τοῦ ἄρτου, διότι αὐτὴ μάλιστα ἐξασφαλίζει τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐργάτου. Ἰδοὺ τί ἔλεγεν ὁ Μιλνὲρ, διευθυντὴς τῶν δύω Φλανδριῶν, εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Βελγίου κατὰ τὸ **1854**. «Ὅσάκις ὁ ἄρτος εἶναι εὐθηνότερος, τότε αὐξάνουσιν οἱ πτωχοί, καὶ διὰ τοῦτο τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα καταφεύγουσιν εἰς ἄλλα μέσα πρὸς διατροφήν των.»

Τελευτῶν δὲ τὰς παρατηρήσεις του, ἵνα μὴ φανῇ ὀχληρός, λέγει ὅτι χωρὶς οὔτε τὰ διαδιδόμενα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, οὔτε εἰς τινος ἐφημερίδος τὰς ἀπειλὰς νὰ προσέξῃ, θέλει δώσει τὴν ψῆφόν του σύμφωνα μὲ τὰς πεποιθήσεις του.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζητήσεως συνηνέσει τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Θεόδ. Κολοκοτρώνην καὶ Π. Καμπάνην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 79 κατὰ 20.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ο
Π. Καμπάνης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Λιαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσάκρης		Α. Δεκιγάλας	Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκαῦφος	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ο
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Ταντάρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ο
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Θ. Τσαννετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαβασιλείου	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν
Ἀνδρ. Ζέρβας	Ο	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Λεώπουλος	Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Α. Χ. Λόντος	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Π. Πατρινὸς	
Γ. Ν. Ῥιβελιώτης		Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδὴς	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Ἀναγνώστης Τσάκης	Ο	Γεώργιος Μπάστας	
Γ. Κεφάλας	Ο	Ἰωάν. Σκαβέντσος	Ν
Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Κωνστ. Πλατὺς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Ν. Κανεβός	Ν	Δημ. Σταΐκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Κ. Δουζίνας	Ο
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος		Παντολέων Κουντουριώτης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δακὸς	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Καναλλόπουλος	Ν	Λύγερινὸς Ἀδέρωφ	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ο
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Ἀναγν. Μάντσαρης	Ν
Ν. Πανουργιᾶς			

Ἐπὶ δὲ τοῦ 1 ἄρθρου λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἔθωκεν ἀληθῶς ἀφορμὴν εἰς ἀνάπτυξιν ὡραίων ἰδεῶν, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξετέθησαν ἀρχαὶ ὑπὲρ τῆς

ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὲρ τῆς προστασίας. Ἀλλ' ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὰ λεχθέντα ἦσαν περιττὰ κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα, καθ' ὅσον τὸ νομοσχέδιον οὔτε εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, οὔτε εἰς τὴν προστασίαν ἀνήκει, ἀλλὰ σκοπὸν μόνον ἔχει νὰ καταστήσῃ φόρον ὡρισμένον τὴν κινητὴν φορολογίαν τῶν σιτηρῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ σταθερὰ φορολογία ἔχει τὰ πλεονεκτήματά της, διὰ τοῦτο κηρύσσεται ὑπὲρ αὐτῆς.

Παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ὅσα ὁ ὑπουργὸς ἐξέθεσεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, παραβιάζονται καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν ἀλεύρων. Δὲν πρέπει, εἶπον, νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν λαὸν ν' ἀγοράζῃ ἀκριβὰ τὸν ἄρτον. Ἀλλ' ἂς ἰδῶμεν ἂν τὸ νομοσχέδιον συμφωνῇ μὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην. Ἠξεύρετε ὅτι ὅλαι αἱ νῆσοι πρὸ πάντων τρώγουσι σῖτον ξενικόν, μία δὲ οἰκογένεια ἀπὸ 6 μέλη ἔχει ἀνάγκην 50 μέχρις 60 κοιλῶν κατ' ἔτος. Ἀλλ' ἂς παραδεχθῶμεν κατὰ μέσον ὅρον τεσσαράκοντα κοιλά, διὰ τὰ ὁποῖα θέλει πληράνει φόρον κατ' ἔτος δραχμὰς 20. Ὁ φόρος οὗτος εἶναι βεβαίως βαρὺς διὰ τὰς νήσους, αἵτινες στεροῦνται παντὸς προϊόντος καὶ κινδυνεύουσι νὰ ἐρημωθῶσι, διότι οἱ κάτοικοι, μὴ δυνάμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἐν τῷ τόπῳ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀναχωροῦσιν ἀλλαχοῦ ἐπιδιώκοντες πόρον ζωῆς.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῶσι λοιπὸν αἱ ὡραῖαι ἰδέαι, ὅσας ἐξέθεσαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ἔπρεπεν ὁ φόρος νὰ ἦναι μικρότερος, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει ὁ μὲν φόρος τοῦ σίτου νὰ καταβιβασθῇ εἰς 35 λεπτὰ κατὰ κοιλόν, ὁ δὲ τῶν ἀλεύρων εἰς λεπτὰ 2 κατ' ὀκάν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀρίκισιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Βουλῆς τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ τῆς προτάσεως· ἐζήτησέ τις νὰ ἐκφράσῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἰδέαν του, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀναγκαία ἡ διαδήλωσις τῆς ἰδέας της ἐπὶ τῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προτείνῃ οὐδεμίαν γνώμην, διότι τὸ νομοσχέδιον, ὅπως ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλήν, τὸ συνέταξεν ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν καὶ δὲν δύναται ἤδη νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ χωρὶς πρότερον νὰ σκεφθῇ, προκειμένου μάλιστα περὶ τροποποιήσεως φόρων.

Οὕτω δὲ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, ἡ Βουλὴ

ανέβαλε διὰ τὴν αὔριον τὴν ἐπὶ τῆς γενομένης προτάσεως ἀπόφασίν της, καὶ οὕτως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης,
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 23 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν, ὡς ἀπερασίσθη προηγουμένως.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ὑφηρολεκτῶν Θ. Κολοκοτρώνη καὶ Κ. Ποντροπούλου κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἔλαχον δὲ οἱ Ν. Τσέλιος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος, Γ. Μαυρομιχάλης, Π. Κανελλόπουλος, Χ. Σουμαρίπας, Α. Ζέρβας, Γ. Νικολάου, Η. Ταντσρίας, Ἰω. Μωριάτης καὶ Σ. Βαρότσης.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΣ'.

Τῆς 24 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνήγγειλαν κατὰ σειρὰν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ε'. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τηλεγραφικῶν δικαιωμάτων τοὺς Ἀντ. Δεκιγάλαν, Κωνστ. Θεοδώρου, Ἰω. Λορεντσιάδην, Ν. Λεώπουλον, Γ. Ναύτην καὶ Μ. Σαλωμόν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ χορηγίας δύο μερίδων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας ὑποστρατήγους, τοὺς Π. Ψάθην, Ἡλ. Καράπαυλον, Ν. Γρανίτσαν, Β. Δημητρακόπουλον, Γ. Γιατράκον καὶ Ν. Τσέλιον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν

ὑπουργείου, τοὺς Π. Ψάθην, Σ. Δοκόν, Ι. Ταταράκην, Γ. Καφέλαν, Ἰω. Σκαβέντσον καὶ Α. Μαυροειδῆ· ἐπὶ τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν τοὺς Β. Κριεζῆν, Στ. Δοκόν, Π. Ταντσρίαν, Σταμ. Μήτσαν, Ἰω. Σκαβέντσον καὶ Ἀντ. Βενιζέλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 28,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἐκτὸς τοῦ γ'. τοὺς Π. Ψάθην, Α. Ζέρβαν, Κ. Δουζίναν, Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Μ. Σολωμόν· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 3483 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὸ 1858, τοὺς Ἐλ. Καλογερᾶν, Α. Ζέρβαν, Ν. Μοσχούλαν, Ἐμ. Ἀντίπαν καὶ Α. Παππαδημητριάδην· ἐπὶ τοῦ περὶ μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας, τοὺς Π. Κανελλόπουλον, Ἰω. Μωριάτην, Κ. Κουρκουμέλην, Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Α. Ἰωάνου· καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 108000 πρὸς ἀνέγερσιν τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Σύρῳ, τοὺς Ἐλευθ. Καλογερᾶν, Κ. Ποντροπούλου, Φίλωνα Φίλωνος, Ἰω. Προβελέγιον, Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Εὐθ. Κανελλοπούλου.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίου οἰκονομίας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, καὶ διελθοῦσα αὐτὸ μετ' ἐπιστασίας, παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἐν τῇ δικαιολογητικῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνδιαλαμβανόμενοι λόγοι καταδεικνύουσιν ἀρκούντως τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Ὅθεν οὐδεμίαν ἑτέραν ἀντίρρησιν ἔχει νὰ προτείνῃ, ἐκτὸς ὅτι ἡ μὲν πλειοψηφία παριστᾷ τὴν ἀνάγκην τῆς διοργανώσεως καὶ τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν κλάδου τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ δι' ἄλλους λόγους, καὶ μάλιστα διὰ νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ ὕπαρξίς του, ἡ δὲ μειονοψηφία σύμφωνος μὲ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις προστίθησιν, ὅτι τὸ μέλημα τῆς δημοσίου οἰκονομίας καὶ τὸ τῶν δημοσίων ἔργων ἔχουσι τοιαύτην πρὸς ἄλληλα σχέσιν, ὥστε ἀνάγκη ἀπόλυτος πρὸς ἐπιτυχεστέραν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐπίτευξιν νὰ ὑπαχθῶσι ἀμφότερα

τμήματα ταῦτα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1859.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

μειοψηφοῦντες	πλειοψηφοῦντες
Θ. Α. Ζαΐμης,	Ι. Προβελέγιος,
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.	Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος,
	Ἡ. Παπαδαῖος.»

Παρελθὼν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἀτμοπλοΐαν, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διὰ τοῦ παραγράφου δ'. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1855 ΣΠΑ' Νόμου περὶ συστάσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐπετράπη εἰς τὸ δημόσιον νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην κατὰ τὸ ἓν πέμπτον τοῦ συνόλου τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 400,000 δραχμῶν, ἤτοι τὰς ὀκτακοσίας μετοχὰς πρὸς δραχμὰς πεντακοσίας ἑκάστην κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας, ὅσας καὶ ἔλαβε πρὸ καιροῦ τὸ Δημόσιον.

Τὸ Διοικητικὸν δὲ συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας ἀποταθὲν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δι' ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν του, ἐζήτησατο νὰ λάβῃ τὸ Δημόσιον ἀκόμη εἰς τὴν ἑταιρίαν δισχιλίας μετοχὰς καὶ νὰ δωρήσηται αὐτῇ ἓν γήπεδον ἐν Σύρῳ καὶ ἓν ὅμοιον ἐν Πειραιεῖ, αἰτιολογεῖ δὲ τὴν αἴτησίν του, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν λῆψιν τῶν μετοχῶν, διὰ τῶν ἑξῆς κυριωτέρων λόγων· α) Ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία, ἣν ἐνεργεῖ νῦν ἡ ἑταιρία διὰ τῶν πέντε ἀτμοπλοίων της, διὰ τὸ στενὸν τῆς χώρας ἡμῶν μικρὰν καὶ ἀνεπαρκῆ παρέχει τροφὴν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἑταιρίας. Ἡ ἀνάπτυξις ἐπομένως αὐτῶν πρέπει νὰ ζητηθῇ εἰς τοὺς μακροὺς πλόας τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Ἀνατολὴν, εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς ὁποίας τὸ ἐμπόριον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ὁμογενῶν. Πρὸς σύστασιν ὅμως ἐξωτερικῶν γραμμῶν ἀνάγκη μεγάλων κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἑταιρία δὲν δύναται νὰ προσπορισθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἐξ ἰδιωτικῶν μετοχῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις τοῦ ἐμπορίου. Ἐξαιτεῖται λοιπὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ λάβῃ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν ἑταιρίαν δισχιλίας

ἐπὶ μετοχὰς, ἵνα δι' αὐτῶν καὶ τῶν προκληθησομένων ἰδιωτικῶν μετοχῶν κατασκευασθῶσιν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τὰ ἀναγκαῖα ἀτμόπλοια καὶ συσταθῶσιν ἐξωτερικαὶ γραμμαὶ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ ἰδίως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κυριωτέρων παραλίων πόλεων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τῆς Συρίας καὶ Ἀφρικῆς καὶ τοῦ Δουνάβεως, καὶ λάβωσιν οὕτω τὴν δέουσαν ἀνάπτυξιν αἱ ἐργασίαι τῆς ἑταιρίας, ἐξ ἧς προσδοκῶνται πλὴν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικαὶ ὠφέλειαι, δυνάμεναι καὶ κέρδη ν' ἀποφέρωσι καὶ τυχοῦσαν ζημίαν ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας νὰ καλύπτωσι, διότι αἱ ξέναι ἑταιρίαι μεταφέρουσιν ἐκ τῶν εἰρημένων μερῶν ὀσημέραι ἀπειρίαν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν.

β') Ἐπίκειται ἡ ἀνέγερσις καὶ συντήρησις τοῦ ἐργοστασίου καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ νεωλκείου, ὡς ἀνεπαρκοῦς ἀποβαίνοντος τοῦ προσωρινῶς κατασκευασθέντος εἰς τὰ πρότινος καιροῦ ἀποκτηθέντα ἀπὸ τῆς ἑταιρίας δύω νέα ἀτμόπλοια. Τὰ καταστήματα δὲ ταῦτα καὶ κατ' ἀνάγκην θέλει συστήσει ἡ ἑταιρία διὰ τὰς χρείας τῶν ἀτμοπλοίων της καὶ καθ' ὑποχρέωσιν ἐπιβαλλομένην αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἐδαφ. γ'. καὶ δ'. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΣΠΑ'. Νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ της. Ἀλλ' ἡ διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν δαπάνη, εἴτε τὰ νῦν πέντε ἀτμόπλοια κέκτηται ἡ ἑταιρία, εἴτε πλειότερα, ἔσται ἡ αὐτὴ, ἡ δὲ τῆς συντηρήσεως κατά τι μεγαλειτέρα, ὅταν ἀποκτήσῃ πλειότερα ἀτμόπλοια· ἀλλ' ἂν ἡ ἐπιχείρησις ἐξακολουθήσῃ νὰ διατελῇ περιωρισμένη εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, τὸ ἐκ τῆς δαπάνης τῆς ἀνεγέρσεως καὶ συντηρήσεως τῶν εἰρημένων καταστημάτων βάρος ἀποβαίνει εἰς τὴν ἑταιρίαν δυσβάστακτον, ὁ λόγος δ' οὗτος καὶ ἄλλοι τῆς αὐτῆς φύσεως ὑποστηρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρόοδον τῆς προκειμένης ἐθνωφελοῦς ἐπιχειρήσεως, καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχουσα ὅτι εἰς τὴν συντήρησιν ὁμοίων ἑταιριῶν δεσμευομένων διὰ δρομολογίων Κυβερνήσεις μεγάλων ἐθνῶν ὑποβάλλονται εἰς σημαντικὰς θυσίας, ὅτι ἡ ἀτμοπλοΐα προβαίνει ἀντικαθιστῶσα τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ συστάσεως ἐξωτερικῶν γραμμῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν εἰρημένων μερῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων, ὡς εἴρηται, τὸ ἐμπόριον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ὁμογενῶν, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας

θέλει ἀποβῆ λυσιτελὴς εἰς τὴν ἑταιρίαν ὑλικῶς, ὥστε καὶ κέρδη νὰ ὑπάρξωσι καὶ τυχοῦσαι ζημίαι ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας νὰ καλύπτωνται, ὅπερ ἐνδ ἀρέσει καὶ τὸ δημόσιον, παρεσκεύασε τὸ ἀναγκαῖον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισίν Σας.

Σύγκειται τοῦτο, ὡς θέλετε παρατηρήσει, ἐξ ἄρθρων δύω· διὰ τοῦ πρώτου ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δημόσιον νὰ λάβῃ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας δισχιλίας ἔτι μετοχάς, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου παραχωροῦνται εἰς τὴν ἑταιρίαν δωρεὰν δύω ἐθνικὰ γήπεδα, ἓν ἐν Σύρῳ καὶ ἕτερον ἐν Πειραιεῖ τοῦ μνημονευομένου ἐμβαδοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν καταστημάτων καὶ γαιανθρακώνων της.

Τοιαῦται παραχωρήσεις ἐγένοντο, ὡς οἴδατε Κύριοι, εἰς ξένας ἑταιρίας καὶ βεβαίως δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀρνηθῶμεν αὐτὰς εἰς τὴν Ἑλληνικήν.

Τελειτῶντες ἐκφράζομεν, Κύριοι, τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλετε προθύμως ἐπιδοκιμάσει διὰ τῆς ψήφου Σας νομοσχέδιον, σκοπὸν προθέμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ πρόοδον τοιαύτης ἐθνωφελοῦς ἐπιχειρήσεως, οἵα ἡ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Ἰανουαρίου 1859.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Δημόσιον νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας πρὸς ταῖς ὀκτακοσίαις μετοχαῖς, ἃς ἔλαβεν ἤδη δυνάμει τοῦ παραγράφου β'. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1855 ΣΠΔ'. Νόμου

περὶ συστάσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δισχιλίας ἕτι μετοχὰς ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἑκάστην.

Ἄρθρον 2. Παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν ἓν γήπεδον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν λιμένα Σύρου νησιδίου « Ἁγίου Νικολάου » ἐκ πεντακοσίων τετραγωνικῶν βασιλικῶν πήχεων καὶ ἓν ὅμοιον ἐκ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ λιμένος Πειραιῶς διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐκ τριῶν χιλιάδων τετραγωνικῶν πήχεων, διῃρημένον εἰς δύω τεμάχια.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Στ. Καπετανάκην καὶ Ἰω. Ταταράκην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας, εἰς δὲ τὸν Ἀντ. Βενιζέλον δεκαπενθήμερος.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι γενομένης κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν προτάσεως περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου, εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ γνώμην, ἀλλ' ὅτι εὐχαρίστως ἤθελε δεχθῆ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ βουλευτὴς Ὕδρας ἐπέμενε νὰ ἐκφρασθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις τὴν γνώμην της, ἀνεβλήθη ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὅπως σκεφθεὶς ἐκφέρῃ καὶ οὗτος τὴν γνώμην του, καὶ ἐπομένως λέγει σήμερον, ὅτι παραδέχεται τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου φόρου εἰς λεπτὰ 40 ἀντὶ 50.

Ἐξεθηκέ τις, ὅτι φίλος τῶν ὁπαδῶν τῆς σχετικῆς ἀλλ' ἰσχυρᾶς προστασίας τῶν γεωργῶν, ἔρχεται νὰ ἐκθέσῃ τὰς πεποιθήσεις του. Τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ἐξετάσθη ὑπὸ τῶν ἀγορευσάντων ὑπὲρ τῆς σχετικῆς καὶ τῆς ἀπολύτου προστασίας ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις, οἱ δὲ φίλοι τῶν ἰδεῶν ἃς ἀσπάζεται καὶ αὐτός, ὑπερασπίσθησαν τὰ δίκαιά των ὑπὸ δύω ἐπόψεις, τὴν τῆς ἀνάγκης καὶ τὴν τοῦ συμφέροντος, καὶ ἐπὶ τῶν δύω αὐτῶν βάσεων ὠκοδόμησαν τῶν μακρῶν ἀγορεύσεών των τὸ οἰκοδόμημα. Δὲν μένει λοιπὸν εἰς αὐτὸν ἢ ὀλίγα τινὰ νὰ εἴπῃ διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὀφείλομεν ἀληθῶς προστασίαν εἰς τὴν γεωργίαν, οὐ μόνον λόγῳ ἀνάγκης ἀλλὰ καὶ λόγῳ δικαιοσύνης, καὶ συγχρόνως ν' ἀντικρούσῃ τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν. Πρὸ τούτου ὅμως ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκθέσῃ ἐνταῦθα τὸν παράλληλον τῶν ὠφελειῶν

πρὸς τὰς δαπάνας τοῦ γεωργοῦ, ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων στηριζόμενος, διότι ἂν καὶ δὲν εἶναι πολέμιος τῶν νέων ἰδεῶν, θέλει ὅμως νὰ διαδίδωνται αὗται κατὰ μικρὸν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ οὐχὶ νὰ εἰσπηδῶσιν ἀμέσως.

Εἰς τὰ πράγματα λοιπὸν στηριζόμενοι, ἂς ὑποθέσωμεν ἕνα γεωργόν, ἔχοντα ἰδιοκτησίαν 120 στρέμματα γῆς, ὅσα καθ' ἡμᾶς ἀποτελοῦσιν ἓν ζευγάρι, τὴν ὁποίαν ὑπολογίζοντες πρὸς 70 δραχμὰς κατὰ στρέμμα, ἔχομεν ἐν πρώτοις δραχμὰς 8400. Προσθέσατε ἔδη 1000 δραχμὰς διὰ τρεῖς βόας καὶ ἑτέρας 350 διὰ δύω ἄλλα φορτηγὰ ζῶα, καὶ θέλετε ἔχει δραχμὰς 9750. Ἐπειδὴ δὲ ἐν Ἑλλάδι δὲν σπείρονται κατ' ἔτος αἱ αὐταὶ γαῖαι, ὡς γνωρίζετε, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἰδιοκτήτης γεωργὸς θέλει σπείρει τὰ 60 μόνον στρέμματα κατ' ἔτος, καὶ διὰ σπορὰν διαφόρων εἰδῶν ἀνὰ 17 ὀκάδας δι' ἕκαστον στρέμμα ἔχει ἀνάγκην 1020 ὀκάδων, τὰς ὁποίας ὑπολογίζοντες πρὸς λεπτὰ 22, ἔχομεν εἰσέτι δραχμὰς 244. Προσθέσατε δὲ καὶ δραχμὰς 100 διὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, φθορὰν τῶν ζώων κλπ. καὶ ἰδοὺ ἔχετε ἓν κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν 10094, ὁ τόκος τῶν ὁποίων ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 1203, τὰς ὁποίας προστιθέντες εἰς τὸ κεφάλαιον ἔχομεν ἓν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 11297. — Ἂς ἴδωμεν τώρα καὶ τὰς ἀπολαυὰς τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ γεωργοῦ, τὸν ὁποῖον πρὸς χάριν σας ὑπέθισα καλλιεργοῦντα ἰδικάς του καὶ οὐχὶ ἐθνικὰς γαίας. Ἐὰν λοιπὸν ὑποθέσωμεν ὅτι κατ' ἀνώτατον ὅρον τὸ ἓν παράγει πέντε, αἱ 1020 θέλουν μᾶς δώσει προϊόντα ὀκάδων 5100, ἤτοι καιλῶν διαφόρων εἰδῶν 250. Ἐξ αὐτῶν ἀφαιρέσατε 45 καιλὰ διὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἕτερα 25 διὰ θεριστικά, πέντε διὰ φόρον δημοτικόν, 12 1|2 δι' ἀλωνιστικὰ καὶ 2 1/2 διὰ τοὺς ἀγροφύλακας, τὸ ὅλον καιλὰ 70, τὰ ὁποῖα ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν 250, ἔχομεν ὑπόλοιπον καιλὰ 180, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζοντες κατὰ μέσον ὅρον πρὸς δραχμὰς 4. 50. ὅσον βεβαίως δὲν θέλουσι πωληθῆ, ἔχομεν δραχμὰς 810, τὰς ὁποίας ὁ δυστυχὴς οὗτος ἰδιοκτήτης γεωργὸς λαμβάνει ἀπέναντι τῶν ἐκ δραχμῶν 11297 καταβολῶν του, καὶ ἐπομένως αἱ ἀπολαυαί του δὲν καλύπτουσιν οὔτε τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων του. Ποῦ τώρα ἡ ἀμοιβὴ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας μιᾶς ὁλοκλήρου οἰκογενείας;

Ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ ὁδῶν στερούμεθα καὶ γεφυρῶν καὶ πάσης ἄλλης εὐκολίας καὶ δὲν ἔχομεν εἰμὴ μόνον τὴν γεωργίαν, μᾶς λέγετε νὰ τραπῶμεν εἰς ἄλλην ἐργασίαν ἐπικερδεστέραν, χωρὶς νὰ μᾶς ὑποδεικνύητε καὶ εἰς ποίαν. Δόσατέ μας τὰ μέσα, χο-

ρηγήσατέ μας τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας καὶ τότε ἐσμὲν ἕτοιμοι νὰ τραπῶμεν εἰς ἄλλην ἐργασίαν, ἐγκαταλιμπάνοντες τὴν γεωργίαν, ἄλλως ἡ ἀπαίτησίς σας εἶναι ἄδικος καὶ ἡ ἀδικία σας ἐπιβαρύνει ἕνα λαὸν, ἡ ὕπαρξις τοῦ ὁποίου ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην του καρτερίαν καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτάρκειαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠξεύρομεν νὰ ἐκτιμήσωμεν. Συνέβη ἄλλοτε εἰς ἓν κράτος ἐπανάστασις, ἥτις καὶ κατεβλήθη τελευταίον· ἠξεύρετε δὲ τί διεκήρυττεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν πρὸς ἔπαινον τῶν στρατιωτῶν του; Ἐθαύμασα, λέγει, τὴν γενναιότητα τοῦ στρατοῦ μου, τὸν ἐθαύμασα δὲ ἰδίως, διότι ἐπὶ ἓξ ὅλας ἡμέρας δὲν ἔφαγε σούπαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν ἐφάγαμεν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολυετοῦς ἀγῶνος μας, τὴν ὁποίαν ὁ γεωργὸς δὲν ἔφαγε καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν, ἐνῷ εἰς τὴν πρώτην φωνὴν τῆς πατρίδος του ἀφεὶς τὸ ἄροτρον καὶ τὸ δρέπανον, ἥρπασεν εἰς χεῖρας τὸ ὅπλον, ἐζώσθη τὴν σπάθην καὶ ἔδραμε γενναῖος εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ εἶναι πάλιν ἕτοιμος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν γῆν, ἂν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτήσωσιν. Εἰς τὸν γεωργὸν λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἀγαθὸν αὐτὸν στρατιώτην τῆς Πατρίδος, τὸν ὁποῖον πολλαχῶς ἐπιβαρύνομεν καὶ ἐξαντλοῦμεν, ὀφείλομεν αὐστηρὰν προστασίαν, καὶ τὴν προστασίαν αὐτὴν τοῦ ἀρνούμεθα μετὰ πικρᾶς ἀναλγησίας καὶ ψυχρότητος, διότι θέλομεν νὰ δώσωμεν εὐθηνὸν τὸν ἄρτον εἰς τὸν ἐργάτην, ὅστις πλουτεῖ διὰ τῆς ἐργασίας του χωρὶς οὐδένα σχεδὸν νὰ πληρώνῃ φόρον, ἐνῷ, ἐκτὸς τῶν μεγάλων φόρων, ὁ γεωργὸς ξενίζει καὶ διατρέφει ὁλόκληρον στρατὸν διερχόμενον ἐκ τοῦ χωρίου του, καὶ ταῦτα βαρυθυμῶν ἴσως, ἀλλὰ σιωπῶν καὶ ὑπομένων, διότι οὔτε μέσα, οὔτε φωνὴν ἔχει διὰ νὰ καταδείξῃ τὸ μέγεθος τῶν ἀδικημάτων του.

Ἀρνεῖσθε εἰς τὸν γεωργὸν τῆς Ἑλλάδος πᾶσαν προστασίαν καὶ τοὐναντίον προστατεύετε τὸ ἐμπόριον τῆς πολυτελείας καὶ τὰ ἐμπορικὰ ταύτης καταστήματα, τὰ ὁποῖα τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐξάγουν τοῦ Κράτους τὰ χρηματικὰ ἡμῶν κεφάλαια καὶ τὰ ὁποῖα διὰ τοῦτο ἤθελε νὰ περιστείλῃ, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι πολλά.

Ἡ τάξις τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀνεδείχθη ἡ μᾶλλον χρήσιμος τῇ Πατρίδι. Εἰς αὐτὴν καταφεύγομεν ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ἂν, ὅπερ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἔχει ἐν τῷ νῷ ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἠχήσῃ καὶ πάλιν ἡ σάλπιγξ τοῦ Ἄρεως, εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν θέλομεν καταφύγει καὶ εἰς τοὺς γεωργικοὺς, ἀλλὰ καὶ μαχίμους βραχίονάς της θέλομεν ὑπολογίσει τὰς πολεμι-

κάς μας δυνάμεις. Καὶ μολαταῦτα παραμελεῖ ἡ Κυβέρνησις τὴν τάξιν αὐτὴν, διὰ τὸ ὁποῖον βεβαίως θέλει ἔλθει στιγμὴ νὰ μεταμεληθῇ, ἀλλ' ἴσως μετὰ τὴν Ἐορτήν.

Εἶναι βαρὺς, λέγετε, ὁ φόρος τῶν 50 λεπτῶν, καὶ ἐν τούτοις ἂν ὁ γεωργὸς δὲν θελήσῃ ἢ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δαπανᾷ, τὸ ἐμπόριον μαραίνεται. Ὀφείλετε λοιπὸν διὰ μυρίους λόγους νὰ προνοήσητε ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου, ἐὰν δὲν θέλητε νὰ ἦσθε ἄδικοι. Ὁ ἔμπορος ἔχει ἀπείρους δ' ἐξόδους καὶ ἐν ἀνάγκῃ καταφεύγει εἰς τὴν πτώχευσιν, οἱ δὲ πιστωταί του εἰσὶν ἀνεκτικοί, ἐνῷ τὸ δημόσιον οὐδεμίαν δεικνύει ὑπὲρ τοῦ γεωργοῦ ἀνοχήν. Τοσαύτην δ' ἔχει πεποίθησιν ὅτι ἀδικοῦμεν τὴν γεωργίαν, ὥστε καὶ ὅτι πλανῶνται οἱ τὰ ἐναντία φρονοῦντες καὶ τὴν πλάνην των θέλει ἔλθει καιρὸς ν' ἀναγνωρίσουν.

Παραδέχεται ὅτι ὁ φόρος τῶν 50 λεπτῶν εἶναι βαρὺς, ἀλλ' ὁ φόρος ἐπιβάλλεται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, εἰς τὰς ὁποίας ὅλαι αἱ τάξεις πρέπει νὰ συντρέχωσιν ἐξίσου καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιβαρύνωμεν μόνην τὴν τάξιν τῶν γεωργῶν, οἵτινες δὲν ἔχουσιν εἰμὴ δύω μόνον τοῖς ἑκατόν. Διατί λοιπὸν καὶ αἱ ἄλλαι τάξεις νὰ μὴ ἔχωσιν ἴσας ὠφελείας; Ἐὰν οἱ πόροι τοῦ δημοσίου εἶναι ἀνώτεροι τῶν ἀναγκῶν του καὶ θέλητε διὰ τοῦτο νὰ ἐλαττώσητε τοὺς φόρους, ἐλαττώσατε κατὰ πρῶτον λόγον τοὺς φόρους τῆς γεωργίας.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἔπεισαν καὶ αὐτὸν νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας καὶ οἱ τὴν ἰδέαν αὐτὴν ὑπερασπισθέντες δὲν εἶναι βεβαίως Ἄνιτοι καὶ Μέλιτοι, ὡς τις τῶν χθὲς ἀγορευσάντων τοὺς ἀπεκάλεσε. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν ἐπί τινα τοὐλάχιστον ἔτη ν' ἀντιπαραβάλῃ τὰς νέας ἰδέας πρὸς τὰς παλαιὰς, καὶ νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, ἥτις σήμερον θέλει εἶσθαι ἄδικος, διότι ἡ γεωργικὴ τάξις εἶναι βεβαρυμένη πλειότερον πάσης ἄλλης, ἡ τάξις δ' αὐτὴ ὡς καὶ ἡ τῆς ναυτιλίας εἰσὶν αἱ ἀναγκαιότεραι εἰς τὸ ἔθνος καὶ ταύτας ὀφείλομεν νὰ προστατεύσωμεν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχει ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, καὶ ἐν τούτοις ἐπιβάλλεται φόρος 17 λεπτῶν, ἐνῷ ὁ ἀγγλικὸς σῖτος δύναται νὰ συναγωνισθῇ πρὸς ὅλους τοὺς ξένους σίτους διὰ τὴν καλήν του ποιότητα, ἐν ᾧ ὁ ἰδικός μας πρὸς οὐδένα.

Θεωρεῖ ἑπομένως ἄδικον τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποστήριξιν τῆς προτάσεως περὶ ἐλαττώσεως, καθ' ὅσον, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς φόρους, ὀφείλομεν ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν γεωργίαν. Διὰ νὰ ἐλαττώσωμεν τοὺς φόρους, ἔχομεν πάντοτε τὸν

καιρὸν, καὶ διὰ τοῦτο φρονίμως ποιοῦσα ἡ Κυβέρνησις ἀνέβαλε μέχρι τοῦδε καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι προώδευσεν ἐν Ἑλλάδι ἡ φυτία, διότι αὕτη εἶναι βεβαρυμένη ὑπὸ χρεῶν καὶ μόνη ἡ γεωργία προώδευσεν ἀληθῶς.

Παρακαλεῖ λοιπὸν διὰ ταῦτα τὸν ὑπουργὸν ν' ἀναβάλῃ ἐπί τινα τοὐλάχιστον καιρὸν τὴν ἐλάττωσιν, καθ' ὅσον μάλιστα εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν ὀφείλομεν πολλὰ, ὑπεσχέθημεν πολλὰ καὶ τίποτε δὲν ἐπράξαμεν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας περιέστρεψε τὸν λόγον του ἐπὶ ἑνὸς ἀντικειμένου, ὅπερ οὐδεὶς ἠμφισβήτησεν, ἀλλὰ δὲν πρόκειται σήμερον περὶ αὐτοῦ. Σᾶς ὑπέβαλεν ἕνα κατάλογον τῶν δαπανῶν καὶ ἀπολαυῶν τοῦ γεωργοῦ, ἐνῷ οὔτε περὶ τούτου πρόκειται, διότι σήμερον πρόκειται περὶ τοῦ ἂν ὁ νόμος, ὃν συζητοῦμεν, ἔχῃ τὸν τύπον του καὶ ἂν προστατεύῃ τὸν γεωργόν. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ὁ γεωργὸς προστατεύεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπάρξεώς μας ἐπρονοήσαμεν ὑπὲρ τοῦ γεωργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐρρωντίσαμεν ἀμέσως νὰ καταργέψωμεν τὸν φόρον τῆς ἐξαγωγῆς ἐφ' ὅλων τῶν γεωργικῶν ἀντικειμένων. Μᾶς ἀδικεῖ λοιπὸν ὁ προαγορεύσας ἐὰν φρονῇ ὅτι ἀδιαφορήσαμεν διὰ τὴν γεωργίαν. Ἐμπνεομένη ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ δώσῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν, ἐσκέφθη συντόνως ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος, καὶ ἂν ἐπέτυχεν εἰς τὰς σκέψεις της θέλετε σεῖς τὸ ἀποφασίσει. Ὅ,τι ὅμως δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ῥίψωμεν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων. Τοιαύτην ἰδέαν δὲν τὴν ἐννοεῖ ὡς δὲν παραδέχεται καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ μᾶς χειραγωγῇ εἰς ὅλας μας τὰς πράξεις, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι παιδαγωγὸς, ἀλλ' ἐπιτηρεῖ μόνον τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ὀπισθοδρομικὴ, ἀπορροφῶσα ὅλην τὴν ἐνέργειαν τοῦ πολίτου καὶ καθιστῶσα αὐτὸν μηχανήν.

Ἐρχόμενος δ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος παρατηρεῖ, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἣν καθιέρωσεν ἡ Βουλὴ διὰ τῆς ψήφου της, ὁριώμενος, δὲν δύναται ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐλαττωσιν. Δὲν συμφωνεῖ δὲ μὲ τὴν ἀπηρχαιωμένην καὶ ἐγκαταλελειμμένην ἰδέαν ὅτι ὁ πλειότερα παράγων πρέπει νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὴν πληρωμὴν βαρυτέρου φόρου ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων του. Ἀναχωρῶν λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ φόρος εἶναι φορολογικὸς καὶ ὄχι

προστατευτικὸς, δὲν δύναται ἡ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀναλογίαν, ἣν παρεδέχθημεν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων, καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν αὐτὴν συμφωνεῖ ἡ προτεινομένη ἐλάττωσις. Ἀφ' οὗ δὲ πρὸ μικροῦ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὁρμώμενοι ἀρχῆς παρεδέχθητε καὶ ἄλλας ἐλαττώσεις, δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε τὴν ψῆφόν σας εἰς τὴν πρώτην τροφὴν τοῦ λαοῦ.

Περαίνων λοιπὸν τὸν λόγον του παρατηρεῖ, ὅτι δὲν δύναται ἡ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διὰ τῆς προτεινομένης τροπολογίας ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, τὴν ὁποίαν ὀφείλετε καὶ ὑμεῖς νὰ παραδεχθῆτε, ἐὰν θέλητε νὰ ἦσθε συνεπεῖς καὶ δίκαιοι, διότι διὰ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τοῦ σίτου ἐπιβαρύνομεν αὐτὸν τὸν γεωργὸν, ὅστις παράγει μόνον διὰ νὰ ζήσῃ, καὶ διότι αὐξάνοντες τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, καθιστῶμεν ἀκριβὴν ὅλην τὴν ἐργασίαν.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἀφίνοντες πλέον τὰς περὶ προστασίας, ἐλευερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ πολυτελείας ἰδέας, καθ' ὅσον ἀπεράνθη ἐπ' αὐτῶν ἡ Βουλὴ καὶ ἡ ἀπόφασίς της εἶναι σεβαστὴ, πρέπει σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ὅπως ἔχει. Μᾶς παρουσιάζεται εἰς πάγιος νόμος, ὅστις ἐπιβάλλει φόρον ἐπί τινα εἴδη σιτηρῶν. Δύω τινα λοιπὸν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν· ὑπάρχει οἰκονομικὴ ἀνάγκη ν' αὐξήσωμεν τὸν φόρον εἰς **40** λεπτὰ, διότι ἐὰν ἴσχυεν ἡ κλίμαξ, ὁ φόρος σήμερον ἤθελεν εἰσθαι λεπτὰ **10**, ἢ ἐλαφρύνομεν οὕτως ἄλλην τινὰ τάξιν; Οὔτε τὸν ἕνα, οὔτε τὸν ἄλλον λόγον εὑρίσκομεν εἰς τὸ νομοσχέδιον. διότι διὰ τοῦ φόρου τῶν **40** λεπτῶν οὔτε προστατεύομεν τὸν γεωργὸν, οὔτε τὸν ἐλαφρύνομεν ἀπὸ τὰ βάρη, εἰς ἃ ὑπόκειται. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ τὴν καθαρὰν οἰκονομικὴν ἔποψιν. Κατὰ τὸ **1854** μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ **1858**, ὑπαρχούσης τῆς κλίμακος, τὸ τέλος ἦτο **10** λεπτὰ, κατὰ δὲ τὸν 7βριον τοῦ **1858** ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τὸ ἀνεβίβασεν εἰς λεπτὰ **50**, ἀγνοεῖ δὲ ποῦ στηριζόμενος, καὶ ἑπομένως βλέπετε ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ εἰσπράξῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου **300** ἢ **400** χιλιάδας δραχμῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ αὔξησις αὕτη τοῦ φόρου, ἀφ' οὗ οὐδὲν ἐπαρουσιάζετο ἔλλειμμα, εἰσπράττοντος τοῦ δημοσίου **10** μόνον λεπτά; Μήπως ἔχομεν πόλεμον καὶ εἶναι διὰ τοῦτο ἀνάγκη ν' αὐξήσωμεν τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους; Ὁποῖον δὲ λόγον θέλει δώσει εἰς τὸν συμπολίτην του, ὅστις ἕως χθὲς ἐπλήρονε δέκα μόνον λεπτῶν φόρον καὶ σήμερον τὸν αὐξάνομεν εἰς **50**;

Ἐπειδὴ λοιπὸν οὔτε προστατεύομεν τὴν γεωργίαν διὰ τοῦ νομοσχεδίου, οὔτε ἀνάγκη τις παρίσταται δημοσία, προτείνει διὰ τοῦτο νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος εἰς **10** λεπτά.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν συζήτησιν ὑπὸ τὴν γενικήν της ἔποψιν, ἀλλὰ θέλει περιορισθῇ εἰς ὀλίγας μόνον παρατηρήσεις διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν θέσιν του. Ἀσθενῶν δὲν ἠδυνήθη δυστυχῶς ν' ἀκούσῃ τὴν σοβαρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ βεβαίως ἤθελε καταταχθῇ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ἰδεῶν, ἃς τοσοῦτον εὐγλώττως ἐξέθηκεν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων. Ἐὰν ὅμως ἐπρέσβευεν ὅτι ἡ προστασία ὠφελεῖ τὴν γεωργίαν, ἤθελε πάλιν ἀκολουθήσει τὰς ἰδέας, ἃς εὐγλώττως καὶ εὐφυῶς ὑπεστήριξεν ὁ βουλευτὴς Ἐπιδ. Αἰμηράς.

Μετὰ χαρᾶς ἀμέτρου ἤκουσε τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐκθέτοντα τὰς ἰδέας του, ἀλλ' ἡ εὐφραδὴς καὶ πειστικὴ ἐκείνη ἀγόρευσίς του εὑρίσκεται δυστυχῶς εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὸ γράμμα τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἐνῷ αἱ ἰδέαι του ἦσαν λίαν φιλελεύθεραι, ὁ φόρος, ὃν διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπέβαλεν, ἦτο προστατευτικός. Ἐπροσπάθησε νὰ τεθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐννοήσῃ πῶς ἦτο δυνατὸν λόγος τόσον φιλελεύθερος νὰ ὑποστηρίξῃ νομοσχέδιον προστατευτικόν. Ἴσως, εἶπε, τὸ ὑπουργεῖον εἶναι συνθέτου φύσεως· ἴσως ἐνστερνίζεται μὲν τὰς φιλελευθέρας ἀρχὰς, ἀλλ' εἶναι καὶ ἠναγκασμένον νὰ παραχωρήσῃ εἰς περιστάσεις, ἃς δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ, καὶ διὰ τοῦτο καταργεῖ μὲν τὴν κλίμακα, ἀλλ' ἐπιβάλλει ἕνα φόρον ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας του, καὶ διὰ τοῦτο, ὅτε ἐγένετο λ περὶ ἐλαττώσεως πρότασις, ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν ἐὰν συγκατατίθηται εἰς τὴν ἐλάττωσιν. Προχθὲς ἐθεώρει τὸ νομοσχέδιον λύκον ἐνδεδυμένον δέρμα προβάτου, ἀλλὰ σήμερον παραιτεῖ τὴν ἰδέαν αὐτὴν, διότι ὁ ὑπουργὸς λίαν εἰλικρινῶς ἐξεφράσθη ὅτι δέχεται μὲν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου εἰς λεπτὰ **40**, ἀλλ' ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐπιτρέπουσι μεγαλειτέραν ἐλάττωσιν. Διὰ τοῦτο παραδέχεται καὶ αὐτὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ γενομένην ἐλάττωσιν, ἂν καὶ ἀσπάζεται τὴν ἐντελῆ ἀτέλειαν, ἥτις συνάδει καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς γεωργίας καὶ ἥτις βεβαίως θέλει ἔλθει ἡμέρα νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐπιθυμεῖ δὲ τὴν ἀτέλειαν τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύῃ μίαν νῆσον, ἥτις κατεδικάσθη ν' ἀγοράζῃ πάντοτε τὸν ἄρτον της ἀκριβόν, καὶ τοῦτο ἐξ ἀντλη-

δε τὴν δυστυχῆ αὐτὴν κοινωνίαν. Ἂν λοιπὸν παραδέχηται τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προτεινομένην ἐλάττωσιν, τὴν παραδέχεται ὡς δεῖγμα τάσεως κυβερνητικῆς πρὸς τὴν ἀτέλειαν καὶ οὐχὶ ὡς μέτρον συμφέρον εἰς τὰς νήσους, καὶ ὡς τοιοῦτον βεβαίως θέλει τὸ ἀναγγείλει καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας του.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἤλθομεν νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ψῆφόν μας καὶ οὐχὶ μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ μεταπείσωμεν ἄλλους. Δότε μας λοιπὸν καιρὸν νὰ λαλήσωμεν. Τὸ κατ' αὐτὸν ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ψῆφός του θέλει εἶσθαι ἀρνητικὴ εἰς ὅλα τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ νομοσχεδίου, διότι ὑπεστήριξε τὴν κλίμακα, καθ' ἣν ὁ φόρος ὁρίζεται ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ μὴ παραδεχθῇ κάνένα πάγιον φόρον. Ἄλλως τε ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς λέγει διὰ τῆς ἐκθέσεώς του, ὅτι ὡς πρὸς τὸ πάγιον τέλος, ἀφοῦ ἐξέλιπε πᾶσα προστατευτικὴ ἰδέα, ἦτον ἐπόμενον νὰ ὁρισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 10 τοῖς 0|0, διὰ τί νὰ δεχθῇ αἴφνης τὴν τοῦ φόρου ἐλάττωσιν ἢ διὰ τί νὰ δεχθῇ ταύτην εἰς 40 μόνον λεπτά; Ἀφοῦ δὲ ὁ ὑπουργὸς σκεφθεὶς, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως, εὗρεν ὅτι μέσος ὅρος δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι παρὰ 5 δραχμαί, πῶς μεταβαλλόμενος ἤδη παραδέχεται ὅτι μέσος ὅρος θέλει εἶσθαι 4 δραχμαί, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ 50 λεπτὰ τοῦ φόρου τὰ ἐλαττόνει εἰς 40; Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἕτερος λόγος, δι' ὃν κηρύττεται ἐν γένει κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Καὶ λέγει μὲν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον περὶ τῶν γεωργῶν, καὶ ἐπομένως δὲν τοὺς βλάπτομεν ἐλαττοῦντες τὸν φόρον εἰς 40 λεπτά, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ τὸν διῃσχυρισμὸν τοῦτον, καθ' ὅσον, ὅταν ὠφεληθῇ ὁ καταναλωτὴς, ἀναγκαία συνέπεια εἶναι τὸ νὰ ζημιοῦται ὁ παραγωγός. Καὶ ἂν ὅμως παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ἔχει οὕτω, διὰ τί δὲν ἐλαττόνει τότε τὸν φόρον εἰς 30, εἰς 25 καὶ ὀλιγώτερα λεπτά, ἀφοῦ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐλαμβάνομεν μόνον 10 λεπτὰ φόρον; Ὁ προκείμενος ἄρα νόμος εἶναι καθαρῶς ταμιευτικός. Ἀρκεῖται λοιπὸν εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας ἐξηγήσεις, ἀδιαφόρων ἂν ἐμβαφῇ καὶ πάλιν εἰς τὸ πικρὸν βάμμα τῆς εἰρωνείας ἡ γλῶσσα τοῦ μέλλοντος ἴσως νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς λόγους του.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς παραδέχεται τὴν κατὰ 10 λεπτὰ ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα ὅτι κατωρθώθη νὰ γίνῃ ὁ νόμος ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ πρὸ τοῦ 1843, καθ' ὅσον μόνη διαφορὰ ὑπῆρχεν ὅτι ὁ μὲν προκείμενος νόμος ἐπέβαλλε 50 λεπτὰ φόρον, ἐκεῖνος δὲ 40, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ

αὕτη ἐξέλιπεν ἤδη. Ἀλλ' ὁ πρὸ τοῦ 1843 νόμος ἔζησεν 6—7 ἔτη, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἄτοπα ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὸν καθεύσῃ τὸ 1843. Ἡ πεποίθησίς του λοιπὸν εἶναι ὅτι ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις θέλει βιασθῇ νὰ καθεύσῃ καὶ τὸν παρόντα νόμον μετά τινα ἔτη, ὅταν ἡ ὑποτίμησις τῶν σιτηρῶν φθάσῃ μέχρις ἡμῶν, καὶ ἴσως τότε ἐνῷ θέλομεν καθεύσει τὸν παρόντα νόμον, ἀναστήσομεν πάλιν τὴν κλίμακα. Ἐπειδὴ δὲ θεωρεῖ ὅτι ὅσον ὁ πάγιος οὗτος νόμος θέτει ἀνώτερον φόρον, τόσον ὀλιγώτερον θέλει βλάψει, ἤθελε προτείνει ν' αὐξήσῃ ὅσον ἔνεστιν ὁ φόρος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πρότασίς του αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ, προτείνει τοὐλάχιστον νὰ ἐμμείνῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν φόρον τῶν 50 λεπτῶν, καὶ τὴν πρότασιν ταύτην ὑποστηρίζει ἵν' ἀποφύγωμεν τὸν κακὸν οἰωνὸν τῶν 40 λεπτῶν τοῦ πρώτου νόμου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἦτον, εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι ὑπὲρ τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος τῆς γεωργίας μεχρισοῦ τοὐλάχιστον τραπῶμεν εἰς τὴν ἐκ τῆς δενδροφυτείας καὶ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων παραγωγήν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ ἰδέα του ἔπεσε πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας, ἔρχεται ἤδη ὁ ὑπουργὸς καὶ μᾶς λέγει, ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθεὶς νόμος εἶναι καθαρῶς ταμιευτικός. Ὁ ὑπουργὸς ὅμως πρέπει νὰ εἶναι συνεπὴς, ἐπειδὴ ὅ,τι μέτρον λάβωμεν δι' ἓν εἶδος σιτηροῦ πρέπει νὰ λάβωμεν ἀναλόγως καὶ διὰ τὰ ἄλλα εἴδη· ἀφοῦ δὲ ὁ Κ. ὑπουργὸς ζητῶν 40 λεπτὰ φόρον διὰ τὸν σῖτον, παραδέχεται τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς 4 δραχμὰς, δὲν δύναται ἢ νὰ ἐλαττώσῃ καὶ τὸν φόρον τοῦ ἀραβοσίτου εἰς 20 ἢ τὸ πολὺ 25 λεπτά, καθ' ὅσον ὁ ἀραβόσιτος ἔχει τὴν ἡμίσειαν τοῦ σίτου τιμήν.

Ἐπὶ τούτοις ἀνακεφαλαιῶν ὁ πρόεδρος τὰς γενομένας προτάσεις, εἶπεν, ὅτι ἀπωτέρα μὲν εἶναι ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος, περιορίζοντος τὸν φόρον τοῦ σίτου εἰς 10 λεπτά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐπέρχεται ἡ τοῦ βουλευτοῦ Σπάρτης, προτείνοντος νὰ μείνῃ εἰς 50 λεπτὰ ὡς σημειοῦται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, καὶ οὐχὶ νὰ ἐλαττωθῇ εἰς 40 κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο πρῶτον, αἰτήσει δέκα βουλευτῶν, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Βενιζέλον καὶ Θ. Κολοκοτρώνην ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος, συνήχθη δὲ, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 79 κατὰ 7.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Ἐρμιονίδος περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ὅρου εἰς λ. 10, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο
Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Σόλων Κρεστενίτης	
Αντώνιος Βενιζέλος	Ο	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Διαμαντής	Ο
Γ. Ν. Καίρης	Ο	Ν. Βαρβαρήγος	
Ἀντών. Καμπάνης	Ο	Α. Δεληγάλας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰω. Δορεντζιάδης	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Ἱερασόπουλος Α. Ζαΐμης	Ο
Νικόλαος Ἰατρός		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο
Γεώργιος Σκοῦρος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ο	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ο	Γεώργιος Περωτῆς	
Σταῦρος Βλάχος		Ἰωαννης Ζάρος	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ο	Ἀθανάσιος Δαυλόπουλος	Ο
Σωτήριος Στράτος		Α. Κοντόσταυλος	Ο
Δημήτριος Νάκος	Ο	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο
Φίλων Φίλωνος	Ο	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ο	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ο
Π. Ταναρίας	Ο	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ο	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοριανός	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμ. Ἀντίπας	Ο
Α. Παπαθανασίου	Ο	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γ. Παναγριωτόπουλος	Ο
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Γ. Ι. Γιαλδάσης	Ο	Νικόλαος Ματθαίου	
Ν. Α. Γρανίτσας	Ο	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Βελῆς	Ο	Κ. Πανίτσας	
Γ. Σιμπανῆς	Ο	Ἰω. Βλασόπουλος	
			Ο

Λουκᾶς Στεράνου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ο	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Θεοδελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ο	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Α. Μαυροειδῆς	Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ο
Ἀ. Τσάκας	Ο	Ἠλίας Κορόπαυλος	
Γ. Κεράλης	Ο	Γ. Μπάττης	
Κ. Κουρκουμέλης	Ο	Ἰω. Σκαλτσιώτης	Ο
Γ. Γουλιωτῆς	Ο	Γ. Νικολάου	Ο
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ο	Μιχαὴλ Σολωμός	Ο
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνστ. Πλατύς	Ο
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο	Γεώργιος Ναύτας	Ο
Ἰω. Προβελέγγιος	Ο	Ἀν. Ρενουάρδος	Ο
Ἰω. Τατσάκης	Ο	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο
Σ. Βαρότσης	Ν	Παναγιώτης Φάβης	
Χ. Σουμαρίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ο
Δ. Δημητρακόπουλος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο
Μ. Μιχαλόπουλος	Ο	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ο
Λ. Παπαδημητριάδης	Ο	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Ν. Καναβός	Ο	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο	Δημήτριος Στάϊκος	
Γεώργιος Ἰατρός		Βασίλειος Κριεζῆς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Κυριάκος Δουζίνας	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ο	Δημήτριος Βουδούρης	Ο
Νικόλαος Περάκος	Ο	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ο	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ο
Στ. Καπετανάκης	Ο	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ο
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος	Ο	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Κανελλόπουλος	Ο	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ο
Νικόλαος Μοσχούλας	Ο	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	Ο
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ο	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ο
Ν. Πανουριᾶς		Α. Μάντσαρης	Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς			

Γενομένης δὲ ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας καὶ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη καὶ ταύτην, κατὰ τὸ ὡδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας πρωτόκολλον, διὰ ψήφων 67 κατὰ 20.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς 50 λ., ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ο	Ἀνδρέας Λύγερινός	Ο
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ο	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	Ο
Γ. Καΐρης	Ο	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ο	Α. Δεκιγάλας	Ο
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰωάν. Λορεντσιάδης	Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο
Νικόλαος Ἰατρὸς		Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ο	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ο	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Περωτῆς	
Σταῦρος Βλάχος		Ἰωάννης Ζάρας	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ο	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Θεόδωρος Γρίβας		Κωνστ. Πλαπούτας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ο	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν
Π. Ταναρίας	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ο	Πέτρος Δελιγιάννης	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμ. Ἀντίπας	Ο
Α. Παπαθανασίου	Ο	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ο
Σταμάτιος Μήτσας	Ο	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ο	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Ι. Γιολδάσης	Ο	Νικόλαος Ματθαίου	
Ν. Α. Γρανίτσας	Ο	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Βελῆς	Ο	Σ. Κοπανίτσας	
Γ. Σιρπάνος	Ο	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Γ. Γιατράκος	Ο

Λουκᾶς Στεφάνου		Κωνστ. Βλάμης	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ο	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Παν. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ο	Α. Π. Χ. Ἀναργύρου	Ο
Α. Μαυροειδής	Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ο
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	
Γ. Κεφάλας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	Ο	Ἰω. Σκαβέντσος	Ο
Γ. Γουλιμῆς	Ο	Γ. Νικολάου	Ο
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ο	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ο
Παναγιώτης Παπατσώνης		Κωνς. Πλατύς	Ο
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ο
Ἰω. Προβελέγιος	Ο	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ο
Ἰω. Ταταράκης	Ο	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο
Σ. Βαρότσης	Ο	Παναγ. Ψάθης	
Χ. Σουμαρίπας		Ἀντ. Ἀρμάος	Ο
Δ. Δημητρακόπουλος	Ο	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο
Μ. Μιχαλόπουλος	Ο	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ο
Α. Παπαδημητριάδης	Ο	Ἀναγ. Παπατσώρης	
Ν. Καναβός	Ο	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο	Δημήτριος Σταΐκος	
Γεώργιος Ἰατρός		Βασίλειος Κριεζῆς	
Γ. Μαδεμοχωρίτης		Κυριάκος Δουζίνας	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ο
Νικόλαος Πιεράκος	Ο	Πανταλέων Κουντουριώτης	
Γρηγόρ. Πατριαρχέας	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ο
Στ. Καπετανάκης	Ο	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ο
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χ. Χριστόπουλος	Ο	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	
Π. Κανελλόπουλος	Ο	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Νικόλ. Μοσχούλας	Ο	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ο
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ο	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	Ν
Νάκος Πανουργιᾶς		Ἀναγ. Μάντσαρης	Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς			

Τελευταῖον ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ἤτοι μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τέλους τοῦ σίτου εἰς 40 λεπτά.

Κπίσης δὲ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ 2 ἄρθρον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Θ. Κολοκοτρώνην καὶ Α. Βενιζέλον, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 71 κατὰ 16. Ἔχει δ' οὗτος·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων κανονίζεται ὡς ἀκολούθως·

Τοῦ σίτου δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 40.

Τοῦ ἀραβοσίτου καὶ σικάλεως δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 30.

Τῆς κριθῆς, καλαμποκίου καὶ βρώμης δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 20.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἄλευρα, τὰ μὲν τοῦ σίτου ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον 4 λεπτῶν κατ' ὀκάν, ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς λεπτῶν 2.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	
Κων. Θεοδώρου	Ο	Γεώργιος Σκοῦρος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Καλλιρρονᾶς	Ν
Π. Καμπάνης		Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Γ. Ν. Καΐρης	Ν	Σταῦρος Βλάχος	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ἠλίας Καραγιάννης	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Σωτήριος Στράτος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Δημήτριος Νάκος	Ν

Φίλων Φίλωνος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσουχλος	
Γεώργιος Κουδούλης		Νικόλαος Ματθαίου	
Α. Παπαβλασσίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ο
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ο	Γ. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιαλδάνης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδής	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ο	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ο
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ο
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρήγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουσουνδοῦρος	Ν
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Ἰω. Προβελέγγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Γεώργιος Περωτᾶς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Κανελλόπουλος	Ν
Ἰωάν. Μπαλάφας		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλακωτάς		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ο	Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν

Σ. Καπεταναάκης	N	Αν. Ρενουάρδος	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	N	Ι. Άννης Σαγρέδος	N
Χ. Χριστόπουλος	N	Παναγ. Ψάθης	
Η. Κανελλόπουλος	N	Άντ. Άρμάος	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Άλέξανδρος Ραγκαβῆς	N	Κυριάκος Πογκρόπουλος	N
Ν. Πανουργιᾶς		Άναγν. Παπατσώρης	
Κύθ. Κεχαγιᾶς		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Δημ. Στάϊκος	
Άνδρέας Χ. Λόντος		Βασίλειος Κριεζῆς	
Π. Καλαμογδάρτης		Κυριάκος Δουζίνας	
Π. Πατρινός		Δημήτριος Βουδούρης	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Παντολ. Κουντουριώτης	
Άνδρέας Π. Χ. Άναργύρου	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Ἰωάννης Κ. Μωραΐτης	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	N
Ἠλίας Καράπαυλος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Μπάστας		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἰωαν. Σκαβέντσος	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	N
Γ. Νικολάου	N	Αὐγερινὸς Λεβέρωρ	N
Μιχαὴλ Σολωμὸς	N	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ο
Κωνστ. Πλατύς	N	Άναγν. Μάντσαρης	N
Γεώργιος Ναύτης	N		

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Τῆς 27 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Μπαλάφαν καὶ Ν. Καναβὸν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐντεῦθεν τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Κων. Θεοδώρου	N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σόλων Κρεστενίτης	N
Η. Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Ν. Καΐρης	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἀντ. Καμπάνης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσόκρης		Λ. Δεκιγάλας	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἰω. Λορεντσιάδης	
Νικόλαος Ἰατρός		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Χαρ. Θεοχαράπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	N
Σταῦρος Βλάχος		Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀθαν. Δανηλόπουλος	N
Δημήτριος Νάκος	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Φίλων Φίλωνος	N	Βελισ. Νικολαΐδης	N
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαθανασίου	N	Ἐμ. Ἀντίπας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Κύθ. Κανελλόπουλος	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	N
Γ. Γιολδάσης	N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Γρανίτσας		Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	N	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Λεώπουλος . . . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Γ. Γιατράκος	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . Ν	Π. Πατρινός . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .	Ἰωάννης Μωριάτης . . . Ν
Α. Μαυροειδὴς . . . . Ν	Ἠλίας Καρέπαυλος . . . Ν
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Γ. Κεφάλας	Ἰωάννης Σκαβέντσος . . . Ν
Κωνστ. Κουρκουμέλης . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Γ. Γουλιμῆς . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμός . . . .
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Γεώργ. Ναύτης . . . . . Ν
Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . Ν
Ἰω. Προβελέγγιος . . . . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . .
Ἰω. Ταταράκης . . . Ν	Παναγιώτης Ψάθης . . . Ν
Σ. Βαρότσης	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Χ. Σουμαρίπας . . . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . Ν
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Α. Παπαδημητριάδης . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ν. Καναβός . . . . . Ν	Δημήτριος Στάϊκος . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . .
Γεώργιος Ἰατρός	Κυριάκος Δουζίνας . . . . Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . Ν	Παντολέων Κουντουριώτης . Ν
Νικόλαος Πιεράκος . . . Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . Ν
Στ. Καπετανάκης . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . Ν	Ἀγγελῆς Καντζιάννης . .
Χ. Χριστόπουλος . . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Π. Κανελλόπουλος . . . Ν	Αὐγερινὸς Ἀδειρωρ . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Α. Μάντσαρης . . . . .
Ν. Πανουργιᾶς	

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς

ψηφολέκτας ψηφοφορίας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ἀπαράλακτον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72. Ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ οἱ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν Πατρίδα ὑπηρετήσαντες, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος καὶ πρὶν ἡ ἀποστρατευθῶσιν, ἐπιτρέπεται νὰ διαγραφῶσι τῶν ἀριθμῶν κατ' ἰδίαν αὐτῶν αἴτησιν καὶ νὰ μετατεθῶσιν ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ μετατεθέντες, θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τὸν τῆς ὑπηρεσίας, καθ' ἃ ὁρίζει τὸ ἀπὸ 3|15 Νοεμβρίου τοῦ 1833 ἔτους β. διάταγμα.

Ὅσοι δὲ αὐτῶν εἰς τόπον διαμονῆς ὡρισμένον ἀποσταλῶσι, διαρκούντος τῆς τοιαύτης διαμονῆς, θέλουσιν ἀπολαμβάνει καὶ τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς ἐνοίκιον, κατὰ τὰ περὶ ἐνοικίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ κείμενα.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἅπαξ τεθέντες δὲν ἀνακαλοῦνται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς, εἰμὴ ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἄρθρ. 4. Πᾶς ὁρισμὸς τῶν εἰρημένων ἐναντίος καταργεῖται.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Κ. Βλάμην, Ν. Λεώπουλον καὶ Εὐστ. Οἰκονομόπουλον ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα συστήσας ὁ πρόεδρος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον οἷόν τε τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐργασίαν της, καθ' ὅσον παρέσχεν αὐτῇ ὅλας τὰς εὐκολίας καὶ τὰ μέσα, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον τὸ πέρας τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν· οὕτω δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Π. Ψάθην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας του.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βασιλείας ἐπελθοῦσα μόνιμος τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου ἀποκατάστασις, καὶ ἡ πίστις τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσεν αὕτη εἰς τοὺς κατοίκους ὡς πρὸς τὴν βεβαιότητα τοῦ μέλλοντος, ἔπρεπε κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ ἀναζωπυρήσωσι τὰς παραγωγικὰς τοῦ ἔθνους δυνάμεις, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ θάρρους ἔκτοτε ἐπεδόθησαν εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Ἡ πρόοδος ἐγένετο καταφανὴς ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν. Ἐν τούτοις τὰ πρῶτα βήματα ἀνεκάλυψαν εἰς τὰ βλέμματα τοῦ τόπου, ἐξηντλημένου ἤδη ἐκ τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, τὴν ἀνάγκην μεγαλειτέρων προόδων, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ τὴν μεγάλην ἔλλειψιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων.

Ἡ ἐξουσία θέλουσα νὰ θεραπεύσῃ τὴν φανερὰν ταύτην ἀνάγκην ἐσκέφθη πολλάκις περὶ συστάσεως δανειστικοῦ καταστήματος. Μετὰ πολλὰς ἀποπείρας καὶ ἀποτυχίας ἐξέδωκε τὸν περὶ συστάσεως ἐθνικῆς τραπέζης νόμον τῆς 30 Μαρτίου 1841, καὶ διὰ προσκλήσεως πρὸς ἑλληνικὰ καὶ ξένα κεφάλαια εἰς τὸ νὰ μετάσχωσι καταστήματος παρέχοντος ἱκανὰς ἐγγυήσεις καὶ ὠφελείας, κατώρθωσε νὰ συστήσῃ τὴν νῦν ὑπάρχουσαν ἐθνικὴν τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν.

Κρίνω περιττὸν νὰ ἐκθέσω τὴν εὐεργετικὴν εἰς τὸν τόπον ἐπιρροὴν τοῦ καταστήματος τούτου· εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι συνέτεινε μεγάλως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἀνταλλαγῶν· θέλω

ἐκθέσει ὅμως, ἔχων πάντοτε τὸ βλέμμα προσηλωμένον εἰς τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ μᾶς ἐνασχολήσωσι ζητήματα, τὰς κυριωτέρας βάσεις, τὰς ὁποίας ἔβαλον εἰς αὐτὸ ὁ εἰρημένος νόμος καὶ οἱ μετὰ ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν ἢ τροποποίησιν αὐτοῦ ἐκδοθέντες. Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὸ ὑπάρχον πρὶν ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἐπιφέρωμεν μεταβολήν τινα.

Ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐπιχείρησις ἰδιωτικὴ ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι ὑπάρχουσαι εἰς τὸν τόπον ἑταιρίαι. Ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα χιλίας μετοχὰς, σκοπὸν μόνον εἶχε νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς σύστασιν ὅπως συνέδραμε καὶ ἄλλας ἰδιωτικὰς ἑταιρίας, τῶν ὁποίων τὴν σύστασιν ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν ἢ ὠφέλιμον εἰς τὸν τόπον, ὅπως πράττει σήμερον διὰ τὴν ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας, ἔπραξε δὲ διὰ τὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστὸν, πρόκειται νὰ συνδράμῃ καὶ πάλιν μὲ ἓν ὡσαύτως ἑκατομμύριον. Ἡ Κυβέρνησις, καθὸ μέτοχος, εὑρίσκεται ἀπέναντι τῆς Τραπέζης ὡς ἁπλοῦς ἰδιώτης.

Τὸ μετοχικὸν αὐτῆς κεφάλαιον προσδιωρίσθη διὰ τοῦ νόμου τῆς συστάσεώς της εἰς 5 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν 4/5 ὑπεχρεοῦτο νὰ δανείζῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὸ δὲ ἕτερον πέμπτον νὰ μεταχειρίζηται εἰς προεξοφλήσεις χάριν τοῦ ἐμπορίου.

Διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐργασίαν τῇ ἐδόθη, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς καὶ πρὸς πλειοτέραν τοῦ ἐμπορίου εὐκολίαν, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια τραπεζικὰ πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα· τὸ ποσὸν ὅμως αὐτῶν δὲν ἠδύνατο ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ 2/5 τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τοῦ κοινοῦ, ἤτοι τῶν κατόχων τοιούτων γραμματίων, ὤφειλε νὰ φυλάττῃ εἰς τὸ ταμεῖόν της διὰ μὲν τὸ ἓν τέταρτον ἴσην τοὐλάχιστον ποσότητα μεταλλικῶν νομισμάτων, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ τρία τέταρτα ὁμολογίας ὑποθηκῶν διπλασίας ἀξίας.

Ὁ μετὰ τέσσαρας μῆνας ἐκδοθεὶς νόμος τῆς 19 Αὐγούστου 1841 ἐτροποποίησε τὸ μέτρον τῆς διανομῆς τοῦ ὁλικοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου της εἰς τὰ διάφορα ἀντικείμενα τῶν ἐργασιῶν της, ὁρίσας διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τὰ μὲν δύω τρίτα αὐτοῦ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἓν τρίτον εἰς προεξοφλήσεις καὶ εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης περιωρίζοντο κατὰ τοὺς δύω τού-

πους νόμους, εἰς τρία μόνα ἀντικείμενα, ἤγουν δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ, δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ προεξοφλήσεις.

Τέλος ἦλθεν ὁ νόμος τῆς 12 Ἰουλίου 1843, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἰσχύων εἰς τὰ προκείμενα ζητήματα. Ὁ νόμος οὗτος ἐξέτεινε τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ κυριώτερον εἶναι ἡ χορήγησις πιστώσεων δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν.

Εἰς πρὸς τὴν διανομὴν τοῦ χρηματικοῦ της κεφαλαίου δὲν ἐπέφερεν οὐσιώδη τινα μεταβολήν· ἀπήτησεν ὡσαύτως τὰ δύω τρίτα νὰ χρησιμεύωσιν εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, καὶ μόνον τὸ ἓν τρίτον ἠθέλησε νὰ ἐνασχολῆται εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐργασίας της, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσιν αἱ τόσον ἐπωφελεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον προεξοφλήσεις.

Ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως μικρὸν ὡς πρὸς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἔμελλε νὰ θεραπεύσῃ, καὶ ἰδίως μὲ ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀναπτυσσομένου ἐμπορίου, ὁ νόμος τοῦ 1843 προέβη εἰς τὴν αὔξησιν τῶν πιστωτικῶν μέσων τοῦ καταστήματος· θαρραλεώτερος τοῦ νόμου τοῦ 1841 ἐξέτεινε τὸ δικαίωμα τῆς τραπέζης τοῦ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια τραπεζικὰ ἀπὸ τῶν δύω πέμπτων τοῦ μετοχικοῦ κεταλαίου, εἰς τὰ ὁποῖα ἦτον περιωρισμένον, εἰς τὸ ἑπάπειρον, καὶ ἔθεσε τοῦτον μόνον τὸν φραγμόν, ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίστασιν, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πραγματικὰ αὐτῆς κεφάλαια.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς 1 Μαρτίου 1847, ἐγκριθείσης διὰ Β. διατάγματος τῆς 24 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ τῆς ὁποίας τὰ μετοχικὰ τῆς τραπέζης κεφάλαια τριπλασιάσθησαν κατὰ ἓν ἑκατομμύριον, ἡ τράπεζα ἐτέθη εἰς κατάστασιν νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου ἓξ ἑκατομμύρια καθαρῶς πιστωτικῶν κεφαλαίων.

Τὸ δικαίωμα τῆς τραπέζης τοῦ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια, ἀπο-
βαίνει τὸ συμφερτικώτερον εἰς αὐτὴν παραχωρηθὲν δικαίωμα, διότι τὰ γραμμάτιά της ταῦτα δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ χρεωστικαὶ αὐτῆς ὁμολογίαι, διὰ τὰς ὁποίας δὲν πληρώνει οὐδένα τόκον εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, οἵτινες εἶναι δανισταὶ αὐτῆς, ἐνῷ αὐτὴ λαμβάνει τόκον μεταχειριζομένη αὐτὰ εἰς προεξοφλήσεις ἢ δανείζουσα ἀντὶ μετρητῶν. Ἡ ἔκδοσις των, ὅμως ὡφε-

λιμος εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, δὲν εἶναι ἐλευθέρα κινδύνων, καὶ παρουσιάζει εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἓν τῶν δυσκολωτέρων προβλημάτων ὡς πρὸς τὸ πῶς, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συγχωρῶσι, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀσφαλείας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ λαμβάνωσιν. Ὀλίγαι λέξεις λοιπὸν καθίστανται ἐνταῦθα ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα.

Πολλοὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ἥτις εἶναι ὁμοία μὲ ἐκείνην τῶν νομισμάτων, θεωροῦσιν αὐτὰ ὡς νόμισμα, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νόμισμα. Ἄλλοι δέ, ἂν καὶ διαφωνοῦσι πρὸς τοὺς πρώτους καὶ καταδεικνύουσι τὴν διαφοράν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος καὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, μεταξὺ ὀργάνου συναλλαγῶν ὄντος ταυτοχρόνως ἐμπορεύματος, καὶ ὀργάνου συναλλαγῶν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλῆ ὑπόσχεσις, ἀναγνωρίζουν ὅμως ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τοιούτου εἴδους γραμμάτια, ὡς ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ παρέξουν, πρέπει νὰ κανονίζηται ἀπὸ τὴν δημόσιον ἐξουσίαν. Ἡ γνώμη τῶν τελευταίων εἶναι κατ' ἐμὲ ἡ μόνη ὀρθή. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια δὲν εἶναι ἀληθινὸν νόμισμα· ταῦτα διακρίνονται ἀπὸ μὲν τὸ μεταλλικὸν νόμισμα ὡς ἡ πλήρωμὴ διακρίνεται ἀπὸ τὴν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν, ἀπὸ δὲ τὸ χαρτονόμισμα ἐκ τοῦ ὅτι τοῦτο μὲν ἔχει καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, τὰ δὲ τραπεζικὰ γραμμάτια στεροῦνται τοιαύτης, ἐξαργυρονόμενα ἅμα τῇ ἐμφανίσει των· διακρίνονται δὲ ἀπὸ παντὸς ἄλλου εἴδους γραμματίων, καθότονό φέρων αὐτὰ δὲν δύναται νὰ καταφύγῃ διὰ τὴν καταναγκαστικὴν ἐξαργύρωσίν των, εἰμὴ εἰς μόνην τὴν τράπεζαν, ἥτις εἶναι εἰς τοῦτο ὑπόχρεως, οἱ δὲ πρὸ αὐτοῦ κάτοχοι αὐτῶν εἶναι ἐλεύθεροι πάσης εὐθύνης καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἴχνος νόμιμον ὑπάρχει τῶν μεταβιβάσεών των ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλου χεῖρας. Εἶναι ὅμως ὁμολογούμενον ὅτι τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ὅταν ἅπαξ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν συνήθειαν, κυκλοφοροῦσιν ὡς νόμισμα καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνονται μὲν παραγωγὰ μεγάλων ὠφελειῶν εἴς τε τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν ἐκδίδοντα αὐτά, ἀλλ' ὅταν ἡ ἔκδοσίς των δὲν στηρίζηται εἰς πραγματικὰς ἀνάγκας, ὅταν δὲν ἐπιτηρῆται ἀπὸ ἐνδελεχῆ προσοχὴν καὶ φρόνησιν, γίνεται παραίτιος μυρίων γενικῶν καὶ ἰδιωτικῶν δυστυχημάτων. Ἡ τοιαύτη ἀσύνετος ἔκδοσις γραμματίων προξενεῖ τὴν πληθώραν τῶν συναλλακτικῶν μέσων, τὴν ὑποτίμησιν καὶ ἐπομένως τὴν φυγάδευσιν τοῦ μεταλλικοῦ νο-

μίσματος, τὴν ὕψωσιν τῶν μισθῶν καὶ τὴν ὑπερτίμησιν ὅλων τῶν πραγμάτων, ἐξ οὗ ἐξασθενεῖται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἐνισχύεται ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν.

Εἶναι δὲ περιττὸν ν' ἀναφέρω ὅτι ὅταν τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια ἐκ τῆς ἀσυνέτου ἐκδόσεώς των δὲν δύνανται νὰ ἐξαργυρωθῶσιν ὑπὸ τῶν τραπεζῶν, καὶ ἀρχίσῃ ἡ ὑποτίμησίς των ὡς πρὸς τὸ μεταλλικὸν νόμισμα, οἱ κάτοχοί των ὑποφέρουν ζημίας σημαντικὰς, καὶ περισιάσεις κρίσιμοι ἐπέρχονται εἰς τὰς κοινωνίας.

Ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ προσδιορίζῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοτέων γραμματίων καὶ νὰ ἐκδίδῃ διατάξεις ἐξασφαλιζούσας ἐκείνους, οἵτινες θέλουσιν ἔχει τοιαῦτα εἰς χεῖράς των, ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῆς εἰς τὸ νὰ διορίζῃ ἐπίτροπον παρὰ τῇ τραπέζῃ.

Ἰς πρὸς τὰ δύω ταῦτα ἐμβριθῆ ζητήματα τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἀσφαλείας, οἱ δύω νόμοι τοῦ **1841** προσδιορισμένοι ἀπὸ τὴν ἰσχύν τῶν κυριωτέρων γραμματιοδοτικῶν τραπεζῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων αἱ πλεῖσται σχεδὸν δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντιταχθῶσιν εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ ἐκδώσωσι ποσὸν γραμματίων πλειότερον ἀφ' ὅσον ἀπῄτουν αἱ πραγματικαὶ ἀνάγκαι, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι προσηκόντως τὰς ὑποχρεώσεις των καθ' ὅλους τοὺς καιρούς, οἱ δύο ἐκεῖνοι νόμοι, λέγω, προέβησαν εἰς τὴν λύσιν μὲ προφυλάξεις περιττὰς καὶ ἐπιβλαβεῖς. Ἰς πρὸς τὸ ποσὸν ὥρισαν, ὥστε, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ μὴ δύναται ἡ τράπεζα νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δύω πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου της· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐκδιδομένων τὴν ὑπεχρέουν νὰ φυλάττῃ εἰς τὸ ταμεῖόν της διὰ μὲν τὸ ἓν τέταρτον ἴσην τοὐλάχιστον ποσότητα μεταλλικῶν νομισμάτων, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ τρία τέταρτα ὁμολογίας ὑποθηκῶν διπλασίας ἀξίας.

Καὶ ὅμως ὁ Νόμος τοῦ **1843**, ὅστις, ὡς εἴπομεν, δὲν ἐζήτησε κἀνένα περιορισμὸν εἰς τὴν ἔκδοσιν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἐκδιδομένων καὶ τοῦ ἐναποταμιεύματος διαφοράν, ἐνῷ ἐχορήγει εἰς μὲν τὸ ἐμπόριον πλειοτέρας εὐκολίας, εἰς δὲ τὴν τράπεζαν πλειότερα μέσα ὠφελείας, τὰ ὁποῖα τὴν ἔθεσαν εἰς κατάστασιν νὰ κατορθώσῃ προϊόντος τοῦ χρόνου κατά τι τὸν ὁποῖον ἐδύνατο κατὰ νόμον νὰ λαμβάνῃ τόκον, παρέσχε, διὰ συνετῶν συνδυασμῶν, πλειοτέρας ἐγγυήσεις εἰς τὸ κοινόν. Ἀφίνων αὐτὴν πάντῃ ἐλευθέραν νὰ ἐκδίδῃ ὅσα γραμμάτια θέλει,

ἀρκεῖ μόνον τὸ ὅλον τῶν χρεῶν της ἐκ γραμματίων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν καὶ ἐκ παρακαταθέσεως χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ χρηματικά της κεφάλαια, τὴν φέρει εἰς τὴν ἀνάγκην, ὁπόταν, ὑψώνουσα τὸν ἀνώτερον ὅρον τῆς διαφορᾶς ταύτης, θελήσῃ νὰ ἐκδώσῃ νέα γραμμάτια, ν' ἀφαιρῇ προηγουμένως ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τόσα χρηματικὰ κεφάλαια ὅσα νέα γραμμάτια θέλει νὰ ἐκδώσῃ, ὥστε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου δὲν δύναται νὰ συμβῇ πληθώρα εἰς τὰ συναλλαγματικὰ μέσα τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐπέλθῃ ὑποτίμησις τῶν χρημάτων, καὶ ὑπερτίμησις τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Ταῦτα ὡς πρὸς τὸ ποσόν.

Ἰς πρὸς τὰς ἀσφαλείας, ὁ ἰσχύων νόμος εἶναι ἔτι μᾶλλον ἀνεπίληπτος καὶ δὲν χρήζει μεταβολῆς. Δὲν ἀπαιτεῖ, ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ, ἀπὸ τὴν τράπεζαν νὰ φυλάττῃ εἰς τὸ ταμεῖόν της μέτρητα μόνον διὰ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ της, ἀλλ' ἓν τρίτον τοὐλάχιστον· διὰ δὲ τὸ ἐπίλοιπον δὲν ζητεῖ τὴν ἀσφάλειαν εἰς ὁμολογίας ὑποθήκης διπλασίας ἀξίας, ἀλλὰ θέλει ὥστε ἡ τράπεζα καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸ μὴ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητὸν παθητικόν της, νὰ ἔχῃ εἰς τὸ ταμεῖόν της ἴσης ἀξίας τοὐλάχιστον ἐμπορικὰ συναλλάγματα βραχυπρόθεσμα· ἀναντιρρήτως οὐδὲν ἀσφαλέστερον παρὰ τὰ κτήματα τὰ ἀκίνητα, οὐδεμία ἀξία πραγματικωτέρα καὶ στερεωτέρα παρὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Τὰ ἐπ' αὐτῶν δάνεια ὅμως εἶναι φύσει μακροπρόθεσμα, δὲν ὑπάρχει οὐδεμία βεβαιότης ὅτι ἓν χρέος θεμελιούμενον ἐπὶ ὑποθήκης θέλει πληρωθῇ ἐγγύς, οὔτε δὲ ὅτι θέλει πληρωθῇ ἀφεύκτως εἰς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ οὔτε ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει φέρει εἰς τὴν τράπεζαν τὸ ποσὸν τὸ ὀφειλόμενον εἰς τοὺς κομιστὰς τῶν γραμματίων τῶν ἐκδοθέντων καὶ ληφθέντων ἐπὶ τῇ πίστει ὅτι θέλουν ἐξαργυρωθῇ παρ' αὐτῆς ἅμα τῇ παρουσιασθῶσι. Διὰ τοῦτο οὐδεμία τράπεζα προικοθηκτικὴ διὰ γραμματίων δύναται νὰ συστηθῇ καὶ στηριχθῇ ἐπὶ δανείων, ἐπὶ ὑποθήκης, οὔτε αἱ ἐξ αὐτῶν ὁμολογίαι νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀσφάλειαν γραμματίων πληρωτέων εἰς τὸν φέροντα καὶ ἄνευ προθεσμίας· διότι ἡ ἀσφάλεια ἦτο ἀνεπαρκὴς, διὰ τοῦτο ἴσως καὶ οἱ προγενέστεροι νόμοι περιώρισαν εἰς ἄκρον τὴν ἔκδοσιν τῶν γραμματίων, ἀλλ' ἔπραξαν τοῦτο πρὸς βλάβην τοῦ ἐμπορίου.

Τοιαύτη εἶναι, Κύριοι, ἡ φύσις, ἡ δύναμις καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς παρ' ἡμῖν ἐθνικῆς τραπέζης, ὅπως ἐδημιούργησαν αὐτὴν οἱ τρεῖς περὶ αὐτῆς νόμοι, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀν-

τικείμενα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐπασχολήσει τὴν προσοχήν σας·

Ἐνταῦθα γεννᾶται τὸ ζήτημα, ἂν τὸ δανειστικὸν τοῦτο κατάστημα τὸ ἔχον ἓξ ἑκατομμύρια μετοχικῶν κεφαλαίων, δυνάμενον δὲ νὰ δημιουργήσῃ κατὰ τὸν νόμον, ἓξ ἄλλα ἑκατομμύρια κεφαλαίων πιστωτικῶν καὶ ἀπολαῦον πίστιν λίαν ἐκτεταμένην, ἐξεπλήρωσεν ἄχρι τοῦδε τὴν ἐντολήν του ἢ ὄχι; ὄχι ἤθελέ τις εἰπεῖ, ἂν ἀπέβλεπεν εἰς διάφορα παράπονα, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἠγέρθησαν εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, αἵτινες ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν τράπεζαν. Ἡ ἐντολὴ ὅμως τοῦ καταστήματος δὲν ἦτο, Κύριοι, ποτὲ νὰ καταστήσῃ περιττοὺς ὅλους τοὺς κατὰ τὸ Βασίλειον δανειστάς, καὶ νὰ γίνῃ ὁ μόνος πιστωτὴς δι' ὅλα τὰ καθ' ὅλον τὸ Κράτος κτηματικὰ ἢ ἐμπορικὰ χρέη, διότι τοῦτο ἤθελεν ἀπαιτήσει ἄπειρα ἑκατομμύρια μετοχικῶν κεφαλαίων καὶ τοιαύτη Τράπεζα, πλὴν τοῦ ἀδυνάτου τῆς συστάσεώς της, ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ παραίτιος μεγαλειτέρας ζημίας ἢ ὠφελείας εἰς τὸ Κράτος, ἐπειδὴ ἤθελε κατανήσει κατάστημα ἀληθοῦς μονοπωλείου διὰ τὴν πίστιν καὶ κυρία τῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων· ὅστις ὅμως ἐμβλέψῃ εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὰ μέσα της, πείθεται ὅτι ἡ τράπιζα ἀνταπεκρίθη προσηκόντως εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσιώς της, διότι τὰ μέσα της ταῦτα διένειμε κατὰ τὸ ὡρισμένον μέτρον εἴς τε τὰ κτήματα καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐστερέωσε τὴν πίστιν αὐτῆς καὶ εἰς τὰ ἔσω καὶ εἰς τὰ ἔξω καὶ συνεπέφερε τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ τόκου ὅστις πρὸ τῆς συστάσεώς της ἦτο ὑπέρμετρος.

Δύναται ὅμως ἡ τράπεζα, ὅπως εἶναι συντεταγμένη σήμερον, μὲ τὰ νῦν ὑπάρχοντα μέσα αὐτῆς, νὰ θεραπεύσῃ τὰς ὁσημέραι παρουσιαζομένας νέας ἀνάγκας, ν' ἀνταποκριθῇ ἐπαξίως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ μέλλοντος; εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ κυριώτερον, ἀπαντῶσι τὰ πράγματα.

Ὁ ἐκπεσμὸς τοῦ τόκου ἐγένετο κυρίως ἐπαισθητὸς εἰς τὰ κέντρα τῶν ἀνταλλαγῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν πράξεων, ὅπου ἐξετάθη ἡ ἄμεσος τῆς Τραπέζης ἐνέργεια καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν ὁ ἐκπεσμὸς οὗτος ἐπενήργησε βεβαίως καὶ ἀπωτέρω, ἀλλ' εἰς πολὺ μέτριον βαθμόν, ὥστε πολλαχοῦ ὁ τόκος ὑπάρχει εἰσέτι λίαν βαρὺς καὶ ἡ ἐργασία δὲν δύναται ν' ἀποδώσῃ αὐτὸν καὶ ἀνάλογόν τι κέρδος, τὸ ὁποῖον νὰ τὴν ἐμψυχώνῃ.

Τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐκ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων πρὸς

ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, ἀπεδείχθησαν πρὸ πολλοῦ ἀνεπαρκῆ· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο εἶναι τόσον μικρὸν πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, ὥστε δὲν εἶχε καὶ χρείαν τῆς ἀποδείξεως τῆς πείρας· ἡ δὲ περίστασις, ὅτι καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ἑκατομμυρίων ἡ τράπεζα ἐνησχόλησε τὸ πλεῖστον μέρος εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ φθαρτῶν κτημάτων τῆς πρωτευούσης, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ πίστις δὲν εὑρίσκει εἰς τὰ γεωργικὰ κτήματα τὰ τρία ἀπαραίτητα στοιχεῖά της, ἤτοι τὴν ἀσφάλειαν ὅτι ὁ δανεισθεὶς κτηματίας ὄχι μόνον θέλει νὰ πληρώσῃ, ἀλλ' ὅτι καὶ δύναται νὰ πληρώσῃ, καὶ χρείας τυχούσης, ἀναγκάζεται εὐθὺς νὰ πληρώσῃ. Ἡ τρίτη αὕτη ἔλλειψις, ἔλλειψις τῆς νομοθεσίας μας, κατεδείχθη πρὸ καιροῦ ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἐξουσίαν, ζητησάσης τὴν διόρθωσιν πρὸς στερέωσιν τῆς κτηματικῆς πίστεως.

Τὸ διὰ τὸ ἐμπόριον ποσὸν, ἂν καὶ πολὺ ἀνώτερον τοῦ προσδιωρισμένου διὰ τὰ ἀκίνητα κτήματα, ἀπεδείχθη καὶ αὐτὸ ἀνεπαρκὲς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἢ διὰ τὸ ἔκτακτον τῶν περιστάσεων τοῦ ἐμπορίου, ἢ διότι τὸ ἐμπόριον, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πιθανώτερον, ἀνεπτύχθη καὶ ἐξετάθη. Ἡ τράπεζα θελήσασα νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐμπορικὴν κρίσιν, διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ κενὰ, τὰ ὁποῖα ἄφινον τὰ ξένα κεφάλαια ἐπιστρέφοντα εἰς τὰς πατρίδας των, ὅπου ἦσαν πολυζήτητα, ἠναγκάσθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ ἐμπόριον πιστωτικὰ μέσα πέραν τοῦ νόμου. Εἰσελθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἅμα ἔλαβον γνῶσιν τῆς γενομένης ὑπερβάσεως, δὲν ἠδυνάμην καθὸ ὑπουργὸς, ἔχων καθῆκον νὰ ἐπιτηρῶ τὴν τήρησιν καὶ νὰ διευθύνω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νενομοθετημένων, νὰ πράξω ἄλλως, εἰμὴ νὰ προσκαλέσω τὴν Τράπεζαν νὰ ἐπανέλθῃ ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων αὐτῇ ὁρίων, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ ἐμπορικὴ κρίσις εἶχεν ἤδη πρὸ ἐτῶν παρέλθει, εἶχον τὴν πρόνοιαν νὰ ἀπαιτήσω τὴν ἐπάνοδον κατεσπευσμένην καὶ ἀπότομον, ἀλλὰ βαθμηδὸν, ὥστε νὰ μὴ γεννηθῶσι προσκόμματα καὶ δυσκολίαι εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις τῶν πολιτῶν. Καὶ ὅμως τὰ πρῶτα βήματα τῆς διοικήσεως τοῦ καταστήματος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς συνετάραξαν τὴν ἐμπορικὴν τάξιν, ἰδίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τοῦ ἐμπορίου, ὅπου ἡ τράπεζα διατηρεῖ ὑποκαταστήματα καὶ ἔχει κεχορηγημένας πλειοτέρας πιστώσεις· ἰδιῶται ἀπεύθυνον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παράπονα, ἐμπορικὰ δὲ ἐπιμελητήρια ἐπισήμους ἀφορᾷς ἐξαιτούμενα θεραπείαν τοῦ δεινοῦ, ἀποτρο-

πὴν τῶν ἐπαπειλούντων τὸ ἐμπόριον κινδύνων. Καί τοι ἐμπιμένων εἰς τὴν τήρησιν τοῦ Νόμου, ἠναγκάσθην νὰ δώσω εἰς τὴν Τράπεζαν προθεσμίαν μακροτέραν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἐκδοθείσης διαταγῆς καὶ νὰ συστήσω εἰς αὐτὴν τὴν εὕρεσιν καταλληλοτέρου συνδυασμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ νόμος νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ τὸ ἐμπόριον νὰ μὴ βλαφθῇ. Τὰ δύο ταῦτα ἀπεδείχθησαν ἀσυμβίβαστα· ἡ τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ὁμαλὴν αὐτῆς κατάστασιν, χωρὶς νὰ πάθῃ τὸ ἐμπόριον. Ὁσάκις ἠθέλησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ περιορίσῃ τὰς χορηγήσεις καὶ τὰς πιστώσεις της, τὸ ἐμπόριον ἐξηγέρθη. Ὅπως ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, πρέπει ἢ ἡ τράπεζα ν' ἀφεθῇ ἐκτὸς τοῦ Νόμου, ἢ ἀναγκαζομένη νὰ τὸν ἐκτελέσῃ, νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πτῶσιν ἐμπορικῶν οἴκων ὄχι ὀλίγων· ἡ κατάστασις αὕτη δηλοῖ, ὅτι τὸ ἐμπόριον δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὠφελίμως πλειότερα κεφάλαια, ἀφ' ὅσα ἔχει, καὶ ὅτι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἡ τράπεζα δύναται κατὰ νόμον νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἱκανὰ πρὸ δέκα καὶ δεκαπέντε ἐτῶν, ἔπαυσαν τοῦ νὰ ἦναι ἀνάλογα πρὸς τὰς νέας αὐτοῦ ἀνάγκας.

Ὅσα εἶπον ἀποδεικνύουσιν ὅτι τινὰ τῶν τῆς τραπέζης πρέπει νὰ συμμεταβληθῶσι μὲ τὰ πράγματα· ὑπάρχουσιν ἐλλείψεις, αἵτινες πρέπει νὰ διορθωθῶσιν· ἐγεννήθησαν ἀνάγκαι, αἵτινες πρέπει νὰ θεραπευθῶσιν.

Ἡ τράπεζα, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της, προείδε τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀνάγκας ταύτας· κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν αἰτήσεις, καὶ σχέδια διὰ τῶν ὁποίων ἐζήτει μεταβολάς τινας εἰς τὴν ὑφισταμένην νομοθεσίαν, καὶ αὔξησιν τῶν μέσων της διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ πληρέστερον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Τινὲς τῶν πρὸ ἐμοῦ ἔλαβον τὰς προτάσεις της ὑπὸ σκέψιν, ἐσύστησαν ἐπιτροπάς, ἀλλὰ δὲν ἐφθασαν εἰς ὁριστικόν τι ἀποτέλεσμα.

Ὄχι τὰς αὐτάς, ἀλλ' ὁμοίας προτάσεις ἀπηύθυνε καὶ εἰς ἐμέ.

Ἤθελεν εἶσθαι μακρὸν καὶ ἀνωφελὲς νὰ ἐκθέσω ὅλας τὰς διαφόρους γνώμας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἀλλὰ δὲν δύναμαι καὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀποσιωπήσω τὰ κυριώτερα. Παραλείπω μάλιστα τὰ πρῶτα διὰ νὰ ἐξηγηθῶ ἐκτενέστερον ὡς πρὸς τὰ δεύτερα. Πέντε τινὰ ἐπεδίωξα εἰς τὰς μετὰ τῆς τραπέζης διαπραγματεύσεις.

Πρῶτον, ἡ αὔξησις τῶν μέσων αὐτῆς νὰ γείνῃ, τοὐλάχιστον

ἐν μέρει, διὰ καταθέσεως πραγματικῶν κεφαλαίων, καὶ ὄχι διὰ δημιουργίας μόνον τεχνητῶν, ὥστε τὰ ποῶτα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐγγύησις καὶ ἀσφάλεια εἰς τὰ ὁποῖα χάριν τοῦ ἐμπορίου ἐζήτει νὰ δημιουργήσῃ νέα καθαρῶς πιστωτικὰ κεφάλαια.

Δεύτερον, ἅπαν τὸ ποσὸν τῶν κεφαλαίων νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἀναλόγως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἀνάγκας ἑκατέρου τῶν κλάδων τούτων τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας· ἤτοι νὰ αὐξηθῶσι μὲν τὰ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου νῦν τῆς τραπέζης μέσα ἀρκούντως, ἀλλὰ νὰ αὐξηθῶσι συγχρόνως καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ταῦτα δὲ κατ' ἀναλογίαν τινὰ μεγαλειτέραν, διότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, ἡ γεωργία καὶ τοι ἐπασχολοῦσα τοὺς βραχίονας τῶν δυο τρίτων τῆς πληθύος τοῦ Βασιλείου καὶ συνεισφέρουσα τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὰς δημοσίας δαπάνας δὲν μετέσχεν ἄχρι τοῦδε τῶν ἐκ τῆς συστάσεως τῆς τραπέζης ὠφελημάτων ἀναλόγως πρὸς τὴν σημασίαν αὐτῆς. Ἡ πρό ἐτῶν εἰς τὰς ἀμπελοφυτείας ἐνσκήψασα, ἐσχάτως δὲ καὶ εἰς ἄλλας φυτείας ἀναφανεῖσα νόσος, καὶ ἡ ὑποτίμησις τινῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, αἱ δύο αὗται περιστάσεις, αἵτινες ἔφερον τοὺς κτηματίας εἰς μεγάλην χρηματικὴν ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, ἦσαν νέοι λόγοι εἰς τὸ νὰ ζητήσω τὴν ἀναλογίαν ταύτην καὶ νὰ ἐπιμείνω εἰς αὐτήν.

Τρίτον, διὰ τοὺς αὐτοὺς τούτους λόγους, ἤθελον, ὁ ὑπὲρ τῆς γεωργίας ὅρος περὶ χορηγήσεως δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων νὰ μὴ περιέχῃ ἁπλῶς ὑπόσχεσιν ἀλλ' ὑποχρέωσιν τῆς Τραπέζης ἤγουν τὴν βεβαιότητα, ὅτι θέλει τὸν ἐκτελέσει ἂν ὄχι ὡς πρὸς ὅλον τὸ ποσόν, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὸ μέγιστον αὐτοῦ μέρος. Ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τῶν ἐμπορικῶν δανείων ἡ ἐγγύησις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος τῆς τραπέζης, ἐνυπάρχει εἰς τὸ συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἡ τράπεζα εὑρίσκει εἰς αὐτά· ὡς πρὸς τὰ κτηματικὰ δάνεια ὅμως, τὰ ὁποῖα δεσμεύουσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ κεφάλαια καὶ δὲν ἔχουσι τὰ θελγητρα τῶν προεξοφλήσεων καὶ τῶν φερουσῶν τρεῖς ὑπογραφὰς βραχυπροθέσμων συναλλαγματικῶν, τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγγύησιν ἐθεώρησα ἀπολύτως ἀναγκαίαν.

Τέταρτον, ἐζήτησα νὰ διατηρήσω τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀνοικτοὺς λογαριασμούς, τοὺς ὁποίους ἡ τράπεζα ἐθεώρει ἐπιβλαβεῖς εἰς αὐτὴν καὶ ἐν μέρει περιττούς. Ἐπιβλαβεῖς διότι καταντοῦσι δάνεια ἄνευ λήξεως, δὲν ἐπαναφέρουσιν εἰς τὴν τράπεζαν τὰ δανειζόμενα εἰς ῥητὰς ἡμέρας διὰ νὰ δύναται καὶ αὐτὴ νὰ

πληρόνῃ τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τὸ προταθὲν παρ' αὐτῆς σύστημα, ἔμελλε νὰ ἐκδίδῃ πρὸς αὔξησιν τῶν κτηματικῶν πιστώσεών της· διότι τὰ συμβόλαια τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν, μὴ ὄντα ἐκτελεστά, δύνανται, ὡς ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, νὰ δώσωσι χώραν εἰς μακρὰς δίκας, καὶ νὰ τὴν ἐκθέσωσιν εἰς στενοχωρίας καὶ κινδύνους· τέλος διότι εἶναι ἠναγκασμένη νὰ φυλάττῃ εἰς τὸ ταμεῖόν της χρήματα νεκρὰ διὰ τοὺς διὰ τοῦ τρόπου τούτου δανειζομένους, ἔχοντας τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιστρέφωσι χρήματα ὁσάκις θέλουσι καὶ νὰ τὰ λαμβάνωσι μόνον δι' ὅσον καιρὸν τὰ χρειάζονται. Περιττοὺς δὲ, διότι οἱ διὰ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν δανειζόμενοι εἶχον τὸ μέσον τῶν ἁπλῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ σχέδιον τῆς τραπέζης παρεῖχεν εἰς τοὺς ὀφειλέτας τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδίδωσι μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον δὶς τοῦ ἔτους καὶ πρὸ τῆς συμπεφωνημένης προθεσμίας. Ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα, ὅτι ἡ κατὰ ἑξαμηνίαν δὶς τοῦ ἔτους εὐκαιρία τῆς πληρωμῆς δὲν ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν εὐκολίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουσι σήμερον οἱ παρὰ τῆς τραπέζης δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν δανειζόμενοι, οἵτινες ἐπιστρέφουσιν εἰς αὐτὴν χρήματα ὅταν καὶ ὅσα εἰσπράττωσι, λαμβάνουσι δὲ παρ' αὐτῆς ὅταν ἔχωσι χρείαν, καὶ ὅτι ἡ εὐχέρεια αὕτη τῶν ἀμοιβαίων ἀπροθέσμων πληρωμῶν δι' ἁπλῶν ἐντολμάτων εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ κτηματίας, ἔκρινε συμφέρον νὰ μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ τρόπου τούτου τῶν δανείων καὶ τῆς ἀποκοπῆσεως τοῦ χρέους, καθ' ὃν καιρὸν μάλιστα ἐζήτει ἡ τράπιζα νέας παραχωρήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Πέμπτον, ἐπροσπάθησα νὰ κατορθώσω, ὥστε ὁ τόκος νὰ προσδιορισθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν μέτριος, διότι, διὰ νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ ἐργασία καὶ πολλαπλασιασθῶσιν αἱ ἐπιχειρήσεις οἱουδήποτε ἔθνους δὲν ἀρκεῖ, ὡς γνωρίζετε, ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων τοῦ ὑπάρχοντος δανειστικοῦ καταστήματος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται προσέτι τὸ κατάστημα τοῦτο νὰ δανείζῃ τὴν πίστιν του ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ, ὥστε ὁ ἐργολάβος ἢ γεωργὸς ἢ ἔμπορος ἢ τεχνίτης ἢ ὁστισδήποτε καὶ ἂν ἦναι νὰ δύνηται διὰ τῆς ἐργαλείας του ὄχι μόνον τὸ κεφάλαιον μετὰ τοῦ τόκου νὰ ἐπιστρέφῃ, ἀλλὰ καὶ περίσσευμά τι, ὡς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, νὰ ἀποταμιεύῃ· ἄνευ τοῦ περισσεύματος τούτου, πρώτου στοιχείου εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν κεφαλαίων, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε πρόοδος οὔτε ἐργασία.

Ταῦτα ἦσαν τὰ κύρια ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέτρεπα ἰδιάζουσαν προσοχὴν, καὶ τοιοῦτοι οἱ σκοποί, τοὺς ὁποίους ἐπεδίωκον κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις.

Εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα ἤτοι τὴν αὔξησιν τῶν μέσων διὰ καταθέσεως πραγματικῶν χρημάτων, ἡ τράπεζα ἀντέταξε τὸν ἰσχυρὸν λόγον, ὅτι ἡ ἔνδυσις νέων μετοχῶν ἤθελε συνεπιφέρει τὴν διανομὴν τῶν σήμερον ὠφελειῶν της εἰς πλειοτέρας μετοχὰς καὶ ἐπομένως ἐλάττωσιν τοῦ μερίσματος, καὶ ὅτι μ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῶν κτηματιῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορίου, δὲν ἠδύνατο, καθὸ ἰδιωτικὸν κατάστημα καὶ ἀνώνυμος ἑταιρία, νὰ πράξῃ τοῦτο μὲ ἰδίαν ζημίαν καὶ ἐλάβην. Ἄλλως τε ἡ ἀπαίτησις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως, ἔλεγεν, ἀντέκειτο εἰς τὸν κυριώτερον αὐτῆς σκοπὸν, τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ τόκου, καθιστῶσα αὐτὸν διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐντελῶς ἀνέφικτον. Ἐπέμενε λοιπὸν θέλουσα μόνον τὴν αὔξησιν τῶν πιστωτικῶν της μέσων, ἤτοι εἰς τὴν πρότασιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτει νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν μὲν τῆς γεωργίας διὰ τῆς πίστεώς της ἁπλῶς, τὴν ὁποίαν εἰς τὰ ἔσω καὶ ἔξω ἐστερέωσεν, ἐπεμβαίνουσα δηλ. μεταξὺ τῶν κεφαλαιούχων καὶ τῶν κτηματιῶν, δανειζομένη παρὰ τῶν πρώτων καὶ δανείζουσα εἰς τοὺς τελευταίους μὲ τόκον κατά τι ἀνώτερον παρὰ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἤθελε δίδει, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κόπων τῶν δαπανῶν καὶ τῶν κινδύνων της· εἰς βοήθειαν δὲ τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια τραπεζικά, διὰ τῆς ὁποίας ἐθεώρει καὶ τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ τόκου ἐφικτότερον καὶ δικαιότερον.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ζήτημα ἤτοι τὴν διανομὴν τῶν κεφαλαίων μεταξὺ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἐπειδὴ ἡ τράπεζα ἐζήτει εἰς τὰς προτάσεις της τὸ νὰ δύναται τὸ παθητικόν της νὰ ἀναβιβάζηται εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, ἡ Κυβέρνησις ἀνταπήτει, ὥστε τὰ 2|3 τοῦ ὅλου, ἤτοι τὰ 24 ἑκατομμύρια νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ, τὸ δὲ 1|3 ἤτοι τὰ ἐπίλοιπα 12 ἑκατομμύρια εἰς τὰς ἐμπορικὰς αὐτῆς ἐργασίας. Ἡ τράπεζα ἀπέκρουεν ὡς ἐπιζήμιον ἀνωμαλίαν πάντα ἐκ τῶν προτέρων προσδιορισμὸν τῶν ἐμπορικῶν χορηγήσεων, καὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων διατεινομένη, ὅτι ἡ ἀναλογία πρέπει ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρα διὰ νὰ κανονίζηται ἑκάστοτε ὑπὸ τὸ κατὰ καιροὺς συμφέρον τῶν κεφαλαιούχων καὶ τῶν δανειζομένων. Ἡ Κυβέρνησις τοὐναντίον ἀναγνωρίζουσα ὀρθὴν τὴν ἀρχὴν ταύτην

μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας κεφαλαιούχους, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν, ὄχι δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τὴν περιβληθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς μὲ προνόμια μόνον χάριν τῶν ἐχόντων χρείαν τῶν κεφαλαίων της πολιτῶν, τῶν ὁποίων ὅλων τὰ συμφέροντα ὀφείλει ἐξ ἴσου νὰ προστατεύῃ. διετείνετο ἀφ' ἑνός, στηριζομένη εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν τραπεζῶν, ὅτι ἂν ἡ ἀναλογία ἀφίνετο ἀπροσδιόριστος, τὰ κεφάλαιά της ἠδύναντο νὰ τραπῶσι δυσανάλογως πρὸς τὰ ἐμπορικὰ δάνεια τὰ φέροντα ἀσφαλέστερα καὶ ταχύτερα κέρδη, καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀζητήτως ἡ γεωργία· ἀφ' ἄλλου ἀντέταττε τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἐκ τῶν τριῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ πλούτου, ἤτοι τῆς γῆς, τῆς ἐργασίας καὶ τῶν κεφαλαίων τὸ ἐπικρατέστερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, κεῖται περιβρεχομένην πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, εἶναι τὸ πρῶτον στοιχεῖον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ πρώτιστον καθῆκον τῆς οἰκονομικῆς της πολιτικῆς πρέπει νὰ ᾖναι, τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸ στοιχεῖον τοῦτο τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέραν συνδρομὴν καὶ ἀνάπτυξιν. Ἡ τράπεζα ἐνδοῦσα εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀλλὰ καὶ θεωροῦσα τὰ 12 ἑκατομμύρια ὡς περιοριζοντα εἰς στενὸν κύκλον τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας της, ἀπῄτησε νὰ αὐξηθῶσιν εἰς 16 ἑκατομμύρια, τὰ δὲ ἐπίλοιπα 20 νὰ προσδιορισθῶσι διὰ τὴν γεωργίαν. Ἡ διαφωνία περιστηλεῖσα εἰς τὰ ὅρια ταῦτα δὲν παρεῖχεν οὐδεμίαν δυσκολίαν εἰς τὸν συμβιβασμόν.

Ἡ ἀπάντησις τῆς τραπέζης εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα, τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων της, περιεῖχεν ἐκ προοιμίων καὶ τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὸ τρίτον ζήτημα, τὸ περὶ τῆς ὑποχρεώσεώς της τοῦ νὰ δανείσῃ τωόντι τὰ 24 ἑκατομμύρια εἰς τὰ κτήματα, κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Κυβερνήσεως ἢ τὰ 20 κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης. Ἀφοῦ ἡ τράπεζα δὲν συγκατετίθη διὰ τοὺς ὁποίους ἐξέθηκα λόγους, νὰ αὐξήσῃ τὰ κεφάλαιά της δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν, δὲν ἠδύνατο κατὰ φυσικὸν λόγον, νὰ παραδεχθῇ ὑποχρέωσιν, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἐξήρτητο πλέον ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἀπ' ἄλλων προσώπων, ἀπὸ τῶν κεφαλαιούχων, οἵτινες ἔπρεπε νὰ συγκατατεθῶσι νὰ τῇ δώσωσι μακροπρόθεσμα δάνεια ἐπὶ ὁμολογίαις διὰ νὰ δύνηται αὐτὴ νὰ τὰ ἀντιδανείζῃ εἰς κτήματα. Ἡ Κυβέρνησις πάλιν δὲν ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ εἰς ἁπλῆν ὑπόσχεσιν καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ κάμῃ πραγματικὰς παραχωρήσεις. Μετὰ τοῦ τρίτου τούτου ζητήματος συγκατέπιπτε καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ

δεύτερον, καὶ ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ ἀνάλογος διανομή των εἰς τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων ἀπέβαινεν ὑποθετικὸς καὶ ἐνδεχόμενος, ἡ δὲ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν προβληματική. Εὐχαριστούμενος νὰ ἐπιτύχω αὐτῶν καὶ ἐν μέρει, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ διευκολύνω εἰς τοῦτο τὴν τράπεζαν, τῇ ἐπρότεινα νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ δανείσῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν δέκα ἑκατομμύρια, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ἤδη δανεισμένων, τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνουσι τὰ πέντε, καὶ μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1867 ἄλλα τέσσαρα· ὡς πρὸς τὰ ἐπίλοιπα δὲν τῇ ἔθετον ὅρον τινά, ἀφίνετο ἐντελῶς ἐλευθέρα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νέας εἰκοσιπενταετίας. Ἡ πρότασις ἦτο, νομίζω, εὔλογος· ἴσως τινὲς ἐξ ὑμῶν ἴδωσιν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν ὑπέρμετρον. Καὶ ὅμως ἡ τράπεζα δὲν συνήνεσε. Καίτοι ἀπολαύουσα, καὶ δικαίως, μεγάλην πίστιν εἰς τε τὸν ἔσω καὶ ἔξω κόσμον, ἔχουσα ὅμως σύστημα νὰ βαδίζῃ μὲ βήματα λίαν περιεσκεμμένα, ἀπέρριψε τὸ δεύτερον μέρος τῆς προτάσεως, παρεδέχθη μόνον τὸ πρῶτον μέρος περὶ τῶν 10,000.000, εἰς ἃ συμπεριελάμβανε καὶ 2,000,000 περὶ τῶν ὁποίων ἐπράκειτο λόγος νὰ καταβέσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς αὐτὴν ἄνευ τόκου, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, καὶ τοῦτο ὑπὸ τὸν ὅρον ἂν τῇ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δανείων παρεχόντων τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν.

Εἰς τὸ τέταρτον ζήτημα τὸ ἀφορῶν τὴν διατήρησιν τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν συνήνεσεν, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ νὰ πληρώνωσιν οὗτοι τόκον ἀνώτερον κατὰ ἓν τοῖς ἑκατὸν τῶν ἄλλων ἐπὶ ὑποθήκῃ, δανείων, τὸ ὁποῖον, ὡς ὀρθὸν καὶ δίκαιον παραδέχθην.

Τὸ πέμπτον καὶ τελευταῖον, ἀλλὰ καὶ κυριώτατον ζήτημα τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τόκου παρέσχε τὰς πλειοτέρας δυσκολίας, ὄχι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, ἥτις εἶναι ἁπλουστάτη, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τῶν συμφερόντων. Ἡ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύουσα τὸ συμφέρον τῶν δανεισθησομένων, ἤθελε τὸν αὐτὸν ὅσον τὸ δυνατὸν μετριώτερον. Ἡ Τράπεζα ἀντιπροσωπεύουσα τὸ συμφέρον τῶν δανειζόντων, ἤτοι τῶν μετόχων αὐτῆς, ἤθελεν αὐτὸν ὄχι μόνον μὴ ἐπιζήμιον, ἀλλὰ εἰ δυνατὸν καὶ κατά τι ἐπικερδῆ. Ἀποβλέπων ὄχι εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν, ἀλλ' εἰς τὸ κατορθωτὸν καὶ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὸν ἐν Εὐρώπῃ τρέχοντα τόκον, ὅπου τὰ χρήματα δὲν εἶναι τόσον πολὺ ὑποτετιμημένα, ὅσον πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι νομίζουσιν, ἐζήτησα νὰ προσδιορισθῇ εἰς 6 τοῖς 0/0 διὰ τὰ

ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, καὶ εἰς 7 τοῖς 0|0 διὰ τὰ διὰ νοικτῶν λογαριασμῶν. Ἡ τράπεζα ἐζήτει 7 δι' ἐκεῖνα καὶ 8 διὰ ταῦτα. Ἀναλογιζόμενος, ὅτι ἡ γῆ δὲν δύναται νὰ ἀποφέρῃ τὰ 7, μάλιστα σήμερον, ὅτε πολλὰ τῶν προϊόντων αὐτῆς ὑπετιμήθησαν, ἐπέμεινα ὑποστηρίζων τὴν πρότασίν μου. Ἡ τράπεζα τότε συνήνεσεν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καταθέσῃ εἰς αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις τὰ εἰρημένα 2,000,000 ἀτόκως ἐπὶ τριάκοντα ἔτη· τοῦτο δὲν ἦτο λύσις τῆς δυσκολίας, ἀλλὰ πάλιν τὸ 7|00 ὑπ' ἄλλην μορφήν, ἤτοι ὑποχρέωσις τῆς Κυβερνήσεως νὰ πληρώνῃ κατ' ἔτος τὴν διαφοράν. Ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἔλθω τὸ ταχύτερον εἰς βοήθειαν τῆς πασχούσης γεωργίας καὶ τῆς στενοχωρίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἴσως ὄχι πάντῃ ἐλεύθερος τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἐξωθεν παραπόνων καὶ ἀπαιτήσεων, παρεδέχθην ἐπί τινα καιρὸν τὴν ἰδέαν τῆς Τραπέζης περὶ τῆς ἀτόκου καταθέσεως τῶν 2,000,000, ἀλλ' ἐπὶ 15 μόνον ἔτη, καὶ συνημμένην μὲ ὅρους ἐξασφαλίζοντας τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεών τινων τῆς Τραπέζης. Ἀφοῦ ὅμως καὶ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἐγένετο δεκτός, ἡ Κυβέρνησις σκεφθεῖσα ὅτι ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ πολλὰς καὶ ποικίλας κοινὰς ἀνάγκας ἐπὶ τριακονταετίαν νὰ θεραπεύσῃ καὶ δὲν εἶναι οὔτε συμφέρον, οὔτε δίκαιον νὰ δεσμεύσῃ ἐπὶ τόσα ἔτη δημόσια χρήματα καὶ νὰ θυσιάζῃ κατ' ἔτος μέρος τῆς κοινῆς περιουσίας, ἥτις πρέπει νὰ δαπανᾶται ὑπὲρ ὅλων τῶν τάξεων τῶν πολιτῶν, ἐγκατέλιπε πᾶσαν ἰδέαν ἀτόκου καταθέσεως, καὶ διὰ νὰ ὄρῃ ἐκ τοῦ μέσου τὴν ὁριστα-μένην δυσκολίαν ἔθεσε τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν τράπεζαν δι' ἄλλων παραχωρήσεων, αἵτινες νὰ καλύπτωσι τὴν διαφορὰν τοῦ 1 0|0. Ἡ Τράπεζα ζητοῦσα τέλος μόνον τὴν ἰδίαν της ζημίαν νὰ ἀποφύγῃ, ἠσπάσθη ἀσμένως τὴν ἀρχὴν ταύτην. Παραδεχθεὶς ἤδη τὴν περὶ ἀνανεώσεως τοῦ προνομίου πρότασίν της, τὸν τρόπον τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων της καὶ τὴν τροποποίησιν τῆς νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰ ἐκτελε-στικὰ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν της μέσα, προέβην, καὶ τοι συ-νεσταλμένος καὶ πολὺ διστάζων, οὐχ' ἧττον ὅμως προέβην, μὴ βλέπων ἄλλον τρόπον θεραπείας, εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀναλό-γου ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιώματος ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τρα-πεζικῶν γραμματίων, καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν δεκαδράχμων.

Ἡ Τράπεζα σταθμίσασα τὰς ἐκ τῶν παραχωρήσεων ταύτων ὠφελείας καὶ τὴν ζημίαν, ἥτις ἤθελε προέλθῃ εἰς αὐτὴν, ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόκου τῶν μὲν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων εἰς 6 0|0 ἀντὶ τῶν 7, τῶν δὲ δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν εἰς 7 ἀντὶ τῶν

8 0|0, εὗρεν, εἰς τοὺς ὑπολογισμούς της, ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὠφέλειαι δὲν τὴν ἀπεζημίουν. Σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν ἀρχήν, εὑρέθημεν διαφωνοῦντες ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρ-μογῆς της· ἡ αἰτία ἦτο ὅτι ἐσταθμίζαμεν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὰς παραχωρήσεις μὲ σταθμὰ διάφορα. Πῶς συμβιβασμὸς ἐφαίνετο σχεδὸν ἀνέφικτος. Καὶ τωόντι, δὲν εἶμην διατεθειμένος νὰ κάμω κανὲν περιπλέον βῆμα εἰς τῶν παραχωρήσεων τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀληθῶς ἐνόμιζον ὅτι παραπολὺ προέβην.

Ἐδῶ εἶχον ἀπολήξει ὅλα τὰ κύρια προβλήματα· τοιαύτη ἦτο ἡ ἀληθὴς τῶν πραγμάτων κατάστασις ὅτε αἴφνης διεδόθη εἰς τὸ κοινὸν ὅτι αἱ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέ-ζης διαπραγματεύσεις διεκόπησαν. Ἡ εἴδησις ἐθορύβησε καὶ ἐμπόρους καὶ κτηματίας, ἡ δημοσιογραφία ἐπελήφθη τῆς ὑπο-θέσεως καὶ τὸ ζήτημα ἐκινήθη καὶ ἐνώπιον ἑνὸς τῶν νομοθε-τικῶν Σωμάτων.

Τότε ἡ Τράπεζα θέλουσα νὰ δώσῃ ἢ οὕτως ἢ ἄλλως πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τρεῖς τρόπους λύσεως, ἀφίνουσα αὐτὴν ἐλευθέραν νὰ ἐκλέξῃ τὸν κατ' αὐτὴν συμφερώτερον.

Ἐκήρυξε δὲ ἐκ προοιμίων, ὅτι αἱ προτάσεις αὗται εἶναι ὁρι-στικαὶ καὶ τελευταῖαι.

Διὰ τοῦ πρώτου ἐζήτει ἀνανέωσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ προ-νομίου ἐπὶ δευτέραν εἰκοσιπενταετίαν· τροποποίησιν τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου· αὔξησιν τῶν κεφαλαίων της δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν μέχρις εἴκοσιν ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, καὶ τῶν ἐμπορικῶν χορηγήσεων μέχρι 16,000,000, ἤτοι πενταπλασιασμὸν τοῦ παθητικοῦ της· αὔξησιν τῶν δεκαδράχμων γραμματίων μέχρι 5,000,000 δραχμῶν. Ἐπρότεινε δὲ ὡς παραχωρήσεις τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου εἰς 7 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν χρεωλυτικῶν καὶ ἁπλῶν δανείων, ὀκτὼ δὲ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν ἀνοικτῶν λογαριασμῶν· χορήγησιν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ ὀκτὼ μὲν ἑκατομμυρίων, ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἤδη δανεισμένων, ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἄλλων δὲ τεσσάρων ἐντὸς 8 ἐτῶν, καὶ ἔκδοσιν νέων μετοχῶν, ἀλλὰ μόνον ἂν ἐν-τὸς τῶν δύο τούτων ἐποχῶν δὲν ἔχῃ δανεισμένον τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων καὶ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλεί-ποντος· ἐλάχιστον ὅρον τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων μέχρι δραχμῶν διακοσίων καὶ σύστασιν ἑνὸς ὑποκαταστήμα-τος εἰς ἕκαστον τῶν νομῶν ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἐζήτει διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς

ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων ἐπὶ δευτέραν εἰκοσιπεν-
ταετίαν, ἀλλ' ἄνευ ἀποκλειστικοῦ προνομίου, τροποποίησιν
τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου· αὔξησιν τῶν πιστωτικῶν της κε-
φαλαίων κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον καὶ μέχρι τοῦ αὐτοῦ
ποσοῦ, αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τῶν δεκαδράχμων μέχρι τῶν
4,000,000. Προσδιώριζε δὲ τὸν τόκον ἴσον μὲ τὸν προτεινό-
μενον διὰ τοῦ πρώτου τρόπου. Διὰ τοῦ τρίτου τρόπου ἐζήτει
μόνον τροποποίησιν τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου, αὔξησιν τῶν
ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων καὶ ἐμπορικῶν χορηγήσεων διὰ τοῦ
τριπλασιασμοῦ τοῦ παθητικοῦ της καὶ αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τῶν
δεκαδράχμων γραμματίων μέχρι 3,000,000. Παρεδέχετο δὲ
τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου κατὰ πάντα ὁμοίαν μὲ τὴν τῶν
ἄλλων δύο τρόπων. Ὁ τρίτος οὗτος τρόπος εἶχε τὸ πολλὰση-
μαντικὸν πλεονέκτημα ὅτι δὲν ἐζήτει οὔτε ἀνανέωσιν τοῦ
ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐπὶ ἄλλην εἰκοσιπενταετίαν, οὔτε
παράτασιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμ-
ματίων πέραν τῶν λειπομένων 8 ἐτῶν τοῦ προνομιούχου
βίου της.

Ἀντιπαρέβαλα, κύριοι, μετὰ πολλῆς ἐπιστασίας τοὺς προ-
ταθέντας τρεῖς τούτους τρόπους καὶ ἐστάθμισα τὴν ἀξίαν των·
εἶδα ὅτι ὁ πρῶτος εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου ἐν
ἐκτάσει ἐξηγήθην, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ
συμβιβασθῶμεν μὲ ὅλας τὰς δυνατὰς παραχωρήσεις τῆς ἐξου-
σίας. Εἶδα προσέτι ὅτι ὅπως ὁ πρῶτος οὕτω καὶ ὁ δεύτερος
τρόπος περιεῖχεν ἐν ἑαυτῷ ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῶν γραμ-
ματίων ἐπέκτασιν τῶν συνετῶν ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ
δικαίωμα τῆς Τραπέζης εἶναι συνεσταλμένον σήμερον ὑπὸ τοῦ
νόμου, ἐνταυτῷ δὲ ὅτι ὡς πρὸς τὸν τόκον καὶ οἱ τρεῖς τρό-
ποι δὲν διέφερον κατ' οὐδέν, ὥστε ἡ ἐκλογὴ δὲν ἠδύνατο
πλέον νὰ ἦναι ἀμφίρροπος. Εὐέλπις λοιπὸν συνῆψα ἐπὶ τοῦ
τρίτου τὰς διαπραγματεύσεις καὶ εὐτυχήσας νὰ ῥθάσω εἰς
ὡρισμένον ἀποτέλεσμα διετύπωσα αὐτὸ εἰς τὸ πρακείμενον
νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τῆς **Α. Μ.** τοῦ **Βασι-**
λέως παρουσιάζω σήμερον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Ἂν δὲν ἦναι ὅπως τὸ ἐπεθύμουν καὶ τὸ ἐπιθυμεῖτε, πρέπει
ν' ἀναλογισθῆτε ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δὲν ἐξήρτητο μό-
νον ἀπὸ τῆς θελήσεως τῆς ἐξουσίας, καὶ ὅτι τὰ νομοσχέδια
εἰς τῶν ὁποίων τὴν δημιουργίαν πρέπει νὰ συντρέξῃ ἡ προ-
αίρεσις καὶ τρίτου, ὅπως ἔπρεπε νὰ συντρέξῃ εἰς τὸ προκεί-
μενον καὶ ἡ θέλησις τῆς Τραπέζης, καταστήματος ἰδιωτικοῦ

καὶ ἀνεξαρτήτου, τέλειον πρέπει νὰ θεωρῆται τὸ δυνατὸν καὶ
παραδεκτέον τὸ σχετικῶς καλλίτερον. Συνιστῶ λοιπὸν θερμῶς
τὴν παραδοχὴν του ὑποστηρίζων αὐτὴν καὶ διὰ τῶν ἑξῆς λόγων.

Δύω μόνον περιέχει πρὸς τὴν Τράπεζαν παραχωρήσεις, τὴν
τροποποίησιν τῶν ἐκτελεστικῶν μέσων καὶ τὸ δικαίωμα τῆς
ἐκδόσεως ὁμολογιῶν, ἀλλ' ἀμφότεραι μᾶλις δύνανται νὰ θεω-
ρηθῶσιν ὡς παραχωρήσεις πρὸς αὐτὴν γενόμεναι καὶ τὸ συμ-
φέρον αὐτὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τὸ ἀπῄτει. Ἡ ἔλλειψις τῆς νο-
μοθεσίας μας ὡς πρὸς τὰ ἐκτελεστικὰ μέσα κατὰ τῶν ἐξ
ὑποθήκης ὀφειλετῶν, ὡς ἀνέτερον, καὶ ὡς κατωτέρω διὰ βρα-
χέων θέλω ἀποδείξει ἐναργέστερον, εἶναι μία τῶν κυριωτέρων
αἰτίων, διὰ τῆς ὁποίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτη-
σία, ἡ βεβαιοτέρα πάσης ἄλλης ἐγγυήσεως καὶ ἀσφαλείας
εὑρίσκει δυσκόλως δάνεια καὶ μὲ συμφωνίας πολὺ πλέον βλα-
πτικὰς καὶ ἐπιζημίους παρὰ τὸ ἐμπόριον.

Ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς Τραπέζης τοῦ νὰ ἐκδίδῃ ὁμο-
λογίας, καὶ τοῦτο ὑπαγορεύεται καὶ προκαλεῖται ἐπίσης ὑπ'
αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῶν ἰδιοκτητῶν, διότι ἀπεδείχθη, ὅτι
αὐτοὶ δὲν δύναται εὐκόλως νὰ λάβωσι κατ' εὐθεῖαν χρήματα
παρὰ τῶν κεφαλαιούχων, οἵτινες θέλουσι νὰ ἦναι ἐξησφαλισ-
μένοι ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου,
ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐμπρόθεσμον ἀπόδοσιν τοῦ
ὅλου χρέους, ἐνῷ ἡ Τράπεζα παρενείρουσα ἑαυτὴν, μὲ τὴν
ὁποίαν ἀπολαύει μεγάλην πίστιν, μεταξὺ τῶν ἐχόντων χρείαν
ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν διαθετόντων χρήματα κεφαλαιούχων,
δύναται εὐκόλως νὰ εὕρῃ κεφάλαια διὰ νὰ τὰ δανείζῃ εἰς τοὺς
πρώτους ἐπὶ ὑποθήκῃ, νὰ κάμῃ δὲ εἰς τοὺς δευτέρους δεκτὰς
τὰς ὁμολογίας της, αἵτινες παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς τὸ τριπλοῦν
πλεονέκτημα τελείας ἐγγυήσεως, τακτικῆς πληρωμῆς τῶν
τόκων καὶ ἀκριβοῦς ἀποδόσεως τῶν κεφαλαίων εἰς τὰς ὁρι-
σθείσας προθεσμίας.

Δι' αὐτῶν δὲ κατώρθωσε τὸ νομοσχέδιον, ὥστε ἡ Τράπεζα
νὰ ἐλαττώσῃ τὸν τόκον ἀντὶ τῶν ἄχρι τοῦδε **10** καὶ **9** τοῖς
0/0, εἰς **8** καὶ **7**, πλεονέκτημα ὄχι μικρὸν διὰ τοὺς δανεισθέν-
τας καὶ δανεισθησομένους.

Φέρει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης κατάστασιν ἔννομον
καὶ ὁμαλὴν, καὶ ὄχι μόνον σῴζει τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς ὑπαρ-
χούσης στενοχωρίας καὶ τῶν ἐπικειμένων κινδύνων, ἀλλὰ πα-
ρέχει εἰς αὐτὸ καὶ νέα κεφάλαια ἱκανὰ νὰ βοηθήσωσι τὴν

ἀνάπτυξίν του, καὶ νὰ θεραπεύσωσι καὶ μελλούσας ἀνάγκας, καὶ τοῦτο ἄνευ δημιουργίας τεχνητῶν μέσων.

Τριπλασιάζει τὰ νῦν μέσα τῆς Τραπέζης πρὸς βοήθειαν τῆς γεωργίας καὶ τῶν κτηματιῶν. Ἂν δὲ τινες θεωρήσωσι τὰ ὀκτὼ ταῦτα πρόσθετα ἑκατομμύρια ἀνεπαρκῆ καὶ ὀλίγα, παραβαλλόμενα πρὸς τὰ εἴκοσι τῶν δύω ἄλλων προταθέντων τρόπων, ὑπενθυμίζω αὐτοὺς, ὅτι ἐκεῖνα περιελάμβανον ἀνάγκας τριάκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐνδεχόμενα, καὶ ἡ Τράπεζα δὲν ἐδέχετο ὑποχρέωσιν διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅτι ἦσαν συνδεδεμένα μὲ ἄλλους ὅρους ἀπαραδέκτους, ἐνῷ τὸ ποσὸν τῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων διὰ τὰ ὀκτὼ ἔτη εἶναι μᾶλλον πρακτικόν, διότι πολλαὶ τῶν ἀτόκων ἢ ὀλίγων τόκων καταθέσεων θέλουσι τραπῆ εἰς ὁμολογίας, καὶ ἐπειδὴ αὗται, ἐκδιδόμεναι καὶ μέχρι 300 δραχμῶν, εἶναι προσιταὶ καὶ εἰς τὰς μετρίας καταστάσεις, ὑπάρχει μεγάλη ἡ πιθανότης ὅτι καὶ μικρὰ κεφάλαια βιομηχάνων, τεχνιτῶν καὶ ἄλλων θέλουσι τὰς προτιμήσει διότι πλεονεκτοῦσι τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου καὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ τοῦτο, ὅτι καὶ εἰς τὰ κιβώτια κεκλεισμέναι, δὲν μένουσι νεκραί, ἀλλὰ φέρουσι τόκον.

Ἄλλως τε, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας, διὰ πλειότερα ἑκατομμύρια, ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήτεως. Ἂν ἴδῃ τὴν ἀνάγκην, οὐδὲν τὸ κωλύον νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς αὐξήσεως. Ἂν δὲ δὲν δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ 8,000,000, πολὺ ὀλιγώτερον ἤθελε δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ 20,000,000. Ἔλαβε δὲ τὸ νομοσχέδιον τὴν πολλὰ ὠφέλιμον πρόνοιαν νὰ χωρίσῃ τὸ ὅλον τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης εἰς δύω ἴσα μέρη, καὶ νὰ προσδιορίσῃ 12,000,000 διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια καὶ 12,000,000 διὰ τὰ ἐμπορικὰ ὡς ἀνώτατον ὅρον. Χωρισμὸς ἀναγκαῖος, περιορισμὸς ἐξασφαλιστικὸς τοῦ νὰ μὴ τραπῶσι καὶ τὰ διὰ τὴν γεωργίαν κεφάλαια εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, αἵτινες, ὡς γνωστὸν, προτιμῶνται πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν δανειστικῶν καταστημάτων, ὥστε καὶ ἂν αὗται προτιμηθῶσιν, ἡ Τράπεζα νὰ ἦναι ἠναγκασμένη, ἅμα διατρέξῃ τὸ ἔννομον στάδιον τῶν ἐμπορικῶν χορηγήσεων, νὰ τρέπηται εἰς βοήθειαν τῶν κτηματιῶν, ὅπου μόνον θέλει εὑρίσκει στάδιον ἀνοικτὸν πρὸς ἐνασχόλησιν κεφαλαίων.

Θεωρῶ δὲ, Κύριοι, ὄχι μικροῦ λόγου ἄξιον ὅτι οἱ σκοποὶ οὗτοι ἐπετεύχθησαν ἄνευ παραχωρήσεως νέων προνομίων ἢ ἐπεκτάσεως τῶν ὑπαρχόντων.

Αἱ ὑπάρχουσαι ἀνάγκαι ἐθεραπεύθησαν, πρόνοια δ' ἀνάλογος διὰ τὰς μελλούσας ἐλήφθη· καὶ ὅμως οὐδεμία ἀναίρεσις τοῦ ἀποκλειστικοῦ προνομίου. Τὸ νομοσχέδιον ἐπερύλαξεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὸ μέλλον, διὰ νὰ δυνηθῇ, ὅταν τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως παρουσιασθῇ, νὰ ἐξασκήσῃ δικαίαν καὶ προοδευτικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Τραπέζης, διότι καὶ εἰς τὰ τραπεζικά, ὅπως εἰς ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, ἡ ἀκινησία καὶ τὸ ἀμετάβλητον δὲν εἶναι ὁ νόμος τῶν ἐθνῶν.

Δικαίωμα εἰς αὔξησιν τῶν Τραπεζικῶν γραμματίων δὲν ἐδόθη, καὶ ἐπομένως ἀπεμακρύνθη πᾶς εὔλογος φόβος, ὅστις ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐκ τῆς πληθώρας τῶν γραμματίων, διότι ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ εἶναι, ὡς προείπομεν ὅτι, ὅσον ποσὸν τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν, κατὰ τόσον αὐξάνουσι τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ Κράτος μέσα πρὸς πληρωμὰς, καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ διαμέσου ὀργάνου τῶν συναλλαγῶν, ἡ ἀξία πάσης νομισματικῆς μονάδος εἰς τὸ Βασίλειον ἐλαττοῦται σχετικῶς πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας πραγματείας καὶ τὴν ἐργασίαν, διὰ τὸν ἁπλοῦν τοῦτον λόγον, ὅτι, ἐνῷ τὸ ποσὸν τῶν πωλουμένων πραγματειῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν μένουσι τὰ αὐτὰ, τὸ ποσὸν τῶν συναλλακτικῶν μέσων ηὔξησε κατ' ἀριθμὸν ἴσον μὲ τὰ εἰς κυκλοφορίαν τεθέντα γραμμάτια· περίστασις ἐλαπτικωτάτη, ὅσον παροδικὴ καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ἰδίως δὲ διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διὰ σταθερῶν εἰσοδημάτων ἀπαντᾷ τὰς ἀνάγκας της, ἐνεργεῖ προμηθείας καὶ δημόσια ἔργα, καθὼς καὶ δι' ὅλους ἐκείνους, οἵτινες ζῶσιν ἐκ σταθερῶν εἰσοδημάτων, ὡς οἱ κεφαλαιοῦχοι, εἴτε ἐξ ὡρισμένων μισθῶν, ὡς αἱ διάφοροι τάξεις τῶν ὑπαλλήλων· ἐνῷ ἡ πρόσοδός των μένει ἡ αὐτὴ, ἀναγκάζονται ν' ἀγοράζωσιν ὅλα τὰ πράγματα εἰς τιμὰς ἀνωτέρας παρὰ τὸ πρῶτον.

Τὸ ζητηθὲν δικαίωμα τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δεκαδράχμων γραμματίων δὲν παρεχωρήθη, ὥστε ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ τοιαῦτα εἰμὴ ὅσα καὶ σήμερον, δηλαδὴ μέχρι 500,000 δραχμῶν. Τοιουτοτρόπως ἀπηλλάγη ἡ ἀγορὰ τῶν μικρᾶς ἀξίας τούτων γραμματίων, τὰ ὁποῖα εὐκόλως ἤθελον τὴν πλημμυρήσει, διότι ταῦτα ὅσῳ μικροτέρας ὀνομαστικῆς ἀξίας εἶναι, τόσῳ περισσότερον προσλαμβάνουσι χαρτονομισμάτων χαρακτῆρα, εἰσερχόμενα εἰς τὰς μικρὰς ἀνταλλαγὰς καὶ κυκλοφοροῦντα μεταξὺ τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ λαοῦ, αἵτινες καὶ δὲν δύνανται νὰ διακρίνωσι καλῶς τὰ γνήσια ἀπὸ

τὰ τυχὸν νόθα καὶ παραπεποιημένα. Σήμερον πλεῖσται ὅσαι μικραὶ πληρωμαί, κατώτεραι τῶν 25 δραχμῶν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ γίνωνται διὰ μεταλλικῶν νομισμάτων ἢ τοὐλάχιστον μικταί.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ νομοσχεδίου τὸ περὶ μέσων τῆς Τραπέζης καὶ διαθέσεως αὐτῶν, ἤτοι αἱ διατάξεις τῶν πρώτων καὶ κυριωτέρων 16 ἄρθρων, εὑρίσκουσιν εἰς τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκτεθέντα τὸν λόγον των καὶ ὑποστήριξιν, νομίζω, ἀκοῦσαν. Εἶμαι δὲ πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξω αὐτὰς καὶ διὰ πλειοτέρων κατὰ τὴν συζήτησιν ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ νομοσχεδίου, ἤτοι τὸ περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς, δὲν ἔχει πολλῶν ἀνάγκην πρὸς ὑποστήριξιν.

Ἴδομεν ὅτι ἡ κτηματικὴ πίστις, διὰ νὰ εἰσαχθῇ, ἀπαιτεῖ πρῶτον ὅλην τὴν δυνατὴν ἀσφάλειαν ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, καὶ δεύτερον μέσα ταχέα ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν αὐτῶν, καὶ εἴπομεν ὅτι ἡ νομοθεσία μας ἔχει πρὸς τοῦτο ἐλλείψεις.

Ἡ πρώτη ἔλλειψις ἐθεραπεύθη ἤδη διὰ τοῦ ὑποθηκικοῦ συστήματος, τοῦ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης νόμου, καὶ τοῦ μετὰ ταῦτα περὶ μεταγραφῆς ἐκδοθέντος, λαβόντων πρόνοιαν περὶ τῆς βεβαιότητος τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἐξασφαλιζόντων ὅσον ἐνεχει τὴν Τράπεζαν, ὅτι ἡ ὑποθήκη τὴν ὁποίαν, ἔλαβε, δὲν δύναται νὰ προκαταληφθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ἢ καὶ πρὸ τούτου διὰ τῆς παρουσιάσεως κρυπτῶν καὶ ἕως τότε ἀρανῶν δικαιωμάτων. Ἡ βεβαιότης ὅμως τῆς ἰδιοκτησίας, μόνη, ἤτοι μόνη ἡ ἀσφάλεια τοῦ δανείου δὲν ἀρκεῖ· ἀπαιτοῦνται ἀκόμη καὶ μέσα ἐκτελεστικὰ τῆς εἰσπράξεως πολὺ ταχύτερα παρὰ τὰ διαγραφόμενα ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν δικονομίας. Τὰ τοιαῦτα μέσα εἶναι πρὸ πάντων τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, ὅταν Τράπεζά τις πρόκειται, ὡς ἤδη συμβαίνει, νὰ δανείζῃ ὄχι ἰδία, ἀλλὰ ξένα κεφάλαια, διότι τότε μὴ δυναμένη νὰ εἰσπράττῃ ἐμπροθέσμως τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα, θέλει ἀδυνατεῖ καὶ αὐτὴ νὰ πληρώνῃ ἐμπροθέσμως τοὺς δανειστάς της, καὶ τοιουτοτρόπως ὄχι μόνον θέλει ἀπολέσει τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν τῶν κεφαλαιούχων, τὸ ὁποῖον ἀντίκειται εἰς τὴν ἀποστολήν της καὶ ἀποβαίνει εἰς βλάβην τῶν κτηματιῶν, ἀλλ' ἐνδεχόμενον καὶ νὰ καταντήσῃ εἰς παύσεις πληρωμῶν, καὶ νὰ τρέξῃ καὶ ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξίν της αὐτὴν τὸν ἔσχατον κίνδυνον· περιστάσεις ὀλέθριαι δι' αὐτὴν καὶ δι' ἅπασαν τὴν κοινωνίαν, εἰς τῆς ὁποίας τὰς

δοσοληψίας καὶ χρηματικὰς σχέσεις δύναται νὰ ἐπέλθῃ τότε τελεία ἀναστάτωσις.

Ὅτι δὲ ἡ ἐν ἰσχύϊ νομοθεσία παρέχει ἐπιβλαβεῖς δυσκολίας καὶ βραδύτητας ὡς πρὸς τὰ ἐκτελεστικὰ μέσα πρόδηλον.

Καθημερινὴ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ὁ δύστροπος ὀφειλέτης δύναται νὰ παρατείνῃ δι' ἀνακοπῶν καὶ ἐνστάσεων ἐπὶ μῆνας πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἔτη ὅλα τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος· ἀλλὰ καὶ γενομένου πλειστηριασμοῦ, ὁ δανειστὴς δὲν λαμβάνει εὐθὺς τὰ χρήματά του. Ἄρχεται τότε ἡ περὶ τὴν κατάταξιν ἀκανθώδης διαδικασία, ἥτις παρέχει νέα μέσα εἰς τὴν δυστροπίαν πρὸς παράτασιν τῶν βασάνων τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ τινα ἔτη ἀκόμη.

Εἶναι λοιπὸν βέβαιον ὅτι ἡ Τράπεζα περιοριζομένη εἰς τὴν κοινὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασίαν, δὲν δύναται νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἔγκαιρον ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων της.

Μὴ ἐπαρκοῦντος λοιπὸν τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ ἐξαιρετική τις διαδικασία μᾶλλον συνάδουσα μὲ τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς ἐπεκτάσεως τῶν δανείων τῆς Τραπέζης εἰς τὰ ἀκίνητα κτήματα. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην εὑρέθησαν καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ὅτε διενοήθησαν νὰ ἱδρύσωσι Τραπέζας, στηριζομένας εἰς τὴν κτηματικὴν πίστιν. Ἐκ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντων ἰδιαιτέρων νόμων τῶν δύω τούτων ἐθνῶν ἐλήφθησαν αἱ πλεῖσται τῶν διατάξεων τοῦ Β' τούτου μέρους τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐπεξειργάσθη ἔπειτα καὶ ἡ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ Ἀστυκοῦ κώδηκος συσταθεῖσα ἐπιτροπή.

Ἂν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς κτηματικῆς πίστεως ἠδύνατο νὰ δικαιώσῃ καὶ ἐξαιρετικὴν διαδικασίαν, τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀπομακρύνεται κατ' οὐδὲν οὐσιῶδες μέρος ἀπὸ τὸ κοινὸν δίκαιον, δὲν μειόνει κατ' οὐδὲν τὰς δικαίας ἐγγυήσεις τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι σεβαστὴ καὶ ἱερὰ εἰς πᾶσαν εὐνομουμένην πολιτείαν. Ἀποκόπτει μόνον τὰς ῥίζας τῶν στρεψοδικιῶν τῶν κακῆς πίστεως ὀφειλετῶν, οἵτινες βεβαίως δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὑπὲρ τῶν στρεψοδικιῶν των τὴν προστασίαν τῆς νομοθεσίας.

Διετηρήθησαν ἐπομένως αἱ αὐταὶ προθεσμίαι τῆς πολιτικῆς δικονομίας διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων. Διετηρήθη ὡσαύτως τὸ σύστημα τῶν δημοσιεύσεων καὶ κοινοποιήσεων, διὰ νὰ προκαλῆται δι' αὐτῶν ὁ συναγωνισμός.

Ἂν τις μάλιστα ἐξετάσῃ καλῶς, δύναται νὰ πεισθῇ ὅτι ἐ-

βελτιώθησαν κατὰ τοῦτο ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν αἱ διατυπώσεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Κατὰ τὰς ἰσχυούσας αὐτῆς διατάξεις, ὅταν γενῶσιν ὅλαι αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις, ἀναβληθῇ δὲ κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν ὁ πλειστηριασμός, δύναται οὗτος κατὰ τὸ ἄρθρον 913, ὅπως ἤρμη εὐθὺ διὰ σαθρᾶς νομολογίας, νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, ἅμα παύσῃ τὸ κώλυμα, χωρὶς ἀνάγκην ἄλλης νέας δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος, ἐκτὸς τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ γενομένης προφορικῆς διακηρύξεως. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἐλλειπὲς καὶ δύναται νὰ φέρῃ βλάβην ἀνεπανόρθωτον εἰς τὸν ὀφειλέτην, τοῦ ὁποίου τὸ κτῆμα πλειστηριάζεται οὕτω δι' ἐφόδου ἄνευ γνώσεως τοῦ κοινοῦ, ἐκ τούτου δὲ γίνεται κατάδηλον ὅτι ἡ δικονομία φρουροῦσα τὸν ὀφειλέτην διὰ περιττῶν πολλάκις ἐγγυήσεων, τὸν ἐγκαταλιμπάνει αἰφνιδίως ἀφρούρητον κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς διαδικασίας. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην θεραπεύει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον διὰ τοῦ 28 ἄρθρου, διατάσσοντος ὅτι μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ τελευταῖαι τοιχοκολλήσεις, ἐπιδόσεις καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεις τοῦ προγράμματος, καὶ ἂν ἐγένοντο πρὸ τῆς ἀναβολῆς.

Ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ ἡ Τράπεζα νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, τὸ νομοσχέδιον συμφώνως πρὸς τὸν Αὐστριακὸν νόμον καὶ τὸν Γαλλικὸν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1852, ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν τὸ μέσον τοῦ διορισμοῦ μεσεγγυούχου, ὅπερ ἐπιτρέπεται καὶ ἀπὸ τὸ κοινὸν δίκαιον (ἄρθρον 961 πολιτικῆς δικονομίας).

Ἡ κυριωτέρα διαφορὰ μεταξὺ τῆς κοινῆς καὶ τῆς παρούσης ἐξαιρετικῆς διαδικασίας εἶναι ἡ ἔλλειψις κατασχέσεως, ἥτις ἀνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐγένετο, διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑποθηκοφύλακι ὑπάρχον κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολιτικῆς δικονομίας βιβλίον· καὶ δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ γενῇ ἄλλως, διότι, ὡς γνωρίζετε, ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ καὶ τροφὴ τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δικῶν εἶναι ἡ πρότασις ὅτι εἰς τὴν περὶ κατασχέσεως ἔκθεσιν δὲν περιεγράφη καλῶς τὸ κτῆμα. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου ἡ περιγραφὴ τοῦ κτήματος λαμβάνεται ἀπὸ τὸ δικαστικὸν συμβόλαιον, εἶναι ἑπομένως ἔργον τοῦ ὀφειλέτου νὰ ζητήσῃ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου τούτου νὰ περιγραφῇ ἀκριβῶς τὸ κτῆμά του. Ἡ ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσα περιγραφή,

ὡς γενομένη ἀπὸ τὸν ἴδιον ὀφειλέτην, δὲν δύναται εὐλόγως νὰ προσβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἐσφαλμένη.

Ἐπαναλαμβάνω λοιπόν, ὅτι καλῆς πίστεως ὀφειλέται δὲν δύνανται νὰ ἐγείρωσι κἀνὲν παράπονον κατὰ τοῦ περὶ τῆς ἐκτελέσεως συστήματος τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ὅτι διατηροῦντες ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τοῦ κοινοῦ δικαίου, χάνουν μόνον τὸ μέσον ὅπερ οὗτοι δὲν εἶχον ποτὲ σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῶσιν, πρὸς δολίαν παράτασιν τῆς πληρωμῆς.

Τοιοῦτον τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν παρουσιάζω ὡς πάντῃ τέλειον, ὡς κατορθῶσαν νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Τράπεζαν ὥστε νὰ ἐνεργῇ ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τοῦ Βασιλείου, νὰ παρέχῃ τὰ βοηθήματα καὶ τὰς εὐεργεσίας της εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, πάντοτε ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐγγυήσεις τῆς στιγμῆς, ν' ἀνοίγῃ τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ εἰς τοὺς ἧττον ἀξιοχρέους, καὶ νὰ χύσῃ τὰ χρήματα ἐφ' ὅλων τῶν κτημάτων τοῦ Κράτους. Τοιαῦτας βελτιώσεις καὶ παραπλήσια πλεονεκτήματα δὲν δύναταί τις εὐλόγως ν' ἀπαιτήσῃ εἰμὴ ἀπὸ σύστημα πίστεως πλήρες, ἀπὸ διοργανισμὸν νέον καὶ γενικώτερον, περὶ τοῦ ὁποίου σήμερον δὲν ἐπρόκειτο· αἱ ἀξιώσεις αὐτοῦ δὲν εἶναι τόσον ὑψηλαί. Τὸ νομοσχέδιον προεκλήθη κυρίως ἀπό τινας παρεμπεσούσας στενοχωρίας τοῦ ἐμπορίου, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ὠφεληθῇ τῆς περιστάσεως ταύτης, ὥστε νὰ δημιουργήσῃ καὶ νέα μέσα πρὸς θεραπείαν ἐνδεχομένων προσεχῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἐνταυτῷ δὲ νὰ ἔλθῃ, καθόσον ἦτο ἐφικτόν, καὶ εἰς βοήθειαν τῆς γεωργίας· ἐπρόκειτο δὲ νὰ διαπράξῃ ἀμφότερα διὰ πιστωτικοῦ καταστήματος, ὑπάρχοντος ἤδη καὶ ἐκ νόμου δικαιώματα κεκτημένου. Ἡ πρόνοιά του καὶ ἡ ἰσχύς του δὲν ἐκτείνονται πέραν τῶν ὀκτὼ ἐτῶν· διὰ τὰ ἐπέκεινα ἀφίνει, καὶ τοῦτο εἶναι ἓν τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ πλεονεκτημάτων, ἀδέσμευτον καὶ καθ' ὅλα ἐλευθέραν τὴν κανονιστικὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Βουλῶν, ὥστε νὰ δύνανται, ὅταν ἡ εὐκαιρία παρουσιασθῇ, νὰ ἐγείρωσιν ἐκ συμφώνου τελειότερον σύστημα ἐμπορικῆς, κτηματικῆς καὶ βιομηχανικῆς πίστεως, διοργανίζουσαι αὐτὸ εἰς βάσεις εὐρυτέρας καὶ ὠφελιμωτέρας.

Ὡς τοιοῦτον συνιστῶ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Ὑμῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ 24 Ἰανουαρίου 1859.

ΟΘΩΝ

Κ. ΠΡΩΤΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ μέσων τῆς Τραπέζης καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 1. Δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἄδεια νὰ προμηθευθῇ νέα κεφάλαια, δανειζομένη δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν μέχρις ὀκτὼ ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται δὲ νὰ προμηθευθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ πλειότερα ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως.

Ἅπαντα τὰ ποσὰ ταῦτα, πρὸς δὲ καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου θέλουσιν ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρον 2. Αἱ παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκδιδόμεναι ὁμολογίαι εἶναι τίτλοι, δι' ὧν αὐτὴ ἀσφαλίζει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῶν τὸν τόκον καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν εἰς αὐτὴν εἰς δάνεια διδομένων χρημάτων, ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πιστωτάς της δι' ἁπάσης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 3. Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατ' ἐντολὴν τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, περιέχουσι δὲ,

α') Τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν κεφαλαίου·

β') Τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ·

γ') Τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ τόκου, καὶ

δ') Τὰς ἀμοιβὰς ἢ τυχαίαν κέρδη διὰ λαχνοῦ (lots), ἂν κατὰ τὴν ἔκδοσιν των συμφωνηθῇ καὶ τοιοῦτον εἶδους ἀπολαυή.

Ἄρθρον 4. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 300 καὶ ἐπέκεινα, δύναται δ' αὐτὴ νὰ ἐμφαίνηται καὶ εἰς ξένα νομίσματα καὶ νὰ πληρώνηται τὸ κεφάλαιον καὶ λοιπὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 5. Ἡ προθεσμία τῶν ὁμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ἦναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 6. Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν λογίζεται καὶ πληρόνεται

καθ' ἑξαμηνίαν, παύει δὲ αὐτοδικαίως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας αὐτῶν, μέχρις οὗ ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσις των.

Ἄρθρον 7. Ὅλαι αἱ περὶ ἐκδόσεως, μεταβιβάσεως καὶ τροπῆς τῶν μετοχῶν τῆς τραπέζης διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὁμολογίας· προσυπογράφει δ' αὐτὰς ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Β. ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 8. Αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας των εἰς πληρωμὴν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ. Προσέτι δὲ ἡ Τράπεζα δύναται νὰ κάμῃ καὶ χορηγήσεις ἐπὶ ἐνεχυριάσει αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους πάντοτε τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 9. Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια τῆς Τραπέζης διαιροῦνται·

α') Εἰς δάνεια χρεωλυτικά·

β') Εἰς ἁπλᾶ δάνεια, καὶ

γ') Εἰς χορηγήσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 10. Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τούτων εἰκείας διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑποχρεώσεως τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 11. Ἡ διάρκεια τῶν ἁπλῶν δανείων δὲν δύναται νὰ ἦναι κατωτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους, οἱ δὲ τόκοι καὶ τούτων πληρόνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑξαμηνίας.

Προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τῶν τοιούτων δανείων δύναται νὰ γίνῃ ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως τόκων.

Ἄρθρον 12. Ἀνάλογος ὅρος τοῦ τόκου, τὸν ὁποῖον θέλει λαμβάνει, ἡ Τράπεζα προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰ χρεωλυτικὰ, τὰ ἁπλᾶ δάνεια καὶ τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ εἰς ἑπτὰ τοῖς 0/0 κατ' ἔτος, διὰ δὲ τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐν γένει χορηγήσεις εἰς ὀκτὼ τοῖς 0/0. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ χορηγήσεις ἐπὶ ὁμολογίαις ἐμπορικὰς φερούσαις τὰς ὑπογραφὰς δύο τοὐλάχιστον ἀξιοχρέων ἐμπόρων, ἐξ ὧν ἡ μία ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου, ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὁσάκις τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, νὰ ἐπιτρέπῃ προσωρινῶς εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ὑψόνῃ τὸν τόκον καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 13. Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς Τραπέζης ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ὅταν ὁ ὀφειλέτης πληρώνῃ τὰ τυχὸν καθυστεροῦντα εἴτε διὰ

μετρητῶν, εἴτε διὰ συνομολογήσεως νέου δανείου, καὶ ἀνταλλαξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας.

Ἄρθρον 14. Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὀφειλομένων ποσοτήτων, τὸ ὅλον τοῦ παθητικοῦ τῆς Τραπέζης, συγκειμένου ἀπὸ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, ἀπὸ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς Τραπέζης δὲν πρέπει νὰ ἦναι ποτὲ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ αὐτῆς, συγκειμένου ἐκ γραμματίων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν. Ἡ διαφορὰ δὲ μεταξὺ τοῦ ἐναποταμιεύματος καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ μετοχικὸν πραγματικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 15. Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς Τραπέζης πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου, θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν.

Τὸ δ' ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ὁμολογιῶν παθητικὸν αὐτῆς θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἄρθρον 16. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταθέτῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ περισσεύματα τοῦ Ταμείου αὐτῆς ἐντόκως, συμφωνοῦσα προηγουμένως τὸν τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 17. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ἀναφερομένων δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ κατασχέσεως τῶν δανειστῶν αὐτῆς, ἢ τοῦ ὀφειλέτου αὐτῆς, ἀξιοῦντος ὅτι εἶναι δανειστής.

Ἄρθρον 18. Αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμεναι χρεωλυτικαὶ δόσεις καθίστανται αὐτοδικαίως ἐντοκοι ἅμα λυξάσης τῆς προ-

θεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Μιᾶς δὲ μόνης δόσεως ἡ καθυστέρησις καθίστησιν ἀπαιτητὸν ὅλον τὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρον 19. Δύναται ἡ Τράπεζα, μὴ πληρώσαντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἀφοῦ προσκαλέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του, νὰ προβῇ εἰς τὴν μεσεγγύησιν καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἑπομένων ἄρθρων διαγεγραμμένους τύπους.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ μεσεγγυήσεως.

Ἄρθρον 20. Κατ' αἴτησιν τῆς Τραπέζης τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος κατὰ τὰ ἄρθρ. 961 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὁ μεσεγγυοῦχος διαχειρίζεται τὸ κτῆμα, συλλέγει τοὺς καρποὺς, ἢ, ἂν ἦναι μισθωμένον, τὸ μίσθωμα αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδει τὰ πάντα εἰς τὴν Τράπεζαν, αὕτη δὲ καταλογίζει τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὸ χρέος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεσεγγυήσεως, ἀποδίδει δὲ τὸ περίσσευμα τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 21. Τὸ Δικαστήριον διορίζει τὸν παρὰ τῆς Τραπέζης προτεινόμενον μεσεγγυοῦχον ἐπὶ κλήρῳ καὶ εὐθύνῃ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἀποφασις εἰς οὐδὲν ἐνδικον μέσον ὑπόκειται.

Ἄρθρον 22. Ὁ κάτοχος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται, ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν 15 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διοριστικῆς τὸν μεσεγγυοῦχον ἀποφάσεως, νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυούχου. Τὸ δὲ Δικαστήριον, ἂν εὕρῃ αὐτὰς βασίμους, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἄλλον μεσεγγυοῦχον, ὅστις παραλαμβάνει τὴν διαχείρισιν παρὰ τοῦ πρότερον μεσεγγυούχου.

Ἄρθρον 23. Ὁ κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προταθέντα μεσεγγυοῦχον παύουσιν ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένη προθεσμία χωρὶς νὰ κάμῃ ὁ κάτοχος ἔνστασιν κατ' αὐτοῦ, ἢ ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνήσωσι περὶ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυούχου, ἢ τὸ Δικαστήριον διορίσῃ αὐτὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως.

Ἄρθρον 24. Ἡ Τράπεζα πρὸ ἢ κατοχὴ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὅτερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ πρὸ τοῦ μεσεγγυοῦχου καὶ μετὰ ταῦτα, κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 863 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐὰν τὸ ἐκτελούμενον ἔγγραφον ἦναι συμβολαιον δανείου δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν ἀντίγραφον ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Τραπέζης, ἐμφαῖνον τὴν πιστοχρεωσιν τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ δὲ ἀπόσπασμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἐκτελεστὸν ἔγγραφον, ἐπιφυλαττομένου τῷ ὀφειλέτῃ τοῦ δικαιώματος ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ λογαριασμοῦ, ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἡ ἐπιταγὴ ἐγγράφεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολιτικῆς δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Ἂν ὁ ὀφειλέτης εὑρίσκηται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν του, ἂν ἔχῃ τοιαύτην, καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡρισμένα.

Ἄρθρον 25. Ἡ Τράπεζα μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύει δι' ἐφημερίδος καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

Ἄρθρον 26. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιέχει·

α') Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου·

β') Περίληψιν τῆς ἐπιταγῆς·

γ') Περίληψιν τῆς ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ γενομένης περιγραφῆς τοῦ κτήματος·

δ') Τὴν παρὰ τῆς Τραπέζης γενομένην πρώτην προσφοράν.

ε') Τοὺς ὅρους, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γίνει.

Ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνηται πρὸ τῆς παρελεύσεως τουλάχιστον τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ἐπὶ δὲ κτημάτων ἀνωτέρας ἀξίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ τουλάχιστον ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 27. Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος·

α) Εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα.

β') Εἰς τὴν θύραν τοῦ Δημαρχείου τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ οἰκοδομήν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Μετὰ μίαν ἢ δύω κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, δημοσιεύσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος εἰς τὰ διαληφθέντα μέρη, καὶ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐπίδοσιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις γίνονται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ 26 ἄρθρου τρεῖς τουλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, ἓξ τουλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ αὐτοῦ ἡ πρώτη, καὶ δεκαπέντε ἡμέρας τουλάχιστον ἡ δευτέρα. Πρόσθετι ἡ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἴς τε τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων τρεῖς τουλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἓξ τουλάχιστον πρὸ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 966 τῆς πολιτ. δικονομίας ἀναφερομένου δικαιώματος δύναται νὰ γενῇ χρῆσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 28. Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δι' οἱονδήποτε λόγον, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἡ τελευταία τοιχοκόλλησις, ἐπίδοσις καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσίευσις τοῦ προγράμματος, καὶ ἂν ἐγένοντο πρὸ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 29. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 26—28 ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάττονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 30. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα.

Ἄρθρον 31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα ἀτελειῶν τῆς διαδικασίας πρέπει νὰ γίνῃ ὀκτὼ τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὸ ἄρθρον 37, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἦναι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 26 ἄρθρου, κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

Ἄρθρον 32. Ἂν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα γενομένη ὑπ' ἄλλων δανειστῶν, ἡ Τράπεζα δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν κατὰ τὸν ἄνω ὁρισθέντα τρόπον.

Ἂν ἡ Τράπεζα παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμόν, ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτόν.

Ἄρθρον 33. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ Τράπεζα θέλει καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοὺς τυχὸν παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντας τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων.

Προσέτι καταθέτει πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 973-985 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 34. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστὴς χρεωστεῖ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπέζης τὸ πρὸς αὐτὸν ὁριζόμενον ποσόν. Ὁ δεῖς δ' δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην, εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐὰν ὅμως διὰ τοῦ πίνακος τῆ καταταξ-ως ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Τράπεζα ἔλαβε περισσότερον ἀφ' ὅτι ἐδίκαιο οὗτο νὰ λάβῃ, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς καταταξέως ὑπάλληλον τὸ κακῶς τυχὸν ληφθὲν μετὰ τοῦ τόκου 8 0/0.

Ἄρθρον 35. Ὁ ἀπλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διαγεγραμμένον τύπον.

Ἄρθρον 36. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ὑβδήλως κωλύει τὴν Τράπεζαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησις· ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ἀνάγκη τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως νὰ προηγῆται καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα ἡ κοινοποίησις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 37. Ὅλαι αἱ δίκαι τῆς Τραπέζης εἰσάγονται παρ' αὐτῆς ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ ἦναι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 38. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίας οἰκονομίας παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ, καθ' ἃ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου τ. ἔ. ἐκθέσεώς του παρίστησιν, ὁ ἀριθμὸς τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων, ὁ διὰ τοῦ νόμου τῆς 24 7βρίου 1856 ὁρισθεὶς, δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτμοκινήτου στολίσκου ἡμῶν καὶ τῶν προστεθεισῶν ἐντεῦθεν εἰς τὸν Β. Ναύσταθμον ἀσχολιῶν, καθίσταται δ' ἀναγκαία αὔξησίς τις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἤτοι τῶν μὲν πλωταρχῶν ἀπὸ 10 εἰς 12, τῶν δὲ ὑποπλοιάρχων ἀπὸ 20 εἰς 24, κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς τεθὲν περὶ αὐτῶν νομοσχέδιον, ἡ ἐπιτροπήσας, μὴ ἔχουσα ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου νὰ φέρῃ ἀντίρρησίν τινα, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του.

Ἀθήνησι, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Στ. Μήτσας, Π. Τανταρίας,
Β. Κριεζῆς, Στ. Δοκός,
Ὁ Εἰσηγητὴς Ἰω. Σκαβέντζος.»

Ἀκούσας μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐξέθηκε τὸ ἕτερον μειοψηφοῦν μέλος, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ ἐμψύχωσις αὐτῶν ὑπηγόρευσαν ἐπὶ ἀντιβασιλείας εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν σύστασιν γραφείου δημοσίας οἰκονομίας, καὶ κατὰ τὸ 1851 ἐξεδόθη τὸ περὶ συστάσεως αὐτοῦ διάταγμα, τὸ ὁποῖον διέγραφε τὰ παρὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἅτινα δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς δύο

ἀντικείμενα· α') τὴν χωρογράφησιν, τὴν γαιοδασίαν καὶ τὴν τοπογράφησιν τῆς ἐπικρατείας καὶ β') τὴν ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ γραφεῖον τοῦτο οὐ μόνον δὲν ἔπραξε τίποτε ἄξιον λόγου, ἀλλὰ τοὐναντίον διήγειρε τὴν καταπραυγὴν τοῦ κοινοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτόν, φαίνεται, ὁ νομοθέτης τοῦ **1846** προσδιορίσας τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπουργείων, οὐδόλως ἐμνήσθη τοῦ γραφείου αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ ἓξ ἔτη ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὑπέβαλεν ἴδιον περὶ αὐτοῦ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔλαβε τὴν τύχην νὰ καταστῇ νόμος.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ κατανοεῖ ἕκαστος τὴν χρησιμότητα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος γραφείου, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως παρελήφθη τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ δύο αὐτῆς μέλη ἐθεώρησαν ἐπίσης ἀναγκαίαν τὴν διοργάνωσιν καὶ ἑνὸς ἄλλου τμήματος, τοῦ τῶν δημοσίων ἔργων, τὸ ὁποῖον ἡ μειοψηφία θεωρεῖ καλὸν νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίας οἰκονομίας καὶ οὕτω νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Δὲν προτείνομεν βεβαίως προπολογίαν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ θέλομεν μόνον ὥστε ἡ παρατήρησίς μας αὕτη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅταν θεωρηθῇ ἀναγκαία καὶ ἡ τοῦ γραφείου τῶν δημοσίων ἔργων διοργάνωσις.

Κατὰ τὰ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νομοσχέδιον προστίθεται προσωπικὸν, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ εἴκοσι τοὐλάχιστον χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος. Ἡ μειοψηφία ἐπομένως προτείνουσα τὴν ἕνωσιν τῶν δύο γραφείων, τοῦ τῆς δημοσίας οἰκονομίας καὶ τοῦ τῶν δημοσίων ἔργων, εἶχε καὶ ἕνα οἰκονομικὸν λόγον, τὸν λόγον τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς μόνου διευθυντοῦ ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι, ἔνθα τὰ ἔσοδα μόλις ἀναβαίνουσιν εἰς **20,000,000** δραχμῶν, αἱ οἰκονομικαὶ σκέψεις πρέπει νὰ προεδρεύουν πάσης ἄλλης. Ἐκτὸς δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ λόγου ὑπάρχει καὶ τοιαύτη σχέσις μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν γραφείων, ὥστε ὁ ἕνωτης αὐτῶν οὐ μόνον δὲν θέλει βλάψει τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ θέλει ὠφελήσει ἐπαισθητῶς, διότι ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον μεγάλην ἔχουσι σχέσιν μὲ τὰ δημόσια ἔργα. Ἀλλ' ἴσως τῷ ἀντιτάξωσι τὴν καταμερισμὸν τῶν ἔργων, ὅστις ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλει εἰσθαι μία πολυτέλεια ἄσκοπος καὶ ἀσύμφορος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπῆρχε νομοθετημένον ἓν συμβούλιον βιομηχανικὸν, ὁ δὲ τῶν ὑπουργὸς καλῶς ποιῶν συνέστησε καὶ ἕτερον συμβούλιον τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ ἐπομένως τῆς

διευθυντὴς βοηθούμενος ὑπὸ τῶν δύο αὐτῶν συμβουλίων, δύναται νὰ ἀποφέρῃ τοὺς καλλιτέρους καρποὺς οὐ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς δημοσίας οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ δημόσια ἔργα.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν κατὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἀποτελῶν μέρος τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἔρχεται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς, ἀντίθετον οὖσαν πρὸς ἐκείνην τῆς μειοψηφίας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ λόγοι ἐκλόνισαν τὴν πεποίθησίν του, ἀλλ' ἀκολούθως ἐσκέφθη ὅτι τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου τμήματος δὲν εἶναι ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ τῆς ἐκτελεστικῆς, ἥτις εἶναι εἰς κρείττονα θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν σχέσιν. Ἄλλως τε αἱ ὑπηρεσίαι τῶν δύο περὶ ὧν ὁ λόγος γραφείων δὲν ἔχουσι πολλὴν σχέσιν, διότι τὸ γραφεῖον τῶν δημ. ἔργων ἔχει π. χ. καὶ τὸ μηχανικὸν μέρος· ἀλλὰ ποία σχέσις μεταξὺ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς δημοσίας οἰκονομίας; Τὸ γραφεῖον τῶν δημοσίων ἔργων διὰ μόνον λόγους τῆς δημοσίου ὑγείας δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀποξήρανσιν ἑνὸς βάλτου, καὶ τοῦτο θέλει πράξει βεβαίως ἀνεξαρτήτως τῆς δημοσίας οἰκονομίας. Τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ συνταχθῇ εἷς νόμος, κανονίζων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τῶν δημοσίων ἔργων, καθ' ὅσον τὸ γραφεῖον αὐτὸ δὲν εἶναι νενομοθετημένον καὶ ὡς ἐκ τούτου εὑρίσκεται καὶ εἰς ἀνωμαλίαν καὶ ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν καὶ ὡς πρὸς τὰ καθήκοντά του. Ὅταν δὲ μᾶς παρουσιασθῇ τοιοῦτον νομοσχέδιον, τότε δυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν ἂν ἀπαιτῆται ἴδιος διευθυντὴς διὰ τὸ γραφεῖον αὐτὸ ἢ ἂν συμφέρῃ νὰ ὑπαχθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι περὶ τῆς ἀνάγκης συστάσεως γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας δὲν ὑπάρχει εὐτυχῶς διχογνωμία· ὑπάρχει μόνον μικρά τις διαφωνία ἂν τὸ γραφεῖον τῶν δημοσίων ἔργων πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ τῆς δημοσίας οἰκονομίας ἢ ἂν πρέπει νὰ ἦναι ἀνεξάρτητον. Ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὑποστηρίζων τὴν πρώτην γνώμην, ἀνέφερε τὴν ἀντίρρησιν τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων. Καὶ τῷ ὄντι· καθὼς εἰς τὰς βιωτικὰς ἐργασίας ὠφελεῖ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων, διότι βελτιόνει τὴν ἐργασίαν, οὕτω καὶ ἡ διανομὴ τῆς ἐργασίας τῶν ὑπουργείων συντελεῖ εἰς ἐπιτυχεστέραν διε-

ξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται τὰ τμήματα νὰ περιλαμβάνωσιν ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας, ἀπαιτούσας ὁμοειδεῖς γνώσεις, ἄλλως οὐδεμίαν ὠφέλειαν δυνάμεθα νὰ περιμείνωμεν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ὑπηρεσία τῆς δημοσίας οἰκονομίας ἀπαιτεῖ γνώσεις τῆς πολιτ. οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ἀλλὰ τί κοινὸν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν δημοσίων ἔργων; ἢ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρωμεν ἓν ἄτομον ἐνάντον ὅλας αὐτὰς τὰς γνώσεις; Ἀφοῦ δὲ ὁ διευθυντὴς τῶν δύω αὐτῶν γραφείων δὲν ἔχει τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, ὁποίαν βοήθειαν θέλει δίδει εἰς τὸν ὑπουργόν; ποίαν δὲ ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ ἔχῃ εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην; Διὰ ταῦτα δὲν ἐτόλμησε νὰ θίξῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἀφῆκε γενικ ν. Τὸ ἀφῆκε δὲ γενικὸν καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ γραφεῖον τῶν δημοσίων ἔργων δὲν εἶναι εἰσέτι διὰ νόμου ὠργανισμένον, ἂν καὶ δὲν ἀντίκειται οὔτε εἰς τὸν νόμον, οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι οἱ εἰς αὐτὸ ὑπηρετοῦντες εἰσὶν ἀξιωματικοί, ἔχοντες καὶ βαθμὸν καὶ μισθὸν νενομοθετημένους, καὶ μόνο καλεῖ αὐτοὺς ὁ ὑπουργὸς νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου, ὥστε μόνη ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου δὲν εἶναι εἰσέτι κανονισμένη. Ἀλλὰ διὰ νὰ διοργανισθῇ τὸ τμῆμα αὐτὸ παρετήρησεν ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς γεφυροποιοῦ καὶ ὁδοποιοῦ, ἑνὸς ὑδραυλικοῦ καὶ ἑνὸς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἡμεῖς δὲ μόνον ἕνα ὑδραυλικὸν ἔχομεν, ὅστις εἶναι ἐπησχολημένος εἰς οὐσιώδεις ἐργασίας, ἀπὸ τας ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν μακρύνωμεν. Ἐθεώρησε λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ μείνωσιν ἔτι τὰ πράγματα ὅπως ἔχουσι, μετ' τινα δὲ χρόνον νὰ διοργανίσωμεν τὸ τμῆμα αὐτὸ ὅπως δεῖ πρὸς ὄφελος τοῦ τόπου. Ἀλλ' ὅταν διοργανισθῇ, δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου τῆς δημοσιας οἰκονομίας; Ὄχι, λέγει αὐτὸς, ἐὰν θέλωμεν νὰ καταστήσωμεν τὸ γραφεῖον αὐτὸ παραγωγὸν ἐπωφελῶν ἔργων, διότι ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας ἀγνοῶν τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος τῶν δημ. ἔργων, θέλει ἐμπιστεύεσθαι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τμήματος. Τὰ δύω αὐτὰ γραφεῖα ἔχουσιν ἀληθῶς μίαν τινὰ σχέσιν, διότι τὸ μὲν ἀναγνωρίζει μίαν ἀνάγκην, τὸ δὲ ἐκτελεῖ, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται διάφοροι γνώσεις καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων εἶναι ἀναγκαῖος. Ἂν ὅμως ὁ τότε ὑπουργὸς πεισθῇ ὅτι δύναται ἄνευ βλάβης νὰ παραδεχθῇ τὴν ἤδη προτεινομένην ἕνωσιν, θέλει καὶ αὐτὸς χαρῇ βλέπων ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλλάδι Ἀριστοτέλεις.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν καὶ ἄσκοπον

τὴν συζήτησιν, διότι ἡ μειοψηφία ἁπλᾶς μόνον ἔφερε παρατηρήσεις διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ γραφείου τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ ἑπομένως δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν τὸ περὶ ἑνώσεως τῶν δύω γραφείων ἀντικείμενον, ὅταν μᾶς παρουσιασθῇ τὸ περὶ τῆς συστάσεως αὐτοῦ νομοσχέδιον· ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον ἀπαιτοῦν τὴν σύστασιν ἑνὸς γραφείου, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξίν των καὶ νὰ προλαμβάνῃ πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτῶν. Ἡ ἀντιβασιλεία ἐννοήσασα τὴν ἀνάγκην αὐτὴν, ἐσυστησε τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίας οἰκονομίας. Δὲν θέλει νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ Ἀντιβασιλεία ἐγνώριζε τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, τὰ κατάλληλα πρόσωπα καὶ ἂν ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα· ἠξεύρει μόνον ὅτι τὸ γραφεῖον αὐτὸ συστηθὲν κατὰ τὰ 1834, οὐδὲν ἔφερεν ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ 1846 ὁ τότε ὑπουργὸς, παρατηρήσας τὸ περιττὸν τῆς δαπάνης, περιώρισε τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου αὐτοῦ, ὁ δὲ νῦν ὑπουργὸς ἔρχεται μετὰ 24 ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεώς του να μεταρρυθμίσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γραφεῖον, διότι, ὅπως εἶχε περιορισθῇ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ οὐδένα καρπόν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυσάρεστον νὰ ληφθῇ ἡ πρόνοια αὐτὴ ὕστερον ἀπὸ 24 ἔτη; Ἀλλ' ἔστω καὶ τοῦτο. Ὅ,τι ὅμως παρατηρεῖ καὶ εὔχεται εἶναι ὅπως διοργανισθῇ ταῦλάχιστον σήμερον εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ παρουσιασθῇ καὶ πάλιν μετὰ 24 ἔτη, ὅτε αὐτὸς δὲν θέλει βεβαίως ζῇ, ἀνάγκη νὰ εἴπῃ ὁ ὑπουργὸς εἰς τὰς Βουλὰς «Τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίας οἰκονομίας δὲν ἔπραξε τίποτε καλόν.»

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Πονηρόπουλον καὶ Ν. Καναβὸν. ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀφυκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Βενιζέλος	ο
Κωνς. Θεοδώρου	Ν	Π. Καμπάνης	ψ

Γ. Καΐρης . . . . . N	Ἠλίας Παπαδαΐος . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Γεώργιος Περωτῆς . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . .
Γεώργιος Σκούρος	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Σωτ. Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .
Π. Ταναρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριρτόπουλος . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . N
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσουχλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτιας . . . N	Ν. Λεοπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Γιατρακος . . . . .
Γ. Γιολδάσης	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Ν. Γρανίτσας	Ἰωαννης Παπαλουκόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεβόπουλος . . N
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδῆς . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . .
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κωνστ. Κουκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Ἰω. Λογγινιώδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἀρων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .	Ἰωάν. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰωάννης Ταταράκης . . . .

Σ. Βαρούτσης	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Χ. Σουμαρίπας . . . . . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Π. Δημητρακόπουλος . . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Ν. Καναβός	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Κυριάκος Πουκρόπουλος . . N
Στ. Καπετανάκης	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Γερυανὸς Μαυρομιχάλης . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Χ. Χριστόπουλος	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Π. Κανελλόπουλος . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Δημήτριος Βουβούρης . . .
Ν. Παναυργιᾶς	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Κωνστ. Βλάμης . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Π. Πατρινός	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Νικόλαος Β. Βουβούρης . . N
Ἰωάν. Κ. Μωριάτης . . . N	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . .
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ καθίσταται γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, συγκείμενον ἀπὸ ἕνα διευθυντὴν, ἔχοντα

βαθμὸν καὶ μισθὸν γενικοῦ Γραμματέως, ἐπόμενον δ' αὐτῷ, δύω τμηματάρχας, τρεῖς γραμματεῖς καὶ δύω γραφεῖς.

Τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν προστίθεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 νόμου προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρετήρησε μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἶχεν ὑποβάλει νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνταχθεῖσα ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγνώσθη, ἀλλὰ δὲν ἐσυζητήθη. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν Βουλὴν, ἐὰν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ καὶ πότε. Εἰπόντων δὲ πολλῶν, ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἰδωσι τὸ νομοσχέδιον καὶ τὴν ἔκθεσιν ἐκ νέου, προσδιωρίσθη ἡ συζήτησίς του διὰ τὸ προσεχὲς σάββατον.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων, ἐφ' οὗ ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Τῆς 29 Ἰανουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Μ. Μιχαλόπουλον καὶ Α. Δεκιγάλαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Καΐρης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Δορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἀτεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀμμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Ν. Γιολτάσης		Ἐμμανουὴλ Ἰσούχλος	
Γ. Γρανίτσας		Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Λεώπουλος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Π. Γιατράκος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος		Π. Πατρινὸς	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδὴς	Ν	Ἠλίας Καράπουλος	Ν
Α. Τσάκας		Γεώργιος Μπάστας	
Γ. Κεφάλας	Ν	Ἰω. Σακελλίωνος	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Κωνστ. Πλατὺς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Λυ. Ῥενιὰρδος	Ν
Ἰω. Βρεττέλγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Παναγιώτης Ψάθας	
Σ. Βαρότσης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ν. Καναβοῦ		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Γεώργιος Μαθεμογωρίτης	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπιτανάκης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Λύγερινὸς Λέρρως	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	
Ν. Πανουριᾶς			

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ἀπαράλλακτον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **75**· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν πλωταρχῶν καὶ τῶν ὑποπλοιάρχων τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, οἱ ὁρισθέντες διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΤΞΔ'. Νόμου, ἀναβιβάζονται διὰ τοῦ παρόντος, ὁ μὲν τῶν πλωταρχῶν εἰς δώδεκα, ὁ δὲ τῶν ὑποπλοιάρχων εἰς εἰκοσιτέσσαρας.

Ἄρθρ. 2. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργεῖται.»

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Πρυτανέως τοῦ Πανεπιστημίου, παρακαλοῦντος τὸ Προεδρεῖον καὶ τοὺς βουλευτὰς νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν γενησομένην αὔριον, ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τελετὴν μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἀποβιωσάντων εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Γ. Ν. Καΐρην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς περὶ ἐκτυπώσεως τῶν τοῦ ἀρχείου ἐγγράφων, ἔχουσα οὕτω·

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

«Ἡ ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνετέθη παρὰ τῆς Βουλῆς τὸ ἔργον τῆς συλλογῆς καὶ ἐκτυπώσεως τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ αὐτῆς κατατεθειμένων ἐγγράφων, βαίνουσα εἰς τὸν ἄμεσον τοῦ ἔργου ἐκπλήρωσιν, τὴν τύπωσιν δηλονότι τῶν παρασκευασθέντων ἐγγράφων, ἐθεώρησεν ὅτι διὰ τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς δαπάνης ἠδύνατο ἴσως νὰ καταρθώσῃ τὴν ἀπόλυτον ἀρκετῶν σωμάτων, καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ συγχρόνως τὴν λαμπροτέραν τοῦ ἔργου ἐκτύπωσιν ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους.

Ἐπὶ τῷ ἐδίᾳ ταύτῃ καλέσασα εἰς συναγωνισμόν τους παρ' ἡμῖν διευθύντας τυπογραφείων, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνσπρογγίστους αὐτῶν προτροπάς, ὡς μᾶλλον συμφέρουσαν ἐνέκρινε τὴν τοῦ τυπογράφου Κ. Μαυρομιχάτη, καθ' ὅσον οὗτος οὐ μόνον προτίθεται S τοῖς 0/0 ὀλιγώτερον τῆς ἐλαχίστης τῶν ἄλλων

μειοδοτῶν προσφορᾶς, ἀλλὰ καὶ παρεδέχθη τὴν εἰς τὴν Βουλὴν παραχώρησιν 1000 σωμάτων, ἐκτὸς 100 ἔτι ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος, παραχωρηθησομένου αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Περιπλέον ὁ μνησθεὶς τυπογράφος ἀνεδέχθη νὰ ἐκδώσῃ τὴν συλλογὴν εἰς μέγα σχῆμα, ὡς ἁρμόζει εἰς ἔργα τοιαῦτα, νὰ μεταχειρισθῇ χαρακτῆρας ἀθίκτους, καὶ δώσῃ τὰ ἀντίτυπα ἐστιλβωμένα καὶ δεδεμένα προχείρως μετ' ἐξωφύλλου.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἐκλείσθη ἡ μετὰ τοῦ ῥηθέντος ἐργολάβου συμφωνία κατὰ τὸν Ἰούλιον παρελθόντος ἔτους, καὶ συνετάχθη τελευταῖον τὸ περὶ τούτου συμβόλαιον, καθ' ὃ ὑπογρεοῦται ὁ ἐργολάβος εἰς τὴν ὅλην δαπάνην ἐπὶ πληρωμῇ 75 δραχ. τὸ μέγα φύλλον, ἤτοι 37 1|2 τὸ σύνηθες τυπογραφικὸν φύλλον.

Ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας ταύτης εἶναι ἡ ἤδη πεπραιωθεῖσα ἔκδοσις τοῦ Α. τόμου τῶν ἀρχείων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, ὅστις περιλαμβάνων τὴν πρώτην Κυβερνητικὴν Περίοδον τοῦ ἀγῶνος, ὑποβάλλεται ἐνώπιον ὑμῶν ἐν πλήρει ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβείᾳ καὶ φέρων γνώρισμα τὴν φιλοκαλίαν. Ὁ τόμος οὗτος ἐκ 36 1|2 περίπου συγκροτηθεὶς μεγάλων τυπογραφικῶν φύλλων, παρεδόθη ἤδη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Σώματος τούτου, καὶ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ διαθέσῃ 1,100 σώματα ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐπικράτειαν καὶ πολλαχοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐζήτησε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτὸς τῶν 1000 καὶ τὴν ἐκτύπωσιν 100 περιπλέον σωμάτων δι' ἰδίου χάρτου, καθ' ὅσον προεθέτο νὰ χορηγήσῃ χάρτην πρωτίστης ποιότητος, ἵνα τὰ σώματα ταῦτα διανεμηθῶσιν εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης Κράτη καὶ ἄλλα ἔξοχα ὑποκείμενα, ὡς μνεῖα τῆς ἱστορικῆς τοῦ ἀγῶνος εὐκλείας καὶ τῆς ἀνέκαθεν πρὸς πάντα φιλέλληνα ἐθνικῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης.

Ἐνταῦθα συγκεφαλαιοῦσα ἡ ἐπιτροπή σας παρατηρεῖ, ὅτι διὰ μὲν τὴν ἐν γένει δαπάνην 36 1|2 μεγάλων φύλλων, ἤτοι 73 συνήθων τυπογραφικῶν φύλλων, ἐξ ὧν σύγκειται, ὡς ἐρρέθη, ὁ τόμος, ὑπολογίζονται ἀνὰ 75 δραχμὰς . . . . δρ. 2737,50.
Ἂν προστεθῇ δὲ καὶ ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένη ἀγορὰ χάρτου δι' 100 σώματα . . . . . » 340'

Ἡ ὁλικὴ δαπάνη τοῦ τόμου ἀναβαίνει εἰς δρ. 3,077,50.

Ἴστε ἂν καὶ ἡ ἀποφασισθεῖσα παρὰ τῆς Βουλῆς πίστωσις ἀναβαίνει δι' 100 τυπογραφικὰ φύλλα εἰς 6,000 δραχμῶν, διὰ δαπάνης κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν μικροτέρας, ἔχομεν 73 τυπογραφικὰ φύλλα, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιτύπων διπλασιάζεται, καθ' ὅσον ἀντὶ 500 ἐλήφθησαν 1100 σώματα.

Ἐνταῦθα ὅμως ἀνάγκη νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι διὰ τὴν ἄνισον ἴσως ταύτην διαφοράν, μόλις ὁ ἀναδεχθεὶς τὸ ἔργον τυπογράφος παρέδωκεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ ὡρισμένα ἀντίτυπα, καὶ καθαρῶς ἠρνήθη τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας, προτείνων ὅτι αἱ δαπάναι ὑπερτεροῦσιν ἐπὶ πολὺ τὴν ὠφέλειαν, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἄνευ βεβαίας αὐτοῦ καταστροφῆς.

Καὶ τῷ ὄντι· ἡ ἐπιτροπή σας ὑπολογίσασα δι' ὅσης ἐνεστὶν ἀκριβείας τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου, λαβοῦσα διαφόρους περὶ τούτου πληροφορίας, καὶ ἐξετάσασα προσωπικῶς τοὺς μᾶλλον διακεκριμένους διευθυντὰς τυπογραφείων, πανταχόθεν ἐπείσθη ὅτι ἡ ἀποζημίωσις 75 δραχμῶν τὸ φύλλον εἶναι ἀνεπαρκὴς, καὶ ἡ ζημία τοῦ ἐργολάβου πραγματική.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τρία τινά, α') ὅτι ἐνεργοῦσα μίαν τῶν εὐγενεστέρων ὑμῶν ἀποφάσεων, ὤφειλε πρὸ πάντων νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ταχίστην τοῦ ἔργου περαίωσιν· β') νὰ ἀπορύγῃ κατὰ συνέπειαν τὰς ἐκ τῶν δικαστηρίων ἀναβολὰς καὶ περιπετείας, καὶ γ') νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ τύπου καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τόμους, ἵνα παρουσιάζωσιν ἓν ὅλον μιᾶς ἐκδόσεως καὶ φιλοτεχνίας· ἄλλως τε ἡ εἰς ἕτερον τυπογράφον παραπομπὴ, ἂν καὶ ἐπὶ τῇ ἐνθέσει τιμῇ ἀπέβαινε δυσκατόρθωτος, ἤθελε φέρει νέας περὶ τὴν ἔκδοσιν δυσχερείας, ἐνῷ ὁ ἀρχικὸς ἐργολάβος ἐξοικειωθεὶς ἤδη περὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ *εἰδικοῦ* τούτου ἔργου, δύναται νὰ βαίνῃ μετ' εὐκολίας καὶ τάχους. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν σταθμίζουσα ταῦτα πάντα, καὶ συναισθανομένη συγχρόνως ὅτι σκοπὸς τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος δὲν εἶναι βέβαια ἡ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἰδιώτου περαίωσις τῆς ἐκδόσεως, συγκατατέθη εἰς τὴν προσθήκην 15 δραχμῶν τὸ μέγα φύλλον, ἤτοι ηὔξησεν αὐτὸ εἰς δραχμὰς 90 εἰς τὸ μέλλον, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως τοῦ νὰ διεξαγάγῃ τὸ σύνολον τοῦ ἔργου ἐπὶ τῇ ἀναλλοιώτῳ ταύτῃ τιμῇ ἄνευ ἐνστάσεώς τινος ἄλλης. Ἡ ἐπιτροπὴ ἑπομένως πεποιθυῖα ὅτι ἐνεργεῖ σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διάθεσιν τῆς Βουλῆς, συνέταξεν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ συμβόλαιον, τὸ ὁποῖον ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐγκρίνῃ. Περιπλέον, ἐπειδὴ τυπωθέντος ἤδη τοῦ Α. τόμου, ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διάφορα ἔγγραφα τῆς πρώτης Κυβερνητικῆς Περιόδου, ἐλπίζεται δὲ νὰ τὴ σταλῶσι καὶ ἐκ τῶν ναυτικῶν νήσων ἔγγραφα πολλῆς ἱστορικῆς σημασίας, δι' ὧν δύναται νὰ συμπληρωθῇ οὐσιωδῶς ὁ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν Α. τόμος, ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκδώσῃ παράρτημα, δι' οὗ θέλει πλου-

τισθῇ ὅσον οἷόν τε ὁ ἐκδοθεὶς τόμος. Τὸ παράρτημα τοῦτο, Κύριοι, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ὁ τυπογράφος κατὰ τὴν ἀρχικὴν συμφωνίαν, ἥτοι πρὸς 75 δραχμὰς τὸ φύλλον, ὡς ἀποτελοῦν μέρος τοῦ Α. τόμου.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἐπισπεύδουσα ὅσον οἷόν τε τὸ πέρας τοῦ ἔργου, ἠσχολήθη ἐγκαίρως περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τῆς δευτέρας Περιόδου ἐγγράφων, κατέταξεν αὐτὰ δι' ὁμοίου πρόπου καθ' ὕλην καὶ χρονολογικὴν τάξιν, καὶ ἀποτείνασα νέαν πρὸς τοὺς πολίτας πρόσκλησιν περὶ προσαγωγῆς ἐγγράφων, ἔχει ἤδη ἑτοίμην πρὸς τύπον τὴν ὕλην τοῦ Β'. τόμου, ἥτις ἄρχεται σὺν Θεῷ μετ' ὀλίγον ἅμα ἐκτυπωθῶσι τὰ ἐν τῷ Α. τόμῳ τυχόντα ὀλίγα παροράματα, ὡς καὶ ὁ πίναξ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων. Κατὰ τὸν τρόπον λοιπὸν τοῦτον ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς Περιόδου δύναται νὰ ἴδῃ ἡ Βουλὴ περαιωμένον ἓν τῶν καλλιτέρων αὐτῆς ἔργων.

Τελευτῶντες τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν, θεωροῦμεν ἔργον δικαιοσύνης νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς.

Κατὰ τὸ συναφθὲν μετὰ τοῦ ἐργολάβου συμβόλαιον ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέβαλεν εἰς τὸν ἀρχαιότερον τῶν συντακτῶν τῆς Βουλῆς Κύριον Γ. Παράσχον ἔργον δυσχερές, τὴν διόρθωσιν τῶν δοκιμίων ἐν γένει τοῦ τύπου καὶ τὴν ἀκριβῆ τούτων παραβολὴν μετὰ τῶν πρωτοτύπων. Ἐν γένει δὲ παρεκάλεσε τὸν Κ. Παράσχον νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν τύπωσιν τῶν ἐγγράφων καὶ βοηθῇ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Ὁ συντάκτης οὗτος προθύμως παρέσχε τὴν συνδρομήν του, καὶ χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὸ κύριον ἔργον αὐτοῦ, μετὰ ζήλου ἀξιεπαίνου ἠσχολήθη εἰς τὸ ἔργον ὅπερ ἀνέθηκεν αὐτῷ ἡ ἐπιτροπή. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἐγένετο ἔναρξις τῆς τυπώσεως, μέχρι τῆς σήμερον ὁ συντάκτης οὗτος πολλοὺς κατέβαλε κόπους ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς τυπώσεως καὶ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες φυσικῶς ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἔναρξιν τοιούτων ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἀνωμάλων καταστάντων ἔργων. Ἀλλὰ καὶ σήμερον τῶν ὀλίγων χρόνων, ὅπως θέλει τῷ περισσεύει ἀπὸ τὰς κυρίας ἐργασίας του, μέλλει νὰ δαπανᾷ ὑπὲρ τοῦ προκειμένου ἔργου.

Ἀθήνησι, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1858.

Ἡ Ἐπιτροπή

Ῥήγας Παλαμήδης,	Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης,
Θ. Α. Ζαΐμης,	Σταῦρος Βλάχος,
Δ. Καλλιγρονᾶς,	Γ. Νάκος.»

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη πρῶτον τὸ μετὰ τοῦ τυπογράφου Δ. Μαυρομμάτη καὶ τῆς ἐπιτροπῆς συνομολογηθὲν δεύτερον συμβόλαιον, καθ' ὃ ἡ ἐκτύπωσις ἑκάστου φύλλου εἰς μέγα ὄγδοον προσδιορίζεται εἰς 90 δραχμὰς μόνον διὰ τοὺς προσεχῶς τυπωθησομένους τόμους.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἔπειτα παρεδέχθη νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ Βουλευτικὰ σώματα, εἰς διαφόρους ἀρχὰς κλπ. 840 σώματα τοῦ ἤδη τυπωθέντος Α. Τόμου, κατὰ τὴν περὶ τούτου σημείωσιν τοῦ προέδρου.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι λείπεται ἔτι νὰ λιμρθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ κόποι τῶν εἰς τὴν τύπωσιν καὶ τὸ πέρας τοῦ ἔργου τούτου ἐνασχοληθέντων, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς μεθ' ἧς θέλει συνεννοηθῆ ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ἀρκεσθείσης δὲ τῆς Βουλῆς εἰς ταῦτα, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητρακόπ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῇ 3 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης νομοσχεδίου εἰσηγητὰς τοὺς Κ. Πλατύν, Κ. Θ. Κεχαγιᾶν, Φ. Φίλωνος, Δ. Καλλιγρονᾶν, Κ. Βλάμην, Θ. Ζαΐμην καὶ Γ. Γουλιμῆν· ἐπὶ τοῦ περὶ δισχιλίων μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν Ἑλ. ἀτμοπλοΐαν τοὺς Δ. Κοντόσταυλον, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Δ. Δημητρακόπουλον, Ἰω. Προβελέγγιον, Δ. Πολυχρονόπουλον, Α. Π. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπισκευῆς τῆς προκυμαίας Κερκύρας καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων πλοίων τοὺς Π. Καισελλόπουλον, Π. Καράπαυλον, Λουκᾶν Λόντον, Ν. Καναβὸν, Ν. Πιτράκον, Θ. Κολοκοτρώνην καὶ Γρ. Πατριαρχέαν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 17888 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τοὺς Β. Κριεζῆν, Κ. Πανηρόπουλον, Γ. Παναγιωτόπουλον, Ν. Λεβόπουλον, Γ. Μαυρομιχάλην, Ῥῆγ. Ἀντίπαν καὶ

Πάτρον Χ. Πετρου. Προσέθηκε δὲ τὸ μὲν Γ'. ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μετοχῆς τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς οἰναποιίας τὸν Χαρ. Θεοχαράπουλον· τὸ δὲ Ε'. ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Ἰω. Σαγρέδον, γραμματέα δὲ τὸν Α. Γενουάρδον καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Α. Δαννιλόπουλον· εἰσηγητὰς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τηλεγραφικῶν δικαιωμάτων τὸν Α. Γενουάρδον· ἐπὶ τοῦ περὶ χορηγήσεως δύω μεριδῶν ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας ὑποστρατήγους τὸν Γ. Νικολάου· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 105000 τὸν Α. Διάντταρην· ἐπὶ τοῦ περὶ ἑτέρας ἐκ δραχμῶν 28800 τὸν Βελ. Νικολαΐδην, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ μετοχῆς τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις οἰναποιίαν τὸν Ἰω. Σαγρέδον.

Παρελθόντες οἱ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ τηλεγραφημάτων, καὶ περὶ ἑκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 168,000 δι' ἀνέγερσιν τελωνείου ἐν Σύρῳ εἰσηγηταὶ, ἀνέγνωσαν ἐκθέσεις ἐπ' αὐτῶν, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διασκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν νομοσχεδίου περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου καὶ τῆς διατιμήσεως τῆς δι' αὐτοῦ ἀνταποκρίσεως, παρατηρεῖ ὅτι ἅπασαι αἱ τοῦ νομοσχεδίου διατάξεις εἰσὶ σύμφωνοι μὲ τὴν ἰδιότητα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ εἴδους τούτου, καὶ μὲ τὸν τρόπον καὶ τὴν τάξιν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς. Οὐδὲν πρόσκομμα ὑπάρχει διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀφορώντων τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα τηλεγραφημάτων, καὶ πᾶσα λαμβάνεται πρόνοια, ὥστε τὸ ἐξαίρετον τῆς ταχίστης ἀνταποκρίσεως ὄργανον, μὴ χρησιμεύσῃ οὐδέποτε κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης καὶ ἠθικῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως προτείνει διὰ ταῦτα πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. Δεληγάλας, Ι. Λορεντσιάδης,
Κ. Θεοδώρου, Μ. Σολωμὸς,
Ν. Λεώπουλος, Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Α. Ναύτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Ἐξέτασουσα ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων τοὺς ἐν τῇ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου τ. ε. πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει ἀναφερομένους λόγους ἀποχρώντως δικαιολογοῦντας τὴν αἰτουμένην πίστωσιν τῶν 168,000 δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Σύρῳ, καθόσον τὸ ὑπάρχον οὐδαμῶς δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, καὶ θέλουσα νὰ συντελέσῃ τὸ κατ' αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐμπορικῆς ἐκείνης πόλεως, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχεδίου τῆς ἐκτάκτου πιστώσεως τῶν δραχ. 168,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀθῆναι, 3 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. Προβελέγγιος, Κ. Πανηρόπουλος,
Γ. Ναύτης, Ἐλ. Καλογερᾶς,
Ὁ Εἰσηγητὴς Φ. Φίλωνος.»

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἐκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως διαφόρων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, διατεθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προλαβούσης Βουλευτικῆς Συνόδου ἐπαρουσιάσθησαν διάφοροι ἀνάγκαι, σπουδαῖοι μὲν χαρακτῆρος, μὴ προβλεφθεῖσαι δὲ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ παρίδῃ αὐτὰς δι' ἔλλειψιν πιστώσεων, χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἐκτεθειμένα οὐσιωδῶν συμφερόντα τοῦ Κράτους ἢ τῆς ὑπηρεσίας. Εὑρέθη λοιπὸν ἐν ἀνάγκῃ ἵνα χρῆσιν ποιήσηται τοῦ δικαιώματος, ὅπερ δίδεται ὑπὸ τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, αἰτησαμένη καὶ διὰ Βασ. διαταγμάτων λαβοῦσα ἐκτάκτους πιστώσεις πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Αἱ πιστώσεις αὐταὶ, ἅπασαι εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1858 ἀναγόμεναι, ἀριθμοῦνται ἑνδεκα, ἀναβαίνουσαι ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 967,446:16|00, τὰ δὲ Βασ. διατάγματα, δι' ὧν αὗται ἐχορηγήθησαν, δέκα.

Ἐκ τῶν πιστώσεων τούτων ἀνήκουσιν,		
Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον	δρ.	452,940
» Ἐσωτερικῶν	»	64,000
» Στρατιωτικῶν	»	450,000
» Ναυτικῶν	»	506: 16
Τὸ ὅλον	»	967,446 16

Αἱ εἰς ἕκαστον δὲ τῶν Ὑπουργείων τούτων χορηγηθεῖσαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1858 Νόμου ΥΝΖ'. περὶ ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπέδων Πατρῶν διωρίσθη τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν, συμφώνως μὲ τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Νόμου αὐτοῦ, ἐπομένως διὰ τὸν πληρωμὸν τῶν μισθῶν αὐτοῦ καὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 27. . . . . δρ. 3,140.

2 Ἡ Κυβέρνησις πληροφορηθεῖσα εὐχαρίστως τὴν ἐν Ζαχόλῃ τῆς Καρυνθίας ἀνακάλυψιν μεταλλείου γαιανθράκων καλλίστης ποιότητος, παρακλησίας πρὸς τοὺς ἀγγλικοὺς, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προέλθῃ εἰς ἐπιτοπίους ἐρεύνας καὶ δοκιμασίας καὶ εἰς προμήθειαν τῶν εἰς τοιαῦτα ἔργα ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐργαλείων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφάλ. 28 . . . . . δρ. 5,000

3) Ὡς ἐκ τῶν ἐπιτευγμένων κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1857 βροχῶν, καὶ τῆς εὐφορίας τῶν ἐλαιοδένδρων τὸ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο παγὲν ἅλας ἦτον ἱκανῶς ἐλαττον τοῦ συνήθως παγνιεύοντος, καὶ ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ μᾶλλον ἐκτεταμένη. Ἐπῆλθε λοιπὸν ἡ ἀνάγκη ἵνα διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου π. ε. Νόμου ΥΞΒ' ἐπιτραπῇ ἡ ἀγορὰ 400,000 ὀκάδων ἀλλοδαποῦ ἅλατος, ὅπως προμηθευθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου μέχρις οὗ ἤθελε συγκομισθῇ ἅλας τῆς παραγωγῆς τοῦ 1858. Δι' ἀγορὰν λοιπὸν τοιούτου ἅλατος, ἐπιτραπεῖσαν διὰ τοῦ νόμου, ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 29 . . . . . δρ. 28,000

4) Δεκαεννέα οἰκογένειαι ἐκ τῶν προσφύγουσῶν τῷ 1854 ἐκ τῆς Τουρκικῆς χώρας ἐπιθυμήσασαν νὰ συνοικισθῶσιν εἰς Ἀντίβιτσαν τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος. Ἡ Κυβέρνησις δ' εὑρίσκουσα εἰς τοιούτους συνοικισμοὺς τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐνισχύσῃ τὸν συνοικισμὸν αὐτὸν διὰ χορηγίας δανείου πεντακοσιοδράχμου εἰς ἑκάστην τῶν συνοικισθησομένων οἰκογενειῶν.

Πρὸς τὴν πραγματοποίησιν λοιπὸν τοῦ δανείου τούτου ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφ. 29 εἰς δρ. 9,500

5) Ἡ Κυβέρνησις, ὀφείλουσα τὴν συνδρομήν της εἰς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ὡς ἑνὸς τῶν πρωτίστων πόρων τοῦ ἰδιωτικοῦ τε καὶ δημοσίου πλούτου, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον νὰ χορηγήσῃ τῷ βιομηχάνῳ Γ. Δελρῷ, κατασκευαστῇ τυπογραφικῆς μελάνης καὶ βαρῆς, πεντακισχιλίων δρ. δάνειον, εἰκολύνουσα οὕτως εἰς ὅλα τὰ τυπογραφεῖα, δημόσιά τε καὶ ἰδιωτικά, τὴν προμήθειαν τῆς πρωτίστης αὐτῶν ὕλης, ἣν ἄλλως ἀπὸ μόνης τῆς Εὐρώπης προμηθεύοντας. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν δὲ τοῦ δανείου τούτου ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ προμνησθὲν Κεφάλαιον 29. . . . . δρ. 5,000

6) Ὁ σημαντικὸς ὄγκος τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθιστερουμένων χρεῶν ὑπαγορεύει τὸ ἔμφρον καὶ λυσιτελὲς μέτρον τῆς συγχωνεύσεως αὐτῶν, διότι οὕτως εἰκολύνονται τὰ ὑφιστα ὅτε εἰσπραξις αὐτῶν, καὶ ἡ λογοδοσία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ταμιῶν· ἐκτὸς τούτων διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ θέλομεν δυνηθῆ ν' ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν τάξιν εἰς τοὺς παλαιοὺς θέντας τίτλους τοῦ δημοσίου (ἐκ τῶν ὁποίων ἡ κατὰ καιροὺς ἀνώμαλος κατάστασις τῶν ταμείων, εἴτ' ἐξ ἀβελτηρίας εἴτε ἐκ κακῆς προαιρέσεως τῶν προσώπων, εἶχε καταστήσει ἀρκετὰ ἀμφιβόλου χαρακτῆρος) καὶ γνωρίσωμεν ἐράπαξ ἀκριβῶς τὰ ποσὰ, ἐξ ὧν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου δὲν ὑποχρεοῦνται προσκόπτουσι, καὶ τὰ ὁποῖα οὕτω πρέπει κατὰ Νόμον νὰ τεχθῶσιν ἐν τοῖς παραλείμμασιν. ἵνα μὴ παταίως ἐξοργώσι τὰς εἰς τὰ δημόσια βιβλία ἐγγραφὰς καὶ ἐπαυξήσωσι τὴν περὶ τὸν ἔλεγχον ἀσχολίαν. Πρὶν δὲ προέλθω εἰς τὴν ἐπίκλησιν νόμου περὶ τοῦ μέτρου τούτου, ἐθεώρησα ἀναγκαίαν προκειμένως δοκιμασίαν, καὶ ὡς σημεῖον ἀφετηρίας ἔλαβον τὴν ἀκρως ἀνώμαλον κατάστασιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. Ἡ δοκιμασία αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γένῃ ἄνευ ἐπικουρίας, διότι ἄλλως εἶπετο νὰ ἐπέλθῃ καθυστέρησις τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, ὅπερ οὐδόλως συνέφερε. Διὰ ταῦτα διωρίσθησαν δύω ἕκτακτοι ἐπὶ τῆς συγχωνεύσεως τῶν ἐσόδων ὑπάλληλοι, καὶ διὰ μισθῶν αὐτῶν διὰ τὸ 1858 ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 31 ἐκ . . . . . δρ. 2,000

7) Ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας ἐκτήσατο διάφορα ἱκανοῦ λόγου ἄξια κτήματα ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰδίως ἐν τῇ Πρωτευούσῃ. Λυθεῖς ἀποβιωσάσης οἱ κληρονόμοι ἦλθον εἰς διαπραγματεύσεις μετ' ἰδιωτῶν περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἅτινα συνέφερε καὶ συμφέρει νὰ περιέλθωσιν εἰς κτῆσιν τοῦ δημοσίου διά τε τὸ λυσιτελὲς τῆς ἀγορᾶς των καὶ διὰ τὰς πολλοῦ λόγου δυσχερείας, εἰς ἃς ἤθελεν εὑρεθῇ τὸ δημόσιον, ἂν ταῦτα καθίσταντο ἰδιωτικὴ ἄλλου τινὸς προσώπου κτῆσις. Ἐκρίθη λοιπὸν ἀναγκαία ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ δημοσίου κτῆσις τῶν κτημάτων αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν των ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 32 . . . . . δρ. 400,000

Τὸ ὅλον δραχ. 452,940

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

1) Προκειμένης τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Βουλευτηρίου, κατεδαφίσθησαν ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ γηπέδου αὐτοῦ ὑπάρχουσαι οἰκοδομαί, ἐν αἷς καὶ ὁ στρατὼν τοῦ τῶν πυροσβεστῶν λόχου. Ἐδέησε λοιπὸν νὰ μισθωθῇ ἰδιωτικὴ οἰκία καὶ παρακείμενον αὐτῇ οἰκόπεδον πρὸς ἐνοίκησιν καὶ ἄσκησιν τοῦ λόχου τούτου. Ἐκρίθη δ' ἀναγκαία συνάμα καὶ ἡ ἀγορὰ οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν στρατῶνος τοῦ ἰδίου λόχου. Δι' ὅλα ταῦτα ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ κεφάλαιον Π'. . . . . δρ. 60,000

2) Τὴν 23 Ἰουλίου π. ε. καταστρεπτικὴ θύελλα καταπεσοῦσα ἐπὶ τῶν χωρίων Λειβαρτσίου, Μοροχώβης καὶ Λεχουρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, κατηφάνισε τοὺς ἐν ὥρᾳ συγκομιδῆς καρπούς, καταστήσασα οὕτως οἶκτου ἀξίους τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἔσπευσε κατὰ τὴν ὀφειλήν της νὰ ἔλθῃ εἰς ἀνακούφισιν δυστυχίας τοιαύτης τῶν κατοίκων, ἀποφασίσασα τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν 1,000 κοιλῶν δημοσίου ἀραβοσίτου. Διὰ τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφάλ. ΙΔ'. . . . . δρ. 4,000

» 64,000.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τῶν ἐν χρήσει ὅπλων τοῦ στρατοῦ τὰ πλεῖστα παλαιωθέντα πλησιάζουσιν εἰς κατάστασιν ἀχρηστίας, ἱκανὰ δὲ τούτων ὡς ἐκ τῆς καθημερινῆς περί τε τὴν ἄσκησιν καὶ περὶ τὴν στρατ

τιωτικὴν ὑπηρεσίαν χρήσεως κατέστησαν ἤδη ἄχρηστα. Σπουδαία λοιπὸν ἐπέκειτο ἡ ἀνάγκη προμηθείας νέων ὅπλων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 23 ἐκ . . . . . δραχ. 450,000.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐν Μελίτῃ ναύτης Ἕλλην Παῦλος Μενεξὲς ἐφόνευσε ναύτην τοῦ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου «Τάρταρος», συλληφθεὶς δὲ καὶ δικασθεὶς αὐτόθι κατεδικάσθη εἰς ἰσόβιον εἱρκτήν.

Πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Ἕλληνος αὐτοῦ ὁ κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο Ἑλληνικὸς Πρόξενος διώρισε συνήγορον, εἰς ἀμοιβὴν τοῦ ὁποίου καὶ εἰς ἔξοδα προσαγωγῆς μαρτύρων ἐδαπάνησε 18 λίρας τερλίνας. Διὰ τὴν πληρωμὴν λοιπὸν τῆς δαπάνης ταύτης ἐχορηγήθη πίστωσις ὑπὸ τὸ Κερ. 18 ἐκ . . . δραχ. 506: 16.

Αὗται εἰσί, Κύριοι, αἱ ἐν ἀπουσίᾳ ὑμῶν χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων ἔκτακτοι πιστώσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858, κατὰ τὴν χορηγίαν τῶν ὁποίων ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς αἱ νόμιμοι διατυπώσεις. Συμφώνως δὲ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπικυροῦνται αἱ πιστώσεις αὗται, πεποιθὼς ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὸ εὐλογοφανὲς τῶν αἰτίων, ὑφ' ὧν προὐκλήθησαν αὗται, θέλετε προθύμως ἐπενέγκει τὴν λευκὴν ψῆφον ὑμῶν. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ συνοδεύουσι τὰ πρωτότυπα τῶν Β. διαταγμάτων, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν αἱ προκείμεναι πιστώσεις, καὶ αἱ γνωμοδοτικαὶ ἐκθέσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἃς ἀπαιτεῖ τὸ 16 ἄρθρον τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ.

Πρὶν δὲ περάνω τὴν παροῦσαν, ὀφείλω νὰ σημειώσω πρῶτον ὅτι αἱ δαπάναι, περὶ ὧν αἱ προκείμεναι πιστώσεις, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν ἐσόδων τοῦ σχετικοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ δεύτερον, ὅτι κατὰ τὴν ἀρίθμησιν τῶν κεφαλαίων τῶν ἐν τοῖς Β. Διατάγμασιν ἀπὸ 29 Μαΐου ἐκ δραχμῶν 3,440, καὶ ἀπὸ 20 Ἰουνίου π. ε. ἐκ δρ. 33,000 πιστώσεων παρεισέρρυσε λάθος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου διορθώθη, λαβούσης ἑκάστης πιστώσεως τὸ προσῆκον κεφάλαιον, κατὰ τὸν συνοδεύοντα τὸ νομοσχέδιον πίνακα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὥστερ ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ,
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοῥῥώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπικυροῦνται αἱ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ τῶν ἀπὸ 14 καὶ 29 Μαΐου, 20 Ἰουνίου, 5 Ἰουλίου, 20 καὶ 26 Σεπτεμβρίου, καὶ 1 καὶ 22 Ὀκτωβρίου 1858 δέκα Βασιλ. διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἔκτακτοι πιστώσεις δραχμῶν ἐννακοσίων ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων, τετρακοσίων τεσσαράκοντα ἓξ καὶ λεπτῶν δεκαὲξ, δρ. 967,446.16|00, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πιστώσεις ἀνήκουσιν εἰς τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἑξῆς ὑπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	. . . . .	δρ. 452,940
» » » Ἐσωτερικῶν	. . . . .	» 64,000
» » » Στρατιωτικῶν	. . . . .	» 450,000
» » » Ναυτικῶν	. . . . .	» 506:16.
		Δραχ. 967,446:16.

τάσσονται δὲ ὑπὸ τὰ κεφάλαια τῶν εἰδικῶν καθ' ὑπουργείων προϋπολογισμῶν κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεισῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1858.

Χρονολογία τοῦ Β. Διατάγματος		Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἐγράφη ἡ πίστωσις	Κωδ. κεφ.	Τίτλος	Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις			Ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τῆς Μοναρχίας (Φ)
Ἔτος	Ἡμερομηνία				Κατὰ κεφάλαιον	Κατὰ Β. Διάταγμα	Καθ' Ὑπουργεῖον	
1858	Μαΐου 29	Οἰκονομικῶν	27	Ἀποζημίωσις οἰκιακείδων Πειρ.	3440	3440		20
»	Ἰουνίου 20	»	28	Καλλιέργεια κνήκου ν. Ζαγόρης	5000			»
»	» »	»	29	Ἄγορα ξύλων, ἀλάτων	98000	33000		29
»	» »	»	30	Δάνεια	9500	9.00		»
»	Ἰουλίου 5	»	31	Ἔξοδα συγκοινωνίας ἐφίππων . .	9000	2000		»
»	Ὀκτωβρίου 4	»	30	Δάνεια	5000	5000		»
»	» 22	»	32	Ἄγορὰ κτημάτ. ὑπὲρ τοῦ δημοσίου	400000	100000	152940	48
»	Σεπτεμβρ. 26	Ἐσωτερικῶν	17	Ἀνέγερσις ἐργασιῶν λόφου Πυρσοῦ κ.	60000	60000		47
»	» »	»	13	Βοήθειαι τοῖς ὑπὸ νέας πάθόντων	4000	4000	61000	»
»	Μαΐου 14	Ναυτικῶν	18	Ἔκτακτα πιστώσεις	506 16	506 16	506 16	15
»	Σεπτεμβρ. 20	Στρατιωτικῶν	23	Ἄγορὰ ὅπλων	450000	450000	450000	»
					967446 16		967446 16	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 10 Μαΐου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων τεσσαράκοντα δρ. 3,440, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, καταλογισθησομένη ὑπὸ τὸ κεφάλ. 29 « ἀποζημίωσις οἰκοπέδων Πατρῶν » ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς παρὰ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Β. Διάταγμα.

Μακρυκάμπη, τῇ 29 Μαΐου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν ἐννέα χιλιάδων πεντακοσίων, δρ. 9,500, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, καταλογισθησομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 30 « δάνεια », ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς παρὰ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον. Τὸ δάνειον τοῦτο χορηγηθήσεται εἰς τὰς ἐν Ἀνίβιτσᾳ οἰκισθησομένας 19 οἰκογενείας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσει τὸ Β. Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουνίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν ἀπὸ 14 Μαΐου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν τριάκοντα τριῶν χιλιάδων, δραχ. 33,000, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καταλογισθησομένη ὑπὸ μὲν τὸ Κεφ. 28 « Καλλιέργεια τοῦ Ἀνθρακορυχείου Ζαχόλης » . . . . . δραχ. 5,000,

ὑπὸ δὲ τὸ Κεφ. 29 « ἀγορὰ ξενικῶν ἀλάτων . . » 28,000,

Τὸ ὅλον δραχ. 33,000,

ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐπικυρώσεως τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ αὐτῶν σύνοδον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Β. Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰουνίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 18 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 3 Ἰουλίου γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν δύω χιλιάδων, 2000 καταλογιστέα, ὑπὸ τὸ Κεφ. 31 « ἔξοδα συγχωνεύσεως ἐτόβωνα » τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτους εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

Τῆς πιστώσεως ταύτης ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον αὐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα, δημοσιευτέον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 18 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1858 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, τὸ ἀπὸ 13 7βρίου ε.ε. Ἡμέτερον διάταγμα καὶ τὴν ἀπὸ 30 ἰδίου μηνὸς γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν πεντακισχιλίων, ἀρ. 5 000, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλ. 30 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε. τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 13 7βρίου ε. ε. Ἡμετέρου διατάγματος ἀποφασισθέντος δανείου τῷ Γ. Δελφῷ.

Ἄρθρ. 2. Τῆς πιστώσεως ταύτης ἡ ἐπικύρωσις ἐπιφυλάσσεται ταῖς Βουλαῖς κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν σύνοδον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 18 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται τῷ Ἡμετέρῳ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργῷ νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν νομίμων κληρονόμων τῆς ἀποβιωσάσης Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ δημοσίου ἀγορὰν τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Κράτει ἀκινήτων κτημάτων αὐτῆς, καὶ νὰ τελεσιουργήσῃ τὴν συμφωνίαν τῆς προσκτήσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχ. τετρακοσίων χιλιάδων, ἀριθ. 400,000, τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 32 «ἀγορὰ κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου» τοῦ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 3. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πιστώσεως ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον.

Τῷ Ἡμετέρῳ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῷ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1858.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσι δωρεὰν ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν χίλια κοιλὰ ἀραβοσίτου εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων Λειβαρτσίου, Λεχουίου καὶ Μαραγκώβης τοῦ δήμου Ψωρίδος τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, οἵτινες ὑπέστησαν ζημίας ἐκ τῆς καταπεσούσης θυέλλης κατὰ τὴν 25 Ἰουλίου ε. ε.

Τὴν τῆς διανομῆς τοῦ ἀραβοσίτου αὐτοῦ θέλει κανονίσει ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός.

Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀραβοσίτου χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν τετρακισχιλίων, ἀριθ. 4,0 0 τασσομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΔ'. «Βοηθειαι τῶν ἐκ θεομηνίας παθόντων» τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

Τῆς πιστώσεως ταύτης ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον.

Τοῖς Ἡμετέροις ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῖς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, 26 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἓξ δραχ. ἑξήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 60,000, ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν, α.) ἐνοικίου οἰκίας μισθωθείσης πρὸς χρῆσιν τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν, β'.) ἐνοικίου οἰκοπέδου μισθωθέντος διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην, καὶ γ'.) εἰς ἀγορὰν κατολλήλου οἰκοπέδου καὶ ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτοῦ στρατῶνος τοῦ εἰρημένου λόχου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει προστεθῇ εἰς τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ἔτους 1858 παρακεχωρημένας πιστώσεις ὑπὸ τὸ ἐν Κεφ. Στοιχ. Γ'. ἐπιγραφόμενον «ἀνέγερσις στρατῶνος τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν.»

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 7βρίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 5 Μαΐου τρ. ἔτους γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προ-

τάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δρ. πεντακοσίων ἓξ καὶ λεπτῶν δέκα ἓξ (ἀριθ. 506: 16), ἥτις θέλει χρησιμεύσει πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανηθέντων ὑπὸ τοῦ ἐν Μελίτῃ Ἡμετέρου Προξένου εἰς ἀμοιβὴν τοῦ διορισθέντος παρ' αὐτοῦ δικηγόρου πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ναύτου Ἕλληνος Π. Μενεξὲ, κατηγορηθέντος ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως ταύτης ἐπὶ φόνῳ, καὶ εἰς ἐξοδα προσαγωγῆς μαρτύρων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀνωτέρω ποσότης θέλει καταλογισθῇ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τοῦ 1858 ἔτους, εἰς ὃν θέλει προστεθῇ τὸ Κεφάλαιον 18 « ἔκτακτος πίστωσις ».

Τῆς πιστώσεως ταύτης ζητηθήσεται ἐν δέοντι ἡ ἔγκρισις ὑπὸ τῶν Βουλῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1858.

ΟΘΩΝ
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 4. Ὀκτωβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ, καὶ τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 450,000, καταλογιστέα ὑπὸ τὸ κεφ. 23 «ἀγορὰ ὅπλων» τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου. Τῆς πιστώσεως ταύτης ἐπιφυλάσσεται ἡ κύρωσις ὑπὸ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον αὐτῶν.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα, δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1858.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ἡ Βασίλισσα
ΑΜΑΛΙΑ.
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς των, εἶπεν ὅτι παρακαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον οἷόντε τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἔκθεσίν της, ἵνα δοθῇ πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ φανῇ ταχύτερον ἡ ἀλήθεια χαρὶς νὰ παραγνωρίζηται ἐπὶ πλέον ἡ φιλοτιμία τῶν καθ' ὧν ἡ αἰτησις προσώπων.

Συστήσαντος δὲ τοῦ προέδρου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιταχύνῃ ὅσον ἔνεστι τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔκθεσίν της' παρετήρησέ τις ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συσταθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιταχύνῃ ὡσαύτως τὴν ἔκθεσίν της, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀναβάλληται ἡ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν πολιτῶν ἀπόφασις τῆς Βουλῆς.

Ὁ δὲ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι μέχρι τοῦδε πολλάκις συνέστησε τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, καὶ ἤδη δὲ τὴν παρακαλεῖ νὰ μὴν ἀναβάλῃ ἐπὶ πλέον τὴν ἔκθεσίν της καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὴν ὅσον τάχιστα.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου συγκατετέθη ἡ Βουλὴ νὰ ἀναγνωσθῇ ἀναφορὰ τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης τμηματάρχου Νικολοπούλου, δι' ἧς ἀναφέρων ὅτι μετέβρασεν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ Πραγματείαν περὶ ἐπιρροῆς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐπὶ τοῦ ἀστυκοῦ τῶν Ῥωμαίων δικαίου, ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς λαβὼν τὸν λόγον ἐξεθηκέ τις, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἀναφορὰ ἐστέτει ἐν συνόψει τὸ ἀντικείμενον, ἀναγνοὺς ὅμως μετὰ προσοχῆς τὸ πόνημα τοῦ Κ. Νικολοπούλου, παρετήρησεν ὅτι καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ συγγράμματος καὶ ἡ μετάφρασις εἶναι λίαν ἐπιτυχῆ. Ὅ,τι δὲ περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν μεταφραστὴν εἶναι μᾶλιστα ἡ μελέτη καὶ οἱ ἀγῶνες οὓς ἐφιλοτιμήθη νὰ καταβάλῃ ὅπως ἀνακαλύψῃ ὅτι ἡ φιλοσοφία τῶν προγόνων ἡμῶν εἶναι ἡ πρώτη πηγὴ, ἀφ' ἧς ἀπέρρευσε τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον. Ἐπειδὴ τὸ σύγγραμμα τοῦτο καὶ εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ Δικαίου εἶναι χρησιμώτατον καὶ εἰς ὅλους ἐν γένει οἵτινες θέλουν νὰ ἐρευνήσωσι ποίαν ἐπιρροὴν εἶχε τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτοῦ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, προτείνει νὰ συνδράμῃ ἡ Βουλὴ τὸν μεταφραστὴν δι' ἀγορᾶς 200 σωμάτων, ἀφοῦ μάλιστα καὶ πέρυσι συνέδραμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν διαφόρων βιβλίων.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ πέρυσιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παύσῃ τὰς τοιαύτης φύσεως συνδρομὰς, δὲν ἐννοεῖ πῶς ἐπανερχόμεθα ἤδη ἀναιροῦντες τοιαύτην ἀπόφασιν, ἐνῷ γνωρίζομεν

ὅτι ἐν Ἑλλάδι πάντες σχεδὸν ἐνασχολοῦνται περὶ τὰ γράμματα καὶ οἱ πλείστοι συγγράφουν βιβλία, καὶ εἶναι εἷς χρέος εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ὁποίου ἂν ἀφεθῶμεν, ἀγνοεῖ ποῦ θέλομεν σταματήσει, διότι σήμερον θέλει παρουσιοζεσθαι εἷς καὶ αὔριον ἄλλος ζητῶν τὴν εἰς τὸ συγγραμμα ἢ τὴν μετάφρασίν του συνδρομὴν τῆς Βουλῆς. Ἂν δὲ παρεδέχθη καὶ αὐτὸς προηγουμένην τὴν ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος τῶν Κ. Ραύτου γενομένην συνδρομὴν, ἐναντίον τῶν πέρυσιν ἀποφασισθέντων, ὁμολογεῖ ὅτι χαριζόμενος εἰς τὴν φιλίαν συνήνεσε παρὰ τὴν ἰδίαν πεποίθησίν του. Προτείνει λοιπὸν νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησις τοῦ Νικολοπούλου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ παύσῃ, ὡς ἀπεφασίσθη πέρυσιν, ἡ τοιαύτη περὶ τὰς συνδρομὰς σπατάλη, ἀφοῦ ἀρκούντως μᾶς ἐπιβαρύνουσιν τοσαῦται ἑκάστοτε πιστώσεις καὶ ἄλλαι δαπάναι.

Ἀντέταξιν ἄλλος, ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ ἐσκέφθη ἄλλοτε κατ' αὐτὸν ἢ ἐκείνον τὸν τρόπον, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ μετ ἀλλῃ, ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον, τὴν ἀπόφασίν της. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ προκείμενον σύγγραμμα, παραλείπει τὸν λόγον ὅτι περιποιεῖ τιμὴν εἰς τοὺς προγόνους ἡμῶν, καθ' ὅσον δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀναγνωρισθῇ τώρα τὸ μεγαλεῖόν των, ἀλλὰ τοιαῦτα συγγράμματα φωτίζουν ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι ἀγνοοῦμεν εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, τὸ δὲ προκείμενον σύγγραμμα ἀποδεικνύει ὅτι ἡ φιλοσοφία τῶν Ἑλλήνων παρήγαγε τὴν Ῥωμαϊκὴν νομοθεσίαν, καὶ περιπλέον ἐμφαίνει ποῖα τὰ ἐκ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου. Τοιοῦτον λοιπὸν σύγγραμμα δὲν πρέπει νὰ γίνῃ γνωστὸν καὶ εἰς ἡμᾶς; δὲν πρέπει νὰ τὸ συνδράμωμεν ἐπαξίως; Τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει μάλιστα ὅτι ἡ Βουλὴ ἔπρεπε νὰ συνδράμῃ τὸν ἐκδότην διὰ ποσοῦ ἀνωτέρου καὶ ὄχι νὰ τῷ ἀμοιβῶνται καὶ τὰ προταθέντα 200 σώματα.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐνιστάμενος βουλευτὴς, ὅτι ἡ μετάφρασις τοῦ Κ. Νικολοπούλου εἶναι μνημεῖον, καὶ ἐκτιμᾷ ἐπαξίως τὸ σύγγραμμα ὡς καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ παιδείαν τοῦ μεταφραστοῦ, ὥστε δὲν ἦτον ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ ὅτι κάνεις δὲν κατέκρινεν· ἀλλ' ἂν προτείνεται συνδρομὴ χάριν τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, διὰ τί ἀπερρίψατε πέρυσιν τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Παμπούκη; Δὲν εἶναι οὗτος εἷς τῶν γνωστοτέρων διδασκάλων τοῦ Ἔθνους; τὸ σύγγραμμά του δὲν ἦτον ἄξιον τῆς πλέον δικαίας ἐκτιμήσεως; Διὰ τί τοῦ ἠρνήθητε τὴν συνδρομὴν σας; Διὰ νὰ παύσῃ, ὡς εἴπατε, ἡ τοιαύτη σπατάλη· ἂν δ' ἡ Βουλὴ ἐναντίον ἐκείνης

τῆς ἀποφάσεως παρεδέχθη προχθὲς νὰ συνδράμῃ τὸ σύγγραμμα τοῦ Κ. Ναύτου, καὶ τοῦτο βεβαίως δὲν ἦτον καλὸν καὶ πρέπει νὰ θέσωμεν φραγμὸν εἰς τὸν χείμαρρον τοῦτον τῶν ἀπαιτήσεων, διότι δὲν θέλομεν εὕρει πέρας.

Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ὑπάρχει χείμαρρος συγγραμμάτων ἐν Ἑλλάδι, τὸ κατ' αὐτὸν ἤθελε νὰ ὑπῆρχε τοιοῦτος χείμαρρος, διότι διὰ τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ προάγονται μάλιστα τὰ ἔθνη. Δὲν πιστεύει δὲ ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐνόησε ν' ἀποκρούσῃ ἡ Βουλὴ πᾶν βιβλίον, ὅσον ἄξιον λόγου καὶ ἂν εἶναι, καὶ ν' ἀφορίσωμεν, οὕτως εἰπεῖν, τοὺς μὴ εἰδότας ξένας γλώσσας, ἀποκλείοντες αὐτοὺς νὰ ἀναγνώσωσι τοιαύτας μεταφράσεις καὶ γνωρίσωσι ποίαν ἐνέργειαν ἔφερεν ἡ φιλοσοφία τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς νομοθεσίας, καὶ ποίαν ἡ χριστιανικὴ θρησκεία. Ἂν λοιπὸν δὲν προτείνῃ συνδρομὴν ἀνωτέραν ὑπὲρ τοῦ πονήματος τοῦ Κ. Νικολοπούλου, ὑποστηρίζει ὅμως νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ταυτάχιστον τὴν προταθεῖσαν συνδρομὴν 200 σωμάτων.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ ληφθῶσι διὰ λογαριασμόν της 200 σώματα ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πονήματος τοῦ Κ. Νικολοπούλου.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ἰω. Λορεντσιάδην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Ν. Καΐρης	
Κων. Θευδώρου	Ν	Ἀντώνιος Καμπάνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Τσάκρης	
Π. Καμπάνης	Ν	Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν

Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Α. Κοντόσταυλος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Πλαπούτας	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Θ. Ι. Κοντοστρώνης	Ν
Ἰλίας Καραβάνης	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος		Ἀνδρέας Σαφιανός	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Ἐμ. Ἀντιπᾶς	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Π. Τανταρίας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσόχλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Νικόλαος Ματθαίου	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Παλασόπουλος	
Σταματ. Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Γιατράκος	Ν
Γ. Γιαλλάσης		Λουκᾶς Στρήνου	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Βελῆς	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Λόγγινος	Ν	Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Σόλων Κριστανίτης	Ν	Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γεώργ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρήγος		Γεώργ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας		Ἀλέξ. Καμπουνδούρος	Ν
Ἰωάννης Λορεντσιάδης	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Θ. Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Δεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χ. Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	
Ἠλ. Παπαδόπουλος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Γεώρ. Πρωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀθαν. Δανελόπουλος	Ν	Μ. Μιχαλόπουλος	Ν

Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ν. Κανελλός	Ν	Μιχαὴλ Σιλιωμὸς	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Κωνστ. Πλατύς	
Γεώργιος Ἰατρός		Γεώργιος Ναύτης	
Γεώργιος Μαδιμαχωρίτης	Ν	Ἀν. Ῥενουάρ[illegible]ος	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Ἰωάννης Σαγιάδος	Ν
Νικόλαος Πιερράκος	Ν	Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Στ. Καπετανάκης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Π. Κανελλόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Νικόλαος Μοσχονᾶς	Ν	Δημήτριος Στάϊος	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Βασίλειος Κωτσῆς	Ν
Ν. Πανουτσέας		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Κύθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Δημήτριος Βυθούρης	
Κωνσταντίνος Βλάχος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Ἀνδρέας Χ Λόντος		Σταμάτιος Γ. Δικαῖος	
Ἡρακλῆς Καλαμογδάρτης		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Π Πατρινὸς		Κλεάνθης Τσουκαλᾶς	Ν
Χρ. Ἰσαλαμιδᾶς		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν	Ἀδελφὸς Λεβέντης	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Νικόλαος Η. Βαυδούρης	Ν
Γεώργιος Μπαστᾶς		Ἀναγν. Μάντσαρος	Ν
Ἰω. Σκαβέντσος	Ν		

Γενομένου δὲ δεκτοῦ τοῦ 1 ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ προπολογισθῇ τὸ 2 ἄρθρον ὡς ἑξῆς· « προστίθενται πρὸς τοῖς πέντε ὑπουργικοὶ Γραμματεῖς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, οἱ μὲν δύω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ δὲ τρεῖς εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον » καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ συνέχεια καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἄρθρου παράγραφοι.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον ὡς ἐπροπομοιώθη δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὑπηρολέκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ πρωτόκολλον, ὁμοίως σχεδὸν τῷ προηγηθέντι καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **84**. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προστίθεται εἷς ῥυκτολόγος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β'. τάξεως.

Ὅσάκις οὗτος ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, καθήκοντα καὶ ἀπολαυὰς τῶν ἐν περιοδείᾳ οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρ. 2. Προστίθενται πρὸς τοῖς πέντε ὑπουργικοὶ Γραμματεῖς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, οἱ μὲν δύω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ δὲ τρεῖς εἰς τὸ γενικὸν Λογιστήριον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Λαβὼν τὸν λόγον παρεκάλεσεν ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ προσεχῆ τινα ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει συζητήσει καὶ ἀποφασίσει ἂν πρέπει νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐνηλίου συγγραμμάτων, διότι τὸ κατ' αὐτὸν νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας συνδρομάς, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ λύσῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι δὲν θέλει νὰ εὑρεθῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀρνηθῇ, παρὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Βουλῆς, ἀποφασισθησομένην τινὰ συνδρομήν.

Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσε νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπόφασίς της, δὲν θέλει ἔχει οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀποφασισθεισῶν ἤδη συνδρομῶν.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Παπαμιχαλοπούλου καὶ Κ. Πονηροπούλου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα ὡς ἑξῆς.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1859.

Α.

Α. Μαυροειδὴς	Εὐαγ. Κοντογιάννης	Ἰω. Σκαβέντσος
Γ. Πατριαρχέας	Ν. Χ. Παναγιώτου	Α. Ρ. Ῥαγκαβῆς
Α. Βιλαέτης	Κ. Βλάχος	Εὐθ. Κεχαγιᾶς
Ε. Οἰκονομόπουλος	Α. Δανιλόπουλος	Α Πετμεζᾶς
Α. Κωτσόπουλος	Γ. Γιαλιᾶτης	Κ. Κουρουμπλῆς
Θ. Τσαννετάκης	Στ. Καπετανάκης	Α. Μάντσαρος.
Δ. Καλογερόπουλος	Ἀντ. Ἀρμάος	

Β.

Θ. Γρίβας
Δ. Κελλιφρουδᾶς
Εὐπ. Κανελλόπουλος
Δ. Ἀθανασίου
Γ. Ἰατρὸς
Ν. Ἰατρὸς
Στ. Δοκὸς

Α. Στέφανος
Κ. Πλατὺς
Γ. Καΐρης
Σ. Σκουμπουρδῆς
Ἐμμ. Ἀντίπας
Ἠλ. Καράπαυλος
Κ. Θεοδώρου

Ἰω. Προβελέγιος
Ἀ. Π. Χ. Ἀναργύρου
Φ. Φίλωνος
Γ. Μπάστας
Ἀ. Δεκινάλας
Κωνστ. Πλακούτας.

Γ.

Ν. Λεώπουλος
Α. Ἀντωνόπουλος
Γ. Σιρπάνος
Μ. Σολωμὸς
Χ. Τσαλαμιδᾶς
Σ. Στράτος
Θ. Α. Ζαΐμης

Χ. Χρυσόπουλος
Δ. Ταύκρης
Δ Στάϊκος
Ν. Ταῦλιος
Δ. Πολυχρονόπουλος
Δ. Λόντος
Πέτρος Δελιγιάννης

Β. Κριεζῆς
Μ. Μιχαλόπουλος
Ν. Καναβὸς
Ἰω Ζάϊκος
Β. Νικολαΐδης
Ἀ. Τσάκας.

Δ.

Ἀ. Κουμουνδοῦρος
Π. Καλομογράρτης
Ν. Βουδούρης
Ἀ. Σοφιανὸς
Γ. Π. Γιατράκος
Π. Καμπάνης
Ἰω. Βαλασόπουλος
Α. Καμπάνης
Π. Κουντουριώτης
Ἰω. Μπαλάϊας
Χ. Θεοχαρόπουλος
Γ. Βελῆς
Ν. Πιερράκος
Ἰ. Παπαλουκόπουλος
Χ. Σουμαρίπας
Σ. Στεφανόπουλος
Π Παπατσώνης
Ἀ. Παπαθεμητριάδης
Σ. Βαρότσης
Ἠλ. Καραγιάννης.

Ε.

Στ. Μήτσας
Ἀν Ζέρβας
Α. Παπαθανασίου
Ἰω. Ταμπακόπουλος
Σ. Κρεστενίτης
Θ. Κολοκοτρώνης
Κ. Δουζίνας
Β. Δημητρακόπουλος
Ι. Λορεντσιώτης
Ἰω Τσαράκης
Ἐλ. Καλογερᾶς
Γ. Στάϊκος
Σπ. Ἀντωνόπουλος
Π. Ψάθης
Α Μεταξᾶς
Π. Χ. Πέτρου
Π. Καναλλόπουλος
Α. Χ. Λόντος
Δ Βουδούρης
Γ. Γουλιμῆς.

Ϛ.

Π. Ταντσίας
Γ. Σκούφος
Δ. Νάκος
Ν. Πανουριᾶς
Ν. Ματθαίου
Κ. Μυντρίτσουλος
Ἠλ. Παπαδαῖος
Ἀντγν. Παπατσώρης
Ν. Παπχριχαλόπουλος
Γ. Κεφάλας
Ἰω. Σαγιάδος
Ἀ. Αὐγερινὸς
Γ. Κουβούλης
Ἀ Ἀβέρωφ
Γ. Περωτῆς
Γ. Νικολόου
Δ. Πετροπουλάκης
Ἀ. Βενιζέλος
Γ. Διαμάντης
Ἐμμ. Τσουχλος.

Ζ.

Γ. Μαυρομιχάλης
Γ. Ῥοδιλιώτης
Γ. Πανσηριώτόπουλος
Σ Κοπανίτσας
Σ. Βλάχος
Ν. Βαρδαρῆγος
Ἀ. Δανόπουλος

Ν. Γρανίτσας
Γ. Μαδεμοχωρίτης
Ἀ. Δεδόπουλος
Ἰω. Μωράτης
Ἰ. Πατρινὸς
Ν. Μοσχούλας
Γ. Ναύτης

Α. Νοταρᾶς
Δ. Δημητρακόπουλος
Κ Τσουκαλᾶς
Ἰω. Εὐσταθίου
Α. Ῥενουάρδος.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Σ. Κρεστενίτην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ποιήσῃ χρῆσιν αὐτῆς κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ὡς διὰ τῆς κίτήσεως αὐτοῦ ἀναφέρει.

Τέλευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τηλεγραφημάτων νομοσχεδίου καὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 168,000 δι' ἀνέγερσιν τελωνείου ἐν Σύρᾳ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου περὶ δισχιλίων μετοχῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ περὶ δισχιλίων μετοχῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν καὶ περὶ παραχωρήσεως γηπέδων ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον εἶδεν ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἐξετίμησεν ἀποχρώντως τὴν μέριμναν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως.

Ἀναντιῤῥήτως ἐπὶ τοιούτων εὐωφελῶν ἐπιχειρήσεων πᾶς λόγος τείνων πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἀποβαίνει περιττός, διότι ἕκαστος ἐκτιμᾷ ἀρκούντως τὰ ὠφελήματα τῆς ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας. Διὰ ταῦτα ἀσπαζομένη ἡ ἐπιτροπή σας καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του.

Ἀθήνησι, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Π. Δημητρακόπουλος,
Ν. Παπαμιχαλόπουλος,
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου,
Ἰ. Προβελίγιος,
Α. Κοντοσταύλος,
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις α) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, καὶ

β) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 168,000 δι' ἀνέγερσιν τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Σύρῳ, ἐψηφίσθη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ἰω. Μπαλάφαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ψηφίσασα δι' ψήφων 87.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως νομοσχεδίου, καὶ ἡ ἰσχύς»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας	
Κων. Θεοδώρου	Ν	Γ. Θεοδάσης	Ν
Ἀντώνιος Πενιζέλος		Ν. Γρανίτσας	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Γ. Ν. Καΐρης		Γ. Σιρπάνος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Δημήτριος Τσακρῆς		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Σόλων Κριεζώτης	Ν
Γεώργιος Σκούτος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Δημήτριος Καλλιγρᾶς		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ν	Ν. Βαρβαρήγος	
Στέφανος Βλάχος		Α. Δεκιαλῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰω. Λορεντζιάδης	Ν
Σωτ. Στράτης		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀθαν. Ν. Πετμεζᾶς	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Θεόδωρος Γριβᾶς		Ἠλίας Παπαϊωάννου	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Γεώργιος Ἀθερωτής	
Π. Ταντσῆς	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Κωνστ. Πλακωτάς	
Ἐλευθέριος Καλογρᾶς	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν

Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοφιανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Γ. Πανοπριστόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Γαμπακόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥαλλιώτης		Ἠλίας Καράπουλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Λεβόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβίντσος	Ν
Α. Μαυροειδῆς		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Καρβέλας	Ν	Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Αν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Φάβης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντων. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰω. Γατσιάκης		Κυριάκος Πανηρόπουλος	Ν
Σ. Βαρότσης		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Χ. Σουμαρίπας		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Δημητρακόπουλος	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ἰατρός		Στεμάτιος Γ. Δακός	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν

Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . Ν
Σ. Σκουπουρδῆς . . . . Ν	Α αγ. Μαντσαρης . . . Ν
Αὐγαρινὸς Λεβέρωφ . . . Ν	

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1 ἐζήτησέ τις παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ διασαφήσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ § 2, λέγοντος ὅτι συγχωρεῖται εἰς τὸν ἀποστολέα ν' ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά του.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχεν ἡ διάταξις αὕτη. Ἀκολούθως ὅμως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πολίτου καὶ διὰ νὰ μὴν ὑποβάλληται τὸ δημόσιον εἰς ἀποζημιώσεις, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ δύναται ὁ πολίτης ν' ἀποδεικνύῃ τὴν ταυτότητά του καὶ ν' ἀπαιτῇ νὰ σημειῶται τοῦτο εἰς τὸ τηλεγράφημα πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 ἐρωτήσαντός τινος διὰ τί νὰ μὴ γίνηται χρῆσις ἑλληνικῶν στοιχείων, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν εἰσήχθησαν τὰ ἑλληνικὰ στοιχεῖα εἰς τὰ τηλεγραφήματα, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν βραδύτητος μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, παρεδέχθημεν τὰ λατινικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἶσὶ λίαν κατανοητά.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 3 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 4, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς διεσάφησεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι χάριν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διακόψῃ προσωρινῶς τὴν ἰδιωτικὴν ἀνταπόκρισιν, καὶ τὴν διάταξιν ταύτην παρεδέχθησαν ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ συνταγματικὴ Ἀγγλία, αἵτινες πλειστέραν ἡμῶν ἔχουσι βεβαίως πεῖραν τῶν ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων δυναμένων νὰ προκύψωσι κινδύνων. Τὸ παράδειγμα λοιπὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὅλων καὶ συνταγματικῶν Κυβερνήσεων ἠκολουθήσαμεν καὶ ἡμεῖς, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ ἂν δὲν εἴθέτομεν ἐν τῷ νόμῳ τὴν διάταξιν ταύτην, εἰς τὴν μετ' ἄλλων ἐθνῶν συνθήκην μας περὶ τηλεγράφου ἠθέλομεν ἀφεύκτως ὑποχρεωθῆ νὰ παραδεχθῶμεν τὸν ὅρον αὐτόν.

Οὕτω δ' ἐνετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἑπόμενα 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, καὶ 14.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 15 παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ

πολὺ αἱ τηλεγραφικαὶ ἀνταποκρίσεις θέλουν εἶσθαι ἰδιωτικαὶ καὶ ἰδίως ἐμπορικαί, πιθανὸν ὁ ὑπάλληλος, δωροδοκούμενος ὑπό τινος ἐνδιαφερομένου, νὰ παραμορφώσῃ ἐπίτηδες τὸ τηλεγράφημα καὶ οὕτω νὰ πάθωσι τὰ συμφέροντα τοῦ πολίτου. Θεωρεῖ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ καὶ ἐνταῦθα ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ποινική τις διάταξις κατὰ τοῦ παραμορφοῦντος τὸ τηλεγράφημα ὑπαλλήλου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 πρόκειται περὶ παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου καὶ ἑπομένως ἔπρεπε νὰ διασαφηθῇ ὅτι καὶ κατὰ τοῦ παραβιάζοντος τὸ ἀπόρρητον τοῦ τηλεγραφήματος ἐπιβάλλεται ἡ αὐτὴ ποινή, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος προσδιορίζει καὶ διὰ τὸν παραβιάζοντα τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ ἡ ποινή, διότι κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς νομοθεσίας μας πᾶς ὁ βλάπτων ὁπωσδήποτε τὰ συμφέροντα τοῦ ἄλλου τιμωρεῖται ὑποκειμένως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐὰν λοιπὸν ἐκ τῆς παραμορφώσεως τοῦ τηλεγραφήματος ζημιωθῇ ὁ πολίτης καὶ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παραμόρφωσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, οὗτος τιμωρεῖται δυνάμει τῶν κειμένων νόμων.

Ἐπὶ τῇ διασαφήσει ταύτῃ τοῦ ὑπουργοῦ ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 15 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 16.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Γενουάρδον καὶ Ν. Καναβὸν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡλὲ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **84**. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἕκαστος δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ δημοσίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου πρὸς ἀνταπόκρισιν διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἀριθμίων ὑπαλλήλων, προτιμῶνται ὅμως ἑκάστοτε τὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον τὰ ἀποκλειστικῶς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντα τηλεγραφήματα.

Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον ἀποστολέα ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ὑπάλληλον τὴν ταυτότητά του, οὗτος δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημειοῖ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἄρθρον 2. Τὰ τηλεγραφήματα γεγραμμένα εὐαναγνώστως χωρὶς συγκοπῶν καὶ ξεσμάτων καὶ εἰς γλῶσσαν συνήθη καὶ καταληπτήν, χρονολογημένα δὲ καὶ ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἀποστελλόντων, παραδίδονται ὑπ' αὐτῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἐντολοδόχων των εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἀριθμὸν ὑπάλληλον καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὁρον, τηρουμένης ἑκάστοτε τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πρώτερα ὄντος, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των ἐν ἐπὶ τούτῳ διπλοτύπῳ βιβλίῳ.

Τηλεγραφημάτων ἰδιωτικῶν, ὧν τὸ μῆκος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν λέξεις ἡ μεταβίβασις ἀναβάλλεται ἵνα προηγηθῇ καὶ περαιωθῇ ἡ τῶν βραχυτέρων, εἰ καὶ μεταγενεστέρως ἐγγραφέντων· εἰς ἓν τούτοις καὶ ὁ αὐτὸς ἀποστολεὺς δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ πολλὰ κατὰ συνέχειαν τηλεγραφήματα, εἰ μὴ ὅταν ἄλλοι δὲν ἤθελον ζητήσει νὰ μεταβιβάσωσι τοιαῦτα.

Τὰ τηλεγραφήματα θέλουσι συντάσσεσθαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ εἰς τὰς διὰ Β. διατάγματος προσδιορισθησομένας ξένας γλώσσας, μάχης ὅτου δ' εἰσαγθῶσιν ἰδιαίτερα στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς, θέλει γίνεσθαι χρῆσις λατινικῶν.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἀριθμὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἀποπαιῆται τὴν μεταβίβασιν τηλεγραφημάτων ἀντιβαινόντων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη. Ἐπὶ τῶν τυχὸν ἐγερθησομένων παραπόνων κατὰ τῆς ἀποποιήσεως τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου ἀποφασίζει κατεπειγόντως ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὁ ἀριθμὸς Νομάρχης ἢ Ἔπαρχος, ἢ καὶ ἄλλος ὑπάλληλος, ἐπιτετραμμένος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἐὰν κατὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ τηλεγραφήματος εἰς τὸν πρὸς ὃν ὁρον ὁ ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ὑπάλληλος νομίσῃ ὅτι ἡ κοινοποίησις αὐτοῦ δύναται νὰ ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις, ἂν τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, ἀναβάλλει τὴν παράδοσιν τοῦ τηλεγραφήματος ἢ ἀπαγορεύει αὐτήν.

Ἄρθρον 4. Τὴν ἰδιωτικὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν δύναται νὰ διευκόλῃ προσωρινῶς ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ μιᾶς ἢ πλειόνων κεχωρισμένως, ἢ καὶ ἐπὶ πασῶν συγχρόνως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

Ἄρθρον 5. Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις παραβαίνει τὸ ἀπόρρητον τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 470 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένην.

Ἄρθρον 6. Τὸ δημόσιον εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπόκειται λόγῳ τῆς διὰ τοῦ τηλεγράφου ἰδιωτικῆς ἀνταποκρίσεως.

Ἄρθρον 7. Τὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἀκόλουθα τέλη, εἰσπραττόμενα κατὰ τὴν ἀναχώρησιν.

Διὰ πᾶν τηλεγράφημα μέχρις εἴκοσι λέξεων, μεταβιβαζόμενον διὰ τοῦ ἐναερίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἀπὸ οἱουδήποτε τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς ἕτερον τοιοῦτον, πληρώνεται δραχμὴ μία, διὰ πᾶσαν δὲ μεταβίβασιν ὑμείου τηλεγραφήματος διὰ τοῦ ὑποβρυχίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου τῆς ἠμεδαπῆς πληρώνονται δραχμαὶ τρεῖς.

Τηλεγραφημάτων μήκους ὑπὲρ τὰς 20 λέξεις τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ πᾶσαν σειρὰν δέκα λέξεων, ἢ κλάσμα σειρᾶς πλεονάζον· ὁ τόπος δὲ τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἡ ἡμερομηνία μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 8. Πᾶς ἀποστολεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συστήσῃ τὸ τηλεγράφημά του, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ τοῦ διπλασίου τέλους. Συνίσταται δὲ ἡ σύστασις εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ τηλεγραφήματος δι' ἐπαναλήψεως γινομένης ὑπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τοῦ τόπου, ὅπου τὸ τηλεγράφημα μεταβιβάσθη. Ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα πᾶς ἀποστολεὺς νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ γένηται αὐτῷ γνωστὴ ἡ ὥρα τῆς ἀρίξεως τοῦ τηλεγραφήματός του εἴτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, εἴτε εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν διευθύνετο, ἀλλ' ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἥμισεως τοῦ διὰ τὸ ἁπλοῦν τηλεγράφημα προσδιορισμένου τέλους.

Ἄρθρον 9. Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἀποστολέα νὰ προκαταβάλῃ τὸ τέλος διὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἣν ἤθελε ζητήσει, προσδιορίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας αὕτη πρέπει νὰ περιέχῃ, καὶ παρακατατιθεὶς τὸ ἀναλογοῦν δι' αὐτὰς ποσόν.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως δὲν σταλῇ ἡ ἀπόκρισις, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως παρακατατεθὲν ποσὸν ἀποδίδεται αὐτῷ ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πεντήκοντα λεπτῶν· ἐὰν δὲ ἡ ἀπόκρισις περιέχῃ λέξεις πλείστερας τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως προσδιορισθεισῶν, τὸ δι' αὐτὰς τέλος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος αὐτήν.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἀποστολεὺς δύναται ἑκάστοτε νὰ ζητήσῃ ἢ νὰ ἐπιστραφῇ αὐτῷ ἢ νὰ ἀκυρωθῇ τὸ τηλεγράφημά του, ἀλλὰ τὸ καταβληθὲν τέλος δὲν ἀποδίδεται, ἂν ἐγένετο ἤδη ἀρχὴ μεταβιβάσεως τοῦ τηλεγραφήματος· ὅταν δὲ τὸ μὲν τηλεγράφημα μεταβιβάσθη ἤδη, ὁ δὲ ἀποστολεὺς ζητήσῃ νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνετο, ἡ ἀναγκαία πρὸς τοῦτο

εἰδοποίησις ὑπόκειται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τὸ ἁπλοῦν τηλεγράφημα τέλους.

Ἄρθρον 11. Διὰ τὰ ἐν καιρῷ νυκτὸς μεταδιδαζόμενα τηλεγραφήματα μεταξὺ σταθμῶν, ὅπου ὑπάρχει νυκτερινὴ ὑπηρεσία, δὲν γίνεται προσθήκη τέλους. Εἰς τοὺς σταθμοὺς ὅμως, ὅπου ἡ νυκτερινὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι διαρκής, τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα ὑποβάλλονται εἰς διπλάσιον τέλος· πρέπει δὲ νὰ προαγγέλλωνται, προσδιοριζομένης τῆς ὥρας καθ' ἣν θέλουσι παραδίδεσθαι, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡμέρας, θέλει δὲ παρακατατίθεσθαι ἀρραβών, ὅστις οὐδέποτε δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τοῦ διὰ τὸ ἁπλοῦν τηλεγράφημα προσδιωρισμένου τέλους· ἂν δὲ κατὰ τὴν προαγγελθεῖσαν ὥραν δὲν προσαχθῇ τὸ τηλεγράφημα πρὸς μετάδοσιν, ὁ ἀρραβὼν δὲν ἀποδίδεται.

Ἄρθρον 12. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων θέλουσι τηρεῖσθαι οἱ ἑξῆς κανόνες.

Πᾶσα λέξις, ἧς τὸ μῆκος δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑπτὰ συλλαβάς λογίζεται ὡς μία λέξις· μακροτέρων δὲ λέξεων τὸ πλέον τῶν ἑπτὰ συλλαβῶν λογίζεται αὐθις ὡς μία λέξις.

Πᾶσα λέξις σύνθετος λογίζεται ὡς μία λέξις, ἂν ἦναι γεγραμμένη ἐν μιᾷ λέξει καὶ δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ἀνωτέρω ὁρισθὲν μῆκος. Ἐὰν ὅμως τὰ μέρη τῆς συνθέτου λέξεως ὦσι γεγραμμένα χωριστὰ, εἰ καὶ διὰ ἑνωτικοῦ σημείου συνδεδεμένα, θεωροῦνται ὡς ἰσάριθμοι ἴδιαι λέξεις, πολυσύλλαβα δὲ ποσὰ διὰ γραμμάτων ἐκπεφρασμένα, ὑποκεινται εἰς τας περὶ πληρωμῆς τῶν ἁπλῶν καὶ συνθέτων λέξεων διατάξεις.

Πᾶν μεμονωμένον γράμμα ἢ ἀριθμητικὸς χαρακτὴρ, καὶ πᾶσα λέξις μὲ ἀπόστροφον λογίζεται ὡς ὁλόκληρος λέξις.

Τὰ εἰς τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος ἀνήκοντα πνεύματα, τόνοι καὶ λοιπὰ γραπτὰ σημεῖα τοῦ λόγου, τὰ δυνάμενα νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἢ ἀπεικονισθῶσιν διὰ τοῦ τηλεγράφου, δὲν συναριθμοῦνται, ὅσα ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἢ ἀπεικονισθῶσι, καὶ ἑπομένως κοινοποιοῦνται διὰ λέξεων, λογίζονται ὡς λέξεις.

Πᾶς ἀριθμὸς συγκείμενος ἐκ μὴ πλειόνων τῶν πέντε ἀραβικῶν χαρακτήρων, λογίζεται ὡς μία λέξις, οἱ δὲ ἀριθμοὶ οἱ συγκείμενοι ἐκ πλειόνων, λογίζονται ὡς τοσαῦται λέξεις, ὅσαι εἰσὶν αἱ ἐν αὐταῖς περιεχόμεναι πεντάδες ἀραβικῶν χαρακτήρων, καὶ μία πλέον διὰ τὸ πλεονάζον. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν ὑπάρχωσι κόμματα ἢ διαιρετικὰ σημεῖα, ἕκαστον αὐτῶν λογίζεται ὡς εἷς ἀραβικὸς χαρακτήρ.

Ἄρθρον 13. Ὅταν τὸ τηλεγράφημα ἀπευθύνηται πρὸς πολλοὺς, διδόμενον ἂς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ λεπτὰ 40 δι' ἕκαστον ἀντίγραφον, ἐξαιρουμένου ἑνός.

Ὁ ἀποστέλλων, ἢ ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται, ὁστις θέλει νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τοῦ παρ' αὐτοῦ πεμφθέντος ἢ ληφθέντος τηλεγραφήματος, πληρόνει τὸ ἀντιγραφικὸν τέλος τὸ ἀνωτέρω ὁριζόμενον.

Ὡς κόμιστρον ἑκάστου τηλεγραφήματος εἰς τὴν κατοικίαν πληρώνονται λεπτὰ 10, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ κομίζων αὐλητὴρ δι' ἀντιμισθίαν του.

Ἄρθρον 14. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ τηλεγράφημα δὲν διαμένῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀφίξεως, ἀποστέλλεται τοῦτο πρὸς αὐτὸν καὶ' αἴτησιν καὶ ὁ πανὶ τοῦ ἀποστολέως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ἄλλου διὰ Β. διατάγματος κανονισθησομένου μέσου.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν τηλεγράφημά τι δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὁρον ἐξ ἐλλείψεως τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ἐφθάσε μὲν, ἀλλὰ τοσοῦτῳ παραμορφωμένον, ὥστε νὰ μὴν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸν σκοπόν του, ἢ ἐὰν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας φθάσῃ βραδύτερον ἢ ἂν ἐστέλλετο διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ διὰ τὴν μεταδόσιν του καταβληθὲν τέλος ἀποδίδεται ὁλόκληρον.

Ἄρθρον 16 Ἡ ὑπηρεσία τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὅροι πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει ἐκδοθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Ν. Καΐρης	
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀντών. Καμπάνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτ. τοῦ Γρόκου	
Πέτρος Καμπάνης		Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν

Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	Βελισ. Νικολαΐδης . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Σωτήριος Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανὸς . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N
Π. Τανταρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριστόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κανδύλης . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαβασιλείου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Π. Γιατράκος . . . . N
Γ. Γιωλδάσης . . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιώτης . . . . . N
Α. Δεκιγάλας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος .
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N	Ἰωάννης Προβελέγγιος . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος .	Ἰωάννης Ταταράκης . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Γεώργιος Περωτᾶς	Χ. Σουμαρίπας . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Δημητρακόπουλος . . . N
Ἀθαν. Δαγκλόπουλος . . . N	Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N

Α. Παπαδημητριάδης . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Ν. Καναβός . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Ἰωάν. Εὐσταθίου . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N
Δουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Παναγιώτης Ψάθας . . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Στ. Καπετανάκης . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N
Χ. Χριστόπουλος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Π Κανελλόπουλος . . . . N	Γεώργ. Ι. Στάϊκος . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Ἀλ. Ῥαγκαβῆς	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Ν. Παναργιᾶς	Κυριάκος Δουζίνας . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ἀνδρ. Χ. Λόντος	Στεμμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης .	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . . N
Π. Πατρινὸς	Καπαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .
Ἀνδ. Π. Χ. Ἀναργύρου . . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . N
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . N
Γεώρ. Μπάστας	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . N
Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N	

Προβάσης δὲ τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου συζήτησιν, περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 168,000, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία δι᾽ ἁλίας ταῖς προτηγθείσαις, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ὧν συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 82 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 168,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Κωνστ. Θεοδώρου . . . . N

Άντώνιος Βενιζέλος . . .	Λεων Ν. Πετιμεζᾶς . . . Ν
Πέτρος Καμπάνης	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν
Γ. Καΐρης	Ηλίας Παπαδάτος . . . . Ν
Άντ. Καμπάνης . . . Ν	Γεώργιος Περωτῆς . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . Ν
Ἀνδρέας Δαυόπουλος . . . Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Α. Κοντόσταυλος . . . . .
Γεώργιος Σκοῦρος . . .	Βελισσάριος Νικολαΐδης . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλατούτας . . . .
Σταῦρος Βλάχος	Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης . . Ο
Ἠλίας Καραγιάννης . . . Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . .
Δημήτριος Νάκος . . . Ν	Ἀνδρέας Σορίνος . . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ἐλ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Θ. Γρίβας	Ἀνδρέας Νοτσικᾶς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . Ν
Π. Τανταρίας . . . . . Ν	Γ. Παναγιωτόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσουκλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . .	Νικόλαος Μαθαίος . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . Ν	Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν	Ἰω. Κολιοπόπουλος . . . .
Στεμάτης Μήτσας . . . . Ν	Ν. Λεωπουλος . . . . Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Π. Γιατρακος . . . Ν
Γ. Ἰω. Γκολφάσης . . . Ν	Λουκᾶς Σεφάνου . . . .
Ν. Α. Γρανίτσας . . . . Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν
Γ. Βελῆς . . . . . Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .
Γ. Σ. Πάνος . . . . . Ν	Γ. Ν. Ῥαβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Σεφανόπουλος . . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . Ν
Ἀλεξανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγνώστης Δεληόπουλος . Ν
Ἀνδρέας Λάγρινος . . . Ν	Α. Θεοφορεσής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . .	Α. Τσάκας . . . . . Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ν	Γ. Κεφάλας . . . . . Ν
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Θ. Κουρκουμέλης . . . . Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουναρῆ . . . . . Ν
Α. Δεκιγάλας . . . . . Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος Ν
Ἰω. Δημητσιάνης . . . . Ν	Παναγιώτης Παπατσώρης . Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .

Ἰω. Προβελέγιος . . . . Ν	Ἠλίας Καραπιπέρος . . . Ν
Ἰω. Τσιτράκης . . . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Σ. Βαρότσης . . . . . Ν	Ἰω. Σκαβέντζος . . . . . Ν
Χ. Σουμαρίπας . . . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . Ν
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Λεωνς. Πλατύς . . . . . Ν
Α. Παπαδημητριάδης . . Ν	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Ν. Καναβός . . . . . Ν	Ἀντ. Ῥενούφιος . . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Ἰωάν. Σαγρέδος . . . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . .
Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης .	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . Ν
Νικόλαος Περάκος . . . Ν	Κυριάκος Παπαδόπουλος . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Στ. Καπιτανάκης	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης .	Δημήτριος Στάϊκος . . .
Χ. Χριστόπουλος	Βασίλειος Φραντζῆς . . . Ν
Π. Κανελλόπουλος . . . Ν	Κυριάκος Δουκίας . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ν	Δημήτριος Βιλαέτης . . .
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . .	Πανταλέων Κουτσομήτης .
Ν. Πανάτσης	Σταματῖος Γ. Δάκος . . . Ν
Εὐθ. Κεραγιᾶς . . . . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . . Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Καλαμάρης Σουκαλᾶς . . Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . Ν
Π. Πατρινὸς	Αὐγερινὸς Ἱερωνυμάκης . Ν
Χ. Τσαγαμιᾶς	Νικόλαος Β. Βουδούρης . Ν
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . Ν	Ἀναγν. Μαντζάρης . . . . Ν
Ἰωάννης Κ. Μπριάτης . . Ν	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτους ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Πρὸς ἀνέγερσιν τελωνιακοῦ καταστήματος ἐν Σύρῳ κατὰ τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον, χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων, συμφώνως μὲ τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμόν. Ἡ πίστωσις αὐτὴ θέλει καταλογισθῆ εἰς

τὸν διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 18 « Οἰκοδομὴ τελωνείου ἐν Σύρᾳ. »

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δισχιλίων μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 π. μ. ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγγέλθη πένθος δύω ἑβδομάδων ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀρχιδουκίσσης Ἄννης Μαρίας τῆς Αὐστρίας.

Ἀναγνώσθη ἔγγραφον εὐχαριστήριον τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθείσας τρισχιλίας δραχμὰς πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δισχιλίων μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν, ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργὸν εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἑταιρία, ποῖα τὰ κέρδη της καὶ ἂν ὑπάρχεται μέλλον· ὁ δ' ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρίας παρῆλθον ἓξ μῆνες, τὸ δὲ διοικητικὸν αὐτῆς συμβούλιον συνελθὸν εὗρεν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ἑταιρία ἐζημιώθη 30,000 δραχμῶν. Ἀκολούθως δὲ μετὰ ἓν ἔτος ἔγινε πάλιν συνέλευσις τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ εὑρέθη ὅτι προέκυψε κέρδος 40,000 δραχμῶν, ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος τοῦτο δὲν ὑπολογίζεται χρεωλυτρον διὰ τὴν προστηνομένην φθορὰν τῶν ἀτμοπλοίων· ἂν δ' ὑπελογίζετο ἡ βλάβη τῆς Ἀμαλίας καὶ ἡ γενομένη πρὸς ἐπισκευήν της δαπάνη, τὸ ἐξαγόμενον ἤθελεν εἶσθαι ὅτι πάλιν ἐζημιοῦτο ἡ ἑταιρία. Καὶ τῷ ὄντι, πολλὰ τῶν ταξειδίων τῆς

ἑταιρίας δὲν φέρουν ὠφέλειαν, ὡς περιοριζόμενα εἰς κύκλον στενὸν, ἡ δὲ ἑταιρία ἀντὶ 3 πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς ἐνέργειαν 5—6 ἀτμόπλοια· ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς διάφορα μέρη τὰ ἀναγκαῖα καταστήματα, ὥστε ἂμα ἓν ἀτμόπλοιον βλαφθῇ κατά τι, νὰ διορθοῦται ἀμέσως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἡ ἑταιρία εἰμὴ ἓν τεχνουργικὸν κατάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀτμοπλοίων, πρόκειται δὲ ἤδη νὰ ἀναγείρῃ καὶ ἄλλα, ἡ σύστασις τῶν ὁποίων δὲν φέρει ζημίαν, διότι εἴτε 3 ἀτμόπλοια ἔχει ἡ ἑταιρία εἴτε 10, τὰ καταστήματα ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα. Ἡ σύστασις λοιπὸν τῶν ἀναγκαίων καταστημάτων ἐνῶ εἶναι ἀπαραίτητος, ἂν ἡ ἑταιρία ἔχῃ ὀλίγα ἀτμόπλοια, θέλει ἐπαρκεῖ ἄντο δαπάνης ἄλλης καὶ εἰς τὸν ἀναλογοῦντα ἀριθμὸν αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν ἐπιμένει ἡ ἑταιρία ὅτι, διὰ νὰ παραγάγῃ ἡ ἀπομένουσα ὠφέλεια καὶ λάβῃ ἰσχὺν ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα, πρέπει νὰ ἐκτείνῃ τὰς γραμμὰς αὐτῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ αὐξήσῃ τὰ ἀτμόπλοιά της μέχρι τῶν 11. Ἀληθὲς δὲ ἂμα ἡ ἑταιρία ἐκτείνῃ τὰς γραμμάς της εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Ἀνατολὴν, ὅπου τὸ ἐμπόριον διέπεται ἰδίως ἀπὸ χεῖρας ὁμογενῶν, καὶ βαθμηδὸν αὐξάνει τὰ ἀτμόπλοιά της, ἐρχομένη εἰς συναγωνισμὸν πρὸς ξένας ἑταιρίας, θέλει ἐπικρατήσει, καθ' ὅσον οἱ ἔξω ὁμογενεῖς ἐπροτίμησαν πάντοτε τὴν χρῆσιν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων. Ἄλλως τε, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὀλιγαρκὲς τῶν ἡμετέρων ναυτῶν καὶ ὅτι μισθοδοτοῦνται ὀλιγώτερον τῶν εἰς τὰς ξένας ἑταιρίας, ἕπεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα θέλει ὑπερισχύσει ἀπέναντι παντὸς ἄλλου, ἂν ἐπιχειρήσῃ τὰς ἐξωτερικὰς γραμμὰς, ὅπου, ὡς εἶπεν, ἐπικρατεῖ τὸ ἐμπόριον τῶν ὁμογενῶν. Δι' ὅλους λοιπὸν τούτους τοὺς λόγους ὄχι μόνον ἡ ἑταιρία δὲν θέλει βλαφθῇ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δημόσιον ἐκ τῆς διδομένης εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν ἐκτάσεως.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας συμβάσεως εἶχε συνταχθῇ καὶ δρομολόγιον ὁρίζον τὰς ἐσωτερικὰς γραμμὰς τῆς ἑταιρίας. Ἂν λοιπὸν τὸ δρομολόγιον τοῦτο δὲν ἐφηρμόσθη καθ' ὅλας τὰς ὁριζομένας γραμμὰς, παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πλήρη ἐφαρμογήν του.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὁριστικὸν τῆς ἑταιρίας δρομολόγιον δὲν ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, διότι μὲ τὰ τρία ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα εἶχε, δὲν ἠδύνατο νὰ τεθῇ. Ἐσυμφωνήθη λοιπὸν νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ ὁριστικὸν δρομολόγιον μετὰ δύω ἔτη, ὅτε τὰ

ατμόπλοιά της ἤθελον βαθμηδὸν αὐξήσει. Ἡ προθεσμία αὕτη τῶν δύω ἐτῶν δὲν ἔληξεν ἔτι. Μόλις ὅμως τὰ ἀτμόπλοια ηὔξησαν καὶ ἐγένοντο πέντε, ἡ ἑταιρία ἔφερε νέον δρομολόγιον, διὰ τοῦ ὁποίου ὀλίγιστα ἔτι μέρη ἐξαιροῦνται τοῦ ὁριστικοῦ δρομολογίου, καὶ τοῦτο, διότι τὰ μέρη ταῦτα εἶναι δυσπρόσιτα τὸν χειμῶνα καὶ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀτμοπλοίων δὲν ἐπαρκεῖ δι' ὅλα τὰ μέρη.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προαρεύσαντος, ὅτι εἶναι ἄδικον νὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς προσελεύσεως καὶ τινα μέρη, τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσθησαν ὡς προσιτά· παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ἃς ἔδωκεν ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ κατορθώσῃ τὰ ἀκατόρθωτα, καὶ ὅμως μετὰ τὴν προθεσμίαν τῶν δύω ἐτῶν δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι θέλουν περιληφθῆ ἐντὸς τῶν γραμμῶν τῆς ἑταιρίας καὶ τὰ 3—4 μέρη, τὰ ὁποῖα παραλείπονται ἔτι.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι ἦτον δίκαιον νὰ ἐξετείνοντο τοὐλάχιστον αἱ γραμμαὶ τῆς ἑταιρίας καὶ εἰς Χαλκίδα καὶ Ἀλιβέριον, τὰ ὁποῖα καὶ φύσει προσιτὰ εἶναι καὶ πρέπει νὰ διευκολυνθῶσι διὰ τῆς ἀτμοπλοΐας· ἐπέτρεψεν ὁ ὑπουργός, ὅτι διὰ τὸ Ἀλιβέριον ἐγένετο ἀρκετὴ μετὰ τῆς ἑταιρίας ἀλληλογραφία, ἀλλ' ἐνῷ δὲν ἐπέρκει, ὡς εἶπεν, ἡ ἑταιρία, δὲν ἦτον καὶ ὑπόχρεως διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην. Μετὰ τὴν παρέλευσιν ὅμως τῶν δύω ἐτῶν, ὅτε καὶ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας θέλουν αὐξήσει, ἐπιφυλάττεται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ γίνηται ἡ προσέγγισις καὶ εἰς τὰ ρηθέντα μέρη καὶ ἐν γένει νὰ τεθῇ ἐντελῶς εἰς ἐνέργειαν τὸ ὁριστικὸν δρομολόγιον.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Πονηρόπουλον καὶ Α. Καλογερόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **83**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ δισχιλίων μετοχῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν καὶ περὶ παραχωρήσεως γηπέδων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Βενιζέλος	
Κ. Θεοδώρου	Ν	Πέτρος Καμπάνης	

Γ. Ν. Καλῆς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Πετρῆς	
Δημήτριος Νάκος		Ἰωάννης Ζαΐμης	
Ἀνδρέας Δανιόπουλος	Ν	Ἀθανάσιος Δανιόπουλος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Γεώργιος Σκόρος		Βελισσάριος Νικολαΐδης	Ν
Δημήτριος Κ. Ἀλιφερονᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Λαπούτης	
Σταῦρος Βιάχος		Ν. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Ἀνδρέας Σμύρνης	
Φίλιππος Φίλιππος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἀνδρέας Λογοθέτης	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἀθ. Κανελλόπουλος	Ν
Π. Ταναταρίας	Ν	Γ. Παναγιωτόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης		Κυμανουὴλ Τσούχλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Νικόλαος Ματθαίου	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαγεωργόπουλος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	
Στυλιανὸς Μήτσας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Γ. Π. Γιαννάκος	Ν
Γεώργιος Γιαλλήσης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Νικόλαος Γρηγορίτσας		Ἰωάννης Παπαγεωργόπουλος	Ν
Γεώργιος Βιλλῆς	Ν	Ἰω. Ν. Γαμβακόπουλος	Ν
Γεώργιος Ἰσπάνος	Ν	Γ. Ν. Ῥεμπελιώτης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ν. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀλέξανδρος Βλάχος		Ἀγγελῆς Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδῆς	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Α. Τσάκος	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Γ. Κεφάλας	Ν
Γεώργιος Δαμάντης	Ν	Κ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Βαρβαρήγος		Γ. Γουλιμῆς	Ν
Α. Δεκιγάλας	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν	Παναγιώτης Παπασωτηρίου	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀθαν. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Προβελέγγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	Ν

Σ. Βαρότσης	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Χ. Σουλαρίπας	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . Ν
Α. Δημητρακόπουλος . . .	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Μ Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . Ν
Α. Παπαδημητριάδης . . Ν	Κωνστ. Πλατύς . . . . Ν
Ν. Καναβὸς . . . . . Ν	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ν	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . Ν
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ν
Νικόλαος Πιτσάκος . . . Ν	Ἀνδρ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος . . Ν
Στ. Καπετανάκης	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Χ. Ψριστόπουλος	Δημήτριος Στάϊκος . . . . Ν
Π. Καναλόπουλος . . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ν	Κυριάκος Δουζίνας . . . . Ν
Ἀλεξάνδρου Ῥαγκαβῆς . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ν. Πανουριὰς	Παντολέων Κουντουριώτης . Ν
Εὐθ. Κεχαγιὰς	Στεμάτιος Γ. Δικός . . . Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . Ν
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Εὐαγγελὴς Κοντογιάννης . .
Π. Πατρινός	Σ. Σκουμπουρδὴς . . . . Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . Ν
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . .	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . Ν
Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . Ν	Ἀ. Μάντσαρης . . . . . Ν
Ἠλίας Καράπαλος . . . Ν	

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ **1** ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, ἡ Κυβέρνησις, σπεύδουσα νὰ προάξῃ τὸ ἔργον, ἐγένετο ἐγγυητὴς τῆς ἑταιρίας ἐπὶ δύω ἑκατομμυρίοις δραχμῶν, ἀκολούθως δὲ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ἐγγυητὴς καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἔτι ἑκατομμυρίου. Ἀφοῦ δὲ ἤρχησαν πολλοὶ νὰ καταγράφωνται μέτοχοι καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου τούτου ἑκατομμυρίου, εἰσήχθη τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις δισχιλίας ἔτι μετοχὰς, αἵτινες συγκεφαλαιοῦσιν ἀκριβῶς ἓν ἑκατομμύριον. Ἐκ τούτου ὑπέθεσαν πολλοὶ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ λάβωσι μετοχὰς καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομμυρίου, ὅτι τὸ ἑκατομμύριον τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λαμβανομένων δυσχιλίων μετοχῶν, καὶ ἑπομένως παύει ἡ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομμυρίου ἐγγύησις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ διασαφήσῃ ὁ Κύριος ὑπουργὸς ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐννοῇ ὅτι ἡ δοθεῖσα τελευταία παρ' αὐτῆς ἐγγύησις ἰσχύει διὰ τὸ ἄλλο τρίτον ἑκατομμύριον τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας, ἢ ἂν ἐρχομόζηται εἰς τὰς λαμβανομένας ἤδη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δισχιλίας μετοχάς· διότι, ἂν ὑποτεθῇ τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐγγυᾶται μόνον αὐτὴ δι' ἑαυτὴν καὶ πολλοὶ ἤθελον ἀποσυρθῇ τοῦ νὰ λάβωσι μετοχὰς καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐκείνου ἑκατομμυρίου.

Διεσάφησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ὁ περὶ ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει ἰδίας μετοχὰς μὴ ὑπερβαινούσας τὰς **400,000** δραχμῶν, καὶ αὗται εἶναι αἱ ὀκτακόσιαι μετοχαί, τὰς ὁποίας ἔλαβε. Μετὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἕτερος νόμος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις προσφέρεται ἐγγυητὴς ἐπὶ τριῶν ἑκατομμυρίων τῆς ἑταιρίας. Ἄλλο λοιπὸν ὁ εἷς καὶ ἄλλο ὁ ἕτερος νόμος. Ἐνταῦθα, διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου, πρόκειται περὶ λήψεως νέων δισχιλίων μετοχῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἐγγύησίν της εἶναι ἀντικείμενον ἄλλο, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται πάσως νὰ τροποποιηθῇ ἐκ τῆς λήψεως τῶν νέων μετοχῶν, καθ' ὅσον, ὡς καὶ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ἡ Κυβέρνησις προσπενέχθη ἐγγυητὴς καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομμυρίου. Ἀσχέτως λοιπὸν καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομμυρίου ἐγγυήσεώς της ἡ Κυβέρνησις ἐζητήθη νὰ λάβῃ, ἐκτὸς τῶν πρώτων, καὶ ἄλλας μετοχὰς, τὰς ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου προτεινομένας, ἵνα καὶ ἡ ἑταιρία βοηθηθῇ καὶ οἱ ἐκτὸς ὁμογενεῖς ἐνθαρρύνθῶσι νὰ μαθέξωσιν. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομμυρίου τῆς ἑταιρίας ἀνεξαρτήτως τῶν διὰ λογαριασμὸν της ζητουμένων δισχιλίων μετοχῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ **1** ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ γενομένῃ διασαφήσει τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι καὶ μετὰ τὴν λῆψιν τῶν δισχιλίων μετοχῶν δὲν παύει καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομμυρίου τῆς ἑταιρίας ἐγγύησις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγκριθέντος δ' ἐπίσης καὶ τοῦ **2** ἄρθρου δι' ἀναστάσεως, ἐγένετο ὁμοία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ψηφοφορία, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον σχεδὸν ὁμοίων τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων **83**. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δημόσιον νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐδρεύουσαν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας πρὸς ταῖς ὀκτακοσίαις μετοχαῖς, ἃς ἔλαβεν ἤδη δυνάμει τοῦ παραγράφου δ', τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1855 ΣΠΑ'. νόμου περὶ συστάσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δισχιλίας ἔτι μετοχὰς ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἑκάστην.

Ἄρθρ. 2. Παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν ἓν γήπεδον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν λιμένα Σύρου νησιδίου «Ἅγιος Νικόλαος» ἐκ πεντακοσίων τετραγωνικῶν βασιλικῶν πήχεων, καὶ ἓν ὅμοιον ἐκ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ λιμένος Πειραιῶς διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν ἐκ τριῶν χιλιάδων τετραγωνικῶν πήχεων, διῃρημένον εἰς δύω τεμάχια.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 17,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπειδὴ διὰ τῆς ζητουμένης πιστώσεως τῶν δραχμῶν 17,780 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου διὰ τὸ 1859 πρόκειται νὰ θεραπευθῶσιν ἀνάγκαι τινὲς τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, οἷαι εἶσιν ἡ σύστασις εἰρηνοδικείων εἴς τινα μέρη τοῦ Κράτους, καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐνοικίων τῶν καταστημάτων τοῦ τε ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου· νὰ χορηγηθῇ δὲ ἡ ἀναγκαία δαπάνη διὰ τὴν γενομένην ἐκμίσθωσιν τῆς ἁμάξης τοῦ ὑπουργείου χάριν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, μὴ ἔχουσα ἀντίρρησίν τινα ἐπὶ τῆς προκειμένης πιστώσεως, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἐμμ. Ἀντίπας, Κ. Ν. Πολυράπουλος,
Γεώρ. Μαυρομιχάλης, Β. Κριεζῆς,
Πέτρος Χ. Πέτρου.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ν. Λεώπουλος.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησέ τις, ὅτι ἄπειροι ἀναφοραὶ πολιτῶν κεῖνται πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς χωρὶς οὔτε ἔκθεσις νὰ εἰσαχθῇ ἐπ' αὐτῶν οὔτε ἀπόφασίς τις νὰ ἐπέλθῃ, τὸ ὁποῖον καὶ τοὺς ἀναφερομένους πολίτας ἀδικεῖ καὶ κατὰ τῆς Βουλῆς παρέχει ἀφορμὴν αἰτιάσεων. Εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ εἰσαχθῶσι πλέον αἱ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τούτων ἐκθέσεις καὶ ἐπισπεύσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν της, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ Γερουσία, καίτοι μὴ ἔχουσα τὰς ἀναφορὰς ὡς ἓν τῶν κυρίων της καθηκόντων, ἐσυζήτησεν ἤδη τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβληθείσας.

Ἐπέτρεψεν ἄλλος, ὅτι πολλάκις ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ ἐσύστησε τὰς αἰτήσεις τῶν πολιτῶν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν σύστασιν καὶ τὰς διεύθυνεν εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα, ποτὲ ὅμως δὲν ἠρωτήσαμεν ἂν ἐνήργησε καὶ τί ἐνήργησεν ἐπ' αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις. Ἂν δ' ἡ Βουλὴ δὲν λάβῃ τὸ μέτρον τοῦτο, ἡ σύστασις τῶν ἀναφορῶν θέλει εἶσθαι ἐκπλήρωσις τύπου ἄνευ ἀποτελέσματος, θέλει εἶσθαι δικαίωμα τῆς Βουλῆς ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι. Διὰ τοῦτο προτείνει νὰ ἐρωτηθῇ τὸ ὑπουργεῖον τί ἔπραξεν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐν γένει τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς συστηθεισῶν ἀπὸ τῆς πρώτης Περιόδου μέχρι σήμερον.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τοιαύτη ἐρώτησις ἔχει τοσοῦτον πλάτος, ὥστε καταντᾷ νὰ χάσῃ τὴν οὐσίαν αὐτῆς, καὶ ἂν ζητήσωμεν νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ὑπουργεῖον πληροφορίας ἐπὶ ὅλων τῶν ἀπὸ τῆς ά. Περιόδου μέχρι τοῦδε συστηθεισῶν ἀναφορῶν, θέλομεν ζητήσει ἔργον ἐπίπονον καὶ μακρόν. Ὑποτίθεται λοιπὸν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκπληροῖ τὸ καθῆκόν του ἐπὶ τῶν συσταινομένων ἀναφορῶν, ἂν δὲ ἐπί τινος τούτων δὲν ἐνηργήθη ἡ σύστασις, δύναται νὰ γίνῃ ἡ πρὸς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν ἐπερώτησις. Νομίζει ἑπομένως καλὸν νὰ ζητηθῇ ὥστε τὸ ὑπουργεῖον νὰ πληροφορῇ τὴν Βουλὴν εἰς τὸ μέλλον ἂν πραγματοποιῶνται αἱ παρ' αὐτῆς συσταινόμεναι ἀναφοραί.

Ἐπανέλαβεν εἷς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἂν καὶ δὲν θεωρεῖ δύσκολον τὸ νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν τὸ ὑπουργεῖον τί ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν συστηθεισῶν εἰς αὐτὸ ἀναφορῶν ἀπὸ τῆς ά. περιόδου, ἐπειδὴ ὅμως παρετηρήθη, ὅτι δύναται μᾶλλον νὰ ἐρωτᾶται τὸ ὑπουργεῖον διατί δὲν ἐνήργησε τὴν ἐπί τινος ἀναφορᾶς σύστασιν τῆς Βουλῆς, περιοριζόμενος εἰς τινα ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τοῦ Γ. Τσόκρη, φέρει τὴν ἐπερώτησιν, τί μέτρον ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι πολλαὶ ἀναφοραὶ ἔρχονται εἰς τὴν Βου-

λὴν ἵνα τύχωσι προστασίας οἱ ἀναφερόμενοι πολῖται, διότι ἔχουν παράπονα ἢ κατὰ τοῦ ὀργάνου τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς ἢ κατ' αὐτῆς ἀπ' εὐθείας τῆς ἀρχῆς. Θεωροῦντες λοιπὸν ἑαυτοὺς ἀδικουμένους, καταφεύγουσιν εἰς ἡμᾶς. Ἀλλ' ὅταν ἡμεῖς συσταίνοντες τὰς ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν, ἀγνοοῦμεν ποία ἐνέργεια ἐγένετο ἐπ' αὐτῶν, εἶναι καθαρὰ ματαιοπονία, διότι πρέπει νὰ πληροφορηθῶμεν ἂν τὸ παράπονον τοῦ ἀναφερομένου ἦτον δίκαιον, ἂν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐνήργησε καλῶς ἢ κακῶς, ἂν τέλος πάντων εἰσακούηται εἰς τὰς συστάσεις της ἡ Βουλή. Τὸ νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας δι' ὅλας τὰς ἀπὸ τῆς ἀ περιόδου μέχρι τοῦδε συστηθείσας ἀναφορὰς εἶναι πρᾶγμα ἀδύνατον· δυνάμεθα ὅμως νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας τί ἐγένετο ἐπὶ τῶν συστηθεισῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀναφορῶν, καὶ τοῦτο προτείνει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλή.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι πολλάκις κατηγόρησαν τὴν Βουλὴν ἐπὶ παραλείψει τῶν δικαιωμάτων, ἰδίως δὲ ἐπὶ τοῦ περὶ τῶν ἀναφορῶν ζητήματος, καὶ τοῦτο ἐπειδὴ συναισθανόμεθα ὅτι δὲν εἰσακούεται ἡ φωνή μας, καὶ ἑπομένως οὔτε εἰσαγηταὶ θέλομεν νὰ γίνωμεν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν. Διὰ τοῦτο, ἂν θέλητε νὰ δείξωμεν ὅτι συναισθανόμεθα τὰ δικαιώματά μας, πρέπει νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τί ἔπραξεν ἐπὶ τῶν συστηθεισῶν ἀναφορῶν ὅλων τῶν περιόδων, διότι μία εἶναι καὶ ἡ αὐτὴ πάντοτε ἡ Βουλὴ καὶ ὡς συνεχὴς ἐξουσία δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τί ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἄλλων περιόδων.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ὡρισμένως οὔτε περὶ μιᾶς περιόδου οὔτε περὶ μιᾶς ἀναφορᾶς πρέπει νὰ ζητήσωμεν πληροφορίας, διότι ἀπαιτεῖται τότε ἔκθεσις, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς αὐτῆς τῆς Συνόδου· καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς εἴπῃ γενικῶς τὸ ὑπουργεῖον τί ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν συστηθεισῶν ἐν γένει ἀναφορῶν· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶπε νὰ εἴμεθα φειδωλοὶ εἰς τὰς συστάσεις ἡμῶν, ἂν θέλωμεν νὰ πραγματοποιῶνται, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη καὶ ἤδη βλέπομεν τὰ ἀποτελέσματα. Ἂν δὲ ζητήσωμεν σήμερον νὰ μᾶς δίδεται λόγος διὰ πᾶσαν ἀναφοράν, ἀλλοιοῦμεν τὴν θέσιν τῆς Βουλῆς, διότι ἀνοίγομεν ἐν στάδιον ἐναντολήσεως διαρκοῦς, καὶ ἄλλο ἔργον δὲν θέλομεν ἔχει εἰμὴ νὰ ἐξετάσωμεν τί ἐγένετο ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ τί ἐπὶ τῆς ἄλλης αἰτήσεως, τότε δὲ ὅλοι θὰ ἀναφέρωνται εἰς ἡμᾶς. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι μόνον ἐπὶ σπουδαίας τινὸς ἀναφορᾶς δύναται καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα, ἂν θέλῃ, νὰ κάμῃ

ἐπερώτησιν ὁ βουλευτὴς τί ἐνήργησεν ἐπ' αὐτῆς τὸ ὑπουργεῖον.

Τελευταῖον παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντὶ νὰ δαπανῶμεν τὸν χρόνον εἰς ἀορίστους συζητήσεις, καλλίτερον εἶναι νὰ συνέλθωσιν ἀμέσως τὰ τμήματα, νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητάς των καὶ σπεύσῃ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔκθεσίν της ἵνα συζητηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀποδεξαμένης δὲ τῆς Βουλῆς τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου, παρετήρησεν οὗτος, ὅτι τετάρτην ἤδη φορὰν παρακαλεῖ τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν νὰ συνέλθῃ καὶ ἐργασθῇ ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν. Ἀφοῦ δὲ παρεχώρησεν εἰς αὐτὴν καὶ δωμάτια καὶ ἐφημερίδας καὶ ὅλα τὰ μέσα, εἶναι λυπηρὸν νὰ διατελῇ ἔτι ἐν ἀπραξίᾳ, καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ ἐπιληρθῇ ἐπὶ τέλους τοῦ ἔργου.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι κατέντησε στερεότυπος καὶ ἡ ἐρώτησις καὶ ἡ διδομένη συνήθως ἀπάντησις περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Στουρνάρη, περὶ οὗ ἔρχεται νὰ λαλήσῃ καὶ σήμερον. Καὶ ἴσως μὲν ἡ ὁμιλία του θέλει ἔχει πικρίαν τινά, παρακαλεῖ ὅμως τὸν ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἀντιπρόσωπον τῆς Βουλῆς νὰ μὴ ἐκλάβῃ ὅτι αἱ ἐξηγήσεις του ἀφορῶσιν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν ἀτελεύτητον τῆς ὑποθέσεως ταύτης βραδύτητα, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπηυδήσαμεν ἐρωτῶντες πᾶσαν στιγμὴν *τί γίνεται περὶ Στουρναρείων*, ὡς ἀπηυδήσαμεν ἀκούοντες τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν, ὅτι συλλέγομεν τὰ φιλοδιωρηθέντα, ὅτι ζητοῦμεν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ θέλει οἰκοδομηθῇ τὸ πολυτεχνεῖον καὶ ὅτι γίνεται προσπάθεια ν' ἀπαλλοτριωθῶσι τὰ χρεώγραφα τῆς Γαλλίας, μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα δὲν γίνεται τίποτε. Πέρυσι μάλιστα, περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου, ὁ ἐπὶ τῆς διαθήκης ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς εἰσάγων τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ὑποθέσεως, μᾶς παρουσίασε καὶ ἓν χρέος τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπήντησε τότε ὅτι δίδεται τὸ δικαίωμα τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ. Διὰ τί μέχρι τοῦδε ἡ ἐπὶ τῆς διαθήκης ἐπιτροπὴ δὲν ἔπραξε τίποτε; Πέρυσιν ἐπίσης διεμαρτυρήθη ὁ ἀγορεύων νὰ μὴ προσληρθῇ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης ὡς τρίτον μέλος πρόσωπον ἐνδιαφερόμενον εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη, καὶ τοιουτοτρόπως ἀπὸ ὑποχρεώσεις ἀγόνους τρεφόμενοι καὶ ἀπὸ ἀναβολῆς εἰς ἀναβολὴν μεταπίπτοντες, εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς ὅ,τι εἴμεθα πρὸ ἓξ ἐτῶν. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον δὲν ἔπρεπε νὰ προσληρθῇ τρίτον μέλος ἡ Κυρία Τοσίτσα, καθ'

δσον ὡς συνέχεια τῆς ὑποθέσεως τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἔρχεται ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου συζύγου της Κ. Τοσίστα, ἥτις μετὰ τῶν 400,000 τοῦ Στουρνάρη ἀναβαίνει εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν. Ἐξ ἔτη εἶναι ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ ἀοίδιμος Στουρνάρης. Πῶς δὲν ἐσυνάχθησαν ἀκόμη τὰ κληροδοτούμενα ποσά; Τὰ ἐν Γαλλίᾳ χρεώγραφα εἶναι χρήματα ἐναποταμιευμένα· διὰ τί δὲν ἐλήφθησαν ἔτι; Ἂν δ' ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα μένωσι χρήματα, διὰ τί νὰ μὴν εἰσαχθῇ εἰς δίκην ἵνα πληρώσῃ; Τοιαύτη ἀναβολὴ δὲν φέρει καλὰς συνεπείας καὶ ἡ Βουλὴ ἀνεχομένη ἐπὶ πλέον παρέρχεται εἰς εὐθύνην. Προτείνει λοιπὸν νὰ ὑποχρεωθῶσι τὰ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης μέλη νὰ φέρωσιν ὁριστικῶς τὸ ἀποτέλεσμα ἐντὸς τῆς Συνόδου, ἤτοι νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς δίκην τὸν ἐκ τῆς διαθήκης ὀφειλέτην Κωνστ. Τοσίτσαν, νὰ λάβωσι τὸ γήπεδον ἐφ' οὗ πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἡ οἰκοδομὴ καὶ ἐν γένει νὰ δώσωσι πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς διαθήκης ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς, ὅτι ἀρκούμενος νὰ ἐκθέσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν φύσιν των καὶ αὐτὰ μόνον ἔχων ὑπ' ὄψιν, δὲν πιστεύει ν' ἀποβῇ τραχὺς δί οὐδένα. Περὶ τὰ τέλη τῆς λῃξάσης Συνόδου ὑπέβαλεν ἔκθεσιν λεπτομερῆ ὅλων τῶν περιστάσεων τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ κατέδειξε ποία ἡ κατάστασις τοῦ ἐνεργητικοῦ κεφαλαίου, ποῖα τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν μας ποσὰ καὶ ποῖα τὰ μέχρι τοῦδε ἀμφισβητούμενα. Ἤδη δὲ παρακολουθήσας τοὺς λόγους τοῦ προαγορεύσαντος, δὲν ἐνόησε κατὰ τί ἐξελέγχεται. Μολονότι δὲ ἐρωτηθείς, ἔδωκεν ἰδιαιτέρως καὶ εἰς τὸν Κ. πρόεδρον καὶ εἰς τὸν προαγορεύσαντα καὶ εἰς ἄλλους βουλευτὰς τὰς πλέον καθαρὰς ἐξηγήσεις, προκαλούμενος ὅμως ἔρχεται κατὰ χρέος ν' ἀπαντήσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος εἰς ὅσα ἐρωτᾷ ὁ προαγορεύσας. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ ἐν τῇ Γαλλίᾳ χρεώγραφα, ἡ ἐπιτροπὴ ἔγραψεν ἐν καιρῷ εἰς Γαλλίαν ὅτι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἀλλ' ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν Κ. Παστρὲ ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὰ χρεώγραφα μέχρις 72 φράγκων, ἀλλὰ ταῦτα εἶχον ἐκπέσει εἰς 67 φράγκα, καὶ αὐτὸς δὲν ἠδύνατο νὰ συγκατατεθῇ εἰς τόσον ἐκπεσμόν, ἀφοῦ μάλιστα δὲν βλέπει νὰ ἐπίκειται ἀμέσως ἡ ἀνέγερσις τοῦ καταστήματος ὥστε νὰ βιασθῶμεν εἰς τοσαύτην ζημίαν. Ἐπέρχεται μετὰ τοῦτο ἡ ἀπαίτησις, ἣν ἔχομεν κατὰ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα, καὶ ἐπὶ ταύτης εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἐναγθῇ ἵνα πληρώσῃ τὰ ὀφειλόμενα· ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα, διότι, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, συνεπείᾳ

τῆς πέρυσιν ὑποβληθείσης ἐκθέσεώς του ἀνεπτύχθησαν περὶ τούτου διάφοροι ἰδέαι, ὁ δὲ βουλευτὴς Ἀττικῆς Κ. Βλάχος τῷ ἐσύστησε νὰ ἔλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ μεθ' ὅσης ἐνεστι προσοχῆς εἰς τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐνάξῃ τὸν Κωνστ. Τοσίτσαν, ὡς πρόσωπον συγγενὲς τοῦ θανόντος καὶ δυνάμενον νὰ εἶναι χρήσιμον εἰς τὸν τόπον. Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ ἐπικρατῆσαν τότε πνεῦμα τῆς Βουλῆς διὰ τὸν Κωνστ. Τοσίτσαν, καὶ ὅμως ἂν ἦτον ἐπίκαιρον νὰ γίνῃ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ, δὲν ἤθελε δυσκολευθῇ νὰ προτρέψῃ τοὺς συναδέλφους του ὅπως ἐνεργήσωσι ταύτην. Ἀλλ' ἡ κατὰ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα ἀγωγὴ δὲν εἶναι τῆς παρούσης ἐποχῆς, διότι, διὰ νὰ κινήσῃ τις τοιαύτην ἀγωγὴν, πρέπει νὰ εἶναι παρεσκευασμένος, νὰ ἔχῃ δηλ. τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς μέσα, καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι πρόχειρα. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας ἠρώτησεν ἔτι, διὰ τί δὲν ἐπεχειρήσαμεν ἄχρι τοῦδε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ αἰτίασις αὕτη ἐπιβαρύνει πολὺ μᾶλλον τὸν ἀγορεύοντα ἢ τὴν Βουλὴν, καθ' ὅσον ἓν τῶν ὀργάνων, δι' οὗ ἐνεργεῖ ἡ Βουλὴ, εἶναι αὐτός. Καὶ ὅμως λέγει, ὅτι δὲν δύναται νὰ τῷ ἀποδοθῇ κατὰ τοῦτο εὐθύνη καὶ ἐπομένως εἰς τὴν Βουλήν. Ὑπενθυμίζει πρὸς πάντας ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτὸς εἶναι ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Στουρνάρη, οἱ δὲ ἀναγνόντες τὴν διαθήκην παρετήρησαν ὅτι ὁ διαθέτης διαγράφων τὸ εἶδος τοῦ καταστήματος καὶ τὸν σκοπὸν δι' ὃν μέλλει νὰ οἰκοδομηθῇ, παραγγέλλει νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν λαμπρόν. Ἂν δὲ ὑποτεθῇ ὅτι ἔχομεν νὰ διαθέσωμεν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τὸ ποσὸν 450,000 δραχμῶν, διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιτυγχάνει ὁ σκοπὸς τοῦ διαθέτου; Βεβαίως ὄχι, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα συνίστησιν ὁ διαθέτης ὅτι ἂν τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δὲν ἀρκῇ ἵνα γίνῃ τὸ κατάστημα ὅσον οἷόν τε λαμπρὸν, νὰ κατατεθῶσι τὰ κεφάλαια εἰς τὴν Τράπεζαν ἵνα διὰ τοῦ τοκισμοῦ αὐτῶν αὐξανόμενα ἐπαρκέσωσι. Μόνη λοιπὸν ἡ διάταξις αὕτη τοῦ διαθέτου ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντα ὅτι ὠφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ, καὶ μόνον ὁ λόγος οὗτος ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἐπράξαμεν οὔτε παρὰ τὴν διάθεσίν σας οὔτε παρελείψαμεν τὸ καθῆκόν μας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων περιστάσεων, δι' ἃς δὲν ἠδύνατο ν' ἀρχίσῃ ἡ οἰκοδομὴ, εἶναι καὶ τοῦ οἰκοπέδου ἡ ἔλλειψις. Ἠκούσατε δὲ πρό τινος καιροῦ, καὶ ἀνηγγέλθη μάλιστα καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἡ κυρία Τοσίτσα ἀπεφάσισεν ἐν τῇ φιλογενείᾳ της ν' ἀγοράσῃ ἓν οἰκόπεδον καὶ τὸ δωρήσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐφ' ᾧ ἠγόρασεν ἓν ἐκ 40,000 πήχεων ἐκ τοῦ κτήματος

τοῦ Κ. Σμόλενς. Δὲν ἀνήγγειλε δὲ τοῦτο εἰς τὴν Βουλήν, διότι τὸ οἰκόπεδον εἰσέτι δὲν παρεχωρήθη ὁριστικῶς. Ἂν δὲ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία καλῶς ἔπραξαν διορίσασαι τρίτον μέλος ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τὴν φιλογενῆ κυρίαν Τοσίτσα, ποτὲ δὲν τῷ ἐπῆλθε νὰ ἐπικρίνῃ τὴν τοιαύτην πρᾶξιν, διότι τὴν ἐκλογὴν ἀπεφάσισαν τὰ δύω νομοθετικὰ Σώματα, ὥστε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶχεν ἐναντίαν ἰδέαν, δὲν θὰ ἐτόλμα ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἐκλογήν. Ἀλλ' ἡ πρόσληψις τῆς Κυρίας ἦτον τοὐναντίον ἐπωφελὴς, καὶ δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἂν μέχρι τοῦδε δὲν μᾶς παρεχωρήθη τὸ γήπεδον, δὲν θέλει ἀφήσει νὰ παρέλθουν ἡμέραι καὶ τὸ γήπεδον θέλει παραχωρηθῇ. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας εἶπεν ἔτι, ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ λάβωμεν καὶ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κ. Τοσίτσα 600,000 δραχμῶν, αἵτινες μετὰ τῶν 400,000 τοῦ Στουρνάρη ἀναβαίνουσιν εἰς ἓν ἑκατομμύριον, καὶ ἐρωτᾷ διὰ τί δὲν ἐζητήσαμεν καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τῶν νομίμων μέσων. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀρμόδιοι νὰ ζητήσωμεν τὸ δώρημα τοῦ μακαρίτου Τοσίτσα, καὶ πᾶν τὸ ἐκτὸς τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Στουρνάρη εἶναι ἐκτὸς τῆς ἐνεργείας ἡμῶν, τότε δὲ μόνον δύναται νὰ μᾶς δοθῇ τὸ κληροδότημα τοῦ Τοσίτσα, ἂν συναινέσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἣν παραχωρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲ, δὲν ἤθελε συμβουλεύσει τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ, διότι ἡ διαθήκη του ὄχι μόνον κανονίζει τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν θέλει πληρωθῇ, ἀλλὰ προσθέτει ὅτι ἡ πληρωμὴ θέλει γίνει κατὰ τὸ *μέτρον* τῆς *εἰσπράξεως*, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ ἔξωθεν ποία ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη εἴσπραξις καὶ μόνον διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ δύναται νὰ σαφηνισθῇ τοῦτο. Ἀλλ' ἐὰν, ὡς εἶπε καὶ πέρυσι, γενομένης ἀγωγῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κυρία Τοσίτσα εἴπῃ, ὅτι τὸ μέτρον τῆς εἰσπράξεώς της δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ πληρώσῃ, ἡ ἀγωγὴ τῆς Κυβερνήσεως πίπτει, καὶ ἤθελε δυσαρεστηθῇ συγχρόνως κυρία, τὴς ὁποίας αἱ διαθέσεις ὑπῆρξαν πάντοτε ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ δύνανται νὰ ὑπάρξουν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπένεγκεν ἕτερος, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν εἰς ὅσα ὁ προαγορεύσας ἐξέθηκεν, εἰς ἓν δὲ μόνον ἀντικείμενον ἐφίστησι τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς. Ἐν τῇ ἀγορεύσει του πολὺν ἐποιήσατο λόγον περὶ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων τοῦ Κωνσταντίνου Τοσίτσα, τὸ ὁποῖον δὲν συμμερίζεται αὐτὸς καὶ ἐξ ἄλλων ὁδηγούμενος περιστάσεων τὰς ὁποίας παραλείπει ν' ἀναφέρῃ, ἰδίως δὲ ἐκ τῆς ἑπομένης, τὴν ὁποίαν ἀναγ-

κάζεται νὰ εἴπῃ διὰ νὰ καταδείξῃ τὰ ἀληθῆ τοῦ Κωνσταντίνου Τοσίτσα αἰσθήματα. Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Τοσίτσας εἶχεν εἰς Ἀμπελακήπους ἓν περιβόλιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία μετὰ τοῦ ὕδατος δὲν ἀνέβαινεν εἰς 20 ἢ 25000 δραχμὰς, καὶ ἐντοσούτῳ αὐτὸς ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ζητῶν νὰ τὸν στερήσῃ μεγάλης ποσότητος ὕδατος. Ἄνθρωπος λοιπὸν τοιοῦτος δὲν πιστεύει ὅτι παρεδέχθη τὰ κληροδοτήματα τοῦ ἀδελφοῦ του ἀπὸ αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ πατριωτικὰ ὡς τὰ τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀλλ' ἀπὸ ἀφορμὰς κερδοσκοπικὰς, αἵτινες μάλιστα προσάπτουσι μομφήν τινα καὶ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικαστηρίων μας. Διὰ ταῦτα καθίστησι προσεκτικὸν τὸν προαγορεύσαντα ὡς πρὸς τὰς κερδοσκοπικὰς διαθέσεις τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Τοσίτσα.

Ἐπανέλαβεν ἕτερος, ὅτι ἁπάντων εἰς τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος, εἶπε πολλὰ καὶ περὶ χρεωγράφων, περὶ ὧν αὐτὸς οὐδένα ἔκαμε λόγον, διότι τὰ ἐθεώρησεν ὡς χρήματα καὶ πᾶς περὶ αὐτῶν λόγος ἦτο περιττός. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρέος τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Τοσίτσα, ἐὰν τὸ χρέος αὐτὸ μένῃ ὁποῖον ἦτο πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἂν ζητῶμεν ἤδη μετὰ ἓξ ἔτη ἐγγραφὰ διὰ νὰ στηρίζωμεν τὰς ἀπαιτήσεις μας, παρατηρεῖ ὅτι, ὅσον πλειότερος παρέρχεται χρόνος, τοσοῦτον χειροτερεύει ἡ θέσις μας. Ὁ Κ. ἀντιπρόσωπός μας ἀντὶ νὰ ταλαντεύηται μεταξὺ ἀμφιβολιῶν, ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἓν δικηγορικὸν συμβούλιον, νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην του καὶ κατ' αὐτὴν νὰ ἐνεργήσῃ ὁριστικῶς.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ οἰκόπεδον, ἂν καὶ ἀπὸ πέρυσιν ὑπεσχέθη τὸ δώρημα τοῦτο ἡ Κ. Τοσίτσα, εἰσέτι ὅμως δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν ὑπόσχεσίν της καὶ τοι ἀγοράσασα αὐτό. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ περιορίζηται εἰς ἁπλᾶς ὑποσχέσεις δωρεῶν ἡ Κ. Τοσίτσα, προτιμότερον θεωρεῖ οὗτος νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ κληροδότημα τοῦ μακαρίτου συζύγου της, διὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου βεβαίως δὲν θεωρεῖ ὑπευθύνους τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης, οὐδ' ἐνόησε τοιοῦτόν τι εἰς τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του, ὡς κακῶς ὑπέθεσεν ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος, ὅτι τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ ἐπαρουσίασε πέρυσιν εἰς τὴν Βουλήν. Περὶ δὲ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Τοσίτσα ἀνέφερε μόνον ὅσα σχέσιν εἶχον πρὸς τὸ ζήτημα, καθ' ὅσον ἀντικείμενα ἀλλότρια τοῦ προκειμένου δὲν ἐθεώρησε συμφέρον νὰ τὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν ἀγόρευσίν του. Ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῶν διαφόρων

ἀντικειμένων, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀποδώσῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ ἐπιθυμίαν, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ ἡ φιλοτιμία του ὑπηγόρευον αὐτῷ νὰ καταρθώσῃ, εἰ δυνατόν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆς νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ οἰκοδομή. Δυστυχῶς ὅμως κωλύματα ἀνώτερα τῆς δυνάμεώς του παρεμπόδισαν τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας του ταύτης. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἡ βραδύτης δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήττῃ, διότι ἡ ἀποπεράτωσις τοιούτων ὑποθέσεων δὲν εἶναι εὔκολος καὶ παράδειγμα ἔχομεν τόσα ἄλλα κληροδοτήματα τὰ ὁποῖα μετὰ παρέλευσιν τόσων ἐτῶν κατώρθωσεν ἡ Κυβέρνησις νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κωνστ. Τοσίτσα, μία τῶν μεγάλων δυσκολιῶν εἶναι καὶ ἡ κατάρτισις τῶν μέσων, ἐφ' ὧν θέλει στηριχθῇ αὕτη, ἄνευ τῆς ἐλλείψεως τῶν ὁποίων ἤθελεν ἀμέσως προβῇ εἰς τὴν ἀγωγὴν, καθ' ὅσον αὐτὸς ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει του εἶπεν, ὅτι ἔχει πλήρη πεποίθησιν περὶ τοῦ καθυστερήματος, στηριζόμενος εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἀλλ' ἡ πεποίθησίς του δὲν ἀρκεῖ νὰ στηρίξῃ τὴν ἀγωγήν.

Ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς ἀρκεσθείσης εἰς τὰ λεχθέντα, πόρισμα τῶν ὁποίων ἐθεώρησε τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχεῖαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπεράτωσιν, ὁ πρόεδρος ἀναγγελὰς ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δρ. 17000 συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἐφ' οὗ ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Παπαδημητριάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῇ 10 Φεβρουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Λαβών τις τὸν λόγον ἐζήτησε νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα τις, καθ' ἣν παρουσιαζόμενος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, νὰ δώσῃ λόγον ἐπί τινων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παρανομιῶν καὶ παρατυπιῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλει ἐκθέσει καὶ ἀναπτύξει· ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισεν ὡς τοιαύτην τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 105,000 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ἑτέρας ἐκ δραχμῶν 3183 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀκούσα ὑπ' ὄψιν ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρώντως τὴν ἀνάγκην τὴν ὑπαγορεύουσαν τὴν δαπάνην αὐτὴν, καθόσον αὕτη ἀφορᾷ τὴν εὔκολον συγκοινωνίαν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὅπως ἔχει.

Ἀθήνησι, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. Μάντσαρης, Ι. Π. Ταταράκης
Π. Ψάθης, Γ. Κεφάλας.

Ὁ Εἰσηγητὴς Στ. Δοκός.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 3183:24 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων ἀναγομένων εἰς τὰ κεφάλαια Γ' ἀριθ. 13 καὶ Δ' ἀριθ. 2.

Συνιστῶσα ἑπομένως εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, δὲν ἀμφιβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἔλαβεν ἤδη πρόνοιαν περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δημοσίου ἐκ μέρους τοῦ πρώην ἐκμισθωτοῦ διὰ τὸ περιπλέον ἐνοίκιον, ὅπερ ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ τὸ δημόσιον εἰς τὸν νέον ἰδιοκτήτην τῆς οἰκίας ταύτης, καθόσον ὁ προκάτοχος ἔχων συμφωνίαν, ὤφειλε κατὰ τὴν πώλησιν τῆς ἰδιοκτησίας του νὰ τηρήσῃ αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Ἀθήνησι, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἑλ. Καλογερᾶς, Λ. Παπαδημητριάδης,
Ν. Δ. Μοσχούλης. Ἐμμ. Ἀντύπας. Α. Μάντσαρης.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **17 788** ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ **1859** προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόπαρετήρησεν ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ ἀπαιτήσεις περὶ συστάσεως εἰρηνοδικείων, καὶ μόνον ἐν τῷ νομῷ τῆς Φθιώτιδος ὑπάρχει ἀνάγκη τεσσάρων ἔτι, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε παρακαλέσει τὸν ὑπουργὸν νὰ μὴ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν σύστασιν ὀκτὼ εἰρηνοδικείων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ περὶ συστάσεως εἰρηνοδικείων ζήτημα εἶναι μᾶλλον ζήτημα τῆς ὑπηρεσίας καὶ φρονεῖ ὅτι αἱ τοιαῦται συστάσεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων πρέπει νὰ συμβαδίζωσι καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ ὑπηρεσία τότε ἀπαιτεῖ τὴν σύστασιν εἰρηνοδικείων ὅταν εἶναι τοσαύτη, ὥστε δὲν δύναται νὰ περαιοῦται ὑφ' ἑνὸς προσώπου. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς περιωρίσθη ἤδη εἰς τὴν σύστασιν ὀκτὼ μόνον εἰρηνοδικείων, φαίνεται ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆν ὑπηρεσίας κατέδειξεν ἱκανὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν ἀριθμὸν αὐτόν. Ἂν δ' ἀκολούθως ἀναφανῇ καὶ ἄλλη προσθήκης ἀνάγκη, ὁ ὑπουργὸς βεβαίως θέλει θεραπεύσει καὶ ταύτην.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἀληθῶς ὑπάρχουν αἰτήσεις πολλαὶ καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ συστηθῶσιν ἀνὰ ἓν εἰρηνοδικεῖον εἰς ἕκαστον δῆμον, ὅπως ἤθελεν ἴσως ἀπαιτηθῇ νὰ συστηθῇ καὶ εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν ἓν πρωτοδικεῖον. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη πολλαπλασίασις εἶναι ἀδύνατος καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν καταλλήλων προσώπων, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, τὰς δυσκολίας, τῆς συγκοινωνίας, καὶ οὕτως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν προβαίνει κατὰ μικρὸν εἰς τὴν σύστασιν νέων εἰρηνοδικείων.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς συςάσεως εἰρηνοδικείων ἐφίστησι τὴν προσοχὴν ταῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, διότι, ἂν καὶ ἡ θέσις εἶναι μικρὰ, οὐχ ἧττον οἱ εἰρηνοδίκαι εἰσὶν ἐκεῖνοι οἵτινες δικάζουν καὶ τὰς ἐλαχίστας τῶν πολιτῶν διαφοράς, καὶ ἐν τοσούτῳ ὑπάρχουν εἰρηνοδίκαι καὶ τῆς ἐλαχίστης στερούμενοι ἱκανότητος.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι αἱ προσπάθειαι καὶ ὁ σκοπός του τείνουν εἰς τὴν καθάρισιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς διαθέσεώς του ταύτης ἱκανὰ ἔδοσε δείγματα.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐξετάσῃ ποῦ ὑπάρχει ἀνάγκη συστάσεως εἰρηνοδικείου, διότι ἡ τοιαύτη ἐκτίμησις ἀνήκει εἰς τὸν ὑπουργόν. Ὅ,τι ὅμως παρατηρεῖ εἶναι ὅτι δὲν γίνεται ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῆς τοιαύτης ἀνάγκης, καὶ παράδειγμα φέρει τὴν ἐπαρχίαν του, ὅπου ἡ ἕδρα τοῦ εἰρηνοδικείου ἀπέχει δεκαοκτὼ ὥρας ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας καὶ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τῶν μερῶν αὐτῶν ὑποκύπτουν εἰς τόσας δαπάνας καὶ κόπους διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐλαχίστης διαφορᾶς των.

Ἐπὶ τούτοις γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Μιχ. Μιχαλόπουλον καὶ Ν. Καναβὸν, συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ψηφίσασα διὰ ψήφων 83.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δρ. **17788** κλπ. ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Θ. Τσαννετάκης	
Κωνστ. Θεοδώρου		Γεώργιος Κονδύλης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Ν	Α. Παπαθανασίου . . .	Ν
Π. Καμπάνης	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	
Γ. Καΐρης	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . .	Ν
Ἀντ. Καμπάνης		Σταμάτιος Μήτσας . . .	Ν
Δημήτριος Τσώκρης		Ἀνδρ. Ζέρβας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . .	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ν. Γρανίτσας	Ν
Γεώργιος Σκοῦφος	Ν	Γ. Βελῆς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς .	Ν	Γ. Σιρπάνος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . .	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης . . .	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . .	Ν
Σωτήριος Στράτος		Σόλων Κρεστενίτης . . .	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης . .	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ν. Βαρβαρῆγος	
Νικόλαος Τσέλιος . . .	Ν	Α. Δεκιγάλας	Ν
Π. Τανταρίας	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . .	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης .	Ν

Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Σ. Βαρύτσης	Ν
Γεώργιος Περωτῆς		Χ. Σουμαρίπας	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Μ. Μιχαλόπουλος	
Α. Κοντόσταυλος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Κωνστ. Πλαπούτας		Γεώργιος Ἰατρός	
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Λουκᾶς Καλογερόπουλος	
Πέτρος Δελιγιάννης		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Σοριανός		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Στ. Καπετανάκης	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	Ν
Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	Ν
Εὐ. Οἰκονομόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	
Νικόλαος Ματθαίου		Ν. Πανουργιᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας		Κωνσταντῖνος Βλάχης	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος		Α. Χ. Λόντος	
Ν. Λεώπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Γ. Γιατράκος	Ν	Π. Πατρινός	
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Χ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Γεώργιος Μπάστας	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωαν. Σκαβέντζος	Ν
Α. Μαυροειδής	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀναγνώστης Τσάκης		Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Γ. Κεφάλας		Κωνστ. Πλατύς	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Καύτης	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν

Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δακός	
Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Ι. Σταΐκος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημ. Σταΐκος		Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Βασίλειος Κριεζῆς	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Κ. Δουζίνας		Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Δημήτριος Βουδούρης	Ν	Ἀναγν. Μάντσαρης	
Παντολέων Κουντουριώτης			

Δεκτοῦ δὲ γενομένου δι' ἀναστάσεως τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **74**. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. δέκα ἑπτὰ χιλιάδων ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. **17,788**, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ **1859**, ἐπὶ τῶν ἑξῆς κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Κεφ. Α'. ἄρθρ. 5.) Προσωπικὸν εἰρηνοδικείων δρ.		**11520**
» Β'. » 1.) Ὑλικὸν ὑπουργείου·		
Διὰ συμπλήρωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστ/μ.	**1,000**	
Διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῆς ἁμάξης καθ' ὅλον τὸ ἔτος δραχ.	**3600**	
ἐκπιπτομένων τῶν ψηφισθεισῶν πρὸς τοῦτο	**1000: 2600**	**4000**
Δι' ἀγορὰν ἀποσκευῆς . . . . . δραχ.	**400**	
Κεφ. Β'. Ἄρθρ. **2.**) Ὑλικὸν Ἀρείου Πάγου . δραχ.		**900**
» » » **3.**) Ὑλικὸν Ἐφετείων . . . »		**600**
» » » **5**) Ὑλικὸν Εἰρηνοδικείων . . «		**768**
Ἐν ὅλῳ δραχμαὶ		**17,788**

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Α. Ἀγγελόπουλον καὶ Α. Μάντσαρην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν δύω νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'.
Τῆς 11 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ δραχμῶν 468,219:64 ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐξέτασις τῶν ζητουμένων πιστώσεων ἐκ δρ. 468,219:64 ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου, ἀπησχόλησεν ἱκανῶς τὴν ἐπιφορτισθεῖσαν τὴν προσζήτησιν αὐτῶν εἰσηγητικὴν τῶν τμημάτων ἐπιτροπήν.

Ἡ ποικιλία τῶν ἀπαιτήσεων, ἡ παρόδου ἱκανοῦ χρόνου πρὸς ἐκκαθάρισιν διαφόρων ἐξόδων, φερομένων εἰς τὸν πίνακα τῶν κλεισμένων χρήσεων, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ ἀπάσας τὰς αἰτουμένας πιστώσεις, καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἐκθέσεώς της μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ καταβάλληται μεγαλειτέρα σπουδὴ περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει ἵνα μὴ παρατείνηται ἐπὶ τοσοῦτον ἡ πληρωμὴ αὐτῶν, καὶ ἀποβαίνῃ δυσχερὴς ὅ,τε ἔλεγχος καὶ ἡ νομιμοποίησις των.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀντιτείνει μὲν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ζητουμένης νέας πιστώσεως τῶν δραχ. 9300 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τυπογραφείου, θεωρεῖ ὅμως ἐπάναγκες νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ ἐκτύπωσις τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, μ' ὅλας ταύτας τὰς χρηματικὰς παραχωρήσεις, καθυστερεῖ ἀκατανοήτως, καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ἵνα τακτοποιηθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη, παρέχουσα ἱκανὰς δυσχερείας εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἡ εἰσηγητ. ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐκ δραχ. 468,219.64 ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Κ. Μ. Θεοδώρου, Γλ. Καλογερᾶς,
Κ. Π. Πλατὺς, Εὐθ. Κανελόπουλος,
Δ. Σταΐκος, Ὁ Εἰσηγητὴς
Φ. Φίλωνος.»

Παρελθὼν εἶτα ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν, ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ Δ. Καψάλη, ἐπαναλαμβάνοντος κατ' ἐπανάληψιν τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν μετάφρασιν τῆς ἱστορίας περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου, προσθὶς ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ἐξιστορήσῃ τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλ' οὐχ ἧττον δὲν δύναται νὰ μὴν εἴπῃ καὶ ὀλίγας λέξεις διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρότασίν του περὶ χορηγήσεως συνδρομῆς εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην πόλιν τοῦ Μεσολογγίου. Εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὰ Ψαρὰ προσέφερθησαν ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος· αἱ δύω αὗται ἀθλιαὶ ἐπολιορκήσαν νὰ καῶσιν αὐτανδροι παρὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐχθρόν. Ποτὲ ὡραιοτέρα θυσία δὲν ἐλάβε χώραν ἀπ' ἐκείνην τῶν μαρτύρων τοῦ Μεσολογγίου, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἔθνους. Κατὰ τὴν μεγάλην καὶ ἔνδοξον ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν ἠκούοντο αἱ χαραὶ φωναὶ τῶν σφαζομένων Ὀθωμανῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ αἱ φωναὶ τῶν περιτωζομένων Ἑλλήνων, ὁ Θεὸς πάλαγε τὸ μέγα ἔργον τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἡ Εὐρώπη ἅπασα ἐνθουσιωδῶς συνεκινεῖτο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἅπας ὁ ἑλληνικὸς κόσμος, μόλις ἐξυπνῶν, μετ' ἀπλήστου ἠρώτα περιεργείας τί γίνεται τὸ Μεσολόγγιον· ἡ δὲ πτῶσις αὐτοῦ βαρὺ ἐπέφερε πένθος καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ πολλὰ ἐχύθησαν δάκρυα ἐπὶ τῷ ἐθνικῷ αὐτῷ δυστυχήματι. Ἀλλ' αἱ ἡμέραι τῶν ἡμιθέων παρῆλθον καὶ ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν δὲν φροντίζομεν σήμερον εἰμὴ πῶς ν' αὐξήσωμεν τὰ πρὸς ἀνετώτερον βίον μέσα μας.

Μετὰ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις οὐδόλως ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει φανῇ γενναία εἰς τὴν προτεινομένην συνδρομήν, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ἀφορᾷ πρόσωπα, ἀλλὰ πόλιν καὶ πόλιν ὡς τὸ Μεσολόγγιον.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων, ὅτε ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ νὰ συνδράμῃ τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς συγγράμματος διὰ 200 σωμάτων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡς βουλευτὴς ἐπρότεινε νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ συνδρομῶν ἀντικείμενον καὶ προσῇ ἡ Βουλὴ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν. Ἐὰν λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασίν της μέχρι τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου συζήτησις εἶχεν ἀποφασισθῇ διὰ τὴν αὔριον.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αἱ ἡρωϊκαὶ τοῦ Μεσολογγίου πράξεις εἰσὶν ἀνώτεραι παντὸς ἐπαίνου, ἡ δὲ ὀφειλομένη εἰς αὐτὸ περιποίησις ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀνάλογος πρὸς τὰς θυσίας του καὶ οὐχὶ τοσοῦτον εὐτελὴς, ὁποία σήμερον πρατείνεται. Διερχόμενος πρὸ μικροῦ ἐκεῖθεν, εἶδεν ἰδίοις ὄμμασι τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνορύξεως τοῦ αὔλακος καὶ τὰς ἐκ ταύτης προκυψούσας ὠφελείας, καὶ ἡ Κυβέρνησις διανοεῖται νὰ ἔλθῃ εἰς γενναίαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου συνδρομὴν, ἱκανὴν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ κοινωφελὲς αὐτὸ ἔργον, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ ἔθνος καὶ ὑπὸ πολιτικὴν καὶ ὑπὸ ἠθικὴν ἔποψιν, ἐκτὸς τοῦ λόγου τῆς ὠφελείας, ὀφείλει τὴν ἀμοιβὴν ταύτην εἰς τοὺς γενναίους ἀγῶνας τῆς ἱστορικῆς ταύτης πόλεως. Ἡ προτεινομένη ἐπομένως συνδρομὴ οὐδεμίαν θέλει ἔχει πρακτικὴν ὠφέλειαν, καὶ ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφασίζῃ τοιαύτας συνδρομὰς, τὸ δὲ ζήτημα τοῦτο πρόκειται νὰ λυθῇ αὔριον, προτείνει ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασίν της μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Τῆς δὲ Βουλῆς συμφωνησάσης μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρελθὼν οὗτος ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ μετασχηματισμοῦ ὑποτελωνείων τινῶν καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀπὸ τοῦ 1843, ὅτε ἐγένετο ἡ τελευταία τελωνικὴ διαίρεσις τοῦ Κράτους διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1843 ϐ Διατάγματος, μία μόνη μεταβολὴ εἰς τὴν διαίρεσιν ταύτην ἐπῆλθε, προϐιϐασθέντος τοῦ ὑποτελωνείου Γαλαξειδίου εἰς τελωνεῖον.

Ἔκτοτε ὅμως ἡ ἐμπορικὴ κίνησις διαφόρων τόπων ἔλαϐε σπουδαίαν αὐξομείωσιν, καὶ πολλὰ μέρη, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἐμπορικὴν σημασίαν εἶχον τότε, παρουσιάζουσιν ἤδη σημαντικὴν κίνησιν, ἐνῷ πάλιν ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐθεωρήθησαν ὡς τόποι ἐμπο

ρικοὶ, δὲν προϐιϐάσαν ὅσον ἤλπιζετο ἢ καὶ ὀπισθοδρόμησαν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους παρίσταται ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπενεχθῶσιν ἤδη τροποποιήσεις ἐνιαὶ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποϐάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπισυνημμένον νομοσχέδιον, ἐπιφέρων πρὸς ὑποστήριξιν τὰς ἀκολούθους ἀναπτύξεις.

1 Κραβασαρᾶ. Ἡ κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου συνοικισθεῖσα νέα πόλις ὑπὸ τὸ ὄνομα Κραβασαρᾶ, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1843 δὲν ἦτον εἰμὴ μικρὸν καὶ ἄσημον χωρίον, ἀποκατεστάθη σήμερον πόλις ἀρκετὰ σημαντικὴ, κατοικουμένη ἀπὸ τετρακοσίας περίπου οἰκογενείας, καὶ σχηματίζουσα τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐπαρχίας Βάλτου. Παρίσταται ἐπομένως ἡ ἀνάγκη νὰ καταστεθῇ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀνωτέρα τελωνιακὴ ἀρχὴ, προϐιϐαζομένου τοῦ ὑποτελωνείου ἐκ τῆς γ'. εἰς ϐ'. τάξιν, καὶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἔξωθεν κομιζομένων ἐμπορευμάτων, διότι τὰ πλεῖστα τῶν σήμερον ἐν Βονίτσῃ τελωνιζομένων εἶναι προωρισμένα νὰ μεταφερθῶσι καὶ νὰ καταναλωθῶσιν εἰς Κραβασαρᾶ. Ἕκαστος δ' ἐννοεῖ ὁποῖα προπτώματα ἀναντῶσιν οἱ ἔμποροι, ὑποχρεούμενοι πρῶτον ν' ἀποϐιϐάζωσι καὶ νὰ τελωνίζωσι τὰ ἐμπορεύματά των εἰς Βόνιτσαν, ἀκολούθως δὲ τὰ φορτόνωσιν εἰς ἄλλα πλοῖα διὰ νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς Κραβασαρᾶ.

2. Ζαϐέρδα. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὑπῆρχεν ἄλλοτε ὑποτελωνεῖον, ἀλλὰ διὰ λόγους οἰκονομίας κατηργήθη κατὰ τὸ 1843 μετασχηματισθὲν εἰς ἁπλοῦν φυλακεῖον. Ἡ κωμόπολις ὅμως τῆς Ζαϐέρδας προέϐη ἔκτοτε εἰς αὔξησιν καὶ αἱ ἐν αὐτῇ κατοικοῦσαι διακόσιαι περίπου οἰκογένειαι εὑρίσκονται εἰς καθημερινὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἀπέναντι κειμένων νήσων Λευκάδος, Ἰθάκης καὶ Καλάμου. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, καὶ διὰ τὸ εὐλίμενον τοῦ τόπου προστορμίζονται ἐκεῖ καθ' ἑκάστην πλοῖα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀμϐιϐολία ὅτι ἀποϐιϐάζουσι καὶ ἐπιϐιϐάζουσι λαθραίως ἐμπορεύματα. Διὰ νὰ παύσῃ λοιπὸν ἡ κατάχρησις αὕτη καὶ διὰ νὰ δοθῇ εὐκολία εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, ὅστις ὑπόσχεται ἐμπορικὴν πρόοδον, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ ἐν αὐτῇ ὑποτελωνεῖον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιτρέπηται καὶ ἡ εἰσαγωγή.

3. Μενίδι καὶ Μακρυνόρος. Διὰ τὴν κατὰ ξηρὰν συγκοινωνίαν τῆς ἐπαρχίας Βάλτου μετὰ τῶν ὁμόρων τουρκικῶν ἐπαρχιῶν ὑπάρχει καθιδρυμένον ἐν τῇ θέσει Ἀνίνῳ τὸ ὑποτελωνεῖον Μακρυνόρους· εἰς ἀπόστασιν δὲ μιᾶς περίπου ἀπὸ τῆς θέσεως

ταύτης ὥρας καὶ ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ὑπάρχει τὸ φυλακεῖον Μενιδίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρεμποδίζῃ τὴν εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν διῆλθον ἢ δὲν ἐτελωνίσθησαν εἰς τὸ Μακρυνόρος. Ἀλλ' αἱ ἐπιτόπιοι τοῦ Βάλτου ἀρχαὶ καὶ διάφοροι εἰδήμονες παρετήρησαν, ὅτι μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς εἰσαγωγῆς ἢ διὰ μόνου τοῦ Μακρυνόρους, τὰ περισσότερα ἐμπορεύματα εἰσάγονται λαθραίως ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ διὰ τῶν κατωτέρω τοῦ Ἀνίνου πρὸς τὴν παραλίαν κειμένων θέσεων, ἐνῷ ἐὰν τὸ ὑποτελωνεῖον ὑπῆρχεν ἐν Μενιδίῳ, τὰ ἄτοπα ταῦτα ἤθελον ἐκλείψει ὁλοσχερῶς, οὐδεμία δὲ δυσκολία ἤθελεν ἐπέλθει εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων ἀπὸ μέρη περὶ τὸ Ἄνινον κείμενα, διότι πάντες οἱ διὰ τοῦ Ἀνίνου εἰσερχόμενοι πρέπει νὰ διέλθωσι καὶ διὰ τοῦ Μενιδίου καὶ οὕτω νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Κράτους. Ἐκτὸς τούτου ἐγίνετο ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ θέσις τοῦ Μενιδίου εἶναι ὑγιεινὴ καὶ ἡ ἐκεῖ ἀποκατάστασις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θέλει ἀπαλλάξει αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ἀσθενείας αἱ ὁποῖαι τοὺς μαστίζουσιν ἀπαύστως ἐν Ἀνίνῳ, καὶ συναμα θέλει ἐρελκύσει συνοικισμὸν ἐκ τῶν παρακειμένων χωρίων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον εἰς μὲν τὸ Μενιδὶ νὰ σχηματισθῇ ὑποτελωνεῖον γ'. τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιτρέπηται καὶ ἡ εἰσαγωγή, τὸ δὲ Μακρυνόρος νὰ μεταστραφῇ ἁπλοῦν φυλακεῖον.

4. Κορωνὶς καὶ Χέλι. Ἡ ὑπὸ χιλίων πεντακοσίων περίπου οἰκογενειῶν κατοικουμένη καὶ ναυτικῶν ἄξιον λόγου κεκτημένη πόλις τοῦ Κρανιδίου ἔχει δύω λιμένας, τὸν μικρὸν τῆς Κορωνίδος καὶ τὸν μέγαν τοῦ Χελίου, γνωστὸν εἰς τοὺς ναυτικοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα Πορτοχέλι. Ἐπειδὴ ὁ πρῶτος τούτων κεῖται πλησιέστερον τῆς πόλεως ἢ ὁ δεύτερος, ὑπάρχει καθιδρυμένον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ὑποτελωνεῖον, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ φυλακεῖον. Ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα πλοῖα προσορμίζονται εἰς Χέλι, διότι οὗ μόνον ὁ λιμὴν οὗτος εἶναι εὐρυχωρότερος καὶ ἀσφαλέστερος τοῦ τῆς Κορωνίδος, ἀλλὰ κεῖται καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου, ὥστε τὰ ἐρχόμενα πλοῖα πρῶτον αὐτὸν ἀπαντῶσιν. Ἔχομεν δὲ ἀφορμὰς νὰ πιστεύωμεν ὅτι πολλὰ ἐμπορεύματα ἀποβιβάζονται λαθραίως εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διότι πρόκειται νὰ γενῇ συνοικισμὸς εἰς τὴν παραλίαν ταύτην, θεωρεῖται ἀναγκαῖον νὰ μετατεθῇ ἐκεῖ ἡ ἕδρα τοῦ ὑποτελωνείου, εἰς δὲ τὴν Κορωνίδα νὰ συστηθῇ φυλακεῖον.

5. Κυλλήνη καὶ Κατάκωλον. Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν, τὸ τελωνεῖον Κυλλήνης σύδεμίαν παρουσιάζει σπουδαιότητα, διότι μὴ προοδεύσαντος διὰ τὸ ναοῦδες τοῦ κλίματος τοῦ συνοικισμοῦ, ὅστις ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἔξωθεν κομιζομένων ἐμπορευμάτων εἶναι λίαν περιωρισμένη. Ἀπεναντίας φαίνεται καθ' ἑκάστην σπουδαία κίνησις εἰς τὸν λιμένα Κατακώλου, ἥτις μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἐκεῖ γινομένων ἐργασιῶν ὑπόσχεται μεγάλην πρόοδον. Ἀνάγκη θέλει εἰς μὲν τὸ Κατάκωλον νὰ συστηθῇ τελωνεῖον, ἡ δὲ Κυλλήνη νὰ μετασχηματισθῇ εἰς ὑποτελωνεῖον α'. τάξεως, ἤτοι ὁμοιόβαθμον μὲ τὸ ἐν Κατακώλῳ σήμερον ὑπάρχον.

6. Δομβραίνα καὶ Ἀντικύρρα. Τὰ εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἱδρυμένα ὑποτελωνεῖα δύνανται ἄνευ τινὸς βλάβης τῆς ὑπηρεσίας νὰ ὑποβιβασθῶσιν εἰς τελωνιακοὺς σταθμούς, διότι εἰσαγωγὴ μὲν εἰς αὐτὰ δὲν γίνεται, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ περιορίζεται συνήθως εἰς τὰ σιτηρά, τῶν ὁποίων τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος εἶναι κατηργημένον.

Ἐκτὸς τῶν μετὰ ὅλων τούτων ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἔξωθεν κομιζομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Νάσιου, Κορίνθου, Ἀμφίσσης, Πύλου καὶ Νάξου, διότι εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἀπαιτεῖ τοῦτο ἡ πρόοδος τοῦ τόπου καὶ ἡ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν πρώτων κίνησις τοῦ ἐμπορίου, εἰς δὲ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἐνεργεῖται καὶ σήμερον δυνάμει ὑπουργικῆς διαταγῆς διότι καθ' ὃν καιρὸν ἐξεδόθη ὁ τελωνιακὸς ὀργανισμός, ἐν τῷ 12 ἄρθρῳ τοῦ ὁποίου κατονομάζονται τὰ ὑποτελωνεῖα εἰς ὅσα συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος, τὰ τέσσαρα ταῦτα ὑποτελωνεῖα ἦσαν τελωνεῖα, ὅτε δὲ μετασχηματίσθησαν βραδύτερον εἰς ὑποτελωνεῖα, ἐλησμονήθη νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἡ εἰσαγωγή, ἡ δὲ ἔλλειψις αὕτη ἀνεπληρώθη δι' ἐγκυκλίου τοῦ 1843.

Διὰ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προτάσεων προστίθεται μόνον τὸ ἔξοδον τῆς συντηρήσεως τοῦ νέου ὑποτελωνείου Ζαβέρδας, συμπεσούμενον εἰς δραχ. 85 κατὰ μῆνα, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν δραχ. 22 ἀπονομοῦνται εἰς ἓν τῶν ὑποβιβασμῶν τῶν ὑποτελωνείων Δομβραίνης καὶ Ἀντικύρρας εἰς σταθμούς, ὥστε ἡ καθαρὰ δαπάνη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τούτων τῶν ἀναγκαίων μεταβολῶν περιορίζεται εἰς τὸ ἀσήμαντον ποσὸν τῶν δραχμῶν 63 κατὰ μῆνα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1859.

Ο Ω Ν Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ Γ'. τάξεως ὑποτελωνεῖον Κραβασαρᾶ προβιβάζεται εἰς ὑποτελωνεῖον Β'. τάξεως.

Τὰ φυλακεῖα Μενιδίου, Ζαβέρδας καὶ Χελίου προβιβάζονται εἰς ὑποτελωνεῖα Γ'. τάξεως.

Τὰ ὑποτελωνεῖα Μακρυνόρους καὶ Κορωνίδος μετατυπματίζονται εἰς φυλακεῖα.

Τὰ ὑποτελωνεῖα Δομβραίνης καὶ Ἀντικύρρας μετασχηματίζονται εἰς τελωνιακοὺς σταθμούς.

Τὸ τελωνεῖον Κυλλήνης μετασχηματίζεται εἰς ὑποτελωνεῖον Α. τάξεως.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Κατακώλου προβιβάζεται εἰς Τελωνεῖον Γ'. τάξεως, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ ὑποτελωνεῖον Κυλλήνης καὶ οἱ εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμενοι σταθμοὶ καὶ φυλακεῖα.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Κραβασαρᾶ, Μενιδίου, Ζαβέρδας, Χελίου, Κυλλήνης, Ἀμφίσσης, Πύλου, Κορίνθου, Νάξου καὶ Νησίου ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀπὸ τὰ ἔκτὸς τῆς ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν δύω νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 105 χιλιάδ ν ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καὶ ἐκ δραχμῶν 3183. 24 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἴδιον ἔτος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου· ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ πρώτου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Μωριάτην καὶ Α. Δεκιγάλαν, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 105,000 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης	
Κ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντ. Βενιζέλος		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Γεώργιος Σκοῦφος		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Δημήτριος Λάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γριβᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώργιος Γιολδάσης		Ἐμμανουὴλ Τσαΰχλος	
Νικόλαος Γρανίτσας		Νικόλαος Ματθαίου	
Γεώργιος Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γεώργιος Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βλασόπουλος	

Ν. Λεόπουλος . . . . . Ν	Ιώθ. Κεχαγιᾶς . . . .
Γ. Π. Γιατράκος	Κωνσταντίνος Βλάμης . . Ν
Λουκᾶς Στεράνου . . .	Ἀνδρέας Χ. Ἀντος . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . Ν	Περικλῆς Καλλιγᾶς
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος .	Π. Πατρινός . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος .	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου . . Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . Ν	Ἰωάννης Κ. Ψωμάτης . . Ν
Α. Μαυροειδής	Ἠλίας Καράπουλος . . . Ν
Α. Τσάκας . . . . . Ν	Γεώργιος Μπάστας . . . Ν
Γ. Κεράλας . . . . . Ν	Ἰω. Σακελλάτσος . . . . Ν
Κ. Κουρκουμέλης . . . . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Γ. Γουλιμῆς . . . . . Ν	Μιχαὴλ Σολωμός . . . Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος.	Κωνστ. Πλατὺς . . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης .	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Ἀν. Ρενιέρος . . . . .
Ἰω. Προβελέγιος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . Ν
Ἰω. Ταπαράκης	Παναγιώτης Ταθὴς . . .
Σ. Βαρότσης	Ἀντώνιος Λρμάος . . . . Ν
Χ. Σουμαρίπας	Δημ. Πολυχρονόπουλος . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . .	Κυριάκος Πανταζόπουλος .
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Α. Παπαδημητριάδης . . Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .
Ν. Καναβός . . . . . Ν	Δημήτριος Σταΐκος . . Ν
Ἰωάννης Ἰσταθίου . . . Ν	Βασίλειος Κριεζῆς . . . Ν
Γεώργιος Ἰατρός	Κυριάκος Δουζίνας . . Ν
Γεώργιος Μαδρηγωλίτης .	Δημήτριος Βυνδούρης . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . Ν	Παντολέων Καντακουζηνός . Ν
Νικόλαος Πετράκος . . . Ν	Στυλιανὸς Γ. Λουλὴς . . Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας . Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . Ν
Στ. Καπετανάκης	Καλλιμάρης Τσουκαλᾶς . Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . Ν	Εὐαγγέλης Καντογιάννης .
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σεκερμπεκίδης . . . .
Ν. Κανελλόπουλος . . . Ν	Λύγερινὸς Λέπερος . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . Ν	Νικόλαος Β. Βυνδούρης . Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . Ν	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Ν. Πανουριᾶς	

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον ψηφίσει διὰ ψήφων 72, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν πέντε χιλιάδων, ἀριθ. 105, 00, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, λογιζομένη ὑπὸ τὸ Ζ' ἄρθρ. 1 «ἐπισκευὴ δημοσίων ὁδῶν.»

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν ἐντεῦθεν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ὑπηκοότητος τῆς προκυμαίας Κορώνης καὶ περὶ χορηγήσεως δύο μεριδίων ὑποτροφίας εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας ὑποστρατήγους πρὸς διατήρησιν δύο ἵππων, ἀνέγνω τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ διηλθε μετ' ἐξακριβώσεως τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς προκυμαίας τοῦ λιμένος Κορώνης, καὶ ἐξετίμησεν ἀποχρώντως τὴν χρείαν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως. Συνιστῶσα ἐπομένως εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀλλαχοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος κατὰ τὴν Μεσσηνιακὴν κόλπον λιμὴν, ἐκτὸς τοῦ ἀναφερομένου τῆς Κορώνης (Πετάλιδίου), καὶ πρὸς διαφυλαξιν μάλιστα εἶναι ἐπάναγκες ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τὴν λέξιν Κορώνης νὰ προστεθῇ «τοῦ δήμου Κολλινδρέων.»

Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου εἶν' ἐπάναγκες νὰ συντρέξῃ καὶ ἡ Βασ. Κυβέρνησις, καθόσον τὰ μέσα τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου δήμου εἶσι λίαν ἀνεπαρκῆ πρὸς τοιοῦτον σκοπόν.

Ἀθῆναι, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Πιερίκος,	Γ. Πατριαρχέας,
Η. Καρύπαυλος,	Α. Λόντος,
Ν. Καλεβὰς,	Π. Κανελλόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Συμφωνοῦσα καὶ ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, ὅτι εἰς τὰ περιλειπόμενα ἔνδοξα τοῦ ἀγῶνος λείψανα πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τὰ μέσα ἵνα παρίστανται εἴς τε τὰς Βασιλικὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς τελετὰς ὅπως ἡ κοινωνικὴ αὐτῶν θέσις ἀπαιτεῖ, παραδέχεται τὴν ζητουμένην χορηγίαν δύω μεριδίων ἱπποφορβῆς πρὸς διατροφὴν δύω ἵππων, καὶ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβληθέντος νομοσχεδίου.

Ἀθήνησι, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπή.)

Ν. Τσέλιος, Ν. Α. Γρανίτσας, Ἠλ. Καρίπουλος,
Γ. Νικολάου, Γ. Γιατράκος.»

Ἐγένετο ἀκολούθως καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 3483:24 ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Παπαμιχαλόπουλον καὶ Ἰω. Μωριάτην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προπαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως δραχμῶν 3483:24 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	. . . . N	Ἠλίας Καραγιάννης	. . . N
Κων. Θεοδώρου	. . . . N	Σωτήριος Στράτος	. . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .	Δημήτριος Νάκος	. . . . N
Π. Καλλάνης	. . . . .	Φίλων Φίλωνος	. . . . . N
Γ. Ν. Καΐρης	. . . . .	Θεόδωρος Γρίβας	. . . . .
Ἀντ. Καμπάνης	. . . . N	Νικόλαος Τσέλιος	. . . N
Δημήτριος Τσάκρης	. . . .	Π. Τανταρίας	. . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . .
Νικόλαος Ἰατρός	. . . . N	Θ. Τσαννετάκης	. . . . N
Γεώργιος Σκούρος	. . . .	Γεώργιος Κονδύλης	. . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. .	Α. Παπαθανασίου	. . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. . N
Σταῦρος Βλάχος	. . . .	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . . N

Σταμάτιος Μήτσας	. . . N	Ν. Λεώπουλος	. . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . .	Γ. Γιατράκος	. . . . .
Γ. Γιολδάσης	. . . . .	Λουκᾶς Στεφάνου	. . . . .
Ν. Γρανίτσας	. . . . .	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	. N
Γ. Βελῆς	. . . . . N	Ἰω. Ν. Γαμπακόπουλος	. .
Γ. Σιρπάνος	. . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	. . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	. .
Ἀλέξανδρος Βλαχέτης	. .	Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	. . N
Ἀνδρέας Λύγερινός	. . . N	Α. Μαυροειδῆς	. . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	. . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας	. . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου	. . .	Γ. Κεφάλας	. . . . . N
Γεώργιος Διαμαντῆς	. . . N	Κωνστ. Κυρκουμέλης	. . N
Ν. Βαρβαρήγος	. . . .	Γ. Γουδιμᾶς	. . . . . N
Α. Δεκιγάλας	. . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	. N
Ἰω. Λορεντζιάδης	. . . . N	Παναγιώτη Παπατσώνης	. .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	.	Σ. Ἀντωνόπουλος	. . . . N
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	. . . N	Ἰω. Προβελέγγιος	. . . . N
Χαρ. Θεοχαρόπουλος	. . .	Ἰω. Ταταλιάκης	. . . N
Ἠλίας Παπαϊωάννου	. . . N	Σ. Βαρότσης	. . . . .
Γεώργιος Περωτῆς	. . . .	Χ. Σουμπρίπας	. . . . .
Ἰωάννης Ζαρκος	. . . .	Δ. Δημητρακόπουλος	. . .
Ἀθαν. Δανιηλόπουλος	. . . N	Μ. Μιχαλόπουλος	. . . . N
Α. Κοντόσταυλος	. . . N	Α. Παπαβγαμπριάδης	. . N
Βελισ. Νικολαΐδης	. . N	Ν. Καναβός	. . . . . N
Ἰωάννη. Μαλάφης	. . . N	Ἰωάννη. Εὐσταθίου	. . . N
Κωνστ. Πλαπούτας	. . .	Γεώργιος Ἰατρός	. . . . .
Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	. . .	Γεώργιος Παδιμελιωρίτης	. .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	. . . N	Λουκᾶς Καλογερόπουλος	. . N
Πέτρος Δελιγιάννης	. . .	Νικόλαος Πιπέρακος	. . . N
Ἀνδρέας Σοφιανός	. . . .	Γρηγόριος Πατριαρχέας	. N
Ἐμ. Ἀντίπας	. . . . . N	Στ. Καπετανάκης	. .
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	. . . .	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. N
Εὐθ. Ἀγγελλόπουλος	. . .	Χ. Χριστόπουλος	. . . . N
Γ. Πανοπριστόπουλος	. . N	Π. Κανελλόπουλος	. . . N
Εὐ. Οἰκονομόπουλος	. . .	Νικόλαος Μοσχούλας	. . . N
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	. .	Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	. . N
Νικόλαος Ματθαίου	. . .	Ν. Πανουργιᾶς	. . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	. . .	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . .
Σ. Κοπανίτσας	. . . .	Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . N
Ἰω. Βαλασόπουλος	. . .	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	. . .

Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Κυριάκος Πονηράπουλος	
Π. Παπαϊνὸς		Ἀναγνώστης Παπασώρης	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς		Γεωργ. Ι. Στάϊκος	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Μωριάτης	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Ἠλίας Καράπαυλος	Ν	Κυριάκος Δοζίνας	Ν
Γεώργιος Μπάστας	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰωάννης Σκαβέντσος	Ν	Παντελεήμων Κουτουριώτης	Ν
Γ. Νικολάου	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκος	Ν
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Κωνστ. Πλατύς		Καλαμάκας Ἰσαυκολᾶς	Ν
Γεώργ. Ναύτης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Σ. Σκουρουπουρδῆς	
Ἰωάννης Σαγιέδος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀγέρων	
Παναγιώτης Ψαθᾶς		Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἀντ. Ἀρμάος	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν		

Δεκτοῦ δὲ γενομένου τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἡ αὐτὴ ψηφοφορία ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα, ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων ὀγδοήκοντα τριῶν, καὶ λεπτῶν εἰκοσιτεσσάρων, ἀριθ. 3,483:24, ταχθησομένη εἰς τὸν τοῦ ἔτους 1858 εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου, ὑπὸ μὲν τὸ κεφ. Γ'. ἄρθρον 13 «ἔξοδα Γυμνασίων» κατὰ δραχμὰς 3,167:24, ὑπὸ δὲ τὸ κεφ. Δ'. ἄρθρον 2 «ἔξοδα δημοδιδασκαλείου κλπ.» κατὰ δραχμὰς 4 16.

Ὁ παρὼν νόμος ὑπογραφεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ βουλευτοῦ Γ. Παναγοπριστοπούλου, ἐχορηγήθη αὐτῷ μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ.

Τῆς 12 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν ἐνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλε τὸ γ'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Λουκᾶν Λόντον, γραμματέα τὸν Ν. Καναβὸν, εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 967,146:16 νομοσχεδίου τὸν Κ. Ἀντωνόπουλον, ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Δ. Στάϊκον, καὶ εἰς τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 28,800 τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου τὸν Μ. Μιχαλόπουλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων α') περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 468,219:64 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1858, β') περὶ χορηγίας δύω μερίδων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ διαμένοντας ὑποστρατήγους, καὶ γ') περὶ κατασκευῆς προκυμαίας ἐν Κορώνῃ, ἀνεζητήθη συμπαθήσει τῆς Βουλῆς τὸ περὶ συνδρομῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἔκδοσιν συγγραμμάτων ζήτημα εἰς τινα μετὰ τὰς ἑορτὰς προσεχῆ συνεδρίασιν.

Οὕτω προταθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 468,219:64 νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Δεληγάλαν καὶ Ἰω. Σκαβέντσον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 75.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Επι τοῦ ἕξ ἄρθρου

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ δραχμῶν 418,219·64, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	στέρ. Στεφανόπουλος . . N
Κων. Θεοδώρου . . . . . N	Ἀνδρέας Λύγερινός . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Σόλων Κριστενίτης . . . N
Π. Καμπάνης	Δημήτριος Ἰωαννίσιου . .
Γ. Ν. Καΐρης	Γεώργιος Ἰωαννάντης . . . N
Ἀντώνιος Καμπάνης . . N	Ν. Βαρβαρήγος . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	Α. Δεκιγάλας . . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Ἰωάννης Λορεντσιάδης . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Φ. Α. Ζαΐμης . . . . . N
Γεώργιος Σκούτος . . .	Λεωνίδ. Ν. Πετινεζᾶς . . N
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς . . N	Χ. Θεοχαρόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Π. Παπαδόπουλος . . . . N
Σταῦρος Βλάχος	Γεώρ. Περωτᾶς . . .
Ἠλίας Καραβάννης . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Σωτήριος Στρατης	Ἀθαν. Δανηλόπουλος . N
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Βελισ. Νικολάδης . . . N
Θεόδωρος Ἰρίβας	Ἰωάννης Μπαλάρας . . N
Νικόλαος Ἰσέλιος . . . N	Κωνστ. Πλαπούτας . . . .
Π. Τανταρίας . . . . . N	Θ. Ι. Κοκοτρώνης . . . N
Δ. Π. Περροπολάκης . . N	Α. Ἀντωνόπουλος . . . N
Θ. Ἰσαννετάκης . . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Γεώργιος Κονδύλης	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ἐμ. Ἀντιπας . . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .
Σταματ. Μήτσας . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοκχλος . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Γ. Βελῆς	Ν. Χ. Παναγιωτόπουλος . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Λύσανδρος Βιλαέτης . . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .

Γεώργ. Κεφάλας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης .	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Γεώργ. Γουλιμῆς . . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . .
Ἀλέξ. Κουμουνδούρος . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης .
Παναγ. Παπατσώνης . . .	Π. Πατρινός . . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Χρ. Ἰσαλαμπᾶς . . . . .
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . . N	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης . . N
Σ. Βαρότσης	Ἠλίας Καράπαυλος . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Γεώργιος Μπαστας . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Ἰω. Σκαλιέντσος . . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Ν. Λεώπουλος.	Μιχαὴλ Σιλωμὸς . . . . N
Γ. Γιατράκος . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Ασωκὰς Στεφάνου	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Ἀν. Ῥενούσης . . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ἰωάννης Σαγιέδος . . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Αντ. Ἀρμάος . . . . . N
Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . .
Α. Μαυροειδῆς	Κυριάκος Πονηρόπουλος . N
Ἀναγ. Τσιλιας . . . . . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Α. Παπαδημητριάδης. N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ν. Καναβός. . . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . N
Ἰωάννης Μυσταθίου . . . N	Βασίλειος Κιεζῆς . . . N
Γεώργιος Ἰατρός	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Γεώργιος Μαθεμογωρίτης . .	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Σταυράτιος Γ. Δασκός . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . . N
Στ. Καπετανάκης	Καλλιμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Χ. Χριστόπουλος	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Π. Κανελλόπουλος	Λύγερνος Λεβέρωρ . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Νικόλαος Η. Βουδούρης . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . .	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . N
Ν. Πανουριᾶς	

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι εἶναι ἀδικοι καὶ αἱ δύω μορφαὶ αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποδιδόμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διότι, ὅσον ἀφορᾷ

τὴν τακτικὴν ἐκκαθάρισιν διαφόρων ἐξόδων, προέρχεται αὐτὴ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν ὑποθέσεων καὶ τὴν βραδύτητα τῆς παρουσιάσεως τῶν αἰτήσεων, καὶ ἐπομένως ἡ Κ. Κέρνησις οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ εὐθύνην εἰς τὴν τοιαύτην βραδύτητα. Ὡς πρὸς δὲ τὴν βραδύτητα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Β. τυπογραφείου παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῇ αὐτὴ ἀληθὴς, προέρχεται ἐκ τῆς ἀπείρου ἐργασίας του, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐργασιῶν, ἐκτυποῦνται κατ' ἔτος 400 χιλιάδες διπλοτύπων. Ἐντεῦθεν βεβαίως προέρχεται καὶ ἡ βραδεῖα τῶν πρακτικῶν ἐκτύπωσις, ἂν καὶ πολλάκις συμβαίνει αὐτὴ καὶ ἐκ τῆς καθυστερήσεως ἰδίως τοῦ γραφείου τῆς Γερουσίας, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦ τῆς Βουλῆς. Μολαταῦτα ὁ διευθυντὴς τοῦ τυπογραφείου καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλουσιν ἐκλείψει ὅσον οὔπω τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τυπογραφείου κωλύματα.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ὡς ἔφορος τῆς Βουλῆς εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ βραδύτης τῆς ἐκτυπώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς οὐδέποτε προῆλθεν ἀπὸ μέρους τοῦ γραφείου της, ἀλλ' ἐκ μέρους τοῦ τυπογραφείου, τὸ ὁποῖον καθυστερεῖ, φαίνεται, διὰ τὸ πολυπληθὲς τῶν ἐργασιῶν του, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός· προσέθηκεν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ αὐτὸς ἔλαβεν ἀφορμὴν κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς προεδρείας του νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἐκ μέρους τῶν συντακτῶν καὶ ἐν γένει τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς οὐδέποτε προῆλθεν ἀναβολὴ, καὶ αὐτὴ, αἰνεται, προωύπτει ἀπὸ τὸ πολυάσχολον τοῦ Β. τυπογραφείου.

Ἐπὶ τούτοι ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀνακτήσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ νομοσχεδίου.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφαλέκτας ὁμοίας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον· ἔχει δ' οὕτως·

Ο ΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων δέκα ἑνέα, καὶ λεπτῶν ἑξήκοντα τεσσάρων, ἀριθ. 468,219: 64|00, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1858, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	Δραχ.	6,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	143,898: 08
Ἔξοδα διοικήσεως κλπ.	»	229,082: 56
Εἰς διαφόρους πληρωμὰς	»	89,239:
Τὸ ὅλον	Δραχ.	468,219: 64.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. ἀναπληρωτικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1858, κατὰ τὸν ὧδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωτικὴ πίστωσις, θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858.

Ἄρθρον 4. Ἐκ τοῦ ψηφισθέντος διὰ τῆς ἀπὸ 17 Μαΐου 1858 ΥΟΔ'. ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ποσοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 19 ἐκ δραχ. 5000 θέλει πληρωθῶσι δραχμαὶ 646 δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν, ἀποσταλέντων διὰ τὴν χωρογράφησιν διαφόρων δασῶν τοῦ Κράτους, ἀφοῦ ἡ ἀνωτέρω πίστωσις ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀποστολῆς εἰς Γερμανίαν τῶν ὑποτρόφων τοῦ δασονομικοῦ κλάδου ἔμεινε διαθέσιμος.

Ἄρθρον 5. Ἐκ τῆς ψηφισθείσης διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1858 πιστώσεως διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὀρυκτῶν, Κεφ. 20 ἄρθρον 1, θέλει πληρωθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐπιστάτου τῶν ὀρυκτῶν ὡς καὶ πρότερον, ἀφοῦ ὁ διορισμὸς τοῦ ῥηθέντος ἐπιθεωρητοῦ δὲν ἔλαβε μέχρι τοῦδε χώραν, καὶ ἐκ τούτου ἡ διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ ὁρισθεῖσα πίστωσις μένει διαθέσιμος. Ἀπὸ τὴν αὐτὴν πίστωσιν θέλει πληρωθῇ καὶ ὁ στρατιωτικὸς αὐτοῦ μισθὸς ὡς ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ ἐκ δραχ. 50 κατὰ μῆνα, ἤτοι κατ' ἔτος δραχ. 600, χορηγούμεναι εἰς αὐτὸν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1849 Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.»

ΠΙΝΑΞ

'Αναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1858.

Προϋπολογισμοῦ Μέρος	Κεφάλ.	Ἄρθρον	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν		Ποσὰ καὶ πιστώσεις Κατὰ κεφάλαιον		Κατ' ἄρθρον	
Α.	ιβ	ιβ	Χρέος ἐσωτερικὸν	Χορηγήμ. ἀπέναντι παλαιῶν ἀπαιτήσ.	6000	—	6000	
Δ'	10		Ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων .	. . . . .		—	43898	08
Ε'	11	1	Δίκαται	Ἔμμεσος εἴσπραξις	7000	—	70000	
"	16	5	Χαρτόσημον	Ἀποδοχαὶ	00000	—	00000	
"	18	2	Τυπογραφεῖον	Προσωπικὸν ἐργατῶν	5000			
"	"	3	"	Ὑλικὸν κλπ.	3500			
"	"	4	"	Ἐπισκευαὶ	800		9300	
"	19	1	Δάση	Προσωπικὸν	2482	56	2482	56
"	20	4	Μεταλλεῖα	Ἔξοδα μετακομίσεως	3500			
"	"	5	"	Ὑλικὸν ἀνθρακωρυχείου	3000			
"	"	7	"	Θειωρυχεῖον Μήλου	700	—	8200	
"	21	1	Ἁλυκαὶ	Προσωπικὸν διοικήσεως	1100	—		
"	"	2	"	Ὑλικὸν κλπ.	2500			
"	"	3	"	Ἔξοδα καλλιεργείας	20000			
"	"	4	"	" μετακομίσεως	10000			
"	"	5	"	Ἐπισκευαὶ	2000	—	35600	
"	22	4	Κτήματα	Ἔξοδα ὁδοιπορικὰ κλπ.	1000			
"	"	5	"	Ἐπισκευαὶ κλπ.	2500	—	3500	
Γ'	27	1	Ἀποζημιώσεις	Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων .	89239	—	89239	
				Τὸ ὅλον . . .		—	468219	64

Ἀνακεφαλαίωσις.

Μέρος	Ὑπηρεσία	Πίστωσις	
Α.	Χρέος Δημόσιον	6000	
Δ.	Γενικὴ ὑπηρεσία	143898	08
Ε.	Ἔξοδα διοικήσεως	229082	56
Γ.	Διάφοροι πληρωμαί	89239	
	Τὸ ὅλον	468219	64

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δραχ. **468,219:64** ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος		Δύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σάλων Κρεστενίτης	Ν
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσάκρης		Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	Ν
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσαυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανσπριφτόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας		Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Ν. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γ. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Σ. Χ Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Ἀεώπουλος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος		Π. Πατρινὸς	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδὴς		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Γ. Κεράλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	
Σ. Βαρότσης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Μ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ν. Καναβός	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριζῆς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Βουδούρης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Νικόλαος Περάκος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Α. Μάντσαρης	
Ν. Πανουριᾶς			

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ γεωργία εἶναι τὸ ζωηρότερον μέρος τῆς βιομηχανίας, τὸ ὁποῖον μᾶς ὑπόσχεται τὰ πάντα, καὶ, ὡς καλῶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ἄλλοτε, ἡ

γεωργία ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν ἀγωνιστὴν λαόν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ Σύνταγμα προνοεῖ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς γεωργίας. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν Βουλὴν νὰ προσδιορίσῃ ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει παρουσιασθῆ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἵνα τῷ ἀπευθύνῃ τὴν ἐπερώτησιν ὁποῖα μετεχειρίσθη ἡ Κυβέρνησις μέσα πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας.

Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε τὴν Τετάρτην τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἀκολούθως ὑπέμνησέ τις, ὅτι εἷς τῶν συναδέλφων μας, ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν, ἔφερεν ἄλλοτε τὸ παράπονον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι προσεβλήθη ὑπό τινος δικηγόρου, ἡ δὲ Βουλὴ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ μὴ παραβλέψῃ, καὶ πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν ἀνάλογον τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς προσβληθείσης φιλοτιμίας της.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον ἔσπευσε νὰ τὸν ἴδῃ ἰδιαιτέρως, καὶ ἀφοῦ προφορικῶς τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι οὐδόλως ἐνόει διὰ τυχαίου καὶ ἁπλοῦ ἀστεϊσμοῦ παρεξηγηθέντος νὰ προσβάλῃ τὰ νομοθετικὰ Σώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπένειμε πάντοτε τὸν ἀνήκοντα σεβασμὸν καὶ ὑπόληψιν, τῷ ἐνεχείρισε καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου. Ἀναγνοὺς δὲ ταύτην ὁ πρόεδρος ἐσυμπέρανεν ὅτι μετὰ τὰς διδομένας ὑπὸ τῆς ἀναφορᾶς ἐξηγήσεις θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν ἄλλην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν.

Προσθέντος δὲ καί τινος, ὅτι οὐδόλως θεωρεῖ ἀξιοπρεπὲς νὰ καταστήσωμεν ἀντικείμενον συζητήσεως τοιαύτας ἀβελτηρίας καὶ πρέπει νὰ τὰς περιφρονήσωμεν ὡς γέννημα παραφροσύνης· ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κατασκευῆς προκυμαίας εἰς τὸν λιμένα Κορώνης νομοσχεδίου, καὶ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Καλογερόπουλον καὶ Γ. Πανοπριφτόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπισκευῆς τῆς προκυμαίας Κορώνης, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . .
Κων. Θευδώρου . . . . N	Π. Καμπάνες . . . . .
Γ. Καΐρης	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N
Ἀντ. Καμπάνης . . . . N	Γεώργιος Περωτῆς . . . .
Δημήτριος Τσάκρης	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Γεώργιος Σκοῦφος . . . N	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Πλαπούτας . . .
Σταῦρος Βλάχος	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης . . . N
Ἠλίας Καραγιάννης . . . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Σωτ. Στράτος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Νάκος . . . . N	Ἀνδρέας Σοφιανός . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Θεόδωρος Γρίβας	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .
Π. Τανταρίας . . . . . N	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . N	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος . . .
Θ. Τσαννετάκης . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης. . . .	Νικόλαος Ματθαίου . . . .
Α. Παπαθανασίου . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰω. Βαλασόπουλος . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ἰω. Ταμπακόπουλος . . .
Γ. Σιρπάνος . . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . N
Λύσανδρος Βιλαέτης . . . N	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Α. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Γ. Κεράλας . . . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . N
Ν. Βαρβαρῆγος	Γ. Γουλιμῆς . . . . . N
Α. Δεκιγάλας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Ἰω. Λορεντσιάδης . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης .	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰωάν. Προβελέγγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Ἰωάννης Ταταράκης . . . N

Σ. Βαρότσης	Γεώργιος Μπάστας . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Π. Δημητρακόπουλος . . .	Γ. Νικολάου . . . . . N
Μ. Μιχαλόπουλος . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . .
Ν. Καναβός . . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N
Γεώργιος Ἰατρός	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Παναγιώτης Ψάθας . . . .
Λουκᾶς Καλογερόπουλος . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Νικόλαος Πετράκος . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N	Κυριάκος Πανκρόπουλος . N
Στ. Καπετανάκης	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .
Χ. Χριστόπουλος	Δημήτριος Σταΐκος . . . N
Π. Κανελλόπουλος . . . . N	Βασίλειος Κριεζῆς . . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Κυριάκος Δουζίνας . . . . N
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ν. Παναυργιᾶς	Παντολέων Κουντουριώτης .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Κωνστ. Βλάμης . . . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λάντος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Π. Πατρινός	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . .
Ἀνδρ. Π. Χ. Ἀναργύρου . N	Νικόλαος Β. Βουδούρης . . N
Ἰωάν. Κ. Μωριάτης . . . N	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . N
Ἠλίας Καράπαυλος . . . N	

Ἀναγνωσθέντα δ' ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ νομοσχεδίου, προστεθέντος εἰς τὸ 1 ἄρθρον μετὰ τὴν λέξιν «Καρώνης» τοῦ «δήμου Καλλωνίδων», καὶ παρατηρήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν εὐχὴν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν τοῦ ἔργου ἀποπεράτωσιν.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον πεμψηφεῖ διὰ ψήφων 82, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἐν τῷ λιμένι Καρώνης τοῦ δήμου Κολλωνίδων ὑπαρχούσης παλαιᾶς προκυμαίας, τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος καὶ τὴν κατασκευὴν κρηπίδος καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παραλίας τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον αὐτῆς σχέδιον, ἐπιβάλλονται οἱ ἑξῆς φόροι καὶ προσωπικαὶ ἐργασίαι.

α.) Ἐν τοῖς ἑκατὸν, ἀνεξαρτήτως τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἐπὶ τῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω λιμένα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκεῖσε μεταφερομένων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδίου λιμένος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων, καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων, κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν· ὡς τοιαύτη δὲ θεωρεῖται ἡ τιμὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται τὰ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα τελωνιακὰ τέλη.

Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω βάσιν εἰς ἕκαστον ἐμπόρευμα ἐπιβαλλόμενον τέλος θέλει ὁρισθῇ ἐν δασμολογίῳ διὰ Β. Διατάγματος.

β'.) Δέκα λεπτὰ τὸν τόνον ἐφ' ὅλων τῶν προσορμιζομένων πλοίων, δι' ἑκάστην προσόρμισιν.

γ'.) Προσωπικὴ ἐργασία, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοποιΐας Νόμου, τρία ἡμερομίσθια ἐτησίως ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρρένων δημοτῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 18—60 ἐτῶν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ἀριστειοφόρων.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρων γίνεται συνάμα μὲ τὴν τῶν δημοσίων παρὰ τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπ' ἀμοιβῇ ἐν τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ· ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν Νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Ἄρθρον 3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Κολλωνίδων νὰ δανεισθῇ, φυλαττομένων τῶν κειμένων διατυπώσεων, ὑφ' οὗ τινος νομίσῃ συμφερώτερον τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, θέλει δ' ἐφορεύει ἐπ' αὐτῆς

τριμελὴς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τοῦ δημάρχου ὡς προέδρου, ἑνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἑτέρου ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Κολλωνίδων.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασ. διατάγματος.

Ἄρθρον 5. Ἡ χορήγησις τῆς προσωπικῆς ἐργασίας θέλει διαρκέσει μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων· ὡσαύτως ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ φόρων θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῆς γεννησομένης δαπάνης διὰ τὴν ἐντελῆ περαίωσιν τῶν ἰδίων ἔργων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπελήφθη τελευταῖον ἡ Βουλὴ καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ τρίτου νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας ὑποστρατήγους, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Μωριάτην καὶ Λ. Καλογερόπουλον, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82.

Δεκτῶν δὲ γενομένων δι' ἀναστάσεως καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρούντων ψηφολεκτῶν, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα· ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐν Ἀθήναις σταθερὰν τὴν διαμονὴν ἐχόντων ὑποστρατήγων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν νομοεπιθεωρητῶν, τῆς ἐνεργοῦ ἢ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος, καὶ τῶν διαθεσίμων τῶν μετασχόντων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνος, χορηγοῦνται δύω καθ' ἡμέραν μερίδες ἱπποφορβῆς, πρὸς διατροφὴν δύω ἵππων ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον πραγματικῶς ἔχουσι τοιούτους.

Ἄρθ. 2. Ἡ χορήγησις αὕτη ἀπονέμεται κατὰ τὰς περὶ νομῆς διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῆς Στρατιωτικῆς οἰκονομίας, ἡ δὲ δαπάνη καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν πιστώσεων

τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, παρετήρησεν, ὅτι ἔλαβε σήμερον πρόσκλησιν τοῦ Προεδρείου διὰ νὰ ἐμφανισθῆ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἐνώπιον τοῦ Σώματος καὶ δώσῃ λόγον διὰ παρανομίας πραχθείσας μὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καταγγελθείσας δὲ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος βουλευτὴς εἶναι παρὼν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ σήμερον τὰς παρανομίας ταύτας διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτὸς εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ οὕτως ἢ νὰ τιμωρηθῇ αὐτὸς, ἐὰν αἱ παρανομίαι ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς, ἢ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ψευδεῖς καὶ ἀνυπόστατοι.

Ἀλλὰ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος ἀποσυρθέντος τῆς αἰθούσης καὶ μὴ θέλοντος νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος γεννησομένην τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπερωτήσεώς του, ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται ν' ἀναβάλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν ἀπάντησίν του.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐπειδὴ δυστυχῶς δὲν κατηρτίσθη εἰσέτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ καὶ παρουσιάζονται ἐν τοσούτῳ πολλάκις ἀναφοραὶ σπουδαῖαι, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται ἀπ' εὐθείας νὰ παραπέμψῃ αὐτὰς εἰς τὰ ὑπουργεῖα διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν. Τοιαύτη τις ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Μαυρίλου τῆς Φθιώτιδος, παραπονουμένων κατὰ τῶν μεταβατικῶν, ἐδόθη αὐτῷ καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνάγνωσίν της.

Τῆς δὲ Βουλῆς συναινεσάσης, ἀνέγνω αὐτὴν ὁ βουλευτὴς Σπετσῶν ἐφ' ἧς λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι παραπονοῦνται διὰ τὰ καταλύματα καὶ τὴν τροφοδοσίαν τῶν στρατιωτῶν. Ἀλλ' ὡς γνωρίζετε, τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐρρόντισαν νὰ κανονίσωσι δι' ἐγκυκλίων των τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ νὰ καταστήσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαφρότερα τὰ βάρη τῶν κατοίκων. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν λοιπὸν νὰ σταθμίσωμεν τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσιν ἐκτεθειμέναι ῥηταὶ παρανομίαι καὶ συγχρόνως νὰ ἠξεύρωμεν ἂν δι' αὐτὰς ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὁποῖον

ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παραπόνων των. Ἤδη δὲ πρέπει νὰ παραπέμψωμεν ἁπλῶς τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἐπειδὴ τὸ χωρίον Μαυρίλλου ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος, τὴν ὁποίαν ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύῃ, ἀπαντῶν εἰς τὸν προαγορεύσαντα παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἀπόσπασμα, καθ' οὗ ἀπευθύνονται τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων, συγκροτεῖται ἀπὸ λείψανα τῶν διαλυθέντων ταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν συνειθισμένα νὰ διατρέφωνται δωρεάν, καὶ τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ πράττῃ καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀπόσπασμα, καὶ διὰ τοῦτο ἔχουν δίκαιον νὰ παραπονῶνται οἱ ἀναφερόμενοι. Ὁ ὑπουργὸς βεβαίως δὲν ἀνέχεται τοιαύτας καταπιέσεις καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ διατάξῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀπόσπασμα νὰ σταθμεύσῃ εἰς ἓν ὡρισμένον μέρος, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ ἀποσπάσματα, ἀφ' οὗ ἔλλειψε πλέον ἡ ἐκ τῆς ληστείας ἀνάγκη τῶν μεταβατικῶν, πρὸς κατάπαυσιν τῶν δικαίων παραπόνων τῶν κατοίκων. Ὅ,τι δὲ ἰδίως ἀποβαίνει λίαν ὀχληρὸν εἰς τοὺς κατοίκους εἶναι ἡ μετακόμισις τοῦ στρατοῦ, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀναγκάζονται νὰ παραιτῶσι τὰς ἐργασίας των ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας διὰ νὰ συνοδεύσωσι τὰ ζῶά των, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται πρὸς μετακόμισιν τῶν στρατιωτῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ διευθύνῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ διατάξῃ τακτικὰς ἀνακρίσεις καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ σύμφωνα μὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

Ἐπιμενόντων δέ τινων εἰς τὸ νὰ παραπεμφθῇ καὶ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὴν συγκροτηθησομένην ἐπιτροπὴν καὶ οὐχὶ νὰ σταλῇ αὐτὴ κατ' ἐξαίρεσιν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀνασταάσεως νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. **28,800** τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ζητουμένη πίστωσις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ **1859**, ἐκ δραχ. **28,800** βασίζεται εἰς τὸν ΗΙΑ. νόμον τῆς **4** Ἰουνίου **1857**, περὶ προσκαίρου ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης,

καὶ θέλει καταλογισθῇ εἰς τὸ Κεφ. **1**, ἄρθρ. α καὶ γ' πρὸς πλήρωμὴν τῆς γενομένης αὐξήσεως. Διὰ ταῦτα ἡ ἐκ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπεβαλεν.

Ἀθήνησι, τῇ **12** Φεβρουαρίου **1859**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Κ. Δουζίνας, Β. Νικολαΐδης, Μ. Σολωμὸς,
Α. Π. Χ. Ἀναργύρου, Μ. Μιχελόπουλος.»

Παρακαλέσας εἶτα ὁ πρόεδρος τὰ τμήματα νὰ συνέλθωσιν αὖθις διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὑπενθυμίσας τρίτην ἤδη φορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπὴν τὴν παράκλησίν του ὅπως συνέλθῃ καὶ ἐπιληρθῇ τοῦ σπουδαίου ἔργου τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἀναγγείλας δὲ ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς Δευτέρας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δραχμῶν **28,800** πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, ἐφ' οὗ ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις πρὸ μικροῦ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **1** Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΤΓΕΡΙΝΟΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΣ'.

Τῆς 16 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν **11** Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν γενομένης ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος, λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς ἐξέθηκεν, ὅτι ἐρωτᾷ τὸν Κ. ὑπουργὸν ἵνα εἴπῃ·

α) Διὰ τί ἀφῆκε τὸ πεζικὸν καὶ τὸ ἱππικὸν μὲ ἄχρηστα ὅπλα καὶ ἀκατάλληλα πρὸς πόλεμον, καὶ ἐπομένως κατέστησεν αὐτὰ ἀνίκανα πρὸς τὸ μάχεσθαι;

β) Διὰ τί ἀφῆκε τὰ φρούρια καὶ κατέρρευσαν; διὰ τί ἀφώπλισε τὰ ὀχυρώματα ἢ τὰ ἀφῆκεν ἄνευ πυροβόλων καὶ ὅλμων, ὥστε κατεστάθησαν ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν ἀντίστασιν καὶ ἐπομένως ἀνωφελῆ;

γ') Διὰ τί ἀφῆκε τὸ Κράτος ἄνευ ἐφοδίων, σφαιρῶν, ὀβουζίων, βομβῶν, σφαιρολίθων κτλ., ὥστε καὶ τὰ ἐπὶ διευθετῶν ὑπάρχοντα ἄχρηστα πυροβόλα νὰ μὴ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν φρουρίων καὶ ἐπομένως τοῦ Κράτους;

δ') Διὰ τί ἀφῆκε τὸ πυροβολικὸν μὲ ἀνίκανα διὰ πόλεμον ὀρεινὰ ὀβουζοβόλα, μὲ ἄχρηστα κανόνια τῆς ὁλκῆς τῶν 6 λιτρῶν, καὶ οὐ μόνον ἀνίκανα πρὸς μάχην καὶ ἐκστρατείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὡς φονεύοντα τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτὰ πυροβολιστάς; Διὰ τί δὲν ἐρρόντισε νὰ ἔλθῃ ἑτοιμοπόλεμος τοὐλάχιστον ἡ νεωστὶ ἀγορασθεῖσα κανονοστοιχία; Διὰ τί παρημέλησε τὸ ὅπλον τοῦτο καὶ κατέστησαν αὐτὸ ἀπόλεμον δι' ἔλλειψιν ἵππων καὶ πολεμεφοδίων, τῶν ὑπαρχόντων μὴ ἐξαρκούντων οὔτε διὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξάσκησιν οὔτε διὰ τὰ προμνησθέντα εἰσέτι πυροβόλα, καὶ τοι ἄχρηστα;

ε) Διὰ τί ἀφῆκε τὸ Κράτος χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν πυρίτιδα πυροβόλων καὶ ὅπλων, καὶ διὰ τί δὲν ἐρρόντισε νὰ ἔχῃ τὸ Κράτος νίτρον πρὸς κατασκευὴν πυρίτιδος, καὶ ταῦτα, ἐνῷ γίνονται πρὸ πολλοῦ μεγάλαι ἑτοιμασίαι πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς δυνατὸν νὰ παρασυρθῶμεν εἴτε ἄκοντες εἴτε διὰ μεγάλα τοῦ Κράτους συμφέροντα;

Φέρων δὲ καὶ δευτέραν ἐπερώτησιν, προσκαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν ν' ἀπολογηθῇ·

α) Διὰ τί, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ΣΝΕ. τῆς **16** Ὀκτωβρίου **1853**, ἐξώδευσε τὸ ὑπουργεῖον **400,000** δραχμῶν δι' ἀγορὰν ὅπλων ἐκ τοῦ γενικοῦ ταμείου, ἐν ᾧ ὥφειλε νὰ ἐξοδεύσῃ αὐτὰς διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὅπλων καθ' ὅσον ἤθελον εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ τοῦ πολέμου τοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας ὑπάρχοντος;

β') Διὰ τί, ἀφοῦ ἐξωδεύθησαν αἱ χορηγηθεῖσαι διὰ τοῦ νόμου τούτου **400,000** δραχμῶν, πωλεῖται σήμερον καὶ τὸ ὑλικὸν καὶ ἐξοδεύονται τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα χωρὶς νέον νόμον ἢ συγκατάθεσιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν;

Γ'. *Ἐπερώτησις*

Διὰ τί ἐπληρώθησαν εἰς τὸν Κ. Βερνάου, ἔμπορον, **1000** δρ. ἀπὸ τὸ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, ὡς ἀποζημίωσις διὰ τὰς τσόχας, τὰς ὁποίας ἔφερε διὰ νὰ πωλήσῃ ὄφθεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκάησαν εἰς Πειραιᾶ, ἐνῷ εἰς οὐδένα τῶν πολλῶν ἐμπόρων, τῶν ὁποίων τὰ ἐμπορεύματα κατεκάησαν εἰς τὸ πυρποληθὲν τελωνιακὸν κατάστημα Πειραιῶς, ἐδόθη οὐδεμία ἀποζημίωσις;

Δ'. *Ἐπερώτησις*

Διὰ τί διατηρεῖ καὶ μισθοδοτεῖ ἄνευ θέσεως ἕνα ἀντισυνταγματάρχην τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν; Διὰ τί διατηρεῖ ἐναντίον

τῶν ἄρθρων **21** καὶ **24** τοῦ ἀπὸ **9|21** Ἰουνίου **1843** νόμου καὶ ἐναντίον τοῦ ἀπὸ **21** Ἰουνίου (**3** Ἰουλίου) διατάγματος τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς μὴ νενομοθετημένας θέσεις·

2 λοχαγοὺς εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν·

1 λοχαγὸν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Πειραιῶς·

1 λοχαγὸν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Βονίτσης·

1 ὕλαρχον εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπάκτου·

1 ἀντισυνταγματάρχην εἰς Ῥίον, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἦναι λοχαγός.

1 εἰς Ἀθήνας, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ εἶναι ταγματάρχης·

1 εἰς Ναύπλιον, ἐνῷ ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ εἶναι ταγματάρχης.

1 συνταγματάρχην εἰς Πύλον, ἐνῷ δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι παρὰ ὁ διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος·

1 ἀντισυνταγματάρχην εἰς Λαμίαν·

1 ταγματάρχην εἰς Χαλκίδα, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα τοῦ φρουράρχου οἱ φρουροῦντες σωματάρχαι·

1 ταγματάρχην εἰς Παλαμήδιον, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ εἶναι λοχαγός;

Ε'. *Ἐπερώτησις*

Διὰ τί ἐσχημάτισεν ἀρχηγεῖον μηχανικοῦ καὶ δέκα ἀντὶ τριῶν τὰς διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ, καὶ ἔθεσε πλέον τῶν **30** ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τούτου εἰς θέσεις ἄνευ νόμου;

Ϛ'. *Ἐπερώτησις*

Διὰ τί, κατὰ παράβασιν τοῦ καταστατικοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τῆς οἰκονομίας ἀπὸ **14** Ὀκτωβρίου **1852**, ἐπροβίβασε, διατηρεῖ καὶ μισθοδοτεῖ εἰς μὴ νενομοθετημένας θέσεις·

2 ὑπεπιμελητάς·

5 ἐπικαταλυματίας α. καὶ β'. τάξεως, καὶ

3 Καταλυματίας α. τάξεως;

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο σεβόμενος τοὺς νόμους καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ἐπροσπάθησε νὰ στηρίζῃ πάντοτε τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν κειμένων νόμων οὐχὶ μόνον τώρα ὡς ὑπουργός, ἀλλὰ καὶ ὡς τμηματάρχης ἐπὶ **18** ἔτη διεξάγων τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· διὰ τοῦτο εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνασκευάσῃ ἀμέσως ὅλας τὰς αἰτιάσεις τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος, καὶ θέλει ἀποδείξει πασιφανῶς ὅτι αἱ πράξεις του στηρίζονται εἰς τὴν νομιμότητα, καὶ μόνον ἄπειροι καὶ ἄπιστοι ὑπάλληλοι ἠδύναντο νὰ ἐκλάβωσιν αὐτὰς ὡς παρανομίας. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς ἔφερε διὰ μιᾶς ὁλόκληρον συνταγὴν κατηγοριῶν καὶ αἰτιάσεων, διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅλας καὶ φέρῃ πρὸς ἀπόδειξιν πράγματα, ἔχει βεβαίως ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ πρέπει νὰ τῷ δοθῇ

πρὸς τοῦτο καιρὸς ὀλίγων ἡμερῶν, τῷ ἀποστολῇ δὲ συγχρόνως ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς κατηγορίας.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι, ἂν ἡ φράσις εἶναι σαφὴς καὶ ἄπιστοι ὑπάλληλοι» ἀφορᾷ πάντα ἄλλον ἢ τὸν βουλευτὴν Γόρτυνος, δὲν ἔχει τίποτε νὰ εἴπῃ· ἂν δ' ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐνώπιον τὸν ῥηθέντα βουλευτὴν, τότε δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ οὗτος ὑπάλληλος, διότι ὁμιλεῖ οὐχὶ ὡς ὑπάλληλος ἀλλ' ὡς βουλευτής· ὁ πρόεδρος παρετήρησε, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν, ὅτι θέλει συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις ὅταν ὁ Κ. ὑπουργὸς ἑτοιμασθῇ καὶ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸ προεδρεῖον.

Συμφωνησάσης δὲ τῆς Βουλῆς, ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἀφορᾷ τὸν Κ. ὑπουργὸν μόνον, οὔτε τὸν ἐπερωτήσαντα βουλευτὴν, ἀλλ' ἅπαντας συνάμα τοὺς βουλευτὰς ὡς μέλλοντας νὰ ἀποφανθῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ κατηγορίαι εἶναι πολλαὶ καὶ ἐξετέθησαν ἐν βραχυλογίᾳ, προτείνει νὰ τυπωθῶσιν αὗται καὶ διανεμηθῶσιν αὔριον εἰς τοὺς βουλευτὰς ἵνα δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν τὰς κρίσεις μας ἐπ' αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τινῶν διϊσχυρισθέντων ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ ἐκτύπωσις, καθ' ὅσον οὐδέποτε ἐδημοσιεύθησαν ἐπερωτήσεις καὶ ὑπάρχουσι τὰ πρακτικὰ, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συμβουλευθῶσιν οἱ βουλόμενοι· τῶν δὲ ὑποστηριζόντων ὅτι δὲν ζητεῖται ἡ δημοσίευσις τῶν ἐπερωτήσεων, ἀλλ' ἡ τύπωσις τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν βουλευτῶν, καθ' ὅσον εἶναι πολλὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς κατηγορίας καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὰ ἐνθυμῆται, τὰ δὲ πρακτικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι τυπωμένα ἐντὸς τῆς αὔριον, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ κανονισμός· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι, ἂν καὶ μέχρι τοῦδε οὐδέποτε ἐτυπώθησαν τοιαῦται ἐπερωτήσεις, τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως δὲν εἶναι οὔτε ἐναντίος οὔτε ὑπὲρ τῆς γενομένης προτάσεως, καὶ ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἂν παραδέχηται νὰ τυπωθῶσιν ἢ ὄχι αἱ γενόμεναι ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος ἐπερωτήσεις, δὲν παρεδέχθη τὴν τύπωσιν αὐτῶν μὴ ἀναστᾶσα.

Προέβη εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 28,800 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Δεκιγάλαν καὶ Γ. Μαδεραχωρίτην, συνήχθη, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 28,800 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λευκᾶς Λόντος	Ν	Δύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σόλων Κρεστενίτης	
Π. Καμπάνης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Γ. Καΐρης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	
Δημήτριος Τσόκρης		Α. Δεκιγάλας	Ν
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Λορεντσιώδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Σκοῦρος	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Δημήτριος Νάκος	Ν	Α. Κοντόσταυλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Π. Τανταρίας	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἀνδρέας Σοφιανός	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Γ. Γιολδάσης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ν. Γρανίτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Βελῆς	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Σιρπάνος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Χ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	

Ν. Αειώπουλος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Π. Πατρινὸς	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος		Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Α. Μαυροειδὴς		Ἠλίας Καράπαυλος	Ν
Α. Τσάκας	Ν	Γεώργιος Μπάστας	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Γ. Νικολάου	
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Κωνστ. Πλατύς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	
Σ. Βαρότσης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Μ. Μιχαλόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ν. Καναβὸς	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Γεώργιος Ἰατρός		Κυριάκος Δουζίνας	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Στ. Καπετανάκης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	Ν
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς		Ἀναγν. Μάντσαρης.	
Ν. Πανουριᾶς			

Δεκτοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐπανελήφθη καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου

ἡ αὐτὴ ψηφοφορία, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον ἐπίσης διὰ ψήφων **72**, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Συνεπείᾳ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ. νόμου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἴκοσιν ὀκτὼ χιλιάδων ὀκτακοσίων ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου **1** τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ **1859** ἔτος ὡς ἑξῆς·

Κεφ. 1.	Ἄρθρον Α.	Δραχ.	**21600**
» »	» Γ'.	»	**7200**
	Τὸ ὅλον Δραχ.		**28800.**

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **3** Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 18 Φεβρουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε τὸ ἀ. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Α. Κοντόσταυλον, γραμματέα δὲ τὸν Ἰω. Σκαβέντσον καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως ὑποτελωνείων τινῶν τὸν Α. Βιλαέτην· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ διαφόρων πιστώσεων ἐκ δραχ. **967,446:16** τὸν Θ. Τσαννετάκην καὶ μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸν Δ. Καλογερόπουλον.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Μιχ. Μιχαλόπουλον ἐχορηγήθη, εἰς μὲν τὸν πρῶτον μηνιαία, εἰς δὲ τὸν δεύτερον δεκαπενθήμερος ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας γενομένης ἐπερωτήσεως,

παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι καταρτισθείσης ἤδη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνάγκη νὰ λάβῃ αὐτὴ ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς εὑρισκομένας ἀναφορὰς καὶ φέρῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔκθεσίν της.

Τῆς δὲ Βουλῆς συμφωνησάσης μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ προέδρου· ἠρώτησέ τις τί γίνεται ἡ τῶν ἀπολογισμῶν ἐξέλεγξις, τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, τὸ ὁποῖον παραμελοῦντες φαινόμεθα ἀνάξιοι τῆς ἀποστολῆς μας καὶ καθιστῶμεν περιττὴν καὶ ἄσκοπον τὴν πρὸς ὕπαρξιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων δαπάνην τῶν λαῶν. Ὁ δὲ πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι τετάρτην προχθὲς φορὰν παρεκάλεσε τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθὲν καὶ ἑτοιμασθὲν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ δωμάτιον καὶ ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη εἰσέτι.

Παρετήρησέ τις ὅτι στερεότυπον πλέον κατήντησε τὸ νὰ ἐρωτῶμεν συνεχῶς τί γίνεται ἐπὶ τριῶν ἀντικειμένων, χωρὶς τέλος πάντων νὰ ἐρχώμεθα καὶ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα εἶναι τὸ περὶ ἀπολογισμοῦ, τὸ περὶ ἀναφορῶν καὶ τὸ περὶ ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοσοῦτον συχνὰ ἐπανερχόμεθα, ἐρωτῶντες τί γίνεται ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἢ ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἀρκούμενοι τελευταῖον εἰς ἁπλᾶς συστάσεις. Τοῦτο βεβαίως οὐδόλως συνᾴδει πρὸς τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν καὶ εὐλόγως δύνανται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀφορμὴν τῆς βραδυπορίας τῶν ἐργασιῶν μας χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ δικαιολογηθῶμεν, ἀφ' οὗ δύω ἤδη ἔτη παρῆλθον, ἀφότου μᾶς ὑπεβλήθησαν τοσοῦτων ἐτῶν οἱ ἀπολογισμοὶ χωρὶς ἡμεῖς νὰ ἀρχίσωμεν κἂν τὴν ἐξέλεγξιν.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπῆς ὅτι ἠναγκασμένος νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἑαυτόν του, παρατηρεῖ ὅτι, μετὰ τὴν προσθήκην τῶν τεσσάρων μελῶν, δυστυχῶς εἴτε διὰ λόγους ἀσθενείας μελῶν τινων, εἴτε δι' ἄλλας ἀφορμὰς ἀνωτέρας τῆς θελήσεώς των, δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ συνέλθωσι τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐπιτροπὴν μέλη διὰ νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου των. Διαβεβαιοῖ δὲ τὴν Βουλὴν ὅτι ὡς οἱ προαγορεύσαντες οὕτω καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συναισθάνονται τὸ καθῆκόν των καὶ ἅμα ἡ ὑγεία των τοῖς τὸ ἐπιτρέψει οὐδεμίαν ἔχουσι δυσκολίαν νὰ προβῶσιν εἰς τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ἔργον. Ἄλλως ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν ἄλλης ἐπιτροπῆς ἵνα μὴ παρεμποδίζηται ἡ ἔναρξις καὶ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας ὅτι σκοπὸν βεβαίως δὲν εἶχε νὰ προσβάλῃ διὰ τῆς ἐρωτήσεώς του οὐδένα καὶ μάλιστα τὸν προαγορεύσαντα, τὸν ὁποῖον καὶ σέβεται καὶ τιμᾷ, οὐδ' ἀπαιτεῖ καὶ τοι ἀσθενοῦντα νὰ συνέλθωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐργασθῶσιν. Οὐχ ἧττον ὅμως νομίζει ὅτι ἄνευ ἰσχυρῶν λόγων, οἵτινες βεβαίως δὲν δύνανται νὰ ἦναι διαρκεῖς, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει πλέον νὰ ἐπιληφθῇ δραστηρίως τοῦ ἔργου της.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς συμφωνούσης μετὰ τοῦ ἀνωτέρω συμπεράσματος· λαβών τις τὴν ἄδειαν τοῦ Σώματος, ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ Κ. Πολυζωΐδου, ἐπαναλαμβάναντος τὴν περὶ συνδρομῆς τῆς Βουλῆς εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα συγγράμματα αἴτησίν του, προσθεὶς ὅτι καὶ ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ συγγραφέως, ἐγγυῶνται περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου, καὶ ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἐσχάτως συνέδραμε τὴν ἔκδοσιν ἑτέρου συγγράμματος, θεωρεῖ δίκαιον, πρὶν εἰσέτι ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς βουλευτοῦ, νὰ συνδράμῃ ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Πολυζωΐδου ἐκδοθέντα τρία συγγράμματα διὰ χιλίων δραχμῶν, λαμβάνουσα ἀνάλογον ἀριθμὸν σωμάτων.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι τὸ ζήτημα ἂν ἡ Βουλὴ δύναται ἢ ὄχι νὰ ἐξακολουθήσῃ χορηγοῦσα τὴν συνδρομήν της εἰς τὴν ἔκδοσιν συγγραμμάτων εἶναι ἀρκετὰ σπουδαῖον καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ συζητήσῃ τὸ ἀντικείμενον καὶ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ἐπ' αὐτοῦ. Οὐχ ἧττον ὅμως ἀνεξαρτήτως τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ἡ Βουλὴ δύναται σήμερον ἐκτιμῶσα καὶ τὸ εἶδος τῶν συγγραμμάτων καὶ τὸν συγγραφέα νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι προτίθεται οὐδεμίαν νὰ κάμῃ πληρωμὴν πλέον ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων, ἂν πρῶτον ἡ Βουλὴ δὲν ἐλθῇ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος λύσιν· ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι οὐδέποτε ἐπίστευε ν' ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὃν ἄλλως τιμᾷ, ὅτι δὲν θέλει ἐκτελέσει μίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ νὰ φαίνηται οὕτως ἀντιφάσκων πρὸς ὅσα ἄλλοτε ὑπεστήριζεν ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, προκειμένου περὶ ἐκδόσεως μιᾶς ἐφημερίδος, ἐν ᾗ νὰ καταχωρῶνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Σώματος, ὅτε ποιῶν χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του, ἐπέμενεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἐφημερίδος καὶ εὐλόγως τότε ἀπεκάλει ἑαυτὸν ἄνθρωπον τοῦ λαοῦ.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου ὅτι καλὸν εἶναι ν' ἀναβάλῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασίν της μεχρισοῦ ἔλθῃ εἰς μίαν ὁριστικὴν τοῦ ζητήματος λύσιν· ἡ Βουλὴ συμφωνοῦσα μετὰ τῆς γνώμης τοῦ προέδρου, προσδιώρισεν ὡς ἡμέραν συζητήσεως πρὸς λύσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος τὴν καθαρὰν Πέμπτην.

Λαβὼν εἶτα τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν περὶ γεωργίας ἀπευθύνας βουλευτὴς Ἠλείας ἐξέθηκεν ὅτι εἴς τινα προηγηθεῖσαν συνεδρίασιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μίαν ἐπερώτησίν του, ἀποβλέπουσαν τὴν κατάστασιν τῆς γεωργίας, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ ἔθνος αὐτὸ ἐπρονόησε καὶ ἔθεσεν ὅρον τινὰ ἐν τῷ Συντάγματι. Ἡ γεωργία ἐν Ἑλλάδι περιλαμβάνει τὸ πλεῖστον τοῦ ἔθνους καὶ ἐξ αὐτῆς ποριζόμεθα τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς μας. Διὰ τοῦτο μόλις ἐγκατασταθείσης τῆς Βασιλείας, ἡ ἀντιβασιλεία ἐφρόντισε νὰ συστήσῃ συμβούλιον τῆς δημοσίου οἰκονομίας πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἔφερε πρὸ μικροῦ νομοσχέδιον ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν αὐτὸν τί ἔπραξεν ἡ κυβέρνησις καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν διάστημα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀπέτεινε μίαν γενικὴν ἐπερώτησιν τί ἔγεινεν ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἀπὸ τοῦ **1833**. Τοιαύτη οὖσα ἡ ἐπερώτησις παρέχει βεβαίως αὐτῷ δυσκολίας εἰς τὸ ν' ἀναμνησθῇ ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ **1833** γενομένων καὶ μολαταῦτα ἔρχεται νὰ εἴπῃ ὅσα τοὐλάχιστον αὐτὸς ἐνθυμεῖται. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει ἐκθέσει ποῖα τὰ εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας συντελοῦντα στοιχεῖα καὶ τί πρὸς ἀπόκτησιν τῶν στοιχείων αὐτῶν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις. Καὶ α) διὰ νὰ ὑπάρξῃ γεωργία ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ γεωργὸς γῆν ἰδιόκτητον καὶ β') πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς ἀπαιτοῦνται κεφάλαια. Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσι ταῦτα μόνα. Πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας ἀπαιτοῦνται γνώσεις γεωργικαί, ἀπαιτοῦνται ἀγοραὶ πρὸς κατανάλωσιν τῶν προϊόντων καὶ τελευταῖον ἀπαιτεῖται νὰ εἴμεθα ἀσφαλεῖς ὅτι θέλομεν ἀπολαύσει τοὺς καρποὺς τοῦ κόπου μας, ἀπαιτεῖται δηλ. δημόσιος ἀσφάλεια, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν εἶδος βιομηχανίας δύναται νὰ προοδεύσῃ. Τί λοιπὸν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων; Καὶ πρῶτον τί ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν; Μόλις ἐγκατεστάθη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως, πρώτη αὐτῆς φροντὶς ὑπῆρξεν ἡ ἀποκατάστασις

τῆς δημοσίας τάξεως καὶ χάρις εἰς τὰς εἰρηνικὰς διαθέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἡ δημοσία τάξις ἀπεκατέστη, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐφρόντισεν ἀμέσως νὰ διοργανίσῃ τὰ δικαστήρια, νὰ συντάξῃ ποινικὴν νομοθεσίαν καὶ ἐν γένει νὰ καταρτίσῃ πᾶν ὅ,τι ἀπῃτεῖτο πρὸς τιμωρίαν καὶ κατάπαυσιν τῶν ἐγκλημάτων. Ἀλλὰ καὶ τοι ἀποκατασταθείσης τῆς δημοσίας τάξεως, ἡ λῃστεία ἤρχισε νὰ μαστίζῃ τὸ Κράτος καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, εἰς ταύτην ἐπακουμβοῦντες διαφόρους ἔρριπτον κατὰ τοῦ ἔθνους μομφὰς καὶ ὀλέθρια κατ' αὐτοῦ ἐξέφεραν συμπεράσματα. Ἡ Κυβέρνησις ἀπείρους κατέβαλε προσπαθείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ καὶ ἤδη ἡ ἐντελὴς τῆς λῃστείας καταστροφὴ ἔσεψε τοὺς κόπους καὶ τὰς προσπαθείας της, ἡ δὲ δημόσιος ἀσφάλεια ἀπεκατέστη εὐτυχῶς καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἀπαιτεῖται, εἴπομεν, νὰ ἔχωσιν οἱ γεωργοὶ γῆν ἰδιόκτητον. Τί λοιπὸν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ; Γνωρίζετε πάντες τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἐξέδωκε διὰ τὴν διανομὴν τῆς ἐθν. γῆς. Ἐξέδωκε κατὰ τὸ **1835** τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, ὅστις ὅμως ἀπέτυχε δυστυχῶς τοῦ προορισμοῦ του. Ἡ ἄκρατος ἐπιθυμία τοῦ Ἕλληνος πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν ἐπέφερε τὸν ὑπερβολικὸν συναγωνισμὸν καὶ ὁ συναγωνισμὸς οὗτος κατέστησε καταθλιπτικὸν τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τοῦτο, ἔσπευσε ν' ἀφαιρέσῃ τὸ καταθλιπτικὸν αὐτὸ μέρος, ἐλαττώσασα ὅσον ἠδύνατο διὰ τοῦ νόμου τοῦ **1854** τὸ ποσὸν τοῦ χρέους τῶν προικοδοτηθέντων. Μετὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον ἐξεδόθη ὁ περὶ φαλαγγικῶν γραμματίων ὡς καὶ ἄλλοι νόμοι ἀφορῶντες προικίσεις καὶ οὕτως ἐξεπληρώθη κατὰ μέγα μέρος τὸ πρῶτον προσὸν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας. Ὑπάρχουσι βεβαίως εἰσέτι ἄπειραι ἐθνικαὶ γαῖαι, αἵτινες ἐνόσῳ μένουσιν ἀδιάθετοι, φέρουσι ζημίαν εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλ' αἱ γαῖαι αὗται εἰσὶ βεβαρυμέναι καὶ μὲ τὸ ἐξωτερικὸν χρέος καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς ἀπαλλοτριώσωμεν χωρὶς συγχρόνως νὰ προνοήσωμεν καὶ διὰ τὴν τοῦ χρέους ἐξάλειψιν. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις ἐνασχολεῖται καὶ εἰς τὴν σύνταξιν νόμου διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν φθαρτῶν κτημάτων.

Ἀλλὰ τί ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἀντικείμενον, τὰ κεφάλαια; Ἐξέδωκε πρῶτον τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δημοσίαν πίστιν καὶ διευκολύνῃ οὕτω τὴν διάδοσιν τῶν κεφαλαίων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἤρκει· ἔπρεπε νὰ ἦναι γνωστὸν ὅτι ὁ ὑποθηκεύων τὸ κτῆμα,

εἶναι καὶ ὁ ἀληθὴς αὐτοῦ ἰδιοκτήτης. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Κυβέρνησις συνέταξε διαφόρους νόμους ὡς ἐκεῖνον τοῦ 1838. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου, παρετηρήθη ὅτι ἡ παραγραφὴ περιωρίζετο κατ' αὐτὸν εἰς ἓν μόνον ἔτος καὶ οὕτως ἐκινδύνευον πολλοὶ νὰ στερηθῶσιν ἀδίκως τῆς περιουσίας των καὶ μάλιστα τὸ δημόσιον καὶ διὰ τοῦτο ἂν καὶ ἐξεδόθη ὁ νόμος, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν θέσῃ εἰς ἐνέργειαν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχε καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἡ αὐτὴ ἔλλειψις, παρετηρήσαμεν ὅτι πρὸς διόρθωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης παρεδέχθησαν τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐγγράφηται εἰς ἐπίτηδες βιβλίον ἡ γενομένη μεταβίβασις ἑνὸς κτήματος ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο πρόσωπον καὶ οὕτω διὰ τοῦ μέτρου τούτου μετὰ πεντήκοντα ἔτη θέλουν εἶσθαι γνωστοὶ οἱ ἀληθεῖς ἰδιοκτῆται. Τὸ μέτρον τοῦτο παρεδέχθημεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ νόμου τῆς μεταγραφῆς. Ἐκτὸς τῶν δύω αὐτῶν νόμων ἡ Κυβέρνησις ἐσύστησε καὶ Τράπεζαν, τῆς ὁποίας τὰ πλειότερα κεφάλαια προσδιώρισε διὰ τὴν γεωργίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ὑπάρχοντα κεφάλαια δὲν ἤρκουν, ἔσπευσε νὰ φέρῃ εἰς τὰς Βουλὰς νέον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον μετὰ μικρὸν θέλετε ἐπιψηφίσει.

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν γεωργικῶν γνώσεων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαδόσεως τῶν γεωργικῶν αὐτῶν γνώσεων ἡ Κυβέρνησις συνέστησε τὸ ἐν Τυρινθι γεωργικὸν σχολεῖον, διευθυντὴν τοῦ ὁποίου διώρισεν ἕνα νέον Ἕλληνα, σπουδάσαντα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐφωδιασμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα διπλώματα, προσλαβοῦσα καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν ὑποτρόφων διὰ νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν ἀπόκτησιν γεωργικῶν γνώσεων. Μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ χρόνου παράπονα ἠγέρθησαν, ὅτι τὸ κατάστημα αὐτὸ δὲν ἀπέφερε τοὺς προσδοκωμένους καρποὺς καὶ μολονότι τοιαῦτα καταστήματα δὲν φέρουσι ταχέα ἀποτελέσματα, ἡ Κυβέρνησις πρὸς κατάπαυσιν τῶν παραπόνων, βλέπουσα ὅτι ἐξακολουθοῦμεν νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ ἀπηρχαιωμένον ἐκεῖνο ἄροτρον καὶ ὅτι τὸ θεωρητικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον παρεδέχθη τὸ κατάστημα, δὲν ἦτο τὸ καταλληλον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐφρόντισεμεν νὰ μεταβάλωμεν τὸν χαρακτῆρα τοῦ σχολείου ἀπὸ θεωρητικοῦ εἰς πρακτικόν, ἀπεστείλαμεν δὲ καὶ εἰς Εὐρώπην νέους ἐπίτηδες πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν γνώσεων. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν γεωργῶν ἔχομεν ἐνταῦθα καὶ ἐν δενδροκομεῖον, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἡ χρησιμότης ἑκάστου δένδρου, διαδίδει ταῦτα ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιεικέστερα, ὡς ἐπίσης καὶ διαφόρων εἰδῶν σπόρους.

Ἀλλὰ τί ἐπράξαμεν ὡς πρὸς τὰς ἀγοράς; Ἐν πρώτοις συνήψαμεν συνθήκας μὲ διάφορα εὐρωπαϊκὰ Κράτη πρὸς ἐπιτυχίαν ἐλαττώσεως τῶν τελωνιακῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ ἀληθῶς διὰ τῶν συνθηκῶν αὐτῶν κατωρθώσαμεν νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐπαισθητῶς τὰ ὑπερβολικὰ τέλη καὶ σήμερον ἐνασχολούμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τοιαύτην ἐλάττωσιν καὶ διὰ τὸ σημαντικώτερον προϊὸν τῆς Ἑλλάδος, τὴν σταφίδα, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ δὲν ἐπετύχαμεν μέχρι τοῦδε, ἐδόθησαν ὅμως ἡμῖν ὑποσχέσεις ὅτι ἐπὶ τέλους δὲν θέλουσι μείνει ἀτελεσφόρητοι αἱ προσπάθειαί μας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ οἶνοι εἶναι κατὰ δεύτερον λόγον τὸ σπουδαιότερον προϊὸν τῆς Ἑλλάδος, μέγα δὲ μέρος αὐτῶν καταναλίσκεται εἰς τὴν Ῥωσσίαν, τὸ δὲ ἐπιβαλλόμενον τέλος εἶναι ὄχι ἀσήμαντον, διὰ τοῦτο πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς σπουδαίαν μετὰ τοῦ ἐκεῖ πρέσβεώς της ἀλληλογραφίαν πρὸς ἐπιτυχίαν μιᾶς ἐλαττώσεως. Ἐπειδὴ δὲ ὤφειλε καὶ ἀπ' εὐθείας ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς γεωργίας, ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν ἠλάττωσε τὸν φόρον τῆς ἐξαγωγῆς, προβαίνουσα κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ἐντελῆ αὐτοῦ ἐξάλειψιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἂν καὶ τὸ δεκαδικὸν σύστημα τῆς φορολογίας ἡμῶν εἶναι τὸ δικαιότερον, ἐνυπάρχει ὅμως εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἡ ἀδικία, διότι δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ποιότης τῆς γῆς, ἐν ᾧ οἱ γεωπόνοι διαιροῦν τὰς γαίας ὡς πρὸς τὴν γονιμότητα εἰς δέκα καὶ δεκατέσσαρας τάξεις, ὑπάρχει δὲ ἄπειρος διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ κατωτάτης ποιότητος, ἡ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ ἔλθῃ διὰ μιᾶς εἰς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, περιωρίσθη εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ φέρῃ μίαν τινὰ θεραπείαν, ὡς τὰ περιβόλια, τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦ μερικοῦ αὐτοῦ μέτρου, δὲν ἐπῆλθεν ἡ δέουσα θεραπεία οὔτε ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας, οὔτε ἐπὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία μετεβλήθη, ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ παραδεχθῇ ἓν σύστημα φορολογικὸν ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ τὸ σύστημα τοῦτο θέλει σᾶς ὑποβληθῇ διὰ νόμου καὶ ἐντὸς, εἰ δυνατὸν, τῆς παρούσης συνόδου.

Ἐκθέσας λοιπὸν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας ἀπαιτούμενα στοιχεῖα καὶ τί ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις, διαβεβαιοῖ τελευταῖον τὴν Βουλὴν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλει παραλείψει τι, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς γεωργίας.

Ἀπήντησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ πραγμα-

τευθῇ περὶ ἑνὸς ζητήματος ἀφορῶντος αὐτὴν τὴν τοῦ ἔθνους ὕπαρξιν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν εἶχε σκοπὸν ν' ἀναπτυχθῇ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ θέσῃ ἄλλως τὸ θέμα παρ' ὅπως τὸ ἔθεσε. Διὰ νὰ ὑπάρξῃ γεωργία ἀπαιτοῦνται ἀληθῶς ὅσα ὁ προαγορεύσας ὑπουργὸς ἐξέθηκεν. Ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας εἴμεθα πάντες καὶ πάντες συνετελέσαμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα δὲν παύουσι μόναν διὰ τῆς τιμωρίας, οἱ φρόνιμοι κυβερνῆται φροντίζουν ν' ἀνεύρουν καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκλημάτων καὶ νὰ τὰς ἐξαλείφωσιν. Ὁ ἐκλογικὸς ἡμῶν νόμος, ὁ νόμος περὶ στρατολογίας καὶ ἄλλοι τινὲς κατεδικάσθησαν ὡς καταθλιπτικοί, δόντες πολλὰς πολλάκις ἀφορμὰς εἰς ἐγκλήματα καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις δυστυχῶς δὲν ἐφρόντισε νὰ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν δι' ἄλλων καταλληλοτέρων νόμων. Δὲν προτίθεται βεβαίως νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τοιούτων, ἀλλ' οὐχ ἧττον θέλει νὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ὅτι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς Ἕλληνες καὶ γνωρίζομεν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ αἰτίαι διὰ νὰ παύσῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνους τοὺς ἀληθεῖς κακούργους, τοὺς ὁποίους εἶναι ἑτοίμη ἡ κοινωνία νὰ τιμωρήσῃ.

Ἀπαιτεῖται, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, γῆ διὰ νὰ ὑπάρξῃ γεωργία. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ διανείμωσι τὴν ἐθνικὴν γῆν; Ἦτο τάχα ἀνάγκη νὰ παρέλθωσι τόσα ἔτη διὰ νὰ ἀνακαλύψωσι τὸ καταθλιπτικὸν τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου; διατί νὰ μὴ θεραπεύσωσιν ἐγκαίρως τὰς ἐλλείψεις τοῦ νόμου ἐκείνου; Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα, λέγουν, νὰ διαθέσωμεν τὴν ἐθνικὴν γῆν, διότι ἐσμὲν ὀφειλέται καὶ ἡ γῆ αὕτη εἶναι ὑπέγγυος. Τοιοῦτοι λόγοι δὲν ἔπρεπε, νομίζει, ν' ἀκούωνται ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, οὔτε νὰ προτείνηνται σήμερον μετὰ τριάκοντα ἔτη τὸ ἐξωτερικὸν χρέος ὡς πρόφασις διὰ τὴν μὴ διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς. Ἐπολλαπλασίασαν, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, τὰ κεφάλαια τῆς Τραπέζης χάριν τῆς γεωργίας. Ἀλλ' ἂς μᾶς εἴπῃ ὁ συνάδελφός μας βουλευτὴς Παρνασσίδος ἐὰν ἡ Τράπεζα δανείζῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες ἀναγκάζονται νὰ πληρώνωσι τόκον 90 τῆς 0|0, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ νομίσητε ὡς ὑπερβολὴν, διότι δυστυχῶς εἶναι μία ἀλήθεια λυπηρά. Πρὸς τί λοιπὸν καὶ αὐτὴ ἡ ἀνεξαρτησία ἡμῶν, ἡ διὰ τοσούτων ἀποκτηθεῖσα θυσιῶν, ἀφ' οὗ οὔτε περιουσίαν, οὔτε ἰδιοκτησίαν ἔχομεν;

Ἀπαιτοῦνται, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, γνώσεις γεωργικαὶ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔφερεν ἡ Κυβέρνησις ἕνα μαθητὴν, σπουδάσαντα ἐν Γαλλίᾳ καὶ τὸν διώρισε διευθυντὴν τοῦ καταστή-

ματος, ἀλλὰ τί πταίει ἡ Κυβέρνησις, ἀφοῦ σεῖς δὲν εἰσθε ἱκανοὶ νὰ σπουδάσητε; Ἔπρεπεν ὅμως ν' ἀφήσωσι νὰ παρέλθουν τριάκοντα ἔτη καὶ τότε νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας, ὅπερ παρεδέχθησαν, δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ, οὐδ' ἔφερε καρπόν; Δὲν βλέπετε ὅτι τὸ ἄροτρόν μας δὲν δύναται ν' ἀνασκάψῃ οὔτε τὴν λεπτοτέραν γῆν; διατί λοιπὸν νὰ μὴ μεταβάλωμεν τὸ ἄροτρον, ἀλλὰ νὰ ἐνασχολώμεθα εἰς τὴν διδασκαλίαν θεωριῶν; Οὔτε χθὲς ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Κ. ὑπουργὸς, οὔτε πρώτην φορὰν ἔγεινεν ὑπουργὸς καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἠγνόει τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας, ἥτις βεβαίως δὲν εἶχεν ἀνάγκην θεωρητικῶν, ἀλλὰ πρακτικῶν γνώσεων. Συνέπεσε πολλάκις νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ ἴδιος τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον μάλιστα ἔστειλεν ἰδίαις δαπάναις καὶ νέους διὰ νὰ σπουδάσωσι καὶ ἠξεύρει ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ πείρας, ὅτι οὐδεμία παρήχθη ὠφέλεια, οὔτε κἀμμία ἐγένετο πρόοδος τοῦ καταστήματος.

Ἀπαιτεῖται, λέγουσι, πρὸς τούτοις καὶ κατανάλωσις καὶ αὕτη ἀληθῶς εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταναλώσεως τῶν προϊόντων της ἡ Ἀγγλία ἀποστέλλει τρομερὸν στόλον εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς γῆς καὶ ὑποχρεοῖ τοὺς κατοίκους της νὰ δέχεται τὸ ὄπιόν της, τὰ μανταπολάμια της καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς προϊόντα. Τὸ αὐτὸ δὲ πράττουσι καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων μας ἔπρεπε πρὸ πάντων νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ἅτινα μᾶς ἀντιπροσωπεύουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰ ὁποῖα ὤφειλον νὰ ἐπιτηροῦν καὶ ἐνισχύουν τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων μας. Συνήψαμεν, λέγει ὁ ὑπουργὸς, συνθήκας, αἵτινες σκοπὸν εἶχον τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐπὶ τῶν προϊόντων μας τελῶν. Ἀλλ' αὐτὸς δὲν γνωρίζει εἰμὴ μίαν μόνον συνθήκην, αἱ δὲ κυβερνήσεις, νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ σταθμίζουν τ' ἀντικείμενα καὶ νὰ ἐνασχολῶνται ἐπ' αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας των. Ἂς εἰπῶμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι τῇ χαρίζομεν ὅλους τοὺς φόρους εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων της διὰ ν' ἀφήσῃ καὶ αὐτὴ ἐλευθέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος μας.

Εἶπεν ὁ ὑπουργὸς ὅτι μετέβαλε τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐν Τίρινθι καταστήματος ἀπὸ θεωρητικοῦ εἰς πρακτικόν. Ἰδοὺ δὲ τί ἐξέθηκεν εἰς αὐτὸν ὁ νῦν διευθύνων τὸ κατάστημα εἷς τινα μετ' αὐτοῦ ὁμιλίαν, ἄνθρωπος ὅστις φαίνεται ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ πράξῃ κάτι τι ὑπὲρ τοῦ καταστήματος. Ἤλθομεν, τῷ εἶπε, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ Κ. Δανιὴλ εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ διὰ νὰ μισθοδοτώμεθα

μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐργασθῶμεν. Εὐχαριστοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκαμε προτίμησιν, ἀλλ' ἂν ἡ Κυβέρνησις περιορισθῇ εἰς ὅ,τι ἔπραξεν, ἐὰν δὲν μοὶ στείλῃ μαθητὰς εὐπειθεῖς καὶ διατεθειμένους νὰ σπουδάσωσι, σημαίνει ὅτι μ' ἔφερε διὰ νὰ μὲ μισθοδοτῇ ἄνευ σκοποῦ. Ἂς συστήσῃ ἡ Κυβέρνησις γεωργικὰ σχολεῖα, ἂς μοὶ χορηγήσῃ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα καὶ τότε σᾶς ὑπόσχομαι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν νὰ ἰδῆτε πραγματικὰς ὠφελείας, διότι ἡ Ἑλλὰς ὑπόσχεται παραγωγὴν, ἂν ὄχι ὡς ἐκείνην τῆς Γαλλίας, ὁμοίαν ὅμως μὲ τὴν τῶν Ἡγεμονιῶν καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἐνῷ συγχρόνως καὶ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἁρμοδιωτέρα τῆς τῶν Ἡγεμονιῶν πρὸς κατανάλωσιν.

Ὡς πόρισμα λοιπὸν τῆς ἐπερωτήσεώς του προτείνει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ ἑξῆς·

«Ἡ Βουλὴ γνωρίζουσα,

Ὅτι ἡ Ἑλλὰς πορίζεται σχεδὸν τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς της ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς γῆς·

Ὅτι ἡ γεωργία περιλαμβάνει τὸ ὅλον σχεδὸν τοῦ ἔθνους·

Ὅτι οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν φυτείαν καρποὶ, ἐξ ὧν πολλαὶ χιλιάδες κατοίκων πορίζοντας τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς των, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν, προερχομένης καὶ ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων μεγάλων φόρων εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς, δὲν πωλοῦνται ἐπωφελῶς καὶ ἴσως δὲν παρέχουν εἰς τοὺς κτηματίας οὔτε τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας·

Πεισθεῖσα δὲ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰς ἣν εὑρίσκεται θέσιν δύναται νὰ συναγωνισθῇ μὲ τὰ γειτονικὰ σιτηροφόρα Κράτη, βοηθουμένης καὶ βετιουμένης τῆς γεωργίας κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τρόπον·

Συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λάβῃ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, νὰ καταχτήσῃ ὅσον ἔνεστι τάχιον πρακτικὰ σχολεῖα τῆς γεωργίας εἰς τὰς εὐφορωτέρας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὅπως προληφθῇ πᾶσα ἐπαπειλουμένη βλάβη εἴς τε τὸ ἔθνος καὶ τὸ δημόσιον.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι δύω λέξεις ἔρχεται μόνον νὰ εἴπῃ ἀπαντῶν εἰς δύω φράσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ περὶ δημοσίας ἀσφαλείας. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτε ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέπτυσσε τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς κατάπαυσιν τῆς λῃστείας, ἀνεμνήσθη τοὺς ἰσχυροὺς καὶ εὐγλώττους λόγους τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, τοὺς ὁποίους ἐξέφερεν ἀπὸ τῆς ἕδρας του ὡς βουλευτὴς κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς εἰς τὸν

Β. λόγον ἀπαντήσεως ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου καὶ τοὺς ὁποίους ὑπομιμνήσκων ὑμῖν, παρατηρεῖ ὅτι «ἡ λῃστεία, δὲν θέλει ἐξαλειφθῆ, ἑνόσῳ ἡ Ἑλλὰς καταδικάζεται νὰ ἔχῃ ἀντὶ φυσικῶν τεχνικὰ ὅρια.»

Ὡς πρὸς δὲ τὸ πρῶτον εἶπεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς εἶναι ἀδύνατος, ἑνόσῳ τὸ ἔθνος ἐπιβαρύνεται μὲ χρέος ἐξωτερικόν. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἂς τῷ συγχωρήσῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ μὴ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς ἰδέας του, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἰδέας τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐπραγματοποιήθη ἐν μέρει διὰ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων καὶ ἄλλων ὁμοίων νόμων χωρὶς οὐδὲν ν' ἀπαντήσῃ πρόσκομμα. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχει σήμερον τὸ δημόσιον, θέλουν τὰς ἔχει οἱ ἰδιῶται μετὰ τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἐν ᾧ συγχρόνως θέλουν εὐτυχήσει καὶ οἱ πολῖται καὶ ὅταν ὁ λαὸς εὐτυχῇ, εὐτυχεῖ καὶ τὸ ἔθνος. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σκεφθῇ διὰ τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς ἵνα μὴ μένῃ ἄγονος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἡ ἐπερώτησις ἦτο γενικωτάτη καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ διέλθῃ ὅλα τὰ στοιχεῖα, ἅτινα συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Οὕτω δὲ θεωρήσας ὡς ἀναγκαῖον στοιχεῖον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας τὴν γῆν, ἐξέτασε τί ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς γεωργοὺς ἰδιοκτήτας. Εἰπὼν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, διότι εἶναι βεβαρυμένη μὲ ἓν ἐξωτερικὸν χρέος, ἐνόει ὅτι δὲν δύναται νὰ τὴν χαρίσῃ ὅπως καὶ εἰς ὅσους θέλει, χωρὶς πρῶτον νὰ πληρωθῇ τὸ βαρύνον τὴν γῆν αὐτὴν χρέος. Ἀλλὰ μᾶς εἶπεν ὁ προαγορεύσας ὅτι δυνάμεθα νὰ διορήσωμεν τὴν γῆν βεβαρυμένην μὲ τὸ χρέος· τοιοῦτον ὅμως δῶρον τὸ θεωρεῖ ὀλέθριον, καθ' ὅσον ὁ πολίτης, εἰς τὸν ὁποῖον θέλομεν δώσει τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι ἠναγκασμένος νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτὴν διὰ νὰ λάβῃ χρήματα πρὸς καλλιέργειαν. Ἀλλ' ὅταν ἡ γῆ εἶναι ἤδη βεβαρυμένη μὲ ἓν χρέος, δὲν θὰ δύναται νὰ λάβῃ ἐπ' αὐτῆς νέον δάνειον. Ὡς πρὸς δὲ τὰ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα ὁ προαγορεύσας ἐθεώρησεν ὡς μίαν πραγματοποίησιν τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἦτον ἐκπλήρωσις μιᾶς ἱερᾶς ὑποχρεώσεως τοῦ ἔθνους πρὸς τὰ λείψανα τοῦ ἀγῶνος, εἰς τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἕνα μισθὸν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔδωκε γαίας διὰ νὰ ὠφελήσῃ οὕτω καὶ τὴν γεωργίαν, καὶ ἑπομένως διὰ τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐχάρισε τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν ἔδωκεν ἀντὶ μετρη-

τῶν. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι, ἀναγκάζεται νὰ προσθέσῃ δύω λέξεις διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ἡ πρώτη ἀγόρευσίς του. Δωρεὰ ὁλεθρία, εἶπεν ὁ ὑπουργός, εἶναι ἡ δωρεὰ ἐκείνη, ἥτις δίδεται βεβαρυμένη μὲ ἕν χρέος, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις πρέπει πρῶτον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν τοῦ χρέους ἐξάλειψιν, καὶ ἀκολούθως νὰ προβῇ εἰς τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς. Ἀλλ' οὗτος δὲν ἐνόει νὰ δωρήσωμεν τὴν ἐθνικὴν γῆν κατὰ βούλησιν τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ δυνάμει νόμου καὶ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὐχὶ νὰ τὴν ἐκποιήσωμεν πρὸς ὄφελος ὀλίγων μόνον κεφαλαιούχων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι, δὲν ἐπιλαμβάνεται τοῦ κυρίου ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐπασχολεῖ σήμερον τὴν Βουλήν. Ὁ ὑπουργὸς ἐξέθηκεν ὅλα τὰ μέσα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις μετεχειρίσθη μέχρι τοῦδε πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, καὶ κατὰ τὴν ἰδέαν του ἡ Κυβέρνησις ἔπραξεν ὅ,τι ἠδύνατο, ἐπὶ τέλους δὲ ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι καὶ εἰς τὸ μέλλον καταδειχθῇ ἀναγκαῖον ὑπὲρ τῆς γεωργίας. Ἡ ὑπότχεσις αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ τὸν ἀναγκάζει νὰ τῷ ἐκφράσῃ τὴν ἐπὶ ταύτης γνώμην του. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἓν μέσον ἐξ ὅσων συντείνουν εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας εἶναι καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, καὶ διὰ τοῦτο σοφός τις Γάλλος παρωμοίασε τὸν φόρον μὲ μίαν λίμνην, τῆς ὁποίας, ἔλεγεν, ὅσον ὀλιγοστεύει τὸ ὕδωρ, τοσοῦτον ἀναφαίνονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μέρη γῆς πρὸς καλλιέργειαν. Αὐτὸς λοιπὸν ἤθελε περιορισθῇ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μόνον τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, καθόσον τὰ λοιπὰ κατορθοῦνται μόνα καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἴσως τῷ ἀντιταχθῇ ὅτι, ἐλαττόνοντες τὸν ἐπὶ τῆς γεωργίας φόρον, σμικρύνομεν τὰ ἔσοδά μας καὶ δὲν ἐπαρκοῦμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Εἰς τοῦτον ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ φόρου τῆς γεωργίας δύναται εὐκόλως ν' ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς ἴσης φορολογίας ἐφ' ὅλων τῶν ἀντικειμένων. Ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησε δικαιότατον τὸ δεκαδικὸν σύστημα τῆς φορολογίας, καὶ ἀληθῶς τοιοῦτον καὶ αὐτὸς τὸ θεωρεῖ· ἀλλὰ διὰ τί τότε εἰς τὰς οἰκοδομὰς νὰ ἐπιβάλλωμεν φόρον 4 μόνον τοῖς 0|0 ἀντὶ 10; Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐλαφρύνωμεν τὴν γεωργίαν ἀπὸ τὸν βαρύτατον φόρον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ὑποβεβλημένη, χωρὶς νὰ ἐλαττώσωμεν τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, αὐξάνοντες τὸν ἐπὶ τῶν

οἰκοδομῶν φόρον. Προτείνει λοιπὸν ὥστε ἡ Βουλὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ταύτην τὴν πρότασιν ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως καὶ προκειμένου ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι μόνον γεωργική, καθὼς οὔτε μόνον ναυτική, οὔτε μόνον βιομηχανική, ὡς ἐπίσης δὲν εἶναι μόνα τὰ γεωργικὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα θέλουν συντελέσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, ἀλλὰ καὶ τόσα ἄλλα μέσα, καὶ ἰδίως ἡ μεταρρύθμισις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι μετὰ μίαν τοιαύτην συζήτησιν ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν σύστασιν μόνον γεωργικῶν σχολείων, ἀλλὰ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον συντελεστικὸν εἰς τὴν τῆς γεωργίας ἀνάπτυξιν.

Προσέθηκέ τις ὅτι δὲν συμμερίζεται τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ὁ βουλευτὴς Ἠλείας ἐξέθηκεν εἰς τὸ πόρισμα τῆς ἀγορεύσεώς του, ὅτι ἡ γεωργία συμπεριλαμβάνει τὸ ὅλον τοῦ ἔθνους, διότι εἶναι δίκαιον ν' ἀφήσωμεν καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν μίαν γωνίαν, καὶ οὐχὶ νὰ τὴν θεωρῶμεν ὡς τεθνηκεῖαν.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, αὕτη ἐνυπάρχει εἰς τὸ θέμα τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας, διότι ἐν αὐτῷ ἡ Βουλὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν *ἐκτὸς τῶν λοιπῶν μέτρων* καὶ τὴν σύστασιν τῶν γεωργικῶν σχολείων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ παράπονον τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν, ἂν καὶ τὸ θέμα λέγει ὅτι ἡ γεωργία περιλαμβάνει *σχεδὸν* τὸ ὅλον τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχὶ ὅλον τὸ ἔθνος, μολαταῦτα διὰ νὰ ἐλλείψῃ πᾶσα ἐναντία ἰδέα, προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ὁλόκληρον τὸ προοίμιον τοῦ θέματος, καθ' ὅσον ἀντ' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν ὅλην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου γενομένην συζήτησιν καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν σύστασιν τῆς Βουλῆς τοῦ νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν μέτρων, ὡς ἐκείνου τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος καὶ ἄλλων, ταχεῖαν πρόνοιαν καὶ περὶ σχηματισμοῦ γεωργικῶν σχολείων εἰς τὰς εὐφορωτέρας τῶν ἐπαρχιῶν. Τὸ μέτρον δὲ τοῦτο διὰ μακρῶν ἐσύστησε καὶ πέρυσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ ἐκθέσει της ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπή.

Οὕτω δὲ συμφωνήσαντος καὶ τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ θέμα ὡς ἀκολούθως·

«Ἡ Βουλὴ συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν μέτρων, ἅτινα πρέπει νὰ λάβῃ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, καὶ τὴν ὅσον ἐνεστι τάχιον σύστασιν πρακτικῶν σχολείων τῆς γεωργίας εἰς τὰς εὐφορωτέρας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὅπως προληφθῇ πᾶσα βλάβη ἐπαπειλοῦσα τὸ ἔθνος καὶ τὸ δημόσιον.»

Ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 25 Φεβρουαρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρετήρησεν ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι εἶναι ἤδη ἕτοιμος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος ἐπερωτήσεις. Ἑπομένως νομίζει ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, δύναται νὰ προσέλθῃ αὔριον ὁ ὑπουργὸς καὶ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς, προσέθηκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος ἤρχισεν ἤδη τὴν διανομὴν τοῦ ἐκτυπωθέντος Α. τόμου τῶν Ἀρχείων τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέστειλεν ἀνὰ ἓν σῶμα καὶ εἰς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον καὶ τὴν Κυρίαν Ὑψηλάντου. Καὶ ὁ μὲν Κ. Μαυροκορδάτος ἐκφράζων δι' ἐγγράφου του τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλήν, ὑπόσχεται νὰ διερευνήσῃ τὰ ἔγγραφά του καὶ πέμψῃ πρὸς τὸ προεδρεῖον ὅσα ἔγγραφα εὕρῃ δυνάμενα ν' ἀποτελέσωσι μέρος τῆς δημοσιευομένης Συλλογῆς ἵνα τυπωθῶσιν εἰς τοὺς προσεχῶς ἐκδοθησομένους τόμους, ἡ δὲ Κυρία Ὑψηλάντου ἐκφράζει ἐπίσης τὰς εὐχαριστίας της.

Ἀκολούθως ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλε τὸ γ'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Σ. Βλάχον, καὶ γραμματέα τὸν Ἰω. Μωριάτην· εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 967,446:15 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τὸν Ἰω. Βύσταθίου, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ τελωνιακῶν μεταρρυθμίσεων τὸν Ἀντ. Ῥενουάρδον καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Β. Δημητρακόπουλον.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι σκοπὸν ἔχων νὰ κάμῃ ἐπερώτησιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ ἐνταῦθα ὅτι ὁ κλάδος οὗτος εἶναι ὁ οὐσιωδέστερος τῆς ἡμετέρας βιομηχανίας, πολὺ δὲ μᾶλλον ἀπέχει νὰ ἐξιστορήσῃ ὡς τετριμμένα τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἄθλα τοῦ ναυτικοῦ, τῶν ὁποίων τὴν δικαίωσιν ἀρίνει εἰς τὸν Θεόν. Περιορίζεται δὲ νὰ παρακαλέσῃ μόνον τὴν Βουλὴν ἵνα, προκειμένου νὰ κάμῃ ἐπερώτησιν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, συγκατατεθῇ νὰ προσέλθῃ εἰς ῥητὴν ἡμέραν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἢ μᾶλλον ὁλόκληρον τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διότι τὰ τοιαῦτα ζητήματα εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, κατὰ δὲ τὰ φαινόμενα πιστεύει ὅτι ἡ ναυτιλία μας θέλει ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ νὰ προσέλθωσιν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ ὅσον τάχιον, διότι ἐν τῇ ναυτιλίᾳ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ κατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἡμῶν ἀξιοπρέπεια.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προσέλθῃ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ἐρχομένην Δευτέραν.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν γενομένων εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐπερωτήσεων παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τῆς 26 Φεβρουαρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα γ'. ἑ. καὶ ς'. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως ὑποτελωνείων τινῶν τοὺς Ν. Καναβὸν, Α. Ζέρβαν καὶ Κ. Πονηρόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 967,446:46 τὸ μὲν ἑ. τὸν Γ. Γουλιμῆν, τὸ δὲ ς. τὸν Π. Τανταρίαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν γενομένων ἐπερωτήσεων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος, λαβὼν τὸν

λόγον ἐξέθηκεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας βουλευτὴς Γόρτυνος, ὅτι καλέσας ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργόν, διὰ νὰ πληροφορήσῃ αὐτὴν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ, τῶν φρουρίων, τοῦ ἐφοπλισμοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Κράτους εὑρισκομένου ὑλικοῦ τοῦ ἀναγκαιοῦντος πρὸς ἄμυναν, ἐννοεῖται ὅτι δὲν προτίθεται ἄλλο εἰμὴ ν' ἀποδείξῃ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρισκόμεθα στρατιωτικῶς ἐν ὥρᾳ, καθ' ἣν αἱ ἐπικράτειαι τῆς Εὐρώπης ἅπασαι, μικραί τε καὶ μεγάλαι, ὄχι μόνον πολλὰ λαμβάνουσιν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας των μέτρα, ἀλλὰ γιγαντιαίους ἐνεργοῦσιν ἐφοπλισμούς. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγγίζει ἀμέσως τὴν ἐθνικὴν ὕπαρξιν, ἐπειδὴ ὁ κίνδυνος μᾶς πλησιάζει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη συμφερόντων μεγάλων (τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον μας) δὲν δίδει καιρὸν ἅμα ἐπέλθῃ ἀπροσδοκήτως, ἐνόμισεν ὄχι μόνον συμφέρον ἀλλὰ καὶ καθῆκόν του νὰ σύρῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὸ κάλυμμα, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου κρύπτεται ἡ στρατιωτικὴ παραμέλησις τῆς πατρίδος, ὥστε καὶ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ἔθνος καὶ ὁ ἀνώτατος πρὸ πάντων ἄρχων νὰ γνωρίσωσι τὴν πικρὰν ταύτην ἀλήθειαν καὶ φροντίσωσι διὰ τῶν ὁποίων ἤθελον ἐγκρίνει μέσων νὰ πράξωσιν ὅ,τι αἱ περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀπαιτοῦσι σχετικῶς πρὸς τὰ μέσα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ παντὸς ἔθνους εἰς δύω διαιροῦνται διακεκριμένα μέρη, εἰς ἀμυντικὰς καὶ ἐπιθετικάς. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ ἀμυνόμενος στρατὸν καλῶς ὠργανισμένον, ἐξησκημένον καὶ κάλλιστα ὡπλισμένον· φρούρια συστηματικῶς ἐφωπλισμένα τοὐλάχιστον, ἀποθήκας ἐφωδιασμένας ἀπὸ πυρίτιδα, ὅπλα, σφαίρας, ὀβούζια, βόμβας, καψύλλια κλπ. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίστασιν, ἤτοι τὴν ἐπιθετικήν, ἀπαιτεῖται στρατὸς ἀνάλογος τοῦ σκοποῦ καὶ ὑλικὸν πολὺ εἰσέτι περισσότερον.

Διὰ τῶν ὀλίγων λέξεων, τὰς ὁποίας προεξέθεσεν εἰς τὴν Βουλήν, ἐννοεῖται τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον τὸν ὠδήγησε νὰ ζητήσῃ πληροφορίας τινὰς ἀπὸ τὸν ἐνώπιον ἡμῶν ὑπουργόν, καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι δι' ὀλίγου κόπου καὶ μικρᾶς ὑπομονῆς θέλει μάθει τὸ Σῶμα ὅ,τι καὶ νὰ φαντασθῇ δὲν δύναται περὶ τῆς ἀθλίας στρατιωτικῆς μας καταστάσεως, ἐνῷ τὸ 1/3 τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους ψηφίζομεν γενναίως διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ οὐδεμίαν τῶν αἰτήσεων αὐτοῦ

ἠρνήθημέν ποτε, ὥστε δὲν δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς βοήθειάν του δικαιολογημένην τινὰ ἐκ μέρους μας ἐναντίωσιν.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1859, δι' οὗ ζητεῖται νὰ κατακυρώσωμεν πίστωσιν ἐκ 450,000 δραχμῶν δι' ἀντικατάστασιν τῶν ὅπλων τοῦ στρατοῦ, ἤτοι 10,000 τουρεκίων, καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ πιστεύσητε ὅτι αὐτὰ εἶναι τὰ μόνα χρήματα τὰ ἐξοδευόμενα δι' ἀγορὰν ὅπλων ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὠργανίσθη ἐπὶ Βασιλείας ὁ τακτικός μας στρατός. Καὶ ὅμως, ἐκτὸς τῆς ἐτησίως χορηγουμένης διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης διὰ συντήρησιν τῶν ὅπλων τοῦ στρατοῦ καὶ ἀγορὰν νέων, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1853, πρὸ ἓξ μόλις ἐτῶν, ἐχορηγήσατε διὰ νόμου 400,000 ἔτι δραχμῶν δι' ἀγορὰν ὅπλων, καὶ ἐνῷ τὰ χρήματα ἐκεῖνα ἐδαπανήθησαν καὶ ἠγοράσθησαν ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1856—1857 ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ νῦν ὑπουργοῦ, ὄχι μόνον δὲν ἔχουσιν ὅπλα αἱ ἀποθῆκαι τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ὁ στρατὸς εἶναι ἄοπλος ἢ εἶναι ὡπλισμένος δι' ὅπλων ἀχρήστων, ὡς θέλει τὸ ἀποδείξει ἀμέσως, ἢ μᾶλλον τὸ ἀποδεικνύει ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς, διότι, ἐνῷ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1856 μέχρι σήμερον οὐδ' ἐπολεμήσαμεν, οὐδὲ χρῆσιν ἐκάμαμεν ἀνάλογον τῶν ὅπλων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀντέχωσι τοὐλάχιστον 40 ἔτη ὡς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐξαιτεῖται 450,000 δραχμῶν ὄχι διὰ ν' ἀγοράσῃ ὅπλα, τὰ ὁποῖα νὰ χρησιμεύσωσι δι' ἕνα ἐθνικὸν ὁπλισμὸν ἢ διὰ νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς κενὰς ἀποθήκας μας, ἀλλὰ διὰ νὰ ὁπλίσῃ ἐκ νέου τὸν στρατὸν, καὶ ἐκ τοῦ στρατοῦ μόνον τὸ πιζικὸν, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος πρὸ δύω χρόνων ὡπλισε διὰ τῶν ὑπαρχόντων ὅπλων, τὰ ὁποῖα σήμερον ἕνεκα τῆς βεβιασμένης ἐκείνης ἀγορᾶς, εἰς ἣν ἐδαπανήσαμεν 400,000 δραχμῶν, θέλομεν καταθέσει εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ σφυρηλατείου, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἁπλοῦς σίδηρος!

Ἐξ ὅσων προεξέθεσεν ἐν ὀλίγοις ἡ Βουλὴ βλέπει ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τοῦ στρατοῦ μας, ἂν καὶ πρὸ δύω ἐτῶν ἐξωδεύθησαν 400,000 δραχμῶν, ψηφισθεῖσαι τὸ 1853, εἶναι ἤδη ἄοπλον. Ἀλλ' ἂν τις ἐξ ὑμῶν ἔχῃ ἀκόμη τὴν ἐλαχίστην περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, ὁ ὑπουργὸς φέρει εἰς χεῖρας βεβαιοτάτην ἀπόδειξιν, τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐξετάσεως τῶν νεωστὶ ἀγορασθέντων ὅπλων, τὸ ὁποῖον συνέταξεν ἐν Ναυπλίῳ ἐπιστη-

μονική ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἀξιοτίμου ἀντισυνταγματάρχου, τοῦ πρώην διευθυντοῦ τοῦ ὁπλοστασίου, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι δίκαιον, ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς φρονεῖ ὅτι δὲν λέγει ἀλήθειαν, νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς βεβαίωσιν. Εἰς τοῦτο δὲ ἐξαιτεῖται νὰ ὑποχρεωθῇ.

Ἴσως νομίζετε ὅτι μόνον τὸ πεζικόν μας εἶναι σήμερον στρατὸς χωρὶς ὅπλα· κατὰ δυστυχίαν τὸ ἱππικόν μας ἔχει ὁπλισμὸν ἀθλιώτερον, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδείξει ἐν ὀλίγοις.

Τοῦ ἐλαφροῦ ἱππικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχομεν σήμερον, κυρίως τὰ ὅπλα εἶναι ἡ λόγχη, τὸ ξίφος, ἡ καραμπίνα καὶ τὸ πιστόλιον. Ἐκ τούτων κύρια ὅπλα εἰσὶν ἡ λόγχη καὶ τὸ ξίφος, διότι ἡ καραμπίνα καὶ τὸ πιστόλιον εἶναι, τὸ μὲν πρῶτον ἐκτάκτου χρήσεως, τὸ δὲ δεύτερον σπανιωτάτης. Καὶ περὶ μὲν τῆς λόγχης δὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ τίποτε, ἀλλὰ τὰ ξίφη τοῦ ἱππικοῦ, τὸ κύριον σχεδὸν ὅπλον τοῦ σώματος τούτου, ἐνῷ ἀποβαίνουσιν ἄχρηστα, εἶναι καὶ τοσαύτης διαστάσεως καὶ τοιούτου βάρους, ὥστε δὲν ἔχουσιν ἀναλογίαν τινὰ πρὸς ἄνδρας ἐλαφροῦ ἱππικοῦ, διότι ταῦτα εἶναι ξίφη τοῦ βαρέως ἱππικοῦ, οἱ ἄνδρες καὶ ἵπποι εἰσὶ πρώτου μεγέθους καὶ τῆς κραταιοτέρας δυνάμεως· διὰ τοῦτο δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ διμόχου ἐλαφροῦ ἱππικοῦ μας οὐδὲ ὡς ἔφιπποι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἕνεκα τοῦ ξίφους αὐτῶν, οὐδὲ ὡς πεζοὶ νὰ κινηθῶσιν ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ ξίφους ἐν ὥρᾳ καθ' ἣν ἤθελον ἀναγκασθῇ νὰ συναχθῶσι πεζοὶ διὰ νὰ διέλθωσι μέρη δύσιππα, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ κατεχόμενα, καὶ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ τηλεβόλα ὅπλα αὐτῶν· ἀλλὰ ποῖα ὅπλα; Ἀκούσατε! Ἡ καραμπίνα τοῦ ἱππικοῦ μας ἐκτὸς ὅτι εἶναι ἄχρηστος, εἶναι συνάμα διαφόρου ὁλκῆς ὡς πρὸς τὰ πιστόλια τοῦ ἱππικοῦ, τὰ ὁποῖα διαιροῦνται εἰς δύω πάλιν ὁλκάς, τουτέστι βαυαρικὰς τὸ ἥμισυ καὶ γαλλικὰς κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ, ὥστε ὁ ἱππεὺς ἐνῷ ἔχει μίαν πυριτοθήκην, πρέπει εἰς αὐτὴν νὰ ἔχῃ δύω τοὐλάχιστον εἰδῶν πυριτοβολάς, διότι αἱ τῶν καραμπινῶν δὲν εἰσέρχονται εἰς τὰ πιστόλια καὶ τ' ἀνάπαλιν· ὥστε ἐν ὥρᾳ μάχης ἢ ἐν καιρῷ νυκτὸς, καθ' ὅσον ὅλα πρέπει νὰ τὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, φαντασθῆτε ἂν δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τοιούτων ὅπλων, καὶ, τὸ χειρότερον, προσθέσατε ὅτι ἐκ τῶν ὅπλων τούτων τὰ βαυαρικὰ πιστόλια καὶ αἱ καραμπίναι ἐνεργοῦν διὰ πυρολίθων, τὰ δὲ γαλλικὰ πιστόλια διὰ καψυλλίων, ὥστε καὶ αἱ γομώσεις διαφέρουν κατὰ τὸ ποσὸν τῆς πυρίτιδος καὶ ἡ γέμισις ἀποβαίνει ἴδιον μέλημα τοῦ ἱππέως, ὅστις πρέπει νὰ χάνῃ πλειοτέραν ὥραν τακτοποιῶν τὰς ὀλίγας βολάς του καὶ γεμίζων παρὰ μαχόμενος. Μένει λοιπὸν πλέον ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὸ ὀλιγάριθμον ἱππικόν μας εἶναι ἄοπλον ἢ εἶναι ὡπλισμένον μὲ ὅπλα ἐλεεινῆς ἀχρηστίας; Ἀλλ' ὅ,τι μάλιστα πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ πάντα ἀγαπῶντα τὸν Σ. ἡμῶν Βασιλέα καὶ τὸ Ἔθνος συνίσταται εἰς τοῦτο. Τὰ γαλλικὰ πιστόλια, τὰ ὁποῖα ἔχει ἤδη τὸ ἱππικὸν, ἠγοράσθησαν καὶ διενεμήθησαν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ὅμως, ἐνῷ ἠγοράσθησαν ταῦτα ὡς νέα καὶ τοῦ νέου σχεδίου θεωροῦνται, εἶναι παλαιὰ ἐκ τῶν μεταποιημένων ἐν Γαλλίᾳ! Τοιαύτη δίδεται προσοχὴ εἰς τὰς προμηθείας τῶν ὅπλων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ ὅπλα τοῦ πεζικοῦ, καὶ τοι ἐσχάτως ἀγορασθέντα, εἶναι σήμερον ἄχρηστα. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ θέλῃ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῶν γαλλικῶν τούτων πιστολίων, ἂς προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ φέρῃ ἓν τοιοῦτον ἐνταῦθα, καὶ τότε ἀντ' αὐτοῦ θέλουν πείσει τὴν Βουλὴν τὰ πιστόλια, ὡς τὴν πείθουν τὰ τουφέκια τοῦ πεζικοῦ, τὰ ὁποῖα ἐνῷ διενεμήθησαν πρὸ δύω χρόνων, εἶναι καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ κηρύσσονται ἄχρηστα.

Πιστεύει ὅτι ἐκ τῶν ὀλίγων, τὰ ὁποῖα ἐξέθηκε περὶ καταστάσεως τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ, ἐνοήθη ἀρκετὰ ἡ στρατιωτικὴ, ὡς πρὸς τὸν ἐξοπλισμὸν, κατάστασις τῶν σωμάτων τούτων. Πιθανὸν ὅμως νὰ παρηγορηθῇ ἡ Βουλὴ πιστεύουσα ὅτι ἐνῷ ἔλαβε τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον νέαν πρόνοιαν περὶ ἀγορᾶς ὅπλων καὶ ἔλαβε καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα, ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν εἶσθαι ὡπλισμένοι ἀρκούντως καὶ ἐπομένως ὑπερήφανοι. Λυπεῖται ὅμως διότι δὲν δυνάμεθα νὰ γευθῶμεν οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὴν γλυκεῖαν ταύτην παρηγορίαν, διότι τὰ νέα ταῦτα ὅπλα, ἀφοῦ δὲν εἰξεύρομεν πότε θέλουν κατασκευασθῇ, δὲν γνωρίζομεν θετικῶς πότε θὰ φθάσωσι καὶ ἂν θὰ φθάσωσιν, ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν, ἐὰν ὁ ὑποβράζων ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολεμικὸς κρατὴρ ἐκραγῇ αἰφνιδίως, νὰ κατασχεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς γωνίαν τινὰ καθ' ὁδὸν, ὡς μᾶς συνέβη τοῦτο κατὰ τὸ **1854**, ὁπότε κατεσχέθησαν ἐν Μελίτῃ καὶ τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα παρακαίρως ἠγοράσαμεν καὶ ἄχρηστα εἶναι, ὥστε νὰ τ' ἀπορρίψωμεν σήμερον. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἔρθασαν ταῦτα αἰσίως καὶ ταχέως, θέλουσι μὲν ἐξοπλίσει τὸ πεζικὸν καὶ τὸ ἱππικὸν, ἀλλ' ἐρώδιον; . . . ἀλλὰ ὅπλα διὰ ν' αὐξήσωμεν τὸν στρατὸν, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη; ἀλλὰ ὅπλα διὰ νὰ ἐξοπλίσωμεν τὸ ἔθνος, ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ποῦ θέλομεν εὕρει; Εἰς τὰς

ἀποθήκας δὲν ἔχομεν, καὶ τὰ ἐθνικὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα τόσον ἐνδόξως κατέκτησαν οἱ ἀγωνισταὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων, τὰ ἐθνικὰ ἐκεῖνα τρόπαια, κατεστάθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄχρηστα ἐκ τῆς πολυκαιρίας. Ἀπόδειξιν τούτου φέρει τὴν ἐποχὴν τοῦ **1854**, καὶ τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν εὑρέθησαν οἱ περὶ τὰ ὅπλα τὰ μάλιστα ἀσχολούμενοι κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι, διὰ νὰ καταδιώξουν καὶ καταστρέψουν τὴν ἐξοντωθεῖσαν μάστιγα τῆς λαοῤῥόρου λῃστείας, ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἐχορήγησεν εἰς τοὺς πέριξ δήμους μέχρι Λεβαδείας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐπληροφορήθη ἀπὸ διαφόρους δημάρχους, οἵτινες ἐζήτησαν καὶ ν' ἀγοράσωσι τὰ ὅπλα ταῦτα πρὸς χρῆσιν τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν.

Ὅσα μέχρι τοῦδε ἐξέθεσεν ἀποβλέπουσι κυρίως τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ στρατοῦ μας, ἀλλὰ τὸν ἐξοπλισμὸν δι' ἐλαφρῶν ὅπλων, διότι ὡμίλησε μόνον περὶ τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ Ἱππικοῦ. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ προμήθεια τῶν ὅπλων ἐν εἰρηνικῇ ἐποχῇ ἀκόμη οὐδὲ δύσκολος εἶναι, ὅταν ὑπάρχωσι χρήματα, οὐδὲ μακροχρόνιος· εἰς ἐκτάκτους ὅμως περιστάσεις ὡς τὴν παροῦσαν δὲν δύναται νὰ ἀντείπῃ τις, ὅτι καὶ σήμερον δυνάμεθα νὰ πάθωμεν ὅ,τι καὶ κατὰ τὸ **1854**, τουτέστι καὶ ἅθλια πάλιν ν' ἀγοράσωμεν ὅπλα ὡς ἐκ τῆς βίας, καὶ ἀγορασθέντα νὰ γίνωσιν αἰχμάλωτα πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς χεῖράς μας, ὡς καὶ ἄλλοτε, καὶ διὰ τοῦτο κατακρίνει ἔτι μᾶλλον τὸν ὑπουργόν, διότι ἀφοῦ τὰ πρὸς ἀγορὰν ὅπλων χρήματα ἔλαβε πρὸ τοσούτου χρόνου, δὲν ἐρρόντισε νὰ ἔχωμεν εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα ταῦτα. Ἂν ὅμως ἀπαντήσῃ, ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν ὅπλων ἐχρειάζετο πολὺν καιρόν, ἐν πρώτοις δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, καθ' ὅσον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἐν Εὐρώπῃ τὰ μεγάλα ὁπλοποιεῖα καὶ τὴν ταχύτητα τῆς κατασκευῆς τῶν ὅπλων, καὶ μάλιστα ἐνησχολήθη ἰδίως εἰς τὰ περὶ ὁπλοποιίας εἰς Λιέζιον τοῦ Βελγίου, ὅπου καὶ τὰ ὅπλα παρηγγέλθησαν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὰ ὁπλοποιεῖα εἰς Λιέζιον δὲν ἠδύναντο ἐντὸς 5 ἢ 6 μηνῶν νὰ δώσωσι τὴν μικροτάτην ποσότητα **10,000** ὅπλων, δὲν ἠδύνατο ἀρά γε ὁ ὑπουργὸς νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὅσα ἤθελεν ὅπλα, ὡς ἔλαβε καὶ τὰ λαμπρὰ ὀκτὼ κανόνια, τὰ ὁποῖα ἐζήτησε πολὺ ἀργότερα ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν; ἢ θέλει μᾶς εἴπει ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ φιλελληνικωτάτη αὐτοκρατορικὴ τῆς Γαλλίας Κυβέρνησις

δυσκολεύεται νὰ μᾶς δώσῃ ὅπλα ὅταν μᾶς χορηγῇ κανονοστοιχίας τῶν δώδεκα;

Εἶπεν ἀνωτέρω, ὅτι ἡ προμήθεια τοῦ ἐλαφροῦ ὁπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ πιθανὸν νὰ γίνῃ καὶ εὔκολος καὶ ταχεῖα· ἂς παρηγορηθῶμεν καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἰδέαν. Ἀλλὰ δυναμεθα νὰ ἔχωμεν ἐν αὐτῇ παρηγορίαν καὶ διὰ τὰ βαρέα ὅπλα; διὰ τὰ πυροβόλα τῶν φρουρίων καὶ τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ, καθὼς καὶ διὰ τὰς ἀναγκαιούσας εἰς αὐτὰ τροφὰς, πολεμεφόδια καὶ ἐξαρτήματα; Ὄχι· τοῦτο εἶναι ἀδύνατον καὶ ἐξηγεῖται.

Ἐρωτᾷ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ μᾶς εἴπῃ εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται σήμερον τὰ φρούρια τοῦ Κράτους; Ἀπαντᾷ αὐτὸς ἀντ' ἐκείνου. Τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ τείχη τῶν φρουρίων μας κατέῤῥευσαν, τὰ δὲ ἀποστίλβοντα καὶ ὡς κορωνίδες στολίζοντα πρὶν τὰς ἐπάλξεις αὐτῶν πυροβόλα ἢ κεῖνται ἀνευ διευθετῶν εἰς τὸ ὁπλοστάσιον καὶ τὰς ἀποθήκας ἢ μετεβλήθησαν εἰς χάλκινα νομίσματα διὰ νὰ ταξιδεύωσιν ἐν τῷ Κράτει, τὸ ὁποῖον ἦσαν προωρισμένα νὰ προστατεύωσιν. Οὐδὲν τῶν φρουρίων μας εἶναι σήμερον ὡπλισμένον ἢ εἰς κατάστασιν κἂν νὰ ῥίψῃ ἑκατὸν βολὰς, καὶ τοῦτο ἔρχεται ν' ἀποδείξῃ διὰ τῶν πραγμάτων.

Γνωστὸν ὅτι τὰ μόνα φρούρια, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, εἶναι τὰ τοῦ Ναυπλίου, ἤτοι τὸ Παλαμήδιον, ἡ Ἀκροναυπλία, ἡ πόλις καὶ τὸ ἐπιθαλάσσιον φρούριον. Ἐντὸς τῶν φρουρίων αὐτῶν εὑρίσκονται αἱ ἐπισημότεραι στρατιωτικαὶ ἀποθῆκαι, τὸ ὁπλοστάσιον καὶ ὀλίγα πυροβόλα καὶ ὅλμοι. Εἰς τὰ φρούρια ταῦτα φρουρεῖ εἷς λόχος πυροβολικοῦ, εἷς λόχος φρουρίων. Ἔπεται λοιπὸν ὅτι εἰς τὰ φρούρια ταῦτα, τὰ μόνα διατηρούμενα καὶ δηθὲν ὡπλισμένα, δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν κάλλιον τὴν κατάστασιν ἐν γένει τῶν φρουρίων, καὶ ὅταν εὕρωμεν ὅτι τὰ ἀληθῶς ἀπόρθητα ταῦτα φρούρια, ἐμπεριέχοντα τὰ μόνα στοιχεῖα τῆς ὑπάρξεως ἐρωπλισμοῦ φρουρίων, εἶναι ἀρωπλισμένα, τότε θέλετε ἐννοήσει ὅτι οὐδὲ φρούρια ἔχετε πλέον, οὐδὲ ὑλικὸν φρουρίων. Εἰς τὰ ῥηθέντα λοιπὸν φρούρια ὑπάρχουσι — καὶ τὰ ἠρίθμησε τὸ **1854** — πέντε σιδηρᾶ πυροβόλα, δέκα ἄλλα πυροβόλα ἐνετικὰ ἢ τουρκικὰ διαφόρων διαστάσεων καὶ διαφορετικῆς ὁλκῆς ἐπὶ διευθετῶν σασπότων, μόλις ἀντεχόντων εἰς τοὺς πρὸς χαιρετισμὸν πυροβολισμούς, δύω ἢ τρεῖς ὅλμοι, δύω λιθόβολα. Λύτὰ λοιπὸν καὶ μόνα εὑρίσκονται διεσπαρμένα εἰς τὰ ἀπέραντα κανονοστάσια τῶν τεσσάρων τούτων φρουρίων, καὶ ἀμφιβάλ-

λει ἂν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἕως σήμερον δὲν εἶναι ἄνευ διευθετῶν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἔχωσι διευθέτας, διαβεβαιοῖ ὅτι εἶναι σεσηπότες. Ἠδύνατο νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο αὐθεντικῶς, ἀλλὰ τὴν τιμὴν ταύτην ἀφίνει εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅστις δὲν θέλει βεβαίως κρύψει τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐκτεθέντων, διότι, ἂν συμβῇ τοῦτο, ἀπὸ τοῦδε ἐξαιτεῖται νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐπίσημα ἔγγραφα, εἰς τὴν ὁμολογίαν τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντείπῃ. Ἠκούσατε τὸν ἐφοπλισμὸν τῶν περιδόξων ἐκείνων φρουρίων, τὸ ὁποῖα ὅλοι φρονοῦσιν ὅτι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐθνικὸν καταφύγιον ἐν ὥρᾳ κινδύνου. Οἰκτροτέρα εἶναι ἡ κατάστασις τῶν φρουρίων Βονίτσης, Μεσολογγίου, Ῥίου, Ἀντιῤῥίου, Ναυπάκτου, Μονεμβασίας, Πύλου καὶ Μεθώνης. Τὰ τελευταῖα εἶναι ὄχι πλέον φρούρια, ἀλλ' ἀρχαιότητες ἐμφαίνουσαι τὰ ἴχνη τῆς ἐθνικῆς δουλείας τεσσάρων αἰώνων· εἶναι μνημεῖα ἐνθυμίζοντα τὴν πικρὰν ἐξουσίαν τῶν Ἐνετῶν καὶ Τούρκων, ὡς τὸ Θησεῖον καὶ ὁ Παρθενὼν ἀναμιμνήσκουν εἰς ἡμᾶς τὴν κοσμοκρατορίαν καὶ τὴν ἀμίμητον σοφίαν τῶν προγόνων μας. Τοιοῦτον εἶναι τὸ πυροβολικὸν τῶν φρουρίων μας. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὰ τὰ ὀλίγα καὶ παντὸς γένους, ἔθνους καὶ συστήματος πυροβόλα ἔχομεν, φρονεῖτε, τὰς ἀναγκαίας σφαίρας, ὀβούζια καὶ βόμβας διὰ μίαν τοὐλάχιστον ἑβδομάδα, διὰμίαν ἡμέραν; Ἂς ἀποκριθῇ ὁ ὑπουργὸς καὶ περὶ τούτου ὅ,τι γνωρίζει. Αὐτὸς δὲ λέγει μόνον, ὅτι ἀμφιβάλλει ἂν ἔχωμεν **100** σφαίρας δι' ἕκαστον ἐκ τῶν πυροβόλων τούτων· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχωσι σφαῖραι συσσωρευμέναι εἰς τὰς διαφόρους ἀποθήκας, αὗται εἶναι ἄχρηστοι, εἶναι διαφόρου ὁλκῆς τῶν πυροβόλων, εἶναι διὰ τὰ πυροβόλα, τὰ ὁποῖα κεῖνται ἄχρηστα ἢ ἄνευ διευθετῶν. Λίθιναι σφαῖραι δὲν ὑπάρχουσι τελείως, καὶ βόμβαι ἀμφιβάλλει ἂν ὑπάρχωσι τριάκοντα. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῶν λόγων του ἂς προσαχθῶσι τὰ ἀναγκαῖα βιβλία.

Εἰς τὸ σύστημα τοῦ βαρέως πυροβολικοῦ πρέπει νὰ προσθέσῃ καὶ δύω πυροβόλα τῆς πολιορκίας, κείμενα εἰς τὸ ἐνταῦθα πολύγωνον τῶν γυμνασίων (ἂν αὐτὴν τὴν ἁπλῆν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν, εὑρισκομένην εἰς τὴν φυσικήν της κατάστασιν, δύναται νὰ ὀνομάσῃ τις πολύγωνον γυμνασίων χωρὶς νὰ στενάξῃ ἀπὸ καρδίας), καὶ τῶν ὁποίων ἡ χρησιμότης εἶναι ἀμφίβολος, οἱ δὲ διευθέται σεσηπότες, ἐνῷ εἶναι βέβαιον ὅτι διὰ τὰ πυροβόλα ταῦτα θὰ ὑπάρχωσιν ὀλίγαι δεκάδες σφαιρῶν, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων εἶσιν ἄχρηστοι.

Ἐπροσπάθησεν ὅσον τὸ δυνατὸν, καὶ κολακεύεται ὅτι τὸ κατώρθωσε, νὰ περιστείλῃ τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἀγανάκτησιν διὰ τὴν λυπηρὰν αὐτὴν στρατιωτικήν μας κατάστασιν· καὶ δύναται νὰ βεβαιώσῃ, καλῶν εἰς βοήθειάν του τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἐξέκλινεν εἰς κάμμίαν ὑπερβολὴν καὶ μόνην ἐξέθηκε τὴν ἀλήθειαν, κρατῶν ἀσφαλῶς τὸ τῆς μετριότητος βαρόμετρον. Ἂν ὅμως ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος φωνὴ ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ἂς ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτὴν τὰ δημόσια βιβλία τοῦ στρατοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀλάνθαστος ἐλεγκτής. Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὸ πυροβολικὸν, αὐτὸ τὸ τεχνικὸν ὅπλον τὸ κατασταθὲν σήμερον διὰ τῆς τελειοποιήσεώς του ὅπλον κύριον καὶ λίαν ἀναγκαῖον εἰς τὰ ἔθνη, παρατηρεῖ ὅτι τακτοποιηθὲν καὶ αὐξηθὲν ἐπὶ Βασιλείας, περιεστάλη μὲ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ **1843** μέτρα, ἔκτοτε δ' ἠμελήθη ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, μεχρισότου μαρανθὲν τελείως ἐξωβελίσθη εἰς μίαν τῆς πόλεως ἄκραν ἄνευ πυροβόλων, ἄνευ στρατῶνος, ἄνευ ἵππων καὶ πολεμεφοδίων καὶ κατὰ συνέπειαν ἄνευ ἀσκήσεως, καὶ κεῖται σήμερον εἰς ἀληθῆ κατάστασιν ἀκινησίας. Κύριον ὅπλον τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι τὸ κανόνιον· ὁ λοιπὸς ὁπλισμὸς τοῦ πυροβολιστοῦ ὡς ἐκ τῶν διαστάσεών του εἶναι σπανιωτέρας ἐκτάκτου χρήσεως, ὥστε, ὅταν τὸ πυροβολικὸν δὲν ἔχῃ κανόνια, εἶναι μὲ τὸν λοιπὸν ὁπλισμόν του ἄχρηστον σχεδὸν ἐν καιρῷ μάχης. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἐὰν τὸ σῶμα τοῦτο ἔχῃ κανόνια, καὶ ἂν δυνάμεθα ἐπὶ μίαν στιγμὴν νὰ ἀντιτάξωμεν κατ' ἐχθροῦ τινος ὀλίγα πυροβόλα. Τὸ σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ ἔχει σήμερον εἰς τὴν διαχείρισίν του τριῶν εἰδῶν πυροβόλα·

α') Ὀρεινά,

β') Πεδινὰ κανόνια τῶν **6** λιτρῶν,

γ') Τὰ νεωστὶ ἀγορασθέντα ὀκτὼ κανόνια τῶν **12**.

Ἐκ τούτων τὰ ὀρεινὰ ὀβουζοβόλα δὲν εἶναι πυροβολικὸν τῆς γραμμῆς, διότι τὰ ὀβουζοβόλα δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι παρὰ κατὰ στενῶν μικρῶν χωρίων καὶ εἰς μέρη δύσβατα καὶ ὀρεινά. Οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται ταῦτα μόνον εἰς τὴν Ἀφρικὴν κατὰ τῶν συμμαριῶν τῶν ἡμιαγρίων ἐκείνων λαῶν. Τὸ ὀβουζοβόλον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς μικρὰς ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας καὶ κατὰ συμμοριῶν ἀτάκτων ὡς λίαν ἐπιτυχὲς, ὡς ἀπέδειξαν τοῦτο αἱ ἀποστασίαι τοῦ **1847** καὶ **1848**. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀποστασίας ταύτας, ὅταν ἰσχυροποιῶνται ὡς ἡ τῆς Χαλκίδος, τὰ ὀρεινὰ ὀβουζοβόλα εἶναι ἀνίκανα νὰ ἐνερ-

γήσωσι, καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἡ ταχεῖα διάλυσις τῆς ἀποστασίας ἐκείνης ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἤδη ἀχρήστων κανονίων τῶν 6 λιτρῶν, τὰ ὁποῖα ὁ βασιλικὸς στρατὸς μετεχειρίσθη ἀντὶ τῶν ὀρεινῶν ὀβουζοβόλων ὄντων, ἀκαταλλήλων. Ἀλλ' ἂν τὰ ὀβουζοβόλα δὲν εἶναι κατάλληλα κατὰ ἰσχυρῶν ὀπισθοῦν ἀτάκτων συμμοριῶν, εἶναι πολὺ πλέον ἀκατάλληλα κατὰ τακτικοῦ στρατοῦ. Μετὰ δὲ τὴν γενικὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων *Minié*, τὰ πυροβόλα ταῦτα εἶναι ἀνίκανα νὰ ἐνεργήσωσι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὀρεινότερα μέρη, διότι, ἐνῷ ἡ βολὴ τῶν τουφεκίων *Minié* εἶναι καὶ ἐκτενεστέρα καὶ μᾶλλον ἐπιτυχὴς τῆς τοῦ ὀρεινοῦ πυροβολικοῦ, ἥτις πέραν τῶν 400 μέτρων ἐστὶν ὅλως ἀβεβαία, ἡ καραμπίνα *Minié* ἐπιτυχῶς ἐνεργεῖ καὶ εἰς 1200 μέτρων ἀπόστασιν, ὥστε δέκα ἐκλεκτοὶ πεζοί, ὡπλισμένοι μὲ τοιαῦτα τουφέκια, εὐζωνικῶς μαχόμενοι ἢ ὄπισθεν φυσικῶν ἐρεισμάτων κεκρυμμένοι, εἰς ὀλίγα λεπτὰ δύνανται νὰ θέσωσιν εἰς ἀχρηστίαν ὁλόκληρον κανονοστοιχίαν, φονεύοντες τοὺς πυροβολιστὰς ἢ ἡμιόνους αὐτῶν χωρὶς αἱ βολαὶ τῶν ὀβουζοβόλων νὰ τοὺς βλάψωσι, καὶ ἐπομένως ἐννοεῖται ὅτι τὰ πυροβόλα ταῦτα πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἐν ἀνάγκῃ μόνον εἰς ἐσωτερικὰς περιστάσεις κατὰ συμμοριῶν ἀτάκτων, ἢ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ πυροβολικὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς. Τὰ ὀρεινὰ λοιπὸν ὀβουζοβόλα δὲν εἶναι πλέον ὅπλα.

Τὸ κανόνιον τῶν 6 λιτρῶν εἶναι καὶ αὐτὸ κανόνιον τῆς γραμμῆς καὶ δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ παρὰ εἰς ἀποβάσεις στρατευμάτων καὶ εἰς ἀψιμαχίας τῶν προφυλακῶν. Εἶναι ὅμως καταλληλότατον, διὰ τὴν φύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, τὸ ἐλαφρὸν καὶ εὐκίνητον τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ἔχει δὲ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐφαρμόζηται καὶ εἰς τὸ ἀνάστημα τῶν ἐπιτοπίων ἵππων, ὥστε δὲν ἤθελεν εἶπει τίποτε διὰ τὰ κανόνια ταῦτα, ἂν δὲν ἦσαν τῆς ἐσχάτης ἀχρηστίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ φονεύωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν λειτουργούς. Περὶ δὲ τῶν νέων κανονίων τῶν 12 λιτρῶν δὲν ἔχει νὰ εἴπῃ παρ' ὅτι εἶναι τοῦ καλλιτέρου συστήματος καὶ τῆς ὡραιοτέρας καὶ στερεωτέρας κατασκευῆς. Κρίμα ὅμως ὅτι διὰ τὰ πυροβόλα ταῦτα δὲν ἔχομεν οὐδὲ ἄνδρας νὰ τὰ ὑπηρετήσωσιν, οὐδὲ ἵππους νὰ τὰ κινήσωσι, διότι οἱ μὲν σημερινοί, ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ ἐκλεγόμενοι, δὲν ἔχουν τὸ ἀπαιτούμενον ἀνάστημα ἑνὸς μέτρου καὶ 72/100, ἀνάπτυξιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἔσχατος τῶν πυροβολιστῶν καὶ δὲν ἔχει δυστυχῶς οὐδὲ ὁ πρώτιστος αὐ-

τῶν. Ἀλλ' ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀνδρῶν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης δύναται νὰ οἰκονομηθῇ· ποῦ ὅμως θέλομεν εὕρει σήμερον ἵππους διὰ τὰ πυροβόλα ταῦτα, ἐνῷ, ὡς πάντες γνωρίζετε, ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἵππων ἐμποδίσθη εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἕνεκα τῶν ἐπικειμένων φόβων τῆς ἐκρήξεως ἑνὸς γενικοῦ πολέμου; Δὲν εἶναι ἄρα δίκαιον νὰ εἴπῃ τις, ὅτι καὶ τὰ πυροβόλα ταῦτα θέλουν ἀποβῆ ἄχρηστα, ἐὰν ἐπέλθῃ ἀνάγκη νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν μας; Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ προσθέσῃ, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ ἔχῃ τὸν μικρόν μας στρατὸν ἕτοιμον παρὰ νὰ φαίνηται ὅτι ζητεῖ νὰ τὸν ἑτοιμάσῃ τὰς τελευταίας στιγμὰς, ὅτε ἀποβαίνει τοῦτο ἀδύνατον; Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τί νομίζετε; καὶ διὰ τὰ ὀρεινὰ ὀβουζοβόλα, καὶ διὰ τὰ ἄχρηστα κανόνια τῶν 6 λιτρῶν καὶ δι' αὐτὰ τὰ εὔχρηστα τῶν 12 ἔχομεν τὰς ἀναγκαίας σφαῖρας καὶ ὀβούζια; Δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι, ἐὰν τὰ πυροβόλα ταῦτα παραταχθῶσιν εἰς μάχην, αἱ ὀλίγαι χιλιάδες ὀβουζίων καὶ σφαιρῶν, τὰς ὁποίας ἔχομεν, θέλουσιν ἐξαντληθῆ αἰφνιδίως, ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν μίαν σφαῖραν ἐν μέσῳ τῆς μάχης. Καὶ ὅτι ἀληθειαν λέγει, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις τὴν φορὰν ταύτην θέλει σᾶς εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν.

Φρονεῖ περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς τὰ περὶ τοῦ ὁπλοστασίου. Τὸ κατάστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον μετέδωκε τοὺς ὀλίγους τεχνίτας εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ Κράτους, ἐξ ἧς προσδοκῶμεν σήμερον, εἶναι πολὺ μακρὰν τοῦ προορισμοῦ του. Εἰς αὐτὸ οὐδὲ κανόνια μικρά, οὐδὲ τουφέκια καὶ πιστόλια, οὐδὲ ξίφη, οὐδὲ σφαῖραι, οὐδὲ βόμβαι κατασκευάζονται, ἂν καὶ ὑπάρχει πρὸ τοσούτου χρόνου εἰς ἐνέργειαν. Τὸ ὁπλοστάσιον εἶναι σήμερον κατάστημα τῶν ἐπισκευῶν καὶ τίποτε περισσότερον, διότι τοιοῦτον τὸ κατέστησε τὸ ὑπουργεῖον, εὑρίσκει δὲ τροφὴν ἐργασίας μᾶλλον εἰς ἰδιωτικὰ παρὰ δημόσια ἔργα, ἐνῷ ἔχει λαμπρὰ ζωτικότητος στοιχεῖα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ πυροτεχνικὰ καταστήματα, αὐτὰ δὲν ὑφίστανται παρὰ κατ' ὀνομασίαν. Καὶ εἰς τί θέλετε νὰ ἐργασθῶσιν, ἀφοῦ οὐδὲ πυροβόλα φρουρίου, οὐδὲ παλιορκίας, οὐδὲ πεδινά, οὐδὲ ὅλμους ἔχομεν; Τὰ δὲ ἄλλα μικρὰ καταστήματα ἀργοῦσιν, ὡς τὸ πυριτιδοποιεῖον π. χ. τὸ ὁποῖον δὲν ἐργάζεται δι' ἔλλειψιν τοῦ ἀναγκαίου νίτρου· καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀμφιβάλλει ἂν εἰς ὅλας τὰς ἀποθήκας τοῦ Κράτους ὑπάρχωσι 50,000 πυρίτιδος. Ὅτι δὲ ἀλήθειαν λέγει, ἐπικαλεῖται καὶ εἰς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ὑπουργοῦ,

τὸν ὁποῖον προειδοποιεῖ ὅτι ἐν περιπτώσει ὑπεκφυγῆς θέλει ἀποδείξει τὴν ἀλήθειαν διὰ τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς ἀλάνθαστοι ἀποδείξεις.

Εἰς τὸ θέμα τοῦτο τῆς πυρίτιδος ἐπικαλεῖται μάλιστα τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, διότι μόνη ἡ ἔλλειψις πυρίτιδος ἀρκεῖ νὰ θέσῃ εἰς ἀχρηστίαν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἄχρηστα καὶ τὰ προσδοκώμενα εὔχρηστα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἀγῶνος περισωζόμενα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὅπλα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους. 50,000 πυρίτιδος, μέγα μέρος τῆς ὁποίας εἶναι πυροβόλου ὑπονόμου καὶ ἄχρηστος, δὲν ἐξαρκεῖ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τίποτε, ἡ δὲ κατασκευὴ νέας ἀποβαίνει ἀδύνατος ἐν περιπτώσει γενικοῦ πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνδέχεται καὶ ἄκοντες νὰ περιπλεχθῶμεν. Τότε κἀμμία Κυβέρνησις δὲν θέλει συγχωρήσει τὴν ἐξαγωγὴν νίτρου ἐκ τῆς ἐπικρατείας της, καὶ δυστυχῶς ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὐδὲ ἓν νιτροποιεῖον, ἂν καὶ ἐκ τῆς πραγματείας τοῦ ἀξιοτίμου καὶ μόνου ὀρυκτολόγου Κ. Π. Βουγιούκα, ὑπολοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, δύνασθε νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνεξαντλήτους πηγὰς παραγωγῆς νίτρου καὶ πολλὰ νιτροσπήλαια, τὰ ὁποῖα τοσοῦτον ἐχρησίμευσαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα διὰ κατασκευὴν πυρίτιδος ἐν Δημητσάνῃ.

Αὕτη εἶναι ἐν γένει ἡ κατάστασις τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ ὅλων τῶν ὅπλων, καὶ ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δύναται παρὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς ἐντελῆ παραλυσίαν καὶ μᾶς καταστήσῃ ἀνικάνους πρὸς ὑπεράσπισιν κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς ἑνὸς ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ. Ὅσα ἐξέθεσεν εἶναι γυμνὴ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ. Ἂν δέ, τὸ ὁποῖον δὲν πιστεύει, τίς ἐξ ὑμῶν ἔχῃ ἀκόμη ἀμφιβολίαν ἐπὶ τῶν ὅσα ἐξέθεσε, δύναται νὰ βεβαιωθῇ ἀπὸ τὰς ἐπισήμους καταστάσεις τοῦ ὑπουργείου.

Τελειώσας ὅσα εἶχε νὰ εἴπῃ περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ, ἔρχεται νὰ παρουσιάσῃ διακεκριμένως νομικάς τινας παραβάσεις τοῦ ὑπουργοῦ.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΝΕ'. νόμου, ἔχοντος ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 1. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἀναγκαίων ὅπλων χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ Κεφάλ. Ζ'. ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1853.

«Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς ἀποθήκαις ὑπάρχον

ἄχρηστον ὑλικὸν πολέμου θέλει ἐκποιηθῇ, κατὰ λόγον δὲ τοῦ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους εἰσαγομένου τιμήματος θέλει γίνεσθαι χρῆσις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως.»

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὤφειλε νὰ ἐκποιῇ τὸ ὑλικὸν, καὶ ἀφοῦ τὰ χρήματα εἰσήρχοντο εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, νὰ προμηθεύηται δι' αὐτῶν νέον ὁπλισμὸν διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς. Καὶ ὅμως πρὶν ἡ πωληθῇ τὸ εἰς τὰς ἀποθήκας ὑλικὸν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τὸ ὑπουργεῖον ἔκρινε καλὸν νὰ ἐξοδεύσῃ τὴν ψηφισθεῖσαν ποσότητα τῶν 400,000 δραχμῶν, καὶ ταύτας ἐξαπέστειλε τιμηματικῶς εἰς τὸν ἐν Παρισίοις τότε ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ἀλ. Μαυροκορδάτον, ὅστις ἐπλήρονε δι' αὐτῶν τὰ ἀγορασθέντα εἰς Βέλγιον καὶ ἤδη ἀπορριπτόμενα ὡς ἄχρηστα 7,000 καὶ ἐπέκεινα ὅπλα, καθὼς καὶ ἄλλα στρατιωτικὰ εἴδη. Ἀφοῦ δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐνεργῆσαν οὕτως, ἐξώδευσε τὴν ψηφισθεῖσαν ποσότητα, ἔπρεπε τὸ ἀντίτιμον τοῦ πωλουμένου ὑλικοῦ νὰ μὴ ἐξοδεύῃ σήμερον ὁ ὑπουργὸς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, ἄνευ δηλ. νέου νόμου, διότι τὸ ὑπουργεῖον ἐξώδευσεν ἤδη 400,000 δραχμῶν, ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ὑλικοῦ λαμβανομένας· ἄρα ἐξοδεύει διπλάσιον ποσὸν τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως, ὅπερ παράνομον. Καὶ ὅμως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, καίτοι ἐξοδευθεισῶν, ὡς εἶπε, τῶν 400,000, σήμερον ἐκποιεῖ ἄνευ νόμου τὰ ἄχρηστα πυροβόλα, τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἐξοδεύει ὅπου βούλεται. Ὅτι δὲ ἀλήθειαν λέγει, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις δὶς ἠγόρασεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παλαιὰ ὀρειχάλκινα κανόνια καὶ τὰ μετέβαλεν εἰς χαλκονομίσματα. Τὸ δὲ ἀντίτιμον τῶν πυροβόλων τούτων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἔφερεν εἰς εἰσαγωγὴν τοῦ γενικοῦ ταμείου, ἀλλὰ παρέδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὄχι μόνον παρηνόμησεν, ἀλλὰ καὶ περιέπαιξε τὸν ψηφισθέντα παρὰ τοῦ ἔθνους νόμον, καὶ ἐξοδεύσας τὰς 400,000, ἐξοδεύει ἤδη καὶ τὸ ἀντίτιμον τοῦ παλαιοῦ ὑλικοῦ. Διὰ νὰ βεβαιωθῆτε δὲ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων, καλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ τὴν μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις τότε πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος ἀλληλογραφίαν, καὶ τὴν λαβοῦσαν χώραν μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ λοχαγοῦ Ι. Ζυμβρακάκη, τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κ. Ῥώμα καὶ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Ι. Ῥοδίου, ἐπιφορτισθέντων τὴν ἀγορὰν τῶν ὅπλων. Καὶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν

τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου θέλετε εὕρει πόσαι χιλιάδες δραχμῶν ἐλήφθησαν διὰ συναλλαγμάτων ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ροσχίλδ, καὶ θέλετε ἰδεῖ ἀκόμη ὅσα περίεργα ἔλαβον τότε χώραν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀχρήστων ἐκείνων ὅπλων.

Ἡ παρανομία αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δὲν εἶναι δυστυχῶς ἡ μόνη. Οὗτος ἄνευ νόμου καὶ ἐναντίον τοῦ Συντάγματος διατηρεῖ διαρκῶς εἰς μὴ νομοθετημένας θέσεις δύω ὑπασπιστὰς ἐπὶ πλέον εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ἀντὶ ἑνός, διατηρεῖ καὶ μισθοδοτεῖ ἄνευ θέσεως ἕνα ἀντισυνταγματάρχην τῶν γενικῶν Ἐπιτελῶν, ἐνῷ οἱ τρεῖς ἀξιωματικοὶ οὗτοι, φέροντες τιμὴν εἰς τὸν στρατόν, εἶναι ἱκανοὶ νὰ καθέξωσι νομίμους θέσεις. Διατηρεῖ προσέτι ἐναντίον τῶν ἄρθρων **21** καὶ **24** τοῦ νόμου τῆς **9/21** Ἰουνίου **1843** καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς **21** Ἰουνίου (**3** Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς θέσεις πέντε ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ τρεῖς λοχαγούς, διότι, ἐνῷ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν φρουραρχείων τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἶναι, ἐκτὸς τῶν δύω φρουράρχων Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίας, δύω μόνοι ταγματάρχαι καὶ τέσσαρες λοχαγοί, ὑπάρχουν σήμερον ἑπτὰ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἤτοι· εἷς ἀντισυνταγματάρχης ἐν Ἀθήναις, εἷς ἐν Ναυπλίῳ, εἷς ἐν Λαμίᾳ, εἷς ἐν Ῥίῳ· προσέτι εἷς ταγματάρχης ἐν Χαλκίδι, εἷς ἐν Παλαιοκάστρῳ καὶ εἷς ἐν Μεσολογγίῳ. Ἐπὶ πλέον δηλ. πέντε ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, καὶ λοχαγοὶ τρεῖς εἰς Ἀθήνας, δύω εἰς Ναύπλιον, εἷς εἰς Βόνιτσαν, εἷς εἰς Ναύπακτον, εἷς εἰς Πειραιᾶ, ἤτοι ἐπὶ πλέον τέσσαρες. Ἔθεσε προσέτι σχεδὸν 30 ἀξιωματικοὺς τοῦ Μηχανικοῦ εἰς μὴ νομοθετημένας θέσεις, ἔπλασεν ἀρχηγεῖον καὶ ἑπτὰ διευθύνσεις ἀνομοθετήτους.

Ἐναντίον δὲ τοῦ ἀπὸ **14** Ὀκτωβρίου **1852** τελευταίου καταστατικοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς οἰκονομίας, ὅπερ προσδιώρισε τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. **1.** «Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς·

1 Ἐπιμελητής.
3 Ὑπεπιμεληταί.
8 Ἐπικαταλυματίαι ἁ. τάξεως.
4 » Β'. »
12 Καταλυματίαι ἁ. τάξεως.
12 » Β'. »

Αἱ θέσεις αὐτῶν ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

α) Ὁ ἐπιμελητής, ἀρχηγὸς τοῦ λογιστηρίου.

β) Ἐκ τῶν τριῶν ὑπεπιμελητῶν, ὁ εἷς διευθυντὴς τοῦ **2** τμήματος, καὶ οἱ δύω, οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταί.

γ) Ἐκ τῶν ὀκτὼ ἐπικαταλυματιῶν ἁ. τάξεως, τρεῖς ὡς ἐπεξεργασταὶ παρὰ τῷ στρατιωτικῷ λογιστηρίῳ κτλ. κτλ.

Ἄρθρ. **3.** Αἱ ἄχρι τοῦδε θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, αἱ μὴ προσδιοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος, καταργοῦνται.»

Ἐναντίον τοῦ καταστατικοῦ τούτου·

Ἀντὶ τριῶν ὑπάρχουν πέντε ὑπεπιμεληταί.

Ἀντὶ τῶν δώδεκα ἐπικαταλυματιῶν ἁ. καὶ Β'. τάξεως ὑπάρχουν δέκα ἑπτά.

Ἀντὶ τῶν δώδεκα καταλυματιῶν ἁ. τάξεως ὑπάρχουν δέκα πέντε.

Ἂν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐφρόνει ὅτι ἔχει ἀνάγκην νέων θέσεων διὰ τὸν στρατόν, διατί δὲν ἐζήτει ταύτας διὰ νόμου, ὡς ἔπραξεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ζητήσας ν' αὐξηθῇ τὸ προσωπικὸν τῶν πλωταρχῶν ἀπὸ δέκα εἰς δώδεκα;

Ἐνταῦθα κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑπομένην ἐξήγησιν. Δύναταί τις ἴσως νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὅσα περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ, τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν φρουραρχείων ἐξέθεσε σκοπὸν ἔχουν νὰ ἀποδείξουν τὸ περιττὸν αὐτῶν. Εἶναι μακρὰν τοιαύτης ἰδέας καὶ ἤθελε προφέρει βλασφημίαν ἐὰν ὑπεστήριζε τοιοῦτόν τι. Δὲν ἐζήτησε, δὲν ζητεῖ, οὐδὲ θέλει ζητεῖ ἄλλο εἰμὴ τὴν νομιμοποίησιν τῶν θέσεων αὐτῶν, διότι ἡ νομιμοποίησις ἔσεται ἀπόρροια τοῦ ὑπὲρ τῆς τάξεως αἰσθήματος. Ἐὰν ἡ τάξις πρέπει νὰ εἶναι τὸ κυριώτερον προσὸν ἑκάστης ὑπηρεσίας, πολλῷ μᾶλλον πρέπει νὰ εἶναι αὕτη τὸ προσὸν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν προάγει καὶ στερεοποιεῖ μόνη ἡ τάξις καὶ ἡ μὴ παρεξηγουμένη στρατιωτικὴ ἀνατροφή. Ἂν καὶ μετὰ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις δὲν εἶχεν ἀνάγκην πλειοτέρων ἐξηγήσεων, μολαταῦτα διὰ νὰ ἴδῃ συγχρόνως ἡ Βουλὴ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως κυρίως τοῦ μηχανικοῦ σώματος, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰδέας ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἄνευ νόμου καταστατικὸν τοῦ μηχανικοῦ εἶναι ἐλλειπές. Σήμερον δὲν ἔχομεν δρόμους, δὲν ἔχομεν γεφύρας, ἔχομεν ἀνάγκην ἀποξηράνσεως ἑλῶν ἢ λιμνῶν, καὶ τόσας ἄλλας ἀνάγκας, τὰς ὁποίας μόνοι ὅσοι ἀνετράφησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς πρωτευούσης καὶ δὲν γνωρίζουν τὰς ἐπαρχίας ἀγνοοῦσι. Κατὰ συνέπειαν ἔχομεν ἀνάγκην ἀξιωματικῶν,

τοῦ μηχανικοῦ τριπλασίων τῶν ὑπαρχόντων. Ἔχομεν ἀνάγκην οὐχὶ μόνον ἀρχηγείου τοῦ μηχανικοῦ μὲ μεγαλείτερον ἐπιτελεῖον, ἀλλὰ καὶ δύω, κατὰ τὴν ἰδέαν του, ὑπαρχηγείων. Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἀρχηγείου, καὶ μάλιστα ὅταν προΐσταται τούτου ὁ πατὴρ τῶν στρατιωτικῶν γραμμάτων τῆς ἠκρωτηριασμένης νέας Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔμαθον νὰ συλλαβίζωσιν ὅλοι σχεδὸν οἱ μορφωμένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ μας, ὁ συνταγματάρχης Δημήτριος Σταυρίδης; Εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι δὲν χρειάζονται ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ, ὅταν πνίγωνται οἱ συνεπαρχιῶται μας εἰς τοὺς ποταμούς, μὴ ἐπαρκούντων τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διευθύνσεων νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς ὅλα τὰ ἔργα; Εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὑπάρχει ἄνθρωπος μὴ εὐχόμενος τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος τούτου, ὅταν δὲν ἔχωμεν κτηματολόγιον; Δι' ὅλα ταῦτα εἶναι ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ὁ σχηματισμὸς καὶ λόχου σκαπανέων καὶ ἡ προσθήκη καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν εἰς τινας διευθύνσεις καὶ δύω ὑπαρχηγείων ἰδιαιτέρων εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, πλὴν τὰ περὶ τούτου δὲν εἶναι τῆς παρούσης ὥρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς οἰκονομίας, ἤθελεν εἶσθαι ἀπανθρωπία νὰ ἐκφραθῇ ἐναντίον τῆς προαγωγῆς αὐτῶν, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι ἀξιωματικοί, συμπληρώσαντες τριακονταετῆ ὑπηρεσίαν, μόλις εἶναι ἐπικαταλυματίαι. Εἰς ἄλλα Κράτη ἀνήκουσιν οὗτοι εἰς τὸ πεζικὸν καὶ ἔχουν τὴν σχετικὴν προαγωγήν, ὑποχρεωμένου παντὸς ἀξιωματικοῦ νὰ γνωρίζῃ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐνταῦθα εἶναι ὁ λαβύρινθος τῆς Κρήτης· ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λεπτομερειῶν τούτων ἄλλοτε.

Τελευταῖον ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν φρουραρχείων, καὶ τίς δὲν θέλει τὴν γενικὴν προαγωγὴν τούτων; Ἀλλ' ἂς πραγματοποιηθῶσι διὰ νόμου αἱ θέσεις αὗται, ὡς καὶ αἱ τοῦ **1843**. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπῃ τις, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίους τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους, ἐνῷ θέλουσι χρησιμεύσει ὡς στελέχη διὰ τὴν ἐγγύμνασιν τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ διὰ τὸν σχηματισμὸν νέων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ, ὅταν ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ καλουμένη ἐνίσχυσις καὶ σύνθεσις τῶν ἀποσπασμάτων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐξ ἑτερογενῶν στοιχείων φέρει τὴν παραλυσίαν; Διότι τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ παραλυσία ὁ σχηματισμὸς ἀποσπάσματος ἀπὸ χωροφύλακας, στρατιώτας τοῦ πεζικοῦ ἀγνώστους, ἀγνώστους σχεδὸν δημοτοφύλακας, ἐπικουρικοὺς χωροφύλακας, ἐθνοφύλακας καὶ βαθμοὺς λαμβανομένους ἐκτάκτως;

Ἐπανερχόμενος παρατηρεῖ, ὅτι ἔχει νὰ ἀναφέρῃ καὶ ἑτέραν πρᾶξιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἐπουσιώδη μὲν καὶ μικροῦ λόγου ἀξίαν, ἐμφαίνουσαν ὅμως τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου. Πάντες γνωρίζουν ὅτι πλῆθος ἐμπόρων ἐζημιώθησαν τὰς πραγματείας των ὅτε κατεκάη τὸ ἐν Πειραιεῖ κατάστημα τῆς διαμετακομίσεως. Τὴν δυστυχίαν ἐκείνην δὲν ἦτον ὑπάρχεως ν' ἀποζημιώσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἔδωκεν ἀποζημίωσιν εἰς κανένα ἔμπορον. Ὁ ὑπουργὸς ὅμως τῶν Στρατιωτικῶν διέταξε τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ ἐπλήρωσε **1000** δραχ. εἰς τὸν ἔμπορον Βερνάου διὰ τὰς ὁποίας ἀπώλεσεν ὀλίγας τσόχας, ἃς ἔφερε νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐνδύσεως ὅθεν. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη πρὸς ἕνα ἔμπορον ἀντὶ πολλῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εἶναι ὄχι μόνον ἄδικος ἀλλὰ καὶ σκανδαλώδης.

Ἐπεθύμει νὰ ἐκθέσῃ καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας τοῦ στρατοῦ, τῆς ὁποίας τὸ πλημμελὲς σύστημα ὁμολογοῦσιν αἱ πραχθεῖσαι κλοπαὶ τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸ ὁπλοστάσιον, ἀναβαίνουσαι τὰς **27,000** δραχ. καὶ αἱ πολυάριθμοι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν στρατοδικείων κατὰ τοσούτων δυστυχῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν καὶ σιτιστῶν, οἵτινες ἐγέμισαν τὰς ποινικὰς φυλακὰς τοῦ Παλαμηδίου. Ἀλλὰ θέλει πράξει τοῦτο βραδύτερον, ὅτε ἐπιρυλάττεται νὰ ἐπερωτήσῃ τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν περὶ τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ στρατοῦ μας, περὶ χωροφυλακῆς, περὶ τῆς μαραινομένης στρατιωτικῆς Σχολῆς, τῶν κανονισμῶν καὶ τῆς ἀτελεστάτης στρατιωτικῆς νομοθεσίας μας, τὴν ὁποίαν πρὸ τριῶν ἐτῶν ὑπεσχέθησαν νὰ βελτιώσωσι, καὶ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ ὁποίου τὰ πλεῖστα κεφάλαια δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν ὁρισμόν των, ὡς θέλει γίνει λόγος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Παύων ἐξαιτεῖται νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ὁποῖα προσημειώνουσιν ἐπίσημα ἔγγραφα, καὶ κυρίως εἰσὶ ταῦτα, τὸ Γενικὸν βιβλίον τοῦ ὑλικοῦ καὶ αἱ μηνιαῖαι καταστάσεις τῆς **1** Ἰανουαρίου ε. ε. καθὼς καὶ ἡ περὶ ἀγορᾶς ὅπλων ἀλληλογραφία τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου.

Ἐκθέσας πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπροκαλύπτως τὴν ἀληθῆ περιγραφὴν τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως τῆς Πατρίδος, ἔπραξεν ἐν καθήκον καὶ ὡς βουλευτὴς καὶ ὡς πολίτης ἀγαπῶν ὡς ὑμεῖς καὶ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν ἀνώτατον αὐτῆς Ἄρχοντα μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν. Οἱ κίνδυνοι οἱ περιστοιχίζοντες ἡμᾶς ὡς ἐκ τῶν

πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ μεγάλη εὐθύνη, τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἀπαιτεῖ νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν εἰς πᾶσαν περίστασιν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν χρέος μας. Μολονότι εἴδατε ὅτι ἡ στρατιωτική μας κατάστασις δὲν εἶναι διόλου εὐχάριστος, ὁ καιρὸς ὅμως, νομίζει, δὲν παρῆλθεν εἰσέτι καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα. Οὐδεμίαν ἔχει ἀφορμὴν νὰ εἶναι δυσαρεστημένος ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, ἀλλὰ τὸ χρέος του ὡς βουλευτοῦ καὶ ἡ συναίσθησις αὐτοῦ τοῦ χρέους τὸν ἠνάγκασε νὰ μὴ σιωπήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς φόβους του διὰ τὴν πατρίδα. Ἐὰν ἐπέτυχεν, ἔπραξεν ὅπως ὤφειλεν· ἄλλως, ἔπραξεν ὅ,τι ἠδυνήθη. Ὑμεῖς δέ, οἱ ὁποῖοι καὶ πεῖραν περισσοτέραν ἔχετε καὶ πολλοὶ εἴδατε τὸν μέγαν τῆς ἐπαναστάσεως ἀγῶνα καὶ γνωρίζετε τὰς συνεπείας τῆς ἐλλείψεως πολεμικῆς παρασκευῆς, ἀναπληρώσατε τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ σκεφθῆτε ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγγίζει τὴν ἐθνικὴν ὕπαρξιν, ὡς αὐτὸς νομίζει, συμβουλευθῆτε τὴν πρόνοιάν σας καὶ τὴν φωνὴν τῆς καρδίας σας καὶ πράξατε ὅ,τι δέον, διότι εἶσθε ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Β. Θρόνου, ὅστις εἶναι ἀδιαίρετος ἀπ' αὐτήν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀκούων τὸν ἐπιρωτήσαντα βουλευτὴν, ὁμολογεῖ ὅτι ἔπαθεν ὅ,τι ἄλλοτε οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται, οἵτινες ἀκούσαντες τὴν μακρηγορίαν τῶν Ἀθηναίων πρέσβεων εἶπον εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὰ μὲν πρῶτα δὲν ἐνόησαν καλῶς, ἅμα δ' ἔρθασαν εἰς τὸ τέλος, ἐλησμόνησαν καὶ τὰ πρῶτα. Διὰ τοῦτο θέλει περιορισθῆ εἰς τὰς γενομένας εἰς αὐτὸν ἐπερωτήσεις χωρὶς νὰ παρακολουθήσῃ τὸν κύριον βουλευτὴν εἰς τὰς ἀναπτύξεις του, διότι δι' αὐτῶν ἐσύγχισε μᾶλλον τὰς ἐπερωτήσεις του, αἵτινες ἄλλως πρώτην ἤδη φορὰν ὑποδιαιροῦνται χάριν πολυτελείας καὶ εἰς ὑπεπερωτήσεις. Καὶ πρῶτον ἠρώτησεν ὁ κύριος βουλευτὴς διὰ τί ἀφῆκε τὸ πεζικὸν καὶ ἱππικὸν μὲ ἄχρηστα ὅπλα καὶ ἀκατάλληλα διὰ πόλεμον· ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη εἶναι λίαν ἀόριστος καὶ ὤφειλε νὰ ὁρίσῃ ποῦ κεῖται ἡ τῶν ὅπλων ἀχρηστία. Ἐξ ὅσων ὅμως εἶπε σήμερον ὁ κύριος βουλευτὴς εἰκάζει ὅτι τὸν ἐπερωτᾷ διὰ τί δὲν παρεδέχθη τὰ *ὅπλα ἀκριβείας* λεγόμενα, καὶ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπαντᾷ. Τὸ πεζικὸν εἶναι σήμερον ὡπλισμένον διὰ πληκτικῶν ὅπλων ὁμοίων μ' ἐκεῖνα, δι' ὧν εἶναι εἰσέτι ὡπλισμένοι κατὰ μέγα μέρος ἅπαντες οἱ στρατοὶ τῆς Εὐρώπης. Τὰ ὅπλα δὲ

ταῦτα παρηγγέλθησαν ἐπὶ τῶν προκατόχων του καὶ διεμελήθησαν μόλις πρὸ τριῶν ἐτῶν ἀντὶ τῶν ἕως τότε ὑπαρχόντων πυρολιθίνων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἔκτοτε εἰσήχθησαν εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς στρατοὺς τελειότερα ὅπλα, τὰ λεγόμενα *ὅπλα ἀκριβείας*, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους ὡς καὶ παρ' ἡμῖν ἡ παραδοχή των δὲν ἐγένετο διὰ μιᾶς ἀλλὰ βαθμηδὸν, πολὺ δὲ μᾶλλον δὲν ἠδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὰ ἀμέσως, ἀφοῦ ὀλίγος καιρὸς παρῆλθεν ἀφότου ἐπρομηθεύθημεν τὰ ἤδη εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τοῦ στρατοῦ ὅπλα. Μολαταῦτα ἐγένετο παραγγελία εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν προμήθειαν τοιούτων ὅπλων, ὡς εἶναι τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ἀφότου ἐζητήθη ἡ ἀναγκαία πίστωσις. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἱππικὸν, ἀληθῶς φέρει εἰς χεῖρας τὰ διὰ πυρολίθων ὅπλα, ἀλλ' ἂν δὲν ἐσπεύσαμεν τὴν ἀλλαγὴν αὐτῶν, τοῦτο προέρχεται διότι ἡ δύναμις τοῦ ἱππικοῦ δὲν συνίσταται εἰς τὰ πυρὰ ἀλλ' εἰς τὴν σπάθην καὶ τὴν λόγχην, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὁ κύριος βουλευτής. Καὶ ὅμως μετετρέψαμεν ἤδη τὰς πιστόλας τοῦ ἱππικοῦ εἰς πληκτικὰς καὶ παρηγγείλαμεν καὶ δι' αὐτὸ νέα ὁμοειδῆ ὅπλα, τὰ ὁποῖα περιμένονται καὶ φθάνουσιν ὅσον οὔπω μετὰ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν.

Διὰ τῆς δευτέρας ὑπεπερωτήσεώς του ὁ βουλευτὴς Γόρτυνος τὸν ἐπερωτᾷ διὰ τί ἀρῆκε τὰ φρούρια καὶ κατέρρευσαν ἢ τὰ παρεῖδεν εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατασταθῶσιν ἀνίκανα πρὸς ἀντίστασιν. Ὁμολογεῖ ὅτι ἂν καὶ ὑπουργὸς ἐπί τινα ἔτη, ἂν καὶ διοικήσας τὸ μηχανικὸν ἐπὶ πολὺν χρόνον, δὲν ἐνόμισε ποτὲ ὅτι, ὡς ἔχει ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς πατρίδος μας, ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιστήσωμεν σπουδαίως τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι «δεῖ, δεῖ χρημάτων» καὶ πολλῶν μάλιστα πρὸς κατόρθωσιν τοιούτου ἔργου. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κύριος βουλευτὴς ἐμβαθύνει τοσοῦτον ἐπιτυχῶς καὶ εἰς τὰ μεγαλείτερα ζητήματα τῶν ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ ἐπιτρέψει ἡ Βουλὴ νὰ ἐνδιατρίψῃ ἐπ' ὀλίγον καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἡ ὑπεράσπισις, ἡ παραδοχὴ ἀμυντικοῦ συστήματος ἐπικρατείας τινὸς εἶναι ζήτημα βεβαίως ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἢ καὶ τὸ σοβαρώτερον ἴσως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρονται ἅπαντες, ἥ τε Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος. Τὴν λύσιν λοιπὸν τοιούτου ζητήματος, ἂν ἐπρόκειτο νὰ λυθῇ σήμερον, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἤθελε τολμήσει νὰ ἀναλάβῃ, καὶ ἂν ἤθελε κατηγορηθῆ ὡς ἄτολμος ἢ ἀνεπιτήδειος. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων θεωριῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ τοιούτου ζητήματος ὀφείλει νὰ λάβῃ

ὑπ' ὄψιν ὁ ἐπερωτήσας, ὁ μέγας οὗτος στρατιωτικὸς, ὁ μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς ἐπικρατείας, l' homme d' état, ἢ ὅστις ἄλλος ἤθελεν ἀναδεχθῇ τὴν λύσιν του, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ οἰκονομικὸν μέρος, τουτέστι τὸ πραγματικὸν μέρος τοῦ ζητήματος, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδὲν κατορθωτόν. Ὅπως καὶ ἂν περιορίσῃ τις τὸ μέρος τοῦτο, ὀφείλει ἀρκετοὺς πόρους νὰ ἀφιερώσῃ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀμυντηρίων μέσων, τουτέστιν εἰς ἀνέγερσιν νέων φρουρίων, τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ὑπαρχόντων, τὴν ἐφόπλισιν αὐτῶν διὰ πυροβόλων, διὰ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς χρῆσιν αὐτῶν καὶ τῶν πολεμεφοδίων, διὰ νὰ παρέξῃ δὲ ἀποτέλεσμα, πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς σύστημα ὡρισμένον, καλῶς προμελετημένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου βαδίζοντες καὶ ἐνεργοῦντες ἀδιαλείπτως νὰ φθάσωμεν μετὰ παρέλευσιν ἐνιαυτῶν τινων εἰς ἀποτέλεσμα. Ἀλλ' ἓν μόνον ἐκ τῶν ἀντικειμένων ὅσα ἀπαιτοῦνται ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ἀρκεῖ ν' ἀπορροφήσῃ μέγα μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, δηλονότι ἑκατομμύρια. Ἴσως εἴπῃ τις, ὅτι δὲν δυνάμεθα μὲν νὰ ἐνεργήσωμέν τι σοβαρὸν καὶ συστηματικὸν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, δυνάμεθα ὅμως νὰ ὁρίσωμεν ποσόν τι πρὸς συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων, ἵνα μὴ καταῤῥεύσωσι τοὐλάχιστον αὐτά· ἀλλ' ἕκαστος ἔχει ἰδίαν κρίσιν, ἐνεργῶν δὲ ὑπ' εὐθύνην τῶν πράξεών του, πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερος νὰ θέτῃ εἰς πρᾶξιν τὰς κρίσεις αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ δώσῃ λόγον. Πρὸ προκαλούμενος, ἔρχεται μετὰ θάῤῥους νὰ δώσῃ λόγον. Δὲν ἐνόμισεν οὔτε νομίζει ὀρθὸν ν' ἀφιερώσῃ ἡ Ἑλλὰς ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῶν προσόδων της διὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, πρῶτον διότι οὐδὲν ἀποτέλεσμα θέλει φέρει ἡ δαπάνη αὕτη, ὅλως ἐπὶ ματαίῳ γενομένη, καὶ δεύτερον διότι τοσούτων ἄλλων ἔχομεν ἀνάγκην πολὺ χρησιμωτέρων πραγμάτων. Ἂς ὁμιλήσωμεν μὲ ἀριθμούς. Τί δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ διαθέσῃ τὴν σήμερον εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο; Ἑκατόν, τὸ πολὺ μέχρι διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ συντηρήσωμεν οὔτε τὰ ὑπάρχοντα φρούρια οὔτε τὸ ὑπάρχον ὑλικόν. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτου, πᾶσα συντήρησις ἐθεωρήθη περιττὴ, διότι τοσοῦτον κατέῤῥευσαν τὰ φρούρια παρ' ἡμῖν, τοσοῦτον ἀπολείπονται τῆς σημερινῆς τελειότητος τῆς ἐπιστήμης, ὥστε πᾶσα δαπάνη πρὸς συντήρησιν ἀπώλεια καθαρὰ θεωρεῖται. Διὰ τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἐλήφθη πρόνοια συντηρήσεως τῶν φρουρίων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἰδοῦσαι αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις τὸ ἀνωφελὲς τοῦ πράγματος, ἐγκατέλειψαν τὸ μέτρον τοῦτο καὶ πρὸ καιροῦ οὕτως ἔπραξαν οἱ προκάτοχοί του καὶ ἔπραξαν ὀρ-

θῶς. Ἀλλ' ἂν νομίζητε ὅτι ἡ Πατρὶς εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀφιεροῖ κατ' ἔτος ἓν τοὐλάχιστον ἑκατομμύριον δραχμῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀμυντηρίων μέσων, θέλει κολακευθῇ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὸ πατριωτικὸν τοῦτο μέτρον. Ἡ Βουλὴ ἂς ἀποφασίσῃ καὶ θέλει σπεύσει νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον ἐκτελέσεως ὅσον τὸ δυνατὸν τελειότερον. Διὰ τῆς τρίτης ὑποδιαιρέσεως τῆς ἐπερωτήσεώς του τὸν ἐρωτᾷ πάλιν ὁ βουλευτὴς Γόρτυνος διὰ τί ἀρκεῖ τὸ Κράτος ἄνευ ἐφοδίων, σφαιρῶν ὀβουζίων, βομβῶν, σφαιρολίθων κτλ. ὥστε καὶ τὰ ἐπὶ διευθετῶν πυροβόλα νὰ μὴ χρησιμεύωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῶν φρουρίων, ἡ δὲ αἰτίασις αὕτη συγχωνεύεται προφανῶς μετὰ τῆς προηγουμένης. Μὴ παραδεχθέντες μέτρον τι τέλειον περὶ ὀχυρώσεως καὶ ἀοπλισμοῦ τῶν φρουρίων, δὲν ἠδυνάμεθα, συνεπῶς φερόμενοι, νὰ ἐνεργήσωμεν καὶ προμήθειαν ἀγνώστων φρουρίων καὶ ἀγνώστων πυροβόλων. Δύναται δὲ νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα πυροβόλα, καλὰ ἢ κακὰ, ἔχουν ἀρκετὰ ἐφόδια βλημάτων, ἅτινα ἐφρόντισαν οἱ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ νὰ τάξωσι καθ' ὁλοκλήρου καὶ νὰ συντηρήσωσιν, ἀποστείλαντες ἐπὶ τούτῳ ἀξιωματικοὺς καὶ τεχνίτας τοῦ πυροβολικοῦ.

Διὰ τῆς τετάρτης διαιρέσεως τῆς ἐπερωτήσεώς του τὸν ἐρωτᾷ ἐπίσης ὁ κύριος βουλευτὴς διὰ τί ἀρκεῖ τὸ πυροβολικὸν μὲ ἀνίκανα πρὸς πόλεμον ὀρεινὰ ὀβουζοβόλα, μὲ ἄχρηστα κανόνια τῶν 6 λιτρῶν, καὶ ἐπικίνδυνα ὡς φρονεύοντα τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτὰ πυροβολιστάς, καὶ τέλος διὰ τί δὲν ἐφρόντισε νὰ ἔλθῃ ἐπιμοπόλεμος ἡ νεωστὶ ἀγορασθεῖσα κανονοστοιχία κτλ. Ἐνταῦθα δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἣν δεικνύει ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁ κύριος βουλευτὴς Γόρτυνος, ἄγνοιαν ἔτι ἀσύγγνωστον πρὸς ἄνδρα ἀνήκοντα εἰς τὸν στρατὸν, ἐπειδὴ δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ κύριος βουλευτὴς προέθετο νὰ ὑποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Εἰς ἅπαντας εἶναι γνωστὸν ὅτι μετὰ πολυετῆ ἔλλειψιν, ἥτις δὲν ἐγίνετο ποτὲ ἀφορμὴ αἰτιάσεων κατὰ τῶν προκατόχων του, εἶναι γνωστὸν, λέγει, ὅτι μετὰ πολυετῆ ἔλλειψιν πεδινοῦ πυροβολικοῦ ἐπετύχομεν σήμερον τὴν προμήθειαν δύω πεδινῶν κανονοστοιχιῶν πλήρων, τουτέστι μετὰ σωλήνων, ἁμαξῶν καὶ πολεμεφοδίων, καὶ οἱ μὲν ἀκτὼ σωλῆνες ὑπάρχουσιν ἤδη ἐνταῦθα ἀφιχθέντες ἐκ τῆς Γαλλίας, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες παρηγγέλθησαν καὶ ἔρχονται ὅσον οὔπω, διετάχθη δὲ καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἐλλειπουσῶν ἁμαξῶν εἰς τὸ ὁπλοστάσιον Ναυπλίας, αἵτινες παρασκευάζονται μετ' ὀλίγον. Γνωστοποιεῖ δ'

ἔτι, ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ εἶναι ἄγνωστον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι, θέλοντες νὰ ἔχωμεν πλῆρες πεδινὸν πυροβολικὸν, τουτέστι βαρὺ καὶ ἐλαφρὸν, παρηγγείλαμεν καὶ μίαν νέαν ἐλαφρὰν κανονοστοιχίαν τῶν 6 λιτρῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐλλείπει διὰ τὴν ἐντελῆ χρῆσιν τῶν πυροβόλων τούτων ἡ ἀναγκαία ἱπποσκευὴ· ἀλλὰ βεβαίως δὲν ὑπῆρχε δυσκολία, ἂν ἀπέκειτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον, νὰ παραγγείλῃ καὶ ταύτην. Δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὴν προμήθειαν τῆς ἱπποσκευῆς ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Μολαταῦτα θέλει ὑποβάλει αἴτησιν ἐκτάκτου πιστώσεως καὶ διὰ τὴν προμήθειαν ταύτην. Εἶπεν ἔτι ὁ κύριος βουλευτὴς, ὅτι τὰ ὀρεινὰ ὀβουζοβόλα εἰσὶν ἀνίκανα πρὸς πόλεμον· ἐπεξηγῶν δὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ἐπερωτήσαντος ὑποθέτει ὅτι ἐνόησεν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ νέα ὅπλα τοῦ πεζικοῦ βάλλουσι μακρόθεν, οἱ πυροβολισταὶ ἡμῶν ἐκτίθενται εἰς τὰς ἐχθρικὰς βολὰς καὶ ἐμποδίζονται οὕτω νὰ ἐνεργήσωσιν. Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα δεικνύει ὁ κύριος βουλευτὴς ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων, διότι πρὸς ταῖς ἄλλαις παραγγελίαις ἐπροβλέψαμεν καὶ τὴν προμήθειαν τοιούτων ὅπλων, διὰ νὰ προφυλάξωμεν τοὺς ἡμετέρους πυροβολιστὰς διὰ τῆς ὁπλίσεως τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ἀκροβολιστῶν μὲ τοιαύτης ῥύσεως ὅπλα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποκρούωσι μακρόθεν τοὺς ἀκροβολιστὰς τῶν ἐχθρῶν.

Μεταβαίνει ἤδη καὶ εἰς τὴν πέμπτην διαίρεσιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κυρίου βουλευτοῦ, δι' ἧς ἐρωτᾶται ὡσαύτως διὰ τί ἀρῆκε τὸ Κράτος χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν πυρίτιδα καὶ δὲν ἐφρόντισε νὰ ἔχῃ νίτρον πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς, ἐνῷ γίνονται, λέγει, μεγάλαι ἑτοιμασίαι πολέμου, εἰς ὃν ἐνδέχεται νὰ παρασυρθῶμεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ ἐνταῦθα ὁ βουλευτὴς Γόρτυνος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν πολιτικῶν ζητημάτων ὑψηλῆς περιωπῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις δὲν νομίζει ὀρθὸν νὰ ἐνδιατρίψῃ, εἴτε διότι ἄλλως ἐθεώρησε τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος, τουτέστιν ὅλως εἰρηνικὴν, εἴτε διότι δὲν ἐθεώρησε τὸν κίνδυνον τοσοῦτον ἐπικείμενον. Τῷ ὄντι δὲν ἐζητήσαμεν ἔκτακτα μέτρα δι' ἐπικείμενον κίνδυνον, δὲν ἠμελήσαμεν ὅμως καὶ τὰ συνήθη καθήκοντα ἡμῶν. Καὶ ὡς πρὸς τὰ πυροβόλα καὶ ὅπλα ἐξηγήθη ἤδη· ὡς πρὸς δὲ τὴν πυρίτιδα καὶ τὸ νίτρον λέγει ὅτι ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑπάρχει πλέον ἡ ἀρκετὴ ποσότης διὰ τὰς συνήθεις ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ δι' ἐνδεχομένας ἐκτάκτους ἀνάγκας. Εἶναι δὲ καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωμένον τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἐνταῦσιον προμήθειαν

νίτρου, ἥτις πραγματοποιεῖται ἤδη. Ἀλλ' ἂν ὁ κύριος βουλευτὴς προβλέπῃ ἐν τῇ πολιτικῇ του περινοίᾳ τὴν ἀνάγκην ἐκτάκτων μέτρων, δὲν ἔχει ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὰς σκέψεις του εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιψήφισιν ἐκτάκτων μέτρων· εἰς ἡμᾶς δὲ αὐτοὺς δύναται νὰ διακοινώσῃ τὰς ἐμβριθεῖς ἰδέας του, καὶ ἔστω βέβαιος ὅτι θέλομεν δώσει ὅλην τὴν ἀνήκουσαν ἐκτίμησιν εἰς αὐτάς. Τελειόνει ἐνταῦθα τὴν ἀπάντησίν του ἐπὶ τῆς πρώτης ἐπερωτήσεως. Ἐξέθεσε, νομίζει, μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας καὶ εἰλικρινείας τὰς ἀπαντήσεις του ἐπὶ τῶν αἰτιάσεων τοῦ κυρίου βουλευτοῦ Γόρτυνος. Ἀντὶ δὲ νὰ αἰσθάνηται πικρίαν δι' αὐτὰς, ἀπ' ἐναντίας εὐχαριστεῖ τὸν ἐπερωτήσαντα, διότι τῷ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ παραστῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἐκθέσῃ εἰς φῶς τὴν ὑπουργικὴν πορείαν του. Καὶ εἰ μὲν καλῶς ἔπραξε, θέλει εὐχαριστηθῇ τυγχάνων τῆς ἐπιδοκιμασίας σας· εἰ δὲ κακῶς, δίκαιον νὰ ὑποστῇ τὴν κατάκρισιν ὑμῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν λεχθέντων στηριζόμενος, ἔχει τὴν συνείδησιν ἥσυχον ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ ἐπ' αὐτῷ τὸ καθῆκόν του. Λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι σήμερον ὅπλα τῆς νεωτέρας τελειότητος ἔχομεν ἢ ἐξομεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὅτι τὸ πυροβολικὸν, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε εἶχεν ἓν εὔχρηστον πυροβόλον, ἔχει ἢ ἔξει ἐντὸς ὀλίγου τρεῖς κανονοστοιχίας ἐξαιρέτους καὶ τελείας μὲ ὅλα τὰ παρεπόμενά των, τὰ ὁποῖα χάριν συντομίας παραλείπει, καὶ ταῦτα εἶναι ἤδη ἀρκοῦντα πρὸς τὸ παρὸν νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασιν τοῦ στρατοῦ. Δὲν ἀνέφερε ταῦτα διὰ ν' ἀποδώσῃ εἰς ἑαυτὸν ὑπερτέραν ἀξίαν ἐκείνου, ὅστις ἐκπληροῖ τὸ καθῆκόν του· ἀνέφερε ταῦτα διότι προεκλήθη, ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι πᾶς ἄλλος εἰς τὴν θέσιν του ἤθελε πράξει τὰ αὐτὰ ἢ καὶ πλείονα. Λογίζεται μόνον εὐτυχὴς διότι εὑρέθη εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ ἔργα ταῦτα ἐξετελέσθησαν. Ἠδύναντο δὲ καὶ πρότερον νὰ γίνωσι ταῦτα, ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἀνωτέραν τινὰ ὑποχρέωσιν, νὰ ἐπιστήσῃ ὅλην τὴν προσοχήν της εἰς ἀντικείμενον πολὺ ἀνώτερον, ἀντικείμενον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνδιεφέρετο ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, τὴν ἐξάλειψιν δηλονότι μιᾶς κολοσσιαίας ληστείας.

Μεταβαίνων δὲ εἰς ἀντίκρουσιν καὶ τῆς δευτέρας ἐπερωτήσεως, δι' ἧς τῷ ἀποδίδει ὁ κύριος βουλευτὴς τὴν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ΣΝΕ'. τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1853 δαπάνην 400.000 δραχ. δι' ἀγορὰν ὅπλων, παρατηρεῖ ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ 1857 ἐκλεισεν ἤδη καὶ ὀφείλει, κατὰ τὸν νόμον, νὰ ὑποβάλῃ καὶ θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς

Μαρτίου τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, ἐξ οὗ καταδεικνύεται ὅτι οὐδεμίαν δαπάνην ἐνήργησε καθ' ὑπέρβασιν τῶν πιστώσεων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅτι περισσεύματα πιστώσεων ἀκυρωτέα ἔχει ἀκριβῶς ἐκ δραχ. 250,175 καὶ λεπτ. 61. Ἡ χρῆσις τοῦ 1858 δὲν ἔκλεισεν ἔτι, ὀφείλει δὲ κατὰ τὸν νόμον νὰ ὑποβάλῃ ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει καταδείξει τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, ἐκτάκτους ἢ συμπληρωτικάς, ἐὰν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1858 ἀναφανῇ καὶ δικαιολογηθῇ ἡ ἀνάγκη αὐτη. Ἐκ προοιμίων δὲ διαβεβαιοῖ ὅτι δὲν ἐξέδωκεν οὐδὲν ἔνταλμα ἐπὶ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους καθ' ὑπέρβασιν τῶν πιστώσεων τοῦ 1858, καὶ ὅτι τὰ ἐκκαθαρισθησόμενα ἔξοδα ἢ τὰ καθ' ὑπολογισμὸν ἐπαπειλούμενα, ἐὰν τοιαῦτα ὑπάρχωσι, θέλουν εἶσθαι ἔλαττον τῶν ἀδιαθέτων ἀκυρωτέων πιστώσεων. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἐξώδευσε τὴν πίστωσιν τῶν 400,000 δραχμῶν τοῦ νόμου τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1853, ἀλλ' ἀπέναντι τῆς πιστώσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐχορήγησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὀρειχάλκον ἐξ ἀχρήστων πυροβόλων, κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1857 ἀξίας 33,000 δραχμῶν, κατὰ δὲ τὸ 1858 ἀξίας 12,000. Τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα, ἤτοι 45,000 δραχ. ἤνωσε μετὰ τῶν σχετικῶν πιστώσεων τοῦ 1857 καὶ 1858 καὶ μετ' ἄλλων 43,000 δραχμῶν ἐκ προσφορᾶς φιλογενοῦς πολίτου, καὶ ἐδαπάνησε ταῦτα πρὸς ἀγορὰν ὅπλων καὶ πυροβόλων, ἡ δὲ πίστωσις τοῦ μνησθέντος νόμου τοῦ 1853 ἔμεινεν ἀνέπαφος.

Ἐπιλαμβανόμενος δὲ καὶ τῆς τρίτης ἐπερωτήσεως, παρατηρεῖ, ὅτι ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου ἓν τῶν πρώτων ἀντικειμένων τῆς μερίμνης του ὑπῆρξε καὶ ἡ προμήθεια τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ ὑλικοῦ. Αἱ προσπάθειαί του ἀπέβλεπον κυρίως τὴν καλλὴν ἐνδυμασίαν τοῦ στρατοῦ μὲ ὅσον ἐνεστιν ὀλιγωτέραν δαπάνην. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔπρεπε νὰ δοκιμασθῶσι διάφορα μέσα προμηθείας. Κατὰ σύστασιν ἐπομένως ἁρμοδίων προσώπων, ἐδόθη παραγγελία διὰ τοῦ ἐνταῦθα προξένου τῆς Βαυαρίας εἰς τὸ ἐν Μονάχῳ ποιητήριον νὰ πέμψῃ εἰς λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του κατασκευαζομένων τσοχῶν δείγματά τινα πρὸς δοκιμασίαν. Ἓν δέμα τῶν τσοχῶν τούτων εὑρέθη εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς ὅτε ἔλαβε χώραν τὸ

ἀτυχὲς ἐκεῖνο συμβεβηκὸς, καὶ ὑπέκυψεν εἰς τὴν τύχην τῶν ἄλλων ἐν τῷ τελωνείῳ πυρποληθέντων πραγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παραγγελία ἐγένετο διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ ἐκ συμφώνου μὲ τὸν ἐν γνώσει τοῦ ὑπουργείου κανονισμὸν τοῦ ποιητηρίου, μὴ ἀναδεχομένου οὐδεμίαν εὐθύνην τῆς ἀποστολῆς, ἔπρεπεν ἀναντιῤῥήτως νὰ πληρωθῇ τὸ ἀντίτιμον τῆς τσόχας, ἀναβαῖνον εἰς 1,110 δραχμὰς, εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ δημοσίου, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐδίσασε νὰ διατάξῃ τὴν πληρωμὴν, ὁ δὲ Κύριος Βερνάου, εἰς ὃν ἐπληρώθη τὸ ἀντίτιμον, ἐνήργησεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ποιητηρίου καὶ οὐχὶ ὡς πωλητής. Πρὸς πλείονα βεβαίωσιν τῶν ἐκτεθέντων προσθέτει, ὅτι καὶ ἡ φορτωτικὴ τῶν τσοχῶν τούτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο, καὶ ἡ παραλαβὴ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τελωνείου παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐνηργήθη καὶ ὁ ναῦλος καὶ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἐπληρώθησαν. Ἐν τούτοις μέρος τῶν τσοχῶν τούτων περισωθὲν ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ τελωνείου εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴν καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 18, 157 τῆς 31 αὐγούστου 1856 ὑπουργικῆς διαταγῆς προσδιωρίσθη δι' ἄλλας ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἁπλουστάτη καὶ ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ποιητηρίου ἐγνώριζε κάλλιστα τὴν δικαστικὴν ὁδὸν διὰ νὰ μᾶς ὑποχρεώσῃ εἰς τὴν πληρωμὴν ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ τότε ἠθέλομεν πληρώσει ἔτι καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἐπέρχεται ἤδη ἡ τετάρτη ἐπερώτησις, δι' ἧς τῷ ἀποδίδεται ἡ αἰτίασις ὅτι ἡ διατηρεῖ ἐναντίον τοῦ νόμου ἀξιωματικοὺς εἰς θέσεις μὴ νομοθετημένας ἢ ὅτι διώρισεν ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς εἰς θέσεις ἀπαιτούσας μικροτέρους βαθμούς. Ἀλλ' ἐν πρώτοις δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι διατηρεῖ ἕνα ἀντισυνταγματάρχην τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν εἰς θέσιν μὴ νομοθετημένην. Ὁ ὀργανισμὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν στηρίζεται εἰς τὸ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1836 Β. διάταγμα, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἐπασχολοῦνται εἰς διαφόρους θέσεις, ὅπου ἡ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτεῖ. Ὁ δὲ ἀντισυνταγματάρχης, περὶ οὗ ἡ ἐπερώτησις, χαρακτηρισμένος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον, λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς ταγματάρχου, ὥστε οὐδεμία γίνεται ὑπέρβασις δαπάνης. Τὸν ἐπασχολεῖ δ' ἐνταῦθα εἰς διαφόρους ἐκτάκτους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας αὐτὸς γνωρίζει ὡς ὑπουργὸς καὶ ἔχει τὸ καθῆκον νὰ θεραπεύῃ. Πρὶν ἡ πρόβῃ εἰς τὴν ἀναπεμψιν τῶν ἐπὶ παραβάσει

τοῦ Διατάγματος τῆς 9 (21) Ἰουνίου 1843 αἰτιάσεων τοῦ κυρίου βουλευτοῦ, ὀφείλει νὰ διασαφήσῃ ὅτι τὸ Διάταγμα τοῦτο δὲν ἐξετελέσθη καθ' ὁλοκληρίαν, διότι, ἐπελθούσης τῆς Σεπτεμβριανῆς μεταπολιτεύσεως κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, τινὲς τῶν φρουραρχικῶν Ἐπιτελῶν ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις των, ἄλλοι δὲ ἀπολυθέντες διωρίσθησαν ἐκ νέου πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ Συντάγματος καὶ μετὰ ταῦτα· ὥστε τὸ Διάταγμα κατέστη ἀνίσχυρον. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν φρουραρχικῶν Ἐπιτελῶν, ἐστηρίχθη εἰς τὸ 16 ἄρθρον τοῦ μνησθέντος Διατάγματος, τουτέστι δὲν συγκατετέθη νὰ διορισθῇ προσωπικὸν φρουραρχείου εἰς Πάτρας, Καλάμας, Σπάρτην, Ἀρεισύπολιν, Γύθειον, Τρίπολιν, Ἄργος καὶ Ἀγρίνιον, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ αὐξήσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, οἰκονομοῦν τὰς θέσεις ταύτας διὰ τῶν εἰς τὰς ῥηθείσας πόλεις σταθμευόντων ἀποσπασματαρχῶν. Τὸ δὲ ἔξοδον τῶν εἰς τὰ ὑπάρχοντα φρουραρχεῖα διατελούντων ἀξιωματικῶν ἐπεψηφίζετο κατ' ἔτος πρὸ δεκαπενταετίας ἤδη, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν εὗρε τὸ προσωπικὸν τῶν φρουραρχικῶν Ἐπιτελῶν. Ὁ μόνος δὲ διορισμὸς, ὃν ἐνήργησεν αὐτὸς, εἶναι ὁ τοῦ φρουράρχου Ναυπάκτου, τὸν ὁποῖον αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπέσπασεν εἰς Μεθώνην, ὅπου ὑφίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη προσωπικοῦ φρουραρχείου ἕνεκα τῆς συγκεντρώσεως πολλῶν καταδίκων, ἐργαζομένων καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν κεντρικῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους. Ἐν τούτοις τὰ φρούρια, ὅπου ὑπάρχει σήμερον προσωπικὸν φρουραρχικῶν Ἐπιτελῶν, ἐμπεριέχουσι φυλακὰς καταδίκων, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη εἰδικοῦ προσωπικοῦ φρουραρχείου, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ τὸ καθῆκον τῆς ἀσφαλοῦς ἐπιτηρήσεως τῶν φυλακισμένων, διότι οἱ ἀποσπασματάρχαι ὄντες ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀποσπασμάτων, δὲν δύνανται νὰ ἐπιφορτισθῶσι μὲ τοιαῦτα σοβαρὰ καθήκοντα καὶ εὐθύνας.

Οἱ παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν διατελοῦντες δύω λοχαγοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν δύναμιν, ὁ μὲν πρῶτος τοῦ σώματος τῶν γενικῶν Ἐπιτελῶν, ὁ δὲ δεύτερος τοῦ γ'. πεζικοῦ συντάγματος, καὶ παρὰ τῶν σωμάτων τούτων μισθοδοτοῦνται, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα ὑπέρβασις τῶν προϋπολογισμένων ἐξόδων, καὶ δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ προσκολλήσῃ εἰς τὸ ἴδιον φρουραρχεῖον ὅσους ἡ ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴν ὑπερβῇ τὸν προϋπολογισμόν. Ἡ προσκόλλησις δὲ τῶν δύω ἀξιωματικῶν τούτων παρὰ τῷ φρουραρχείῳ Ἀθηνῶν ἐγένετο, διότι ἡ ὑπηρεσία τοῦ φρουραρχείου τούτου αὔξησε τοσοῦτον ἕνεκα τῆς ἐκτάσεως τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ὥστε τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ καταστατικοῦ Διατάγματος προσωπικὸν δὲν ἀρκεῖ πλέον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ στρατοῦ, δὲν προεκάλεσε τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ φρουραρχείου τούτου, ἐθεράπευσε δὲ τὴν ἀνάγκην ταύτην διὰ τῆς προσκολλήσεως τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν. Ὁ κύριος βουλευτὴς ἀναφέρει τὸ 21 καὶ 24 ἄρθρον τοῦ μνησθέντος Διατάγματος τῆς 9 Ἰουνίου 1843, δὲν ἐμελέτησεν ὅμως ὁλόκληρον τὸ Διάταγμα, ὅπως ἴδῃ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ προσωπικὸν φρουραρχείου καὶ εἰς τὰ ἑπόμενα φρούρια· τὸ τῆς Χαλκίδος, Λαμίας, Βονίτσης, Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Ῥίου, Ἀντιῤῥίου, Πύλου, Ἐπιδ. Δημητρᾶς, Ναυπλίας καὶ Παλαμηδίου. Κατὰ τὸ 16 ὅθεν ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ἡ Κυβέρνησις διορίσασα ἕνα λοχαγὸν φρούραρχον εἰς Μονεμβασίαν, ἀπέσπασεν αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου ὑφίστανται πλειστέρα ἀνάγκη, διότι εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς προσορμίζονται πολλὰ πλοῖα ἐμπορικὰ καὶ πολεμικὰ τῶν διαφόρων δυνάμεων, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἀπαιτεῖ νὰ ὑπάρχῃ αὐτόθι ἀρχή τις στρατιωτικὴ καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὸν ἀπόσπασμα διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπάρχει προσωπικὸν φρουραρχείου εἰς Βόνιτσαν καὶ εἰς Ναύπακτον, τὸ ὁποῖον ἀπεσπάσαμεν, ὡς ἐῤῥέθη, εἰς Μεθώνην. Εἰς Ῥίον δὲ, ὅπου ὁ φρουραρχῶν ἀντισυνταγματάρχης εἶναι προσωρινὸς, ἀνήκει οὗτος εἰς τοὺς ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοὺς καὶ δὲν λαμβάνει εἰμὴ τὸν μισθὸν τῆς ἀργίας καὶ διαφοράν τινα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ λοχαγοῦ ἁ. τάξεως, ὥστε καὶ ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει παράβασις τοῦ καταστατικοῦ οὐδὲ ὑπέρβασις τῶν προϋπολογισμένων ἐξόδων. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω ἀντισυνταγματάρχου τὸ μέτρον τοῦτο χάριν φιλανθρωπίας, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ πράξῃ χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς οὐδεμίαν παρανομίαν. Οἱ παρὰ τοῖς φρουραρχείοις Ναυπλίας καὶ Ἀθηνῶν δύω ἀντισυνταγματάρχαι ἀντὶ δύω ταγματαρχῶν, ὁ μὲν πρῶτος συμπληροῖ τὴν θέσιν τοῦ φρουράρχου Χαλκίδος, ὅπου δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀντισυνταγματάρχης, ἐνῷ σήμερον ἔχομεν ταγματάρχην, ὁ δ' ἕτερος συμπληροῖ τὴν θέσιν ἀντισυνταγματάρχου εἰς τὸ φρουραρχεῖον Μεσολογγίου, ὅπου δύναται ἐπίσης νὰ εἶναι εἰς ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὑπάρχει ἤδη ταγματάρ-

χης κατὰ τὰ ἄρθρα 15 καὶ 18 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος. Εἰς Πύλον δύναται νὰ εἶναι εἷς ἀντισυνταγματάρχης, ὁ δὲ νῦν φρούραρχος εἶναι συνταγματάρχης, ἀλλὰ χαρακτηρισμένος μόνον καὶ δὲν λαμβάνει εἰμὴ ἀποδοχὰς ἀντισυνταγματάρχου· ὥστε δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐνταῦθα ὑπέρβασις.

Εἰς Λαμίαν καὶ Χαλκίδα δύναται, κατὰ τὸ 16 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, νὰ ὑπάρχῃ προσωπικὸν φρουραρχείου.

Εἰς Παλαμήδιον φρούραρχεῖ εἷς ταγματάρχης ἀντὶ λοχαγοῦ, ἀλλ' ἐλλείπει ὁ φρούραρχος Ναυπλίας, ὅστις πρέπει νὰ εἶναι συνταγματάρχης, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θεωρεῖται ὅτι ὁ ὑποφρούραρχος ἀναπληροῖ τὸν φρούραρχον, ὁ δὲ ταγματάρχης, φρούραρχος Παλαμηδίου, τὸν ὑποφρούραρχον Ναυπλίας· ὥστε ἐλλείπει μάλιστα ἐνταῦθα εἷς ἀξιωματικὸς τῶν φρουραρχικῶν Ἐπιτελῶν.

Μεταβαίνων δὲ καὶ εἰς τὴν πέμπτην ἐπερώτησιν, δι' ἣς ἐρωτᾶται διὰ τί ἐσχημάτισεν ἀρχηγεῖον μηχανικοῦ καὶ πῶς ἐπῆρε τὰς διευθύνσεις αὐτοῦ κλπ. παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ μηχανικοῦ σώματος στηρίζεται εἰς τὸ Διάταγμα τῆς 13 Ἰουνίου 1856. Τὸ ὀργανικὸν τοῦτο Διάταγμα προεκλήθη, ἀφοῦ προηγουμένως ὁλόκληρος ὁ νέος ὀργανισμὸς περιελήφθη εἰς τὸν σχετικὸν νόμον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ ἀφοῦ τὸ περιπλέον ἔξοδον ἐσημειώθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἐπεψηφίσθη παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ὁ νέος οὗτος σχηματισμὸς ἐπροκλήθη, λέγει, ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν μᾶλλον διὰ τὰ δημόσια ἔργα παρὰ δι' ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ὠφέλησε μεγάλως τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, καὶ ἄλλων 50 ἀξιωματικῶν ἔχομεν ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς δαπάνης στερούμεθα. Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν τοῦ νὰ συμπεριλαμβάνηται εἰς τὸν ἐτήσιον νόμον τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ ὁ μετασχηματισμὸς καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἡ δαπάνη, ἡ ἀρχὴ αὕτη ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν καὶ ταύτην ἠκολούθησε καὶ αὐτός. Τὸ 1852 ἐσχηματίσθησαν τὰ δύω τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, τὰ ὁποῖα πῶς ἐπῆρε ἀνὰ δύω λόχους ἕκαστον. Καθ' ἓν Διάταγμα τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὰ ἀκτὼ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς μετεσχηματίσθησαν εἰς τέσσαρα συντάγματα. Κατ' ἄλλο δὲ Διάταγμα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς προσετέθη εἰς τὴν μοῖραν τοῦ πυροβολικοῦ εἷς λόχος, εἰς τὴν μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ μία ἴλη. Κατὰ δὲ τὸ Διάταγμα τῆς 12 Αὐγούστου 1854 μετεσχηματίσθησαν δύω τάγματα τοῦ πεζικοῦ καὶ δύω τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν εἰς τρεῖς μοίρας τοῦ πεζικοῦ καὶ τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, διαλυθέντων συγχρόνως τῶν ἀκτὼ ταγμάτων τῆς ὁροφυλακῆς. Κατόπιν δὲ πάλιν μετεσχηματίσθησαν αἱ ῥηθεῖσαι μοῖραι τοῦ πεζικοῦ εἰς τρία συντάγματα. Τελευταῖον ἠδύνατο νὰ φέρῃ καὶ ἄλλα παραδείγματα προγενεστέρων ἐποχῶν, διὰ νὰ πεισθῇ ἕκαστος ὅτι ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν ἡ ἀρχὴ τῆς διοργανώσεως τοῦ στρατοῦ διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἔρχεται τελευταῖον καὶ εἰς τὴν ἕκτην ἐπερώτησιν, διὰ τῆς ὁποίας ὁ κύριος βουλευτὴς Γόρτυνος τὸν αἰτιᾶται διότι ἐπροβίβασε καὶ διατηρεῖ εἰς θέσεις μὴ νενομοθετημένας ἀξιωματικοὺς τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας κατὰ παράβασιν, ὡς λέγει, τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1852 καταστατικοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ αἰτίασις αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή, διότι κἀμμία ὑπέρβασις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας δὲν ἔγινεν. Ὁ κύριος βουλευτὴς μνημονεύει μὲν τὸ περὶ τούτου ὀργανικὸν Διάταγμα τοῦ 1852, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερον Διάταγμα τῆς 25 Μαΐου 1855, δι' οὗ προσετέθη εἰς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητής, ἔχων τὴν ἕδραν του εἰς Μεσολόγγιον, δύω ἐπικαταλυματίαι, εἷς ἀ. καὶ εἷς β'. τάξεως εἰς ἑκάστην μοῖραν τοῦ πεζικοῦ, καὶ εἷς καταλυματίας ἀ. τάξεως εἰς ἑκάστην τῶν μοιρῶν τούτων. Ὁ δὲ ἕτερος ὑπερμεμψητής, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπερωτᾷ ὁ κύριος βουλευτής, κατέχει θέσιν νενομοθετημένην ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ δὲν λαμβάνει ἢ τὰς κανονισμένας ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ του. Ἐντεῦθεν θέλει ἐννοήσει βεβαίως ὁ κύριος βουλευτὴς Γόρτυνος ὅτι εἶχεν ἐσφαλμένας πληροφορίας καὶ ὅτι οὔτε παράβασις τῶν καταστατικῶν ἔλαβε χώραν οὔτε ὑπέρβασις τῶν προϋπολογισμένων ἐξόδων.

Ἐπανερχόμενος δ' εἰς τοὺς φρουραρχικοὺς ἐπιτελεῖς, ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀξιωματικῶν τούτων εἰσὶν ἀγωνισταὶ λαβόντες μέρος εἰς διαφόρους ἐκστρατείας καὶ μάχας, ὡς π. χ. ὁ φρούραρχος Ῥίου, οὗτινος τὸ φύλλον μητρώου ἔτυχε νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖράς του, καὶ ἀκούσατε τί διαλαμβάνει. Ἐν πρώτοις ἐπληγώθη τὴν χεῖρα καὶ τὴν μίαν πλευρὰν διὰ σφαίρας κατὰ τὴν γενομένην εἴσοδον εἰς τὴν ἀκρόπολιν Ἀθηνῶν, ἐπληγώθη ἐπίσης εἰς τὸν ἀντίχειρα κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Χίον, παρευρέθη εἰς τὴν ἐκστρατείαν Εὐβοίας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας Καρύστου, διεκινδύνευσεν εἰς Χαϊδάρι τῆς Ἀττικῆς καὶ μετέσχε τῆς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων νίκης τῶν Ἑλλήνων εἰς Μύλους. Τὸν ἀξιω-

ματικὸν λοιπὸν τοῦτον εἶπεν, ὅτι διώρισεν ἡ Κυβέρνησις χάριν φιλανθρωπίας, εὑρισκόμενον εἰς ἀργίαν. Δὲν ἤλπιζε δὲ ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, οἱ μοχθήσαντες ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος, οἱ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, οἱ βεβαρυμένοι μὲ πολυάριθμον οἰκογένειαν καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἄλλον πόρον ὑπάρξεως εἰμὴ τὸν εὐτελῆ μισθόν των, δὲν ἤλπιζε, λέγει, οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι νὰ γένουν ἀντικείμενον ἐπερωτήσεων καὶ ἐξηγήσεων. Τὸ ἔθνος ὁλόκληρον διὰ τῶν πληρεξουσίων αὐτοῦ καὶ δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔτι ἐξέφρασε πολλάκις τὰς συμπαθείας του ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα μοχθησάντων, ἡ δὲ Κυβέρνησις συμμεριζομένη τὰς συμπαθείας ταύτας, ἐπροσπάθησε νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐγὰς τοῦ ἔθνους καθ' ὅσον τοῦτο ἦτον ἐφικτὸν καὶ νόμιμον. Ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ τις; Ἐπέπρωτο ὁ κύριος βουλευτὴς Γόρτυνος Θ. Κολοκοτρώνης νὰ θεωρήσῃ ἀθέμιτον τὴν περιποίησιν τῶν ἀγωνιστῶν.

Ἐνταῦθα διακόψας τὸν ὑπουργὸν ὑπέλαβεν ὁ βουλευτὴς Γόρτυνος, ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἀγόρευσίν του δὲν ἐξερράσθη ἐναντίον τῶν ἀγωνιστῶν, καὶ ὁ ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην. Διεγερθέντος δ' αἰφνιδίου θορύβου ἕνεκα παρεκτροπῆς τινος τοῦ βουλευτοῦ τούτου καὶ παρατεινομένου τοῦ θορύβου, ὁ πρόεδρος ἐπαναφέρων τὴν τάξιν καὶ διερμηνεύων τὰς διαθέσεις τῆς Βουλῆς, εἶπεν, ὅτι δυστυχῶς ἔλαβε χώραν ἐν πλήρει συνεδριάσει δυτάρεστον περιστατικόν, τὸ ὁποῖον δὲν φέρει τιμὴν εἰς τὸν προκαλέσαντα αὐτὸ καὶ ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῇ τοῦτο. Ἐρωτᾷ ἑπομένως τὴν Βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ῥηθέντος βουλευτοῦ ὡς καθ' ἑαυτὴν ἄτοπον καὶ ἀνοικείαν εἰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις.

Ἡ δὲ Βουλὴ συναινέσασα, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀπεδοκίμασε δι' ἀναστάσεως τὴν διαγωγὴν τοῦ ῥηθέντος βουλευτοῦ, ὅστις ἅμα τῇ ἀποφάνσει τῆς Βουλῆς προσέθηκεν, ὅτι ἀποδοκιμάζει καὶ αὐτὸς τὴν πρᾶξίν του.

Ἐπαναλαμβάνων δὲ τὸν λόγον προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι δι' ὅσων εἶπεν ἀνωτέρω νομίζει ὅτι ἐπεραίωσε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων τοῦ κυρίου βουλευτοῦ Γόρτυνος ἀπαντήσεις του. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς προσβλητικὰς ἐκφράσεις, μεθ' ὧν ὁ κύριος βουλευτὴς εὐηρεστήθη νὰ συνοδεύσῃ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐπερωτήσεών του, τὸ θεωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀναξιοπρεπὲς εἰς τὴν θέσιν του ὡς μέλους τῆς Κυβερνήσεως νὰ συνερισθῇ τὸν κύριον βουλευτήν.

Ἀλλ' ἐπηρεασθέντος εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς Βουλῆς, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι θέλει τὸν δικαιώσει.

Ἐπιδοκιμαζούσης δὲ τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐπρότεινεν ὡς λύσιν τῆς συζητήσεως τὸ ἑξῆς θέμα· «ὅτι ἡ Βουλὴ ἀκουμένη εἰς τὰ λεχθέντα, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Ἀλλ' ἕτερος εἶπεν, ὅτι ἀντὶ τοῦ θέματος τούτου προτείνει νὰ παραδεχθῇ τὸ Σῶμα τὸ ἑξῆς· «ὅτι ἡ Βουλὴ κατόπιν τῶν ἐξηγήσεων, ἃς ἔδωκεν ὁ κύριος ὑπουργὸς, εὐχαριστημένη ἀπὸ τὰς δοθείσας ὑπ' αὐτοῦ πληροφορίας, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει δὲ τοῦ προέδρου, ὑποστηριχθείσης τῆς προτάσεως ταύτης καὶ ὑπὸ διαφόρων ἄλλων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς λύσιν τῶν ἐπερωτήσεων τὸ ἀνωτέρω προταθὲν θέμα, καὶ οὕτως ἔκλεισεν ἡ συζήτησις.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς ἀπευθυνθείσης ἐπερωτήσεως περὶ τῆς Ἑλλην. ναυτιλίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Δ. ΑΓΓΕΡΙΝΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Παπαδημητριάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 2 Μαρτίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, ἐπὶ δὲ τοῦ μέρους αὐτῶν, ἐν ᾧ ἐκτίθεται τὸ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν λυπηρὸν περιστατικόν, ὅπερ ἐπροκάλεσε τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ περιστατικὸν ἦτο βεβαίως ἄτοπον καὶ ὡς τοιοῦτον ἐπέσυρε τὴν δικαίαν τῆς Βουλῆς ἀγανάκτησιν. Ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἅτινα κατὰ τὸν κανονισμὸν εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἔπρεπε σύμφωνα καὶ μὲ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ κανονισμοῦ νὰ φαίνηται καθαρῶς καὶ σαφῶς οὐ μόνον ἡ ἀποδοκιμασία τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη ἡ Βουλὴ ν' ἀποδοκιμάσῃ, καὶ τοῦτο, διότι τὰ πρακτικὰ δὲν γράφονται δι' ἡμᾶς μόνον, ἀλλὰ θέλου-

σι χρησιμεύσει εἰς τοὺς μεθ' ἡμᾶς ὡς μία τις ἱστορία καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ γνωστὴ καὶ ἡ πρᾶξις, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἀπεδοκίμασε καὶ οὐχὶ νὰ ὑποτίθηται ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεδοκίμασεν ἕνα βουλευτὴν ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου. Τοιοῦτο προηγούμενον δὲν ἀνέχεται νὰ φαίνεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, διότι δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ὅταν ἐπροκάλεσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς δὲν κατωνόμασε τὴν πρᾶξιν, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον εἶπεν ὅτι λυπηρὸν περιστατικὸν ἔλαβε χώραν καὶ διὰ τοῦτο δὲν κατεγωρίσθη λεπτομελῶς καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς· Ἐπρότεινέ τις τὴν ἐντελῆ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἀπάλειψιν ὁλοκλήρου τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ αὐτὸς ὁ βουλευτὴς Καρυταίνης ἀπεδοκίμασεν ὡς ἄτοπον τὴν πρᾶξίν του.

Παρατηρηθέντος δὲ ὑπό τινων, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τῶν πρακτικῶν μία ἀπόφασις τῆς Βουλῆς· ἐπήνεγκέ τις, ὅτι ἡ περὶ ἀπαλείψεως πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος δὲν εἶναι ὅλως ἄτοπος. Δικαζομένη γραία τις ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τῶν Μακεδόνων ὑπνώττοντος, «ἀνακαλῶ, εἶπε, τὴν δίκην· «Ἐρωτηθεῖσα δ' ἐνώπιον τίνος; «Ἐνώπιον, εἶπε, τοῦ Βασιλέως γρηγοροῦντος.» Ἀνακαλῶ, λέγει καὶ σήμερον ὁ βουλευτὴς, τὴν ἀπόφασιν τῆς παρωργισμένης προχθὲς Βουλῆς, ἐνώπιον τῆς σήμερον ἀπαθοῦς καὶ ἠρεμούσης Βουλῆς.» Ὑποστηρίζων ὅμως οὗτος τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀπαιτεῖται νὰ ἐκτίθενται πιστῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς πάντα τὰ κατὰ τὴν συνεδρίασιν λαμβάνοντα χώραν περιστατικά. Ἀλλ' ἐνταῦθα βλέπομεν μόνον τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς χωρὶς συγχρόνως νὰ βλέπωμεν καὶ τὴν προκαλέσασαν ταύτην ἀφορμήν. Ἐπαινεῖ τὴν πρόνοιαν τοῦ γραφείου μὴ θέλοντος νὰ φαίνωνται εἰς τὰ πρακτικὰ τοιαῦτα περιστατικὰ ἀληθῶς λυπηρά, ἀλλ' ὅταν δὲν φαίνεται ἡ πρᾶξις τοῦ βουλευτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἀπεδοκίμασε, καὶ ἡ ἀφορμὴ ἥτις ἠρέθισε τὸν βουλευτὴν εἰς τὴν ἄτοπον ἐκείνην πρᾶξιν, ἕκαστος, ἀγνοῶν τὰ γενόμενα, θέλει ὑποθέσει ἕνα ἄνθρωπον μαινόμενον καὶ ὡς ἀπὸ στέγης παροτρυνόμενον εἰς τοιαύτας ἀτόπους πράξεις. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐκτεθῶσιν ἅπαντα τὰ περιστατικά, ἅτινα ἐπροκάλεσαν τὴν πρᾶξιν, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἀπεδοκίμασε, καθ' ὅσον τὸ ἓν εἶναι τοῦ ἄλλου συνέπεια, καὶ οὐχὶ νὰ ἐκτίθηται μόνον τὸ ἀποτέλεσμα χωρὶς συγχρόνως νὰ φαίνωνται καὶ αἱ ἀφορμαί.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἄλλοτε συνέβησαν ἐν τῇ Βουλῇ λυπηρὰ περιστατικά, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ Βουλὴ προέβη εἰς ἀποδοκιμασίαν βουλευτοῦ καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἅπαντα τὰ λαβόντα χώραν περιστατικὰ ἵνα καταφαίνηται ἡ ἀληθὴς ἀφορμὴ ἡ προκαλέσασα τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατ' αὐτὸν τὰ πρακτικὰ περιλαμβάνουσιν ἐν περιλήψει πᾶν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ τεθῇ εἰς αὐτὰ, ἐπειδὴ ὅμως ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι πλήρη, τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ὁ βουλευτὴς Μαντινείας, οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἐρωτήσει ποίαν τῶν δύω ἀποδέχεται γνωμῶν.

Ἐνέστη τις εἰπών, ὅτι δὲν παραδέχεται νὰ ψηφοφορηθῇ μία ῥητὴ διάταξις τοῦ κανονισμοῦ. Ἀφ' οὗ τὰ πρακτικὰ ἀναφέρουσιν ἓν ἀποτέλεσμα, πρέπει ἀναγκαίως ν' ἀναφέρωσι καὶ τὰς ἀφορμὰς αἵτινες ἐπροκάλεσαν μίαν τοιαύτην τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν, διότι, ἐὰν αἱ ἀφορμαὶ παρασιωπηθῶσι, θέλομεν ἔχει εἰς τὰ πρακτικὰ ἓν προηγούμενον σκανδαλώδες, καὶ ἄλλοτε μία πλειοψηφία ἐρωτωμένη δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν θέλει νὰ καταχωρισθῇ ὁλόκληρος μία ἀγόρευσις βουλευτοῦ, ὁ δὲ βουλευτὴς δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν κανονισμὸν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας, ἐνῷ ὁ κανονισμὸς σκοπὸν ἔχει νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν μειοψηφίαν κατὰ τῶν αὐθαιρεσιῶν τῆς πλειοψηφίας.

Ἀλλ' ἐπιμένοντας τοῦ προέδρου νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βουλὴν ἐὰν τὰ πρακτικὰ ἔχωσι καλῶς ὡς ἀναγνώσθησαν, ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐὰν ὁ πρόεδρος ἐπιμένῃ νὰ προκαλέσῃ τοῦ Σώματος τὴν ἀπόφασιν, πρέπει νὰ ἐρωτήσῃ οὐχὶ ἐὰν τὰ πρακτικὰ ἔχωσι καλῶς, ἀλλ' ἐὰν εἶναι συντεταγμένα σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ κανονισμοῦ.

Παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει πρῶτον νὰ ἐρωτηθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος περὶ ἀπαλείψεως ὁλοκλήρου τοῦ ἀμφισβητουμένου μέρους τῶν πρακτικῶν· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Ἠρωτήθη ἀκολούθως ἐὰν παραδέχηται τὰ πρακτικὰ ὅπως ἔχουσιν, ἀλλὰ μὴ διακριθείσης τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς

ψηφολέκτας Α. Καλογερόπουλον καὶ Ν. Ματθαίου, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὅτι καλῶς ἔχουσι τὰ πρακτικὰ διὰ ψήφων 57 κατὰ 17.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕβδομου ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι τ' ἀναγνωσθέντα πρακτικὰ ἔχουσι καλῶς, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο
Κ. Θεοδώρου	Ο	Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Ἀντ. Βενιζέλος	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Σόλων Κρεστενίτης	
Γ. Καΐρης		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀντ. Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Α. Δεκιγάλας	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ἰω. Λορεντσιάδης	Ο
Γεώργιος Σκοῦφος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	
Σταῦρος Βλάχος		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἠλίας Καραγιάννης	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	
Σωτήριος Στράτος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Δημήτριος Νάκος		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Φίλων Φίλωνος		Α. Κοντόσταυλος	Ν
Θεόδωρος Γρίβας		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Π. Ταντσρίας	Ν	Κωνστ. Πλαπούτας	
Α. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Θ. Ι. Κολοκοτρώνης	
Θ. Τσαννετάκης	Ο	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Ο
Γεώργιος Κανδύλης		Πέτρος Δελιγιάννης	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Ἀνδρέας Σοφιανός	Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Ἠμμ. Ἀντίπας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Σταμάτιος Μήτσας	Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ο	Γ. Πανοπιρτόπουλος	
Γεώργιος Γιολδάσης	Ν	Εὐ. Οἰκονομόπουλος	
Νικόλαος Γρανίτσας	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργιος Βελῆς	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Σερπάνος	Ν	Ν. Ν. Παναγιώτου	

Σ. Κοπανίτσας		Ν. Πανουριᾶς	
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ν. Λεώπουλος		Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Γ. Π. Γιατράκος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	
Λουκᾶς Στεφάνου		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἀνδρέας Χ. Ἀναγνώρου	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο	Ἰωάννης Κ. Μωριάτης	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ἠλίας Καράπαυλος	
Α. Μαυροειδής	Ν	Γεώργιος Μπάστας	
Α. Τσάκας	Ο	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Γ. Κεφάλας	Ο	Γ. Νικολάου	Ν
Κ. Κουρκουμέλης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Γ. Γουλιμῆς	Ν	Κωνστ. Πλατύς	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Ἀν. Γενουάρδος	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ο	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Ἀντώνιος Ἀρμάς	Ν
Σ. Βαρότσης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Χ. Σουμαρίπας	Ο	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Μ. Μιχαλόπουλος		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Δημήτριος Σταΐκος	
Ν. Καναβός	Ν	Βασίλειος Κριεζῆς	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Κυριάκος Δουζίνας	
Γεώργιος Ἰατρός		Δημήτριος Βουδούρης	
Γεώργιος Μαθεμοχωρίτης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Λουκᾶς Καλογερόπουλος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Στ. Καπετανάκης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ν. Κανελλόπουλος	Ν	Νικόλαος Β. Βουδούρης	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Α. Μάντσαρης	
Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς	Ν		

Οὕτω δὲ περαιωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθών ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω δύο ἐκθέσεις, μίαν ἐπὶ τῶν τῆς παρελθούσης Συνόδου καὶ ἑτέραν ἐπὶ τῶν τῆς παρούσης, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν τῷ Γραφείῳ ὑπαρχούσας ἀναφορὰς τῆς παρελθούσης Συνόδου διαφόρων πολιτῶν, καὶ διασκεφθεῖσα ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτεῖ·

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1 καὶ 2 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 3, 8 καὶ 10 νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν αὐτὰς ἐν δέοντι καὶ ἀμείψῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 4 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 5 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον, μεχρισοῦ ἡ Βουλὴ λάβῃ οἱονδήποτε ἐγκρίνῃ μέτρον περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν παρομοίας φύσεως αἰτήσεων, καὶ παρίζῃ συνδρομήν τινα καὶ εἰς τὸ προκείμενον σύγγραμμα.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 6 καὶ 7 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 9 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 11 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀνήκει νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς διατηρουμένης Μονῆς.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 12 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν παραπόνων τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 13 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, ἁρμόδιον νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 14, 20, 22, 23, 24 καὶ 29 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων ἐν καιρῷ, καθ' ὃν περὶ συντάξεως τοῖς περιλειπομένοις ἀγωνισταῖς ληφθῇ πρόνοια.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 15 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 16 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον μεχρισοῦ λάβῃ ἡ Βουλὴ ὁριστικὸν μέτρον ἐπὶ τοιούτων αἰτήσεων.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 17 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, μὲ τὴν αἴτησιν νὰ γίνωσιν ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων αὐστηραὶ ἐξετάσεις, καὶ δώσῃ μετ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν ὁ Ὑπουργὸς τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Προξενικοῦ τούτου ὑπαλλήλου.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 18 καὶ 19 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα ἀποβλέψῃ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀναφερομένων καὶ περιθάλψῃ αὐτούς.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 21 νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων καὶ φέρῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 25 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, ἁρμόδιον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τοῦ ἀναφερομένου.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 26, 27, 28, 30, 31 καὶ 34 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων καὶ πράξῃ ἐπ' αὐτῶν ὅ,τι δίκαιον καὶ πρέπον διὰ τοὺς δυστυχοῦντας ἀγωνιστὰς ἢ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 32 νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ περὶ συνδρομῆς τῶν συγγραμμάτων ἀποφάσει τοῦ Σώματος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 33 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ἀνήκει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενα.

Διδοῦσα τέλος εἰς τὴν ἔκθεσίν της ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Συντάγματος οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ δίδωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ζητουμένας πληροφορίας ἐπὶ τῶν διευθυνομένων αὐτοῖς ἀναφορῶν· ἑπομένως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης θέλει καταστήσει ἀποτελεσματικὰ τό τε δικαίωμα τοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφέρεσθαι, καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἀποφάσεις τοῦ Σώματος. Ἄλλως τε εἶναι μάταιον καὶ οἱ πολῖται ν' ἀναφέρωνται καὶ ἡ Βουλὴ νὰ συζητῇ τὰς ἀναφορὰς, ἀφοῦ δὲν εἶναι ἔριτὸν νὰ γινώσκῃ αὕτη τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνησι, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Β. Π. Δημητρακόπουλος, Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης,
Δ. Ι. Νάκος, Ἐμ. Ἀντίπας,
Δημ. Στάϊκος, Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Σ. Καλογερόπουλος.»

«1. Ἀναφορὰ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1857 ἐξ Ἀθηνῶν Αἰκατερίνης χήρας Δ. Ζωγράφου, ἐκτιθείσης τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της καὶ ἐξαιτουμένης περίθαλψίν τινα.

2. Ἀναφορὰ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1857 ἐκ Ναυπλίου Αἰκατερίνης χήρας Παπαδιαμαντοπούλου, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, χρηματίσαντος ἀρχηγοῦ ἐκστρατείας καὶ πολυειδῶς τὴν Πατρίδα ὑπηρετήσαντος, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ ἀποδοθῇ σύνταξις καὶ προικοδότησις τῶν δύω θυγατέρων της.

3. Ὁμοία Αἰκατερίνης Α. Ζαφειροπούλου ἐκ Ναυπλίου ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1857, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, χρηματίσαντος μέλους τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ βουλευτοῦ ἐπὶ 2 περιόδους, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον τῶν δικαιωμάτων του σύνταξιν.

4. Ὁμοία Χρ. Διανναπούλου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1857 ἐκ Κωνιστρῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς τῆς 3 Σεπτεμβρίου καὶ ἀπολαμβάνῃ τὰ δικαιώματα τῆς περὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

5. Ὁμοία Ἑλένης Κούμα Καντακουζηνοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1857, δι' ἧς ἀναγγέλλει ὅτι θέλει μετατυπώσει τὴν δωδεκάτομον γεν. ἱστορίαν τοῦ πατρός της Μ. Κούμα, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.

6. Ὁμοία Εἰρήνης χήρας Ἰω. Στράτου ἐκ Κραβασαρᾶ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1857, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι τὰ βασιλικὰ στρατεύματα σταθμεύσαντα εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἀπὸ τὸ 1835—1839 τῆς ἀπεστέρησαν καθ' ὅλον τὸ πενταετὲς διάστημα τῶν ἐνοικίων, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐκ δραχ. 2,000 καὶ ἐξαιτεῖται νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπότισις αὐτῶν.

7. Ὁμοία Ν. Στράτου ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1857, ἐξαιτουμένου ὡς ἀνωτέρω τὰ ὀφειλόμενα ἐνοίκια διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν Βασ. στρατευμάτων εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπὶ 5 ἔτη.

8. Ὁμοία Εὐδοκίας Α. Σκανδαλίδου ἀπὸ 27 Μαΐου 1857, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς οἰκογενείας τοῦ ἱστορικοῦ ὀνόματος τῶν Σκανδαλιδῶν, καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μεγάλας αὐτῶν θυσίας, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

9. Ὁμοία τῶν θυγατέρων Παπᾶ Εὐστρατίου Πολυχρονοπούλου ἐκ Λαγκαδίων ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου 1858, δι' ἧς ἐκτιθεῖσι

τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πεσόντος εἰς τὴν ἐν Τρικόρφοις κατὰ τοῦ Ἰμπραΐμ Πασᾶ μάχην, καὶ ἐξαιτοῦνται περίθαλψιν.

10. Ὁμοία τοῦ κηδεμόνος καὶ πληρεξουσίου τῆς οἰκογενείας τοῦ Δ. Ἱερομνήμονος ἐξ Ὑπάτης τῇ 7 Ἰανουαρίου 1858, ἐκτιθέντος τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀποθανόντος Δ. Ἱερομνήμονος, τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἤδη διατελεῖ ἡ ὀρφανισθεῖσα οἰκογένειά του καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ περὶ αὐτῆς πρόνοια διὰ τῆς ἀπονομῆς ἀναλόγου συντάξεως.

11. Ὁμοία Ἰω. Καραϊτιανοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένου ἵνα ἡ διάθεσις τῶν κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων γένηται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

12. Ὁμοία διαφόρων Λευκαδίων ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1858 ἐκ Πατρῶν, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ὅπως μετάσχωσι καὶ οὗτοι τῆς διανομῆς τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων, καθόσον διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἔθνους ἐστερήθησαν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ τῆς ἰδιοκτησίας των.

13. Ὁμοία Ἰω. Πατακῆ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1858 ἐκ Σκοπέλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ μὴ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἐμμ. Κατσικογιάννη περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ εἰς πυροπολικὸν χρησιμεύσαντος πλοίου τῶν ἀδελφῶν Κατσικογιάννη, πρὶν ἡ προσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πρωτότυπον τῆς ναυπηγήσεως τοῦ πλοίου αὐτοῦ.

14. Ὁμοία Ἑλένης χήρας Π. Καπετανάκη ἀπὸ 9 Μαρτίου 1858 ἐκ Καλαμῶν, δι' ἧς ἐκτίθησιν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ὑπῆρξε στρατηγὸς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, χιλίαρχος ἐπὶ Κυβερνήτου καὶ ἀντισυνταγματάρχης ἐπὶ Βασιλείας, καὶ ὅτι ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ, ἀποθανόντος ἤδη, δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν σύνταξιν, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπονομὴν αὐτῆς.

Ὁμοία διαφόρων κατοίκων Στίρφακα τῆς Φθιώτιδος, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ ἔγγονοι τοῦ Δημάκη Χατζῆ κατέλαβον τὸ χωρίον Παξαὶ ὡς ἰδιοκτησίαν των καὶ ἀπέβαλον αὐτοὺς τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς νομῆς, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ διαταχθῇ ἐξέτασις αὐστηρὰ ὅπως ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς δικαστικῶς ὑπῆρξεν ἀπόρρητα ἀπάτης καὶ δόλου.

16. Ὁμοία Δ. Κασβίκη ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 31 Μαρτίου 1858, δι' ἧς ἀποστέλλει ἀντίγραφον μεταφράσεως διαταξέων τινων τοῦ ὀθωμ. δικαίου περὶ λειβαδίων, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.

17. Ὁμοία διαφόρων πλοιάρχων Χίων ἀπὸ 1 Μαρτίου 1858 ἐκ Χίου, δι' ἧς ἐκτιθέασι τὰς κατεπιέσεις καὶ τὴν ἀφόρητον διαγωγὴν τοῦ Ἕλλην. προξένου Βουτσίνα καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ὑποφέρουσιν.

18. Ὁμοία Β. Διαλέτη ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός του καὶ ἐξαιτεῖται περίθαλψίν τινα.

19. Ὁμοία Στηλιανοῦ Παλαιολόγου ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1858, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὡς ἀπόστρατος λαμβάνων εὐτελῆ μισθὸν δὲν δύναται νὰ ἀπαντᾷ τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐξαιτεῖται συνδρομήν τινα τῆς Βουλῆς.

20. Ὁμοία Καλομοίρας χήρας Δημητρίου Χατζῆ Παναγ. Χασώτου, δι' ἧς ἀναφέρει τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν συντάξεων.

21. Ὁμοία τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων Τριπόλεως, ἄνευ ἡμερομηνίας, δι' ἧς ἐκτιθέασι τὸ προσγινόμενον αὐτοῖς ἄδικον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίας ΓΞΑ. νόμου, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἐπαχθὴς καὶ καταστρεπτικὸς εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους.

22. Ὁμοία Κατίγκως Χατζῆ Δημητρίου Ἀδριανουπολίτου, δι' ἧς ἐπισυνάπτει δίπλωμα τοῦ ἐκτελεστικοῦ Σώματος ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1825 περὶ προβιβασμοῦ τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιστρατήγου, καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων του ἀνάλογον σύνταξιν.

23. Ὁμοία Σουλτάνας Κωνσταντίνου Δουμπέκτου ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1858, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἀφότου ἀπεβίωσεν ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἔχων βαθμὸν Συνταγματάρχου, δὲν ἔλαβε χρηματικήν τινα χορηγίαν πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ τῶν ὀρφανῶν τέκνων της, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῆς ἡ δέουσα πρόνοια.

24. Ὁμοία Χρήστου Καπετανάκη ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γ. Καπετανάκη, οἵα ἐλήφθη καὶ ὑπὲρ τῶν θυγατέρων τῶν συναγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν πραμάχων τῆς πατρίδος.

25. Ὁμοία Β. Χ. Βουδούρη, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκοῦς μισθοδοσίας του, τιθέντος εἰς ἀποστρατείαν, διατελεῖ εἰς θλιβερὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν.

26. Ὁμοία Παναγιώτας χήρας Καπετανάκη, δι' ἧς ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς δεκαπενταδράχμου συντάξεώς της, χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

27. Ὁμοία Βαρβάρας Κολοβελώνη ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Γεωργίου, φονευθέντος εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ μάχην κατὰ τὸ 1827, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

28. Ὁμοία τῶν πληρεξουσίων τῆς Μαρίας Βοϊδῆ Μαυρομιχάλη, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἑρμηνεύει κακῶς τὸ διάταγμα τῆς προικίσεως τῆς ἐντολίδος των, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια ὅπως ἐκπληρωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς Βασ. προνοίας, διὰ τῆς ἀπονομῆς γῆς κατ' ἐκτίμησιν.

29. Ὁμοία Κατίγκως χήρας Βούλγαρη, ὑπηρετήσαντος ὡς σημαιοφόρου τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων, ἐγκαταλιπόντος αὐτὴν μὲ ἑπτὰ τέκνα ἄνευ πόρου τινος, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον τῶν ἐκδουλεύσεών του χρηματικὴν συνδρομήν.

30. Ὁμοία Ἰωάννου Ἱερεμίου Οὔγγρου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα ὑπὸ διαφόρους ὁπλαρχηγοὺς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, εὑρίσκεται ἤδη εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἀκτήμων καὶ ἄπορος, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια διὰ τῆς χορηγίας ἀναλόγου συντάξεως.

31. Ὁμοία Αἰκατερίνης χήρας Τουρτούρη, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ συντάξεως, ὡς ἀνεπαρκοῦς εἰς τὰς ἀνάγκας της.

32. Ὁμοία Γ. Α. Βακαλοπούλου ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος γεωγρ. χάρτου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Θεσσαλίας, Ἠπείρου, Ἀλβανίας καὶ τῶν Ἰονίων νήσων.

33. Ὁμοία Σπύρου Πασαπόρτου, ἐπιτίμου ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς Φάλαγγος, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν Φάλαγγα ἢ νὰ τῷ χορηγηθῇ χρηματική τις ἀμοιβή.

34. Ὁμοία τῶν νεορωτίστων Ἀφένδρας, Μενελάου καὶ Θεοδωρούλας Βελισαρίου, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν περὶ νεορωτίστων εὐεργετικὸν νόμον, τὸν ὁποῖον τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κακῶς ἠρμήνευσε κατ' αὐτῶν.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διῆλθε μετ' ἐπιστασίας τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν δοθείσας κατὰ τὴν λήγουσαν Σύνοδον ἀναφορὰς, καὶ σπεύδει νὰ φέρῃ τὴν γνω-

μην της ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐπιτροπή.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 1 καὶ 28 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν ἐκτιθέμενα, νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου τὰ δέοντα.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2, 17, 21, 23, 24, 29 καὶ 31 νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀξιώσεις τῶν ἀναφερομένων καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ ἐνεργήσῃ ἐν δέοντι ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 3 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς χήρας τοῦ διασήμου προμάχου τῆς Πατρίδος Ὀδυσσέως.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 4 νὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον ἵνα φροντίσῃ περὶ τοῦ δυστυχοῦντος κληρικοῦ καὶ ἀγωνιστοῦ Κωνσταντίου ἀρχιμανδρίτου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 5 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 6 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 7 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι νόμιμον.

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 8, 10, 11, 12 καὶ 36 ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ἐν δέοντι ὅ,τι δίκαιον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 9 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς τῶν συνδρομῶν ζητήματος.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 13 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ Ἑλλ. Προξένου αἰτιάσεων τοῦ ἀναφερομένου καὶ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐν τάχει τὰς ἀποχρώσας πληροφορίας.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 14 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων τῶν ἀναφερομένων καὶ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 15 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον πρὸς τὸ ὁποῖον νὰ ἀπευθυνθῇ ἡ σύστασις, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἓν τέλος καὶ χάριν δικαιοσύνης καὶ χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως,

καθόσον ὁ ἀναφερόμενος ἀντενέχθη πολλάκις εἰς τὴν Βουλήν, ἀγνοοῦσαν ἐντελῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συστάσεών της.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 16 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ τῆς δυστυχούσης χήρας τοῦ Γ. Ἀγαλλοπούλου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 18 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ ἐνεργήσῃ ἐν δέοντι ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 19 νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 20 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ Δημάρχου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 22 νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον, μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ περὶ συνδρομῶν ἐπὶ παρομοίων αἰτήσεων ζητήματος.

Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 25 καὶ 26 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν καὶ περιθάλψῃ τοὺς ἀναφερομένους.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 27 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἁρμόδιον νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου καὶ φέρῃ θεραπείαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 30 νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ἐξετάσῃ καὶ πληροφορήσῃ τὴν Βουλήν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 32 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα λάβῃ πρόνοιαν περὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ τούτου.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 33 νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ φέρῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων τοῦ ἀναφερομένου τὴν δέουσαν θεραπείαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 34 νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ ἐνεργήσῃ αὐστηρὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου, φέρῃ δὲ ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 35 νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μετὰ τὴν λύσιν τοῦ περὶ συνδρομῶν ζητήματος.

Ἀθῆναι, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1859.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Βασίλ. Π. Δημητρακόπουλος,
Δ. Ἰ. Νάκος,
Ἐμμ. Ἀντίπας,
Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνης,
Δημ. Στάϊκος,

Ὁ Εἰσηγητὴς
Λ. Σ. Καλογερόπουλος.»

«1. Ἀνάφορὰ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1858 Ἀντωνίου Δεσποτοπούλου ἐγκαθειργμένου εἰς τὰς ἐν Ναυπλίῳ φυλακὰς, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς διαφόρους καταχρήσεις τὰς συμβαινούσας εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν διατελοῦσιν οἱ κατάδικοι, ὧν πολλοὶ εἰσὶν ἄξιοι πάσης ἀνθρωπίνης εὐσπλαγχνίας, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν των.

2. Ὁμοία Ῥουμπίνης Μαλάμου ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1858, ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησιν τῶν θυγατέρων αὐτῆς διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός των.

3. Ὁμοία Ἑλένης Ὀδυσσέως χήρας, ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1858 ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξαιτουμένης τὴν αὔξησιν τῆς ἐξηκονταδράχμου συντάξεώς της διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ διασήμου στρατηγοῦ τοῦ ἔθνους Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου ἐκδουλεύσεις.

4. Ὁμοία τοῦ ἀρχιμανδρίτου Κωνστ. Λεκατσᾶ ἀπὸ25 Νοεμβρίου 1858, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ ἐλεεινὴν κατάστασιν διά τε τὸ γῆρας καὶ τὴν ἀπορίαν του καὶ ἐξαιτεῖται χρηματικήν τινα χορηγίαν.

5. Ὁμοία Γεωρ. Δρίτσα λοχαγοῦ, δι' ἧς ἐπισυνάπτει διάφορα ἔγγραφα τῶν ἐκδουλεύσεών του καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς ὅπως τῷ δοθῇ ὁ βαθμὸς τοῦ ταγματάρχου ἐπαξίως τῶν ἐκδουλεύσεών του.

6. Ὁμοία Παρασκευῆς Ματακίδου χήρας ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1858, δι' ἧς ἐπισυνάπτει διάφορα ἔγγραφα τῶν πρὸς τὸ ἔθνος χρηματικῶν συνεισφορῶν τοῦ ἀνδρός της, μαρτυροῦντα τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν.

7. Ὁμοία τῶν κατοίκων Σκάλας τοῦ δήμου Οἰχαλίας ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1858, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸς ὄφελος αὐτῶν, ὁ περὶ ἀπονομῆς ἑνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἕκαστον γεωργὸν νόμος τοῦ 1843 κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐν ἁγίῳ Φλώρῳ Βάλτου, τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἑτεροδημότας.

8 Ὁμοία Περεζίτσας Μαγριπλῆ χήρας ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1858 ἐκ Ναυπλίου, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ χρηματικὰς θυσίας τοῦ συζύγου της, πεσόντος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ ἀνεπαρκοῦς συντάξεως.

9. Ὁμοία Α. Θ. Εὐριπίδου ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1858, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι προτίθεται τὴν ἔκδοσιν τῆς συλλογῆς τῶν νόμων

καὶ διαταγμάτων καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.

10. Ὁμοία Στάμου Κασαβίτη χήρας ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1858 ἐξ Ἀμφίσσης, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῇ 24 δράχμου συντάξεως ὡς ἀνεπαρκοῦς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας της, χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, τοῦ μάρτυρος Α. Διάκου.

11. Ὁμοία Ἀθανασίου Δημητρίου ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ἀπὸ τοῦ 1833 ἀποφασισθεῖσα καὶ καθυστεροῦσα σύνταξίς του.

12. Ὁμοία Μιχ. Ἀνδρέου ἐξ Ἄργους ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του ἀνάλογον σύνταξιν, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἐν τῷ γήρατι δυστυχίας του.

13. Ὁμοία Κ. Σημαντήρη, κληρονόμου τοῦ ἀνηλίκου ὀρφανοῦ Παναγ. Σεράφη ἐκ Μιτυλήνης, ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἕνεκα τῆς ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας τοῦ ἐκεῖ ὑποπροξένου Σημηριώτη ἀπωλέσθη ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ ἀποβιώντος ὑπηκόου Ἕλληνος Σεράφη, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν τιμωρίαν τοῦ προξενικοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου.

14. Ὁμοία τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀπηδέας τοῦ δήμου Ἔλους τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδ. Δημητρᾶς, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι καταδιώκονται νὰ πληρώσουν φόρους ἀμπέλων τὰς ὁποίας δὲν ἔχουν, καταστραφείσας ἐκ τῆς νόσου τοῦ μήκυτος καὶ ἐκριζωθείσας, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀδίκου φόρου.

15. Ὁμοία τοῦ συνταγματάρχου Χαμβούρη, δι' ἧς ἐξιστορῶν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασίν του, ἐξαιτεῖται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῆς ὑπηθέσεώς του ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς.

16. Ὁμοία Ἀναστασίας χήρας Γ. Ἀγαλλοπούλου ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1859 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της καὶ τῶν χρηματ. αὐτοῦ καταθέσεων ἀνάλογον σύνταξιν, ἧς ἔτυχον ἐσχάτως πολλαὶ χῆραι ὑπαγόμεναι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν.

17. Ὁμοία Μιχαὴλ Μακρομαρίτα ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1859 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

18. Ὁμοία τῶν κατοίκων Ἀγρινίου ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομι-

κών διέταξε νὰ κατεδαφίσωσι τὰς ἐπὶ ἐθνικῶν γηπέδων ἀνεγερθείσας καλύβας των, ἂν δὲν ὑποσχεθῶσι νὰ πληρώνωσιν ἐνοίκιον δι' αὐτάς, καὶ ἐξαιτοῦνται ν' ἀπαλλαχθῶσι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 ΣΠΖ'. νόμου.

19. Ὁμοία Α. Παπαζαφειροπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται συνδρομήν τινα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς παιδικῆς ἀποθήκης του.

20. Ὁμοία τοῦ δημάρχου Βερβαίνων, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν σύστασιν εἰδικοῦ συμβολαιογραφείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου δήμου.

21 Ὁμοία Ἀναστασίας Γ. Κλίστη, δι' ἧς ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός της, πεσόντος κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ περὶ αὐτῆς, μητρὸς πολλῶν τέκνων, ἀνάλογος πρόνοια.

22. Ὁμοία Δ. Κασβίκη ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1858, αἰτουμένου συνδρομήν τινα εἰς τὸ περὶ νομῶν τοῦ Ὄθωνος δικαίου ἐκδυθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειρίδιον.

23. Ὁμοία Λασκαρίνης Δ. Παπούλη, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῶν συγγενῶν της καὶ ἐξαιτεῖται ἀπέναντι αὐτῶν ἀνάλογον σύνταξιν.

24. Ὁμοία Ἀδελφῶν Ἐμμανουὴλ Παπᾶ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐκτιθέσι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, μετασχούσης τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ προσενεγκούσης μεγάλας χρηματικὰς θυσίας, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνάλογος πρόνοια.

25. Ὁμοία Μαρίας θυγατρὸς Παπαδημητρίου, δι' ἧς ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὰ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρός της, πεσόντος εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ ἐξαιτεῖται ἀνάλογον βοήθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς θυγατρός της.

26. Ὁμοία Αἰκατερ. Βαρνακιώτου ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1859 ἐκ Μεσολογγίου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων της ἡ δέουσα πρόνοια.

27. Ὁμοία Γ. Ῥοΐλοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1859 ἐξ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς καταδιώξεως τοῦ δημοσίου διὰ χρέος πρὸς τὸ δημόσιον, πηγάζον ἀπὸ ἐνοικιάσεις

τῶν προσόδων τοῦ 1858, καταγραφεισῶν ἐκ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου.

28. Ὁμοία τοῦ καταδίκου Ἀντ. Δεσποτοπούλου ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1859, ἐπικαλουμένου τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐλεεινῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ ἐγκαθειργμένοι εἰς τὰς φυλακὰς Ναυπλίας κατάδικοι.

29. Ὁμοία τοῦ Χρ. Μ. Κυπρίου, ἐξαιτουμένου ἀνάλογον σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις.

30. Ὁμοία Ι. Γ. Μητροπούλου ἀπὸ Λιγούδιτα τῆς Φελσιάδος, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐκεῖ δημοσίων κτημάτων, οἰκειοποιηθέντων ἀπὸ τὸν δήμαρχον, τὸν ἀστυνόμον Φλεσιάδος καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν.

31. Ὁμοία Αἰκατερίνης χήρας Χατζῆ Γεωργίου Δημητρίου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου συζύγου της.

32. Ὁμοία Γ. Μουγκοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1859, δι' ἧς ἐπισυνάπτει διάφορα πιστοποιητικὰ ὁπλαρχηγῶν ὑφ' οὓς ὑπηρέτησε κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ ἐξαιτεῖται τὴν αὔξησιν τῆς διδομένης αὐτῷ ἀνεπαρκοῦς συντάξεως.

33. Ὁμοία Σταύρου Κωνσταντοπούλου ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1859 ἐκ Τριπόλεως, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν ἐλάττωσιν τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη ἕνεκα τῆς καταστροφῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὧν ἦτον ἐνοικιαστὴς κατὰ τὸ 1858, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀληθοῦς ἀξίας ἑκάστου εἴδους κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς σημείωσίν του.

34. Ὁμοία τοῦ Ἰωάννου Κώνστα Συνταγματάρχου ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1859 ἐκ Σμύρνης, δι' ἧς ἐξιστορεῖ τὰς διαφόρους καταπιέσεις καὶ καταδρομὰς τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του ἀπὸ τὸν Ἑλλ. Πρόξενον, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν ἡ Κυβέρνησις τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑπαλλήλου αὐτῆς διὰ νὰ μὴν ὑποφέρωσι τὰ πάνδεινα οἱ ἐκεῖ διαμένοντες ὑπήκοοι Ἕλληνες, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα ὀφείλουν αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ νὰ προστατεύωσι.

35. Ὁμοία Δ. Νικολοπούλου, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἐκδοθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειριδίου τοῦ λογιστικοῦ τῶν Δήμων.

36. Ομηρία χήρας Χρυσούλας Λάμπρου Ζερβοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1859 ἐκ Μεσολογγίου, διὰ ἧς ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της ἀνάλογον σύνταξιν.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. Δ. ΛΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Παπαδημητριάδης.
Γ. Ν. Καίρης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Σελ.

Συνεδρίασις Α'. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1858.

Ἀναγόρευσις προσωρινοῦ προεδρείου, καὶ ἀνάγνωσις Β. Διατάγματος κηρύττοντος τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. συνόδου τῆς Ε'. βουλευτικῆς περιόδου 3

Τὸ περὶ τούτου Β. Διάταγμα 4

Συνεδρίασις Β'. τῆς 17 Νοεμβρίου 1858.

Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλει γίνει ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου . . . . . »

Συνεδρίασις Γ'. τῆς 22 Νοεμβρίου 1858.

Ἐκλογὴ Α. Λύγερινοῦ ὡς ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ εὐχαριστήριος προσφώνησις αὐτοῦ 5

Συνεδρίασις Δ'. τῆς 24 Νοεμβρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Γερουσίας· ἐκλογὴ Ἐλ. Καλογερᾶ καὶ Γ. Διαμάντη ὡς ἀντιπροέδρων τῆς Βουλῆς, καὶ ἐκλογὴ Γ. Καίρη, Α. Παπαδημητριάδου καὶ Π. Ψαθᾶ ὡς γραμματέων αὐτῆς 6

Ἐπίσης ἐκλογὴ Α. Ἀβέρωφ ὡς ταμίου τοῦ Σώματος . . 7

Συνεδρίασις Ε'. τῆς 27 Νοεμβρίου 1858.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ 1859 . . . . . »

Ἐπίσης ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ὁρκωδοσίας κτλ. τῶν ληξιάρχων 9

Ἐπίσης ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων α) περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις 11

β) Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΖ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἔθν. οἰκοπέδων αὐθαιρέτως οἰκοδομησάντων 13

γ) περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μετάξωλείων φόρου διὰ τὸ 1859 16

δ) Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ ταξιμολογίου . . . 17

Ἐκλογὴ Ἰω. Ν. Ταμπακοπούλου ὡς ἐφόρου τῆς Βουλῆς καὶ ἐκλογὴ τοῦ βιβλιοφύλακος αὐτῆς· μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 22

Κλήρωσις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Αἰγίου καὶ Καρυταίνης πρὸς παραπομπὴν αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα 23

Συνεδρίασις ΣΤ'. τῆς 29 Νοεμβρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν τμημάτων 24

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου 25

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ὁρκοδοσίας τῶν ληξιάρχων νομοσχεδίου 26

Ἄμεσος ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 27

Σελ.

Ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ 29

Συνεδρίασις Ζ'. τῆς 1 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1859· ὡσαύτως ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Ν. Βούκουρα 30

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς . . . 32

Παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, ἀναγνώρισις Θ. Ἰω. Κολοκοτρώνη ὡς νομίμου τῆς ἐπαρχίας βουλευτοῦ, καὶ ὁρκοδοσία αὐτοῦ· πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 33

Συνεδρίασις Η'. τῆς 2 Δεκεμβρίου 1858.

Ὑπαγωγὴ τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ εἰς τὸ ε. τμῆμα· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων α) περὶ ἐπικυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς Ῥωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας 34

β) Περὶ συστάσεως γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ 43

γ) Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Νουβὲλ συμβάσεως περὶ συστάσεως ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς γραμμῆς 47

Συμβόλαιον τῆς συμβάσεως 49

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσίων τοῦ 1859 νομοσχεδίου 52

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. νομοσχεδίου . 55

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 63

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 65

Συνεδρίασις Θ'. τῆς 3 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν τμημάτων 66

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ 67

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραστάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΣΠΖ'. νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἔθν. οἰκοπέδων οἰκοδομησάντων, καὶ 68

β) Περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις 69

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Δ. Ὀρεινοῦ 70

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὡς ἀτελοῦς 73

Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἵνα ὑποβληθῇ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας 75

Συνεδρίασις Ι'. τῆς 4 Δεκεμβρίου 1858.

Ἐκλογαὶ εἰσηγητῶν τμημάτων τινῶν· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου 76

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων. α) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐξ 27,000 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν εἰκονομικῶν ὑπουργείου, πρὸς θάνειον τοῦ

Σελ.

Α. Ἡριώτου, Ἰω. Χελιώτου καὶ Κ. Καποστομάδου 77

καὶ β) Ἔπισης περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 316,146 40 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν 81

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὴν Σύμοδον ταύτην ἐπανιόντων Βουλῆς 83

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίου 88

Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἵνα τυπωθῇ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς μειυψηφίας 94

Ψηφοφορία περὶ τούτου κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 93

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 95

Ἀπόρριψις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας καὶ ἀναγνώρισις Κ. Θεοδώρου ὡς νομίμου βουλευτοῦ Αἰγίου . . 96

Συνεδρίασις ΙΑ'. τῆς 5 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁρκωμοσία τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ Κ. Θεοδώρου, εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως 600,000 δραχμῶν πρὸς σύστασιν τηλεγράφου 97

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου, ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τμημάτων τινῶν 99

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις 100

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 107

Πρότασις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς· προσθήκη ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 110

Παραδοχὴ τοῦ 5 ἄρθρου προτοληγμένου καὶ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 112

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 115

Συνεδρίασις ΙΒ'. τῆς 10 Δεκεμβρίου 1858.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ Β. ναυστάθμου 116

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 120

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων α) περὶ μισθοῦ τῶν διοριζομένων παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ ταντικῶν παρέδρων, καὶ 122

β) Περὶ προσθήκης δ' διερμηνίως παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ καὶ μισθοδοσίας τοῦ καθηγητοῦ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν 123

Ἐρώτησις περὶ βαθμοῦ τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπῆς 120

Σύστασις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν ἵνα ταχύνῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς· ἐπερώτησις περὶ κοινῆς τοῦ δημοτικοῦ νόμου ἐφαρμογῆς καὶ περὶ παύσεως τοῦ δημάρχου Καλοκυνθίων τῆς ἐπαρχίας Γυθείου 127

Συνεδρίασις ΙΓ'. τῆς 11 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν τμημάτων· ἀνάγνωσις ἐκθε-

σεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίου τηλεγράφου 135
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ ά. κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς περὶ ἐπιγορηγήσεως τῶν βουλευτῶν κατὰ τὸν νόμον τῆς 6 Ἰουνίου 1857 136
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ γ'. κεφαλ/ου περὶ ἐνοικιάσεως καταστήματος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς 141
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς 142

Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 600,000 δραχμῶν δι' ἀγορὰν καὶ ἐγκατάθεσιν ὑποβρυχίου τηλεγράφου 147
Ἀνάπτυξις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου 148
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 149
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 151
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων, α) περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν 154
β) Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δραχ. ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης 158
γ) Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 54,800 δρ. ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προυπολογ. τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου . 159
δ) Ὁμοίως ἐκ δρ. 478,792 45 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν 161
καὶ ε) Ἐπίσης ἐκ δρ. 468,219 64 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου 171
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ διεκδικήσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπῆς καὶ περὶ προσθήκης ἓ μελῶν εἰς αὐτὴν· χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας 180

Συνεδρίασις ΙΕ'. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου 27,000 δραχμῶν εἰς τοὺς Α. Πρεσβύτην, Ἰω. Χελιώτην καὶ Κ. Καπουτσιμάδην . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐπίσης ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου 181
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐκτάκτου πιστ. 600,000 δραχμῶν νομοσχεδίου διὰ τὴν σύστασιν τηλεγράφου 183
Ἐξήγησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 185
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου καὶ ἐκλογὴ ἓ προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπήν 187

Συνεδρίασις ΙΣΤ'. τῆς 16 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ἀγαγνωσις ἀνατόρας τῆς χήρας τοῦ ἀοιδίμου Ὀδυσσέως περὶ αὐξήσεως τῆς συντάξεως αὐτῆς 188
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου 27,000

δραχμῶν εἰς τοὺς Α. Πρεσβύτην, Ἰω. Χελιώτην καὶ Κ. Καπουτσιμάδην 189
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 191
Πληροφορίαι περὶ τῆς γενομένης βλάβης εἰς τὸν μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς τηλεγράφου· χορήγησις ἀδείας· παραίτησις ἑνὸς τῶν ἐκλεγθέντων ἓ προσθέτων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολόγισμῶν ἐπιτροπὴν, καὶ συζήτησις περὶ τούτου 192
Παραδοχὴ τῆς παραιτήσεως τοῦ βουλευτοῦ ἐκ τῆς εἰσηγήσεως. 195

Συνεδρίασις ΙΖ'. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας . . . . . »
Ἐπίσης ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν χρόνου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς 196
Πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως 197
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ 200
Ἔκφρασις τῆς Βουλῆς καὶ ὑπὲρ τῶν λειπομένων ἀγαπητῶν, καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου 203
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 205

Συνεδρίασις ΙΗ'. τῆς 18 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν τμημάτων 206
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας νομοσχεδίου 207
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου . . 209
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 211
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πρὸς σύνταξιν χρόνου εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ 219
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 221
Χορήγησις συνδρομῆς 100 σωμάτων εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ναύτου 222

Συνεδρίασις ΙΘ'. τῆς 20 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐκλογῶν τοῦ ά. τμήματος . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων αι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 316,140 40 ἐπὶ τοῦ ὁ α τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, καὶ β) ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 54,800 εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου διὰ τὸ 1858 22
Ὑπόμνησις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σιουμπάρη 22

Σελ.

Συνεδρίασις Κ'. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1858.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ . . . 225

Συνεδρίασις ΚΑ'. τῆς 23 Δεκεμβρίου 1858.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 54,000 δραχ. ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου 227

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 229

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τῶν δραχμῶν 316,146. 20 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν 230

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 232

Ἄμεσος ἐπικύρωσις τῶν πραχτικῶν 233

Συνεδρίασις ΚΒ'. τῆς 30 Δεκεμβρίου 1858.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δραχ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν· κλήρωσις συγχρηστηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τοῦ νέου ἔτους . . . . . »

Συνεδρίασις ΚΓ'. τῆς 8 Ἰανουαρίου 1859.

Ἀποστολὴ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 6ης ἐξαμηνίας τοῦ 1858 τῆς ἐθνικῆς τραπέζης· μηνιαία κλήρωσις τῶν τιμημάτων. 234

Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, ἵνα τυπωθῶσι τροπολογίαι τινὲς· συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως 235

Παραδοχὴ τῆς ἀναβολῆς καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 100,000 δραχ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς πρωτευούσης 237

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου . . . 239

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 248

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς προκυμαίας Κορώνης κτλ. 250

Συνεδρίασις ΚΔ'. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τιμημάτων τινῶν· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 178,792 15 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 253

Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας 254

Συνεδρίασις ΚΕ'. τῆς 10 Ἰανουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τοῦ ά. τμήματος· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου . . . . . »

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας 261

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 178,792. 15 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 262

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου . . . 264

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 267

Σελ.

Συνεδρίασις ΚΣΤ'. τῆς 12 Ἰανουαρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ 272

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων, α) περὶ τηλεγραφημάτων 273

β) Περὶ μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν Ἑλλην. ἑταιρίαν τῆς οἰνοποιΐας 279

γ) Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 28,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικ. ὑπουργ. 280

δ) Ὁμοίως ἐκ δραχμῶν 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 282

ε) Ὁμοίως ἐκ δραχμῶν 3,483 24 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργείου . . 285

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου 287

Ὑποβολὴ τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ σπάγγου φόρου, ὁμοίως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξ Εὐρώπης οἴνων . 289

Ὑποβολὴ τροπολογίας περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἀλαβάστρου κτλ. ἢ κατὰ πολυτελείας 290

Τροπολογία ὑπὲρ ἀτελείας τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων . . 300

Συνεδρίασις ΚΖ'. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1859.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ ἀτελείας τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων 305

Τροπολογία περὶ τριπλασιάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν κορνιζῶν καὶ τῶν γυναικείων καπελλίνων φόρου, ἢ κατὰ πολυτελείας . . . 312

Συνεδρίασις ΚΗ'. τῆς 14 Ἰανουαρίου 1859.

Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας 315

Τροπολογίαι περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν βιργιδίων ἢ κατὰ πολυτελείας 316

Ἔκφρασις τῆς Βουλῆς κατὰ τῆς πολυτελίας, καὶ ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν οἴνων φόρου 321

Τροπολογίαι περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀκατεργάστου σιδήρου φόρου 323

Τροπολογία περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων 324

Τροπολογία περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μανδαπολημίων· ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἐκ χόρτου καὶ καννάβεως σάκκων . . . 325

Συνεδρίασις ΚΘ'. τῆς 15 Ἰανουαρίου 1859.

Διόρθωσις φράσεών τινων τοῦ δασμολογίου· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοιαρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων τοῦ Β. ναυτικοῦ 326

Τροπολογία περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἁπλῶν καὶ μὲ ὑφαντὰ ποικίλματα σαγκουλλίων 328

Ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῶν στρώματοπάνων, βαμβακερῶν μανδηλίων καὶ χονδρῶν μαλλίνων κτλ. φόρου 330

Συζήτησις περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν φεσίων τῆς Τύνιδος καὶ αὐξήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τῆς Βιέννης 331

Ἐπιβολὴ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ μέρους χονδρῶν ἀστριπτόν νη-

Σελ.

μάτων καὶ ἐλάττωσις φόρου τῶν ἐκ μαρινοῦ ἀκατεργάστων μαλλίων· πρότασις παραδοχῆς 2 ἄρθρου ἐν τῷ νομοσχεδίῳ . . . 334

Ἀπόρριψις αὐτῆς καὶ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου 335

Συνεδρίασις Α'. τῆς 16 Ἰανουαρίου 1859.

Συζήτησις περὶ ἀναβολῆς τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 401

Ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας δύω μερίδων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑποστρατήγους 406

Συνεδρίασις ΑΑ'. τῆς 19 Ἰανουαρίου 1859.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 168,000 δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν τελωνείου ἐν Σύρᾳ . 408

Ἐξιστόρησις προσθολῆς κατὰ τοῦ βουλευτικοῦ χαρακτῆρος κτλ. 410

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 411

Συνεδρίασις ΑΒ'. τῆς 20 Ἰανουαρίου 1859.

Αἴτησις ἀδείας περὶ τῆς εἰς οἰκην εἰσαγωγῆς βουλευτοῦ τινος. 439

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 440

Συνεδρίασις ΑΓ'. τῆς 21 Ἰανουαρίου 1859.

Ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζητήσεως 450

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 17,788 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου 476

Συνεδρίασις ΑΔ'. τῆς 22 Ἰανουαρίου 1859.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 479

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 496

Πρότασις τροπολογίας ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ 498

Συνεδρίασις ΑΕ'. τῆς 23 Ἰανουαρίου 1859.

Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βασιλικῇ ἑορτῇ τῆς 25 Ἰανουαρίου 500

Συνεδρίασις ΑΣΤ'. τῆς 24 Ἰανουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τῶν τμημάτων . . . . . »

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίας οἰκονομίας 501

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Σύρᾳ ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν 502

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας· ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου συζητήσεως τοῦ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 505

Ψηφοφορία τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τοῦ σίτου εἰς 10 λεπτὰ 513

Ψηφοφορία τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς 50 λεπτὰ 515

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 518

Σελ.

Συνεδρίασις ΑΖ'. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1859.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐξαιρετικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ταχτικοῦ ναυτικοῦ νομοσχεδίου . . 520

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας . . 523

Συνεδρίασις ΑΗ'. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1859.

Χορήγησις ἀδείας· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης . . . 524

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ σύξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων νομοσχεδίου· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως γραφείου δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 553

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 559

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 561

Συνεδρίασις ΑΘ'. τῆς 29 Ἰανουαρίου 1859.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων νομοσχεδίου 562

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτῶν· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου περὶ τιμήσεως μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἀποβιωσάντων εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου· χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχείων τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Βουλήν 565

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης 569

Συνεδρίασις Μ'. τῆς 3 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν νέων τμημάτων . . . . . »

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, α) περὶ τηλεγραφημάτων, καὶ β) περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 168,000 εἰς ἀνέγερσιν τελωνείου ἐν Σύρᾳ 570

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως διαφόρων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 967,446. 16 διατεθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολ. τοῦ 1858 . . 574

Πίναξ τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων 577

Τὰ περὶ τούτων Β. διατάγματα 578

Συζητήσεις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς εἰς οἰκην εἰσαγωγῆς δύω βουλευτῶν· αἴτησις περὶ ταχείας εἰσαγωγῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Νικολοπούλου περὶ συνδρομῆς εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην μετάφρασιν πραγματείας τινὸς καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς 581

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τροποποιήσεως ὑπαλλήλων ἐν τῷ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ νομοσχεδίου 58

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 58

Προσδιορισμὸς ἡμέρας πρὸς συζήτησιν τοῦ ζητήματος ἐὰν πρέπει νὰ συνεχίσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκδοσιν συγγραμμάτων μνημεία ἐλληνικῆς ἱστορίας τῶν τμημάτων 58

Χορήγησις ἀδείας 59

Συνεδρίασις ΜΑ'. τῆς 5 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου

Σελ.
περὶ διαχλίων μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν 591
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως νομοσχεδίου 592
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 595
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 168.000 δρ. πρὸς ἀνέγερσιν τελωνείου ἐν Σύρῳ 601
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 603

Συνεδρίασις ΜΒ'. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀγγελία πένθους· εὐχαριστήριον ἔγγραφον τῆς πρυτανείας τοῦ πανεπιστημίου· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διαχλίων μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἑλλην. ἀτμοπλοΐαν ν. ὁμοσχεδίου. 604
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 606
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου 608
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 609
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως 17,780 δραχμῶν ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολ. τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου . . . 610
Συζήτησις περὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπαρχουσῶν ἀναφορῶν καὶ ἐν γένει περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸ ἀποστελλομένων 611
Σύστασις τοῦ προέδρου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπὴν· συζήτησις περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίμου Στουρνάρη 613

Συνεδρίασις ΜΓ'. τῆς 10 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων, α) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργ. β) ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ἐκ δρ. 3.183 24 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν 619
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 17,788 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου 620
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 621
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 622
Χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας 624

Συνεδρίασις ΜΔ'. τῆς 11 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 168.219·64 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου . . . . . »
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Δ. Καψάλη περὶ συνδρομῆς εἰς τὴν μετάφρασιν αὐτοῦ τῆς Ἱστορίας τοῦ Μεσολογγίου καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς 625
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ μετασχηματισμοῦ ὑποτελωνείων τινῶν καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν 626
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐν δραχ. 105,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπο-

Σελ.
λογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου 630
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπισκευῆς τῆς προκυμαίας Κορίνθης νομοσχεδίου 633
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας δύο μερίδων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας ὑποστρατήγους· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 3.183 24 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 631
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ, καὶ χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας 636

Συνεδρίασις ΜΕ'. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τοῦ γ'. τμήματος· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 168,219 64 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1858 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου 637
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 640
Πίναξ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως 642
Περὶ προσβολῆς γενομένης κατά τινος βουλευτοῦ· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐπισκευῆς τῆς προκυμαίας Κορίνθης νομοσχεδίου 646
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 648
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ χορηγίας δύο μερίδων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας ὑποστρατήγους νομοσχεδίου· ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 650
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς κατοίκων τινῶν τῆς Φθιώτιδος κατὰ τῶν μεταβατικῶν σωμάτων, καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς 651
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 23,800 τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ 1859. 652

Συνεδρίασις ΜΣΤ'. τῆς 16 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀπάντησις τῆς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς τοῦ βουλευτοῦ Γορτυνίας περὶ καταστάσεως τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ κτλ. 653
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ τυπωτέου ἤτοι τῆς ἐπιφορτίσεως ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 28,800 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου 656
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 659

Συνεδρίασις ΜΖ'. τῆς 18 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τοῦ ε. τμήματος· χορήγησις ἀδείων ἀπουσίας . . . . . »
Ὑπόμνησις περὶ ταχυτέρας διεξαγωγῆς τῶν ἀναφορῶν, τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη 660
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Κ. Πανουζοΐδου αἰτούντος συνδρομὴν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα συγγράμματα καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς 661

Σελ.

Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ τῆς Ἠλιάδι γεωργίας 66
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτῆς 67

Συνεδρίασις ΜΗ'. τῆς 25 Φεβρουαρίου 1859.

Εὐχαριστίαι Α. Μαυροκορδάτου καὶ τῆς Κυρίας Ὑψηλάντου λαβόντων τὸν δ'. τόμον τῶν ἀρχείων τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας· ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τοῦ γ'. τμήματος . . . . . »

Συνεδρίασις ΜΘ'. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1859.

Ἀνακοίνωσις ἐκλογῶν τῶν τμημάτων· συζήτησις τῆς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν γενομένης ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γορτυνίας ἐπερωτήσεως περὶ καταστάσεως τοῦ ἐφοπλισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κτλ 653
Θόρυβος καὶ διακοπὴ τῆς συζητήσεως ταύτης καὶ ἀποδοκιμασία τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐπερωτήσαντος βουλευτοῦ 702
Λύσις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπερωτήσεως 703

Συνεδρίασις Ν'. τῆς 2 Μαρτίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μέρους τῶν πρακτικῶν περὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ . . . . . »
Ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν περὶ τῆς ἀκριβείας ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου 705
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν α) τῆς παρελθούσης Συνόδου 708
β) Ἐπὶ τῶν τῆς παρούσης Συνόδου 710

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

0020659465
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ